

تالیف شەخسەت

ۋەزگەتلىنى لە غەزەبىيەتە
جەللىل كاكەو مىس

چىل پىيساكەى عەشقى

پۇملىنىكە نەربارەى جەلالەىنى پۇمى

مىندى اقرا التقاتى

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www.iqra.ahlamontada.com

چل ريساكه ي عه شق

(پۆمانىكه دهر باره ي جه لاله دينى رۆمى)

ئەليف شەفەق

وهرگىترانى له عەرەبىيەو:

جه ليل كاكه وهيس

زنجیره‌ی کتبی همزگای چاپ و پمخشی سردهم ژماره (۷۳۲)

سرپرشتیاری گشتی زنجیره

نازاد بهرنجی

www.sardem.org

سهرچاوه:

قواعد العشق الأربعون

إلیف شافاق

ترجمة: خالد الجبيلي

الطبعة الأولى ۲۰۱۲

دار طوی للثقافة والنشر والإعلام - لندن

■ چل ریسکه‌ی عشق

نویسنی: ئه‌لیف شافاق

وه‌رگرتانی له عه‌ره‌بییه‌وه: جه‌لیل کاکه‌رمیس

بابه‌ت: رۆمان

هه‌له‌چنی و پێنوس: دهریا غه‌فور

دی‌زانی ناوه‌وه: ره‌وشته‌ محهمه‌د

دی‌زانی به‌رگ: ئاکار جه‌لیل کاکه‌رمیس

تیرا: ۱۵۰۰ دله

نرخ: ۹۰۰۰ دینار

چاپی به‌کهم: چاپخانه‌ی (تاران) سالی ۲۰۱۵

■ له‌به‌رپه‌ به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ژماره (۱۷۹۸) ی سالی ۲۰۱۴ ی پیداره

■ مافی له چاپدانه‌وه‌ی بۆ همزگای چاپ و په‌خشی سردهم پارێزوله ©

که منڊال بووم، خودام بينى،

فريشته ڪانم بينى؛

پازه ڪانى ههردوو دنياى سهروو و ڏيريم بينى. پيم وابوو

ٽهوهى من ديتوومه هموو پياوانيش بينيوپانه، وهلى هه

زوو ٽيگه يستم ڪه ٽهوان هيچيان نه بينيوه...

شهمسى تهوريڙي

ناوهرۆك

۷	بەر له خویندنهوهی ئەم پۆمانه
۹	دهستپيك
۱۳	ئىلا
۲۹	كفرى شيرين
۳۱	بهراييهك
۳۳	بكوژهكه

بهشى يهكهم

۳۹	زهوى له توخمى رهق و پاراو و ئارام پيكديت
----	--

بهشى دووهم

۱۲۹	ئاو، شته شلهمهنييهكان دهگورين و پيشيني ناكرين
-----	---

بهشى سێههم

۱۹۹	با، ئەو شتانهی كه دهبزوين، گهشه دهكهن، مهيدانخوازی دهكهن
-----	--

بهشى چوارهم

۳۱۷	ئاگر، ئەو شتانهی كه پووختنهر و تيكشكینهرن
-----	---

بهشى پینجهم

۳۷۹	عهدهم، ئەو شتانهی لهميانهی ناديارییانهوه ههن
-----	--

۴۶۵	ئەلیف شەفەق
-----	-------------

بەر لە خویندنهوهی ئەم پۆمانە

پۆمانی (چل پێساکەیی عەشق) شۆرپوونەوهیەکە بەرەو ناخ و گەپانیکە بەنیو ئەو سووچ و کەلهبەرانی کە بوونەتە حەشارگەیی چەندین نەپتیی کەسانی ئاسایی و ئائەسایی. کاتی ئەو نەپتیانە بۆ کەسەکە ئاشکرا دەبێت، ئیدی ململانێیەک بەردەوام لە خودی کەسەکەدا بەردەوام دەبێت و وردەوردە ململانێکە دەبێتە پێداچوونەوه و بەراوردکردن و لە پەفتار و ئەتواری ئەو کەسەدا پەنگ دەداتەوه. زۆر جار ئەم هەلگەپانەوهیە لە خود بۆ کەسانی تر قووت ناچێت و نامۆییەک یان بۆشاییەک دەکەوێتە نێوان ئەو خودە و کۆمەڵەوه تا دەگاتە ئەو پادەیهی کەسەکە تووشی نەفرەت دەبێت و بەهەستەم دەتوانیت سرووتەکانی خۆی جێبەجێ بکات. ئەم لووتەلایییە کۆمەڵ لەو کەسە بەلەسه بووه، لە هەموو سەردەمەکاندا دووبارە دەبێتەوه. هەندێ جار بە ناوی فەلسەفەوه و بری جار بە ناوی بیرى لە پەوتدەرچووی دیدگای کۆمەڵەوه و جارجاریش بە ناوی سۆفیگەریتییهوه ئەو کەسانە تووشی سزای دابونەریتی کۆمەڵ یان سزای کەسانی توندپەروى ناو کۆمەڵ دەبن و کەسی گەپیدەى ناو خود فریای گەیاندى پەيامەکەى ناکەوێت، یان بە نێوهچلی پەيامەکەى جێدەهێڵێت و بۆ هەتاھەتایە بە جەستە سەردەنیتەوه، بەلام دەوسی پەفتار و کردار و وتەکانی بە زیندوویی دەمێنێتەوه.

ئەم پۆمانە دەربارەى ژيانى کۆمەلایەتى و پایەى زانستى جەلالەدینی پۆمییە، بەلام دواى ئەوهی لەگەل شەمسى تەوریزیدا بەیەک دەگەن، ئیدی جەلالەدینی پۆمى دەست لە هەموو تەماحیکى دنیا هەڵدەگرێت و دەبێت بە جەلالەدینیکی دیکە و بەرەو ناوهوهی خۆی شۆردەبێتەوه و پۆلەتەکانی دنیا دەکاتە قوربانى پامانە قوولەکانى خۆی و عەشقى خودایى دەکاتە ئامانجى

سۆفییەکی بێنیاز و پشت لە دنیا کردوو، جگە لەوەش ئەم پۆمانە لە شیوەی تەکنیکی ھونەری ناوازدە لە دوو پۆمان یان لە گێڕانەوێی دوو پروداو کە ھەر یەکەیان لە سەردەمیکی جیا و دوور لە یەکتەر پرویان داو، پێک دیت و مەودای نێوانیان نزیکەی 800 سالا، بەلام لەدواییدا لە یەک نۆختەدا یەک دەگرنەو کە ئەویش شوپبوونەوێی بەرھە ناوێی نەفس و ھەڵدانیکە بۆ پاککردنەوێی خود لە خلتە ی پڕوالەتبازی، بەلام ھەریەکەیان بە کەرەسە و ناو و زاراوێی سەردەمی خۆی. ئەو پروداوانە ی کە لە سەدە ی دوازدەھەمی زاینیدا پرویانداو و باسی جەلالەدینی رۆمی و شەمسێ تەوریزی دەکن، لە پۆمانە کەدا شوین و کۆلەکانی فیربوون و زانست لە سەدە ی دوازدەھەمدا بە قوتابخانە و قوتابی و مامۆستا ناو دەبات، بەلام مەن پێم وایە لەو سەردەمە زوویدا ئەم ناوانە بەو جۆرە بەکار نەھێنراون، بۆیە لەبری (قوتابی) وشە ی (فەقی) و لەبری (قوتابخانە) وشە ی (سوختەخانە) م بەکار ھێناو. لەکاتی کەدا ھەک مەن پێم وایە قەوماوی دووھە کە باسی (ئێلا) و عەزیز ز. زاھارایە و لە سەرتای سەدە ی بیستویە ک پروو دەدن، ناوھەکان ھەمان ئەو زاراو تەکنۆلۆژیانەن کە ئێستا بەکار دەھێنرێن.

لە ھەندێ شوینی ئەم پۆمانەدا ھەستم بە جۆرە غافل بوونیک کردوو و بە بۆچوونی خۆم پەراویزم بۆ پێکھستوون، ھەروەھا لە لیکدانەوێی ئایەتەکانی قورئاندا پڕسم بە مامۆستای ئایینی شارەزا کردوو، لە ھەندێ شوین سوودم لە ھەرگێڕانەکە ی ھەژاری موکریانیش ھەرگرتوو. لەگەڵ ئەو زەحمەتە زۆرە ی لە ھەرگێڕانی ئەم پۆمانەدا بینیم، چێژیکە پۆحیی زۆریشم ھەرگرتوو، ئومێدەم وایە خوینەرانی ئەم پۆمانە بە زیادەو ئەو چێژە ھەرگرن و نووسەرە کەیشیم پەنج بەخەسار نەکردبێت. ئەم پۆمانە خالید ئەلجیبلی لە ئینگلیزییەو کردوویەتی بە عەرەبی.

جەلیل کاکەوێس

٢٠١٤-٧-١٤

دهسټپټيک

بهردټيک له نيو ټهنگو سته کانت هه لېگريت و بهرزی بکه يته وه، ټينجا فرېی بده يته نيو ټاو يکی خوږه وه. ږهنگه بينینی ټه وه ټاسان نه بيت، چونکه شه پلؤکه يهک له سهر ټه و ټاوه ی که بهرده کې ټيکه و ټووه دروست ده بيت و ږرزه ی ټاوه که ږه رت ده بيت، لی ټاوی خوږی ږووباره که کېی ده کات. هه موو شته که ټا ټه مه يه.

بهردټيک باوړزه نيو ده ریاچه يه ک، کاریگه ريبه کې ته نها بينراو يک نييه، به لکو بهرده وامييه کې زور تره، چونکه بهرده کې ټارامی ټاوه وه ستاوه که ده شله قينيت و له و شوينه ی که بهرده کې ټيکه و ټووه، بازنه يهک دروست ده بيت و له چاو ترووکا نیکدا ټه و بازنه يه فراوان ده بيت و بازنه له دوا ی بازنه چی ده بيت. ټیدی زو و ټه و ورده شه پلانه ی که له دهنگی ټيکه و ټنی بهرده کې په یدا ده بن و له سهر ږووی ټاوه که دهرده که ون، له هاو ټنه ده چيت. ټیدی ټه م بازنه يه تا نه گاته که نار، نه ده وه ستيت و نه ون ده بيت.

ټه گهر بهردټيک هاويشته نيو ږووباريکه وه، ټه و ږووباره که له ږه و ټی هاژه هاژکه ری ټيکچر ژاوی خويدا بهرده که به جووله يه کې تری لرفه لرف داده نيت.

خو ټه گهر بهرده که که و ته نيو ده ریاچه يه که وه، ټه و جار يکی دی ده ریاچه که هه مان کېی ناميتيت. ژيانی ټيلا ږوېنشتاين به دريژايی چل سال وهک ټاويکی وه ستاو سبريتی بوو له زنجيره يهک خوويټوه گرتن و پيوستبوون و به هه ند وه رگرتنی شته ده فگرتو وه کان. هه ږه نده ټه و ژيانه له چهندين ږووه وه ژيانتيکی ږيکخواو و خوا سایی بوو، لی ټيلا به تاقه تږووکين و بيزار که ری نه ده زانی. له م بيست سالي دواييدا، هه ر ټاره زوويه ک هه لی

پېنجاپا يان هاوپېيەتیی له گهل هر كه سېكدا كړدبا، يان هر برپاريكې بډايه، له ديدگای ژن و مېردايه تېيه وه ته ماشاي ده كړد. دهيفيدی مېردی پزېشكېكې سهركه وتووی ددان بوو، چهندين سه عاتی دوورودرېژ، كاری ده كړد و سامانېكې زوړی پېكه وه نابوو. خو ده يزانی كه په يوه نډيه كه يان قولل نيه، لې به خوۍ دهوت له ژيانی ژن و مېرددا گرېنگ نيه په يوه نډي سؤزداري له پيزی پېشه وه بېت، چجای ژن و مېردېك ماو هيه كي زور به سهر ژن و مېردايه تېيه كه ياندا تېه پې بېت. له ژيانی ژن و مېردايه تيدا شتگه لې هن له سؤز و ئه فېني گرېنگ ترن، وهك خو شه ويستی و به زه يی، ئاخر ئه و شته خودايان هې كه په ننگه مېردېك په يره وې بكات، لېتوورده ييه، به لام خو شه ويستی به چاو هه موو ئه م شتانه وه لاهه كييه، مه گهر بنيادهم له دووتوۍ پړمانه كان يان فيلمه پړمانسيه كاندا ئه وه بېيښت، كه هه ميشه كار هكته ره كان له ژيانی خواسايی خوۍان گهره تر وينا ده كړين و له ئه فسانه يه ك ده چيت.

ئېلا منډاله كانی له پيزه بډي پېشه وه ي بایه خه كانی بوون. كچېكي جوانيان به ناوی جانېت هه بوو له زانكو ده خويښت، هه روه ها كچ و كوړېكي جمكي هه رزه كاريان به ناوی ئورلی و ئافي هه بوو، سه گيكي زهرديشيان به ناوی سپيريت هه بوو كه ته مهنی دوانزه سال بوو و ئېلا له پياسه ي بایاناندا له گهل خوۍ ده بېرد و هر له گوجيله ييه وه خو شه ويستترين هاوپېي بوو، وه لې ئه ميستا پير بوو بوو و كيتشي زياد بوو بوو و گوۍ كي كه پ بوو بوو و خهريك بوو كوړيش بېت. بېگومان ژيانی سپيريت به ره و كوتايی ده چوو، وه لې ئېلا ده يه هويست باوه پ به خوۍ بېتيت كه هه تا هه تايه ده ژي. له ژيانيدا مهرگی هيچ شتيكي نه ديتبوو، ئيدي مه گهر وهك ده قېتوه گرنتيك يان قوناغيك يان وهك ژن و مېردايه تي به به رچاوييه وه به پرونی پووی دابا.

خيزانی پړېنشتاين له نورتامبتون له ولايه تي ماساشؤستس له خانوويه كي گهره و له سهر شتوازی فيكتوري ده ژيا. هه رچه نده خانووه كه حه وه جه ي به هه نډي بيراز كړدنه وه هه بوو، له گهل ئه وه شدا هيشتا خانوويه كي ناياب بوو، پېنچ ژووری نوستن و سې گهرماوی تېدابوو. زه وييه كه ي به داريكې پته و دره وشاوه موكيت كرابوو. گه راجيكي تېدابوو جيگه ي سې ئوتؤميلي لېده بووه وه، ده رگای شووشه ي فراوانی هه بوو، هه روه ها له

باخچه کهیدا جاکۆزی هه‌بوو. خێزانه‌که زیانبژی‌ری ژیان و زیانبژی‌ری ئۆتۆمبیلی هه‌بوو، به‌رنامه‌ی خانه‌نشینی و پلانی پاشه‌که‌وتی له زانکۆ هه‌بوو، هه‌روه‌ها ژمی‌ره‌ی هاوبه‌شیی بانکی‌شی هه‌بوو. جگه له‌و خانووه‌ی که تێیدا نیشته‌جێ بوون، خێزانه‌که دوو شوقه‌ی نایابی دیکه‌یان هه‌بوو: شوقه‌یه‌که له بۆستن و ئه‌وی دی له پۆدئایلاند. خۆی و ده‌یفید له‌پای وه‌ده‌سته‌تانی هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌وانیکی زۆریان دا. مالنکی فراوانی پڕ منداڵ و پڕ له‌که‌لوپه‌لی نایاب، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی بۆنی نانی هه‌لاته‌ ماله‌که‌ی پڕ ده‌کرد، په‌نگه به‌ لای هه‌ندێ که‌سه‌وه شتیکی دووباره‌وه بووبیت، به‌لام وینه‌ی ژیانیکی نموونه‌بیش بوو. له‌سه‌ر ئه‌م دیدگا هاوبه‌شه‌ ژیا‌نی ژن و میردایه‌تیان پێکه‌وه نا و گه‌ر هه‌موو خه‌ونه‌کانیشیان به‌دی نه‌هێنابیت، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌دی هێنابوو.

له‌دا جیه‌ژنی فالانتایندا، شووه‌که‌ی ملوانکه‌یه‌کی ئه‌لماسی شیوه‌ دلی له‌یه‌ل کارتی‌کدا پێشکه‌ش کرد که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو:

بۆ ئیلا‌ی نازیزم

ئهو ژنه ته‌بیات هێمن و دل‌باشه، که ئارامی قه‌دیسه‌یه‌کی هه‌یه. سوپاست ده‌که‌م، چونکه تو من‌ت وه‌ک چۆن هه‌م قه‌بووله. سوپاست ده‌که‌م، چونکه تو هاوسه‌رمیت.

خۆشه‌ویستت

ده‌یفید

ئێ‌لا پێشتر له‌ لای ده‌یفید هێچی نه‌درکانه‌دبوو، لی‌ کاتی کارته‌که‌ی خۆینه‌ده‌وه، هه‌ستی کرد شینیک ده‌خوینیته‌وه. به‌ خۆی گوت: کاتی که ده‌مرم هه‌ر ئه‌مه ده‌نووسن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتر دلسۆز بن، ئه‌وا ده‌کری ئه‌م په‌ره‌گرافه‌شی بخه‌نه‌سه‌ر:

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئیلا به‌شیکی زۆری ژیا‌نی خۆی بۆ شووه‌که‌ی و مندا‌له‌کانی ته‌رخان کردبوو، که‌چی شاره‌زایی له‌و شیوه‌ ژیا‌نه نه‌بوو که په‌نگه هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی یارمه‌تی دابا تا به‌سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژیا‌نی خۆیدا زال بیت. ئاخ‌ر خۆ

لهو كهسانهش نهبوو كه ههز له سهركيشى دهكهن، چونكه گۆرپنى جۆرى
 ئهو قاوهيهى پۆژانه دهخواردوه، بۆ ئهو ئهركىكى گهوره بوو.
 له سۆنگهى ههموو ئهمانهوه كهسيك نهيتوانى تهنانهت به ئيلا
 خۆيشيهوه لهو شته بگات، كه دواى بيست سالى ژن و ميتردايهتى، له سالى
 ۲۰۰۸ دا دواى ليك جيابوونهوه بگات.

* * *

بهلام هۆيهك ههبوو، ئهويش خۆشهويستى بوو.
 خۆ ئهوان له ههمان شار پتكهوه نهدهژيان، تهنانهت له ههمان كيشوهريش
 نهبوون و چهندهها ميل له نيوانياندا بوو، بهلكو بهقهه جياوازيى شهو و پۆژ
 له يهك جيابوون. شتيازي ژيانيان به جۆري جيا بوو، هيچيان ئهوى ترى پي
 قووت نهدهچوو، ئيدي چۆن يهكتريان خۆش بوئ. كهچى ئهوه بهراستى
 پووى دا، زۆر به خيرايش پووى دا، به خيرايهكى وا ئيلا خۆيشى بوارى
 ئهوهى نهبوو تا لهو خۆشهويستيه ئاگادار بيهوه و لى تتيگات.
 ئهوه بوو لهناكاو مينا كهسيك له شوينيكهوه بهردىكى فريداييه ناو گۆمى
 مهنكى ژيانى، ئاوها عهشق زۆرى بۆ ئيلا هينا.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ ئايرى ۲۰۰۸

بىلەندەكان لەو پۇژە بەھارىيە فېنكەدا لەودىيوى پەنجەرەى ناندىنەكەو
دەيانخويند. ئىيلا دواى ئەوەى لە يادەوهرىي خۇيدا نەك ھەر دىمەنەكەى وەك
بەشىك لە رابردوو زىندوو نەكردەو، بەلكو واى بە خەيالدا ھات كە لە
شۈيىنكى تىرى ئەم بوونەوارەدا چركەساتىكى بەردەوام لەئارادايە.

لە عەسرى پۇژى شەممەدا، ھەموو ئەندامانى خىزانەكە بەدەورى
مىزەكەدا كۆبووبوونەو و نىوہ پۇژەيان دەکرد. شووہكەى قاپىكى لە
پانەمرىشكى كولوا پركردبوو، كە بە لايەو خۇشتىن خواردن بوو. ئافى
وہك ئەوہى چەقۇ و چەتالەكەى دوو شوول بن و دەوليان پى لىتبات، گەمەى
پىدەكردن، لە كاتىكدا ئۆزلىي خوشكە جمكانەى ھەولى دەدا ئەو پارووانە
بژمىرەيت كە دەيخواردن تا پۇژانە ۶۵۰ كالۆرى دەست بکەوئيت و سىستەمى
وزەى تىك نەچىت. جانىت كە ھىشتا لە قۇناغى يەكەمى زانكۆى ماونت
ھۆليۇك بوو، وا دياربوو لە فكران پۇچووبوو و خەرىك بوو پەنئىرىكى سېى
و تازەى دەخستە ناو پارچە نانىكەو، ھەروہا پوورە ئىستىرىش كە ھاتبوو تا
قالىپك كاتويان بۆ دروست بكات كە لە دروستكردنيدا دەستپەنگىن بوو،
مابوہوہ تا نانىان لەگەلدا بخوات، چونكە ئىيلا كارى ناومالى زۆر بوو و پىيى
باش بوو يارمەتتيان بدات. ئاخىر لەم دوايىيەدا نەدەھانتەوہ تا پىكەوہ نان
بخۆن، ئىدى ئەمەى بە ھەل زانى تا سەرلەنوئ پىكەوہ لەسەر مىزەكە نان
بخۆن.

ئىستىر، ئايا ئىيلا ھەوالى خۇشى پى رانەگە ياندوويت؟، دەيفىد لەناكاو
پرسىيارى كرد، 'كارىكى گرېنگى دۆزىوہتەوہ'.

له گهل ئه وهى ئيلا ده رچووى زانكو بوو و پروانامهى له ئه ده بياتى ئينگليزىدا به ده ست هيتابوو و هه زى له خو يندنه وهى پرمانيش بوو، به لام دواى ده رچوونى له بواى پسيپوريه كهى خويدا كارى نه كردبوو، ته نها هه ندئ كورته گوتارى بۆ هه ندئ گوتارى ئافره تان نووسيپوو و به شدارى له چه ند يانه يه كهى كتيپدا كردبوو و ناوبه ناويش و تاگه ليكى بۆ چه ند پوژنامه يه كهى ناوخو نووسيپوو، ئيدى هه موو شته كه هه ر ئه وه ند ه بوو. بړى جار ته ماحى ئه وهى هه بوو كه بيه ته ره خنه گريكى به نيويانگى كتيپان، لى دواى ئه وه به و دۆخه قايل بوو كه ژيان به ره و شو ينيكى ديكه ي بردووه و كردوويه تى به كابانيكى به هۆله وه بووى مال و گه ره كه بايه خ به هه رسى مندا له كهى بدات، چونكه ئه ركى له راده به ده رى به پړوه بردنى ماله كهى كه وتووه ته ئه ستو.

بيزارى ده رنه ده بړى. ئاخه ر ئه و دا يكه و هاوسه ره، به زورى مژوولى كارى ماله وه يه، به يانيان له گهل سه گه كه يدا پياسه ي ده كرد و به رپرسيارى تى بژيوى خيزانيشى له ئه ستو نه بوو. هه رچه ند ه ده سته خوشكه كانى ترى له زانكو سميت، به تايبه تى ئه وانه ي لاگري يه كسانى ژن و پياو بوون، له گهل ئه م هه لبژاردنه يدا نه بوون، كه چى ئه و به وه قايل بوو وه ك دا يكيك مال جينه هيت و ئاوهاش هه ستي به په زامه ندى ده كرد، چونكه توانيپوى له گهل شووه كه يدا ئه و ئه ركه هه لبرگريت، به لام ده سته بردارى ئاره زوى خو يندنه وه نه ده بوو و هيتشتا خو ي به خو ينه ريكي به په رۆش داده نا.

به لام ئه وه چه ند ساليكى كه مه خه ريكه شته كان ده گو پښ: مندا له كان گه وره بوون و خويان وا پيشان ده دن كه ئيدى وه ك جار ان ئاتاجى ئه و نين. ئيلا كه زانيى كاتيكي زورى ده سته تاليى هه يه، ئيدى كه سيكيش نيه كاتى له گه لدا به سه ر ببات، بيري كرده وه كه له كاريك بگه ريت، له مه دا ده يقيد هانى دا. هه رچه ند ه له م باره يه وه قسه يان كردبوو، لى ئه و هه له ي كه بۆى هه لده كه وت، به كه مى هه ولى ده دا بيقوزيته وه. كه كاريكى ده دوزيه وه، خاوه ن كاره كه پيى ده گوت كه ئه وان منه ي كه سيكي له و ته مه ن كه متر ده كن، يان كه سيكيان ده وئ شاره زاييه كي فراوانترى هه ييت. جا له ترسى ئه وهى به رده وام ده ستيان به پړويه وه ده نا، شته كهى پشتگوئ ده خست.

له ئایاری ۲۰۰۸دا، هه‌موو ئه‌و ئاسته‌نگانه‌مان که به درێژایی ئهم هه‌موو ساله‌ له به‌رده‌میدا پێگر بوون. ئه‌وه‌بوو نزیکه‌ی دوو هه‌فته‌ له‌مه‌وه‌ به‌ر له‌ چله‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا، کاتیکی زانی وا بو‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی کار ده‌کات که بکه‌که‌ی له‌ بۆسته‌. شووه‌که‌ی له‌ پێگه‌ی یه‌کێ له‌ مه‌عمیله‌کانیه‌وه‌ ئهم کاره‌ی بو‌ دۆزییه‌وه‌- دووریش نییه‌ له‌ پێگه‌ی یه‌کێ له‌ ئافره‌ته‌ دۆسته‌کانیه‌وه‌ بووبیت.

ئێلا وتی: "ئه‌وه‌ کاریکی ئه‌وه‌نده‌ گرینگ نییه‌، ئاخ‌ر من جگه‌ له‌ خوێنه‌ریکی خۆته‌رخانه‌کردووی کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی پتر نیم‌."

وله‌ی ده‌یفید وا دیاربوو پێی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گرت که نه‌هێلێت له‌ نرخ‌ی کاره‌ نوێیه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه‌، ویستی به‌ هاندانه‌وه‌ پێی بلیت، ده‌ی پێیان بلی که ئه‌وه‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی به‌نیۆبانگه‌، لێ کاتی ئه‌مه‌ی نه‌وت، به‌ سووربوونه‌وه‌ گوتی: "ئێستر، ئه‌وه‌ په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی سه‌نگینه‌. گه‌ره‌که‌ ئه‌وه‌ش په‌چاو بکه‌یت که‌ ئه‌و کو‌ و کچانه‌ی تازه‌ له‌ زانکو‌ ده‌رچوون، ئێلا له‌ نیویاندا تاقه‌ ئافره‌تیکه‌ دوا‌ی سالانیکی زۆر ته‌نها کابانی مال بووه‌! ئایا ئه‌مه‌ شتیکی گرینگ نییه‌؟"

ئێلا له‌ خۆی پرس‌ی ئاخ‌و شووه‌که‌ی له‌ ده‌له‌وه‌ هه‌ست به‌ تاوان ده‌کات که له‌ ماوه‌ی ئه‌و ساله‌ دوورودرێژانه‌ له‌ کارکردن دووری خستوه‌ته‌وه‌، یان غایه‌نه‌تی لێده‌کات. ئیدی به‌وا‌ی زۆر په‌رۆشییه‌وه‌ که له‌ ئێستادا کاریکات، ئه‌وه‌نده‌ ئهم‌ دوو گریمانه‌یه‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت.

ده‌یفید که‌ کۆتایی به‌ قسه‌که‌ی هێتا، هێشتا زه‌رده‌خه‌نه‌ به‌ لالیویه‌وه‌ بوو "هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ من ناوی لێده‌نیم‌ باوه‌ به‌خۆبوونی په‌ها، هه‌موومانیش شانازی به‌وه‌وه‌ ده‌که‌ین."

وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێلا بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌ میزه‌که‌ جی به‌هێلێت، پووره‌ ئێستر به‌ ده‌نگێکی به‌سۆز و ناسکه‌وه‌ وتی: "ئه‌مه‌ خه‌لاتکردنه‌، به‌راستی ئێلا شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌."

هه‌موویان به‌ خۆشه‌ویستی و نیا نییه‌وه‌ تێیانروانی. ئافی وه‌ک پێشه‌ی هه‌میشه‌یی سه‌رنجی بێزاری ده‌رنه‌بێی، ئۆرلیش وا دیاربوو بو‌ یه‌که‌م جاره‌ جگه‌ له‌ دیمه‌نی خۆی بایه‌خ به‌ شتیکی تر ده‌دات. ئێلا خۆی ناچارکرد که

پړزی ئەم چرکەساتی نیانی و ناسکییه بگریټ، لښ هەستی بە شەهەتییەکی زۆر کرد کە لەو وەبەر هەستی پښ نەکردبوو. ئیدی خواخوای بوو یەکیکیان بابەتەکە بگۆریت.

بیگومان جانیتی کچەگەرەوی گویی لە خواستەکی بوو، بۆیە لەناکاو وتی: 'منیش هەوالئیکی نویم پێتە.'

هەموو سەرەکان بە لایدا وەرسوو، پان، پوخسارگەلن بە زەرەدەخەنەییکی چاوەروانکراوە گەشەنەوه.

'من و سکۆت بپارمان دا هاوسەرگیری بکەین، جانیت لەگەڵ جارێک داوتی: 'دەزانم چی دەلێن! گویا هیشتا خۆیندەمان تەواو نەکردوو و شتی لەم بابەتە، وەلێ گەرەکە ئەو بزانن ئیمە ئامادەین دواتر هەنگاوی گەرە بێنین.'

دوای ئەو گەرموگۆپییهی کە پێش چەند چرکەیهک دەوری دابوون، بێدەنگییەکی تەنگەتاینامیز جێی گرتەوه و بالی بەسەر مێزەکەدا کێشا. ئورلی و ئافی نیگایەکی ئالوزیان ئالوگۆر کرد، میمکە ئیستر کە پەرداخی خوشاوی سێوی بە دەستی توند گرتبوو، لە جێی خۆی و شک بوو، دەیفیدیش وەک ئەوێ لەپەر دلی لە خواردن تۆرابیت، چەتالەکەیی خستە لاوه و بە چاوه مەپییەکانی تەماشای جانیتی کرد، وەک ئەوێ قومی سرکەیی خواردبیتەوه، لە زەرەدەخەنە کەوت و لیوێکانی هەلقراچان.

'جوانە! پێم وابوو کە ئێوه بەشداریی شادمانییەکەم دەکەن، جگە لەم ساردوسرپییهتان هیچی دیکەم پښ نەبێت. جانیت بەدەم قسەوه دەستی بە گریان کرد.

دەیفید وەک ئەوێ بیهوێ لە قسەکەیی جانیت دلیا بیت، پرسیی: 'ئەرێ وت گویا ئێوه هاوسەرگیری دەکەن؟'

'باوکە، وا دیارە پیتان وایە کە ئەمە هیشتا زۆر زوو، بەلام چەند پۆژی لەمەوێر سکۆت داوای لیکردم کە شووی پښ بکەم، منیش قایل بووم.'

ئێلا پرسیی: 'بەلام بۆچی؟'

لە نیگای جانیتەوه، ئێلا زانیی کە دویتەکەیی چاوەرێی پرسیاریکی ئاوهایی لێ نەدەکرد، بەلکو دەبوو پرسیت 'کەیی؟ یان؟ چۆن؟' لە هەردوو باردا ئەو

مانای وایه به دواى جلی بوو کینیدا دهگه ریت، به لام پرسىاری (بوچی) ته وای
تووشی سه رسو پمانی کرد.

“چونکه پیتم وایه خوښم دهوئ، جانیت ئه مه ی به پیتمیکی
خو به دهسته وه دانه وه وت.

“نازیم، مه به ستم ئه وه یه بلیم ئه م په له کردنه بوچی؟، ئیلا پیی له سه ر
داگرت، “بۆ نموونه ئایا تو دوو گیانیت؟”.

میمکه ئیستر له سه ر کورسییه که ی راپه ری و ده موچاوی گرژ بوو، دیاره
نازاریکی هه بوو. بۆ هیور کردنه وه ی دلّه کزیکه ی حه بیکی له گیرفانی ده رهیتا و
ده ستی به کرۆشتنی کرد.

ئافی به پیکه نینه وه گوئی: “ده بم به خالۆ. ئیلا ده ستی جانیتی گرت و به
نه رمی گووشی و گوئی: “ده توانیت به رده وام له گه لماندا راستگۆ بیت. خو ت
ئه وه ده زانیت، شته که هه رچییه ک بیت، ئیمه یارمه تیت ده ده ی.”

“دایکه، تکایه واز له وه بیه!، جانیت راپه ری و ده ستی کیشایه وه و وتی:
“ئه مه په یوه ندیی به دوو گیانبوونه وه نییه. تو شه رمه زارم ده که ی.”

ئیلا به هیوری به رسفی دایه وه: “ته نها ده مه هوئ کومه کت بکه م. دوا یی
هیوربوونه وه یه ک خه ریکبوو ده ربکه ویت که نیشانه ی ئه وه بوو شته که
هه سته مه سه ربگریت.

تو ده ته وئ سوو کایه تیم پی بکه ی. وا دیاره له شوو کردنم به سکوت له
سک لی پرپوونمی زیاتر نابینیت! ئایا بیرت له وه کردووه ته وه که په نگه
خوښم بوئ؟ ئاخه ده مه وئ شوو به م پیاوه بکه م، چونکه خوښم ده وئ. ئه وه
هه شت مانگه ئیمه چاومان به یه کتر ده که وئ.”

ئیلا به ته وه وه وه لامی دایه وه: “ئێ ئی، به لی، له تو وایه به هه شت مانگ
ده توانیت که سایه تیی پیاویک بناسیت! ئه وه بیست ساله من و باوکت ژن و
مێردین، که چی هیشتا ناتوانین لافی ئه وه لیتده ی که هه ریه که مان ده رباره ی
ئه وئ تر هه موو شتی ده زانیت. ئاخه بۆ ئه م جوړه په یوه ندییه، هه شت مانگ
هه ر هیچ نییه.”

ئافی به زه رده خه نه وه گوئی “خودا له شه ش پوژدا ئه م بوونه ی
دروستکرد، وه لی ئه و زه رده خه نه ساردوسپه ی ئه وانه ی سه ر مێزه که

ئاراستەيان كرد، بېدەنگيان كرد. كه زياده شله ژانگيش بالي كيشا، دهيفيد هاته قسه و هەردوو چاوى له كچه گەورەكەى برى، برۆى تىك نا و وتى: 'ئازيزم، ئەوھى داىكت ھەولەدەدات پېتى بليت ئەوھى كه بەلەين بەيەكتردان شتىكه و ھاوسەرگيرى شتىكى دىكەيە'.

جاننيت لىي پرسى: 'بەلام باوكە، ئايا تو پېت وايە كه ئيمە ھەتاهەتايە دەبى ھەر خەرىكى بەلەين بەيەكتردان بېن؟'.

ئىلا ھەناسەيەكى قوولى ھەلكيشا و گوتى: 'لە راستيدا ئيمە چاوەرپى ئەوھمان دەکرد كه لاويكى باشتەر بدۆزیتەوہ. ئاخەر تو ھیتشتا لەوہ مندالتري تا بتوانیت پەيوەندییەكى راستەقینە بېستیت'.

'دايكة، ئايا دەزانیت؟'، جاننيت بە دەنگىكى نزمى وا ھەر ئەوہتا بېسترا وتى: 'پېم وايە تو لە روانگەى پەيوەندییەكەى خۆتەوہ دەپوانیتە پەيوەندییەكەى من. تو لەبەر ئەوھى لە تەمەنىكى زوودا شووت كرد و ھەر لە تەمەنى مندا بوويت دووگيان بوويت، ئەمە وا ناگەيەنیت كه منیش ھەمان ھەلە بكەم'.

دەموچاوى ئىلا ھەك ئەوھى زللەيەكى لیدرايیت، سوورھەلگەرا. بە وردى ماوھى سەختى دووگيانىیەكەى خۆى بېركەوتەوہ، كه بوو بەواى ئەوھى جاننيت بەنەبەكامى لەدايك بېیت. منداڵەكەى ھیز و بېستى لەبەر بېرېبوو، بۆيە لیترا شەش سالى تر چاوەرپى بكات ئىنجا دووگيان بېیت.

'ئازيزم، ئيمە شادمانين كه پەيوەنديت لەگەل سكوئتدا بەستووە، دەيفيد ئەمەى بە وریاییەوہ گوت و ھەولى دا شتوازيكى جيا بەكار بەیتنیت، ئەو لاويكى ناسكە، بەلام دواى دەرچوونت لە زانكوكت دەزانیت بۆچوونەكانت ناگۆپین؟ پەنگە بەتەواوى بگۆپین'.

جاننيت كەمەكسى سەرى بادا و جۆرە پاساويكى پەخنەگرانەى دروستكراوى ھینايەوہ، ئىنجا پرسى: 'ئايا ئەمە ھەمووى لەبەر ئەوھى كه سكوئت جوولەكە نىيە؟'.

دەيفيد لەوھى بېستى ھەك ئەوھى باوەر بە گوئیەكانى خۆى نەكات، تىي پوانى. ئاخەر ئەو شانازىي بەوھوہ دەکرد كه باوكىكى كراوہ و پۆشنېرہ و لە مالاكەدا دەربارەى نەژاد يان ئايين يان سىكس قەت بۆچوونى خراپى نەبووہ.

وا دیاربوو جانیت سووره له سەر بۆچوونهکانی خۆی، ئەوهبوو لای به لای دایکیدا کردەوه و لینی پرسی: "ئایا دەتوانیت راستەوخۆ تەماشای چاوه‌کانم بکەیت و پێم بڵێیت، ئەگەر سکۆت لاویکی جووله‌که بوايه و ناوی هاروون بوايه، ئەوسا ڕیگریت دەکرد؟"، دەنگی جانیت جۆره بێزاری و دەردەدلییه‌کی تیکه‌وت و ئیلائی له‌وه ترساند که شت‌هایه‌ک له دایدا په‌نگیان خواردوو ته‌وه.

"ئازیزم. له‌گه‌لتدا ته‌واو راستگوو ده‌بم، ته‌نانه‌ت گەر به قسه‌کانیشم قایل نه‌بیت. ده‌زانم چه‌ند نایابه که بنیاده‌م لاو و عاشق بیت. ب‌روام پێ بکه، به‌لام شووکردن به پیاویک سەر به پاشخانیه‌کی جیا بیت، قوماریکی گه‌وره‌یه. من و باوکتیش ده‌مانه‌وێ د‌ل‌نایابین که تو پیاویکی شیاوت هه‌لب‌ژاردوو." "تو چوزانیت که هه‌لب‌ژاردنی شیاو له دیدی تۆوه بۆ من هه‌لب‌ژاردنیکی شیاوه؟".

پرسیاره‌که ئیلائی تووشی هه‌ندێ سهره‌گیژکه کرد. وه‌ک ئەوه‌ی تووشی ژانه‌سەر بووبیت، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌ک‌ن‌شا و ده‌ستی به ته‌ویلدا ه‌ینا. "دایکه، دایکه من خۆشم ده‌وێ، ئایا پیت وایه ئەمه شتیکی تیندایه؟ ئایا وشه‌ی خۆشه‌ویستیت له شویتینکدا بێر ناکه‌ویت‌وه؟ ئاخ‌ر ئەم وشه‌یه به توندی د‌لم ده‌خاته خورپه و ناتوانم به‌ی ئەو ب‌ژیم."

ئیلا گویی له خۆی بوو به بێده‌نگی بێده‌که‌نیت. قه‌ت نیازی نه‌بوو گه‌لته به هه‌ستی که‌که‌ی بکات، لێ ڕه‌نگه پێکه‌نینه‌که‌ی به‌وای شت‌گه‌لیکه‌وه بن و خۆی په‌ی پێ نه‌بات، بۆیه ئاوها شله‌ژاوه. خۆ ئەو و جانیت زۆر به‌گ‌ژیه‌کدا چوون، به‌لام ئەم‌ڕۆ وا هه‌ست ده‌کات به‌گ‌ژ شتیکی دیکه‌دا ده‌چیت، شتیکی گه‌وره‌تر. "دایکه، ئەئێ تو له ژیا‌نتدا که‌سیکت خۆش نه‌ویستوو؟"، جانیت به پ‌ر‌ت‌م‌یک که که‌م‌پ‌ری‌زی تیندابوو، وه‌لامی دایه‌وه.

"نه‌ختی ڕاوه‌سته. ئە‌ری واز له خۆ‌نو‌قم‌کردن له‌نیو زینده‌خه‌ون ناه‌نینیت تا بگه‌ر‌پ‌یت‌وه د‌و‌خی ڕاسته‌قینه‌ی خۆت؟ تو بوویت به... چاوه‌کانی ئیلا به‌ره‌و په‌نج‌ه‌ره‌که هه‌لیان‌روانی و له وشه‌یه‌کی کاریگەر ده‌گه‌را، تا له کۆتاییدا وشه‌ی (پ‌و‌مان‌سی) به‌خه‌یالدا هات."

‘چیی تڤدایه بېمه پښمانسی؟’ جانیت پرسږاری کرد و له پښتمی دهنگیدا
تهووی دهرخست که سووکابه تپ، یتکراوه.

به‌راستی چیی تیدایه که ببیته رۆمانسی؟ ئیلا پرسیی ئوه له که‌یه‌وه وشه‌ی رۆمانسی بیزاری ده‌کات؟ که نه‌یتوانی به‌رسقی ئه‌و پرسیاره‌ متبوانه‌ی لیواری مه‌ژگی بداته‌وه، درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی با، ده‌ی، ئازیزم. تو له‌ چ سه‌ده‌یه‌کدا ده‌ژیی؟ ئوه‌ بخه‌ بن سه‌رت که ئافره‌تان شوو به‌وانه‌ ناکه‌ن که خۆشیان ده‌وین، به‌لکو ئه‌و پیاوه‌ هه‌ل‌ده‌بژێرن که ده‌بیته‌ باوکیکی باش و می‌ردیکی وا که پشتی پێ بیه‌سترێ. خۆشه‌ویستی هه‌ستیکی جوانه‌ و دیت، به‌لام زوو ون ده‌بیت.

کاتی ئیلا له قسه‌که‌ی بووه‌وه، ئاو‌پ‌ی له می‌رده‌که‌ی دایه‌وه. ده‌یفید مینا ده‌سته‌کانی له‌نیو ئاودا تی‌ک‌په‌رینیت، به‌کاوه‌خۆ له‌به‌رده‌م خۆی ده‌سته‌کانی تی‌ک‌په‌راند و وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ژایندا بۆ یه‌که‌م جار بی‌بینیت ته‌ماشای کرد.

جانیت وتی: 'ده‌زانم بۆ وا ده‌که‌یت، ئیره‌یی ده‌به‌یت، چون‌که‌ من ج‌ح‌ی‌ل و دل‌خ‌ۆشم. دای‌که‌ ده‌ته‌ویج وه‌ک تۆ بم؟'

ههستیکی نامۆ وهک بهردیکی گهوره کهوتبووه ههناوی ئیلا. ئایا کابانیکێ شادمانی مال نییه؟ یان له نیوهی تهمهندا له توپی ژن و میزدایهتیهکی سههرنهکهوتوودا گیری خواردوو؟ تق بلێت مندا له کانی ئاوها تهماشای بکه؟ ههروهها شووهکهیشی بهو گوێزه؟ ئهێ هاوپی و دراوسێکانی چی دهلێن؟ له ناکاو بیرکردنهوهیهکی بهسهردا زال بوو، ههستی کرد وا ههموو ئهوانهێ دهووبهری شینی بۆ دهگێژن. ئهم گومانهێ له پادهبهدر ئازاربهخش بوو و ههناسهیهکی سارد له دهمی دهریهێ.

دهشيد به ږو وگرځيږه و نه تاوې له جانيت دايه وه و گوټي: "ګره که داوای
لنډوډن له دايکت بکه ست:

ئىلا به مهلولىيە ۋە گوتى: گرېنگ نىيە. مەن چاۋە پىي ھېچ تەۋازۇيە كى لى
ناكەم.

جانیت نیگایه کی ناویلی دایکی کرد و کورسییه کی به رهو پشته وه پال نا و سه رکۆشه کی خسته لاه و به توورپیی له ناندینه که ده رچوو. دوی چه ند چرکه به ک ئورلی و ئافی به بیده نگی دوایکه وتن. چا ئه م ره فتاره یان له

پشتگیرکردنیکی نااسایی خوشکه گهرهکه یانه وه بو، یان له قسه ی گهرهکان بێزار بووبوون، ئینجا میمه ئیستر به بیانگیکی لاواز پویش و دوا دهنکی حه بی دژه دله کزه ی کرۆشت.

دهیفید و ئیلا به دهوری میزه که دا مانه وه، ههستی شله ژانیک به توندی له نێوانیاندا بالی کیشا. ئه و شته ی ئازاری ئیلا ی دها، وهک خویان ده یانزانی پرو به پرو بوونه وه ی ئه و بۆشاییه ی نێوانیان بوو، په یوه ندیی نه به جانیته وه هه بوو نه به دوو منداله که ی دیکه یانه وه.

دهیفید که چه تاله که ی خستبووه لاوه، هه لیگرت و قه ده ریک ته ماشای کرد و گوتی: "که واته ده توانم بگه مه ئه و به ره نجامه ی که تۆ شووت به و پیاوه نه کردووه که خۆشت ویستووه؟".

"نکایه، مه بهستی من ئه مه نه بوو".

"ئه ی مه بهستت چی بوو؟"، دهیفید که هیشتا له گه ل چه تاله که دا ده دوا، پرسیی: "کاتی هاوسه رگیرمان کرد، پیم وابوو که خۆشت ده ویم".
"تۆم خۆش ده ویست"، به لام ئیلا ئه مه یشی خسته سه ر و گوتی: "ئه و کاته".

دهیفید به دهنگیکی بی ده ربهرین پرسیی: "ئه ی که ی دهستت له خۆشه ویستی من هه لگرت؟".

ئیلا مینا ئافره تیک که قهت رهنگدانه وه ی وینه ی خۆی نه دیبیت، به سه رسو پرمانه وه دیقه تی شووه که ی دا، وه لی ئه میستا ئافره تیک بوو ئاوینه ی که هه لگرتبوو و به ره و پوخساری خۆی به رزی کردبووه وه. ئه ری دهستی له خۆشه ویستی میرده که ی هه لگرتووه؟ پرسیاریک بوو له وه به ره له خۆی نه کردبوو. ده به وه ویست به رسقی ئه م پرسیاره بداته وه، وه لی ئه و شته ی حه وه جه ی بوو په یف بوو. له ناخه وه ده یزانی گه ره که هه ردووکیان چاره سه ری شته که بکه ن، نهک منداله کانیان، به لام هه ردووکیان له جیاتنی ئه وه تا له توانایاندا بوو هه ولیان دا که: لیکه پین با پۆزه کان تیه پهن و شته دووباره وه بووه کان به سه ر ژیاناندا زال بن و پۆژگار به ساردوسپیی پاسته قینه وه پیره وه ی خۆی بپریت.

دهستی به گریان کرد، نهیتوانی بهر لهو خه مه بهرده وامه بگریت که به بی
ئاگایی ههردو وکیان بالی کیشابوو و بووبوو به به شیک له بوونیان. دهیفید
پوخساره گرژه که ی شارده وه. ههردو وکیان دهیانزانی که به قهده وهی پقی
له وهبوو که له به رانه بری بگری، ئه ویش نایه وهی بیینیت، دهگری. له به ختی
ئهواندا زهنگی تهلیفونه که پرزگاری کردن.

دهیفید تهلیفونه که ی هه لکرت و وتی: 'ئه لۆ... به لئی لیتره یه. به یارمه تیت
نه ختی چاوه پئی بکه'.

ئێلا خۆی کوکرده وه و تا له توانیدابوو ههولیی دا وا دهر بکه ویت که له
دۆخیکی دهروونی باشدایه. دهستی به قسان کرد: 'به لئی، ئێلا قسه دهکات'.
'ئه لۆ، من میتشیلیم، ببورره له م پشووی کوتایی ههفته یه دا بیزارم کردیت،
دهنگی ئافرهتکی گهنج بوو، دویتنی ستیف داوای لیکردم په یوه ندیت پتوه
بکه م، به لام بیرم چوو. ئایا دهستت به خویندنه وهی دهستتووسه که کرد؟'.

'نۆو، ئێلا دوا ی ئه وهی بیر ی کهوته وه که ئه رکیک چاوه پئی دهکات،
هه ناسه یه کی هه لکیشا. یه که م کاریکه که په خشکاریکی ئه ده بی بۆی ده نیریت،
پۆمانیکه نووسه ریکی ئه وروویی نه ناسراو نووسیویتی و ده بیت راپورتیکی
تیروته سه لی له سه ر بنووسیت. پیتی رابگه یه نه با نیگه ران نه بیت، دهستم به
خویندنه وهی کردوه، ئێلا ئه مه ی به درۆ گوت. ئاخو ژنیک ی به ته ماح و
سه ر سه خت، نایه وئ له یه که م کاریکدا که داوای جیه جیکردنی لیکراوه، میتشیل
بیزار بکات.

'باشه، ئه ی شته کان چۆن ده پۆن؟'

ئێلا که مه کی بیده نگ بوو و نه یزانی چی بلیت. ئاخو جگه له وهی که
دهستتووسی پۆمانیکی میژوویی ده رباره ی پۆمی شاعیری سو فیی به نئو و
دهنگ که به (شه کسپیری دنیای ئیسلامه تی) یش داده نرئ، ده رباره ی
دهستتووسه که هیچ شتیک ی نه ده زانی.

'پۆمانیکی سو فیانه یه، ئێلا پیکه نی و ئومیده وار بوو که به شوخی کردن
درۆ که ی په رده پۆش بکات.

بهلام میثیل مژوول بوو و به کرده‌بری کوتی: باشه، کوئ بکره. پیم وایه وهک خوت پیشینی ده‌که‌یت که راپورتووسین دهرباره‌ی پۆمانیکی ئاوها کاتیکی زۆرتیری گهره‌که...".

که ده‌نگی میثیل کپ بوو، له دووری ته‌لیفونه‌که وره‌وریکی ژنه‌وت. ئیلا وای به خه‌یالدا هات که له‌یه‌ک کاتدا چه‌ندین کار ده‌کات- نامه ئه‌لیکترۆنییه‌کانی ده‌خوینتیه‌وه، پیداجوونه‌وه‌ی یه‌کس له نووسه‌ره‌کان ده‌خوینتیه‌وه، قه‌پال له بابۆله‌یه‌کی زه‌لاته‌ی تونا ده‌دات، نینۆکه‌کانی بۆیه ده‌کات- هه‌موو ئه‌مانه‌ش له کاتی ته‌لیفونکردندا.

میثیل دوا‌ی خوله‌کیک پرسیی: "هیشتا له‌وینت؟".
"به‌لئ".

"باشه، کوئ بگره، لیتره دۆخه‌که ئالۆزه. ده‌بی برۆم. ته‌نها ئه‌وه‌ت له یاد بیت که دوامۆله‌ت بۆ راده‌ستکردنی کاره‌که سێ هه‌فته‌ی تره‌".
له‌پر ئیلا وتی: "ده‌زانم"، هه‌ولئ دا وای دهربخات که زۆر به‌پلانه، "کاره‌که له کاتی دیاریکراوی خۆیدا ئاماده‌ ده‌بیت".

له راستیدا ئیلا له هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م ده‌ستووسه‌دا متمانە‌ی به‌ خۆی نه‌بوو، هه‌رچه‌نده له سه‌ره‌تادا زۆر په‌رۆش و له‌خۆ دلتیا بوو، خۆش‌حالی‌ش بوو، چونکه یه‌که‌م که‌س بوو پۆمانی نووسه‌ریکی گومناوی ده‌خوینده‌وه که هیشتا چاپ نه‌کراوه و له دیاریکردنی ئه‌م نووسه‌ره‌دا پۆلیکی ده‌بیت، با که‌میش بیت. که‌چی ئیستا دلتیا نه‌بوو که ده‌توانیت له بابه‌تییکی وه‌ک سوڤیگه‌ریتی قوولبیته‌وه که په‌یوه‌ندی به‌ ژبانی ئه‌وه‌وه نییه و پروداوه‌کانی بۆ سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌م ده‌گه‌رینه‌وه.

بیگومان میثیل هه‌ستی به‌ دوودلییه‌که‌ی کردبوو، بۆیه لئی پرسیی: (ئایا کیشنه‌یه‌ک هه‌یه؟).

کاتی وه‌لامی نه‌ژنه‌وت، پتر پینی داگرت و پرسیی: (کوئ بکره، ده‌توانیت پیم بلیت ده‌ته‌وئ چی بلیت؟).

ئیلا دوا‌ی که‌می بیده‌نگی، بریاری دا که راستیه‌که‌ی بلیت.

"پیم وایه له‌م پۆژانه‌دا سه‌رودلیکی ئه‌وتۆم نییه تا له پۆمانیکی میژوویی وردبمه‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه من بایه‌خ به‌ پۆمی و شتی وا ناده‌م و هیشتا

بابەتەكە بە لامەوہ نامۆیە. كاشكى پۇمانىكى دىكەت دەدامى - شتىك زۆرتەر پەيوەندى بە خۆمەوہ ھەبىت.

“واى چ بۇچوونىكى سەيرە!، مېشىل ئەمەيشى گوت، تۆ پىت واىە گەر شتىك خويندەوہ و شارەزايى باشت لى ھەبوو، ئىدى دەتوانىت باشتىر كارى لەسەر بکەيت؟ نەخىر، قەت وا نىيە! ھەر بەواى ئەوہى لەم ولايەتە نىشتەجىت وات بە خەيالىدا دىت كە دەتوانىت پۇمانگەلى بنووسىت، پروداوہكانى لە ولايەتى ماساشۇستس قەوماون، ئايا ئەمە راستە؟.”

“مەن مەبەستم ئەمە نەبوو...، ئىلا كە واى گوت دەسبەجى زانىى دواینیوہپۇش ھەمان رستى دووبارە كىردوۋەتەوہ. نىگايەكى شوۋەكەى كىرد تا بزانىت ئاخۇ ئویش سەرنجى ئەوہى داوہ، وەلى زەحمەت بوو سىماى دەموچاوى دەيفىد بخوينتەوہ.

“زۆر جار وا پئويست دەكات كىتىگەلىكىش بخوينتەوہ كە پەيوەندىيان بە ژيانمانەوہ نىيە. ئەمە بەشىكە لە كارەكانمان. ھەر لەم ھەفتەيەدا كىتىكىم خويندەوہ ئافرەتتىكى ئىرانى نووسىويتى كە لە تاران سەرپەرشتى سۆزانيخانەك دەكات، ئىدى ناچاربوو لە ولات ھەلىت . ئايا دەكرى داواى لى بکەم كە دەستووسەكە بۇ پەخشكارىكى ئىرانى بنىريت؟.”

“بىگومان نەخىر، ئىلا ورەورىكى كىرد و ھەستى بە خۇى كىرد كە ھىچ لەباردانەبوو و توورەھاتە.

“ئايا ئاشنابوون بە خاك و كولتورى دورەوہ بە نىشانەى ھىزى ئەدەبىياتى باش دانانرى؟.”

“بىگومان. گوئى بگرە، ئەوہى پىم وتىت لە بىرى خۇتى بەرەوہ. پىش وادەى دىارىكراو راپۇرتىك لەسەر مېزەكەت دەيىنى، ئىلا بەدەم قسەوہ رقى لە مېشىل ھەلگرت، چونكە بە شىوہەك مامەلەى لەگەلدا دەكات وەك ئەوہى لە ھەموو كەس وەپسكەر و گىلتىر بىت، رقى لە خۇيشى بووۋەوہ، چونكە بوارى دا ئەوہ پروبدات.

“نايابە، ئەمەيە گيانى بەھۆلەوہبوون، مېشىل ئەمەى بە جۆرى گوت مينا سىتران بچرىت، خراپ لىم تىمەكە، لى پىم واىە دەبى ئەوہت لە ياد بىت كە

دهيان كهس ئاواتهخوازن ئه م كارهى تويان دهست بكهوټ و زوربه شيان له
نيوهى ته مهنى تودان، ئه مەش بۆ كارکردن په رۆشترت دهكات.

كه ئيلا ته ليفونه كهى داخست، بينى دهيفيد ته ماشاي دهكات و له
پوخساريدا نيشانهى په رۆش و دوودلى دياربوو. وا دهرده كهوت چاوه پرى
ئه وهى كردبټ له كوئ كوتاييان پى هيتابوو هەر له وئوه دهست پټبكات، به لام
ئيلا ئيدى نه يده ويست دهر بارهى دويته كه يان قسه بكات، مادام بهر له هەر
شتيک هەردوو کيانى نيگه ران دهکرد.

دواتر هەر ئه و پۆژه خوئ بينى به ته نها له بالکۆنه كه له سەر ئه و
کورسییه بزۆكه دانیشتوو ه كه حەزى دهکرد له سەرى دابنیشیت و بېروانیتە
پهنگه سوور و مهيله و پرته قالييه كهى پۆژاوابوون له تورتامبتون. وا ههستی
کرد كه ئاسمان به راده يک لتيه وه نزیک و ئاوه لايه، له وه يه بتوانيت دهستی
پى بگات. مه ژگى خوئ هتور کرده وه، چونكه وا دياربوو به وای ئه و
ژاوه ژاوهى كه له ناوه وهى دهخولايه وه، ماندوو بوويت: دانه وهى خه رجی
کارتى زيانبژيرى ژيان (تامين على الحياه) ئه م مانگه، خووه توو په هاته کانى
ئورلى له کاتى نانخواردندا، نمره كه مه کانى ئافى له قوتابخانه دا، ميمكه ئيستر
و کيکه غه مگينه کانى، خراپوونى ته ندروستى سه گه سپيريتى، پلانه کانى
جانيت بۆ شووکردن و په يوه ندييه سيکسيه کانى شووه كهى و سه ربارى
نه مانى خوشه ويستى له ژيانى خویشيدا... ئه مانه هه موو پيکه وه يه ک له دواى
يه ک له چه ند سندوقتيكى بچووکى ئاوه زيدا به سەر يه کدا داخران. ئيلا له و
دۆخه دهروونيه دا دهست نووسه كهى دهره يتا و وه ک ئه وهى بزانيت کيشى
چه نده، به دهستى به رزى کرده وه. ناو نيشانى رۆمانه كه له سەر به رگه كهى به
مه ره که يتيكى شينى توخ نووسرابوو: "کفرى شيرين".

ئيلا زانيى كه كهس دهر بارهى نووسه زه كه كه ناوى عەزیز. ز. زاها رايه و
له هۆلەندا ده ژى، شتيكى ئه و تو نازانيت. دهست نووسه كه له ئه مستردامه وه بۆ
په خشکاري ئه ده بى نيرد رابوو و له ناو زه رفه که دا کارتيکيشى له گه لدا بوو،
ديمه نى په له گوله زه نبه قتيكى زه رد و ئه ر خه وانيى نايابى له سەر بوو و له
پووکاري پشته وهى تيبينيه ک به دهست خه تيکى جوان نووسرابوو:

سەيدايىن من - خاتوننا من

لە ئەمستردامەو سلاو.

پۇمانى نىردراوى ھاوپىنچ پووداۋەكانى لە سەدەى سىانزەھەمدا لە قۇنيا
لە ئاسىيائى بچووك پوويان داۋە، بەلام پاستگۇيانە دەلىم كە پووداۋەكانى
كارىگەرپان بەسەر ھەموو ولاتان و پۇشنىبرىي ھەموو سەدەكانەو ھەيە.

ھىوادارم بۇ خويندەو ھى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتتان ھەيىت، كە
پۇمانىكى باتىنىي مىژوويە دەربارەى پەيوەندىي شىرىنى نىوان پۇمىي
شاعىرى ھەلگەوتوو و پىشەواى مەزن و ھىژاى دىرۇكى دىئاي ئىسلام و
شەمسى تەورىزىي بىناوتا و ونبوو و لىوانلىو لە سەركىشى و كارى
چاۋەرواننەكراو.

ئومىدەوارم خۆشەويستى بەردەوام ياۋەر و سايەبانتان بىت.

أ. ز. زاھارا

ئىلا ھەستى كرد كە ئەم كارتە پۇستكراۋە خۆتىھەلقورتانىكى پەخشكارە
ئەدەبىيەكەيە، چونكە سىتىف ئەۋەندە كاتى بە دەستەۋە نىيە تا پۇمانى
نوسەرىكى ئەدەبىدۇست بخوينتەۋە، ئىدى زەرفەكەى داۋە بە مىشپىلى
يارىدەدەرى و ئەمىش بە يارىدەدەرە نوئيەكەى داۋە. بەم شىۋەيە پۇمانى
(كفرى شىرىن) كەۋتە بەردەست ئىلا. ئاخىر ئەۋ لە كوئى بزانىت ئەم كىتەبە ھەر
ئەۋە نىيە كە كىتەبىكى ئاسايى بىت، بەلكو كىتەبىكە ژيانى دەگۇرپىت و كە
دەيشى خوينتەۋە، چىرۇكى ژيانى خۇى دووبارە دەنوسىتەۋە.

ع. ز. زاھارا كاتى لە سەفەرى شوئىنە جىاۋازەكانى دىئا نەبوايە، ئەۋا لە
ئەمستردام لەگەل كىتەبەكانى و پشپەلەكانى و كىسەلەكانى دەژيا. پۇمانى (كفرى
شىرىن) يەكەم پۇمانىتى و رەنگە دوا پۇمانىشى بىت. نىيازى نىيە بىتە
پۇماننوس، چونكە ئەم پۇمانەى لە سەرسامبوونىكى پەتییەۋە نوسى، لە
خۆشەويستى زۆرىيەۋە بۇ پۇمىي شاعىر و سۇفى و خۆرە ئازىزەكەى،
شەمسى تەورىزى بوو. چاۋەكانى بەرەۋ دامىنى لاپەرەكە بۇ دىرى دواتر
نىگايان كرد. ئىلا شتىكى خويندەۋە بە شىۋەيەكى سەير بە لايەۋە ئاشنا بوو.
گەرچى ۋەك ھەندى كەس دەلىن، عەشق تەنھا ھەستىكى شىرىنى
لەچارەنوسراۋ نىيە كە خىرا دىت و دەروات.

ئىلا دەمى داچەقاند و ھەستى كرد ئەم دەربرپنە ئاوەژووى ئەو دەربرپنەيە كە ئەو پۆژە لە ناندینەكە بە كچەكەى خۆى وت. چركەساتىك وەستا. بىرۆكەيەكى بە خەيالدا ھات و ھەللەرزى، ھىزىكى تەماوى، يان ھىزىكى ترى ئەم گەردوونە بووبىت، پەنگە ئەم كىتبە، يان ھەر كەسىكى دى سىخوپى بەسەرەوہ كردىبىت، پەنگە نووسەرى كىتبەكە كە ئەم كىتبەى نووسىوہ، پىشتەر زانىبىتى يەكەم كەس كى دەخوينتەوہ. بىگومان نووسەرەكە دەزانىت كە ئەم دەبىتە يەكەم خوینەرەى . بە ھۆيەكى ناديار كە خۆيشى نەيدەزانى چىبە، ئىلا بىرۆكەكەى بە بىزاركەر و ھاوكات بە وروژىنەر زانى.

لە چەندىن شىوہدا سەدەى بىستويەكەمىن زۆر لە سەدەى سىانزەھەم جىا. نىبە. لە مېژوودا ئەوہ تۆمار دەكرى كە ئەم دوو سەدەيە سەردەمى ملەلانىيەكى ئاينىي ئەوتۆ بوون لەو پىتش وینەى نەبووہ، سەردەمىك بوون بەدھالىبوونى پۆشنىرى تىياندا باو بووہ، ھەر وەھا ھەستىكى دەستەجەمعى بەواى نەبوونى ئارامى و لەيەكتر ترسان باو بووہ. لە كاتىكى ئاوەھا دا خۆشەويستى لە ھەموو كاتىكى تر پىويستەرە.

بايەكى سارد و توند بەرەو پووى ھەلىكرد، لاپە پەكانى لەسەر بالۆنەكە پەرت كرد: خۆرەكە بەرەو ئاوابوون شۆر بووہوہ و جوانىيەكەى گۆرپاوبو بە كەشكى مات و خەمىن.

وہك پۆمى بىرمان دەخاتەوہ، مادام عەشق گەوھەرى ژيان و ئامانجى بالايتەى، كەواتە لە دەرگای ھەموان دەدات، بەوانەشەوہ كە خۆيان لە خۆشەويستى دوور دەرگن - تەنانەت بەوانەوہشە كە پەيفى (پۆمانسى) وەك ئاماژەيەكى رەتكردنەوہ بەكار دىنن.

ئىلا مينا (خۆشەويستى لە دەرگای ھەموان دەدات، تەنانەت لە دەرگای ئەو كابانى مالەش دەدات كە لە ناوہ پراستى تەمەندايە و لە نۆرتامبۆن دەژى و ناوى ئىلا پۆبنشتاين) ھى خویندىتەوہ، ھەستى بە سەرسوپمان كرد.

حەز و غەريزە ھانىيان دا كە دەستنووسەكە بداتە لاوہ و بچىتە ژوورەوہ و تەليفۆن بۆ مېشيل بكات، تا پىنى بلۆت كە ئەو دەتوانىت دەر بارەى ئەم پۆمانە راپۆرتىك بنووسىت، وەلى لەبرى ئەوہ ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لاپە پەكەى ھەلدايەوہ و دەستى بە خویندنەوہ كرد.

کفری شیرین

رۆمان
ع.ز. زاهارا

سۆفیه کان دهلین نهیتی
قورئان له سورهتی فاتیحاده
نهیتی سورهتی فاتیحاش له دهربرینی
به ناوی خودای دههنده و دلوقاندایه
گهوهری به ناوی خودای دههنده و دلوقانیش له پیتی (ب) دایه
که خالیک له ژیر ئهم پیتهدایه...
خالی ژیر (ب) نیه کهش هه موو بوونه واره که بهرجهسته دهکات...
هه ر وەک چۆن مهسنهوی به پیتی (ب) دهست پیتدهکات،
بۆیه هه موو به شهکانی ئهم پیماناش به پیتی (ب) دهست پیتدهکات.

به راییه ک

به دردهوام سدهی سیانزههم به ململانی نیی و ناوکی سیاسی و ململانی له سهر دهسهلات بارگاوی بوو، دۆخیکی شله ژاو له ناوچهی ئەنادۆل سهری هه‌لدابوو. له پۆژاواوه خاچه‌رستان قوسته‌نتینه‌یان داگیرکرد و به‌رهو داگیرکردنی قودس پێش‌په‌وییان ده‌کرد و گه‌نده‌لی و خراپه‌کارییان تیدا ده‌وه‌شاند و ئیمپراتۆریتی بیزه‌نتی دابه‌ش بوو. له پۆژه‌لاته‌وه سوپای مه‌غۆل به سهرکردایه‌تی سهرکرده‌ی سهریازی مه‌زن جه‌نگیزخان زۆر به خیرایی ب‌لاوبوه‌وه. له ناوه‌پاسته‌وه خپله تورکه جۆراوجۆره‌کان له نیو خویاندا له شه‌پوش‌پدا بوون، هاوکات بیزه‌نتینییه‌کان هه‌ولیان ده‌دا ئه‌و خاک و سامان و هیزه‌ی له ده‌ستیان دابوو، به‌ده‌ستی بێتنه‌وه. ئیدی سهرده‌می ئازاوه‌یه‌کی وا بوو، که له‌وه‌به‌ر وینه‌ی نه‌بوو، به جۆری مه‌سیحیه‌کان دژی مه‌سیحی ده‌جه‌نگان، مه‌سیحیه‌کان دژی موس‌لمانه‌کان شه‌ریان ده‌کرد، موس‌لمانه‌کان دژی موس‌لمان ده‌جه‌نگان. ئیدی بنیاده‌م پ‌ووی له ههر شوینی کردبا، جه‌نگ و ئازار و ترسیکی ئه‌وتو بوو وینه‌ی نه‌بێنرابوو. له گه‌رمه‌ی ئه‌م ئازاوه‌یه‌دا زانایه‌کی ئیسلامی بیه‌اوتا ده‌ژیا، که به جه‌لاله‌دینی پ‌ومی ده‌ناسرا و نازناوی "مه‌ولانا" بوو، له هه‌موو ناوچه‌که و ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌که، هه‌زاران هه‌وادار و مرید ده‌وریان دابوو و بۆ هه‌موو موس‌لمانان وه‌ک پ‌ووگه‌یه‌ک بوو. سنایی ۱۲۴۴ی زاینی (پ‌ومی) له‌گه‌ل (شه‌مس) به‌یه‌ک گه‌یشتن - شه‌مس ده‌رویشیکی گه‌پیده و په‌فتار سه‌یربوو و بۆچوونی هه‌رته‌قیانه‌ی هه‌بوو. ئه‌م به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌یان ژبانی هه‌ریه‌که‌یانی گۆڕی. ئه‌و به‌یه‌که‌گه‌یشتنه سه‌ره‌تای هاو‌پنیه‌تییه‌کی تۆکه بوو و له سه‌ده‌کانی دواتر دا سۆفییه‌کان به یه‌کگرتنی دوو ئۆقیانووسیان چواند. دوا‌ی ئه‌وه‌ی پ‌ومی به‌م هاو‌پن ناوازه‌یه گه‌یشت،

له پیاویکی ئایینی خواساییه وه بۆ شاعیریکی لیوانلیو له سۆز و سوفیهکی وابسته و بانگخوازیکی عهشق گۆرا، سهمای دهرویشانی داهیتنا و له ههموو کۆت و بنهمایهکی کونخوازی پزگاری بوو. له سهردهمیکدا گیانی دهمارگیری و ناکۆکی ئایینی تیتیدا تهشهنه ی کردبوو، ئهو بانگهوازی پۆحانییهتیکی جیهانی گشتگیری دهکرد و ده رگاگانی له بهردهم ههموو تیره ی مرقوف به جیاوازی ئارهزوو و پاشخانیانه وه والا کردبوو. لهبری ئهوهی بانگهوازی جیهادی پوالهتبازی بکات، که به (جهنگی دژی خودانهناسان) دهناسرئ و زۆریک لهو سهردهمه دا بانگهوازیان بۆ دهکرد و تهواو وهک ئهوهی ئهمرۆ پووه دات - پۆمی بانگهوازی بۆ جهنگی ناوهوهی مرقوف دهکرد، ئامانجهکهیشی له جهنگی دژی (منی بالا) دا به رجهسته دهبوو و له کۆتاییدا دژی (نهفس) و پیشیلکردنی نهفس بوو.

بهلام بیروبۆچوونهکانی له لایه ههموو خهڵکه وه پیشوازیی لی نهکرا و دلیان بۆ خوشهویستی والا نهکرد. په یوهندی پتهوی گیانی نیوان شه مسی تهو ریزی و پۆمی بوو به جیگهی واتهوات و پتوههلهستان و هیرشکردن. ئهوه بوو خه لکی خراب لییان تیگه یشتن و ئیرهییان پیده بردن و تانهیان لیده دان، ئه وهنده بیرزییان پیکردن، تا نزیکترین کهسی خویان غایه نه تیان لیکردن. ئه وه بوو دوا ی سی سال له بهیه کگه یشتنیان، به شیوهیهکی کاره ساتبار له یه کتر دابران.

وهلی چیرۆکه که له ویدا کۆتایی نه هات.

له راستیدا کۆتاییهک له ئارادا نه بوو. دوا ی نزیکه ی هه شتسه د سال، هیشتا پۆحی شه مس و پۆحی پۆمی تا پۆژی ئهمرۆمان قو لپ به ژیان ده دهن، له ناخماندا و له شوینیکدا ده سوو پینه وه...

بکوژه که

ئەسکەندەرییە، تشرینی دووهم ۱۲۵۲

بەنی ئاویکی لێخنی بیریک، مردوویەکی تیندا راکشاو. ئیدی پروم لە
هەر شوینیک کردبا، چاوەکانی دوام دەکەوتن، دوو چاوی گەش و بێدار وەک
دوو ئەستێرە یاریک بە بەرزایی ئاسمانەوێ که نوقلانە ی شووم لێدەن
هەلواسرا بوون. بەو نیازەوێ بۆ ئەسکەندەرییە هاتم تا بتوانم بۆ شوینیکی
دوور سەفەر بکەم و لەم یادگە کونکەرە هەلیم و ئەو لوورەلوورە بوەستینم
کە لە سەر مەدا دەنگ دەداتەو، لەو دوا هاواری هەلیم کە بەر لەوێ
خوێنەکی بشۆردریتەو و چاوەکانی بەقوڵدا بچن و لە هەناسەپرکیتیەکی
بێپراوەدا گەرووی داخات، لێتەو هەنگاوم نا، مالتاوا یی پیاویکی بە خەنجەر
دابێژراو، لوورە ی گورگیکی بەتەلەو بوو.

کاتێ کە سێک دەکوژیت، ئەوا شتێک لەوێو بۆ تۆ دەگۆزیتەو –
هەناسە یەک، یان بۆنێک، یان ئاماژە یەک. من ناوم لەوێ ناوێ (نەفرەتی
قوربانی). بە جەستەتەو دەلکیت و بەنیو پێستە کە تەدا پۆدەچیت و پاستەوخۆ
بەرەو دڵت دەخزیت و لە ناوێو تەدا دەمینیتەو و هەلدەپلکیت. ئەوانە ی لە
شەقامدا دەمبینن، شێوازیکی وا شک نابەن تا ئەوێ بزانن، لێ من پەوسی
هەموو ئەو پیاوانەم لە گەل خۆمدا هەلگرتووە، کە کوشتوومن. وەک
گەردنبەندیکی شارراو بە گەردنی خۆمدا هەلمواسیون و بە توندی هەست بە
قورساییان دەکەم. هەرچەندە هەست بە ئاسوودەیی ناکەم، بەلام پراهاکم
لە گەل ئەو بارە قورسەدا بژیم و وەک بەشێک لە کارەکەم قەبوولی بکەم.

لهوساوه که قابیل هابیلی کوشت، له هه موو بکوژیکدا ئه و پیاوهی که کوشتوویه تی هه ناسه ده دات. ئه وهی ده یزانم ئه مه یه، شتی که بیتزارم ناکات، به لام بۆچی دوا ی ئه و پرووداوه خیرایه، ته زووی هه لله رزین دایگرتم؟
 ئه م جاره هه ر له سه ره تاوه هه موو شتی جیاواز بوو. ده ته ماشاکه ن، بۆ نمونه ئه و شتیوازی کارکردنه ی دۆزیمه وه، یان ئایا گه ره که بلیم ئه و شتیوازه ی که منی بۆ کارکردن دۆزییه وه؟ له سه ره تای به هاری سالی ۱۲۴۸دا، له قونیا له کن خاوه ن سۆزانیخانه یه ک کارم ده کرد، نیره مووکیک بوو به توندوتیژی و توو په یی ناسرابوو و له چاودیری کردنی له شفرۆشه کاندایارمه تیم ده دا و ترسم ده خسته دلّی ئه و مه عمیلانه وه که به باشی په فقتاریان نه ده کرد.

به پروونی ئه و پۆژه م له یاده، دوا ی له شفرۆشیک که وتبووم که له سۆزانیخانه که هه لاتبوو و له خودا ده گه را. ئافره تیکی ئه ونده جوان و جحیل بوو، له وه بوو به ندی دلم بیسی نیت، ئاخه گه ر پیتی گه یشتبام، به ته مابووم به جوړی دهموچاوی بشیوینم، ئیدی هیچ پیاویک بیژی نه یه ته ماشای بکات. ئه وه ندیه نه مابوو ئه و ئافره ته گیله ده سنگیر بکه م، کاتی نامه یه کی ئالۆزم دۆزییه وه که له به رده م ماله که م فریدرابوو. له بهر ئه وه ی نه خوینده وار بووم و نه مده توانی بخوینمه وه، نامه که م بۆ سوخته خانه برد و دام به یه کیک له فه قیکان تا بۆمی بخوینتیه وه، له به رانه ردا بری پاره م پیتی دا.
 دوا یی بۆم ده رکه وت که نامه که له نه ناسراویکه وه یه و (ژماره یه ک له خودا ناسانی به ئه مه که) واژوویان له سه ر کردوه.

له نامه که دا وا هاتبوو: ئه سه رچاوه یه کی باوه پپیکراوه وه زانیومه نه که تو کینیت و له کوینه هاتوویت و له کوئ کارده که یت. تو ئه ندایمیکی پینشوویت له ده سته ی تلیاککی شه کان! هه روه ها ئه وه ش ده زانیین که دوا ی مردنی هه سه نی سه باح و ده سنگیر کردنی سه رکرده کانی، ئیدی ده سته که ئه و هیزه ی جارانی نه ما. ده زانیین تو له ترسی سزادان هه لاتوویت و بۆ قونیا هاتوویت، ئیدی له وساوه خۆت گوپیوه و ژیان به سه رده به یت.

له نامه که دا نوو سرابوو که ئه وان یه کجار هه وه جه ی منن و پاره یه کی مؤلم ده ده نی. وتبوویان گه ر من به راستی ده مه وی به ده نگیا نه وه بچم، ئه وا

گهره که له و ئیواره یه دا دواى تاریکان به ره و مه یخانه یه کی به نیوبانگ برۆم. کاتی دهگمه ئه و مه یخانه یه، له سه ر نزیکتین میزی لای په نجه ره که دانیشم و پشت له ده رگا که بکه م و سه ر به ربه ده مه وه و چار بپر مه زه ویه که. ئینجا که سیک یان که سانیک که به کارم دیتن، بۆ لام دین و هه موو ئه و زانیاریانه م پێده ده ن که پتو یستم به زانیانه، کاتیکیش دهگه نه جی، یان ده پۆن، گهره که سه ر هه لنه برم و ته ماشای ده موچاویان نه که م.

نامه یه کی سه یر بوو، لئ من راهاتبووم که چۆن مامه له له گه ل ئاره زووی مه عمیله کاندا بکه م. چه ندین سال جو ره ها که س به کاریان هینام و زۆر به یان ده یانه ویست ناوه کانیا ن به نه ینى بمینته وه. ئه زمون فیری کردم، جارى وا هه بوو مه عمیله که چه ند هه ولئى شار دنه وه ی ناسنامه ی خۆی دابا، ئه وا ده بووه نزیکتین قوربانى، به لام کارم به وه نییه، چونکه ئه رکی من ته نها کارى کوشتنه. نابیت له هوکاره په نه انه کانی پشت ئه رکه که م بیرسم. له و چه ندین ساله ی که (ئه له مووت)م جیه یشتبوو، ئه و ژیا نه م بوخۆم هه لبا زاردبوو.

له هه موو بارینکا مه گه ر چۆنها پرسیارم کردبا. بۆچی بیرسم؟ زۆر به ی ئه وانه ی که ده یاناسم، لای هه ریه کیکیان، یان به لای که مه وه یه کی که هیه که ده یه وه ی یه کی که له ناو ببات، کاتیکیش ئه وه نا که ن، مانای ئه وه نییه له کوشتن پارێزراون. له راستیدا له ناخی هه ر که سینکا ئاره زوویه کی په نه ان هیه که پوژئ یه کی که بکوژیت. خه لکی تا دواى ئه وه ی شته که یان به سه ر دیت، ئینجا ئه وه ده زانن. ئاخو ئه وانه پێیان وایه له کوشتندا ده سته وسانن، وه لئ شته که ته نها مه سه له ی ویزدانه، که چی برئ جار ته نها سه ره له قاندنیک به سه بو دایساندنئى توو په ییان. ئیدی به ده حالیبوونیکى ئه نقه ست، یان ده مه قالی له سه ر شتیکی توو په هات، یان کاتی بنیاده م له شوینیکى هه له و کاتیکى هه له دا بیت، په نگه نیازیکى تیکشکینه ر له که سانیک ده ربه که ویت که له کاتی خوا سایدا که سانیکى باش و به ریزیش بن. ده کرئ هه ر که سیک، که سیک بکوژیت، به لام له توانای هیچ که سینکا نییه که که سیکى غه ریب و لایده به ئه نقه ست و به مه به ست بکوژیت، ئا لیره وه ده چمه نیو دیمه نه که وه.

من کارگه لیکى قیزه ونم بۆ که سانیکى تر جیه جی ده کرد، ته نانه ت خوداش له پلانه پیرۆزه که یدا، کاتی عیزارائیلی فریشته ی مه رگی بۆ کو تاییه تان به

ژيانی خه لکی دانا، ههستی به پتو یستبوونی که سیتی وهک من کردبوو. بهم
 ئاوهایه خه لکی له فریشته دهرسن و نه فره تی لیده کهن و پقیان لیه تی، له
 کاتیکدا دهسته کانی خودا و ناوی خودا به پاکی و بیگه ردی ده میتنه وه. له وهدا
 سته میک له و فریشته یه ده کرئ، لی بۆ دووهم جار ده لیم که ستهم هه موو
 دنیای ته نیوه. ئه ری وای نییه؟

که شه و داها، رووم کرده مه یخانه که. ریکه وت وای ویست پیاویک که
 دهوسی کۆنه برینیک به ده موچاوییه وه دیاربوو، له تهک ئه و میزه ی نزیك
 په نجه ره که دابنیشیت و له پر خه ی خه ودا بیت. وام به خه یالدا هات بیداری
 بکه مه وه و داوای لی بکه م بچیته سه ر میزیک ی تر، به لام تو نازانیت
 کاردانه وه ی سه رخوشان ده بیت چۆن بیت، بۆیه ده بوو ئاگادارم و خه لکی له
 خۆم نه ورووژینم. له بهر ئه وه لای میزه به تاله که ی دوا ی ئه و، به رانه بهر
 په نجه ره که دانیشتم.

دوا ی که م دوو پیاو گه یشتنه جی، بۆ ئه وه ی روخساریان نه بینم،
 هه ری که یان له لا ته نیشیتکه وه دانیشتم. پتو یستم به وه نه بوو ته ماشایان بکه م
 تا بزانه که ئه وان دوو گه نجن و ئاماده ی ئه و هه نگاوانانه نین که خه ریکه
 هه لده یترئ.

’راسپارده یه کی گرینگمان بۆ تو پیگه یشتووه، یه کیکیان ئه مه ی گوت و
 پریمی دهنگی پتر دوودلی بوو، نهک وریایی، پیمان و تراوه که تو لیها تو ویت.
 شیوه ی وتنه که ی پیگه نیناوی بوو، لی من زه رده خه نه که م خه فه کرد.
 دیقه تم دا هه ردووکیان دهرسان، ئه مه ش کاریکی باش بوو، ئه گه ر له دۆخی
 ترسدا بن ئه و له گه ل مندا زات ناکه ن هیچ هه له یه ک بکه ن.

بۆیه گوتم: ’به لی من لیها تووم، بۆیه ناوی (سه رچه قه ل) یان لیناوم. ئه و
 ئه رکه چه ند سه خت بوو بیت، قه ت مه عمیله کانم نا ئومید نه کردووه.
 هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: ’باشه، ئاخه ر ئه م ئه رکه ره نگه ئاسان
 نه بیت.

لیره دا لاوه که ی تر هاته قسه و گوتی: ’ته ماشاکه، ئه م پیاوه دوژمنیک ی
 زۆری بۆخۆی پهیدا کردووه. له وه ته ی ها تووه ته ئه م شاره، جگه له کیشه،
 شتیکی تری له گه ل خۆیدا نه هیتاوه. چه ند جاری ئاگادارمان کردووه ته وه،

بهلام گویی له قسه مان نه گرت و بووه به مایه ی خراپه کاری و کیشه و هیچ هه لېزارنیکي تری له بهرده ممان نه هیشتووه ته وه.

بهرده وام شته کان بهم جوړه دهړویشن. هه موو جارې پیش نه وه ی بگینه پڼکه و تنیک، مه عمیله کان وهک نه وه ی بۆ قایلکردنم مه ترسی کاره که کهم بکه نه وه، هه ولیان دها پاساویک بۆ نه وه کاره بهینه وه که ده یانه هوئ نه نجامی بدهن.

لیم پرسین: 'له مه به سستان تیگه یستم. پیم بلین نه وه که سه کیه؟' له ناوهیتانی پراپوون و چه ندین وهسپ و ناویشانی ئالوزیان دا.

'پیاویکی خودانه ناسه و هیچ په یوه ندییه کی به ئیسلامه وه نییه، لامل و سه رکیشه، له ناخدا خراپه کار و بیباوه ږه. ده رویشیکي له ئابین وهرگه ږاوه.'

که دوا وشهم ژنه وت، هه سستیکي ترسناک به باسکه کانمدا گه ږا. مه ژگم به له ز که وته هزرکردن. منیک جوړه ها خه لکم کوشتووه، گه وره و بچووک، ئافره ت و پیاو، وه لی قه ت ده رویشیک، پیاویکی بروادارم نه کوشتووه. من پروام به شتی پروپوچ هیه و ئاره زووی نه وه م نه بووه خودا له خو م بکه م، چونکه سه رباری هه موو شتی، پروام پیته تی.

'پیم وایه داواکه تان ږه ت ده که مه وه. پیم وا نییه من به هوئ پیاویکی ئابینی بکوژم. که سیکي تر بدوزنه وه.'

که قسه که م ته واوکرد، هه ستامه سه ر پین و ئاماده ی ږویشن بووم، به لام یه کی له دوو پیاوه که دهستی گرتم و به پارانه وه وه گوتی: 'تکات لیده که م چاوه ږی بکه: نه وه پارهی بۆ نه وه ئه رکه ی ده یکیشیت گونجاوه، ئیمه ئاماده یین بیکه یین به دوو نه ونده.'

'نه ی نه گه ر سی نه ونده بیت؟' لیم پرسین و پیم وابوو که ږه که له وه زیاتر ناکن.

به لام سه رم سوږما، دوا ی دوو دلییه ک هه ردوکیان هه ستان. به شله ژاوییه وه دووباره له شوینه که ی خو م دانیشتمه وه. به م ږه پارهی ده توانم ماره یی ژنیک پڼکه وه بنیم و له دوا ییدا ژن به ینم. ده رباره ی به ږتوه بردنی کاروباری ژیانم هیچ په ژاره یه ک داینه گرتم. ده رویش بیت یان ده رویش نه بیت، به رانه ر نه م ږه پارهی هه ر که سیک بیت شایانی کوشتنه.

چۆن بزنام كه من لهو چركه ساته دا له ژيانمدا كه وره ترين هه له م كردوه
و له سۆنگه ئه و تاوانه ئى كردومه، پاشماوه ئى ژيانم به په شيمانى
به سه رده به م؟ ئاخىر چۆن بزنام كه كوشتنى دهرويشه كه ده بى ته شتىك له
ملۆزم ملۆزمت و دواى مردنیشى به رده وام به نيگا تىژ و چه قوئاساكه ئى له
هه موو شوينىك دوام ده كه وىت؟

ئه مپستا وا چوار سال به سه ر ئه و كاته دا تىپه رپوه كه له و حه وشه يه دا به ر
خه نجه رم دا و لاشه كه يم فرى دا به نيو بيرى كه وه و چاوه رپى ئه وه م ده كرد كه
گويم لى بى ته ده كه وى ته ناو ئاوه كه وه، ئه وه ش شتىك بوو قه ت نه مپيست. هيج
دهنگى لى تو نه هات. له جياتى ئه وه ئى بكه وى ته نيو ئاوه كه وه، وا ديار بوو كه
به ره و ئاسمان هه لكشابوو. ئىستاش به بى ئه وه ئى موته كه بى ته كوكم، چاوىكم
بو لىك نه نراوه. كاتى ته ماشاى ئاوه كه م، هه ر سه رچاوه يه كى ئاوه، بو چه ند
چركه يه ك ئازاى جه سته م ترس دا به ده گرئى، ئىدى ده رپشيمه وه.

بهشی به که م

زهوی له توخمی رهق و پاراو و
ئارام پیکدیت

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرەوێ سەمەرقەند، ئاداري ١٢٤٢

بە ديمەنيكى يەكجار درەوشاوێ ئەم ئىوارەيە لىوانلىو بووم. پووناكىي كۆمەلە مۆمىكى لە شەمىي هەنگ دروستكراو و لەسەر مۆزىكى دارىنى درزبردو، لە بەرچاوم پرتەپرتى دەکرد.

مالىكى گەرەم دى حەوشەكەي پەربوو لە گولى زەردى شكۆفەكردو. لە ناوهراستى حەوشەكەدا بىرىكى سەرداپۆشراو هەبوو، ئاوەكەي لە هەموو ئاوى دنيا تەزىتر بوو. شەويكى سامالى كۆتايى پايز بوو. مانگى پە لە ناوهراستى ئاسمانى بىگەرد بوو. لە دوور پا گويم لە دەنگى قىرە و لوورەي گياندارانى شەو بوو. دواي كەمەكىك پىاوئىكى تەمەن مامناوهندى، پوخسار ناسك، ناوشان پان، دوو چاوى تىژ و بادەمى، لە مالهەكە هاتە دەرەو و منەي منى دەکرد. دەموچاوى شەلەزاو دياربوو و چاوەكانى خەمىكى قووليان دەنواند.

"شەمس، شەمس، تۆ لە كىيت؟"، بانگى دەکرد و بە راست و چەپدا ئاوپى دەدايەو.

بايەكى توند هەلىکرد، مانگەكە وەك ئەوێ نەپهەوئ ئەو بەبىنىت كە پووى داو، لە پشت هەورىكەو ونبوو. كوندەپهپووەكە وازى لە خويندن هيتا، شەمشەمەكوپرەش ئىدى بالەكانيان لىك نەدەدا، تەنانت ئاگرى ناو ئاگردانى مالهەكەش نەدەئاسا.

خامۆشىيەكى تەواو دنياي داگرت.

پىاوەكە لەسەرخۆ لە بىرەكە نزىك بوووەو و خۆي نوشتاندەو و تەماشاي خوارەوێ كرد، بە چەپەدوو گوتى: "شەمس، هۆ لە هەموو

خۆشه‌ويستانم خۆشه‌ويستتر، ئەر ئۆلۈڭمەي؟. دەمم ھەلئىنا تا ۋەلام
بدەمەۋە، لى چ دەنگىك لەنئوان لىۋەكانمەۋە دەرئەچۈۋ.

پىاۋەكە پتر خۇى داچەماندەۋە و دووبارە تەماشائى ناو بىرەكەى كرد.
يەكەم جار جگە لە لىلىى ئاۋەكە ھىچى تىرى نەبىنى، ۋەلىى دواى ئەۋە لە
قوۋلاىى بىرەكەدا ھەردوۋ دەستى بىنى چون بەلەمىك بايەكى بەھىز پايمالىت
بەبى ھوۋدە سەر ئاۋەكە كەتبوۋن. ئىنجا دوۋ چاۋ دەرەكەۋتن سۈۋ بىلبىلەى
پەش دەرەۋشانەۋە- تەماشائى مانگەكەيان دەكرد كە ئىستا خەرىكبوۋ لە
پشت ھەۋرە پەش و چەرەكەۋە دەخزى. چاۋەكانم مىنا لە ھەناس مانگەكەدا
چاۋەرئى بن، ھۆكارى كۈشتەكەم لىك بداتەۋە كەۋتنە نىگاكردن.

پىاۋەكە بە كرنۆشەۋە چۆكى دادا و لە سەلاى گريانى دا، بە ھەردوۋ
دەستى سىنگى خۇى دەكوتا و ھاۋارى دەكرد: 'كۈشتىيان! شەمسىيان كۈشت'.
ئەۋسا سىتتەرەك لە پشت ئاۋە سەركرىدوۋەكەۋە پەيدا بوۋ و بە
جوۋلەيەكى بەلەز و پەنھان چون پشیلە كىتويىەك بەسەر دىۋارى باخچەكەدا
بازى دا، بەلام پىاۋەكە بكوژەكەى نەدى. ئازارى لى دەچۆرا و لە ھاۋار و
زايەلە نەدەكەۋت، ئىدى چۈن شوۋشە وردوخاش دەبىت، دەنگى وردوخاش
بوۋ و بە ھەموۋ لايەكى شەۋەكەدا بوۋ بە پارچەى ورد و تىژ و بلاۋبوۋەۋە.
- ھىى لەگەل تۆمە! دەلىى شىت بوۋىت، ۋاز لە ھاۋاركردن بىتە.

- .....

- ۋاز لەم ھاۋاركردنە بىتە، ئەگىنا ۋەدەرت دەنىم.

- .....

- گوتم بىدەنگ بە! گوت لىمە؟ بىدەنگ بە.

دەنگى ئەۋ پىاۋەى كە ئەم ۋشانەى لى پەيدا دەبوۋ، بە شىۋەيەكى
ترسناك تا دەھات لىم نىك دەبوۋەۋە. ۋام پىشان دا كە من نايژنەۋم، چونكە
باشتر ۋابوۋ ماۋەيەكى زۆر لەنئو دىدگائى خۆم بمىنمەۋە. دەمەۋىست پتر لە
چۆنىتىى مردنەكەى خۆم تىبگەم، ھەروەھا گەرەكم بوۋ ئەۋ پىاۋە بىنىم كە
دوۋ چاۋى خەمىنى ھەيە. ئەۋ كىيە؟ ئەۋ پەيوەندىى بە منەۋە چىيە؟ ئەۋ
بۆچى لە شەۋىك لە شەۋەكانى پايز شىلگىرانە لىم دەگەرا؟

به لام بهر له وهی بتوانم دزه نیکایه کی تر بکه، یه کیک له دنیایه کی دیکه وه
قوئی گرم و به توندی رایوه شاندم و ههستم کرد ددانه کانم له نیو زارمدا
چیره چیرپانه. نه وه بوو که دهستی لئ گیرکردم به ره و نه دنیایه په لکیشی
کردم.

له سه رخو و به دوو دلیسه وه، چاوه کانم کرده وه، بینیم پیاوه که به
ته نیشتمه وه وه ستاوه. پیاویکی پانو پوړ بوو، ریشی ماشو برنج بوو، دوو
سمیلي گوره ی هه بوو، شوړ و له هه ردوو لاوه باد را بوون. زانیم که نه مه
خاوه نی مه یخانه که یه. ده سه جی دوو تییینیم لئ هه لئجا: پیاویکه به قسه زبر
و ره وتاره تونده کانیه وه ترس له دلی خه لکیدا ده چیتیت، نه میستا له دخیکی
یه کجار توو پریدایه.

لیم پرسى: "چیت ده وئ؟ بچی قو له کانم راده کیشیت؟".
"چیم ده وئ؟"، خاوه ن مه یخانه که به گرمه گرم و گرزییه وه گوتی، "ده مه وئ
واز له هاوارکردن بیتیت، من نه مه ده وئ... تو ترس ده خیه ته دلی
مه عمیله کانمه وه".

"به راستیت؟ ئایا من هاوارم کرد؟"، دواى نه وه دهسته کانم له چنگی
په هاگرد بلمه بلمیکم کرد.

"گروه ده که که تو هاوارت ده کرد! تو وهک ورچیک درک له نیو له پی
پوچو بیتت هاوارت ده کرد. تو چیت به سه رهاتووه؟ ئایا دواى نانی شیوان
نوستیت؟ بیگومان ده بی مته که یهک، یان شتی له و بابته ته بینى بیت".

ده زانم نه مه تافه لیکدانه وه یه کی دروسته، خو نه گهر پتی قایل نه بم، نه وا
خاوه ن مه یخانه که قایل ده بیت و وازم لیدینیت تا به بی کیشه برؤم، به لام من
نه مده ویست درؤ بکه م.

وتم: "نه خیر براهه کم، من نه نوسم و مته که شم نه بینوه، به لکو قهت
خه ویش نابینم".

"که واته نه مه هاوارکردنه ت چون لیک ده ده یته وه؟"، خاوه ن مه یخانه که
دهیه ویست نه وه بزانیته. گوتم: "من دیدگاه کم بؤ هاتووه، نه مه ش شتیکی
جیاوازه".

به نيگايه‌کي پر له سه‌رسامي ته‌ماشاي کردم و ه‌ردو لاي سمي‌له‌کاني
لسته‌وه، ئينجا وتي: ئي‌وه‌ي ده‌رويشي شيتوشوور، به تاييه‌تي ده‌رويشه
که‌ريده‌کان وهک جرجي ناو کوکاي زه‌خيرهن . ئي‌وه ه‌موو پوژه‌که به‌پوژوو
ده‌بن، نو‌يژ ده‌که‌ن و له‌به‌ر تيشکي سووتينه‌ري خو‌ردا پي ده‌که‌ن. ئيدي
سه‌ير نيه‌به که و‌پينه بکه‌يت - ئاو‌ه‌زت ژه‌نگي گرتو‌وه.

زه‌رده‌م هاتئ، په‌نگه قسه‌که‌ي راست بي‌ت، ئاخ‌ر له ني‌وان له‌خودا
قو‌لبو‌ونه‌وه و ئاو‌ه‌ز له‌ده‌ست‌انداندا داويکي باريک ه‌يه.

له‌و ده‌مه‌دا دوو مي‌زدمن‌دالي به‌رده‌ست ده‌رکه‌وتن، به ه‌ردوو‌کيان
سينيه‌کي که‌وره‌يان ه‌لگرتبوو که خو‌راکيکي زوري له‌سه‌ر بوو: گوشتي
برژاوي بز، ماسي خويکراوي وشکه‌وه‌کراو، گوشتي مه‌ري به‌هارات
پيوه‌کراو، کيکيکي دروستکراو له ئاردي گهنم و نوک، نيسکينه به‌دونگي مه‌ر
لي‌تراو. به ه‌موو ه‌وله‌که‌دا ده‌يانگي‌را و خو‌اردنيان به‌سه‌ر ئاماده‌بو‌واندا دابه‌ش
ده‌کرد و ناو ه‌وله‌که‌يان پر له بو‌نوبه‌رامي پياز و سير و به‌هارات کرد. کاتي
له ه‌ردو لاي مي‌زه‌که وه‌ستان، که‌مي شو‌ربام وه‌رگرت که ه‌لم‌ي لي
ه‌له‌ده‌ستا، له‌گه‌ل که‌مي ناني بو‌ر.

ئايا پاره‌ت پينه تا نرخه‌که‌ي بده‌يت؟، خاوه‌ني مه‌يخانه‌که به جو‌ره فيز و
لووتبه‌رزييه‌وه ليتي پرسيم.

وتم: نه‌خير، پارهم پي نيه‌به، به‌لام به‌رانبه‌ر به خو‌اردنه‌که و مانه‌وه،
ده‌توانم شتيکت پيشکه‌ش بکه‌م . ده‌توانم خه‌ونه‌کانت بو ليک بده‌مه‌وه.

ه‌ردوو ده‌ستي خسته سه‌ر که‌مه‌ري و به ته‌وسه‌وه به‌رپه‌رچي دامه‌وه:
تو ئيستا وتت که خه‌ون نابيني.

پاسته من ليکده‌ره‌وه‌ي خه‌ونم، به‌لام خه‌ون نابينم.

خاوه‌ن مه‌يخانه‌که گوتي: ه‌ه‌ر وهک وتم که‌ره‌که ده‌رت بکه‌مه ده‌ره‌وه،
ئي‌وه‌ي ده‌رويشان شيتن.

ئه‌مه ئاموژگاريه‌که و پيشکه‌شتي ده‌که‌م. من نازانم ته‌مه‌نت چه‌نده، وه‌لي
دلنيام که تو بو ه‌ردو دنيا بايي ئه‌وه نو‌يژت کردو‌وه. بو‌خوت ئافره‌تيکي
جوانکيله بدو‌زه‌وه و داکاس‌ري. من‌دال بخه‌وه. ئه‌مه يارمه‌تيت ده‌دات تا
پينه‌کانت له‌سه‌ر زه‌وي گير بکه‌يت. ئاخ‌ر له دنيايه‌کدا که کلولي و به‌دبه‌ختي

هه موو شوینیکی ته نیوه، ئیدی گه پیده یی چ دادیکت ده دات؟ هیچ شتیکی نوئ نییه. له هه موو شوینیکی دنیا دا مه عمیلیم هه یه، دوا ی ئه وه ی چه ند پیکتیک ده خونه وه، هه مان چیرۆکیان لی ده بیستم. بنیاده م له هه موو شوینیی هه مان بنیاده من، هه مان خواردن، هه مان ئاو، هه مان گیلایه تییه کۆنه که. گوتم: 'من به دوا ی شتیکی جیا وازدا نا که پریم. من له خودا ده که پریم. ده وانی من که پرانه به دوا ی خودا'.

به ره په رچی دامه وه و گرپییه که وه ته ده نگیه وه، که واته تو له شوینیکی هه له دا ده که پریت. خودا ئه م شوینه ی جیه شتو وه! نازانین که ی ده که پرته وه. کاتی ئه م قسانم ژنه وت، دلم به سه ر کۆله ی سینگدا که وت و گوتم: 'که بنیاده م به خراپه باسی خودا بکات، ئه و به خراپه باسی خوی ده کات. زه رده خه نه یه کی مه کراوی له سه ر لیوه کانی خاوه ن مه یخانه که نه خش بوو، له ده موچا ویدا درژی و بیزارییه کم بینی، شتیکی تریشی پیوه دیار بوو که له ئازاریکی ئاشکرای ده موچاوی مندالیک ده چوو.

ئینجا لیم پرسى: 'ئه ی خودا نافه رمویت (خودا له شاده ماری لامل لی مان نزیکتره)؟ خودا له و دووره، له ئاسمانه به رزه کاندای خوی نه شار دووه ته وه، به لکو له ناخی هر یه کئ له ئیمه یه، بۆیه ئه و ده ستمان لی هه لئاگریت، ئیدی چون ده ست له خوی هه لده گریت؟'

'به لام ئه و ده ستمان لی. هه لئاگریت، خاوه نی مه یخانه که ئاوها به ره په رچی دامه وه و چاوه کانی ساردوسر و به رهنکارکار بوون: 'گه ر خودا لی ره یه، بۆ بیده نگه، له کاتی که تا ئه و په ری ئازار ده چیژین، ئه ی ئه مه چی ده که یه نیت؟'

گوتم: 'برا که م ئه وه پرسیای یه که مه: ئه و شتوازه ی که خودای تیدا ده بینین، هر په نگدانه وه ی ئه و شتوازه یه که خۆمانی تیدا ده بینین. گه ر خودا جگه له ترس و سام هیچ شتیکی دیکه ی بۆ ئاوه زمان نه هیتابا، واتای وابوو بریکی زۆر له ترس و سام له ناخی خۆماندا هه لده قولا، وه لی ئه گه ر خودا مان لیوانلیو له خۆشه ویستی و به زه یی بینی، ئه و ئیمه ش به هه مان شیوه ده بین. خاوه ن مه یخانه که به ناقایلییه وه وه لامی دامه وه، چونکه قسه کانم تووشی سه رسورمانیکی له نا کاویان کرد: 'ئه مه چون له و وته یه جیا ده کریته وه که خودا بۆخوی ویتایه که له ده سکردی خه یالی خۆمان؟ من تینا که م.'

له پشت هۆلی نانخواردنه که وه ژاوه ژاویک پهیدا بوو و وای لیکردم له وه لامدانه وهی بووه ستم . که به لای سهرچاوهی دهنکه که دا ئاورمان دایه وه، دوو پیاوی ئیسکقورس و سهرخوښمان بینی به دهنکی بهرز و ناحالی قسهی ههله قومه لهق و ناشیرینیان دهکرد. جنتویان دها و ترسیان خستبووه دلی مه عمیله کانی تره وه، خواردنیان له قاپه کانیان دهرفاند و له پهرداخه کانیان دهخوارده وه. گهر یه کئی ناره زایی دهربرپایه، وهک دوو مندالی چه توونی حوجره شوخیان پنده کرد.

‘پیت وا نییه که ده بی یه کئی بهر بهم دوو ئازاوه گپره بگریته؟’، خاوهن مه یخانه که به چیره چیری ددانه کانییه وه به چه ئه می گوت و له سهری پویشته: ‘بروانه ئیستا چی ده که م’.

له چاو تروو کانی کهدا گه یشته ئه وسهری هۆله که، یه کئی له دوو سهرخوښه که ی له سهر کورسییه که ی راکیشا و به ده موچاویدا کیشا. بنگومان پیاوه که قهت چاوه پئی شتیکی وای نه ده کرد، ئیدی وهک فهرده یه کی به تال له سهر زهوییه که تهخت بوو. جگه له سووکه ئه یکه که له نیوان لیوه کانییه وه دهرچوو، دهنگیکی دیکه ی لیوه نه هات.

دیاربوو که پیاوه که ی دیکه له وهی یه که م به هیزتر بوو، به توندی به گزیدا چوو، به لام خاوهن مه یخانه که ده سبه جی به زه وییدا دا و به پیله قه که وته لیدانی قول و باسکی مه عمیله ده ستنه کردووه وه که ی، ئینجا پئی خسته سهر دهستی و له ژیر پیلاره قورسه کانیدا شیلای. گویمان له قرچه قرچی په نجه یه کی یان زیاتری بوو ده شکا.

هاوارم کرد: ‘وازی لی بینه. تو خه ریکه ده یکوژیت. ئه مه بوو که به ته ما بوویت بیکه یته؟’.

له بهر ئه وهی من سو فی بووم، سویندم خواردبوو که ژیا نی خه لکی بپاریزم و ئازار به کهس نه گه یه نم. ئاخه له م دنیا پر وه هم و خه یالیه ی تیدا ده ژیین، خه لکیکی زور هه ن ئاماده ن به بی هۆ شه پ بکه ن، هه ندیکی دیکه ش هه ن له بهر هۆکار یکه شه پ ده که ن، وه لی سو فی له گه ل ه یچ که سی کهدا شه پناکات، ته نانه ت گهر هۆکار یکیشی به ده سته وه بیت. ه یچ شتی که نییه وام

لی بکات په نا بۆ توندوتیژی بیهه، به لام ده توانم وهک په تویه کی نه رم خۆم باویمه نیتوان خاوهن مه یخانه که و مه عمیله که وه تا ناو بزیان بکه م.

هه یی ده رویش، دووره وه بکه وه، ته گینا لیدانیکی کوشنده به تۆش ده که یه نم، خاوهن مه یخانه که هاواری کرد، هه رچه نده ده مانزانی که شتی وا ناکات.

دوای خوله کیک دوو خزمه تگوزاره که هه ردوو مه عمیله که یان هه لگرت که په نجه ی یه کیکیان شکا و ته وی تریش لووتی شکا و به هه موو لایه کدا خوین په ریوو. بیده نگیه کی سامناک بالی به سهر هوئی ناخواردنه کدا کیشا. خاوهن مه یخانه که به ترسه ی خستیه دلی هه موانه وه، به تیلی چاو نیگایه کی کردم و شانازی ده کرد. که دووباره هاته وه قسه، وهک ته وه ی هه موو ئاماده بووان بدوینیت و مینا بالنده یه کی گۆشتخۆر به بیتاکی به ئاسماندا بخولیته وه، وهک هاربوویه ک دهنگی به رز کرده وه.

هه یی ده رویش، وهک بینیت کاروبار به ردهوام به م جوړه ناپرات. توندوتیژی قهت ئاکاری من نه بووه، به لام وا ئیستا شته که پرووی دا. ئاخ کاتی خودا له بیرمان دهکات و لیره به ته نها جیمان دیلایت، ئیمه ی بنیاده می خواسایی ئهرکی ته وه مان ده که ویتته ئه ستو، که توند بین یان به دهستی خۆمان دادپهروه ری جیبه جی بکه ین، بۆیه له مه ولا گهر قسه ت له که لیدا کرد، تکایه ته وه ی پی بلئ. منیش پی ده لیم کاتی به رخه کانی به ره له دا دهکات، ته وا به رخه کان به سه لاری و ملکه چیه وه چاوه پی ئه وه ناکه ن تا سه ربپر دین، به لکو ده بن به گورگ.

شانه کانم هه لته کاند و ئاماژه م بۆ ده رگا که کرد و وتم: "تو هه لیت".
"تایا له قسه که مدا هه له م که گوایا پوژی له پوژان به رخ بووم و ئه مپو بووم به گورگ؟".

"نه خیر، تو راست ده که یت. من وای ده بینم تو به راستی بوویت به گورگ، لی له ودا هه له ت کرد که وت دادپهروه ری جیبه جی ده که یت".
"چاوه پی بکه، من هیشتا له که ل تۆدا ته واو نه بووم"، خاوهن مه یخانه که له پشتمه وه بانگی کرد: "تو له جیاتی خواردن و جیکردنه وه قهرزاری منیت، تو بریاربوو خه ونه کانم بۆ لیک بده یته وه".

‘شتیکی باشتەر دهکەم، پېشنیارم کرد، ناوله پت دهخوینمه وه.’

سورامه وه و به رهو لای پۆیشتم و هاوکات چاوم بېیه نێو چاوه دایساوه کانی. له م کاتانه دا به شیوهیهکی زگماکانه و غه ریزهیی و گوماناوی چاوه کانم دهنوو قینم. کاتی دهستی راسته پیم گرت و ناوله پیم بهرز کرده وه، هیچ به رهنگارییهکی نه کردم. دیقه تی ههله کانی ناو له پیم دا، بینیم قوولن، درزبردوون، ئاواره بۆ پچک و دهر بهندی پچاوپینچ و لیکدا براو دهکەن. پهنگه کان له نێو خه رمانه یه کدا ورده ورده ده رکه وتن: قاره بیهکی پهنگ ژهنگاوی، شینیکی کالی خۆله میشی ئامال. وهک ئه وهی له هه ر هیزیکی خۆپاریزی دنیای دهر وه به تال بووبیته وه، هیزه پۆحیه که ی بوو به ناو به تالیک قوول و به لیوا رهکاندا ته نک بووه وه. ئیدی له ناخی پیاوه که دا ژیان له درهختیکی په ژمورده زیاتر نه بوو. بۆ قه ره بوو کردنه وهی له دهستدانی وزه ی پۆحی، هیزی جهسته یی زیادی کردبوو و زیاده پۆیی له به کارهیتانیدا ده کرد.

دلم به په له که وته خورپه، چونکه خه ریک بوو شتیکم ده بینی. له سه ره تا دا وهک ئه وهی له پشت په رده وه ببینم به کالی دیاربوو، ئینجا پتر پوونبووه وه، له پاشان دیمه نیک له بهر چاوم ده رکه وت.

کچیکی گهنجی قژ مه یله و سوور، پینخاوس و خالیک له سه ر پینه کی بوو، شالیک سووری نه خشینراو به سه ر شانیدا دا بوو. گوتم: ‘تۆ خۆشه ویستیکت له دهست داوه، به دهم قسه وه ناوله پیم به دهستم گرت.’

هه ردوو مه کی شیریان لێ ده چۆرایه وه، زگی ئه وهنده گه وره بوو، له وه دا بوو بته قیت. له کوختیکی گرتیه ردر او دا هه لواسرا بوو. کومه له جهنگاوه ریک به سواری ئه سپی زین زیو و زیپه وه له وی ده خولانه وه. به وای سووتانی داروپه ردوو و گوشتی بنیاده مه وه بۆنکی تیژ بلابوو بووه وه.

ئه وانه سواره ی مه غۆل بوون، لووتیان فس و پان بوو، ملیان ئه ستوور و کورت بوو، دلایان چون به رد په ق بوو. سوپای به هیزی جهنگیزخان.

‘تۆ دوو خۆشه ویستت له دهست داوه، قسه که ی خۆم راست کرده وه و گوتم ‘هاوسه ره که ت به مندالی تۆ به ره ت دوو گیان بوو.’

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌روبه‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌ی‌لیم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوه‌، به‌لکو
ته‌خته‌دارێک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوه‌ و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوه‌. تۆ به‌رده‌وام له‌ باوه‌ردا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کیشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هیچ ئازاریکی نه‌کیشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشارێک له‌ خۆی
به‌ولاره‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی ر‌پ‌پ‌وره‌سم‌یک‌ی شایانت بو‌ی نه‌کردوه‌. ئه‌و ه‌یش‌تا د‌یت‌ه
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی ل‌یی ن‌ی‌ژراوه‌ به‌ زگه‌خش‌کی د‌یت‌ه ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پ‌ند‌ه‌کات. له‌ راست‌یدا ها‌وسه‌ره‌که‌ت و ک‌ور‌ه‌که‌ت له‌ د‌وخ‌یک‌ی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی ب‌یک‌وتای‌یدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی د‌ین و ده‌چن.
ئ‌ین‌جا له‌سه‌ری ر‌پ‌و‌یش‌تم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی ل‌یم ده‌ک‌ۆل‌یی‌ه‌وه‌:
'ده‌توان‌یت دو‌وباره‌ بب‌یسته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چون‌که ه‌یش‌تا له‌ ناخ‌ت‌دا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوه‌.'

که خاوهن مه‌یخانه‌که ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌ب‌یه‌کی
داخ‌بو‌دا چ‌زای‌یت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم ک‌یش‌ایه‌وه‌: 'ه‌ی ده‌رویش، من تۆم خ‌ۆش
ناو‌ی. ر‌یگه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و ل‌یره‌ بم‌یت‌یه‌وه‌، به‌لام ده‌ب‌ی به‌یانی زوو بر‌و‌یت.
نامه‌و‌ی جار‌یک‌ی تر ل‌یره‌ ده‌موچاوت بب‌ینم.'

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌ک‌یک ده‌ل‌یت، ئه‌و ر‌قی ل‌یت ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌. هه‌ر
گا‌و‌ی با‌سی خ‌ۆشه‌ویست‌یت کرد، پتر ر‌قت ل‌ی هه‌له‌د‌ه‌گر‌یت.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۸ ئىيار ۲۰۰۸

بەدوای گفئوگۆكەى نىوان دەيفىد و جانىتدا، توندوتىژىيەك سەرى ھەلدا، ئىيلا ھەستى بە ماندوويتى كىرد و بېياری دا بۆ ماوۋىيەك دەست لە خوئىندە ھەى پۇمانى (كفرى شىرىن) ھەلبىرىت. ھەستى دەكىرد مىنا سەرقاپى مەنچەلىكى پىر لە ئاوى بەكولھاتوو لەپىر بەرزىبىتە ھە و لە ھەلمە بەرزىبۈۋەكە ھە ناكۆكى كۆن و توورپەى تازە دەرىچىت و بۆ بەدبەختىش جگە لە خۆى كەسىكى تر ھە و سەرقاپەى ھەلنەدايە ھە، ئە ھەيشى لە كاتىكدا كىرد كە پەيۋەندىي بە ژمارە تەلىفۇنى سىكۆتە ھە كىرد و داواى لىكىرد كە كچەكەى نەخوازىت.

دىارە لە ژيانى لەمەولای بۆ ھەر وشەيەك كە لەمىانەى ئەم تەلىفۇنكىردنە ھە كە كىردى زۆر نىگەران دەبىت، بەلام لەم پۇژى مانگى ئايارەدا، تەواو لە خۆى دىنيا بوو كە ناتوانىت لە ئاكامى ئەم خۆتېھەلقورتانە ترسناكەى باش تىبگات. 'سىكۆت، سىلاو. مەن ئىيلا، داىكى جانىتم، ھەك ئە ھەى ئاسايى پۇژانە پەيۋەندى بە ھاپرى كچەكەيە ھە بىكات، خۆى خوشحال پىشان دا، ئاىا دەكىرى خولەكىك قىسان بىكەين؟'

'خاتوو پۇبىشتاين، خىزمەتىكت ھەبوو؟'، سىكۆت بە پىچىپچىرى و واق وپماويە ھە، بەلام بە شىوازىكى شارستانىيانە ئەمەى گوت.

بە رىتمىكى شارستانىيانەى ھاوتای ھىنەكەى ئەو ئىيلا پىتى وت كە شىتىكى تايىبەتى دژى ئە ھەى نىيە، ئەو كە گەنجىكى مىندالكارە و ھىشتا ئەزموونى ئە ھەى نىيە كچەكەى بخوازىت، لە تەلىفۇنەكەشدا لە ھە ئاگادارى كىردە ھە كە لە بانەپۇژىكى نىزىكا بە باشى لە ھە تىدەگات، بىگرە سوپاسىشى دەكات، چۈنكە لە كاتىكى گونجاودا ئاگادارى كىردە ھە ھە. ئىدى داواى لىكىرد تا ئەو كاتە دىت

بابه تی هاوسه رگیری له گهل کچه کهیدا له بیر خوی بیاته وه و ئه م قسه یه ش له
نیوان هه ردووکیاندا به نهیته بهیلتیه وه.

بیده نگیه کی چر و قورس بالی کیشا.

‘خاتوو پۆبنشتاین، پیم وا نییه که تو تیی گه یشتیت، سکوت که دهنگی
ئاسایی بووه وه وتی، ‘من و جانیت یه کترمان خوش دهوئ.’

به زمه! ئاخو چۆن ده کرئ خه لکی به م ئاوهایه ساویله بن و وا بزانی که
خۆشه ویستی هه موو ده رگا کانیان بۆ واز ده کات؟ ئه وانه وا تیده گن که ئه فین
دارده ستیکی ئه فسووناوییه و ده کارئ به یه ک بهرکه وتنی سه رووی توانا،
هه موو شتی به دی بیتیت.

وهلی ئیلا ئه وهی نه وت، به لکو وتی: ‘بروام پی بکه، من ئاگام له ههستی
تو هه یه. به لام تو هیشتا لایکی هه رزه کاریت و ژیا نیکی دریژ له به رده متدایه.
کی ده زانیت؟ پهنگه سبه یین کچی تری خوش بوئ.’

‘خاتوو پۆبنشتاین، نامه وهی به رانه رت بیچا و و پروو بم، وهلی پیت وا نییه
که ئه م شته بۆ هه مووان چونه که، ته نانه ت به تۆشه وه؟ کی ده زانیت؟ پهنگه
توش که سیکی تری خوش بوئ.’

ئیلا پیکه نی نیکی خه فه بووی به دهنگی به رزتر و دریژتر له وهی خوی
دهیه ویست په ها کرد و گوئی: ‘من ئافره تیکی می رده دارم و هه لبژارده ی ژیا نی
خۆم هه یه، هه روه ها می رده که میش وهک من، ئه مه ش ته و او ئه و شته یه که
ده مه وئ بۆتی رافه بکه م. هاوسه رگیری پیش ئه وهی هه نگاوی بۆ بنرئ،
بریا ریکی به هۆله وه بووانه یه و گه ره که زۆر به وردی لئی بکۆلریتیه وه.’

سکوت لئی پرسی: (ئایا ئه مه وا ده گه یه نیت که هه ر له بهر ئه وهی پهنگه
له بانه پۆژیکی نادیار و دیارینه کراو کچی نادیارم خوش بوئ، تو داوام
لیده که یت له گهل کچه که تدا هاوسه رگیری نه که م که خۆشم دهوئ؟).

له م نوخته یه وه گفتوگۆی نیوانیان دهستی به هه ره سه یان کرد، ئه و
گفتوگۆیه ی که پرپوو له تنگزه و نا ئومیدی. که ئیلا له کوتاییدا ته لیفۆنه که ی
دانا، پووی کرده ناندینه که و به رده وام که توشی په ژاره یه کی سۆزداری
بووبا، دهستی به و کاره ده کرد: چیش تلتان.

* * *

دواى نيو سوعات مېردهكې تەليفونى بۇ كرد.

خەريكه باوهر ناكەم كه تۆ تەليفونى بۇ سكۆت كردووه و داوات لى كردووه كه له گەل كچه كه ماندا هاوسەرگيرى نهكات. پىم بلئ چيت كردووه؟. ئىلا به قسهكې سەرى سووما و به هەناسەپرکيوه وتى: ئاى خودايە، چەند به خىراى قسه دەگويزریتەوه. خوشەويستم، بوام بدەيه با بۆت پافە بکەم.

بەلام دەيفيد به شەژاوييهوه قسهكې پى برى و گوتى: پىويست به پافەکردنى هيج شتى ناکات. ئەوێ کردووته هەلەيه. سکۆت پەيوەندى به جانیتەوه کردووه و يەكجار توورپەيه. ئەو نايەتەوه و بۇ چەند پوژى له گەل دەستەخوشكەکانیدا دەمینیتەوه، ئیستا نايەوى بتینیت.

كەمى بیدەنگ بوو، ئینجا لەسەرى پویشت: من لەسەر ئەوه گلهی لى ناکەم.

لەو ئیوارەیه دا تەنها جانیت نەبوو كه بۇ مالهوه نەگەرايهوه، ئەوهبوو دەيفيدىش نامەيهكى بۇ ئىلا نارد و تیندا گوتى كه شتىكى كتوپر هاتووته پيش و چۆنیتی شتە كتوپرەكیشى بۇ پروون نەكردهوه.

خۆ خووى ديفيد وا نەبوو، بەلكو ئەو پەفتارەى دژى كرۆكى ژنومېردايەتيهكهيان بوو، له گەل ئەوهشدا له وهيه هاوجیتی له گەل ئافرهت له دواى ئافرهتدا بکات، پەنگه له گەلیاندا بنویت و پارهشیان لى خەرچ بکات. ئەو كه ئیواران بۇ مالهوه دهگەرايهوه، شوینی خۆى له دەورى مێزهكه دهگرت. گەر درزی ناکوکیش بکەوتایە تە نیوانیانەوه، ئەم چیشتی هەر لیدەنا و ئەویش بەردەوام به خوشی و پیزانینەوه برى ئەو خواردنەى كه بۆى دهكرده ناو قاپەكهیهوه، دهیخوارد و له كۆتایی هەر نانخواردنیکدا دەيفيد له دلوه سوپاسی دهكرد. ئىلا هەمیشە بهواى غایەتەتيهكانيیهوه ئەو پیزانینەى به تەوازۆهینانەوهیهكى شارراوه دادەنا و بەردەوام لى خۆش دەبوو.

ئەمە يەكەم جاربوو كه مېردهكې بهم شىوازه بیچاوو پروویه پەوتار بکات. ئىلا بۇ ئەم گۆرانه خۆى سەرکۆنهكرد، بەلام هەستکردن به تاوان بوخۆى ناوى سینهى ئىلا رۆبىشتاينه.

* * *

هەر که ئیلا له گهل کچه که ی و هەردوو منداله جمکه که ی له دەوری میزه که دانیشتن، ئیدی ئەو هەستکردنە ی به تاوان بۆ خەمۆکی گۆرا. گونی نەدایه پارانه وه کانی ئافی که داوای پیتزای دەکرد، هەروها هەولەکانی ئورلی که نەیدەویست هیچ بخوات، ئەو بوو ناچاری کردن برنجی خۆمالی له گهل گاکۆزی سهوز و گۆشتی برژاوی مانگا بخۆن که که می پەشکه ی پتوه کرابوو. له پواله تدا وا دەرده که وت که هەر ئەو دایکه کارکرده و خەمخۆری جارانه، وه لی له ناوه ودا هەستی به شه پۆلی نائومی دی دەکرد و له زاریدا هەستی به تالییه کی وهک گۆژالک دەکرد.

دوای نانی شیوان، ئیلا له ناندینه که له بەردەم میزی نانخواردنە که به تەنها دانیشتن و خامۆشییه کی قورس بآلی به سه ردا کیشا. له ناکاو بۆی دەرکه وت که ئەو کاری خواردن ئاماده کردنه و ئەو سه عاته دوورودریژانه ی به کاری قورسه وه به سه ری بردوو، بیزارکه ر و گیلایه تی بووه. هەستی کرد هه سه رت بۆ خۆی هه لده کیشیت. هه سه رته که کیشی بۆ ئەو بوو، تەمەنی خۆی له چل سال دەدا و شتیکی گرینگی له ژیانیدا به دی نه هینابوو و بی ئەوه ی که سیک داوای لی بکات، خۆشه ویستییه کی زۆری به خیزانه که ی به خشی بوو. له پەر بیرکردنه وه ی که وته سه ر پۆمانی (کفری شیرین) که تیندا که سایه تی شه می ته وریزی سه رنجی پاکیشابوو.

"چەند خۆش بوو که که سیک و هک ئەو لی ره بوايه"، به شۆخییه وه ئەمە ی به خۆی گوت: "له گهل پیاویکی وهک ئەودا پۆژیک به ناخۆشی تیناپه ریت). ئەو وینه یی که له خه یالی ئەمدا وینا بووبوو، دیمەنی پیاویکی بالابه رن، په شتاله، مۆن بوو، پانتۆلیکی چه رم و چاکه تیک له شیوه ی ئەوانه ی ماتۆپسواره کان له به ری ده کەن، له به ری بوو. پرچیکی په ش به سه ر شانه کانی هاتوو ته خواری و سواری ماتۆپکی هارلی دیفیدسنی سووری بریقه دار بسوه و له هەردوو لای سوکانه که یه وه گولینکی په نگاوپه نگ شۆرپوونه ته وه. به م وینا کردنه زه رده ی هاتی. ماتۆپسواریکی قۆز و سه رنجراکیشه، سۆفییه ک به سه ر پێگه یه کی تیزپه وی و چۆلدا ماتۆپه که ی ده هاژویت. ئەری باشتەر نییه له گهل پیاویکی ئاوه ادا سوار بیت و داوای لی بکه یت بنگه یه نینه جی؟

ئىنجا ئىلا لە خۆى پرسى: گەر شەمس ناو لەپى بخوینىتەو، ئاخۆ چى
بىيىت، ئايا ھۆى ئەوھى بۆ پروون دەكاتەوھى كە ناوبەناو بىرکردنەوھى
دەگۆرپىت و دەيىتە ئەشكەوتىكى تارىك؟ يان بۆچى لەگەل ئەوھى خىزانىكى
گەورە و خۆشەويستىشى ھەيە، ھەست بە تەنھايى دەكات؟ ئەى دەربارەى
پەنگەكانى خەرمانەى بەختى چى؟ ئاخۆ بىرىقەدار و پرووناكە؟ ئايا شتىكى
برىقەدار و پروون لە ژياندا ھەيە؟

لەو دەمەيدا ئىلا بە تەنھا لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە دانىشتىبوو و
تروسكەيەكى پۆشنایى كز لە فېنەكەوھى دەردەچوو، زانىى سەربارى ئەوھى
نكولى لە بىرکردنەوھى ئومىدبەخشەكانى دەكات، لەگەل ئەوھى شدا بە سووربوون
و خۆپاگرييەوھى تواناى مانەوھى بەرانبەر تەنگزەكان ھەيە. لە ناخەوھى ئەلھای
خۆشەويستى دەکرد.

شه مس

مه‌یخانه‌یه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی سه‌مه‌رقه‌ند، ئاداری ۱۲۴۲

به‌سه‌ر چه‌ندین پیتی په‌تی و ده‌ستی ږووتی ږیواره شه‌که‌ته‌کاندا که ژماره‌یان له ده‌که‌س زیاتر بوو، له نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی مه‌یخانه‌که که هه‌موو له خه‌وینکی قوولدا‌بوون و هه‌ریه‌که‌یان خه‌وینکی ده‌بینی، به‌ره‌و پیش چووم، تا که‌یشتمه جی‌خه‌وه پووشه‌که‌م که بۆنی که‌لمه‌خاو و بۆگه‌نی لیده‌هات. له و تاریکیه‌دا ږاکشام و ږووداو‌ه‌کانی ئه‌و ږۆژه‌م بیر خۆم هینایه‌وه، له هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی خودایی که بینیبوو‌من، وردده‌بوومه‌وه، ږه‌نگه له په‌له‌په‌لیی خۆمدا، یان له نه‌زانیمه‌وه بووبیت، هیچیانم نه‌ده‌زانی.

هه‌ر له مندا‌لیمه‌وه، خه‌ونم ده‌بینی و ده‌نگه‌ل‌یکم ده‌بیست، به‌رده‌وام خودام ده‌دواند و وه‌لامی ده‌دامه‌وه. هه‌ندی ږۆژ زۆر به سووکی به‌ره‌و ئاسمانی هه‌وته‌مین هه‌لده‌کشام، ئینجا به‌ره‌و قوولترین چال له زه‌ویدا داده‌کشام، سامناک چون به‌ردیکی نیژراوی ژیر داربه‌ږووی زه‌به‌ل‌لاح و دره‌ختی که‌سته‌نایی شیرین، بۆنی خاکی لیده‌هات. ناوبه‌ناو مه‌یلی خواردنم نه‌ده‌ما، چه‌ندین ږۆژ ږاده‌بووردن و خواردن‌یکم نه‌ده‌خوارد. ئه‌م شتانه نه‌یاند‌ه‌ترساندم، ورده‌ورده‌ فیربووم بۆ هیچ که‌س‌یک باسیان نه‌که‌م. ئاخر م‌رو‌ف توانای تیگه‌یشتمنی شتیکی نه‌بیت، هه‌ز ده‌کات شوخیی پ‌ی بکات.

باوکم یه‌که‌م که‌س بوو ب‌ی‌ږ‌یزی به‌و خه‌وانه‌م ده‌کرد که ده‌م‌بین. ه‌یشتا له ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا بووم و ب‌ږ‌ی ساویلکه‌ بووم، هه‌موو ږۆژ‌ی فریشته پاسه‌وانه‌که‌م ده‌بینی، وام ده‌زانی که ئه‌و سه‌ر له خه‌لکانی دیکه‌ش ده‌دا. ږۆژ‌یکیان ئه‌و ده‌مه‌ی باوکم له داری ئورز فیری چۆن‌یتی درووستکردنی

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتیهه بۆی کرد که دههاته خهونم.

"زۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته هیه، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مهی
گوت، "باشتر وایه ئه وه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وێ لادییه کان بهم شتانه
ببزار بکهین".

زۆری پێ نه چوو هه ندێ له دراوسێکان له کن دایبام گله بیان لێ کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا په فتاری نامۆم هیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیا نه وه.

باوکم وتی: "کو پم من له په فتاره کانت تیناگم. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیا وازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوای
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پوات و وهک ئه وان دهکات، گهره که تۆش وا
بکهیت".

ئه وه ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبام خۆش دهوین و هه ز ده که م پێیا نه وه
پابه ند بم، وه لێ بۆ من نامۆ بوون.

"باوک، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لێ ده که م وام دابنێ مراوییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژێ. ئه و ئاوه ی تۆ ده ترسیتیت، ژیا ن به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گه لمدا ی، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه ی، ئیدی واز له
ده ستتیه وردانی ژیا نم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پتیه".

هه ردوو چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: "گهر تۆ ئیستا به م شیوازه له گه ل باوکتدا بدوویت، ئه ی که گهره
ده بیته، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت".

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بیینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆرتر بووبوون. دایبام تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان ببزاری کردبوون، لێ
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ماوه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نه‌گه‌پامه‌وه. له‌وساوه‌ وشه‌ی ته‌وریز بوو به‌ په‌یفیک‌ شیرین و ناسک، نایاب و به‌ زهمزه‌مه‌یه‌کی‌ وا له‌سه‌ر زمانم ده‌تویه‌وه. سێ بۆنی ئهم شوینه‌ بوون به‌ یاده‌وه‌ریم که‌ ئهمانه‌ن: داری هه‌لپاچراو، نانی له‌تۆوخه‌شخاش دروستکراو، بۆنی به‌فری نه‌رم و تازه.

به‌م ئاوه‌ایه‌ بووم به‌ ده‌رویش و له‌ شوینیکه‌وه‌ بۆ شوینیک‌ی تر ده‌گه‌پام، له‌ جارێ زیاتر له‌ یه‌ک شوین نه‌ده‌نوستم، له‌ناو هه‌مان قاپی چینی‌دا دوو جار خواردنم نه‌ده‌خوارد. وام لی‌هات له‌ هه‌موو پۆژیک‌دا له‌ ده‌ورو به‌ری خۆم ده‌موچاوی جیام ده‌بینی. که‌ برسیم ده‌بوو، به‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ون برێ پاره‌م ده‌ست ده‌که‌وت. پۆژه‌لات و پۆژاوا ده‌گه‌پام و له‌ هه‌موو شوینی منه‌ی خودام ده‌کرد، له‌ ژیا‌نیک ده‌گه‌پام که‌ شایسته‌ی ژیا‌ن بیت، له‌ زانیاری نوێ و زانستی شایان ده‌گه‌پام. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هیچ شوینی په‌گورپیشه‌م نه‌بوو، هه‌موو دنیا بوو به‌ هی من و له‌ هه‌موو شوینیک‌ی ده‌گه‌پام.

له‌ میانه‌ی گه‌شته‌کانمه‌وه‌ هه‌موو جۆره‌ پێگه‌یه‌کم گرته‌به‌ر، ئیدی هه‌ر له‌ رێگه‌ی بازרגانی میلییه‌وه‌ بیگره‌ تا ده‌گاته‌ ئه‌ کویره‌پێانه‌ی که‌ چه‌ندین پۆژ ناتوانیت زینده‌وه‌رێکی تیدا ببینیت. له‌ پۆخه‌کانی ده‌ریای په‌شه‌وه‌ بۆ شاره‌کانی ولاتی فارس، له‌ ده‌شتاییه‌ هه‌راوه‌کانی ئاسیای ناوینه‌وه‌ بۆ ته‌پۆکه‌ لمینه‌کانی دوورگه‌ی عه‌ره‌بی. دارستانی چر و له‌وه‌رگای ته‌خت و بیابانی زۆرم بری. له‌ چه‌ندین خان و له‌ چه‌ندین حه‌وانه‌وه‌گه‌ مامه‌وه، له‌ چه‌ندین کتێبخانه‌ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له‌گه‌ل پیاوانی ئه‌هلی زانست کرد، گویم له‌ مامۆستایانیک گرت که‌ له‌ حو‌جره‌کاندا فه‌قیی مندا‌لیان فێرده‌کرد. له‌گه‌ل فه‌قیانی حو‌جره‌کاندا ده‌رباره‌ی زانستی لی‌کدانه‌وه‌ و زانستی لۆژیک گفتوگۆم ده‌کرد. سه‌ردانی چه‌ندین په‌رستگه‌ و مه‌زارگه‌ و دیر و گۆپی پیاوچاکانم کرد، له‌گه‌ل خه‌لکانی پشت له‌ دنیا‌کردوو له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانیان تیرامانم جه‌رباند. له‌ کۆپی زی‌کردا به‌شداریی ده‌رویشانی دیکه‌م کرد، له‌ خزمه‌ت هۆشمه‌نداندا خۆم کپ‌ده‌کرد، له‌گه‌ل خودانه‌ناساندا شیوم ده‌خوارد، له‌گه‌ل کاهینانی ئه‌فسوونکار له‌به‌ر تریفه‌ی مانگ سه‌مام کرد. ئیدی له‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ و تیره‌یه‌ک، له‌ هه‌موو ته‌مه‌ن و پیشه‌یه‌ک خه‌لکانیکم ناسی و پووداوی خۆش و ناخۆش و په‌رجووی زۆرم دی.

دېهاتى ھەژار و كىلگەي سووتماك و پەشەلگەپاوم دى، شار و شارۋچكەي داگىركراو و تالانكراوم بىنى كە رووبارەكانى سوورھەلگەپابوون و نىزىنەيەكيان تىدا نەمابوو تەمەنى لە دە سال زياتر بىت. لە مرقاىەتيدا چاك و خراپم دى، بۆيە ئىدى شتىك نەماوھ تووشى سەرسوپمانم بكات. لەميانەي ئەم سەفەر و ئەزمونانەوھ دەستم بە كۆكردنەوھى لىستىك كرد كە لە ھىچ كىتتىكدا تۆمار نەكراوو، بەلكو تەنھا لە پوحى خۆمدا ھەلم كۆلى بوو. ئەم لىستە تايبەتتەيەم ناو نا (پىسا سەرەككەكانى سۆفییە گەپىدەكان لە ئىسلامدا)، من ھەك ياساكانى سروشت بە لىستىكى گشتگىر و باوھپىنكراو و جىگىرى دادەنم.

ئەمە تۆمارى (چل پىساكەي ئايىنى عەشق) پىكدىنەت، كە تەنھا لەميانەي عەشقەوھ، تەنھا عەشق، بەدى دەھىترى. يەككى لەو پىسايانە دەلەت: 'رېگەي بەرەو راستى لە دلەوھ تىدەپەپەت، نەك لە (سەر). دلت بكە بە پىنوئىنى سەرەكەت نەك ئاوەزەت. رووبەروو ببەوھ، مەيدانخووزى بكە، لەئەنجامدا دلت بەسەر (نەفس)دا زال دەبىت. ئىدى خۆناسىن بەرەو ناسىنى خودا دەتبات'. شتەكە چەندىن سالى خاياند تا توانم ئەم چل پىسايە دابنم. ئەمىستا دوای ئەوھى لىنى بوومەوھ، تىگەيشتم لەم دنيايەدا من لە دواقوناغى زەمەنى خۆم نزىك دەبمەوھ. لەم دوايىيەدا خەونىكى زۆر دەبىنم كە ھەموويان ئاماژە بۆ ئەوھ دەكەن. ئەوھ مردن نىيە كە پەژارەم دەكات، چونكە من مردنم بە كوتايى دانەناوھ، بەلكو ئەوھى نىگەرەنم دەكات ئەوھى كە بمرم و كولتوورىكم لەدوای خۆم جىئەھىشتىت. لە سىنگمدا پەيقلەك كەلەكە دەبن، چىروكىكى زۆر چاوەرپىن كە بىيانگىزەمەوھ. من دەمەھەويست ئەو زانىارىيانەي پىيان گەيشتووم بۆ كەسىكى دى بىيانگوىزەمەوھ، ئىدى كەسەكە مامۇستا بىت يان فەقى. من منەي ھاوتايەك - ھاوھلىك دەكەم.

(ھۆ خودايە)، لە ژوورە شىدار و تارىكەكەدا چىپەدوويەكم كرد، (من بە ھەموو شوئىتىكى دنياىدا ژيانى خۆم بە گەپان بردەسەر و پىگەكەي تۆم گرتەبەر، ھەموانم ھەك كىتتىكى كراوھ، قورئانكى گەپۆك بىنى. لە تاوھرى بەرزى زانىيان دووركەوتمەوھ و كاتى خۆم لەگەل نەفرەتلىكراوان و دەرکراوان و دەرەبەدەرکراوان بەسەربرد، من لە ھەموو ئەوانە لىوانلىو بووم،

بۆیه یارمه تيم بده، تا حيكمه تى تو بۆ كه سىكى شياو بگويزمه وه، ئىدى دواى
ئوه چيت پى باشه وام لى بكه).

له ناكاو له نيو ژووره كه دا پرووناكيبه كى يه كجار دره وشاوه له بهرچاوم
داكشا، ده موچاوى پيواره نوستوو هكان له نيو جى كه كانيانه وه بوو به گرپكى
شين. ئىدى وهك ئوهى هه موو په نجه رهكان كراييتنه وه، له گه ل هه وا بى كه رد و
بووژينه ره وه كه دا بايه كى توند هه لي كرد و له گه ل خويدا بۆنى گوله زه نه بق و
ياسه ميني له باخه دووره كانه وه هيتا.

فريشته ياوه ره كه م به دهنگى كه نهرمى نه يئاسا وتى (بۆ به غدا برۆ). ليم
پرسى: (له به غدا چى چاوه پيم دهكات؟).

"تو داواى هاوه ليكت كرد و هاوه ليكت پى ده به خشرى. له به غدا ئه و
(سه يد) ده بينى كه به ره و پى كه ي راست پيئوينيت دهكات."

چاوه كانم پرپوون له عه سى پي زانين. ئه وسا زانيم كه ئوهى له
خه ونه كانمدا ده بينى، جگه له هاوه لى پۆحيم، كه سى تر نه بووه. ئيتى له
چاره مان نووسراوه درهنگ يا زوو به يهك بگهين، كاتيكيش به يهك دهگهين،
ئو دهمه ده زانم بۆچى چاوه باده مى و ناسكه كانى بۆ هه ميشه خه مينن و
چۆن له شه ويك له شه وه كانى سه ره تاي به هاردا كوژرام.

ئىتلا

تورتامبىتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۇراوايىون، پىش ئەوئەندالەكان بۇ مال بگەپىنەو، ئىتلا ئەو
لاپەپەيەى كە لە پۇمانى (كفرى شىرىن) گەيشتبويى، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك ھەزىك و ناسىنى ئەو پياوھى كە پۇمانەكەى نووسىو، ئىتلا
ئىيتەرنىتى كردهو و بۇ دۆزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گۇگۇل
دەستى بە گەپان كەرد و لە خۇى پرسى ئاخۇ چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوپەپى نەكرد، لەپەر تۇمارى كەسايەتییەكى بۇ دەرەكەوت.

ھەردو پەنگە سەرەكییەكە كە لاپەپەكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
وئەنەوشەيى و پىرۆزەيى بوون. لە سەرۋى لاپەپەكەو و پىنەى پياويك
دەرەكەوت كە عەبايەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۇيدا دەسووراپەو. لەبەر ئەوھى ئىتلا لە ژيانىدا كەسىكى نەدىبوو سەماى
دەروپىشى بكات، بۇيە بە وریاییەو نىگایەكى وپنەكەى كرد. ناونىشانى
تۇمارەكە (تويكەھىلكەيەك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىرىدا شىعرىك نووسرابوو،
ھەمان ناونىشانى ھەبوو:

با ھەريەكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاپەپى خۇى

با ھەريەكەمان لە خاك و پای ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەيانىينىن

لاپەپەكە لە ھەموو لایەكى دنیاو پەربوو لە پۇستكارتى شاران و شوپنان.
لە ژىر ھەر پۇستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوپنە تايپەتییە پوونكردنەوھەك
نووسرابوو. كە ئىتلا دەستى بە خویندەنەويان كەرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىزە). دووھەميان،

عەزىز خۆى بە سۆفى دادەنەيت. سىيەمىيان، ئىستا عەزىز بۆ گواتىمالا سەفەرى
كردووه.

لە گۆشەيەكى تردا چەند نموونەيەكى لەو وىنانە بىنى كە گرتبوونى
زۆربەيانى بە جۆرەها رەنگ و مەيل و ئارەزوو وىناکرد. سەربارى جياوازى
زۆريان، بە شىۋەيەكى سەير ھەندىكىان لە ھەندىكىان دەچوون: ئاشكرا بوو
لەنئو ھەموو وىنەكاندا شتىكى بزر بوو كۆيدەكردنەو. رەگەزى ونبوو لای
ھەندىكىان شتىكى سادە بوو، وەك گوارە، يان پىلاو، يان قۆچە. ھى ھەندىكى
ترىان لەو گرىنگر بوو، وەك ددان، يان پەنجە، يان ھەندى جار لاق. لەژىر
وىنەكاندا ئەمەى خویندەو:

ئىمە ھەرچىيەك بىن، يان لە ھەر شوئىنك بژىين، وەك ئەوەى شتىكىمان
ون كرىبىت و دەبى بىدۆزىنەو، لە دلى خۆماندا ھەست بە ناتەواويەك
دەكەين، لى زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزىنەو، ئەوانەش كە لە تواناياندايە
بىدۆزىنەو، تەنھا كەمىكى كەمىان زات دەكات بچىتە دەرەو و بەدوايدا
بگەرەيت.

ئىلا لاپەرەكەى سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و يەك لە دواى
يەك لەسەر پۆستكار تەكان كلىكى كرد تا گەورەيان بكاتەو. ھەموو ئەو
پوونكردنەوانەى خویندەو كە عەزىز نووسىبوونى. لە دامىنى لاپەرەكەدا
ناونىشانى پۆستە ئەلىكترۆنىيەكەى دۆزىيەو: azizzahara@gmail.com
لەسەر پارچە كاغەزىكى بچووك نووسىي كە بە تەنىشتىيەو يەكەى لە
شىعەرەكانى پۆمىي بىنى:

عەشق بگە بە سەرمەشت، عەشق! وەك دەبىنى

ژيان بەبى عەشى بىگەرد دەبىتە بارىكى قورس

لە كاتىندا ئىلا ئەم چامەيەى دەخویندەو، بىرۆكەيەكى سەير لە سەرىدا
چەخماخەى دا. ھەستىكى رەوتەنى دايگرت، رەنگە عەزىز. ز. زاھارا ئەم
ھەموو شتەى لە تۆمارە تايبەتەكەى خۆى - وىنەكان و پوونكردنەوكان و
وەرگرتەكان و چامەكان - لە خوشىي چاوەكانى ئەم دانابىت. بىرۆكەيەكى تا
پادەيەك سەير و خۆبەزلانين بوو، وەلى بۆ ئەو واتايەكى نايابى ھەبوو.

* * *

له عهسرى ئه و پۆژدها، ئيلا به شهكهتى و جۆره خه مۆكيبه كه وه، له نزىك په نجه ره كه دانىشت، تيشكى خۆره كه له سه ر پششى قورس بوو، هه وا له نيو ناندينه كه دا تژى بوو له بۆنى ئه و كيكه كى كه ده بيرژاند. پۆمانى (كفرى شيرين) له به رده مى كرابووه وه، به لام بىرى مژوول بوو و نه يده توانى به وردى خه يالى له سه ر بىت. واى به خه يالدا هات كه ئه مىش كۆمه لى پيساى سه ره كى تايبه ت به خۆى بنووسىت، كه ده كرى ناوى بنىت (چل پيساكه كى كابانىكى مالى كارامه كى ناگه رۆك له ده ورويه ر ده ژى).

به ترمه ترمىك گوتى: (پيساى يه كه م: ده ست له منه كردنى خۆشه ويستى هه لبره . به دواى خه ونى ناكرده نيدا مه چۆ! بىگومان شتگه لى له ژياندا هه ن بۆ ئافره تىكى ته مه ن نزىكه كى چل سال گرىنگترن).

به لام ئه م كه مه كرده نى پشوو سوارى به كى ئالۆزى له لا دروستكر و خولياى گه وره ترى بىرخسته وه. ئيدى له به ر ئه وهى نه يده توانى خۆى پابگرىت، په يوه ندى به كچه گه وره كه يه وه كرد و گووى بۆ ئامىزى تۆمارى په يوه ندى به كان هه لځست.

"نازىزم جانىت، ده زانم من هه له بووم كه ته ليفۆنم بۆ سكۆت كرد، لى نيازم خراپ نه بوو. ويستم دلنات بكه مه وه كه ...".

كه مه كى وه ستا و خه مىكى زۆر داىگرت، چونكه پيشتر خۆى بۆ ئه م په يامه ئاماده نه كرده بوو. ده نكى خشه خشىكى نه رمى له ئامىزى تۆمارى په يوه ندى به كانه وه ژنه وت كه له پشته وه تۆمارى ده كرد. كاتى بىرى كرده وه كه وا به كره كه ده سووپىته وه و پۆژگاريش به له ز ده روات، هه ستى به شله ژانىك كرد.

"جانىت، من به داخه وم بۆ ئه وهى كه كردم. ده زانم گه ره كه له و خۆشيبه كى كه له سايه يدا ده ژىم بىزار نه بم، به لام هه مووى له به ر ئه وه يه كه من.. به خته وه ر نيم".

دهنگى قرته قرتىك. ماوهى ئامىرى تومارى قسه كان خەرىك بوو تەواو دەبوو. دلى ئىلا بە قسانەى كە ئىستا كىردىبوو گوشرا. ئەو چىي بەسەر ھاتوۋە. ئەۋىك كە ھەستى بە خەمبارى نە كىردىت، ئىدى چۆن دەكرى تووشى خەمۇكى بوۋىت، خۇ پەى بەو ھەر نە بردوۋە؟ بە شىۋەيەكى سەير پىتى وا بوو كە ھەست بە خەمۇكى ناكات، كەچى ددانى پىدا نابوو كە ئەو بەختەوەر نىيە.

بە دزەنىگا تەماشايەكى ئەو پارچە كاغەزەى كىرد كە ناوئىشانى پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى عەزىز زاھاراي لەسەر تومار كىردبوو. ناوئىشانەكە سادە و ساكار و تا رادەيەك سەرنجراكىش بوو. بەبى ئەوۋى زۆر بىر لە شتەكە بىكاتەو، پرووى كىردە كۆمپىوتەرەكەى و ئەم نامەيەى نووسى:

سەيدا عەزىز. ز. زاھارا،

من ناوم ئىلايە. لەسەر داواى پەخشكارە ئەدەبىيەكە، وا خەرىكم پۇمانەكەت (كفرى شىرىن) دەخوئىنمەو. ماوۋەيەكى كەمە دەستم بە خوئىندەوۋى كىردوۋە و چىژىكى زۆرم لى وەرگرت. بە ھەر حال ئەمە بۆچوۋنى تايىبەتى خۇمە و رەنگدانەوۋى بۆچوۋنى پەخشكارە ئەدەبىيەكە نىيە. گەر پۇمانەكەتم خۇش بوئ يان نا، بۆچوۋنى من لەسەر بلاو كىردەوۋى پۇمانەكەت نايىتە دوا بىيار و پەزامەندى.

وا ديارە تۆ باو ەرت واىە كە عەشق گەو ھەرى ژيانە و شتىكى دىكەى لەو ە گرینگىر نىيە. ئىستا نىازم نىيە دەر بارەى ئەم بابەتە لەگەلتدا بىمە نىو گفتوگۋيەكى نەزۇكەو. ئەو ەندە بەسە بلىم كە من تەواو لەگەل بۆچوۋنەكەتدا نىم.

و ەلى من ئىستا لەبەر ئەم ھۋيە بۆت ناووسم، چۈنكە ناكىرى بۆ خوئىندەوۋى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتىكى پىچرپىر تەرخان بىكەم، بەلكو بۆيە بۆت دەنووسم، من لە ھەۋلى ئەو ەدام كىژە گەرەكەم قايل بىكەم كە شوۋنەكات، چۈنكە ھىشتا مىدالە. دوينى داوام لە ھاۋرىكەى كىرد كە پروژەى

هاوسه رگيريبه كه يان ههلبوه شينيتته وه، كچه كه ميش رقی لی هه لكرتووم و نايهه وئ قسه م له گه لدا بكات. هه ست ده كه م مامه له كردن له گه ل تودا خوشه، چونكه وا دياره ده رباره ی خوشه ويستی هاوبۆ چوونين.

داواي ليبوردين ده كه م، كه ده رباره ی كيشه تاييه تيبه كانی خۆم قسه ت بۆ ده كه م. من ئه مه م نه ده ويست. (ناونيشانه ئه ليكترونييه كه تم دۆزييه وه) و له تۆماره تاييه تيبه كه تدا وا هاتووه كه تۆ ئيستا له گواتيمالايت. بيگومان سه فه ر كردن بۆ شوينانی دنيا شتيكي خوشه. گهر ريكه وت و سه ردانی بۆستنت كرد، رهنگه چاومان به يه ك بكه ويت و به دم قاوه خواردنه وه وه گفتوگويه ك بكه ين.

به هيوای خوشيت

ئايلا

يه كه م نامه ی ئه ليكترونی بۆ عه زين، پتر داوه تيك بوو نه ك نامه، هاواريك بوو بۆ به دهنگه وه هاتن، به لام ئايلا كاتى به بيدهنگی له ناندينه كه ی دانيشت، هه ستی به وه نه كرد كه نامه ی بۆ نووسه ريكي ناديار نووسيوه و چاوه رپی ئه وه يشی نه ده كرد كه نه ئيستا و نه له بانه روژدا چاوی بچ بكه ويت.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێتلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌رو به‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌لێم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوو، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوو و
ده‌سه‌بجێ به‌بێ ئازار مردوو. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌دا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کیشاوه، به‌لام له‌ راستیدا هه‌چ ئازاریکی نه‌کیشاوه'.

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاه‌وه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'.

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی پێوره‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوو. ئه‌و هه‌شتا دێته
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دێته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پێده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کو‌په‌که‌ت له‌ دۆخیکی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن'.
ئینجا له‌سه‌ری پێویشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لێم ده‌کۆلییه‌وه‌:
'ده‌توانیت دووباره‌ ببیته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوو'.

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌کی
داخ‌بوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کیشایه‌وه‌: 'هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوێ. پێگه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و لێره‌ بمینیته‌وه‌، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وێ جارێکی تر لێره‌ ده‌موچاوت ببینم'.

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌کێک ده‌لێت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئەوئەندەي لە توانامدا بوو بۆ بەرژەوندیی تەکنیکەمان هەولم دەدا لەگەڵ ئەم پیاوێ خاوەن دەسەلاتەدا پەيوەندیم باش بێت.

“ئێمە لە نایابترین شاری دنیادا دەژین، دادوهرەکه بەدەم قەسەوێ هەنجیریکی خستە زارییەو، بەلام ئێستا بەغدا لەو پەنابەرانی جەمعی دێت کە لە جەووروستەمی مەغولەکان هەلاتوون، ئێمە ئارامگەیهکی ئاسوودەیان بۆ دابین دەکەین. ئاخەر بەغدا چەقی دنیاىە. ئەرێ باوێزەمان تۆش هەر وای نابینیت؟”

“بێگومان ئەم شارە مروارییەکه بۆخۆی، بە پێداگرییەوێ ئەمەم وت، وەلێ نابێت ئەوێمان لەبەر بچیت کە شارانیشت مینا ئادەمیزادن. لەدایک دەبن و بە هەردوو قوناغی منداڵی و هەرزەکاریدا تێدەپەن، ئینجا پیر دەبن و لە کۆتاییدا دەمرن. پێم وایە کە ئێستا بەغدا گەیشقووەتە کۆتایی لاویتی، چونکە ئێدی دەولەمەندبووین، وەک چۆن لە سەرەدەمی خەلیفە هارون ئەلرەشید دەولەمەند بووین، وەلێ لەگەڵ ئەوێشدا بۆمان هەیه شانازی بکەین کە هێشتا مەلەبەندی بازرگانی و پیشەیی و شیعەین، بەلام کێ چووزانیت دواى هەزار سال دۆخی شارەکه چیی بەسەر دیت؟ پەنگە هەموو شتی بگۆریت.”

“ئای لەم پەشبینییە؟، دادوهرەکه سەری بادا و دەستی بۆ قاپە چینییهکه درێژکرد و هەنجیریکی هەلگرت و لەسەری پۆیششت: “خەلافەتی عەباسی سەقامگیر و بەربلاو دەبێت و خێر و فەر زیاد دەکەن، بێگومان ئەمە لە کاتیکدا ئەگەر ئەو غایەنەى بۆ ناومان دزەیان کردووە، ئارامی دۆخی ئێستا نەشیوین، ئەوانە بانگەشەى مۆسڵمانیتی دەکەن، بەلام بۆچوونیان لەمەر ئیسلام گەلێ مەترسیدارترە لە هەرشەى گاوەرەکان.”

وام بە باش زانی کە بێدەنگ بێم، چونکە لە کەس شاراوێ نییە کە دادوهرەکه، سۆفییهکان و لیکدانەوێ تاییەتی و پەنھانەکانیان دەربارەى ئیسلام، بە هۆکاری کێشەنەوێ و خراپەکاری دادەنێت. بەوێ تاوانباری دەکردین کە گوايا ئێمە شەریعەتمان وەلاوێ ناوێ، ئەمەش سووکایەتیکردنە بە پیاوانی دەسەلات – پیاوانی وەک خۆی. هەندێ جار هەستم دەکرد دەیەوێ هەموو سۆفییهکان لە بەغدا دەرپەڕینیت.

ئەم براھىيەتتە تۆ زىيانى نىيە، ۋەلى پىت ۋا نىيە كە ھەندى لە سۆفییەكان سنوورى ئاسايى دەبەزىتن، دادۋەر پىرسىيى و دەستى بە پىشىدا ھىتا. نەمزانى ۋەلامى پىرسىيارەكەي چۆن بدەمەۋە. سوپاس بۆ خودا لە ۋەركەساتەدا گويمان لە لىدانى دەرگا بوو. فەقى قۇسۋورەكە ھاتە ژوورەۋە و پاستەۋخۇ بەرەۋ لای من ھات، چاپاندىيە بن گوچكەمدا كە ميوانىك لە دەرگا ۋەستاۋە، دەرۋىشكى گەپىدەيە و لەسەر بىننى من پىي داگرتوۋە و نايەھۋى لەگەل كەسىكى تردا قسەبكات.

فەقىكەم لەسەر ئەۋە راھىناۋو، كە ميوانىكى تازە دەھات بۆ ژوورۋىكى تر دەبىرد و خۇراكىكى گەرمى پىشكەش دەكرد، تا ميوانەكان دەرۋىشتن چاۋەپىي دەكرد، ۋەلى دادۋەرەكە كەشكى ئاۋھى دروستكردبوو، بۆيە بىرم كىدەۋە كە پەنگە دەرۋىشكە گەپىدەكە بە گىترانەۋەي چەند چىرۋىكى شۈيئە دوورەكان، ئەم ئالۋىيە برەۋىتتەۋە، بۆيە داۋام لە فەقىكە كىدە دەرۋىشكە بەھىتتە ژوورەۋە.

دۋاي چەند چىرەكەك دەرگاگە كرايەۋە و پىاۋىكى سەرتاپا پەشپۆش ھاتە ژوورەۋە. بالابەرز و لاۋان، ھەستەم بوو مەزەندەي تەمەنى بىرى. لوۋتى تىژ و چاۋەكانى پەش و خەۋالو، پىچە پەشەكەي ھۈنىبوۋە و بەسەر چاۋەكانىدا ھاتبوۋە خۋارى. عەبايەكى درىژى كلاۋدار و بەرگىكى سۆفیانەي لە بەر بوو، پىلاۋىكى پىستەمەپى لە پى بوو. چەند تەزىيە و ملوانكە بە گەردىدا شۆرپوۋبوۋە. قاپلەمەيەكى دارىنى پى بوو لە ۋەجۋەي كە سۆفییە سۋالەكەكان بۆ تىكشكاندى لوۋتەرزى ھەلىدەگىرن و خۇ بە خۇشحال دەزانن كە خەلكى خىريان پىدەكەن. زانىم كە من لە بەردەم پىاۋىكەم ئەۋەندە بايەخ بە دابونەرتى خەلكى نادات، پەنگە خەلكى بە دەر بەدەر يان بە سۋالەكەرى بزائن، ۋا دىاربوو ئەۋە گۈيى بەۋە ھەر نەدەدا.

كە بىنىم لەۋى ۋەستاۋە و چاۋەپىيە فەرمۋى لى بىرى تا خۇى بناسىتت، ھەستەم كىدە پىاۋىكى جىايە و ئەۋەش بە پرونى لە چاۋەكانى و لە جوۋلە و ئامازە پىكوپىكەكانى جەستەيدا دىاربوو، لە بەرى داربەروو دەچوو و خاكەرا بوو، چاۋى كالفامان گرىنگيان پى نەدەدا، ۋەلى نوقلانەي

دواى نيو سه‌عات مي‌رده‌كه‌ى تەليفونى بۇ كرد.

"خەريكه باوەر ناكەم كه تۆ تەليفونى بۆ سكۆت كردوو و داوات لى كردوو كه لەگەل كچه‌كه‌ماندا هاوسەرگيرى نەكات. پىنم بلێ چیت كردوو؟". ئیلا بە قسەكه‌ى سەرى سوڤما و بە هەناسەبركێوه وتى: "ئای خودایه، چەند بە خێراى قسە دەگوێزیتەوه. خۆشەويستم، بوایم بەدیه‌ بە بۆت پافە بكەم".

بەلام دەيفید بە شەژاوبیوه قسەكه‌ى پى بېرى و گوتى: "پىويست بە پافەکردنى هیچ شتى ناکات. ئەوێ كردووتە هەلەیه. سكۆت پەيوەندى بە جانیته‌وه كردوو و یەكجار تووڤه‌یه. ئەو نایه‌ته‌وه و بۆ چەند پوژى لەگەل دەسته‌خوشكه‌كانیدا دەمینیتەوه، ئیستا نایه‌وى بتيینیت". كەمى بیدەنگ بوو، ئینجا لەسەرى پویشت: "من لەسەر ئەوه‌ گله‌ی لى ناكەم".

لەو ئیوارەیدا تەنها جانیته‌ نه‌بوو كه بۆ ماله‌وه‌ نه‌گه‌رايه‌وه، ئەوه‌بوو دەيفیدىش نامەیه‌كى بۆ ئیلا نارد و تێیدا گوتى كه شتىكى كتوپر هاتووته‌ پیش و چونیته‌ شته‌ كتوپره‌كه‌یشى بۆ ڤوون نه‌كرده‌وه.

خۆ خووى ديفید وا نه‌بوو، بەلكو ئەو ڤه‌فتاره‌ى دژى كرۆكى ژنومێردایه‌تییه‌كه‌یان بوو، لەگەل ئەوه‌شدا له‌وه‌یه‌ هاوجیته‌ لەگەل ئافره‌ت له‌دواى ئافره‌تدا بكات، ڤه‌نگه‌ لەگەلئاندا بنویت و ڤاره‌شیان لى خەرج بكات. ئەو كه ئیواران بۆ ماله‌وه‌ ده‌گه‌رايه‌وه، شوینی خۆى له‌ دەورى میزه‌كه‌ ده‌گرت. گەر درزى ناكۆكیش بکه‌وتایه‌ته‌ نێوانیانوه، ئەم چیشته‌ هەر لیدەنا و ئەویش بەرده‌وام بە خۆشى و پێزانینه‌وه‌ بېرى ئەو خواردنه‌ى كه‌ بۆى ده‌كرده‌ ناو قاپه‌كه‌یه‌وه، ده‌یخوارد و له‌ كۆتایى هەر نانخواردنێكدا دەيفید له‌ دل‌وه‌ سوپاسى ده‌کرد. ئیلا هەمیشە به‌واى غایه‌نه‌تییه‌كانیه‌وه‌ ئەو پێزانینه‌ى به‌ ته‌وازه‌یتانه‌وه‌یه‌كى شارراوه‌ داده‌نا و بەرده‌وام لى خۆش ده‌بوو.

ئەمە یه‌كه‌م جاربوو كه‌ می‌رده‌كه‌ى به‌م شیوازه‌ بیچاوپوویییه‌ ڤه‌وتار بكات. ئیلا بۆ ئەم گۆڤانه‌ خۆى سه‌ركۆنه‌کرد، بەلام هه‌ستکردن به‌ "تاوان" بوخۆى ناوى سینیهمى ئیلا ڤوبنشتاينه‌.

* * *

ھەر كە ئىيلا لەگەل كچەكەي و ھەردوو مندالە جمكەكەي لە دەوری میزەكە دانیشتن، ئیدی ئەو ھەستکردنەي بە تاوان بۆ خەمۆكي گۆرا. گوئی نەدایە پارانەو ھەكانی ئافی كە داواي پیتزای دەکرد، ھەروەھا ھەولەكانی ئۆرلی كە نەیدەویست هیچ بخوات، ئەو ھەو بوو ناچارى كردن برنجى خۆمالی لەگەل گاكۆزی سەوز و گوشتى برژاوى مانگا بخۆن كە كەمى پەشكەي پێو ھەربوو. لە پەوالەندا وا دەردەكەوت كە ھەر ئەو دایكە كاركرده و خەمخۆرەي جارنە، وەلى لە ناو ھەدا ھەستى بە شەپۆلى نا ئۆمىدى دەکرد و لە زارىدا ھەستى بە تالییەكي ھەك گۆزالك دەکرد.

دواي نانی شینوان، ئیلا لە ناندىنەكە لە بەردەم میزى نانخواردنەكە بە تەنھا دانیشتن و خامۆشییەكي قورس بالی بەسەردا كیشا. لەناكاو بۆي دەركەوت كە ئەو كارى خواردن ئامادەكردنە و ئەو سەعاتە دوورودریژانەي بە كارى قورسەو ھەسەرى بردوو، بێزاركەر و گیلایەتي بوو. ھەستى كرد ھەسەرت بۆ خۆي ھەلدەكیشیت. ھەسەرتەكەيشى بۆ ئەو ھەو، تەمەنى خۆي لە چل سال دەدا و شتیكى گرینگی لە ژيانیدا بەدى نەھینابوو و بێ ئەو ھەي كەسێك داواي لێ بكات، خۆشەویستیەكي زۆرى بە خیزانەكەي بەخشی بوو. لەپەر بیركردنەو ھەي كەوتە سەر پۆمانی (كفرى شیرین) كە تیندا كەسایەتي شەمسی تەوریزی سەرنجی راكیشابوو.

‘چەند خۆش بوو كە كەسێكى ھەك ئەو لێرە بوايە، بە شۆخییەو ھەمەي بەخۆي گوت: لەگەل پیاویكى ھەك ئەو ھەدا پۆژێك بە ناخۆشی تیناپەریت). ئەو وینەي كە لە خەيالى ئەمدا وینا بووبوو، دیمەنى پیاویكى بالابەرن، پەشتالە، مۆن بوو، پانتۆلیكى چەرم و چاكەتێك لە شێو ھەي ئەوانەي ماتۆپسوارەكان لە بەرى دەكەن، لە بەرى بوو. پرچیكى پەش بەسەر شانەكانیدا ھاتوو ھەتە خواری و سواری ماتۆپێكى ھارلی دیفیدسنی سووری بیریقەدار بوو و لە ھەردوو لای سوكانەكە ھەو گولینگی پەنگاوپەنگ شۆپبوونەتەو. ھەم ویناكردنە زەردەي ھاتی. ماتۆپسوارى قۆز و سەرنجراكیشە، سۆفیەك بەسەر پێگەيەكي تیزپەوى و چۆلدا ماتۆپەكەي دەھاژوویت. ئەرى باشتەر نییە لەگەل پیاویكى ئاواھا سوار بیت و داواي لێ بكەیت بنگەيەنیتە جی؟

نييه هه تاهه تايه بهرده وام بيت، چونكه شاره كان له سهر كۆله كهى پۇخى وه ستاون و مينا چهند ئاوينه يه كى گه و ره دلى دانىشتوانه كانيان پيشان ددهن، گهر ئهم دلانه تاريكه داهاتن و بر و ايان له ده ست دا، ئه و ا دره وشانه وه و به ايان له ده ست ددهن. ئه وه به سهر زور شاردا هاتو وه و بهرده واميش پرووده دات.

جگه له وهى سهر م بابه دم، نه متوانى هيچ بكم. شه مى ته ورىزى به لاي مندا ئاوپرى دايه وه و كه مه كى بيرى رويشت، دؤستانه چاوه كانى پرووكاند و هه ستم كرد چاوه كانى چون خورىكى سووتينه ر دايسا ون. ئيدى بؤم پروونبو وه وه كه به ليها تو وييه وه شا يانى نا وه كهى خويه تى. ئاخ ر ئه و پيا وه به جؤش و چالا كى و دره وشانه وه يه وه له نا وه وهى خويدا وه ك تو په له ئاگريك ده سوتا. به راستى شه مس (خورىك) بوو بؤ خوى.

به لام بؤ چو ونى دادو ره كه جياواز بوو. ئه وه بوو گوتى: ئيه وهى سو فيه كان به چه شنى فه يله سو وفه كان و شاعيره كان، شته كان زور ئالوز ده كن! چ پئويست به م هه مو و وشانه ده كات؟ مرؤف بو ونه وه رى سادهن و پيدا ويستيه كانيشيان هه ر سادهن. ئه وهى ده كه ويته ستوى سه ركرده كان ئه وه يه به ده م داواكاريه كانiane وه بچن و هه ولبدن گومرا نه بن و له ريگه ي راست لانه دن، ئه مه ش وا ده خوازيت شه ريعة به وردى جيه جى بكري.

شه مى ته ورىزى وتى: شه ريعة مينا مومه، پروونا كيه كمان بؤ دابين ده كات نرخى ته وا و نابيت، لي گه ره كه بيرمان نه چيت كه موم يارمه تيمان ده دات تا له تاريكيدا له شو ينيكه وه بؤ شو ينيكى تر بچين. خو ئه گه ر بيرمان چوو كه ئيمه بؤ كوئ ده چين و ته نها چاومان برييه مومه كه، ئيدى چ سو وديكى هه يه؟.

دادو ره كه به زه رده خه نه يه ك لاليوه كانى كشان و ده موچاوى ويكهاته وه. شه پوليكي په ژاره به جه سته مدا تپه پرى. ئاخ ر چو ونه نيو گفتو گو يه ك ده رباره ي گرينگى شه ريعة، ئينجا له گه ل پيا ويكيشدا ئه ركه كهى وا بخوازيت فه رماندارى خه لكى بكات و زور جار يش هه ر به پيى شه ريعة سزا يان بدات، مه له كردنيكه له ئاويكى تر سنا كدا. تو بليت شه مس ئه مه نه زانيت؟

له کاتیکدا له بیانگیکی گونجاو دهگه پام تا دهر ویشه که له ژووره که ببه مه دهر وه، گویم لی بوو ده لیت: 'پرسایه که هیه به سهر ئه م دوخه دا جیبه جی ده بیت'.

دادوهره که به گومانه وه پرسیی: 'چ پرسایه که؟'.

شه مسی ته وریزی وه که نه وهی کتیبیک کی نادیار بخوینیته وه، راست پاره وستا و چاره کانی جیگیر کرد و کوتی:

(هر خوینه ریکی قورئانی پیروز به گویره ی قولی تیگه یشتی به ئاستی جیاواز تیی ده گات. چوار ئاستی تیگه یشتن هیه: ئاستی یه که م له واتای دهره کی خو دهنوینیت، نه مه ش واتایه که هه موو خه لکی قنیاتی پیده کن، ئینجا ئاستی ناوه کی 'باتینی' دیت، له ئاستی سیه مدا ناوه وهی ناوه کی دیت، به لام ئاستی چواره م قوولاییه و ناگری به وشه دهر بپردری، بزیه وه سپکردنی هه سته مه).

شه مس به دوو چاوی دره وشاوه وه له سهری پویشت: 'به لام نهو زانیانه ی که پی له سهر شه ریعت داده گرن، نه وانه تنها واتای دهره کی ده زانن، هه رچی سو فییه کانیشن واتای باتینی ده زانن، به لام وه لی و پیاوچاکان نه وانه که ناوه وهی ناوه کی ده زانن. له کاتیکدا تنها پیغه مبه ران و پیاوچاکان و نزیکانی خودا ئاستی چواره م ده زانن'.

('ئایا مه به ست نه وهیه که سو فییه کی خواسایی له زانیه کی شه ریعت پتر له قورئان تیده گات؟'، دادوهره که به دم پرسیار کردنه وه به په نه کانی له قاپه فه خفوورییه که ی ده دا.

زه رده خه نه یه کی کال و شوخی نامیز له سهر لیه و کانی دهر ویشه که نه خش بوو، به لام پاسووخی نه دایه وه.

'هینی برادر، وریابه'، دادوهره که کوتی: 'له نیوان قسه کانی تو و کفر کردنیکی ته وادا داوینکی باریک هیه'.

خو نه گهر له م وشانه دا هه ره شه یه کی شاراه هه بوو بیت، وا دیاره دهر ویشه که ئاگای لی نه بووه، پرسیی: 'به دیاریکراوی کفری ته واو چییه؟'، دوا ی نه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، له سهری پویشت: 'پینگه م بده با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه'.

سندووقینکی دهکردم تا وهک حۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتهیه بۆی کرد که دههاته خهونم.

‘رۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته هیه،’ باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مهی
گوت، ‘باشتر وایه ئه وه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وی لادنییه کان بهم شتانه
ببزار بکهین’.

زۆری پی نه چوو هه ندی له دراوسیکان له کن دایبام گله بیان لی کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا پهفتاری نامۆم هیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیا نه وه.

باوکم وتی: ‘کورم من له پهفتاره کانت تیناگه م. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گهل دایک و باوکت نییه؟ ئاخر هه موو مندالیک به دوا ی
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پوات و وهک ئه وان دهکات، گهر که تۆش وا
بکهیت’.

ئه وه ده مه زانیم له گهل ئه وه ی دایبام خۆش دهوین و هه ز ده که م پێیا نه وه
پابه ند بم، وه لی بۆ من نامۆ بوون.

‘باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لیه ده رچوون. تکتا لی ده که م وام دابنی مراوییه کم و له گهل
مریشکان ده ژی. ئه و ئاوه ی تۆ ده ترسی نیت، ژیا ن به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گه لمدا ی، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه ی، ئیدی واز له
ده ستی وه ردانی ژیا ن به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پتوه’.

هه ردو و چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: ‘گهر تۆ ئیستا به م شتوازه له گهل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گهره
ده بیته، ده بی له گهل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت’.

له گهل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایبام تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان ببزاری کردبوون، لی
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه و خه و نانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ماوه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جېټېشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساوو و شهی ته ورئیز بوو به په یفیکي شیرین و ناسک، نایاب و به زه مزه مهیه کی وا له سهر زمانم ده توایه وه. سږ بونی هم شوینه بوون به یاده وهریم که نه مانه ن: داری هه لپاچراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بونی به فوری نه رم و تازه.

به هم ئاوهایه بووم به دهر ویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکي تر دهگه پام، له جارئ زیاتر له یهک شوین نه دهنوستم، له ناو هه مان قایی چینیدا دوو جار خواردنم نه دهنوادم. وام لیهاات له هه موو پوژیکدا له دهوروبه ری خوّم دهموچاوی جیام دهبینی. که برسیم دهبوو، به لیکدانه وهی خه ون برئ پارهم دهست دهگوت. پوژه لات و پوژاوا دهگه پام و له هه موو شوینئ منهی خودام دهکرد، له ژیا نیک دهگه پام که شایسته ی ژیا ن بیت، له زانیاری نوئ و زانستی شایان دهگه پام. له بهر نه وهی له هیچ شوینئ رهگوړېشم نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکي دهگه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جوړه پڼگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له ریگه ی بازرگانی میلییه وه بیگره تا دهگاته ئو کویره پریاننه ی که چهندين پوژ ناتوانیت زینده وهریکي تیدا ببینیت. له پوڅه کانی دهریای ره شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له دهشتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پوڅه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه پگای تهخت و بیابانی زوړم بری. له چهندين خان و له چهندين حه وانه وهگه مامه وه، له چهندين کتیبخانه ی گشتی و کون گفتوگوّم له گهل پیاوانی نه هلی زانست کرد، گویم له ماموستانیا نیک گرت که له حو جره کاند ا فقه یی مندالیان فیرده کرد. له گهل فقه ییانی حو جره کاند ا دهر باره ی زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگوّم دهکرد. سهر دانی چهندين په رستگه و مه زارگه و دیر و گوړی پیاوچاکانم کرد، له گهل خه لکانی پشت له دنیا کردو و له شهکه و ته کانیان تیپرامنم جه رباند. له گوړی زیکدا به شداری دهر ویشانی دیکه م کرد، له خزمهت هو شمه نداندا خوّم کړده کرد، له گهل خودانه ناساندا شیوم دهنوادم، له گهل کاهینانی نه فسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یهک، له هه موو ته مهن و پیشه یهک خه لکانیکم ناسی و پروداوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زوړم دی.

له دهره وه خۆر پووی له ئاوابوون بوو، ئاسمان پهنگی سییه ریکی
سوور ئامالی لئ نیشتبوو، ناوبه ناو هه وریکی خۆله میشی تاریک بهری
دهگرت. دواى كه من دادوهره كه هه ستایه سه ر پئ و گوته كه چه ندین کاری
گرینگی له پیشه و ده بی جیه جیان بکات.

دواى ئه وهى سووکه ئاماژه یه یه کی بۆ کردم و نیگایه کی ساردوسپی
شه مسی ته وریزی کرد، بی ئه وهى شتی بلیت، چوو ده ره وه و پیاوه کانی
دوا یکه وتن.

"پیم وایه که دادوهره که زۆر خوشی پیتدا نه هات"، دواى ئه وهى هه موان
پویشتن وام به شه مس گوت.

شه مسی ته وریزی قه ژه که ی له سه ر ده موچاوی دوورخسته وه و به
زه رده خه نه وه گوته: "گرینگ نییه، من له گه ل ئه و که سانه ی که خوشیان ناویم،
پاهاتووم".

هه ستیکی ورووژاو دایگرتم. له بهر ئه وهى ده میکه من بهرپرسی ئه م
ته کتیه م، بۆیه ده زانم میوانیکی ئاوها زۆر پوو ناکاته ئه م ته کتیه.
پیم گوت: "ده رویش، پیم بلی که سیکی وه ک تو چ شتی تو ی بۆ به غدا
هینا؟".

په رۆش بووم وه لامه که ی بژنه وم، وه لی به شیوه یه کی سه یر هه ستم کرد
سلی لئ ده که مه وه.

ئىيلا

نورنامبىتون، ۲۰ ئاينى ۲۰۰۸

بۇ شەھىر ئىيلا كە شوۋەكەي بۇ مال نەگەرايەۋە، لە خەۋىدا چەند
ژنەسەماكەرىكى پۇژھەلاتىيى بىنى، سەمايان دەكرد، دەرويشگەلىكى بىنى بە
دەۋرى خۇياندا دەسوۋاپانەۋە، ھاۋكات لە يەككى لە خانەكانى سەر پىگە
ژمارەيەك لە جەنگاۋەرى توندوتىژى بىنى، نانايان دەخوارد و قاپەكانيان
پېرۋو لە ناسكەنان و شىرىنىي بەلەزەت.

ئىنجا لە ولاتىكى بىانيدا لە بازارپىكى جەنجال و پېر جوۋلە و چالاكى
قەلەيەكدا خۇي بىنى لە كەسىك دەگەپىت، خەلكەكە ۋەك ئەۋەي لەسەر پىتم
و ئاۋازىكى نەيىستراۋ سەما بىكەن، لەسەرخۇ بە دەۋرىدا دەجوۋلىتەۋە.
پىاۋىكى قەلەۋ و سىمىلشۇپى راگرت تا دەربارەي شتى پىرسىارى لى بىكات،
ۋەلى لە يادى نىيە چ پىرسىارىكى لىكرد. پىاۋەكە بە مۇنى تەماشاي كىرد و
دوۋرەكەۋتەۋە. ھەۋلى دا لەگەل ژمارەيەك لە فرۇشىار و ھاتۇچۇكەرانى ناو
بازارەكە قسە بىكات، لى كەسى ۋەلامى نەدايەۋە. يەكەم جار ۋاي بە بىردا ھات
ھۆيەكەي ئەۋەيە كە ئەۋ بە زمانى ئەۋان قسەي نەكردۋە، ئىنجا دەستى
خستە سەر زارى و بە ترسەۋە زانىي كە زمانى بىراۋە، بە ترسىكى زۇرتەرۋە
دېقەتى دەۋرۋەرى خۇي دا و مەنى ئاۋىتەيەكى كىرد تا وىنەي خۇي تىدا
بىنىت و دۇنيا بىت كە ھىشتا ھەر خۇيەتى. لەبەر ئەۋەي لە بازارەكەدا ئاۋىتە
نەۋو، دەستى بە گىران كىرد و بە دەنگىكى بىزاركەر بىداربۋەۋە و
نەيدەزانى ئاخۇ ھىشتا زمانى ھەيە، يان نا.

كاتى ئىيلا چاۋەكانى كىردەۋە، بىنىي (سپىرىت) ۋەك ھارۋىيەك چىنۇك لە
دەرگاي پىشتەۋە دەدات، پەنگە گىاندارىك ھاتىتە نىۋو بالكۇنەكەۋە و ۋاي لە

ئىلا

نورتامبىتن، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۇراۋابون، پىش ئەۋەتتى مىندالەكان بۇ مال بگەپىنەۋە، ئىلا ئەۋ
لاپەپەيەى كە لە پۇمانى (كفرى شىرىن) گەشتىۋوۋىن، نىشانەكرد و خستىيە
لاۋە. ھەر ۋەك ھەزىك و ناسىنى ئەۋ پىاۋەى كە پۇمانەكەى نوۋسىۋە، ئىلا
ئىنتەرنىتى كىردەۋە و بۇ دۇزىنەۋەى ناۋى (ع. ز. زاھارا) بە بزۋىنەرى گۇگۇل
دەستى بە گەپان كىرد و لە خۇى پرسى ئاخۇ چىى بۇ دەردەچىت، زۇر
چاۋەپىى نەكرد، لەپەر تۇمارى كەسايەتتەكى بۇ دەركەۋت.

ھەردوۋ پەنگە سەرەككەى كە لاپەپەكەيان پازاندبوۋەۋە، دوۋ پەنگى
ۋەنەۋشەى و پىرۋزەىى بوۋن. لە سەرۋوى لاپەپەكەۋە ۋىنەى پىاۋىك
دەركەۋت كە ەبايەكى سىپى ئاۋدامانى لە بەر بوۋ و بە ھىۋاشى بە دەۋرى
خۇيدا دەسوۋراپەۋە. لەبەر ئەۋەى ئىلا لە ژيانىدا كەسىكى نەدىۋو سەماى
دەروىشى بىكات، بۇيە بە ۋىيايەۋە نىگايەكى ۋىنەكەى كىرد. ناۋىشانى
تۇمارەكە (تۈيكلەھىلكەيەك ناۋى ژيانە) بوۋ و لە ژىرىدا شىعەرىك نوۋسراۋو،
ھەمان ناۋىشانى ھەبوۋ:

با ھەريەكەمان ئەۋى ترمان بىكا بە ھاۋپىى خۇى

با ھەريەكەمان لە خاك و پاى ئەۋى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۇر ھەيە، ۋا مەزانە تەنھا ئىمە دەيانىيىن

لاپەپەكە لە ھەموۋ لايەكى دىۋاۋە پىرۋو لە پۇستىكارتى شاران و شۋىتان.
لە ژىر ھەر پۇستىكارتىكا دەربارەى ئەۋ شۋىتە تايىيەتتە پىرۋىكردنەۋەيەك
نوۋسراۋو. كە ئىلا دەستى بە خۋىندەۋەيان كىرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجىان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراۋەى ناۋى (عەزىزە). دوۋەمىان،

عەزیز خۆی بە سۆفی دادەنیت. سیتیەمیان، ئیتستا عەزیز بۆ گواتیمالا سەفەری کردووە.

لە گوشەیهکی تردا چەند نموونەیهکی لەو وێشانە بینی که گرتبوونی زۆربەیان بە جۆرەها ڕەنگ و مەیل و ئارەزوو وێناکرد. سەرباری جیاوازیی زۆریان، بە شتووەیهکی سەیر هەندیکیان لە هەندیکیان دەچوون: ئاشکرا بوو لەنیو هەموو وێنەکاندا شتیکی بزر بوو کۆیدەکردنەو. ڕەگەزی ونبوو لای هەندیکیان شتیکی سادە بوو، وەک گوارە، یان پێلاو، یان قۆچە. هێ هەندیکی تریان لەو گرینگتر بوو، وەک ددان، یان پەنجە، یان هەندێ جار لاق. لەژێر وێنەکاندا ئەمە ی خۆیندەو:

ئیمە هەرچیەک بین، یان لە هەر شوێنیک بژین، وەک ئەوێ شتیکیان ون کردبێت و دەبێ بیدۆزینەو، لە دلی خۆماندا هەست بە ناتەواوییەک دەکەین، لێ زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزینەو، ئەوانەش که لە توانایاندا یە بیدۆزنەو، تەنها کەمیکێ کەمیان زات دەکات بچیتە دەرەو و بەدوایدا بگەڕیت.

ئێلا لاپەرەکی سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و یەک لە دوا یەک لەسەر پۆستکار تەکان کلیکی کرد تا گەورەیان بکاتەو. هەموو ئەو ڕوونکردنەوانە ی خۆیندەو وەک عەزیز نووسیبوونی. لە دامێنی لاپەرەکا دا ناوێشان ی پۆستە ئەلیکترۆنییەکی دۆزییەو: azlzzahara@gmail.com لەسەر پارچە کاغەزیکێ بچووک نووسی که بە تەنیشتییهو یەکی لە شیعرەکانی ڕۆمی بینی:

عەشق بکە بە سەرمەشقت، عەشق! وەک دەبینی

ژیان بەبێ عەشی بیگەرد دەبیتە باریکی قورس

لە کاتیکدا ئێلا ئەم چامەیه ی دەخۆیندەو، بێرۆکەیهکی سەیر لە سەریدا چەخمباخە ی دا. هەستیکی ڕەوتەنی دایگرت، ڕەنگە عەزیز. ز. زاھارا ئەم هەموو شتە ی لە تۆمارە تایبەتەکی خۆی - وێنەکان و ڕوونکردنەوکان و وەرگرتنەکان و چامەکان - لە خۆشیی چاوەکانی ئەم دانابیت. بێرۆکەیهکی تا ڕادەیهک سەیر و خۆبەزلزانی بوو، وەلی بۆ ئەو واتایەکی نایابی هەبوو.

* * *

ئىلا كۆمپيوتەر دەستىيەكە داخست، كە زانىي لە شوئىنىكى دوورى
 دنيا كەسىكى نەناس ھەيە و لەپاي ئەو و لەپاي بەختەوهرى ئەودا نزا دەكات،
 خۆشئوودىيەك سەرپاي گرتەو. چاوەكانى نوقاند و بىرى لە ناوى خۆى
 كردهو كە لەسەر پارچەكاغەزىك نووسراو و بەقەد لىكى درەختى
 ئاواتەكانەو وەك كۆلارەيەكى كاغەزىن شۆرپووەتەو و بە ئازادى و
 شادمانى لە ھەوادا دەشەكىتەو.

دواى چەند خولەكىك، دەرگای ناندىنەكەى كردهو و بەرەو ھەوشەى
 پىشتەو پۆيشت، تا چىژ لە ھەواى سارد و سازگار وەرگرىت. بە
 تەنىشتىيەو (سپىرىت) بە شلەزاويەو و ھەستابو و دەوہى. چاوەكانى
 سەگەكە بچووكبوونەو، ئىنجا بە پەژارەو كرانەو، وەك ئەوہى لە دوورەو
 ھەستى بە شتىكى ترسناك كرديت، گوئيەكانى قوتكردهو. ئىلا و سەگەكەى
 لەبەر تريفەى مانگى كۆتايى بەھاردا بە تەنىشت يەكەو و ھەستابوون و
 چاويان برېبوو تاريكايى چر و بىكۆتايى، لەو شتانە دەرسان كە لە تاريكيدا
 دەجوولانەو، لە ناديارىك دەرسان.

فه قیكه

به غدا، نیسانی ۱۲۴۲

به ئیكلامیكى زۆره وه، دادوهره كه م گه یانده دهرگا، به په له بۆ ژووری
دانیشن گه رame وه تا قاپه پیسه کان کۆبکه مه وه، به لام به بینینی باوه زه مان و
دهرویشه که واقم و پرما، وهک چۆن به بیدهنگی جیم هیشتبوون، هیچیان قسه ی
نه ده کرد. به تیل چاو دهستم به چاودیرکردنیان کرد، له خۆم پرسى ئایا
دهکری دوو کهس به بی ئه وهی دهم هه لێنن، پیکه وه قسان بکه ن. له سه ر خۆ
ده بزوام، سه رینه کانم پیکه ده خست، ژووره که م پاکده کرده وه، ورده نانم له سه ر
فه رشه که هه لده گرت، ئینجا ههستم کرد ئیدی هۆیه ک نییه بیته وای مانه وم.
به خاووخلیچکی و له سه رخۆ، پیته کانم به ره و ناندینه که بکیشیان کردم.
چیشتلینه ره که هه ر ئه وه منده چاوی پیکه وتم، ریزی فه رمانی پیدام: (میزه که
پاکبکه وه، زه وییه که پاکبکه وه! قاپه کان بشۆ! تۆزی ئاگردان و دیواره کانی
دهوری برژینه ره که بته کینه. که ئه وانه ت ته واو کرد، بیست نه چیت
ته له مشکه کان سه ح بکه یته وه). شهش مانگه له وه ته ی پیم ناوه ته نیو ئه م
ته کیه وه چیشتلینه ره که به شیوه یه کی خراب مامه له م له گه لدا دهکات. پۆزانه
زۆرم لیده کات وه کو سه گ کار بکه م، پیی ده وتم که گوايه ئه م شیوه
ئازاردانه م به شیکه له مه شقی پۆحی، وهک ئه وه ی شتنی ئه و قاپانه ی که
تویژی چه وریان پیوه یه مه شقی پۆحی بیت.
چیشتلینه ره که پیاییکی که مدوو بوو و ئه م دهر برینه ی لی خوش هاتبوو:
(پاکى نویژه و نویژ پاکیه).
جاریکیان زاتم کرد و گوتم: گه ر ئه وه راست بیت، ئه واهه موو کابانانی
مالان له به غدا ده بوون به رابه ری پۆحی.

هاوسەرگيرىيەكەيان ھەلبوھشىنىتەو، كچەكەمىش رقى لى ھەلگرتووم و نايەھوئ قسەم لەگەلدا بكات. ھەست دەكەم مامەلەكردن لەگەل تۇدا خۆشە، چونكە وا ديارە دەربارەى خۆشەويستى ھاوبۆچوونين.

داواى لىبوردين دەكەم، كە دەربارەى كىتە تاييەتییەكانى خۆم قسەت بۆ دەكەم. من ئەمەم نەدەويست. (ناونىشانە ئەلىكترونىيەكەتم دۆزىيەو) و لە تۆمارە تاييەتییەكەتدا وا ھاتووە كە تۆ ئىستا لە گواتىمالايت. بىگومان سەفەرکردن بۆ شوپىنانى دنيا شتىكى خۆشە. گەر پىكەوت و سەردانى بۆستنت كرد، رەنگە چاومان بەيەك بكەويت و بەدەم قاوہخواردنەووەو گەفتوگۆيەك بكەين.

بە ھىواى خۆشيت

ئىلا

يەكەم نامەى ئەلىكترونى بۆ عەزىز، پتر داوہتىك بوو نەك نامە، ھاوارىك بوو بۆ بەدەنگەوہهاتن، بەلام ئىلا كاتى بە بىدەنگى لە ناندینەكەى دانىشت، ھەستى بەو نەكرد كە نامەى بۆ نووسەرىكى ناديار نووسیوہ و چاوەپىئى ئەوہىشى نەدەكرد كە نە ئىستا و نە لە بانەرۆژدا چاوى پى بكەويت.

نااسایی دهیستن، ناوی لیده‌نین خه‌ون، بویه وام لی‌هات رقم له وشه‌ی خه‌ون و خه‌ون‌بینیش ده‌بووه‌ه.

ده‌رویش‌ه‌که وهک ئه‌وه‌ی له‌پر ده‌نگیکی بیستیت، وازی له قسه‌کردن هیتا، له دواییدا شتیکی سه‌یر پووی دا. هه‌ستایه سه‌ر پی و به سه‌نگینی و ئارامیه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که بق لای من هات و ته‌ماشای ده‌کرد. وهک ئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی ده‌رگا داره‌که‌وه شت ببین، پی‌ده‌چوو بزانتیت من خۆم لی دا‌گرتوون. دلم به توندی که‌وته خورپه. ویستم برۆم و به‌ره‌و ناندینه‌که بگه‌ریمه‌وه، لی نه‌مزانی چۆن ئه‌وه بکه‌م. قۆله‌کانم و هه‌ردوو لاقم و هه‌موو جه‌سته‌م وشک بوون. له پشت و له‌میانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه، چاوه نادیاره‌کانی شه‌مسی ته‌وریزی ته‌ماشایان ده‌کردم.

ترسیکی زۆرم لی نیشت، هه‌ستم کرد هیزیکی گه‌وره به جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت. نزیکه‌که‌وته‌وه و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، وه‌لی هه‌ر ئه‌وکاته وای بۆ‌چووم که ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه و ده‌مگرت، وه‌ستا. له‌م مه‌ودا که‌مه‌وه ده‌مو‌چاویم نه‌بینی و نه‌مزانی چ شتی وای لیکرد که رابوه‌ستیت. به شنه‌وه‌یه‌کی توانا‌پروو‌کین دوو خوله‌کی دوور‌دریژ چاوه‌ریمان کرد، ئینجا وه‌رسو‌پا. که له ده‌رگا‌که دوور‌که‌وته‌وه، له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی رۆیشت:

"که که‌می گه‌وره‌بووم، جا بق ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی تووشی خه‌ون‌بین بووم وا بزنام که خه‌ون نابینم، داوام له خودا کرد که له خه‌ون‌بینین بیه‌شم بکات. خودا نزا‌که‌می گیراکرد و خه‌ون‌بینینی له‌کۆل کرده‌وه. ئاوها ئیدی خه‌ونم نه‌بینی."

شمسی ته‌وریزی به‌ر له‌وه‌ی بلیت: "خودا توانای خه‌ون‌بینینی لی سه‌ندمه‌وه، به‌لام به‌وه قه‌ره‌بووی بق کرده‌وه که توانای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی که‌سانی دیکه‌ی پی به‌خشیم. من لیکده‌ره‌وه‌ی خه‌ونانم، له‌ته‌ک په‌نجه‌ره کراوه‌کانی ژووره‌که وه‌ستا و ته‌ماشای خوناوی بارانه‌که‌ی ده‌کرد و بیرى ده‌کرده‌وه.

چاوه‌پنی ئه‌وه‌م ده‌کرد که باوه‌زهمان به‌م گالته‌جارپیه باوه‌ر نه‌کات و وهک چۆن به سه‌رکۆنه‌کردنی منه‌وه ماندوو بوو، ئه‌ویش سه‌رکۆنه بکات.

بهلام سەيد به پريزهوه سەري لەقاند و گوتى: 'پيدەچيت تۆ كەسيكى
 ئااسايى بيت. پيم بلنى چيت دەوى تا خزمەت بكەم'.
 'نازانم. لە راستيدا، من ئوميدەم ئەوه بوو كە تۆ بتوانيت پيم بلنيت چۆن
 دەتوانيت يارمەتيم بدەيت'.
 'مەبەستت چييه؟' سەيد پرسى و نيشانەى سەرسورمان لە دەموچاويدا
 نەخش بوو.

'من دەرويشيكم و نزىكەى چل سالە به ولاتاندا دەگەريم و شارەزاي
 شيوازهكانى سروشت بووم. هەرچەندە شيوازهكانى كۆمەل بۆ من نامۆن،
 بهلام گەر پتيويست بكات، دەتوانم بهقەد درندهيى گيانداريكي كتيوى بجهنگم،
 بهلام ناتوانم نازارى كەسيك بدەم. دەتوانم كەلووهكانى ئاسمان بژميرم، لە
 دارستانەكاندا درەختەكان لە يەكتەر جيا بکەمەوه، وەك كتيبيكي كراوه جۆرى
 كەسەكان دەخوينمەوه كە خودا لە شيوەى خۆى ئەفراندوونى'.

شەمس كەمەكيك وەستا و چاوهريى كرد تا سەيد فانوسيكي پيكرە، ئينجا
 لەسەر وتەكەى بەردەوام بوو، 'يەكئى لە پيساكان دەلنيت: لەم گەردوونەدا
 لەميانەى هەموو شتيكەوه و لەميانەى هەموو كەسيكەوه دەتوانيت خودا
 بخوينتەوه، چونكە خودا لە مزگەوت يان لە كەنيە يان لە كەنيشت قەتيس
 نيه، لى تۆ گەر هيشتا بتهوي بزانيت عەرشهكەى بە ديارىكراوى لە كويە،
 تەنها يەك شوين هەيه دەتوانيت تيدا ليتى بگەرييت، ئەويش دلى عاشقيكى
 راستەقينهيه. ئيدي دواى بينيني ئەو كەسيك نازى، دواى بينيني ئەو كەسيك
 نامريت. ئەوهى بيدۆزيتەوه هەتا هەتا يە لەگەلیدا دەميتنيتەوه'.

لەبەر ئەو تيشكە كز و لەرزۆكەدا، شەمس بالابەرتر دياربوو، پرچەكەى
 لە شيوەى شەپۆلى نارێكا بەسەر شانەكانیدا شۆپبوو بوووه.

'بهلام زانيارى گەر لە شويتنيكەوه هەلنەقولنيت، لە ئاويكى كەمخويى بن
 گولدانتيكى كۆن دەچيت. ئەوه سالانتيكە من داوا لە خودا دەكەم كە هاوەليكم بۆ
 بنيريست تا ئەو زانيارييهى لەگەلدا بەش بكەم كە لە ناخى خۆمدا
 كۆمكردووه تەوه. لە ئەجامدا كاتى لە سەمەرقەند بووم هەر لەو پرواينهەوه
 زانيم كە دەبى بەدواى ئەو چارەنووسەمدا بۆ بەغدا پيم. من دەزانم تۆ ناوى

هاوله کهم ده زانیت و ده شزانیت له کویتیه، ههروه ها ده زانم که تو ئیستاش نه بیت، له مه ولا هر پیم ده لیت.

له دهره وه شهو خه ریکبوو بالی ده کیشا، له میانه ی په نجه ره کراوه کانه وه تیروژیک له تیشکی مانگ دزه ی ده کرد. زانیم که دره نگم به سهردا هاتوو. بیگومان چیشتلینه ره که لیم ده گه پیت، به لام گویم پی نه دا. بو یه که مین جار بوو هه ستم به به خته وه ری کرد، چونکه گوپراه لیم فه راموش کردبوو. "نازانم جوژی ئه و وه لامانه چین که له من داوایان ده که یت، سه ید وره وریکی کرد، "خو ئه گهر له چاره م نوو سربایت زانیارییه ک ئاشکرا بکه م، ده زانم ئه وه له کاتی خویدا هر روو ده دات. ئیدی تا ئه و کاته ده توانیت وه ک میوانیک له لامان بمینیتیه وه."

که ده رویتشه گه پیده که ئه وه ی ژنه وت، به خاکه رای و پیزانینه وه داچه مایه وه تا دهستی باوه زه مان ماچ بکات. له و ساته دا سه ید پرسیاریکی سه یری کرد: "تو گویت ئاماده یت هه موو ئه وه ی دهیزانیت پیشکه شی که سیکی دیکه ی بکه یت. ده ته ووئ وه ک ئه وه ی راستی مروارییه کی به نرخ بیت و له ناو ده ستندا رایبگریت و پیشکه شی که سیکی دیاریکراوی بکه یت، به لام که سیک دلی والا بکات تا به پیری پروناکی رۆحیه وه بجیت بو هر مروفیک کاریکی ئاسان نییه. تو هه وره بروسکه ی خودا ده دزیت. ئه ی به رانبهر به وه ده توانیت چ شتیک بیه خشیت؟"

تا له ژياندا ماوم وه لامه که ی ئه و کاته ی ده رویش له یاد ناکه م. بروکانی هه لبری و به دلنیا ییه وه وتی: "من ئاماده م سه ری خو م پیشکه ش بکه م". ترسام، ته زوو یه کی سارد به پشتندا تیپه ری. که گه پامه وه چاوه کانم خسته سهر درزی ده رگا که، بینیم که سه یدیش به وه لامه که ئه بله ق بووه. "پیم وایه ئه مرق به گویره ی پتویست قسه مان کرد، باوه زه مان هه ناسبه یه کی هه لکیشا و له سه ری رۆیش: "بیگومان تو ماندوویت. با بانگی فه قی لاوه که بکه م، تا جیی خه وتنت پیشان بدات و پیخه فی پاک و قایی شیرت بداتی."

شه مسی ته وریزی به ره و ده رگا که وه رسوړا و ترسم لی نیشته نه بادا دووباره تخم بروانیت. وا دیاربوو که ته ماشای ده کردم، نیکاکانی ده رگا که

ده سمن و له بوشايی و سووچه کانی پوځم ورد ده بیسته وه، له و رازانه ده گه پیت که ته نانه ت له خومیش په نهانن. له و په جادووی پش بکات، یان له به ردهستی هاروت و ماروت، نه و دوو فریشته بابلیه ی که قورئان باسیان ده کات، مه شقی کرد بیت، یان به هره یه کی وای هه یه که ده توانیت له میانه ی ده رگا و دیواره وه شت ببینیت. شته که هه رچییه ک بیت نه و ترسی خستو وه ته دلمه وه.

پتیوست به بانگ کردنی فه قیکه ناکات، له گه ل قسه که دا پیتی دهنکی تا ده هات به رزده بو وه وه: "هه ست ده کم نه و له شویتنکی نزیکه و په نکه گویشی لیمان بو بیت".

هاواریکی وام لی هه ستا په نکه مردو وه کانم له نیو گوره کانیانه وه بیدار کرد بیت وه. به ترسیکی بقیه وام راپه پیم و له سهر پنیه کانم وه ستام و به ره و باخچه که رامکرد. له و تاریکیه دا له حه شارگه یه ک ده گه رام، وه لی له وی شتیکی کتوپری ناخوش چاوه پنی ده کردم.

"هه ی بچکولی گیل، که واته تو لیره یه"، چیشتلینه ره که هاواری کرد و گسکه که ی دهستی راده وه شانند و به ره و پروم ده هات: "کو پم، تو کیشته ناوه ته وه، کیشته یه کی گوره".

لا به لا ده رپه پیم و دوا جار توانیم خوم له گسکه که لابه دم. چیشتلینه ره که به هه ناسه برکتوه بانگی کردم: "بو ئیره وهره، نه گینا هه ردو و لاقت ده شکینم".

وه لی نه چووم و وهک تیر بو ده ره وه ی باخچه که ده رپه پیم. له و دمه دا پوخساری شه مسی ته وریزی له به رچاوم ده ره وشایه وه، به دریژی نه و ریگه پیچاوپنچه ی که ته کی که ی به ریگه سه ره کییه که وه ده به سته وه، هه ر پامکرد و پامکرد. ته نانه ت دوا ی نه وه ی زور دووریش که وتبوومه وه، له پاکردن نه که وتم. دلم به توندی لی دها و گه رووم وشک بو بوو. هه ر پامده کرد تا هه ستم به شلیوونی چو که کانم کرد، ئیدی توانای پویشتم نه ما.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۱ ئايارى ۲۰۰۸

بەيەننى پۇژى دواتر دەيفىد زوو بۆ مال گەپايەو و ئامادەى شەپ و دەمەقالى بوو، بەلام سەيرى كرد ئىيلا لەنتو جىگەكەيدا لە پرخەى خەودايە و دەستىنوسى پۇمانى (كفرى شيرىن) لە باوۋەشيدايە و پەرداخى بەتالى شەراب بە تەنىشتىيەو دانراو. بەرەو لاي پۇيشت تا دلىيا بىت كە بە پەتو بچووكەكەى خۇى باش داپۇشيە، بەلام زوو نيازەكەى گۇپى.

دواى دە خولەك ئىيلا لە خەو رابوو. كاتى گوىى لى بوو لەسەر شۆركەكە خۇى دەشوات، سەرى سورما. ھەرچەندە ئەو لەگەل ئافرەتەنى تردا سەرجىنى دەكرد و پرونىش بوو لەگەلىاندا شەوى بەسەر دەبەرد، بەلام لەسەر شۆركى مالەكەى خۇيدا نەبوايە، خۇى نەدەشت. كە دەيفىد لە خۇشتن بووۋە و بۆ ژوورەكە گەپايەو، ئىيلا خۇى كرده خەوتوو تا لە چەندوچوونى نەھاتنەو كەى خۇى دووربگريت.

دواى سەعاتىك كەمتر، شوو كەى و ھەردوو مندالەكەى پۇيشتن و ئىيلا بە تەنھا لە ناندینەكە دانىشت. وا دياربوو كە ژيان گەپاۋەتەو دۇخى ئاسايى خۇى. ئىيلا ئەو كىتىپى چىشتلىتانەى كردهو كە بە لايەو پەسند بوو (چۇن ھونەرى چىشتلىتان ئاسان و لەزەتبەخش دەكەيت؟)، دواى ئەو ھى لە چەند بابەتىكى ھەلبۇاردەى كۆلىيەو، خواردنىكى ھەلبۇارد كە ئامادەكردنى ھەندى قورس بوو، بۆيە ھەموو دواينىو پۆكە پىو ھى مژوول بوو.

شۆرباى گوىكە ماسى لەگەل زەعفەران، گوىزى ھندى، پرتەقالى جنراو و قارچك، گژوگىي تازە، پەنبرى پۇزمارى، فاسقۇلپاي سەوز، سىر و لىمۇى

تیکه لکراو و زه لاتهی که لهرم، ئینجا دهرباره ی شیرینی برپاری دا: کیککی شکولاته.

چهند هۆکاریک هه بوون وایان له ئیلا ده کرد که هه ز له چیشتلینان بکات، چونکه هه زه که ی هه ر ئه وه نه بوو له چهند که ره سه یه کی ئاسایی ژه مه خۆراکیکی به له زه ت ئاماده بکات و دلی خۆش بیست و هه ست به خۆشحالی بکات، به لکو کاره که هه ستیکی سه یری ده خسته دلییه وه، له وه ش گرینگتر خۆی چیژی له چیشتلینان ده بیینی، چونکه وه ک ئه وه ی مه ژگی ئارام بکاته وه، هه زی لی ده کرد و داهیتانی تیدا ده کرد. له ژیانیدا ناندین تاقه شوینیک بوو که له سایهیدا دهیتوانی له هه موو دنیای دهره وه خۆی دووربگریت و له ناوه وهیدا رهوتی پۆژگار بووه ستینیت. به خۆی دهوت رهنگه سیکس هه مان کاریگه ریی له سه ر هه ندی که س هه بیست، وه لی ئه وه هه میشه پیویستی به دوو که س هه یه، که چی چیشتلینان هه موو ئه وه ی بنیاده م ئاتاجیتی کات و بایه خدان و کرینی کۆمه لی که ره سه ی لای به قاله.

ئو که سانه ی له ته له فزیۆن به رنامه پیشکه ش ده که ن ئامازه به وه ده دن که چیشتلینان به نده به سرووش و په سه نایه تی و داهیتانه وه. وشه ی دلخوازیشیان (ئه زموون) ه. لی ئیلا له گه ل ئو بوچوونه نه بوو. بوچی (ئه زموون) بو زاناکان و هونه رمه نده کان جی ناهیلرئ! ئاخه چیشتلینان په یوه ندیی به شته بنه ره تییه کان و ره چاوکردنی مۆچیاریه کان و حکمه تی سه رده مه کانه وه هه یه. ئه وه ی له سه ر تو پیویسته بیکه یت په پره وکردنی دابه په سه نه کان و به کاره یتانیانه، نه ک ئه زموونکردنیان، چونکه سه رچاوه ی لیهاتوویی له چیشتلیناندا دابونه ریه کانه. هه رچه نده سه رده می نوئ به های ئه م شتانه ی که م کردووه ته وه، به لام زیانیکیش له وه دا نییه که بنیاده م له خواردن چیکردندا کۆنه خواز بیت.

هه روه ها ئیلا پۆژانه گه شه ی به کاره دووباره بووه کانی ده دا. له به یانیی هه موو پۆژیکدا، تا پاده یه ک له هه مان کاتدا، ئه ندامانی خیزانه که ی قاوه لتی ده که ن، له پشووی کۆتایی هه فته دا بو هه مان مه لبه ندی بازاپکردن ده پۆن، له یه که م پۆژی یه که شه ممه ی هه موو مانگیکدا بو شیوکردن دراوسیکانیان داوه ت ده که ن. له به ر ئه وه ی ده یفید مژوولی کاره که ی بوو و کاتی به ده سه ته وه نه بوو،

ئىدى بەرپرسيارىتى ماله كه كه وتبووه ئهستوى ئىلا: مشوورخواردن و سهپرهرشتىكردى دارايى مال، دووباره دهستپىداهيتان و پىكخستى كهلوپهلهكان، چوونه بازار و دابىنكردى پىويستىيهكانى ماله كه، پىكخستى چهند خستهيهك بۇ مندالهكان و يارمه تيدانيان له ئهركهكانى قوتابخانه ياندا و شتى تر. له پۇژانى پىنجشه مووه كاندا بۇ (يانهى تىكه لكردى خواردنهكان) دهچوو، له وئى ئەندامانى يانه كه قاپه خواردنى چەندىن ولاتيان تىكه ل دهكرد و به بهارات و پىكهاتهى نوئ شىوازه كونهكانيان تازه دهكردهوه. هه موو پۇژانى هه يىيهك له بازارى جوتياره كاندا چەند سهعاتىكى به سهرده برد و ده باره ي به رو بوومه كانيان له گه لىاندا قسه ي دهكرد و دىقتهى ئو دهفرانه ي دهدا كه خو شاوى قوخي كه مشه كريان تىدا بوو، يان باشترىن شىوازي لىتاني قارچكى پۇرتابىلاي قه واره بچووكى بۇ كرپارىك راڤه دهكرد. كه به ره و مال ده پويشته وه له ريزه دوكانىك ئه وهى به رچاوى كه وتبا دهيكرى.

له ئىواره ي پۇژانى شه ممه دا، ده يقىد له گه ل خويدا ئىلاي بۇ چىشخانه يهك ده برد (تايلاندى بوايه يان ژاپونى)، گهر ماندوو يان سه رخوش نه بوونايه، يان سه رود لىان خوش بوايه، ئه وا كه بۇ مال ده گه رانه وه، پىكه وه جووت ده بوون. ماچومووچى كورت و خىرا، جووله ي ناسكى له سۆزه وه هه لقولاو پتر له ئه شىن. ده مى بوو گهرى جووتبوونيان تىدا كوژابوو وه. چەندىن هه فته تىده په رى بى ئه وهى توخنى به كتر بكه ون. سه ير له وه دا بوو ئىلا سه رجىيى به شتىكى گرىنگ ده زانى، وه لى ئه مىستا دواى ئه وهى ئه لهاى كزبوو بوو، هه ستى به ئاسووده يى ده كرد و پىي وابوو كه خه رىكه ره ها ده بىت. به شىوه يه كى گشتى ده باره ي ئه و بىروكه يه ي كه ژن و مىردىك ماوه يه كى زور به سه ر ژن و مىردايه تىياندا تىخه پرى بىت، ئىدى ورده ورده جوشى سروشتى له ده ست ده دن، شىوازي پىكه وه ژيان و په يوه ندىيه كى پر له دلنبايى و جىگىرى جىگه ي ده گرپته وه، ئاوهاش هه ستى به قايلبوونىك ده كرد.

تاڤه كىشه يهك ئه وه بوو كه ده يقىد وهك له گه ل ژنه كه يدا وازى له سه رجىيى هىتابوو، وهك دىكه له ده ره وه وازى نه هىتابوو، ئه مىش راس ته وخو به پوويدا نه ده دا، به لكو گو مانه كانىشى ده رنه ده خست. جا له بهر ئه وهى كه سىك له هاوړى نزىكه كانيان به نىوانيانى نه ده زانى، هىچ واته وات و شتىكى

ته‌واو بوو، میزی نانخواردنه‌که له‌و میزانه ده‌چوو که له‌ ماله ریکوپیکه‌کاندا له‌
گوفاره‌کاندا ده‌بینرئ.

ماندوو بوو، به‌لام قایل بوو، ته‌له‌فزیونی ناندینه‌که‌ی کرده‌وه و گویی له‌
هه‌واله‌ ناوخوییه‌کان گرت: کچیکي پسپوړ و گهنج له‌ شوقه‌که‌ی خوی به‌ر
چه‌قو دره، به‌ وای شورتیکي کاره‌باروه له‌ یه‌کس له‌ نه‌خوشخانه‌کان
ناگرکه‌وته‌وه، به‌ تومه‌تی به‌نه‌نقه‌ست تیکدانی که‌لوپهل، چوار قوتایی قوناغی
دواناوه‌ندی ده‌ستگیر کران. هه‌واله‌کانی بیست و دربارهی ئه‌و مه‌ترسییه
بیکوتاییانه‌ی پوویان کردووه‌ته‌ جیهان، سه‌ری بادا. ئاخر چوون بتوانیت
که‌سانیکي وه‌ک عزیز. ز. زاهارا بدوزیته‌وه که‌ ئه‌و ئاره‌زوو و بویرییه‌ی تیدا
بیت بۆ شوینه که‌م پیشکه‌وتوووه‌کانی سه‌ر گوی زه‌وی سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌
کاتیکدا ده‌ورو به‌ری ئه‌مریکا ئارامی و ئاسایشی تیدا نییه‌؟

ئیلا وای بینی ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رلنشتوانه‌ ئه‌وه‌یه له‌ دنیا‌یه‌کی ئالۆزدا
ناکرئ چاوه‌رپی ئه‌وه‌ بکه‌یت که‌ بتوانرئ خه‌لکی به‌ره‌و ماله‌کانیان
بگیردرینه‌وه، دیاره‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک عزیز که‌ سرووش
له‌ سه‌رکیشیی سه‌فه‌ری به‌ره‌و دوور و پیکه‌ نه‌کو تراوه‌کان وهرده‌گیریت،
جیاوازه.

خیزانه‌که‌ی پوښشتاین به‌ ده‌وری میزیکي نمونه‌ییدا دانیشتن، تا له‌
سه‌عات هه‌وت و نیوی ئیواره‌دا وینه‌ بگرن. مؤمه‌ دایساوه‌کان شتویه‌یه‌کی
پیرۆزیان به‌ ژووری نانخواردنه‌که‌ به‌خشیبوو، په‌نگه‌ که‌سیکی نه‌ناس بیانی
بینایه‌ وای به‌ خه‌یالدا هاتبا، که‌ ئه‌وان وه‌ک دووکه‌لنکی ته‌نک که‌ به‌ هیتواشی
له‌ هه‌وادا ده‌تویته‌وه‌ خیزانیکي نمونه‌یی و ناسک پیکدینن، ته‌نانه‌ت نه‌بوونی
جانیتیش وینه‌که‌ی نه‌شیتواندبوو. نانایان خوارد و ئورلی و ئافی دربارهی ئه‌و
شتانه‌ی که‌ ئه‌و پوژه‌ له‌ قوتابخانه‌ پوویان دابوو، ده‌ستیان به‌ زوربلی کرد.
یه‌که‌م‌ین جاربوو ئیلا هه‌ستی کرد لیئان رازییه، چونکه‌ به‌ چه‌نه‌بازی و
ژاوه‌ژاوه‌کیان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ بیده‌نگیه‌ قورسه‌دا زال بووبوون که‌ به‌سه‌ر خوی
و شووه‌که‌یدا بالی کیشابوو.

ئیلا به‌تیل چاو سه‌یری ده‌یفیدی کرد که‌ چه‌تاله‌که‌ی له‌ پارچه‌ قه‌رنابیتیک
ده‌چه‌قاند و به‌کاوه‌خو بۆ زاری ده‌یبرد و ده‌یجوو. نیگای به‌ره‌و هه‌ردوو لینه‌

تهنک و زهرده لگه پاره کانی و ددانه مرواریئاسا و سپییه کانی شوپ کرده وه –
 ئه و زاره ی که باش دهیناسیت و ماچیشی کردوه. دهیقدی هینایه بهرچاوی
 خوی و ماچی ئافره تیکی تر دهکات. له بهر هر هویه ک بوو ئه و دژه ی که ئه م
 وینای کرد سکر تیره گه نه که ی دهیقد نه بوو. به لکو کوییه ک بوو له سوزان
 ساراندون، به لام به سینگیکی گه وره تر و له ژیرکراسیکی ته نکدا به ئاشکرا و
 به له خورازیوونه وه مه مکه کانی ده رخستبوو. پیلایوکی چه رمی پاژنه به رزی
 دریژ و سووری له پی بوو که تا چۆکه کانی هاتبوو، به وای ئارایشی
 زیاده پووه ده موچاوی ده بریقاییه وه و پهنگی کۆلکه زپینه ی ده نواند. ئیلا
 دهیقدی هینایه بهرچاوی خوی و به خیرایی و به هه لپه وه ئه م ژنه ماچ
 دهکات، به لام نه ک وه ک جویی قه رنابیته که ی سه ر میزی خیزانه که.

هر له و شوینه دا و ته واوله و ساته دا کاتی ئیلا له کتییی (هونه ری
 چیشتلینانی ساده و ئاسان) خواردنی ئیواره ی دروست ده کرد، ئه و ئافره ته ی
 که میرده که ی تیکه لاوی بوو بوو، وینا کرد و شتیکی به خه یالدا هات. زۆر به
 پوونی و ئارامییه وه تیکه یشت که له گه ل ئه وه ی که مئه زموون و شه رمنه،
 پوژی دادیت که ده ست له هه موو شتی هه لده گریت: نان دینه که ی، سه گه که ی،
 منداله کانی، دراوسیکانی، میرده که ی، کتیه کانی چیشتلینان و رینماییه کانی
 خواردن دروستکردن بۆ ماله که. ئیدی به ئاسانی به ره و ئه و دنیا یه هه یپای
 لیده کات که به رده وام شتی گرینگی تیدا پووده دات.

سەیدەكە

بەغدا، ۲۶ ئى كائونى دووم ۱۲۴۳

بەنيادەم كە بىتە ناو يەككى لە تەككى دەرويشەكان، ئەوا دەبىن تواناي لە سەرووى تواناي شەمسى تەورىزىيەو بەيت، وەلى وا نۆ مانگ پابرد و ئەو ھىشتا لە نۆماندايە.

سەرھەتا پىم وا بوو لە ھەر ساتىكدا بىت شتومەكەكانى كۆدەكاتەو و دەروا، ئاخىر ئەو پقى لە ژيانى پىكوپىك و وردەكارى بوو، سەرنجى ئەو دا كە نوستن و پابواردن و خواردنى ژەمە خۆراكى پىكوپىك و جىيەجىكردنى كارە دووبارەبووكانى وەك خەلكانى تر لە كاتى ديارىكراوى خۆيدا بۆ ئەو شتگەلىكن مایەى بىزارىيەكى زۆرن. ئەو وا پراھاتبوو بە تەنھا بە سەركىشى و ئازادى بفرىت. چەندىن جار پىم وا بوو كە ھەلدىت، بەلام بەقەد گەرەبى پىويستبوونى بە خەلوەت، بۆ دۆزىنەو ھاوھەلەكەى پىويستبوونەكەى گەرەتر بوو. شەمس پىي وا بوو كە من دەگەم ئەو زانىارىيانەى كە ئەو ھەوھەيانە و ھەر دەبىن پىي پابگەيەنم بۆ كوئى بروا و ئەو كەسە كىيە بۆ لای دەروا. ھەر بەواى ئەم خوليايەشەو بوو لەتەكى مایەو.

لە ماوھى ئەو نۆ مانگدا، لە نزىكەو چاودىریم دەکرد و دەمپرسى ئاخۆ پۆژگار بۆ ئەو بە شىوھەكى جيا و خىراتر و زۆر تىژتر فەراھەم بوو؟ ئاخىر ئەو شتەى دەرويشەكانى تر بە چەندىن مانگ و ھەندى جار چەندىن سال فىرى دەبوون، شەمس لە چەند ھەفتەيەكدا، بەلكو لە چەند پۆژىكدا فىرى دەبوو. بە وردى خۆى لە ھەر شتىكى نوئ و ئائاسايى ھەلدەقورتاند و چاودىرەكى وردەكارى سروشت بوو. پۆژانىكى زۆر دەمىنى لە باخەكەدا دەوھەستا و بە سەرسامىيەو لە تەونى جالجالۆكە يان دلوپە ئاونگى

دەر شاووی سەر گولیکې پشکتووی شه و رد دهبوووه. بوم دهرکوت که بایه به گزنده و پروهک و گیانداران ددات و له کتیب و دستنوسهکان پتر سرووشی پیده به خشن. نه و دهمه ی وام دهزانی که ناره زووی خویندنه وهی نه ماوه، که چی دهمینی نوقمی نیو خویندنه وهی کتیبکی کون بووه.

پاشان چهند ههفته یه ک راده بوورد نه دهیخویندنه وه و نه له شتیکی دهکولییه وه.

که دهرباره ی نه وه لیم پرسی، وتی گهره که بنیاده م بیری خوی تیر بکات، وهی ده بی ناگای له وه بیت گنده لی نه کات. یه کئی له ریساکان ده لیت: (هزر و خوشه ویستی له چهندین ره گزی جیا پیکدیت. هزر بنیاده م به چهندین کوت به ند ده کات، به لام خوشه ویستی هه موو کوته کان ده شکیتیت. هزر به رده وام سرکه و به مۆچیاریه وه ده لیت: ناگات له به دمهستی بیت، له کاتیکدا خوشه ویستی ده لیت: گوی مه دهری بۆ نه م سهرکیشییه هه ناگوینی. هزر به ناسانی له نیو ناچیت، که چی خوشه ویستی به ناسانی هه رسدیتیت و له خورا ده بیته داروپه ردوویه کی به سهریه کدا که وتوو، به لام گنجینه له نیو داروپه ردوودا ون ده بیت، دلی شکاویش گنجینان هه شارده دات).

تا پتر شاره زای دهبووم، پتر به بویری و زیره کییه که ی سهرسام دهبووم، به لام گومانیشم له روویه کی دیکه ی خهوشداری ره سه نایه تی لیهاتوویه بیهاوتاکه ی شه مس ده کرد. ناخر تا راده ی دلپه قی قسه له پوو و سهرپاست بوو، له کاتیکدا من له ته کییه ی خومدا ده رویتشه کانم فیری نه وه کردبوو که ته ماشای خهوشی که سانی تر نه کهن، گهر خهوشه کانیشیان بینی لی بیوورن و چاوپۆشی لی بکه ن، به لام شه مس به بی تیبینی نه یده هیشته هه له یه ک تیپه ریت. ههر گاوی هه له یه کی دیبا، ده سه به جی قسه ی دهرباره ده کرد و قهت له بابه ته که دا پیچوپه نای نه ده کرد. راستگۆیه که ی که سانیکي تووره ده کرد و هه ستیان به سووکایه تی ده کرد، بۆیه هه زی له تووره کردنی خه لک بوو تا بزانیته له ساته کانی تووره یدا چییان لی دهرده که ویت.

هه سته م بوو ناچاری بکه یت کاریکی خواسابی بکات، چونکه هه وسه له ی نه م شتانه ی نه بوو، که فیری ههر شتی دهبوو، لینی ساردده بووه وه. که

تووشی کاریکی بیزارکه ر ده‌بوو، وهک پلینگى نئو قه‌فه‌ز نائومیدی دایده‌گرت. گهر دهمودوویهک بیزاری کردبا، یان که‌سئ سهرنجیکی گیلانه‌ی دهربرپیا، ده‌سبه‌جئ هه‌لده‌ستا و جئى ده‌هئشت و کاتى خۆى به دلپاگرتنى به‌فیرۆ نه‌ده‌دا. ئه‌و به‌هایانه‌ی که زۆربه‌ی خه‌لکى پاریزگارى ده‌که‌ن، وهک ئاسایش و ئاسووده‌ی و به‌خته‌وه‌رى، بۆ ئه‌و هیچیان نه‌ده‌به‌خشى. له په‌یفان زۆر به گومان بوو تا ئه‌و پاده‌یه‌ی چه‌ندین پۆژ تیده‌په‌رین وشه‌یه‌کى له زار دهرنه‌ده‌چوو، ئه‌مه‌ش پيسایه‌کى دیکه‌یه له ريساکانى: زۆربه‌ی کيشه‌کانى دنیا له هه‌له‌ی زمانه‌وانى و له به‌دحالیوونیکى ساده‌وه سهره‌لده‌ده‌ن. قه‌ت وشه‌کان به واتا ئاشکراکه‌یان وه‌رمه‌گره. کاتى بازنه‌ی خۆشه‌ويستى قورس و سه‌خت ده‌بی‌ت، زمانى دهربرپینه‌که‌یشى به‌سهرده‌چیت، چونکه ئه‌و شته‌ی به په‌یفان دهرنا‌ب‌درئ، ته‌نها بیده‌نگى دهره‌قه‌تى دیت.

تا ده‌هات پتر بۆى په‌ژاره ده‌بووم. له ناخه‌وه هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و که‌سێکه به‌گرێکى توند ده‌سووتیت و په‌نگه‌ خۆى بخاته مه‌ترسییه‌وه.

له دواقوناغدا چاره‌نووسمان ده‌که‌وێته ده‌ست ئه‌و خودایه‌ی که هه‌ر خۆى ده‌زانیت هه‌ر یه‌کى له ئیمه‌ چۆن و که‌ی ئه‌م دنیا به‌جیده‌هیلێت. برپارم دا تا له‌توانامدا هه‌یه زیاتر شه‌مس ئارام و له‌سه‌رخۆ بکه‌م و به‌گوێره‌ی تواناش له‌سه‌ر شینوازی ژيانیکى دل‌نیاتر پایبه‌ینم. پیم وا بوو سهرده‌که‌وم، وه‌لى که زستان داها‌ت، په‌یکێک په‌یدا بوو و نامه‌یه‌کى له دووره‌وه هیتابوو. ئه‌م نامه‌یه هه‌موو شتیکى گۆپى.

نامه‌که

له قه‌سه‌رییه‌وه بۆ به‌غدا، خاکه‌لیتوه‌ی ۱۲۴۲

ب‌ه ناوی خودا که ده‌هنده و دلۆقانه

برای ئازیزم باوه‌زه‌مان

سلۆتان لێ بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا ب‌رژیت

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دوا دیدارماندا تێپه‌ریوه، ن‌زاده‌که‌م کاتی ئه‌م نامه‌یه‌ت پێده‌گات باش بیت. ده‌رباره‌ی ئه‌و خانه‌قاییه‌ی که له ده‌ورو به‌ری به‌غدا کردووته‌وه و تێیدا ده‌رویشه‌کان فێری حیکمه‌ت و خوشه‌ویستی خودا ده‌که‌یت، هه‌ندێ شتی نایابم بیستوه. ئه‌م نامه‌یه‌ت به‌ نه‌ینی بۆ ده‌نوسم تا له‌باره‌ی شتی که‌وه که بیرکردنه‌وه‌می مژوول کردوه، بۆچوونت بزاتم. پێکه‌م بده‌ با له‌ نووکه‌وه ده‌ست پێکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، سوڵتانی کۆچکردوو (عه‌لئه‌دین که‌یقوباد) پیاوێکی بی‌ئینه‌ بوو و له‌ کاتی ته‌نگ‌ژه‌کاندا له‌ رابه‌رایه‌تیکردندا لێهاقوو بوو. خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی که‌ شارێک دروست بکات شاعیران و پیشه‌وه‌ران و فه‌یله‌سووفه‌کان به‌ ئاشتی کاری تێدا بکه‌ن. خه‌ونیک بوو به‌وای ئاژاوه‌ و جه‌نگه‌کانی جیهان، به‌ تایبه‌تی به‌وای هێرشێ دووسه‌ره‌ی مه‌غۆله‌کان و خاچه‌رسته‌کانه‌وه. زۆر که‌س پێیان وا بوو نایه‌ته‌ دی. ئیمه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌مان دی، که‌ کریستیان موس‌لمانیا‌ن ده‌کوشت، کریستیان کریستیانیا‌ن ده‌کوشت، موس‌لمان موس‌لمانی ده‌کوشت. ئاییندار و تیره‌ و هۆز، ته‌نانه‌ت برا دژی برا ده‌جه‌نگان، به‌لام که‌یقوباد رابه‌ریکی باوه‌ربه‌خۆبوو بوو، ئه‌وه‌ بوو - یه‌که‌م شوێنی دوا‌ی نیشته‌وه‌ی تۆفانی گه‌وره‌ - بۆ هه‌تانه‌دیی خه‌ونه‌ م‌زنه‌که‌ی، شاری قونیای هه‌لبژارد.

ئەمىستان لە قۇنيا زانايەك دەژى، رەنگە ناویشيت بىستىت، ناوى مەولانا جەلالەدینە، بەلام بەزۆرى بە پۇمى دەناسرى. شانازىي ئەوهم پى برا چاوم پىنى بکەويت، نەك ھەر ئەو، بەلکو شانازىي ئەوہشم بەرکەوت کە لەگەلیدا بخوینم، يەكەم جار وەك مامۇستايەكى، ئىنجا دواى كۆچى دوايى باوكى وەك مامۇستا و مۆچيارى ئەو، دواى سالاننىكىش وەك قوتابىيەكى ئەو. بەللى ھاوړىم، بووم بە قوتابىي قوتابىيەكەم. لەبەر ئەوہى پۇمى يەكجار بەھرەدار و بەحىكەت بوو، ئىدى من شتىكم پى نەمابوو فىرى بکەم، دەستم بەوہ کرد لەوہوہ فىترىم. باوكىشى زانايەكى ناودار بوو، بەلام پۇمى تاييەتمەندىيەكى ھەبوو زۆر بە دەگمەن لە زاناياندا ھەيە، وەك: تواناى قوولبەوونەوہى ژىر تويكى ئايىن و دەرھىتانى گەوہەرە جىھانى و ھەتاھەتاييەكەى.

دەمھەوى بزانىت كە ئەمە تەنھا بۆچوونى تاييەتى خۆم نىيە. كاتى پۇمى لاو چاوى بە (شىخ فەرىدەدین عەتارى سۆفى)ى پايدەدار كەوت، كە كارى وردەوالەفرۆشى دەکرد، دەرمانى مىللى و بەھارات و عەترى دەفرۆشت، عەتار لەبارەى ئەوہوہ گوتى: (ئەم لاوہ لە دلى عەشقدا دەرگايەك دەكاتەوہ و ئاگرىك لە دلى ھەموو سۆفىيە عاشقەكان دادەگىرسىنىت). پۆژىكيان ئىبن عەرەبى فەيلەسوفى ديار و نووسەر و سۆفىي ناسراو، كاتى پۇمى لاوى بىنى بەدواى باوكىدا دەپۆيشت، گوتى: (پەنا بە خودا، ئۇقيانوسىك بەدواى دەرياچەيەكدا پى دەكات).

پۇمى ھىشتا لە تەمەنى بىستوچار سالىدا بوو، بوو بە رابەرىكى پۇجى. بەلام ئەمپۆ دواى تىپەپىنى سىانزە سال، دانىشتوانى قۇنيا بە پىشەنگى خۆيانى دەزانن. ھەموو پۆژىكى ھەينى لە سەرتاسەرى ناوچەكەوہ خەلكى بۆ بىستى وتارەكانى پوو لەو شارە دەكەن. لە بوارى زانستە ئىسلامىيەكان و فەلسەفە و لاھوت و ئاسمانناسى و مېژوو و كىمىيا و جەبردا دەستپۆيشتوہ. دەوترى ئىستا پتر لە دە ھەزار مريدى ھەيە. مريدەكانى بە ھەموو وتەكانىيەوہ وابەستەن و واى دەبينن گەر لە مېژووى جىھانىش گۆران دروست نەكات، ئەوا لە مېژووى ئىسلامدا گۆرانكارى دروست دەكات.

بەش بە حالى خۆمىش ھەمىشە پۇمى وەك كۆپىكى خۆم تەماشى دەكەم، ئاخىر بەلنىم بە باوكە كۆچكردوہەكەى دا كە بەردەوام چاوم لىتى بىت.

ئەمىستا بەسالدۇ چووم و خەرىكە لە دواين پۇژەكانى تەمەنم نزيك دەبمەو،
بە پەرۇشەو دەمەھوئ بکەوئتە دەستىكى متمانەپىکراوہو.

ھەر وەك دەبىنىت، سەربارى سەركەوتن و بالايىكەي، كەچى پۇمى
چەند جارىك بەرباي گوى داوم كە لە دلەو لە خۇي قايل نىيە، چونكە لە
ژيانيدا شتىكى ناتەواوہ - ئەوئش بۇشايىكە نە خىزانەكەي و نە مريدەكانى
دەتوانن پرى بکەنەو. جارىكيان پىم گوت، ھەرچەندە ھىشتا كەمئەزمونە و
ھىشتا نەسووتاوئشە، وەلى كاسەكەي سەرپىژ پىر بوو، لەگەل ئەوھشدا
گەرەكە دەرگاي پۇحى خۇي بکاتەو تائوى خۇشەويستى بەرەو ناوہو و
بەرەو دەرەو ھەلبقولىت. كە لىنى پرسىم ئەو چۆن پىك دىت؟ پىم وت كە
ئەو ھەوہجەي ھاوہلىك، ھاوپىيەكي ھاوسەفەرە، ھەرەھا فرمودەيەكي
پىغەمبەرم ھىنايەو يادى، (پروادار ئاويئەي پروادارە).

گەر بابەتەكە دووبارە نەوروژىترايەتەو، لەوہبوو بەتەواوى لەبىرم
بچوايەتەو، بەلام كاتى قۇنيام جىتھىشت، پۇمى بۇ لام ھات و دەربارەي
خەونىك پرسىياري لىكردم كە گوايا بەردەوام دەبىنىت و تەنگەتاوى دەكات.
پىنى گوتم لە خەونەكەيدا مەنى كەسىك دەكات كە لە خاكىكى دوور لە
شارىكى گەرە و پىر لە خەلك دەژى. لەوئ پەيفەكان عەرەبىن و كاتى
پۇژاوايوونى دلگىرە، كرمى ئاورىشم لەسەر گەلاي دارتوو لەنىو قۇزاخەي
نادياردا چاوہرپى پىگەيشتن دەكات. ئىنجا خۇي لە ھەوشەي مالاكەي خۇيدا
بىنيوہ لە نزيك بىرىك دانىشتووہ و فائقسىكى بە دەستەوہ بووہ و گرياوہ.

سەرەتا نەمزانى خەونە تەرەتەووہرتەكانى ئاماژە بۇچى دەكەن. خەونەكانى
دىار نەبوون، وەلى دواي ئەوہ، پۇژىكيان ملپىچىكى ئاورىشم بە دىاري
پىگەيشت، ئىدى وەلامەكە و مەتەلەكەم ھەلەينا. بىرم كەوتەوہ كە من چەند
ھەزم لە ئاورىشم و كرمى ئاورىشم بوو. ئەو شتە نايابانەي كە بىستبوومن،
دەربارەي ئەو (شۆوازەي) كە تۇ پەپرەوي دەكەيت، ھاتەو ياد. بىرم كەردەوہ
كە ئەو شويئەي پۇمى لە خەونەكانيدا ديويئى، جگە لەو تەكىي دەرۆيشانەي
كە تۇ داتەزراندووہ، ھىچ شويئىكى تر نىيە. ھۇ براكەم، بە كورتى دەپرسم
ئايا ھاوہلەكەي پۇمى لە سىيەري تەكىكەي تۇدا دەژى؟ ھەر ئەمەش واى
لىكردم ئەم نامەيەت بۇ بنووسم.

نازانم ئاخۇ ئەو كەسە لە تەككەي تۆيە يان نا. گەر وايە، ئەوا من شتەكە
 بۇ تۆ جىئەھىلەم تا ئەو چارەنوسەي پىن پابگەيەنيت كە چاوەپىي دەكات، گەر
 منيش و تۆش لە تواناماندا بيت بيبىنە يارمەتيدەرىك بۇ پىكگەياندىنى دوو
 پووبار تا بېرژىنە نىو ئوقيانووسى عەشقى خودايى و يەك دەراوى ئاو
 پىككىنن، گەر توانيمان يارمەتیی دوو ھاوپىي باش بدەين كە لە ھاوپىيانى
 خودان، تا بەيەك بگەن، وا دەزانم كە فەپى خودام بەسەردا بارىو.

بەلام شتى ھەيە ناييت لە يادت بچيت، پەنگە پۆمى پياوئىكى كاريگەر بيت
 و لای زۆر كەس خۆشەويست و بەپىز بيت، ئەمەش وا ناگەيەنيت كە ناحەزى
 نىيە، بىگومان ناحەز و تانەلەندەرى ھەيە، ھەروەھا ئەم پىكەو جۆشەندە
 پەنگە توورەيى و بەرھەلستى لى بگەويتەو و ببيتە مايەى جۆرە ناكۆكيەك
 و ئىمە بە باشى لىتى تىنەگەين و پەنگە لە سەرۋى تىگەيشتى ئىمەشەو
 بيت، ھەروەھا ئەو جۆشەندەى لەگەل ھاوئەلەكەيدا لەوھە لە چوارچىوہى
 خىزانەكەى و دەوروبەرى خۇيدا ببيتە مايەى كىشە، چونكە ئەو كەسەى كە بە
 ئاشكرا خۆشى دەوئ و خەلگىكى زۆر پىي سەرسام دەبن و پىزى دەگرن،
 بىگومان دەبيتە مايەى وروژاندنى ئىرەيى و پقى كەسانى دىكە.

پەنگە ھەموو ئەوانە ھاوئەلەكەى پۆمى تووشى مەترسىيەك بگەن و كەس
 پەى بەو مەترسىيە نەبات. براكەم، بە واتايەكى تر، پەنگە ئەو كەسەى كە تۆ
 بۇ قۇنيا دەينىترىت جارىكى تر نەتوانيت بگەپىتەو، بۆيە پىش ئەوہى بپىار
 بدەيت و ئەم نامەيە بۇ ھاوئەلەكەى پۆمى ئاشكرا بگەيت، داوات لىدەكەم كە بۇ
 بىرکردنەو لەم مەسەلەيە ماوہەكەى زۆرتەر تەرخان بگەيت.

ئەفسوس من تۆم خستە دۇخىكى قورسەو، وەلى وەك ھەردووكمان
 دەزانين، خودا داواى شتىك لە كەسەك ناكات كە لەتواناي خۇى بەدەر بيت.
 چاوەپىي وەلامت دەكەم. دلنيام ئەجامەكە ھەرچىيەك بيت، تۆ ھەنگاوى
 دروست بەرەو ئاراستەى دروست دەنيت.

داوا لە خودا دەكەم كە پووناكى و تىشكى باوہر لە خۆت و
 دەرويشەكانت نەبپىت.

سەيد

سەيد بورھانەدين

شەمس

بەغدا، ۱۸ ی کانونی یەكەم ۱۲۴۳

بەناو بەفرە چوون خوری هەلاجیکراوەکەرە و پێچکە بەفرگرتوووەکانەو، لە دوورەرەو پەیکێک دەرکەوت. وتی کە لە قەیسەرییەو هاتوو، بەمە واتەواتیک کەوتە ئێو دەرۆشەکانەو، چونکە دەیانزانی لەم کاتە سالدایان لە ترێی شیرینی هاوین دەگمەنترە. ئاخەر بەم بەفر و زریانە هاتنی پەیکێک بە خۆ و بە نامەیکە بەپەلەو یەکێ لەم دوو شتە دەگەینیت: یان شتی پوویداو، یان شتیکی گرینگ خەریکە پرووبدات.

گەیشتی تەتەرەکە وای لە دەرۆشەکانی تەکیکە کرد کە بێنە زمان، چونکە هەموویان پەرۆشی زانیی نێو پۆکی ئێو نامە یە بوون کە درایە دەست سەیدەو، سەیدیش خۆی لە عەبای نەیتییەکانی پێچابوو و هیچ ئاماژەیکە بۆ نێو پۆکەکە نەدەکرد. بە سوخەتەسارد و لامیلیکە یەو و بە خۆپاریزییە توندەکە یەو، چەند پۆژی هەر وا مایەو و سیمای پیاویکی پێو دیاربوو، کە بە وێزدانی خەبات دەکات و بۆ گەیشتن بە بریارێکی دروست زەحمەت دەکێشیت.

لەو ماوەیەدا خۆهەلقورتان نەبوو کە پالی پێو دەنام چاو بخەمە سەر باوەزەمان، بەلکو لە ناخەو هەستم دەکرد نامەکە تاییبەتە بە من، بەلام نەمدەزانی چۆنە. چەند پۆژیکم بە تەنھا و بە خەلوەتی لە ژووری نوێژکردن بەسەر برد و هەر نەو دەوتو ناوە جوانەکانی خودام دەوتەو تا پێنماییم بکەن. لە هەموو جارێکدا ناوی (جبار)م دەهاتە پیش کە جگە لە دەسلاتی خۆی، هیچ شتی پێکنایەت.

له پوڙهكانى دواتردا، ئه دهمه دهرويشهكان خهريكى واتهوات بوون، من به تنها له باخهكهدا كاتم بهسهر دهبرد و له دايكه سروشتهكهمان پامابووم كه ئيستا لهژير پوښاكى قورسى بهفردا بوو. دواى چهند پوڙى گويتمان له زهنگه مسينهكه بوو كه له ناندينهكه به زنجيريكهوه ههلواسرابوو، چهند جاريى زرينگه ليوههات، داواى كوښوونهويهكى پهلهى له ههموومان دهكرد. كاتى چووينه ژوورى سهرهكيى تهكئ، ههموان ئاماده بووبوون، فهقى تازه دهستپيكردووكان و موستهعيدهكان و دهرويشهكان به بازنيهكى فراوان دانيشتبوون، سهيديش له ناوهراستى بازنهكه دانيشتبوو و ليوهكانى ههلقراچابوون و چاوهكانى بهقوولدا چووبوون.

دواى ئهوهى خوى بهملا و بهولادا هيتا و برد، گوتى: 'به ناوى خودا، بيگومان له هوى بانگكردنتان بۆ ئه كۆښوونهويهى ئهمرۆ دهپرسن. ئههه دهربارهى ناوهپوڙكى ئه نامهيهيه كه پيتم گهيشتووه. ئهوه گرینگ نيه له كويوه هاتووه، بهلام ئهوه بهسه كه ئه نامهيه بۆ بابهتيكى يهكجار گرینگ سهرنجى پاكيشاوم'.

باوهزهمان كهمهكئ وهستا و بۆ دهرهوهى پهنجهرهكه ههليروانى. وهك ئهوهى له ماوهى ئههه چهند پوڙه پابردوودا چهند ساليك بهتهمهتتر بووبيت، شهكهت و لاواز و پهنگ ههلبزپكاو دياربوو، بهلام كاتى لهسهر قسهكانى پويشت، دهنگى به شيوهيهكى چاوهپواننهكراو پرپوو له ريتمى سهنگينى.

'زانايهكى بالا له شارىكدا دهژى كه زۆر ليهرهوه دوور نيه، له بهكارهيتانى پهيقان شارهزايه، بهلام زۆر خوازه بهكار ناهييت، چونكه شاعير نيه. ههزاران كهس خوشيان دهوچ و به مەزنى دهزانن و پيزى دهگرن و يهكجار پنى سهرسامن، وهلى ئهه عاشق نيه، به هوى چهند شتيكهوه كه له سهرووى تيگهيشتنى من و ئيوهشهويه، پويسته يهكئ له دهرويشهكانى تهكئكهمان بۆ ديدارى بروات و لهگهليدا بميتيتهوه'.

دلم له قهفهزهى سينگمدا گوشرا. ههناسهه قهتيس بوو، زۆر قهتيس بوو. ئيدى لهوه زياترم له توانادا نهبوو تنها ئهوه نهبيت يهكئ له ريساكان بير خۆم بيتمهوه كه دهليت: 'تهنهيى و خهلووت دوو شتى جيان. كاتى به تنها دهبيت، ئاسانه خوت ههلبخهلهتيت و وا بير بكهيتوه كه تو ريگهيهكى

پراستت گرتووه، به لām خه لووت بۆ ئیمه له بارتره، چونکه وا دهگهیه نیت که تو تنها خۆتیت بێ ئه وهی ههست بکهیت ته نهایت. به لām له کۆتاییدا باشتتر وایه منهی که سیک بکهیت، که سیک وهک ئاوینه بیت بۆت. ئه وهت له یاد بیت، مه گهر له دلی که سیکێ تر و خودای ناوه وهی خۆت زیاتر، ئیدی له وه ولا ناتوانیت خۆت ببینیت.

سهید له سههر قسه کهی پۆیشت و گوئی: "لێره کۆمکردوونه ته وه تا لیتان بپرسم ئایا کێ له ئیوه ئارهزووی خۆبه خشیی ههیه که ئهم گهشته پۆحییه بکات؟ دهتوانم یه کێک دیاری بکه، به لām ئهمه ئه رکێک نییه له پوانگهی ئه رکه وه ته ماشا بکری، چونکه تنها له پوانگهی عهشق و به ناوی عهشق وه نه بیت ناکری."

دهرویشیکێ گهنج بۆ قسه کردن داوای مۆله تی کرد و پرسیی: "گه وره مان، ئه و زانایه کێیه؟"

"جگه له وه که سهی که دهیه وێ بۆ لای دهپوات، ناتوانم ناوه کهی بۆ هیچ که سهی ئاشکرا بکه."

ئه وسه ژماره یهک له دهرویشهکان به جۆشه وه دهستیان بهرز کرده وه، تۆ دهرویش بوون، منیش چوومه پالیان و ژماره مان بوو به ده. باوه زه مان به دهست ئاماژهی کرد که چاوه پێ بکهین تا له قسه کهی دهیته وه، گوئی: "پیش ئه وهی بریار بدن، شتیکی دی ههیه پێویسته بیزانن."

ههروهها سهید پینی راگهیاندین که سهفه ره که پره له ماندووبوون و مهترسی زۆر، هیچ دهسته بهرێک بۆ گه رانه وهی ئه و که سه نییه که دهپوات. ئه وه بوو جگه له من هه موویان دهستیان داگرت.

باوه زه مان ههر له سه ره تاوه به رده وام راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی دهکردم، کاتی چاوه کانی له گه ل چاوه کانی یه کانگیر بوون، زانییم که ئه و ههر له یه کهم جاره وه دهی زانی من ده بمه تا قه خۆبه خشیک.

(شه مسی ته وریزی)، سهید له سه رخۆ و به جهخته وه ناوی هیتام، ناوه کهم تامیکی قورسی له زاریدا جیهیشت، "من پێزی پێداگریه کهت دهگرم، وهلی تۆ نه نامیکی گرینگی ته ریفه ته که مانی، جگه له وهش تۆ میوانی ئیمهیت."

وتم: "من وای نایینم، چۆن دهکری ئه وه بیهته کیشه."

سەيد ماوەيەکی زۆر بێدەنگ بوو، چەندین سات بە قوولی بیری کردووە، ئینجا لەناکاوەستایە سەرپێ و گوتی: "با ئیستا ئەم بابەتە بخەینەلاوە، کە بە ھار ھات جاریکی دی قسەي لێدەکەینەو."

دلم ھاروشیت بوو. ھەرچەندە ئەو دەیزانی کە ئەم ئەرکە بە پلەي یەکەم تاقە ھۆیک بوو منی بۆ بەغدا ھێناو، باوەزەمان دەيەویست بۆ بەدبەتانی چارەنووسەکەم، ھەلەکەم لە دەست بدات.

وتم: "ئاخر گەرەم بۆچی؟ چاوەڕێکردن لە پای چي، لە کاتێکدا منیک ئامادەم دەسبەجێ بڕۆم؟ پێم بڵێ شارەکە کامەيە و زاناکە ناوی چيیە؟ تا دەسبەجێ ھەپپای لێ بکەم."

سەيد بە دەنگی یەکلاکەرەو و ساردەو کە رانەھاتیووم دەنگی وای لێ بژنەو، وەلامی دایەو: "شتی نییە تا گفتوگۆي لەبارەو بکەین. کۆبوونەو کۆتایی ھات."

* * *

زستانیکی درێژ و سەخت بوو، باخەکە وەک لاشەيەکی ساردوسر بەستبووی، ھەرەھا لێوھەکانی منیش. لە ماوەي سنی مانگی دواییدا کەسیکم نەدواند. ھەموو پۆژێ بەو ئومێدەي درەختی ببینم شکوفەي کردووە، ئیدی کردبووم بە پیشە مەودایەکی دوور دەپۆیشتم و لە دێيەکە دوور دەکەوتمەو. وەلێ دواي بەفرەکە، بەفریکی زۆرتری بەسەردا باری. ھێشتا بە ھار نزیک نەبوو بوو. لەگەل ئەوێ لە دەرەو مەدا سەرودلم تێکچوو بوو، لە ناوہوێ خۆم بە پەزەمەندی و گەشبینی مامەو. لێرەدا پێسایەکی دیکەم ھاتەو یاد، ئەمیش بێمەيەکە لەگەل مگێزم دەگونجیت: ھەرچی شتێک لە ژیاوتدا پروویدات، جا با بێزارکەریش بنوینیت، مەچو نێو دەقەری ناوئومێدیەو، تەنانت ئەگەر ھەموو دەرگاکانیش داخران، ئەوا خودا دەرگایەکی تازەت بۆ دەکاتەو. سوپاسی خودا بکە! کاتی ھەموو شتی بە دلی تو و لەبەر دلان بیت، ئاسانە سوپاسی خودا بکەیت. سۆفی تەنھا لەبەر ئەوێ خودا ئەو شتانەي

پټی به خشیوه سوپاسی خودا ناکات، به لکو بۆ ئه و شتانهش سوپاسی دهکات
که لټی بټبهش کردوه.

به یانی پوژیکیان پهنگیکی دلگیرم بینی، که وهک سترانیکى خوش
دلکه ره وه بوو و له بن توژه به فره کانه وه سهرى دهرکردبوو. چهندين درهخت
به ریز له چه شنى تهنگوستيله ی نقیمداردا، به بلاوى پروابوون و گوله زهنبه قى
پهنگاوپهنگیان دهرکردبوو. دلم لیوانلیو بوو له شادمانی. که به ره و ته کى
گه پامه وه، تووشى فه قى قزسووره که بووم، به شادمانییه وه سلاوى لیکردم.
وا راهاتبوو که ده بیینیم به بیدهنگى نوقمى نئو توورپیه که ده بوو، ئه وه بوو له
سه رسامیدا زارى کرده وه.

"لاو، پرووت خوش بیت، هاوارم کرد، ته ی نابینی وا به هار هات؟".
له و پوژه وه دیمه نى سروشت به خیرایى گۆرا. پاشماوه ی به فر توایه وه و
درهخته کان چرویان دهرکرد و چوله که و بالنده ی خوشخوان گه پانه وه و
زۆرى نه برد هه وا پرپوو له سووکه بۆنیکى تیژ.

به یانییه که گویمان له زهنگه مسه که بوو دووباره زیرنگه ی ده هات. ئه م
جاره من یه که م کهس بووم گه یستمه ژووره سه ره کییه که. جاریکى دى به
دهورى سه یددا به باز نه یه کی فراوان دانیشیتین. ئیمه گویمان لیگرتبوو و
ئویش به نیشانه ی خوشه ویستی دهرباره ی ئه م زانا موسلمان و سه نگین و
هه مووشتزانه قسه ی ده کرد! جاریکى تر جگه له من، کهس ئاماده ی
خۆبه خشیى نه بوو.

"ده بینم شه مس تاقه ده رویشیکه ئاماده ی خۆبه خشییه"، پیتى دهنگى
باوه زه مان به رزبووه وه، ئینجا وهک شنه با ناسک بووه وه، به لام من چاوه پټی
پایز ده که م تا ده گمه بریاریک.

وهک بروسکه لټی دابم، باوه یم نه ده کرد ئه مه پرووبدات. ئاخى من
ئاماده بووم دواى سى مانگی دواخستن برۆم، که چى ئه وه تا سه ید داوام
لټدهکات شه ش مانگی تر سه فه ره که م دوابخه م. ناپه زاییم دهربرى، گله یم

کرد، تکام له سەید کرد که ناوی شارەکه و ناوی زاناکەم پێ بلیت، بەلام ئەو پێی داگرت که پێم نەلێت.

زانیم که ئەم جارە چاوەروانییەکەم ئاسانتەر، چونکه ئیدی دواخستنیکی تری بەدوادا نایات. دواي ئەوەی له زستانەوہ بق بەہار بەرگەي چاوەروانیم گرت، دەشتوانم له بەہارەوہ تا پایز بەرگەي گرەي ئەو ئاگرە بگرم که تێم بەربووہ. پەتکردنەوہکەي باوہزەمان جۆشوخرۆشەکەمی خاوەنکردەوہ، بەلکو ورەي بەرزکردمەوہ تا پلانەکەم زیاتر بکەم. پێسایەکی تر دەلێت: ئارامگرتن مانای ئەوہ نییە بە خراپی بەرگەي ئاستەنگان بگريت، بەلکو ئەوہ دەگەيەنیت ئەوہدە دووربین بیت لەو ئەنجامە کۆتاییە دلدیاییت که لە ھەر کرداریک دەگەوێتەوہ؟ ئارامگرتن مانای چییە؟ واتای ئەوہیە که سەیری دپکت کرد، گول ببینیت، سەیری شەوت کرد، بەرەبەیان ببینیت، بەلام بێئارامی ئەوہ دەگەيەنیت که تۆ کورتبینیت و ناتوانیت ئەنجام ببینیت. ئارامی عاشقانی خودا قەت چک ناکات، چونکه دەزانن تا مانگی نوێ دەبیتە مانگی پێ، کاتی دەوێ.

کاتی له پایزدا بق جاری سێتەم زەنگە مسەکه لێدرا، بە ھەنگاوی خێرا و دلدیاییەوہ پۆیشتم. دلدیابووم له کۆتاییدا شتەکان چارەسەر دەبن. سەید مینا شنگی لەبەربراییت لە ھەموو کاتەکانی تر پەنگزەردتر و بنیستر دیاربوو، بەلام که بینیمی وا دیسان دەستەکانم بەرز دەکەمەوہ، نیگای که لا نەخست و خۆی له شتەکه نەبان نەکرد، بەلکو بە پڕواوہ سەری بق لەقاند.

‘ھۆ شەمس، دەي باشە. بێگومان تۆ ئەو کەسەیت که بق ئەم سەفەرە دەچیت. گەر خودا ویستی ئەوا سبەي بەیانی دەگەوێتە پێ.’

دەستی سەیدم ماچ کرد. ئاخریکەي بە ھاوہلەکەم دەگەم.

باوہزەمان وەک چۆن باوکێک پێش ئەوہي کۆپەتاقانەکەي بق مەیدانی جەنگ بنیژیت، زەردەخەنەيەکی بە پڕودا دەپژینیت، ئاوا زەردەخەنەيەکی گەرمی بە پڕومدا پژاند. ئینجا لە بن عەبا درێژەکەيەوہ نامەيەکی مۆرکراوی دەرھینا، دواي ئەوہي نامەکەي پێدام، بە بێدەنگی ژوورەکەي جێھێشت و

ئەوانى تر دواى كەوتىن. كە بە تەنھا لە ژوورەكە مامەو، مۆرەمۆمەكەم
شكاند.

لە ناوێوەیدا بە دەستخەتێكى جوان دوو زانیاری نووسرابوون كە بریتى
بوون لە ناوى زاناکە و ناوى شارەكە. ئىدى بۆ دیدارى زانایەك كە ناوى
(پۆمى)یە بەرەو قونیا دەپۆم.

دلم بە توندى كەوتە خورپە. لەمەوبەر ناویم نەبیسستبوو. بێگومان
زانایەكى بەنۆبانگە، وەلى بۆ من بە تەواوى مەتەلێك بوو. دەستم بە وتنى
پیتەكانى ناوێكەى كرد: پیتی پێى قورس و درەوشاو، پیتی واوى مەخمەلى،
پیتی میمی بوێرى و باوهر بەخۆبوو، پیتی یى ئالۆز كە دەبیت هەلبهێترى.
پیتەكانم خستەوێ سەریەك و چەندینبارە دەستم بە دركاندنێ ناوێكەى
كرد تا وشەكە لەسەر زمانم وەك پارچە هەلواىەكى شیرین توایەو، ئىدى
شەكە وەك (ئاو) یان (نان) یان (شیر) لام ئاشنا بوو.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۲۲ى ئايارى ۲۰۰۸

بەھواي ھەۋكردنى گەروويەۋە، ئىلا لەژىر لىقە سىپىيەكەيدا، جەستەي ماندوو بوو و بەھەستەم دەيتوانى تەفەكەي قووت بەداتەۋە. ئاخىر شەۋانى رابردوو تا درەنگانى شەۋ زىاد لە پىتويست خواردبوويەۋە و كارى تىكردبوو، لەگەل ئەۋەشدا بۆ نەۋمى خوارەۋە دابەزى تا قاۋەلتى دروست بکات. لەگەل ھەردوو مندالە جەمكەكەي و مېردەكەي بە دەۋرى مېزەكەدا دانىشت و بە ھەموو توانايەۋە ھەۋلى دا خۆي وا پىشان بەدات كە بايەخ بە قسەكانيان دەدات كە باسى جوانترىن ئۆتۆمبىليان لە قوتابخانەكەيان دەکرد، ھەموو ئەۋەي دەيەويست ئەۋەبوو بگەرپتەۋە سەر جىخەۋەكەي و بنويت.

لەناكاو ئۆرلى ئاۋرى لە دايكى دايەۋە و لىنى پرسى: 'ئافى دەلت خوشكەكەمان ئىتر بۆ مالاۋە ناگەرپتەۋە. دايكە، ئايا ئەمە راستە؟'. دەنگى گومان و تاوانبارکردنى پتە دياربوو.

ئىلا گوتى: 'بىگومان ئەمە راست نىيە. ۋەك دەزانىت من لەگەل خوشكەكەتدا دەمەقالتىيەكمان بوو، بەلام خوشى دەۋىم و خوشم دەۋى'.

'ئايا راستە كە تو قسەت لەگەل سكوئدا كىدوو و داۋات لىنى كىدوو كە ۋاز لە جانىت بىنىت؟'، ئافى وا دياربوو كە چىژ لە وروژاندنى بابەتەكە ۋەردەگرىت، بەدەم پرسىياركردنەۋە زەردەخەنەيەك لەسەر پوخسارى نەخشا.

ئىلا بە دوو چاۋى كراۋەۋە تەماشاي مېردەكەي كرد، لى دەيفىد بۆكانى تىكنا و ۋەك ئامازەيەك كە ئەۋەي پى نەۋتون ھەردوو لەپى والاچىرد.

ئىلا پىتمىكى دەسلەتخوازانى به دەنگى خۆى بهخشى، ئەمەيشى لەو
 كاتانەدا دەکرد كه پىنمايى به مندالەكانى دەدا، وتى: "ئەمە قەت پاست نىيە،
 من لەگەل سەكتدا قسەم كردوو، بەلام داوام لىنى نەكردوو كه واز لە
 خوشكەكەت بهيئت. هەموو ئەوئەى پىم گوتوو ئەوئەبوو كه نايت لە
 هاوسەرگيريدا پەلە بكەن".

"من قەت شووناكەم"، ئۆرلى وەك لەخۆدلىيايەك، ئەمەى راگەياند.
 ئافى گوتى: "بەلى، ئاوها! وەك ئەوئە پياويك چاوهپنى خواستنى تۆ
 بيت".

لەو دەمەيدا كه ئىلا گوتى بۆ دوو مندالە جمكەكەى راڊىرايوو، كه
 هەريەكەيان ئەوى ترى دەورووژاند، زەرەخەنەيەكى شلەژاو لە دەموچاوى
 نەخش بوو كه خۆيشى نەيزانى هۆيەكەى چيە. هەرچەندە زەرەخەنەكەى
 خەفەكرد، بە خەفەكراوى هەر ماىو، كاتيكيش هەردوو مندالەكەى و
 مێردەكەى گەيانە بەردەرگا، هيوای پۆژىكى خۆشى بۆ خواستن.

ئىلا تا ئەو دەمەى گەرايەو و لەسەر كورسىيەكەى خۆى لە بەردەم
 مێزى نانخواردن دانىشت و نىوچەوانى گرژ كرد و هينشتا زەرەخەنەكە بە
 لالتيويەو بوو. هەستى كرد وەك ئەوئەى سوپايەكى پسق (جرج) پەلامارى
 ناندینەكەيان دابيت، پاشماوئەى هيلكەى كولاو و قاپى نيوە بەتال و كوپى پيس
 لەسەر مێزى نانخواردنەكە بلاوبووبوونەو. سەگەكە بەم سەروپەوسەرى
 ناندینەكەدا دەهات و دەچوو، پەروشى دەرچوون بوو تا كەمى پياسە بكات،
 وەلى ئىلا تا دواى ئەوئەى دوو كوپ قاوئەى خواردەو و كەمى فیتامینی
 خوارد، هەموو ئەوئەى لە توانيدا بوو بيكات، ئەوئە بوو كه بۆ ماوئەى چەند
 خولەكك سەگەكە بۆ ناو باخەكە دەرېكات.

* * *

که ئیلا له باخه که گه پایه وه، بینیی له ئامیری تۆماری تهلیفۆنه که وه
پووناکییه سووره که دهبریسکیتته وه. ئهنگوستی خسته سه زهنگه که. ئای له و
خۆشییه! دهنگی ناسکی جانیته ژووره که ی پرکرد.

“دایکه، تۆ له ویت؟ دهی باشه، پیم وا بوو له مال نییت، ئهگینا بیسته کی
تهلیفۆنه که ته هه لده گرت”، به نیمچه پیکه نینیکه وه له سه ر قسه که ی به رده وام
بوو: “دهی باشه، زۆر لیت توو پره بووم و نه مده ویست جاریکی تر ده موچاوت
بینمه وه، لی ئیتستا توو پره نیم. مه به ستم ئه وه یه که ئه وه ی تۆ کردت هه له بوو،
ئمه راستیه که. نه ده بوو په یوه ندی به سکۆته وه بکه یته، به لام من له و هۆیه
تیده گم که وای لیکردیت ئه وه بکه یته. گوئ بگره، نابیت تۆ به درێژایی کات
مژوولی پاراستن و چاودێریکردنی من بیت. ئیدی من ئه و کچه منداله نیم که
ده بیت له دایه نگه بمیتیتته وه. واز له م پارێزگارییه زیده پۆیه بیتنه و لیمگه پێ با
به سروشتی خۆم په فتار بکه م. پیکهاتین؟).

چاوهکانی ئیلا عهسریان تیزا. له هزریدا وینه ی جانیته به شیرمه خۆره یی
بروسکه ی دا. پستی به جۆری سووربوو مایه ی خه م بوو، په نجه بچکولهکانی
ئه وهنده ته نک بوون، له وه بوو ئه و دیویان ده رکه ویت، هه ردوو سییه که ی بۆ
هه ناسه دان به بۆرییه که وه به سترابوون – هیتستا ئاماده ی ئه وه نه بوو که بۆ
ئهم دنیا یه بیت. ئیلا چه ندین شه و به دیارییه وه شه ونخوونی کرد و گوئی له
هه ناسه ی راده گرت تا دنیا بیت که هیتستا له ژياندا ماوه.

“دایه، شتیکی تر هه یه”، جانیته به ئاگاییه وه گوتی: “من تۆم خۆش دهوئ”.
که ئیلا ئه وه ی ژنه وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و راسته وخۆ بیر
به ره و نامه ئه لیکترۆنییه که ی عه زیز چوو، رهنگه درهختی خۆزگه کان به دهنگ
داواکارییه کانیه وه چوو بیت، هه ر هه یچ نه بیت به شی یه که میان، رهنگه جانیته
به م په یوه ندیه ئه وه ی له سه ری پتویست بوو کردبیتی، ئه وه ی ماوه ته وه له
ئه ستۆی ئیلا یه. په یوه ندیی به موبایلی کچه که یه وه کرد و زانیی وا به ره و
کتیخانه ی زانکو به پتویه یه.

“کچی خۆشه ویستم، نامه که تم خۆینده وه. گوئ بگره. من زۆر داوای
لێبوردن ده که م. ده مه وئ ته وازۆت لی بخوازمه وه.”

ماوهیه کی کورت، به لام بارگاوی بالی کیشا، دایکه، کیشیه ک نییه.
 نا، شته که وا نییه، ده بوو پیزیکی زورترم له ههستی تو بگرتایه.
 وهک ئه وهی جانیت خوی دایک بیت و ئیلاش کچه یاخیه کهی، گوتی: 'با
 شته که له بیر خومان بیهینه وه'.
 'به لئ، کچه خوشه و یسته که م'.

جانیت وهک ئه وهی بترسیت که دواي ئه وه چ پرسیاریکی لیده کات، مینا
 وره وریکی په نهان بکات، دهنگی نزم کرده وه: 'ئه وهی پیش چه ند پوژیک وتم
 نیگه رانی کردووم. مه به ستم ئه وهیه، ئایا ئه وه راسته؟ ئایا تو زور
 خه مباریت؟'.

ئایلا به له ز به رسفی دایه وه: 'بیگومان نه خیر، ئینجا له سه ری پویش،
 سی مندالی جوانم به خیر کرد، ئیدی بوچی خه مبار بم؟'.
 به لام جانیت وهک دیاربوو دلنیا نه بوو، گوتی: 'مه به ستم له گه ل باوکه یه'.
 ئایلا جگه له راستی نه یزانی چی بلیت، 'ماوهیه کی زور به سه ر ژن و
 میردایه تی من و باوکتدا تیپه ریوه، دواي ئه م هه موو ساله هه سته مه وهک
 دوو عاشق بمینینه وه'.

'تیگه یستم، جانیت ئه مه ی گوت و به شیوه یه کی سه یه لای ئایلا هه ستیک
 دروست بوو که جانیت لئی تیگه یشتوو.

ئایلا دواي ئه وهی ته لیفونه که ی داخست، ده رباره ی عه شق خوی پاده ستی
 بیر کردنه وهیه کی قوول کرد. له سه ر کورسییه بزۆکه که ی دانیش و خوی
 ویکه یتایه وه و له خوی پرسى ئاخۆ ئه میکی بریندار و ئازار زده چون بتوانیت
 جاریکی تر بچیته نیو ئه زموونی خوشه و یستییه وه. ئاخۆ ئه فینداری بو ئه و
 که سانه یه که له م دنیا تیژ په وه دا به دواي ئامانجیک یان هۆکاریکه وه عه ودالن،
 به لام بو ئه وانه ی زور ده میکه ده ستیان له وه هه لگرتوو چی؟

پیش پوژاوا بوون وه لامی نامه که ی عه زیزی دایه وه.

ئازیزم عه زیز (گه ر بۆم هه بیته ئاوا بانگت بکه م)

سو پاس بو وه لامه ناسک و به سۆزه که ت که یارمه تی دام به سه ر ته نگژه
 خیزانییه که مدا زال ببم. من و کچه که م توانیمان ئه و به دحالیبوونه
 ئابروو به ره یه، هه ر وهک خۆت به ویله وه ناوت نابوو، تیپه پینین.

من له تاقه شتيكدا راست بووم. من له نيوان دوو دژدا ديم و دهچم:
 شه پانگيزی و نه ريني، يان زور له کاروباری. ئه و که سانه خوم هله ده قورتينم
 که خوشم دهوين، يان به رانبهر په وتاره کانين ههست به دهسه وسانی دهکه م.
 به لام ده رباره ی دهسه لاتخوازی، له ژياندا ئه م جوړه ملکه چيپکردنه
 ئاشتييانه يه م په پره و نه کردوه که تو ده رباره ی بو ت نووسی بووم.
 راستگو يانه ده ليم، پيم وا نيه که ئه و توانايه م هه بيت بيم به سوفی، به لام
 گهر که ئه مه ت پي بلیم: شته کانی نيوان من و که که م هه ر وه ک خوم
 ده مه ويست، دوا ی ئه وه ی وازم له ده ستتيوه ردانی کاروباره کانی هيتا، به
 شيوه يه کی سه رسور هينه ر گوړان. قه رزاری تو م و زور سوپاست ده که م،
 هه روه ها نزام بو ت کرد، وه لی ده ميکه له ده رگای خودام نه داوه و دلنيا نيم
 ئاخو هيتا له هه مان شوين نيسته جييه. هه ش به سه رم، ئايا وه ک چو ن له
 چيرو که که تدا خاوه ن مه يخانه که ده دويت، منيش ئاوها ده دويم؟ نيگه ران مه به،
 من به ده رده دلبيه وه به رانبهر به به ها کان کفر ده که م. هيتا کفر نه کردوه.
 له مه ولاش نايکه م.

له نورتا مېتونه

هاوپيت، ئيلا

نامه‌که

له به‌غداوه بۆ قه‌یسه‌رییه، ۲۹ ی ئه‌یلوول ۱۲۴۲

به‌ ناوی خودا که ده‌هنده و دلۆفانه

برامان سه‌ید بوره‌انه‌دین

سلۆتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا برژی

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت شادمان بووم وه‌ک چۆن ناسیوتمه‌هر واه‌فاداری پێگه‌ی عه‌شقیت. نامه‌که‌ت تووشی گولمه‌زیکێ کردم، چونکه‌هر ئه‌وه‌نده‌زانیم که بۆ پۆمی منه‌ی هاوه‌لێک ده‌که‌یت، ئیدی زانیم مه‌به‌ستت کێیه، وه‌لی ئه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی ئه‌وه‌ بوو که له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ چی بکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، ده‌رویشیکێ گه‌پیده له‌ ته‌که‌یکه‌ی منه و ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه. وه‌سه‌پی ئه‌و که‌سه‌ی که تو منه‌ی ده‌که‌یت، به‌ته‌واوی له‌مدا به‌دی ده‌کری. برۆای وایه که ئه‌و په‌یامیکێ بۆ ئه‌م جیهانه‌ پێیه. جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی بێتیته‌دی، له‌ که‌سیکی پوونبین و پووناکییر ده‌گه‌ریت تا په‌یامه‌که‌ی خۆی بۆ بگو‌یزیته‌وه و بیرری زاخاوبدات و پووناک بکاته‌وه. ئه‌و له‌ مریدیک یان له‌ فه‌قییه‌ک ناگه‌ریت، به‌لکو داوا له‌ خودا ده‌کات که هاوه‌لێک بدۆزیته‌وه. جاریکیان پێی گوتم که ئه‌و له‌ پیناوه‌ که‌سانی خواسابی نه‌هاتووه، به‌لکو هاتووه تا په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر خورپه‌ی دلی که‌سیک که به‌ره‌و پاستی رینۆینی دنیا ده‌کات.

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت، زانیم له‌ چاره‌ی شه‌سی ته‌وریزی نووسراوه که بگات به‌ رۆمی. جا بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کسانی بۆ هه‌موو ده‌رویشه‌کانی ته‌که‌یکه‌م هه‌ل بره‌خسینم، کو‌مکردنه‌وه و بی ئه‌وه‌ی بچه‌ نێو ورده‌کارییه‌وه، ده‌رباره‌ی زانایه‌ک که ده‌یه‌ه‌وی دلی خۆی بکاته‌وه قسه‌م بۆ کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

ژماره یه کی کهم و دیاریکراو بوون، شه مس تاقه که سیک بوو ته نانه ت دواى بیستنی مه ترسیی ئه رکه که، پیی له سه ر قه بوو لکردنی ئه وه داگرت. ئه مه له زستانی رابردوودا بوو. ئه وه بوو هه مان شت له به هار و ئینجا له پایزدا دووباره بووه وه.

رهنگه بیرسیت بۆچی به درێژایی ئه م ماوه یه چاوه پیم کرد. به ئاشکرا ده لیم زۆر بیرم لیکرده وه، جگه له تاقه هۆیه ک ناتوانم هۆی دیکه به ینمه وه: وام لیهاتبوو شه مسم زۆر خوش ویست و دلم نه ده هات بۆ سه فه ریکی ترسناک بینیرم.

شه مس له بهر ئه وه ی ژیانیکی ته نها ژیاوه، که سیکى ته بیات ئاسان نییه و هه ر ئه وه ده توانیت ئه م ئه رکه جێبه جێ بکات، به لام ئه گه ر له شاریکدا نشته جێ بوو و تیکه لاوی خه لکه که ی بوو، ئه وه ده ترسم هه ندێ که س بێزار بکات، بۆیه به گوێزه ی توانا هه ولم دا سه فه ره که ی دوا بخرم.

ئێواره ی پێش پۆیشتنه که ی شه مس، له بهر ئه وه ی کرمی ئاوریشم به خێو ده که م، به ده وری دارتووه کاندایاسه یه کی درێژمان کرد. ئاخه ر دابونه ریه کۆنه کان به که می له نێو ده چن. عه شق وه ک تروسکاییه ک ناسکه و به شیوه یه کی سه رسوڕه یته ر چون ئاوریشم به هیزه. بۆ شه مسم راقه کرد که چۆن کرمی ئاوریشم دواى ئه وه ی له قۆزاخه که ی سه رده ردینیت، ئه و ئاوریشمه له نێو ده بات که دروستی کردووه، بۆیه وه رزێره کان لێده برین له نێوان ئاوریشمه که و کرمی ئاوریشمه که دا یه کینکیان هه لبژێرن. زۆر جار کرمی ئاوریشمه که هێشتا له ناو قۆزاخه که یدايه ده یکوژن تا به ساغی ئاوریشمه که ده ربێن، بۆ دروستکردنی یه ک ملپنچی ئاوریشم، سه دان کرمی ئاوریشم به کار ده هینری.

خه ریک بوو ئێواره داده هات، بایه کی سارد به سه رماندا هه لیکرد و له رزم لیهات. له م پیرییه مدا به ئاسانی سه رمام ده بیته، لێ زانیم که ئه م له رز لیهاتمه م به وای پیرییه وه نییه، به لکو زانیم که له م دنیا یه دا ئه مه دوا جاره شه مس له ناو باخه که مدا ده وه ستیت و جاریکی تر هه چمان یه کتر نابینن. بێگومان ئه ویش هه ستی به وه کردبوو، چونکه خه میکم له چاوه کانیدا بینی.

کازیوهی ئەم بەیانییە، هات تا دەستەکانم ماچ بکات و داوای فەرم لێ بکات، واقم و پەما کە بینیم قژە پەش و درێژەکی بپووە و سمیلەکی تاشیووە، ئەو هۆکارەکی نەوت و منیش پرسیارم لێی نەکرد. پێش ئەوەی بپروات، گوتی پۆلی ئەو لەم چیرۆکەدا لە پۆلی کرمی ئاوریشم دەچیت و ئەو و پۆمی بەرەو قۆزاخە عەشقی خۆدایی دەکشێنەو، تا ئەو کاتە دیت و ئاوریشمیکی بەنرخ دەچنرێ، لە ناویدا دەمێننەو. وەلێ لە کۆتاییدا بۆ ئەوەی ئاوریشمە بژی، گەرەکی کرمی ئاوریشمە بمریت.

ئینجا بەرەو قۆنیا کەوتە پێ . خۆدا بیپاریزیت. دەزانم ئەوەی لەسەرم بوو کردم، هەروەها تۆش، بەلام خەمیکی قورس کەوتوووە سەر دڵم، خەریکە بۆ دەرویشیک پەرۆش دەبم کە لە هەموو ئەو دەرویشانەی لە تەکنیکە خۆمدا بینیومن، سەیرتر و سەرکێشتر بوو.

لە کۆتاییدا هەموومان بۆ لای خۆدا و بۆ لای ئەویش دەگەرێنەو.
 ھەر خۆدا پشتوپەنات بیت

باوەزەمان

فه قیکه

به‌غدا، ۲۹ ی ئیلوول ۱۲۴۳

بوون به ده‌رویش وه‌ک هه‌موان ئاگاداریان کردمه‌وه، ئاسان نییه، به‌لام
ئه‌و شته‌ی بیریان چوو پیتی بلین، ئه‌وه‌بوو گهر من بووم به‌ده‌رویش، ئه‌وا
له‌دوو لاهه‌تالاهه‌چیزم. له‌وته‌ی گه‌یشتوومه‌ته‌ئهم ته‌کیه‌وه‌کو سه‌گیک
کارده‌که‌م. پۆژانه‌ئه‌وه‌نده‌کارده‌که‌م که‌ده‌چمه‌نیو جییه‌که‌م، له‌تاو ئازاری
ماسوولکه‌کانم و پییه‌کانم، خه‌و ناچیه‌چاوم. له‌خۆم ده‌پرسم ئاخۆ که‌سی
ئاگای له‌وه‌هیه‌که‌چ مامه‌له‌یه‌کی خراپم له‌گه‌لدا ده‌کرێ؟ ته‌نانه‌ت گهر
یه‌کیکیش سه‌رنجی ئه‌وه‌ی داییت، بیگومان هه‌ر گویشی پی نادات. تا زیاتر
کارم ده‌کرد، شته‌که‌خراپتر ده‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌وان ناویشم نازانن و له‌نیو
خۆیاندا به‌چه‌له‌دوامه‌وه‌به‌ (فه‌قی تازه‌که‌و نه‌ناسه‌که‌و قۆسووره‌که‌)
ناویان ده‌هینام.

خراپترین شتیک بو من ئه‌وه‌بوو له‌ناندینه‌که‌به‌سه‌رپه‌رشتی
چیشتلینه‌ریک کارم ده‌کرد. ئهم پیاوه‌له‌جیاتى دل، خاوه‌نى پارچه‌به‌ردیک
بوو. ده‌بوو له‌سوپای مه‌غۆله‌کاندا بووبووايه‌ته‌سه‌رکرده‌یه‌کی درنده‌و
تینووی خوین، نه‌ک له‌ته‌کیی ده‌رویشه‌کاندا ببیه‌چیشتلینه‌ر. له‌یادم نییه
قه‌سه‌یه‌کی ناسکی له‌گه‌ل یه‌کیکدا کردبیت. پیم وا نییه‌بزانیت زه‌رده‌خه‌یه‌ک
بخاته‌سه‌ر لیوی. پۆژیکیان له‌گه‌وره‌ده‌رویشیکیانم پرسى ئاخۆ له‌سه‌ر فه‌قی
پنویسته‌که‌له‌ناندین له‌گه‌ل چیشتلینه‌ریکدا ملکه‌چی مه‌ینه‌تى کارکردن بیت؟
به‌زه‌رده‌خه‌یه‌کی ئالۆزه‌وه‌وه‌لامی دایه‌وه: (نه‌ک هه‌موو فه‌قیکان، به‌لکو
ته‌نها هه‌ندیکیان).

کهواته بۆچی ھەر من؟ سەید بۆچی دەیەوئ من لە فەقیکانی تر زیاتر
ئازار بکیشم؟ ئایا لەبەر ئەوەیە کە (نەفسی من) لە (نەفسی ئەوان) گەورەترە،
بۆیە بۆ پەرورەدەکردنم ئاتاجی مامەلەییەکی سەختترم؟

ھەموو پۆژئ یەكەم کەس من پادەبم، لە جۆگە نزیکە کە ئاو دەهینم،
ئینجا لە کوانوو کە ئاگر دەکەمەو، نانی کونجیدار دەکەم. بۆ قاوہلتی شۆربا
ئامادە دەکەم. ئاخەر ئاسان نییە بۆ پەنجا کەس خواردن دابین بکەیت، چونکە
پێویستە ھەموو خواردنەکان لە مەنجدەلگەلئ لێنرێن کە گەرەیی ھەریەکیکیان
لە قەوارەیی ھەوزی گەرماوہکان کەمتر نییە. جا ئەوہ پێننە بەرچاوتان کئ
پاکیان دەکاتەو و دەیانشت. من لە بەیاننیوہ تا ئیوارە ھەموو کاتەکانم بە
پاککردنەوہی زەوی و سەربان و قالدەرمە بەسەر دەبەم و ھەوشە گسک
دەدەم و دار دەبڕم. چەندین سەعات بە سپینەوہ و پاککردنەوہی تەختەبەندە
کۆنەکانی زەویی ژوورەکان بەسەر دەستەکانم و ئەژژوکانم کووڕ دەبمەو،
کە جیڕەجیڕیان لێوہ دێت. مرەبای پرتەقال و خۆراکی گەرم ئامادە دەکەم و
گیزەر و کولە کە سوێر دەکەم و بە وریاییوہ بڕیکی گونجاوی خوئ بەکار
دینم بە جۆرئ ناییت بەشی تامی ھێلکەییەکی زیاد بیت. خۆ ئەگەر بڕیکی
زۆرتر یا کەمتر خویم تێکردبا، ئەوا چیشتلێنەرە کە تووشی نۆرە تووڕەییە ک
دەبوو، ئەوسا ھەموو شتیکی بەسەر یە کدا دەشکاند و دەبوو سەرلەنوئ
ھەموو شتی ئامادە بکەمەو.

لە ھەموو ئەوانە خراپتر، ئەوہ بوو لە کاتی کارکردندا داوای لێدەکردم کە
بە زمانی عەرەبی دوعا بخوینم، داوایشی لێدەکردم بە دەنگی بەرز ئەو نزایانە
بڵێمەو تا دُنیا بیت کە وشەییەکم بیر نەچوو، بۆیە من پێکەوہ نوێژ دەکەم و
کار دەکەم، کار دەکەم و نوێژ دەکەم. ئازاردەرە کەم لافی ئەوہی لێدەدا کە:
(کوڕی خۆم، لە ناندیندا چەند بەرگەیی زەحمەتییەکان بگرت، زیاتر پێدەگەیت
و لەگەل فێربوونی چیشتلێناندا، وردەوردە پۆخت پێدەگات).

جاریکیان لێم پرسی: (بەلام ئەم ئەزموونە تا کەیی بەردەوام دەبێت؟).

یهک له سهر پشتم دهشکان. ئینجا ههردوو پینلاوهکه می له بهردهرگا دانا که نوکهکانیان پوووه دهرهوه بوون، ئهمهش نیشانهی ئهوهبوو که کاتی ئهوه هاتووه برۆم. له تهکیی دهرویشهکاندا دهرت ناکهن و به ئاشکرا بیت نالین که تو سهرکهتوو نهبوویت، بهلکو وات لیدهکن به بیدهنگی برۆیت.

(ناتوانین به زۆر بتهکین به دهرویش)، چیشتلینهکه ئهمهی درکاند، (چونکه بنیادهم دهتوانیت کهریک بیاته سهر ئاو، بهلام ناتوانیت به زۆر ئاوی دهرخوارد بدات. دهبی کهرهکه خۆی ئامادهیی تیدا بیت، لهمهش زیاتر پیگهیهکی تر نییه).

بیگومان مه بهستی ئهوه بوو که من کهرم. له راستیدا گهر شه مسی تهو ریزی نه بویه، ده می بوو به ته مابووم ئهم شوینه جی بهیلم، کهواته ختوکهی پتر ناسینی ئه وای لیکردم له م شوینه چهق بیهستم، چونکه له وه پێش من که سینی وهک ئهوم نه دیبوو. ئاخو ئه و له کهس نه ده ترسا، ملکه چی کهس نه بوو، ته نانهت چیشتلینه کهش زۆر ریزی دهگرت. گهر له م تهکیه دا گهر پێشهنگی هه بووینت و هی ئهوه بیت چاوی لی بکری، ته نها شه مسی تهو ریزی به ئه فسوونه کهی و ئابروومه ندیه کهی و یاخیبوونه که یه وه بوو، نهک ماموستا و شیخه خاکه را کهی تهکیه.

به لی، شه مسی تهو ریزی له بهر چاوی من قاره مانیک بوو. دوا ی ئه وهی که بینیم، زانیم من حه وه جهی ئه وه نیم که بېم به دهرویشیکی سه لار. گهر ماوه یه کی زۆرم له گه لیدا به سه ر بر دبا، ئه وا ده بوومه که سینی پێشهنگ و به وهج و سه رکیش، بۆیه که پایز داها ت، زانیم شه مس دهروات و ئیتر ناگه رپته وه، بریارم دا له گه لیدا برۆم.

دوا ی ئه وهی خۆم یه کلا کرده وه، چووم چاوم به باوه زه مان بکه ویت، بینیم دانیشتووه و له بهر رووناکیی فانوسیک کتییکی کون ده خوینته وه. (هیی فهقی، چیت ده وێ؟) وهک ئه وهی به بینینی من بیتا قهت بوو بیت، به بیتا قه تیه وه لی پرسیم.

به گویرهی ئه و توانای قسه له پرووییهی هه مبهو، گوتم: (گه وره م، زانیومه به م زووانه شه مسی ته وریزی ده روات. ده مه وئ له گه لیدا بپروم، رهنگه له سه فه ره کهیدا ئاتاجی هاوده میک بیت).

(نه مده زانی تو ئاوها هۆگری بوویت)، سهید به گومانه وه پئی گوتم: (یاخود بۆیه وا ده لئیت تا له کارکردنی ناندين رابکهیت؟ هیشتا ماوهی مه شقکردنه کهت ته واو نه بووه، هیشتا ماوته ببیت به ده رویش).

(رهنگه یاوه ریکردنی که سیکي وهک (شه مسی ته وریزی) له سه فه ره کهیدا بۆ من باشترین مه شق بیت)، هه رچهنده زانیم قسه یه کی ئاوها ئازایه تیی ده وئ، له گه ل ئه وه شدا هه ر گوتم.

سهید کهوته بیرکردنه وه وه و چهند بیده هنگیه کهی دریزه ی ده کیشا، ئه وهنده بپوام به وه زیاتر ده بوو که له سه ر بیچاوه پرووییه که م سه رکۆنه م ده کات و بانگی چیشتلینه ره که ده کات، تا سزام بدات، به لام ئه وهی نه کرد، به لکو به ناو می دییه وه ته ماشای کردم و سه ری له قاند.

(پۆله، رهنگه تو بۆ ئه وه نه خولقا بیت تا له ته کی بژیت. له نیوان هه ر حه وت فه قیدا له یه کتکیان زیاتر نامینیتته وه و ئه وانی تر ئه م ریگه یه ده گرنه بهر. هه سته وه ریم پیم ده لئیت که تو بۆ ئه وه ناشییت ببیته ده رویش، بۆیه ده بئیت له شوینتیکی تر به دوا ی به ش و چاره نووسی خۆتا بگه ریت. ده رباره ی یاوه ریکردنی شه مسیش له سه فه ره کهیدا، ده بی له خوی بپرسیت). که ده مودوه که مان ئاوها کوتایی هات، باوه زه مان به سه ر ئاماژه یه کی به وئیل و یه کلاکه ره وهی کرد و کوتایی به بابته که هیتا و گه پایه وه سه ر کتیبه که ی. هه ستم به خه مباری و بچووکیی خۆم کرد، به لام به راده یه کی سهیر پیم وا بوو که من ئازاد بووم.

شەمس

بەغدا، ۳۰ ئىيۇلى ۱۲۴۳

بە سواری ئەسپەكەم لە كازیوهدا پروو بەیەكە تەقاند، تەنها جاریك وەستام تا تەماشایەکی دواو بەكەم، تەكینی دەرویشەكانم بینی وەك هیلانەیی پەلەوەر لە نینو دارتووەكان و درەختیلەكان تا دەهات ون دەبوو. دەموچاوی ماندووی باوێزەمان لە بەرچاوم بوو، دەمزانى نینگەرانی منە، بەلام هۆکاریکی راستەقینەیی وام نەدەبینی وای لی بکات تا نینگەرانی بیت.

ئیدی لە سەفەریکی عەشقی ئاوەهای ناوێزەماندا هەببام لیکرد، ئیدی چۆن دەبیت تووشی زیان ببم؟ ئەمەش پێسای دەبەممە: لە نیتوان پۆژەلات و پۆژاوا و باشوور و باکووردا جیاوازییەکی ئەوتۆ نییە. ئیدی ئاراستەت پروو وەر لایەك بیت، ئەو سەفەری کە دەیکەیت دەبیت بیکەیت بە سەفەری ناوێزەمان خۆت. گەر لە ناوێزەمان خۆتدا سەفەرت کرد، ئەو دەتوانیت دنیا پانوبەرینەكە و ئەوێ پشیشییەو بەبیت.

هەرچەندە پشیشینی ئەوێ دەکرد کە پرووبەپرووی هەندێ ئاستەنگ ببمەو، وەلی پەژارە دایەگرتەم و ئەو چارەنووسەم بەخێرەیتا کە لە قونیا چاوێزیم بوو. لەبەر ئەوێ من سۆفیم، فیری ئەو بووبووم کە پێکەو بە دپک و گول، بە دزیوی و جوانی زیان قایل بم. ئەمەش پێسایەکی دیکە:

کاتی مامان که ده بینیت دوو گیانه که له کاتی ژاندا نازار ناچیتیت، ئیدی ده زانیت هیشتا ریگه بۆ مەلۆتکه که خوش نه بووه، که وانا جاری مندالی ناییت، جا بۆ ئه وهی نه فسیکی تازه له دایک بیت، پتویسته نازار هه بیت. هه وهک چۆن خشتی سوور ئاتاجی گهرمییهکی به رزه تا رهق بیت، خوشه ویستیش به نازار نه بیت کامل ناییت.

* * *

ئو شه وهی پیش ئه وهی ته کیی ده رویشه کان جی بهیلم، په نجه رهکانی ژووره که م والا کرد تا دهنگ و بۆنی تاریکی بینه ژووره وه. له بهر پرته پرتی پووناکی مۆمه که، پرچه درێژه که مم بهی و چهند داویکی زبری لی که وته سه زه وییه که، ئینجا ریش و سمیلم و هه ردو برۆم تاشی. که لیبوومه وه، له و پوخساره ی نئو ئاوینه که ورد بوومه وه که پتر دره وشاوه و لاو ده یواند. دوا ی ئه وهی تووکه کانم لابر، ده موچاوم له هه ناو و ته مه ن و په گه زیک خالیبووه وه و ئیدی نه رابر دووی هه بوو نه بانه پۆژ. له م ساته وه بۆ هه تاهه تایه داخرا. به هیوری گوتم: (به لئ، خۆم ئه وه ده زانم). ئه مه ش پیتسایه کی تری چل پیتساکه یه: "گه ران به دوا ی خوشه ویستیدا ده مانگۆریت. که سیک نییه به دوا ی خوشه ویستیدا بگه ریت و له کاتی سه فه ره که یدا پهنه گه یشتیت. هه ر ئه وه منده ده ست به سه فره ی گه ران بکه ییت، ئیدی له ناوه وه و له ده ره وه ده ست به گۆران ده که ییت."

باوه زه مان به سووکه زه رده خه نه یه که وه سندووقیکی مه خمه لی ده ره ینا و پیتسکه شی کردم. له ناویدا سی شتم بینی که ئه مانه بوون: ئاوینه یه کی زیوین، ده سته سپرکی ئاوریشم و که مۆله یه ک که عه تری تیدا بوو. (ئهم شتانه په نگه له سه فره که تدا یارمه تیت بدهن، که ئاتاجیان بووین به کاریان بینه. گه ر به روات به خۆت نه ما، ئه وا ئاوینه که جوانی ناوه وه ت پیشان ده دات. ئه گه ر هه ست کرد ناو و ناوبانگت له که یه کی گرتووه، ئه وا

دهسته سږه که یه کسه رډی دلت دینیته وه یاد، به لام عه تره که برینه کانی
ناوه وه و دهره وه تیار دهکات).

دهستیکم له هره که یان دا، ئینجا سندووقه کهم داخست و سوپاسی
باوه زه مانم کرد و گوتم: (پیم وایه تو ئیتر ناتوئی شتیکی تر بلیت).

له گه ل گهردی به یاندا، کاتی چوله که کان دهستیان به جریوه جریو کرد، که
دلۆپه ئاونگه بچووکه کان له سهر لقه کانه وه دهستیان به تکانه وه کرد، سواری
ئه سپه کهم* بووم و به ره و قونیا تیمته قاند. نه مده زانی چی چاوه پیم دهکات،
وهلی له و چاره نووسه دلنیا بووم که خودا بوی نووسی بووم.

---

* نووسه پیشتر ولاخه که ی شه مسی به (ماین) ناو بردووه، به لام له مهولا به دریزایی رومانکه به
(ئه سپ) ناوی ده بات، بویه منیش هر ئه سپم به کار هیتاوه. (و. کوردی).

فه قیكه

به غدا، ۳۰ ی ئیلوولی ۱۲۴۳

په دواى شه مسى ته ورئزیدا، به سواری ئه و ئه سپه ی که دزیووم، تيم ته قاند. تا له توانامدا بوو هه ولم دا مه ودايه که له نئوانماندا بهیلمه وه، بۆم ده رکوت ناکرئ بئ ئه وه ی بمبینیت که دواى که وتووم، پنی بگه م. کاتی شه مس له یه کئ له بازاره کانی به غدا وه ستا تا که می پشوو بدات و هه ندئ پیوستی سه فهر بکریت، بریارم دا خۆمی لئ ئاشکرا بکه م، ئیدی له به رده م ئه سپه که ی خۆم به زه ویدا دا.

“هئى لاوی نه ناسی پرچسور، ئه وه بۆ وا له سه ر زه ویه که خۆت دريژ کردووه؟، شه مس له سه ر پشتی ئه سپه که یه وه نیوه شادمان و نیوه سه رسوپماو بانگی کردم.

له به رده میدا به چۆکدا هاتم و وه ک ده رۆزه که ران ده سته کانم پانکرده وه و ملم دريژ کرد، به پارانه وه وه گوتم: “ده مه وئ یاوه ریت بکه م. تکات لیده که م با له گه لندا بيم.”

“ئایا ده زانیت من بۆ کوئ ده پۆم؟”

بیته نگ بووم. بیرم له م پرسیاره نه کردبووه وه، گوتم: “نه خیر، به لام ئه وه گرینگ نییه. من ده مه وئ بیمه مریدی تو. تو پیشه نگی منیت.”

شه مس گوئی: “وا راهاتووم به ته نها سه فهر بکه م و نامه وئ مرید یان فه قیم هه بیئت، سوپاست ده که م! بیگومان من پیشه نگی که س نیم، به تاییه تی تسۆ، ده ی به ریسی خۆتدا بکه ریوه، به لام ئه گه ر له بانه پۆژدا به دواى مامۆستایه کدا گه رایت، تکایه ریسیایه کی زیرین بیته وه یادت که ده لیت: له م دنیا یه دا ژماره ی فیرکه ری درۆزن و مامۆستای درۆزن له ژماره ی ئه سستیره

بينراوه‌كاني گەردوون زۆرتەرن. ئەو كەسە خۆپەرستانەي كە لە پای دەسەلاتدا كار دەكەن لەگەڵ مامۇستا راستەقینەكان تێكەل مەكە. مامۇستای پۆحیی راستگۆ سەرنجەت بۆ خۆی پاناكێشیت و چاوەڕێی ملكەچیی پەها، یان سەرسامیی تەواوی تۆ نییە، بەلكو یارمەتیت دەدات تا بەهای خۆدی ناوێوەت بزانیت و پێزی بگریت. مامۇستا راستەقینەكان وەك شووشە پوونن و نووری خودایان پێدا تێدەپەڕیت.

تەكات لێدەكەم هەلیكم بدەرئ، لێی پارامەو، هەموو گەڕیدە بەناوبانگەكان كەسێكان وەك مرید یان خزمەتكار هەبوو لە بارگەخستن و پۆشتیاندا، یارمەتییان داو.

شەمس وەك ئەوێ ددان بە راستیی قەسەكاندا بنیت، بەدەم ریشخواریندنەو پرسی: ئایا دەتوانیت یاوەریم بكەیت؟

راپەریم و بەرزەپێ هەستام، لە هەموو دڵمەو سەرم لەقاند و گوتم: بێگومان، لە ناخەوێ حەز دەكەم.

كەواتە باشە. یەكەم ئەرەكت ئەوێ: دەرەوێ پوو بکەیتە نزیکترین مەيخانه و داوی دەرێکی پێ شەراب بکەیت، بیهێنیت و لێرە لە بازارپەكدا بپۆیتەو.

منێك كە بە عەباكەم زەویی ژوورەكانم پاكەدەكردهو، مەنچەلەكانم وا سپی دەكردهو، وەك شووشەي جوانی قینیسیا دەبریسكانەو، كە لە لای یەكێك لە پیشەوەرەكان بینییووم و زۆر دەمی بوو كاتی خاچپەرستەكان دایان بەسەر شارەكەدا لە قوستەنتینە تالانیان كردهبوو، هەروەها دەتوانم بە یەك دانێشتن سەد پیاو پاك بكەم، یان لەتەسیر بچنم، هەموو ئەمانەشم بە ناوی گەشەکردنی پۆحەو دەکرد، بەلام خواریندنەوێ شەراب لەنتو هەموو خەلكی و لە بازاردا لە سەرووی توانای منەوێ، بۆیە ئیدی بە ترسەوێ تێم پوانی.

ناتوانم ئەوێ بكەم. گەر باوكم بزانیت، لاقەكانم دەشكێنیت. ئاخەر ئەو منی بۆ تەكێی دەرۆشەكان ناردوو تا ببمە موسلمانێکی چاكەخوێ، نەك ببمە یەكێ لە گاوری بێپەرست. ئاخەر خانەوادەكەم و هاوڕێكانم چیم پێ دەلێن؟

ههستم به نیکا سووتینه ره که ی شه مس کرد که ئاراسته ی کردم. هه موو جهستم که وته له رزین، هه ر وهک چۆن ئه وسا که وته له رزین، کاتی له پشت دهرگا داخراوه کانه وه خۆم لئ داگرتبوو.

‘وهک ده بیینی ناکرئ بیته یاوهرم، ئه مه ی به پیتمیک گوت بۆنی تاوانبارکردنی لیده هات، ‘تۆ زۆر بایه خ به بۆچوونی خه لک ده دهیت، تۆ ئه مه ت زانیوه؟ زۆر به تهنگ به دهسته ئینانی په زامه ندیی خه لکه وهیت، ئی هه رچه ند هه ولش بدهیت له په خنه یان په زگار نابیت.

زانیم که هه لی یاوهریکردنیم وا دوور ده که ویته وه، ئیدی دهستم به بهرگریکردن له خۆ کرد، ‘چۆن بتوانم که بزنام تۆ به م پرسیاره تاقیم ناکه یته وه؟ ئاخه ئیسلام شه رابی هه رام کردووه، ‘به لام ئه مه که مه کردنه به خودا. ئه رکی ئیمه ئه وه نییه که یه کیکمان به یار له سه ر به روای ئه وی تر بدات، شه مس ئاوها وه لامی دامه وه.

به ئاومیدی دیقه تی ده ور به ری خۆم دا و نه مه ده زانی چۆن وه لامی قسه کانی بده مه وه، مه ژگم وهک هه ویری هه لاته تیک هه لده چوو.

شه مس له سه ر قسه که ی پۆشیت و وتی: ‘تۆ ده لیت گویا ده ته وی پینگه که به یریت، لئ ناته ه وی له پای وه ده ئینانی ئه م ئامانجه، قوربانی به هه یج شتی بدهیت. سامان یان هیز یان نیوبانگ یان زیده پۆیی یان چیژی جهسته یی. گه ره که یه که م جار له و شتانه خۆت په زگار بکه ییت که لای مروف ئازیزن.

شه مس له سه ر ئه سه په که ی جیی خۆی خوشکرد و به مه کوتایی به قسه که ی هینا: ‘پیم وایه ده بی بۆ به غدا بۆ لای خیزانه که ت بگه پیتته وه، منه ی پیشه وه ریکی راستگۆ بکه و له به رده ستیدا فیزبه. وای بۆ ده چم په نگه پۆژی بیت بیته بازرگانیکی باش، به لام چاوچتۆک مه به. پینگه بده گه ره که به رۆم.

به م شینویه بۆ دواجار دوعاخوازیی لیکردم و ئاوزهنگی له ئه سه په که ی دا، تیتته قاند و دوورکه وته وه، دنیا له ژیر سمه کانی ئه سه په که یدا گرمه ی ده هات و ده خزی. خۆم هه لدايه سه ر ئه سه په که م و به ره و ده ره وه ی به غدا دووی که وتم، به لام مه ودا ی نیوانمان تا ده هات زۆرتر ده بوو، تا بوو به خالکی تاریک و دوور، ته نانه ت تا دوا ی ماوه یه کی زۆر که خاله تاریکه که ش له ئاسقوه دیار نه ما بوو، ههستم به کاریگه ریی نیگای شه مس ده کرد.

ئىلا

نۇرتامبىتن، ۲۴ ئىيى ۲۰۰۸

بەيىنى ھەموو پۇژىك، ئىدى كۆتايى پىشورى ھەفتە بوايە يان
پۇژەكانى تر، ئىلا پرووى دەكرده ناندینه كه و به خوى دھوت ژەمى قاوھلئى
باش، پەوتى پاشماوھى پۇژەكه دىارى دھكات، چونكه پىي وا بوو ژەمى
بەيىنىان گرینگىرىن ژەمى پۇژەكه يە. لە يەكئ لە گۇقارەكانى تاييەت بە
ئافرەتان خويندبوويەوھ كه ئەندامانى ئەو خىزانەى پىكەوھ بە پىكوپىكى
قاوھلئى دھكەن، لە ئەندامانى ئەو خىزانە تەباتر و يەكگرتووترن كه بە
نيوھتيرى لە مال دھردەچن. ھەرچەندە وەك گۇقارەكان باسيان دھكرد، بىرواى
بەوھ ھەبوو كه دھبىت چىژ لە خواردنى بەيىنىان وەربگريت، بەلام ئەزموونى
لەگەل ژەمى بەيىنىاندا وەك پىكدادانى ھەسارەكان وا بوو، چونكه لە خواردندا
ھەر يەكئ لە ئەندامانى خىزانەكهى ئارەزوويەكى جىاوازي ھەبوو و
ھەريەكەيان ھەزى لە خواردنىكى جىا بوو، ئەمەش دژى بىرۆكهى پىكەوھ
نانخواردنى ئىلا بوو. ئىدى چۆن لە سەر مېزى نانخواردن ھەماھەنگى
دروست دھبىت، كاتى جانىت لەتە نانىك بە مرەباوھ دھقرتينيٹ و ئافى نانى
تيرى بە ھەنگوينەوھ دھخوات و دھيقىد چاوەرپىيە قاپى ھىلكەى كولالوى بىتە
بەردەم، ئۆرلىش نايەھوئى ھىچ بخوات؟ سەربارى ھەموو ئەمانە، ژەمى بەيىنى
گرىنگ بوو و بەيىنى ھەموو پۇژى ئامادەى دھكرد. سووربوو لەسەر ئەوھى
كه نايت ھىچ يەكئ لە مندالەكانى پۇژەكهى بە خواردنى پارچە پىكىنىك، يان
خواردنىكى دىكەى ھەرزان، دھست پىيكات.

بەلام ئەم بەيىنىيە كه ئىلا چووھ ناندینهكه، يەكەم شتى كه كردى ئەوھ
بوو لە بەردەم مېزى نانخواردنەكه دانىشت و كۆمپيوترەكهى كردهوھ.

لهجياتى ئوھى قاوھى يان خوشاوى پرتقال ئامادە بىكات، يان نان بىكات،
ئىنتەرنىتەكەى كىردەوھە تا بزانىت ئاخۇ عەزىز نامەى ئەلىكترونىى بۇ ناردوھە.
ئای لەو خوشىيە كە نامەيەكى بىنى!

ئىلاى ئازىز

كە زانىم نىوان تۆ و كچەكەت باش بووھ شادمان بووم. دوتىنى
دەمەوبەيان گوندى مۆمۆستىنانگۆم جىيەشت. سەير لەوھەدا بوو من جگە لە
چەند پۆژى زياتر لەوئى نەمامەوھ، كەچى كە كاتى دوعاخوازى ھات زۆر
خەمبار بووم، بەلكو ھەستم بە خەمۆكى دەكرىد. لە خۆم پىرسى ئاخۇ جارىكى
دى دەتوانم لە گواتىمالا ئەم گوندە بچووكە بىيىنمەوھ؟ پىم وا نىيە.

ھەر جارى مالتاوايى لە شوپىنى بىكەم كە خوشم دەوئ، ھەست دەكەم
پاژىك لە خۆمى تىدا جىدەھىلەم. وام بە خەيالدا دىت، گەر ئىمە وھك ماركۆپۆلۇ
گەرىدەيى ھەلېژىرىن، يان لەنىو بىشكەوھ تا ناو گۆر لە ھەمان شوپىن
بىيىنەوھ، ئەوا ژيان دەبىتە زنجىرەيەك لە لەدايكبوون و مردن، چونكە
چركەساتىك لەدايك دەبىت و لەوى تردا دەمرىت. جا بۇ ئەوھى تاقىكرىدەوھى
نوى دەربەكون، تاقىكرىدەوھى كۆن دەپووكىتەوھ. ئەرى تۆش پىت وا نىيە؟

كە لە مۆمۆستىنانگۆم بووم، دەستم بە پامان كىرد و ھەولم دا پەنگ و
خەرمەنەى تۆ وىنا بىكەم. ھەر زوو سى پەنگ لە بەردەمىدا دەركەوتىن كە
ئەمانە بوون: زەردىكى گەرم، پرتەقالىيەكى شەرمىون، ئەرخەوانى. وام
مەزەندە كىرد كە ئەمانە پەنگەكانى تۆن، بە خەيالدا ھات كە ئەمانە چ بە جىا
بن يان پىكەوھ بن، پەنگگەلىكى جوانن.

لە گواتىمالا، تشاگۆل دوا وىستگەمە - شارۆچكەيەكە خانووەكانى پەرش
و بلاو و لە قور دروستكراون. حىكمەتىك لە چاوانى منداڵەكانىاندایە لە
سەرووى تەمەنىانەوھە. ئافرەتەكانى لە ھەموو جۆرە تەمەنىك لە مالاكانى
خۆياندا خەرىكى چىنىنى فەرشى سەر دىوارن كە بە نەخشى ناياب
پازاۋنەتەوھ. داوام لە پىرئىنىك كىرد كە فەرشىكى سەر دىوارم بۇ ھەلېژىرىت،
پىم گوت كە بۇ خاتوونىكى دەنىرم لە نۆرتامبۆن دەژى. دواى ئەوھى
كەمەكىك بىرى كىردەوھ، لەنىو كۆمەلە فەرشىكى زۆرى پىشت خۆيەوھ،
فەرشىكى پاكىشا. بە خۇدا سوتىدى خوارد، ئەو كۆمەلە پىر لە پەنجا فەرشى

له هه موو پهنگه كان تيدا بووه، به لام ئه و فهرشه ی که بق توی هه لېژارد، ته نها به سې پهنگ چنرابوو: زهر د و پرته قالی و وهنه وشه یی. وا بزانم تو حه ز دهکیت ئه م پیکه و ته بزانت، گهر له مه دا شتی هه بیت، ئه واهه له خوداوه یه. ئایا به خه یالندا هاتوو که نامه گۆرینه وه ی نیتوانمان پهنگه له پیکه و ته وه نه بیت.

له گهل سلاوی گهرمدا

عهزیز

تیبینی: گهر ویست، ده توانم فهرشه که ت به پۆستدا بق بنیرم، یان تا ئه و پۆژه دیت چاومان به یهک بکه ویت و کوپن قاوه پیکه وه بخوینه وه، چاوه پری بکه م و خۆم پیشکه شتی بکه م.

ئایلا چاوه کانی نوقاند و هه ولی دا ئه وه وینا بکات که چۆن پهنگه کانی دهووری خهرمانه ی دهموچاوی ده دن. سهیر له وه دا بوو که ئه و وینه یه ی له خه یالیدا به رجه سته بوو بوو، ئه و وینه یه نه بوو که هی ژنیکه ی له ته مه ن خۆیدا بیت، به لکو وینه ی ئه و کاته یه تی که کیژۆله یه کی حه وت سالان بوو.

بیره وه ریبه کی زۆر هه لده قولان و بق لای ده گه رانه وه، یاده وه ریگه لی بوون وایده زانی ده میکه له بیر ی چوونه ته وه. وینه ی دایکی که وه ستاوه و پشتینیکه ی فستقی سه وزئامالی به دهووری که مه ریدا به ستوو و کوپنیکه ی پیوانه کردنی به ده سته وه یه، ماسکینیکه ی خۆله میشی ئازارای دهموچاوی داپۆشیوه، چه ندین دلی کاغه زینی دره وشاوه و بریقه دار به دیواره که وه هه لواسراوه.

جه سته ی باوکی وهک ئه وه ی بیهه وچ له گهل که ره سه ی پازاندنه وه ی جه ژنی له دایک بوون تیکه ل بیت، له بنمیچه که وه شۆر بووه ته وه و شیوه یه کی دلگیری به ماله که به خشیوه. بیر ی که وه ته وه چۆن سالانی هه رزه کاری به سه ر بردوو، چۆن به رپر سیاری تیی خۆکوشتنه که ی باوکی خسته ئه سته ی دایکی. که ئایلا هیشتا کیژۆله یه کی بچوک بوو، به لئنی به خوی دا که شووی کرد ده بیت میرده که ی به خته وه ر بکات و نابیت وهک دایکی له شوو کردندا سه رکه و توو نه بیت. به پینی توانا هه ولبدات هاوسه رگیریه که ی له وه ی دایکی

جیا بیت، شووی به پیاویکی کریستیانی نه کرد، به لکو پیی باش بوو هر له
ثایینه که ی خوی شوو به پیاویک بکات.

ئوه چهند سالیکی که مه ئیلا وازی له وه هیناوه که رقی له دایکه
پیریژنه که ی بیتوه. هر چنده له م دوا بیه دا نیوانیان باش بووه، لی که یادی
ر ابردوو ده کاته وه، هینتا له ناخه وه دلته نگیه که دایده گریته.
'دایکه! ... خاک دایکمانه! خاک دایکمانه.'

ئیلا له دوا ی خویه وه شه پۆلیک پیکه نین و چه چپی ژنه وت. که ئاوری
دایه وه، بینیی چوار جوت چاو چاودیژی ده کن. بۆ یه که مین جار، ئۆرلی و
ئافی و جانیت و ده یقید پیکه وه بۆ قاوه لئیکردن هاتن. هه موویان به تهنیشت
یه که وه وهستان و وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی نامۆ بیت، تئیان ده روانی. له
شیوه ی ته ماشا کردنه که یانه وه دیار بوو که ئه وان ده می بوو له وی وه ستاون
و هه ولیان داوه سه رنجی رابکیشن.

ئیلا به زه رده خه نه وه گوته: 'به یانی هه مووتان باش.'
'ئه وه گویت لیمان نه بوو؟' ئۆرلی به سه رسوپمانه وه لیی پرسی.
ده یقید بی ئه وه ی ته ماشای بکات، وتی: 'تۆ ته واو نوقمی نیو ئه و
شاشه یه بوو بویت.'

ئیلا دوا ی نیگای شووه که ی که وت و له سه ر شاشه کراوه که ی به رانه بری
نامه یه کی عه زیز. ز. زاهارای بینیی که به شیوه یه کی کال بریسکه ی ده دا. به
په له به بی کوراندنه وه کۆمپیوته ره که ی داخست.

'چهند نامه یه کی په خشکاری ئه ده بی هه یه، ده بی بیان خوینمه وه، ئیلا
له سه ری پۆیشت، 'خه ریکی نووسینی راپۆرته که م بووم.'
ئافی به ده موچاویکی گرژه وه گوته: 'نه خیر، تۆ نامه ئه لیکترۆنییه کانت
ده خوینده وه.'

ئیلا له خوی پرسی ئاخۆ چی وای له مندا له هه رزه کاره کانی کردوه
ئاوها پرژد بن و خه وش یه کتر و درۆی ئه وانی تر ئاشکرا بکه ن؟ به لام که
ئه وان به لای باب ته که دا نه چون، به لکو ته ماشای شوینیکی دیکه یان ده کرد و
چاویان بری بووه میزی نانخواردنه که، بۆیه هه ستی به ئاسوده یی کرد.

ئۆرلى لای به لای ئىلادا كرده وه و له برى هه موویان پرسى: "دایكه،
 بۆچى ئەم به یانییه ژهمى قاوه لىت ئاماده نه كردوه؟"
 ئىلا به ره و میزه كه ئاوپیدا یه وه و بینى كه ئه وهى ئه وان ته ماشایان
 ده كرد، نه قاوه ی لى بوو نه هیلکه ی کولاو و نه نانی گهرم و نه مره بای ترى.
 چهند جارى سه رى بادا و وهك ئه وهى له ناوه وهیدا به و دهنگه قایل یت كه
 راستیه كى حاشاهه لنه گر ده دركىتیت.
 راسته، له بهر خۆوه گوتى چۆن بیرت چوو خواردنى به یانى دروست
 بکهیت؟

بەشى دووهم

ئاو

شته شلەمە نىيەكان دەگۆرپىن و

پېشېنى ناكرىن

پښتو

قونیا، ۱۵ تشرینی یه‌ک‌م ۱۲۴۴

ب‌بنیم مانگه پر و دره‌وشاوه‌که‌ی ناسمان له مرواریه‌کی نایاب و
هه‌لواسراو ده‌چوو، له‌نیو جیگه‌که‌م پ‌ابووم و له پهنجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشای
حه‌وشه‌که‌م کرد که لیوانلیوبوو له تریفه‌ی مانگ، لی ئه‌م جوانیه دل‌رفینه‌ی که
دیتم خورپه‌ی دلم و له‌رزینی ده‌سته‌کانمی سووک نه‌کرد.

‘نه‌فهندي، تو په‌نگت زهره‌لگه‌پاوه. ئایا دیسان خه‌ونت بینیه؟’
هاوسه‌ره‌که‌م به نهرمی وای پ‌ن گوتم، ‘جامی ثاوت ب‌بنیم؟’

دلنایم کرده‌وه و داوام لی‌کرد که ب‌ناو جیه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه و ناتوانیت
هیچ شتی بکات، چونکه خه‌ونه‌کانمان به‌شیکن له چاره‌نووسمان و خودا
چونی بویت ئاوها په‌وتی خویان وهردگرن. به خوم گوت بیگومان هویه‌ک
هه‌یه وام لیده‌کات که هه‌موو شه‌ویک له‌و چل شه‌وه‌ی پ‌بردوو هه‌مان خه‌ون
ببینم. له هر جاریکدا سه‌ره‌تای خه‌ونه‌که که‌می جیاواز بوو، یان په‌نگه
به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ون بوو، به‌لام ئه‌وه من بووم له هر شه‌ویکدا له
خانه‌یه‌کی جیاوه ململانیم کردوو.

ئه‌مجاره له ژووریکه‌ی به‌فهرش پاخراو و ئاشنا خوم بینی قورئانم
ده‌خویند، به‌لام له هیچ شوینتی له‌و شوینانه نه‌ده‌چوو که پیشتر بینیبووم.
ده‌رویشیکه‌ی بالابه‌رز و باریکه‌له له به‌رانبه‌رم قیت دانیشتبوو، ده‌مامک له‌سه‌ر
ده‌موچاوی بوو و مؤمدانیکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، پینج مؤمی داگیرساوی تیدا
بوو، پووناکیان ب‌و ده‌کردم تا بتوانم بخوینمه‌وه.

دوای که‌می سه‌رم هه‌لبری تا ده‌رویشه‌که له‌و چامه‌یه ئاگاداربه‌که‌مه‌وه که
ده‌مخوینده‌وه. وای له‌و ترسه‌ی که دایگرتم، ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی من به مؤمدانم

دهزانی، دهستی راسته‌ی پیاویک بو. که ده‌رویشه‌که دهستی بۆ دریژکردم، بینیم هر په‌نجه‌یه‌ک له په‌نجه‌کانی داگیرسابوون.

به ترسه‌وه ته‌ماشای ده‌ورو به‌ری خۆم کرد و له ئاو ده‌گه‌پام، به‌لام چه‌ند چاوم گێرا، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت. ئیدی عه‌باکه‌م له به‌ر خۆم داکه‌ند و دام به‌ سه‌ر ده‌رویشه‌که‌دا تا ئاگره‌که بکوژینه‌وه.

کاتی عه‌باکه‌م به‌رز کرده‌وه، ئه‌و نه‌ما بوو و له دوا‌ی خۆی مؤمیکی داگیرسای جیه‌یشتبوو.

له‌وساوه وام لی‌هاتوو به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی. له‌ ماله‌که‌دا به‌دوایدا ده‌گه‌پام و هه‌موو گۆشه و سووچی‌کم ده‌پشکنی. دوا‌جار به‌ره‌و حه‌وشه‌که رامکرد، گوله‌کانی ناو حه‌وشه‌که له ده‌ریایه‌کی ره‌نگی زه‌ردی دره‌وشاوه‌دا پشکوتوو بوون. به‌ راست و چه‌پدا بانگم کرد، وه‌لێ له هه‌یج شوینی پیاوه‌که‌م نه‌دی.

‘هۆو خۆشه‌ویست بگه‌رێوه، تو له کویت؟’

له‌ کو‌تاییدا وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌رییه‌کی شووم پێش خۆی دابم، له بیره‌که نزیک بوومه‌وه و له بنی تاریکی بیره‌که‌دا ته‌ماشای ئاوه‌که و شه‌پۆله‌که‌یم کرد. سه‌ره‌تا هه‌یج نه‌دی، لی دوا‌ی که‌مێ، له تریفه‌ پووناکه‌که‌ی مانگ لی‌وانلیتو بووم و حه‌وشه‌که‌ی پووناک کرده‌وه. ئه‌وسا دوو چاوی په‌شم بینی که له بنی بیره‌که‌وه به‌ خه‌میکی بپێشینه‌ نیگایان ده‌کردم.

‘کوشتیان، یه‌کنی بانگی کرد، په‌نگه‌ ئه‌وه هه‌ر ده‌نگی خۆم بوویت. له‌وانه‌یه ده‌نگه‌که‌ی خۆم له دۆخی ئازاریکی بپه‌رانه‌وه‌دا، وا ده‌رکه‌وتییت.

ئیدی هاوارم کرد و هاوارم کرد، تا هاوسه‌ره‌که‌م به‌ توندی گرتمی و به‌ سینگی خۆوه‌ی نوساندم. به‌ ناسکی لی‌ی پرسیم ‘ئه‌فه‌ندی، دیسان هه‌مان خه‌ونت دیوه‌؟’

* * *

دوای ئه‌وه‌ی کیرا دووباره‌ نوسته‌وه، به‌ره‌و‌ حه‌وشه‌که‌ دزه‌م کرد. له‌و‌ ساته‌دا‌ ئه‌و‌ سه‌رنجه‌م‌ لا‌ دروست‌ بوو، که‌ هه‌شتا‌ خه‌ونه‌که‌ به‌ پوونی و ترسناکیه‌وه‌ ده‌بینم. له‌ کپی شه‌وه‌که‌دا‌ به‌ بینینی بیره‌که‌ ته‌زوویه‌ک‌ به‌ هه‌موو‌ جه‌سته‌مدا‌ تپه‌په‌ری، به‌لام‌ توانام‌ نه‌بوو‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دابنیشم، ئیدی بۆ سهرته‌ی‌ شنه‌ی‌ شه‌وبای‌ نیو‌ دره‌خته‌کان‌ گویم‌ هه‌لخست.

له‌ کاتی‌ ئاوه‌ادا، نۆره‌خه‌میک‌ دایده‌گرتم‌ و نه‌مده‌زانی‌ به‌وای‌ چیه‌وه‌یه. ئاخ‌ر‌ منیک‌ ژبانی‌ خۆم‌ دروست‌کردوه‌ و ئه‌وه‌ی‌ به‌هه‌ویای‌ بووم‌ وه‌دیم‌ هه‌تاوه. خودا‌ سه‌ شتی‌ ئازیزی‌ پی‌ ره‌وا‌ بینوم‌ که‌ ئه‌مانه‌ن: زانست، چاکه‌خوازی، توانای‌ یارمه‌تیدانی‌ خه‌لکی‌ تا‌ به‌دوای‌ خودادا‌ بگه‌رین.

دوای‌ ئه‌وه‌ی‌ گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی‌ سیوه‌شت‌ سالی، خودا‌ له‌وه‌ زۆرت‌ری‌ پی‌ به‌خشیم‌ که‌ داوام‌ ده‌کرد. خویندم‌ تا‌ بووم‌ به‌ وتارخوین‌ و زانایه‌کی‌ ئیسلامی‌ و شه‌رعی، زانسته‌کانی‌ عه‌رفانم‌ خویند، ئه‌مه‌ش‌ زانستی‌که‌ به‌ پله‌ی‌ جیاجیا‌ ته‌نها‌ به‌ پتغه‌مبه‌ران‌ و پیاوچاکان‌ و زانایانی‌ ئایینی‌ ده‌به‌خشری. به‌ موچپاری‌ باوکم‌ خودا‌ لێ‌ خۆش‌ بیت، له‌ لای‌ باشترین‌ زانایانی‌ سه‌رده‌مه‌که‌مان‌ خویندم‌ و بۆ‌ قوول‌کردنه‌وه‌ی‌ باوه‌ره‌که‌م‌ که‌ ئه‌رکی‌که‌ خودا‌ منی‌ بۆ‌ تایبه‌تمه‌ند‌ کردوه، ده‌وانیکی‌ زۆرم‌ دا.

سه‌ید‌ بوره‌انه‌دینی‌ کۆنه‌مامۆستام‌ ده‌یگوت‌ من‌ له‌و‌ که‌سانه‌م‌ که‌ خودا‌ زۆر‌ خۆشی‌ ده‌وین، چونکه‌ بۆ‌ ئه‌م‌ ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ راسپێردراوم‌ تا‌ په‌یامه‌که‌ی‌ بگه‌یه‌نمه‌ به‌نده‌کانی‌ و بۆ‌ جیا‌کردنه‌وه‌ی‌ دادوێدای‌ کۆمه‌کیان‌ بگه‌م.

چه‌ندین‌ سال‌ له‌ حوچه‌ خویندم، له‌گه‌ل‌ زانایانی‌ دیکه‌ی‌ ئایینناسیدا‌ له‌ لاهووت‌م‌ کۆلییه‌وه، فه‌قی‌کانم‌ فیر‌کرد‌ و له‌ زانستی‌ ئایینی‌ و فه‌رمووده‌م‌ کۆلییه‌وه‌ و وتاری‌ هه‌ینیم‌ له‌ گه‌وره‌ترین‌ مزگه‌وته‌کانی‌ شاردا‌ خوینده‌وه. به‌ ده‌گه‌م‌ ناوی‌ ئه‌و‌ فه‌قی‌انه‌م‌ له‌ بیرده‌چوو‌ که‌ وانه‌م‌ پێ‌ گوتبوونه‌وه. هه‌ست‌ به‌ زیاده‌روی‌ی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ ده‌که‌م‌ که‌ لێیان‌ ده‌بیستم‌ ده‌لێن‌ گوايه‌ په‌كجار‌ ئاتاجی‌ ئه‌و‌ وتارانه‌ی‌ من‌ بوون‌ و پینوینیی‌ کردوون‌ و ژبانیا‌نی‌ گۆریوه.

خودا‌ به‌ خه‌زانیکی‌ خۆشه‌ویست‌ و براده‌ری‌ باش‌ و مریدی‌ دلسۆز‌ خه‌لاتی‌ کردووم. له‌ ژبانمدا‌ هه‌زاری‌ و نه‌بوونیم‌ نه‌چه‌شتووه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ له‌ده‌ستدانی‌ په‌که‌مین‌ هاوسه‌رم‌ ئیشیکی‌ توند‌م‌ پتغه‌یشت‌ و پیم‌ وا‌ بوو‌ ئیتر‌ ژن‌

ناهیتمهوه، بهلام ژنم هیئا. له سایه ی کیراوه ژیانیکې پر خوشی و گهشی ژيام. ههردوو کورپهکهم گهوره بوون، لهگهل ئهوهشدا ههړ ئه و پرسیاره دهکهم چوڼ دهبیت یهکتیکیان لهوی دیکه جیابیت. ئه و دووه مینا دوو تۆون، لهگهل ئهوهی به تهنیشت یهکوه و له هه مان خاکدا پوینراون و هه مان خور گهشه ی پیداون و هه مان ئاو پاراوی کردوون، ئیدی سهریان دهرهینا و دوو پروهکی تهواو جیایان لئ پیدابوو. من شانازیان پیوه دهکهم، شانازی به و کچه مانه وهش دهکهم که هه لمانگرتووه تهوه و خاوه ن چهن د بههره یهکی دهگمه نه. من پیاویتی بهخته وهرم، به ژیانی خو م و به و کۆمه لهی که تیاندا دهژیم، په زامه ند و قایلم.

کهواته بۆچی له ناوه وهندا ههست به بۆشایی دهکهم و پۆژ له دوا ی پۆژ بۆشاییه که قوول و هه راوتر دهبیت؟ وهک نه خوشی پۆحم بۆگهن دهکات و بۆ هه ر کویتی هک برۆم له گه لمدایه، وهک مشک هیمنه، بهلام موزیر و درنده یه.

شنه مس

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه که م ۱۲۴۴

بهرله وهی له دهروازهی هر شاریک که پیشتر نه م دی بیت، بچمه ژووره وه، که می دهوهم تا سلاو له پیاوچاکان و پیروزه کان بکه م، ئیدی به مردوو و زینوویانه وه، به ناسراو و گومناویانه وه. هر کاتی گه یشتیتمه شوینیکی نو، یه که م شتی که کردومه ئه وه یه فهرم له پیاوچاکانی خیرخواز وهرگرتوه، ئیدی موسلمان بووبن یان کریستیان یان جووله که بن، چونکه بروام وایه پیاوچاکان له سهرووی ئه م ناولینانه جیاوازه توور هاتانه وهن، چونکه ئه وان سهر به هه موو مرقایه تین.

هر ئه وهنده بۆ یه که م جار له مه ودایه کی دووره وه قونیا م لی ده رکه وت، ئه وه ی له وه پیش کردبووم لیره ش کردم، به لام شتیکی نااسایی پرووی دا. له بری وه لامدانه وه ی سلاوه که م و فهر پتیه خشینم، پیاوچاکان وه ک کیلی وردوخاشبووی گۆره کان بیده نگ بوون. دووباره به دهنگیکی به رزتر و توندتر سلاوم لی کردنه وه، به لکو ئی نه یانیستیتم. دیسان بیده نگی بالی کیتشا. ئیدی زانیم ئه وان به باشی گوینان له من بووه، به لام فهری خویان پی نه به خشیوم.

‘پیم بلی ئه وه چی قه وماوه؟’ داوام له (با)یه که کرد تا به درێژی و پانایی ولاته که قسه کانم بۆ پیاوچاکان و ریز لینگراوه کان بیات.

دوای که مه کی بایه که به خو و وه لامه وه گه رایه وه و گوئی: ‘هۆ ده رویش، له م شارهدا له دوو شتی دژ به یه کتر زیاتر نابینیت و له نیواناندا شتی تر نییه، ئه ویش یان خۆشه و یستییه کی بی غه لوغه شه، یان رقیکی ئه ستووره. ئیمه

ئاگادارت دەكەينەو ڭەر بېرۇيت لەسەر بەرپرسيارىتتى خۇت دەچىتە ناو
شارەكەو.

وتم: لەم بارەدا پىزويست بە پەژارە ناكات، من تا ماوم خۇشەويستى
بىڭەرد دەدۆزمەو، ئەمەش بۇ من بەسە.

كاتى پياوچاكانى قۇنيا ئەو ەيان بىست، فەرى خۇيان پى بەخشىم، بەلام
من بىيارم دا لە چوونە نىوشارەكە پەلەنەكەم، ئەو بوو لەژىر داربەرپوويەك
دانىشتىم. لەو دەمەدا كە ئەسپەكەم لەو گىاوگۇلانە دەلەوەرپا، دەستم بە
تەماشاكردنى شارەكە كرد كە لە دوورپا لىمەو دىاربوو. منارەكانى قۇنيا
لەبەر تىشكى خۆرەكە وەك پارچە بلوور دەبرىسكانەو. ناوبەناو وەرپىنى
سەگ و زەرەى كەر و پىكەننى مندانان و دەنگى فروشيارانم دەبىست كە بە
هەموو ەيزيانەو بانگيان دەكرد - دەنگەلەكى ئاسايى كە نىشانەى
دەنگەكانى شارىكە پرە لە ژيان. لە خۇم پرسى ئاخۇ دەبى لە پشت دەرگا
داخراوەكان و پەنجەرە بە پەردە داپۆشراوەكان، جۆرى شادمانى و خەم چى
بىن؟ لەبەر ئەو ەى لەگەل ژيانى گەپىدەبىدا راھاتبووم، بۆيە مانەو لە شاردا
كەمى بىزارى دەكردم، بەلام پىسايەكى بنچىنەى دىكەم ەاتەو ەاد كە دەلەيت:
(هەول مەدە بەرەنگارى ئەو گۇرپانكارىيانە بىيەو كە پەيت لىدەگرن، بەلكو
لىكەپى با ژيان لەناوتدا بۆى. ڭەر ژيانت سەرەوژىر و قەپەو بوو، نىگەران
مەبە. چۆن دەكرى بزانىت كە ئەو شەى لەگەلدا راھاتوويت، لەو شتە باشترە
كە بەپۆەيە؟).

دەنگىكى ناسك لە زىندەخەو كەم وەئاگاي ەينام و گوتى: 'دەرويش،
سللاوت لى بىت'.

كە ئاوپم داىەو، جوتيارىكى پىستەسەمەر و دەستوبازوو ئەستوور و
سمىلشۆپم دى. سوارى پەيتوونىك بووبوو كە گايەكى لەپولاواز رايدەكەشا،
ئەم گياندارە بەستەزمانە وا دىاربوو ەا ئىستا ەا نەختىكى تر گيانى
دەردەچىت.

و لەلام داىەو: 'سللاو لە تۆش، بەرەكەتى خودات بەسەردا بېرژىت'.
'ئەو بۇ لىرە بە تەنيا دانىشتوويت؟ ڭەر لە سوارى ئەسپەكەت ماندوو
بوويت، ئەو دەتوانم بىگەينم'.

به زهردهخه نه وه پټم وت: "سوپاست ده کهم، پټم وایه به پټیان برؤم له گایه کهی تو زووتر ده کهمه چی".

جوتیاره که وتی: "گایه کهم به کهم مه زانه"، ههستی به سووکایه تی کرد، "پهنگه پیر و لاواز بووبیت، به لام نازیزترین هاوپټمه".

ئهم قسانهم به دلوه نووسان، ئیدی به رزه پټی پاپه پټیم و به رانبهر جوتیاره که دانوشتامه وه. ئاخړ منیکی ساکاری پټکهاته ی بازنه فراوانه کهی خهلقه ندهکانی خودا، چؤن ده کرئ پټکهاته یه کی دیکه ی ئهم بازنه یه به کهم بزائم، ئیدی ئهو پټکهاته یه ئاژهل بیت یان مروڤ؟
گوتم: "داوای لیبوردن له خؤت و له گایه کهت ده کهم، تکات لینده کهم بمبه خشه".

سټیه ریکی باوه پنه کردن له سهر پوخساری جوتیاره که نه خش بوو. ماوه یه که له شوین خوی وشک وهستا و وایزانی شوخی پټده کهم، گوتی: "قهت هیچ کهس وای پټ نه وتووم"، زهردهخه نه یه کی گهرمی به پرومدا پژاند. "مه به ست ئه وه یه داوای لیبوردنم له گایه کهت کرد؟".

"مه به ستم ئه مه شه، به لام قهت هیچ کهس وای لیبوردنی لئ نه کردووم، به لکو گهر پرویشی دابیت ئه وه به پټچه وانه وه بووه، به ردهوام منم ته وازؤ ده خوازمه وه. ته نانهت کاتی خه لکی هه له یه کم به رانبهر ده کهن، ههر من داوای ته وازؤ یان لینده کهم".

به بیستنی ئه وه نیگه ران بووم، به هیمنی گوتم: "قورئانی پیروژ ده لیت (مروڤمان له باشتترین شیوه دا دروستکرد)، ئه مه ش پټسایه که له پټساکان".
پرسی: "کام پټسا؟".

"خودا مژوولی ته واوکردنی دروستکردنی دهره وه و ناوه وه ی تویه. ئهو ته واو مژوولی تویه. ههر بنیاده میتک بریتیه له کرده یه کی به ردهوام و له سه رخؤ و بزواو، به لام به خوراگریه کی به ره و بهرکه مالبوون. ههر یه کی له ئیمه بریتیه له کاریکی هونه ری ته واونه کراو و لیبواونه هه ولی بهرکه مالبوون ده دات. خودا له گه ل هه ری که ماندا به جیا مامه له ده کات، چونکه مروڤایه تی تابلؤیه کی جوانه و شیوه کاریکی به هره مند وټنه ی کټشاوه، له پرووی بایه خیشه وه هه موو خاله کان له ته واوکردنی وټنه که دا یه کسانن".

‘ئایا هاتوویت تا گوئ له وتاره که ش بگریت؟’، جوتیاره که سه ره نوئ به بایه خه وه پرسباری کرد و له سه ری پویشت: ‘وا دیاره شوینه که له خه لکی جمه ی بیت. ئەو پیاویکی مه زنه’.

که زانیم مه بهستی کینه، دلم به توندی که وته خورپه، لیم پرسی: ‘پیم بلی جیاوازی و تاره کانی پۆمی له چیدایه؟’.

جوتیاره که بیدهنگ بوو و چاوی برییه ئاسۆی فراوان. وا دیاربوو که بیرى له هه موو شوینیکدا ده هات و ده چوو، بئ ئەوه ی له شوینیکی دیاریکراو بگرسیته وه.

ئینجا وتی: ‘له گوندی پزئیته وه به کۆمه لئ ده رده سه رییه وه هاتم. سه ره تا برسیتی داها، ئینجا مه غۆله کان هاتن و پرویان ده کرده هه ر دینه ک ده یان سووتاند و تالانیان ده کرد، به لام ئەوه ی به شاره گه وره کانیان کرد، خراپتر بوو. ئەوه بوو ئەرزه پۆم و سیواس و قه یسه رییه یان داگیر کرد، هه رچی نێزینه بوو سه ریان برین و ئافره تانیان به دیل گرت. بۆخۆم که سینکم له خۆشه ویستانم له ده ست نه چوو ه یان مالم تیدا نه چوو، به لام شتیکی گرینگم له ده ست داوه، ئەویش خۆشی و گه شییه’.

لیم پرسی: ‘ئوه چی په یوه ندیه کی به پۆمییه وه هه یه؟’.

جوتیاره که دووباره چاوی برییه وه گایه که ی و به ئاخافتنیکی خالی له هه ر ریتمیک، که وته بلمه بلم: ‘هه موو خه لکی ده بیژن گه ر گوئ له وتاره کانی پۆمی بگریت، خه مه کانت ده ره وینه وه؟’

به ش به حالی خۆم پیم وا نیه که له گه ل خه مدا کیشه یه ک هه بیّت، به لکو ته واو به پینچه وانه وه یه – ئەوه دوو پروویه که خه لکی به خته وه ر ده کات، به لام پاستی وایان لیده کات هه ست به خه مباری بکه ن، به لام ئەوه م به جوتیاره که نه وت، به لکو پیم گوت: ‘بۆچی تا قونیا هاره لیت نه که م تا ده رباره ی پۆمی پتر قسه م بۆ بکه یه ت؟’.

هه وساری ئەسه په که م به گالیسه که وه به ست و سه رکه وتم و به ته نیشته جوتیاره که وه پۆنیشتم. که زانیم گایه که گوئ به سه رباره که ی نادات، هه ستم به خۆشحالی کرد. به شیوه یه کی بیتزارکه ر یه کجار له سه رخۆ ده ستی به پۆیشتن کرد. جوتیاره که له تی نان و پارچه یه ک په نیری بزنی پندام و ده ستم

به خواردن بیان کرد. ئینجا به بهر چاوی نه‌نوستووی پیاوچاکانی شاره‌که‌دا و له‌ژیر ئاسمانیکی سامال و شین و خۆره‌تاویکی داگیرساودا چووینه ناو قۆنیاوه.

‘هاوړیم خودا پشتیوانت بیت’، ئه‌مه‌م گوت و له‌سه‌ر گالیسکه‌که‌یه‌وه قه‌له‌مبازیکم دا و هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌م کرده‌وه.

‘له‌ بیرت نه‌چیت ئاماده‌ی وتاره‌کان بیت’، جوتیاره‌که به‌په‌رۆشه‌وه بانگی کردم. سه‌رم له‌قاند و به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست دوعاخوازیم لیکرد، گوتم ‘گهر خودا مه‌یلی لئ بیت’.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌له‌های بیستنی وتاره‌که و چاوه‌ڕێی بینینی ڕۆمی بووم، به‌لام سه‌ره‌تا ویستم له‌ شاره‌که‌دا هه‌ندێ کات به‌سه‌ر ببه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار ده‌رباره‌ی ئه‌م وتارییژه‌ مه‌زنه‌ بۆچوونی دانیشتوانی شاره‌که‌ بزانم. ده‌مه‌ه‌ویست به‌ر له‌وه‌ی به‌ چاوی خۆم ببینم، له‌ چاوی خه‌لکه‌که‌وه‌ ببینم، له‌ چاوی یار و نه‌یاره‌وه‌، چاوانی خۆشیان ده‌وێ و چاوانی ڕقیان لێهه‌تی.

حه سه نی سواکهر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

پاوه ده کهیت یان نایکه ییت، ئه وان بهم پاککه ره وه زه مینییه* ده لنین (ئازاری پیروز). ئاخر منیکی گه روگولی له یه مبوروس** هه لواسراو له وه زیاتری ناوی که ته نیا بیئن له ناویاندا بییت، ئیدی مردوو بن یان زیندوو. له شه قامه کاندایه که کان بۆ ترساندن مندا له هارو هاجه کانیا ن ئاماژه به من ده کهن، مندا لان به ردبارانم ده کهن، خاوهن دوکانه کان له بهردهم دوکانه کانیا ن دهرم ده کهن تا تووشی ئه و به دبختیه یان نه کهم که بۆ ههر شوینی برۆم له گه لمدا یه، ژنه دوو گیانه کان که چاویان به من ده که ویت له ترسی ئه وه ی مندا لی شیواویان نه بییت، پرووی خویان داده پۆشن. ئه وانه نه یانده زانی چه ند خویان له من دوور بگرن، منیش به هه مان شیوه خۆم لییان دوور ده گرم تا له نیگا توور به کانیا ن خۆم بپاریزم.

بیستم ده گۆرا و رهش هه لده گه را و ئه ستوور ده بوو، له سه ره هه ردوو شانم و چۆکه کانم و باله کانم و ده موچاوم له پهنگی هیلکه ی پیس به قهواره ی جیاجیا بلق ده رده که و تن و هه ستم به زوورانه وه و سووتانه وه یان ده کرد، به لام ئه وه نده ی نه ده برد ئیشه که ی نه ده ما. ئه م په لانه گه وره ده بوون و هه لده ئاوسان و کیسه ی ناشیرینیا ن لی پهیدا ده بوو، ده سته کانم چرنوکیان لی پهیدا ده بوو و ده موچاوم به راده یه که ده گۆرا ههر نه ده ناسرایه وه. که ده گه یشتمه دوا دوا یی، نه مده توانی پیلو وه کانم لی که بنیم. لی که به ده ممدا ده چۆرا یه وه و ههر له خو وه چاوه کانم فرمی سکیان ده پزانده، شهش نینۆکی

* پاککه ره وه ی زه مینی: دیواریکی نیوان به هه شت و دۆزه خه.

** یه مبوروس: پینچیکی نیو دۆزه خه.

په نجه كانم كه وتن و نينؤكيكي ترم خهريكبوو دهكوت. سهير له وهدايه كه هيتشتا جه ستم مووى پتوهيه، بؤيه دهبنى له مه دا خؤم به بهخته وهر بزانم. بيستبووم كه گه پرووهكان فرينده دهنه دهره وهى شووراكانى شار، به لام له م شاره دا مادام گروئ بوون بؤ ئاگادار كردنه وهى خه لكى زهنگيكي پتیه تا لى نزيك نه كه ونه وه، وازيان لى هيتاوه تا له ناوشار بؤى.

ههروه ها ريگه ي دهرؤزه كردنيان پيداوين، ئه مه ش شتيكى باشه، چونكه گه ر ئه وه نه كه ين، له برسان دهمرين. دهرؤزه كردن يه كيكه له و دوو ريگه يه ي پنى ده ژيين، به لام ريگه ي دووهم نوؤژ كردنه، ئه مه ش نهك له بهر ئه وهى كه خودا چاوديرييه كي تاييه تى گه پرووهكان دهكات، به لكو هه ندئ پتيان وايه كه به هؤيه كي سهيره وه ئه مه دهكات، بؤيه دانيشتوانى شاره كه به قه د ئه وهى نه فره تيان لى ده كردين، به و ئوميد ه ي بري زياده نزا له دهممان دهرينن، خو شيان دهويستين و بري پاره يان خواردنيان پينده داين. رهنگه له شه قامه كاندا گه پرووهكان له سهگ خراپتر مامه له يان له گه لدا بكرئ، به لام له و شوپانه ي كه تارمايى مهرگ يان نا ئوميد ييان لى دهرده كه ويټ، ئه وا ئيمه مانان تيدا ده بين به پاشا.

كه داوام لى دهكري بهرانبه ر هه ندئ پاره بؤ كه سيك هه ندئ نزابكه م، سه رم بهرده ده مه وه و به چه ند وشه يه كي ناحالى به عه ره بي بلمه بلميك دهكه م و خؤم وا پيشان ده دم كه نوقمى نئو نزاكردن بووم. هه موو ئه وهى له ده ستم ديت تا بيكه م ئه وهيه زؤر له خؤم دهكه م، چونكه له و باوه ره دام كه خودا نامبيستيت، ئى هؤكار يكيشم به ده سته وه نيه وام لى بكات كه ئه و ده مبيستيت.

هه رچه نده سوال كردن قازانجيكى واى نيه، به لام له نزاكرن پيم ئاسانتره. خو هيج نه بيت كه س هه لناخه له تينم. پؤژى هه ينى بؤ دهرؤزه كردن باشتري ن پؤژه كانى هه فته يه، به لام هه موو پؤژه كانى ره مه زان به هه رمينه. دوا هه مين پؤژه كانى ره مه زان يش باشتري ن پؤژى سوال كردن، خه لكى ته نانته ئه وان ه ي هيجيان نيه، بؤ زهكاتدان كيتركى دهكهن، تا خودا له گونا ه ي سه ره تا و كو تا ييان خوش بيت، بؤيه ده بينين خه لكى له ساليكدا يهك جار له سوالكه ر پاناكهن، به لكو به دوايى سوالكه ردا ده گه رين، ئيدى تا سوالكه ره كه داموتر

بیت، باشتره و شانازی بهوه دهکهن که بهخشندهن و حه زیان له چاکهیه. ئەوان تهنه کێپرکی لهسهر ئەوه ناکهن که زهکاتمان بدهن، بهلکو ئەوهستهشمان لا دروست دهکهن که لهو پۆژهدا خوشیان دهوین.

پهنگه ئەمڕۆ له ههموو پۆژهکان بههه پمیتتر بیت، چونکه پۆمی وتاری ههینی دهخوینیتهوه. مزگه وته که پرپه له نوێژکه ران و ئەوانه ی لهناو مزگه وته که جێیان دهست ناکه ویت، لهناو حه وشه که پیزده بهستن. نوێژی عهسر بۆ نوێژکه ران و گیرفانبران باشترین کاته، ئەوانیش وهک من ههموویان لێره و له پیزی نوێژکه رهکاندا بلا بوونه تهوه.

به رانبهر مزگه وته که دانیشتم و پشتم دایه درهختیکی که وه تهوه. ههوا ی دوا ی باران له بۆنی شێ یهقی دابوو وه و تیکه لی ئەوه بۆنه خوشه بووبوو که له باخه دووره کانه وه هه لیکردبوو. جامولکه ی سوال کردنه کهم له بهردهم خۆم دانا. وهک سوالکه رهکانی تر به ئاشکرا داوا ی خیرم نه ده کرد. ئاخه که پروگول ئاتاجی ناله و گریان و پارانه وه نییه، حه وهجه ی ئەوهش نییه هه ندی چیرۆک دروست بکات و کلۆلی و نهخۆشی خۆی پیشان بدات، چونکه هه ر به بینینی دهموچاوم کاریگه ری هه زار وشه ی هه یه، بۆیه پووی خۆم هه لمالی و دانیشتم.

دوا ی سه عاتی پارچه دراوی کانه زایی یهک له دوا ی یهک که وتنه نیو جامولکه که مه وه، هه ره مووی پارچه مسی شکاوبوون. من ئەلهای ئەوه م ده کرد پارچه زیریکم دهست بکه ویت که هیمای خۆر یان شیر یان مانگی دووشه وه ی لهسهر هه لکۆلراییت. ئیدی له وه ته ی خوالیخۆشبوو عه لائه دین که یقوباد یاسا سه پت را وه کانی لهسهر درا وه کان سووک کرد، بریار درا هه موو ئەوه پاره کانه زاییانه ی که له لایه ن والیه کانی حه له ب و فه رمان په روا فاتمییه کانی قاهیره و خه لیفه ی به غدا و قلو رینی ئیتالی لیده درین بۆ مامه له به کار دین، ئاوه اش فه رمان په وایانی قونیا به سوالکه ره کانی شاریشه وه هه موویان قایلن به کاری بهینن.

چهند پارچه پاره‌یه‌کی کانزایی و هه‌ندئ پاره‌ی وشکه‌ی کاغه‌زین که‌وته
 کوشمه‌وه. که‌لازیرین و مه‌یله‌و سووره‌کانی دارکه‌وته‌که‌ش داده‌پژان و که
 بایه‌کی توند هه‌لیکرد مینا دره‌خته‌که‌ش بیهه‌وئ خیرم پی بکات، هه‌ندئ له
 که‌لاکانی که‌وته‌ناو جامه‌که‌مه‌وه. له‌ناکاو زانیم که‌شتیکی هاوبه‌ش من و
 دارکه‌وته‌که‌که‌ده‌کاته‌وه. ئه‌و دره‌خته‌ی که‌له‌پایزدا که‌لاکانی ده‌وه‌رین و له‌و
 پیاوه ده‌چیت کاتی ده‌گاته دوا قو‌ناغه‌کانی نه‌خوشیی که‌پروویی و په‌له‌کانی
 هه‌لده‌وه‌رن.

وه‌ک دره‌ختیکی پرووت بووم. پینستم و ئه‌ندامه‌کانم و ده‌موچاوم
 هه‌لده‌وه‌رین، ئیدی هه‌موو پوژئ به‌شیکی دیکه‌ی جه‌ستم جینی ده‌هیشتم و
 وه‌ک دارکه‌وته‌که‌که‌وه‌رزیکی به‌هارم نه‌بوو گوله‌کانم تیندا خونه‌چه‌ده‌ربکات.
 ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی ده‌ده‌م، هه‌تاهه‌تایه‌له‌ده‌ستی ده‌ده‌م. کاتی خه‌لکی ته‌ماشام
 ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ته‌ماشام ناکه‌ن تا بزائن من کیم، به‌لکو ته‌ماشای ئه‌وه‌ده‌که‌ن
 که‌له‌ده‌ستی ده‌ده‌م. کاتی پارچه‌دراوئیکیان فریده‌دایه‌نیو جامه‌که‌مه‌وه، زۆر
 به‌خیرایی فریانه‌ده‌دا و وه‌ک ئه‌وه‌ی گهر ته‌ماشام بکه‌ن تووشی
 نه‌خوشییه‌که‌م ده‌بن، خویان له‌ته‌ماشاکردنی چاوه‌کانم ده‌دزییه‌وه. من به‌لای
 ئه‌وانه‌وه‌له‌دزیک یان بکوژیک خراپتر بووم. هه‌رچه‌نده‌ئوان رقیان له‌و
 تاوانبارانه‌بوو و په‌تیان ده‌کردنه‌وه، به‌لام به‌شیوه‌ی که‌سانی نه‌بینراو
 مامه‌له‌یان له‌که‌لدا نه‌ده‌کردن، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌مندا ده‌یانینی مه‌رگیک بوو له
 ده‌موچاویانی ده‌پوانی. ئه‌وه‌ی ده‌یترساندن بینینی ئه‌و مه‌رگه‌نزیک و دزیوه
 بوو که‌به‌و پاده‌یه‌لێانه‌وه‌نزیکه‌.

له‌ناکاو له‌پشته‌وه‌هاتو‌هاواریک به‌رزبووه‌وه، گویم لئ بوو یه‌کئ هاواری
 ده‌کرد: 'وا هات! وا هات!'

وه‌ک چاوه‌پوان ده‌کرا، پۆمی هات. سواری ئه‌سپیکی سپیی وه‌ک چۆپی
 شیر بووبوو، عه‌بایه‌کی عه‌نبه‌ریی نایابی له‌به‌ردا بوو که‌به‌گه‌لای زی‌پین و
 مرواریی بچووک نه‌خشیترا‌بوو، به‌شانازی و حیکمه‌ت و خانه‌دانیه‌وه‌خوی
 قیت گرتبوو. هه‌شیمه‌تیک له‌هه‌وادارانی و مریدانی دوا‌ی که‌وتبوون. سه‌نگینی

و دنیایی لى ددره وشایه وه، ئاوه اش وهك دسترپوشتوو یهك ددره كه وت نهك زانایه كى ئایینی - دهسه لاتنداری با و ئاگر و ئاو و خاك - ته نانه ت ئه سپه سهنگینه كه یشی وهك ئه وهی گرینگی ئه و پیاوهی له سه ر پشتیتی بزانت، به ئارامیه وه وه ستابوو.

پاره كانم ئاخنییه نیو گیرفانم و سه رم پتچایه وه و نیوهی ده موچاوم به هه لمالراوی هیشه وه و چوومه ناو مزگه وته كه وه. مزگه وته كه به راده یهك له خه لكی جمه ی ده هات، هه سه ته مبوو بنیاده م بتوانیت هه ناسه بدات، چجای شوینیکی ده ست بكه ویت و لینی دابنیشیت، به لام باشتر وایه شوینه كه چه ند جه نجال بیت، كه روگول ده توانیت شوینی ده ست بكه ویت، چونكه كه س نایه وئ له ته نیشتییه وه دابنیشیت.

'براكانم'، رۆمى به ده م قسه وه دهنگى به رز و نزم ده كرد، 'فراوانیى گهردوون وامان لنده كات هه ست به بچووکی، به لكو به بیبایه خیی خۆمان بكه ین. رهنگه هه ندئ به رسن: 'له زانینى سنوورداریى من ده رباره ی خودا ده كرى چ واتایه كم ده ست بكه ویت؟ ناوبه ناو وام به بیردا دیت رهنگه ئه م پرسیاره به خه یالى زۆرتاندا بیت. له وتارى ئه مپۆدا، ده مه وئ هه ندئ وه لامى دیاریكراو ده رباره ی ئه م پرسیاره بدۆزمه وه'.

هه ردوو كوڤه كه ی رۆمى له ریزی پتسه وه دانیشتبوون، قۆزه كه یان كه (سوڵتان وه له ده) هه مه وان ده لێن له دایكه خوالیخۆشبووه كه ی ده چیت، عه لئه دینی كوڤه بچووکی ده موچاوی پر چالاکییه و چاوه كانی مه كراوین.

رۆمى له سه ر قسه كه ی پوشت و گوتی: 'مرۆف به زانیاریی مه زنى ئه وتو خه لاتكراوه، ته نانه ت چیاكان و ئاسمانه كانیش ناتوان هه لى بگزن، بۆیه خودای گه وره ده فه رمویت (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان - ئیمه ئاوه زمان به ئاسمان و زهوی و چیاكان دا، به لام لئی ترسان و نه یانتوانی هه لى بگرن، مرۆف هه لیگرت). دواى ئه وهی ئه م پایه به رزه ی به مرۆف به خشی، پتو یسته ئامانجیان له وه كه متر نه بیت كه خودا پتئ به خشیون'.

پښتو ډېر باره یی خودا قسه یی ده کړد و پټه بزوینه کانی به شپوه یه ک
 ددرکاند، مه گهر هر زاناکان بتوانن ټاوها بیاندرکیتن. پنی له سره ټوه
 داده گرت که خودا له ټاسماندا له سره عرشیکي دور دانه نیشته وه، به لکو له
 هره یه که مانه وه نژیکه. هره وها وتی جگه له نیش و ټازارچه شتن، هیچ شتیکي
 دیکه له خودا نژیکمان ناخاته وه.

ده ستت به رده وام ده کړیته وه و داده خریت، گهر وانه که یت، تووشی
 ټیفلیجی ده بیت. له هه موو گرږبوونه وه و خاوبوونه وه یه کدا تو هه بوویه کیت،
 جا با ټو دوو بچووکیش بن، هه ردووکیان مینا دوو بالی په له وهر به
 شپوه یه کی جوان هاوسه نگ و پکن.

له سره ټاوه به قسه کانی سرسام بووم، ټوه یی دل میشی گرم کړد، ټو
 بیروکه یه بوو که خووشی و خه م وهک دوو بالی بالنده پشت به یه کتر
 ده بستن، به لام له هه مان ساتدا هه ستم به شه پوټیک توورپی کړد که به ره و
 ټو کم هه لده کشا.

پښتو یه که که کوپی پیاوټکی ناسراو و میراتگری خانه واده یه کی
 ده وله مهنده و به تیروته سله یی ده ژی، ټیدی دهر باره یی نیش و ټازار چی
 ده زانیت؟ هه رچهنده ده مزانی که ژنی یه که می مردووه، به لام پیم وا نییه
 تووشی مهینه تییه کی راسته قینه بوو بیت. که له دایک بووه که وچکی زیوی بو
 ده می بردووه و لای باشتین زانایان خویندوویه تی، هه میشه خو شه ویست و
 نازپراگراو و پیزگراو بووه، ټیدی چون زات ده کات دهر باره یی نیش و ټازار
 وتار بدات؟

به دل ټکی خه مینه وه زانیم که به راورد کړدنن ټوان من و پښتو سوو ټکی
 نییه. بیرم له نادادپه روه یی کړده وه، خودا هه ژاری و نه خووشی و کلولی به
 من به خشیوه و به پښتو سامان و سرکه وتن و حکمه ت، ناوبانگی پاک و
 په فتاری بالا. ټو مه گهر چونها، ده نا سر به م دنیا یه نییه، هر هیچ نه بی
 سر به م شاره نییه، به لام من تا خه لکی به بینیم سل نه که نه وه، گهر که
 ده موچاوی خو م هه لپیچم، که چی پښتو دهره وشیتته وه و مینا به ردی

گرانبه‌ها دهربیسکیت‌هه. له خۆم پرسى گەر ئه‌و له شوین من بوایه‌ چۆن
 په‌فتارى ده‌کرد؟ ئایا قه‌ت به‌ خه‌یالیدا هاتووه‌ که‌ کەسێکی نمونه‌یی و خاوه‌ن
 پایه‌ و ده‌سکه‌وتی وه‌ک ئه‌و پوژێ پێی هه‌لده‌که‌ویت و ده‌که‌ویت؟ ئایا پوژێ
 بیرى له‌وه‌ کردووه‌ ته‌وه‌ گەر مروف ته‌نانه‌ت بۆ تاچه‌ پوژیک نه‌فره‌تلیکراو بیت،
 هه‌ست به‌ چى ده‌کات؟ ئایا پۆمیی مه‌زن گەر ژيانیکى وه‌ک ئه‌وه‌ی من ژیا،
 هه‌ر ئاوها به‌ ژياندۆستى ده‌مايه‌وه‌؟

له‌گه‌ل هه‌ر پرسى یاریکی نویدا، بیزارتر ده‌بووم و هه‌موو
 سه‌رسامبوونه‌که‌مى پاده‌مالی. به‌ هه‌ستیکى تال و سه‌ره‌پۆیه‌وه‌، هه‌ستام و
 به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ پێی خۆم کرده‌وه‌، ژماره‌یه‌ک له‌ نوێژکه‌ران به‌ ته‌وسه‌وه‌
 ته‌ماشایان ده‌کردم و له‌به‌ر خۆوه‌ ده‌یانپرسى ئاخۆ ده‌بێ بۆچى وتاریک جێ
 به‌یلم که‌ خه‌لکیکی زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ ئاماده‌ی بوون.

شەمس

قۇنيا، ۱۷ ئىشەنچى يەكەمى ۱۲۴۴

بەھار ئۇ جوتيارەھە كە گە ياندىمىيە ناۋەندى شار، شوئىنى داكرىنىم بۇ
خۇم و ئەسپەكەم دۆزىيەھە. بۇم دەرگەوت كە خانى بازارگانانى شەكر بۇ من
گونجاۋە. لەو چوار ژوورەي پىشانىيان دام، ئەو ژوورەم ھەلبۇزارد كە كەمترىن
كەلوپەلى تىندا بوو، ھەسسىرىك بۇ خەوتن پاختابوو، پەتۋەكى بۇگەن و
فانۇسىك كە خەرىكبوو دەرگەزايەھە، لەگەل خىشتىكى كال كە ھەك سەرىن
بەكار دەرھىنرا. ھەموو دىمەنى شار بە تەپۇلكەكانى دەرۋوبەرىشىيەھە لەوئە
دىاربوو.

دوای ئەۋەي لە خانەكە جىگىر بووم، دەرچووم و لە شەقامەكان دەستم
بە گەپان كرد. لەو تىكەلەيەي ئايىنەكان و دابونەرىتەكان و زمانەكان سەرم
سوپما كە دەرۋوبەرىكەيان پىكرىدبوو، چونكە بەدەم پىۋە قەرەجم بىنى
مۇزىكىيان دەرۋەنى، پىبوارانى ھەرەب و ھەجكەرانى كرىستىيانى و بازارگانانى
جوولەكە و كاھىنانى بوودايى و شاعىرانى گەپۇكى ئەۋروپايى و
ھونەرماندانى فارس و پالەۋانانى چىنى و جادوۋگەرى ھىندى و
ئەفسونگەرانى زەردەشتى و فەيلەسووفانى يۇنانىم بىنى. لە بازارى
كەنيزەكاندا ئافرىدەتەنى سىپىيىستى ھەك چوپرى شىر و قولەپەشى خەسىنراوم
بىنى كە لەو زەھرى ترسەي چىشتىبويان، تواناي قەسەكرىيان لەدەست دابوو.
لە بازاردا توۋشى دەرگەي گەپۇك بووم كە تفاقى كەلەشاخگرتەھەيان پى
بوو. فالگەرەھەم بىنى تۋپى بلورىنىيان پى بوو، جادوۋگەرەھەم بىنى ئاگرىيان
قوت دەدا. ھەندى حاجى بەرەھە قودس دەرۋىشتىن، ھەندى دەرۋەدەھەم دى
مەزەندەم بۇ ئەۋە چوو كە سەرباز بن و لە دواپەلامارى خاچپەرستەكاندا

هه لاتبن. گویم لئ بوو که سانیک به زمانی ئیتالی و فه رهنسی و ساکسونی
یونانی و فارسی و تورکی و کوردی و ئهرمەنی و عیبری و چه ندین شتوه زار
قسه ده کهن و من لیان تیناگه م. له گه ل جیاوازییه پواله تییه بیکۆتاییه کانیاندا،
هه موویان له که موکووپی و ناته واویدا له شتیکی له یه کترچوو ده چوون،
ئه ویش ئه وه یه هه ریه که یان پارچه یه کی هونه ری ته واونه کراو پیکدینن.

شاره که له تاوه ری بابل ده چوو. به رده وام هه موو شتیکی تیدا ده گۆپا،
لقی لیده بووه وه، خۆی ده دایه بهر پرووناکی، په رت ده بوو، گه شه ی ده کرد،
ئینجا ده توایه وه و بۆگه ن ده بوو و ده مرد. له جه نگه ی ئه م ئاژاوه یه دا، له
شوینیکی خامۆش و په نا وه ستام. گویم به دنیای ده وروبه ری خۆم نه دا، لئ
له هه مان کاتدا بۆ هه موو ئه وانه ی تیده کۆشن و ئازار ده کیشن، هه ستم به
خۆشه ویستییه کی بیقه وام کرد. پێسایه کی زی پینی دیکه م هاته وه یاد که
ئه مه یه: (ئاسانه خودایه کت خۆش بوچ که خاوه نی که مال و بیگه ردی و
پاکژی بیت، لئ له وه قورستر ئه وه یه که برامرۆقه کانت به هه موو که موکووپی
و خه وشیکیا نه وه خۆش بوچ. له بیرت بیت که مرۆف جگه له توانای
خۆشه ویستی، هه چی تر نازانیت. به بی خۆشه ویستی حیکمه ت به نرخه ی
نه بووانه. گه ر فیر نه بین چۆن ئافه ریده کانی خودامان خۆش بوچ، ئه وا
ناتوانین خۆشه ویستی راسته قینه له دلماندا بیت و به راستی خودا بناسین).
به نێو کوچه و کۆلانه ته نگه کاند ده ستم به گه ران کرد، له وچ پیشه وهران
له ته مه نی جیا جیادا له دوکانه بچووک و په رپووته کانیان په نجیان ده کیشا.
پووم له هه ر شوینی کردبا له نێو خه لکی شاره که دا باس باسی پۆمی بوو. له
خۆم پرسه ی کاتێ مرۆف ناوبانگ ده رده کات و ده بیته جینی سه رنجی
جه ماوه ریکی زۆر، ئاخۆ ده بی هه سته ی چۆن بیت؟ ئه ی ئه وه چ کاریکی
ده روونی ده بیته؟ له کاتیکدا بیرم به م پرسیارانه وه مژوول بوو، پێگه ی
پێچه وانه ی ئه و مزگه وته م گه رته بهر که پۆمی وتاری تیدا ده خوینده وه،
شوینته که ی ده وروبه رم ورده ورده تا ده هات ده گۆپا. تا به ره و باکوور
ده بوومه وه، ماله کان په رپووت و دارووخاوتر و دیواری باخه کان په ماوتر
ده بوون و مندالانی ژاوه ژاوکه ر و چه قاوه سوو زیاتر ده رده که وتن، بۆنه کانی
گۆپان و بۆنی به هارات و سیر تیژتر بوون. له کۆتاییدا گه یه شتمه شه قامیک

سئ بۆنى لى ھەلدەستا: شەراب، عەتر، شەھوت. لىرەدا زانيم كه من گەشتوومەتە بەشى ھەزارنشینى شارەكە.

له سەروروى شەقامە زۆر لىژەكەوہ خانوویەكى پەپووت دیاربوو، دیوارەكانى بە كۆلەكەى دارحەیزەران راگیرابوون و سەربانەكەى گژوگیا دایپۆشى بوو. له بەردەم مالاكە كۆمەلى ئافرەت دانیشتبوون و خەرىكى دەمەتەقى بوون. كه بینییان و لیتیان نزیك دەبمەوہ، بە چاوى خۆتیپەلقورتانەوہ تەماشایان کردم، لى دیاربوو گوینەدەرەن. له نزیك باخیک دانیشتبوون ھەموو جۆرە گولیکى تیدا بوو و نایابترین بۆیان لى ھەلدەستا. له خۆم پرسى تو بلینى كئ سەرپەرشتى ئەم باخە بكات؟

زۆر چاوەرپیم نەکرد و وەلامەكەم دەستكەوت. كه گەیشتمە باخەكە دەرگای چوونەژوورەوہى مالاكە كرایەوہ و ئافرەتیکى قەلەوى لى ھاتە دەرەوہ، خشلى بەقەد خۆیەوہ كردبوو و بالابەرز بوو. كه چاوەكانى بە نیوہنوقاوى دادەخست، ھەردوو چاوى وەك ئیستا دەمبینى له تەوی گۆشتەكەیدا ون دەبوون. سمیلێكى بارىك و پەشى ھەبوو و دوو گوارەى ئەستوورى له گۆی بوو. تا زانيم كه ئەمە ھاوكات پیاوہ و ژنیشە ماوہیەكى پینچوو.

‘چیت دەوئ؟’ نێرەمووكەكە بە گومانەوہ لى پرسیم. بەردەوام سیمای دەموچاوى دەگۆرا: له ساتێكدا دەموچاوى وەك ئافرەت دەینواند، ئینجا دەگۆرا و دەموچاوى پیاویك جیگەى دەگرتهوہ. خۆم پى ناساند و پرسىارى ناویم كرد، بەلام خۆى له پرسىارەكەم نەبان كرد.

‘نێرە شوینی تو نییە’ ئەمەى گوت و مینا میتشیک له خۆى دوور بخاتەوہ دەستەكانى ھەلتەكاند. ‘لەبەر چى؟’

‘ئەى نابینیت كه ئەم شوینە سۆزانیخانەى؟ دەرویشینە، ئەى ئیوہ سویتدتان نەخواردووە كه له ئارەزووى سێكسى خۆتان دووربخەنەوہ؟ ھەرچەندە خەلكى پێیان وایە كه من لێرە خەرىكى گوناھكاریم، وەلى خیر

دهكهم و له مانگی په مه زاندا دهرگاكانم داده خه م. نه ميستا دهمه وي پرزگارت بكم. دهی دووره وه بكه وه. له شاره كه دا نيره پيسترين شوينه.

به نارهازاييه وه وتم: "پيسي له ناوه وه خوی حه شارداوه، نهك له دهره وه. پيساكه وا ده ليت."

به دهنكيكي بهرز گوتي: "نه وه باسي چی دهكيت؟"

"نه مه يه كيكه له چل پيساكه، هه ولم دا پروونی بكه مه وه: (پيسي راسته قينه له ناوه وه خوی حه شار داوه، به لام پيسييه كهی تر به شوردن دهروات.

يهك جوړه پيسي هه يه كه به سازگارترين ناو پاك نايته وه، نه ویش پيسي پق و دهمارگيرييه و پرح ده له وتيښت. ده توانين جه سته مان به خوداپه رستی و نويز پاكبكه ينه وه، به لام ته نها خوشه ويستی دله كانمان پاك ده كاته وه).

نه وهی گوتم نيره مووكه كه گوئی پي نه دا، گوتي: "هیی دهرويښينه، نيوه ناوه زتان له ده ست داوه. من ليره له هه موو جوړه مه عمليكم هه يه، به لام دهرويښ و نيره؟! گهر شاخيش له سهرت برويت، نايه لم بچيته ژووره وه. ئاخړ له بهر نه وهی خوداناسيک له پي دهرده كه ين، خودا نه م شوينه مان به سهردا دهرپوختيښت و بهر نه فره تي ده كه وين."

له پيكه نيندا خوم پي به رزه وت نه كرا و گوتم: "نه م بيروكه تووره اتانه ت له كويوه هيتا؟ ئايا پيت وايه كه خودا باوكيكي مگيز دهمده مييه و هر كاتي هه له يه كمان كرد له ئاسمانه وه بهر د و بوقمان به سهردا دهبارينيت؟"

خاوه ن سوزانيخانه كه لايه كي سميته باريكه كهی گرت و كه می بای دا و به بيزاری و قينه وه ته ماشای كردم؟

"نيگه ران مبه، من بق نه وه بق نيره نه هاتووم تا سهر له سوزانيخانه كه ت بده م، بق دلنياكردنه وهی نه مه م گوت، "به لكو حه زم له بينيني گوله كانی باخه كه ت بو."

"ئى ئى، كه واته ئاوها، نيره مووكه كه به ته وسه وه شانها كانی هه لته كاند، كچيك پرواندوونی كه لای من كارده كات، ناوی گولی بيا بانه."

نیزه مووکه که ئاماژه‌ی بۆ کچیکی جیئل کرد که به رانبه رمان له ناو له شفرۆشه کان دانیشتبوو. ده موچاوی گنده مووی پتوه بوو، ناسک، پتسته که‌ی وهک مرواری دهره وشایه وه، چاوه کانی باده می و خه میکیان له سه‌ر نیشتبوو، یه کجار جوان بوو. که ته ماشام کرد، هه ستم کرد که له‌م شوینه زۆر نامینیتته وه.

بۆ ئه وه‌ی جگه له خاوه‌ن سۆزانیخانه که زیاتر که‌سی تر نه مییستیت، ده‌نگم نزم کرده وه و گوتم: 'ئو کچه، کچیکی باشه. پۆژیک دیت بۆ گه‌ران به‌دوای خودادا ده‌ست به سه‌فه‌ریکی پۆحی ده‌کات. ئو ئه‌م شوینه جیده‌هیلیت و قه‌ت بۆ نیزه ناگه‌ریتته وه. که ئو پۆژه هات هه‌ول مه‌ده‌ پینگه‌ی لی بگریت'.

نیزه مووکه که به سه‌ر سوپرمانه وه ته‌ماشای کردم، پیش ئه وه‌ی به‌ته‌قیتته وه گوتی: 'ئه وه تۆ ده‌لیت چی؟ که‌س بۆی نییه‌ فه‌رمانم پی بکات که له‌گه‌ل کچه‌کانم چی ده‌که‌م! ده‌ی لیزه برۆ، ئه‌گینا بانگی سه‌رچه‌قه‌ل ده‌که‌م'. لیم پرسی: 'ئو که‌سه‌ کتیه؟'.

'بروا بکه، پیم وا نییه که تۆ به‌تویت تیگه‌یت، نیزه مووکه که به‌ده‌م قسه وه په‌نجه‌کانی راده وه‌شانده و پیی له‌سه‌ر ئو خاله‌ داده‌گرت که ده‌یه‌ویست جه‌ختی له‌سه‌ر بکات.

به بیستنی ئه‌م ناوه نامۆیه که‌می ته‌زووم پێدا هات، به‌لام گویم به‌شته که نه‌دا و گوتم: 'ئیتستا ده‌پۆم، به‌لام ده‌گه‌ریمه وه، که دووباره چاوت پیم که‌وته وه سه‌رت سوپنه‌مینیت. من له‌و خودا په‌رستانه نیم که ژیا‌نی خۆیان له‌سه‌ر به‌رمالی نوێژکردن به‌چۆک‌دانه وه به‌سه‌رده‌به‌ن و چاو و دلی خۆیان بۆ دنیا‌ی دهره وه داده‌خه‌ن و بۆ پووکه‌شی نه‌ییت قورئان ناخوینن، به‌لام من له‌میان‌ه‌ی گولی پشکوتوو و بالنده کۆچه‌رییه‌کانه وه ده‌بخوینمه وه. من ئو هه‌ناسانه‌ی قورئان ده‌بخوینمه وه که له‌میان‌ه‌ی مرقفه وه تیده‌په‌رن'.

'تایا ئه‌مه‌ وا ده‌گه‌یه‌نیت که تۆ که‌سه‌کان ده‌خوینیتته وه؟'، خاوه‌ن سۆزانیخانه که به‌ته‌سه‌وه پینکه‌نی، 'ئه‌م شته توو په‌هاتانه چیه؟'.

'هه‌ر بنیاده‌میک بریتیه له‌کتییکی کراوه، هه‌ریه‌کی له‌ئیمه قورئانیکی که‌پۆکه. گه‌ران به‌دوای خودادا له‌دلی هه‌مواندا هه‌لده‌قولیت، ئیدی ئو که‌سه

پیاوی خودا بیټ یان قەدیسێک بیټ یان داوینپیس. لەو ساتەوهی لەدایک دەبین، خۆشەویستی لە دلی هەریەکەماندا چەکەرە دەکات، ئیدی چاوەڕپی هەلێکە و لە کاتی خۆیدا دەردەکەوێت. هەر وەک یەکیک لە چل بنەماکە دەلیت: لە ناوەوهی هەر مەزۆڤیکدا هەموو گەردوون جیگیر بوو - لە ناوەوهی تو. ئەوهی لە دەورووبەری خۆتا دەیبینی، بەو شتەنەشەوه کە خۆشت ناوین، تەنانت ئەو کەسانە کە بیژت لییان دەیتەوه و ڕقت لیانە، بە پلە جیا جیا لە ناوەوهتا خۆیان جیگیر کردوو، بۆیە لە دەروەهی نەفسی خۆت منە شەیتانیشت مەکە. شەیتان هیزیکێ لەتوانا بەدەر نییە لە دەروە پەلامارت بدات، بەلکو دەنگیکێ خواسابیە و لە ناوەوهتا هەلدەقولیت.

گەر بەتەواوی خۆت ناسی و بە راستگویی و دلەرقییهوه ڕووبەڕووی هەردوو لای تاریکی و ڕووناکی بوویتەوه، ئەوسا دەگەیتە بالاترین شیوەکانی وشیاڕی و هەر ئەو دەمە خۆت دەناسیت، ئاواش خودا دەناسیت.

نێرەمووکه کە هەردوو باسکی لەسەر سینگی تیکەپەڕاند و بەرەو پێشەوه خۆی نوشتاندهوه، بە نیگایەکی هەپەشەئامیزهوه تەماشای کردم. ئینجا وتی: "دەرویشیک و ئامۆژگاری سۆزانیان بکات! من ئاگادارت دەکەمەوه، ڕینگەت نادەم بە بیروکە تووڕەهاتەکانت لێرە کەس بیزار بکەیت.

باشتر وایە لەم سۆزانیخانەیه دوور بکەویتەوه! چونکە گەر وا نەکەیت، سویند دەخۆم کە (سەرچەقل) ئەو زمانە درێژت دەبریت و منیش بەو پەڕی لەزەتەوه دەبخۆم".

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۲۸ ئاينى ۲۰۰۸

بە خەمبارىيە ۋە ئىيلا رايونى، نەك لەبەر ئەۋەى گريانى دەھات، يان لەبەر ئەۋەى شادمان نەبوو، بەلكى لەبەر ئەۋە خەمبار بوو، چۈنكى ھەستى نەدەكرد كە ئارەزوۋى زەردەخەنەى ھەيە تا شتەكان بە ئاسانى ۋەربگرىت. ھەستى دەكرد ۋەك ئەۋەى گەيشتېتە خالىكى گرىنگ و خۇى بۇ ئامادە نەكردوۋە. لەو كاتەدا لە ناندېنەكە قاۋەى ئامادەدەكرد، لە چاۋى مېزەكە لېستى ئەۋ بېرارانەى دەرھىنا كە تۆمارى كىردىۋون. ئىدى دەستى بە خويىندەۋەيان كىرد.

پېش ئەۋەى بگەيتە تەمەنى چىل سالى، دە شت ھەن گەرەكە بېيانكەيت:

۱- كاتى خۇت بە باشى پىك بىخە. باشتىن پىكخەر بە و تا ئەۋپەرى پلان بۇ باش بەكارھىنانى كاتەكەت دابىنى. بۇ تۆماركىردى پلانەكانى رۇژانەت، دەفتەرىكى تېيىنى بىكەر. (جېتەجى كرا).

۲- قىتامىن و كانزا تەۋاۋكەرەكان و دژە ئۆكساندىن بۇ خواردنەكەت زىاد بىكە. (جېتەجى كرا).

۳- بۇ نەھىشتىنى لۇچەكان شىتىك بىكە. بەرھەمەكانى ئەلفا ھایدروكسىد تاقى بىكەۋە، كرىمى لۇريالى نوئ بەكار بېتە. (جېتەجى كرا).

۴ - قوماشى تاخى ناۋمال بىگۆرە، دەرختى نوئ بىكەر، سەرىنى نوئ بېتە. (جېتەجى كرا).

۵ - ژيانىت و بەھاكانىت و بېروباۋەرەكانىت ھەلسەنگىتە. (بەتەۋاۋى جېتەجى نەكراۋە).

۶- گوشت له لیستی خواردنه کانت دهر بکه، هه موو هه فته یه ک لیستیکی تهن دروست دابنئ، بهو شیوه یه پیزی جه ستهت بگره که شایانیتئ. (به ته وای جیبه جئ نه کراوه).

۷ - ده ست به خویندنه وهی شیعره کانی پومی بکه. (جیبه جئ کرا).

۸ - منداله کان بۆ برۆدوای بۆ شانۆیی موزیک بیه. (جیبه جئ کرا).

۹ - ده ست به نووسینی کتیبی چیشتلێنان بکه. (جیبه جئ نه کراوه).

۱۰ - دلت بۆ خۆشه ویستی بکه وه.

ئێلا لێره له شوێن خۆی وهستا. چاوه کانی له سهر به ندی دهیه می لیسته که ی گیرکرد، نهیده زانی ئایا ده بیئت تیبینیه ک له تهنیشتی دابنیت یان نا. تهنانهت کاتی ئه و بهنده ی نووسی به پراستی خۆیشی نه یزانی مه بهستی چی بووه. ئه ی بیرئ له چی ده کرده وه؟ به چه به خۆی گوت بینگومان ئه وه له ژیر کاریگه ری پۆمانی (کفری شیرین) وه بووه. برۆای به خۆی هینا که له م دوا ییه دا زۆر بیر له خۆشه ویستی ده کاته وه.

* *

سه یدا عه زیز

ئه مپۆ رپکه وتی پۆژی له دایک بوونمه! هه ست ده که م له ژیاندا گه یشتوومه ته خالێکی بنچینه یی. دهوترئ ته مه نی چل سالی به تایبه تی بۆ ئافره ت ساتی یه کلاکه ره وه یه، هه ره ها دهوترئ که چل بۆخۆی سییه کی تازه یه (شه ستیش چلیکی تازه یه)، لئ له به پراست وه رگرتی ئه وه دا به گویره ی ئاره زووی من شته که ئامانجیکی دووره. مه به ستم ئه وه یه به کئ پێده که نن؟ چل هه ر چله! پێم وایه ئه میستا من هه موو شتیکم به زیاده وه ده ست ده که ویت - زانستی زیاد، هیکمه تی زیاد، بینگومان له چرچولۆچی و سپیوونی پرچیش به زیاده وه.

به رده وام جه ژنه کانی له دایک بوون شادیان به دلم به خشیوه، به لام ئه م به یانییه که له خو و رابووم له سهر سینگم هه ستم به قورساییه ک کرد. پرسیاریکی زۆر گه وره پووبه پرووی ئافره تیک ده که مه وه که هیشتا قاوه ی

به یانی نه خوار دووه ته وه. له خوم پرسى ئایا نهو پړیگه یه ی له ژیانمدا
 گرتمه بهر، هر نهو پړیگه یه یه که دهمه وئ له سهری بهرده وام بم؟
 دواى ترسینک دایگرتم. نه ی نه گهر هه ردو و شه ی به لئ و نه خیر بوونه
 مایه ی نه نجامگه لیکى خراپ؟ بویه وه لامیکى دیکم دوزییه وه، نه ویش: په نگه.

سلاوى گهرم

ټیلا

تیبینی: بیووره، چونکه نه متوانی نامه یه کی له وه گه شبینانه تر بنووسم.
 نازانم بوی نه مړو هه ست به خه موی ده که م و خومیش نازانم هوی که ی
 چیه. (مه به ستم جگه له گه یشتنم به چل سالی، پیم وایه که نه مه یه ناویان
 ناوه ته نگزه ی ناوه پاستی ته مه ن).

* * *

ټیلاى نازیز

جه زنی له دایکبوونت پیروژ! ته مه نی چل سالی بوی پیاوان و نافرته تان وه کو
 یهک جوانترین ته مه نه. ئایا ده زانیت که چل له بیرى سوفیگه ریدا بوی پراچه نینی
 پوچ هیمايه بوی هه لکشان له ئاستیکه وه بوی ئاستیکى بالاتر؟ کاتى تووشى
 خه میک ده بین، بوی ماوه ی چل پوژ خه مبار ده بین، که مندالیک له دایک ده بیت تا
 چله ی ده چیت و بوی ژیانى سهر زهوى ئاماده ده بیت چل پوژ ده خایه نیت، کاتى
 عاشق ده بین، ده بی چل پوژ چاوه پری بکه ی تا له ئاستى هه سته وه ریمان دلنیا
 ده بین.

توفانى نوح چل پوژ بهرده وام بوو، له کاتیکدا ئاو ژیانى ویران کرد،
 به لام هه موو خلت و خاشاکینکیشی رامالی و توانای دایه مروژ تا ده ست به
 ژیانیکى نوئ بکاته وه. له ئیسلامدا چل ئاستى سوفیتی هیه که مروژ له
 خدا جیاده کاته وه. سهربارى نه وه له و شیاریدا چوار قوناعى بنه پرتى هیه،
 له هر یه که یاندا ده پله هیه و کوی هه موویان ده بیت چل. مه سیح چل شه و

و چل پوڙ پرووی کرده چۆلی و بیتاوه دانی. محهمه د له تهمه نی چل سالیدا
سرووشی بۆ هاته خواره وه. بوودا له ژیر درهختی زه یزه فۆن چل پوڙ له
پاماندا بوو. ئهمه جگه له چل پیتسا که ی شه مس.

تۆ له چل سالیدا ئه رکینکی نوێ و ژیانینکی نویت ده که ویتته ئه ستۆ! ئیدی
تۆ که یشته ویتته ته ژماره یه کی پیروژ و له هه موو ژماره کان زیاتر مزگینی و
فه پری پییه. پیروژه! نه که ی خه م داتبگریست له بهر ئه وه ی سالیک
که وره تر بوویت. نه هیزی چرچولۆچی و نه سپیتیی سه ر ده توانن پرووبه پرووی
هیزی چل ببه وه.

به هیوای به خته وه ری

عزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بۆچی هه ندی ده لێن که خه لکی رقیان له چاره ی له شفرۆشه، له کاتیکدا له دیر زه مانه وه خانه ی له شفرۆشان که ئافره تانی وه ک من له خۆده گرن، هه ره هه بوون. به مه ش سه رم سو پرما وه که هاوکات ژیان له وه له شفرۆشه تال ده کهن، که ده یه هوی تۆبه بکات و ژیانکی نوێ ده ست پێکاته وه؟ وه ک ئه وه یه پێمان بێژن که به زه ییان پێماندا دینه وه، چونکه که وتووینه ته نیو زلکا وه وه، بۆیه ده بی هه تاهه تابه له وه شوینه به مێنینه وه که تێکه وتووین. ناتوانم هۆی ئه وه تێگه م، به لام ئه وه ده زانم هه ندی که س له سه ر به ده ختی که سانی تر ده ژین و هه زنا کهن ژماره ی به ده خته کانی سه ر زه وی که م بینه وه، به لام هه رچی به ک بڵێن یان بیکه ن، ئه وا من پۆژی له م شوینه هه ره ده ره چم.

ئه م به یانییه که له خه و رابووم، بۆ بیستی وتاری پۆمی مه زن ئاره زوویه کی سه رکێشانه م لا په یدا بوو. گه ر پاستییه که م به خا وه ن سۆزانیخانه که گوتبا و داوام لی کردبا که رێگه ی پۆیشتم بدات، ئه وا گالته ی پێده کردم و ده یگوت: ئه وه له که یه وه له شفرۆشه کان پوو له مزگه وت ده کهن؟، ئیدی له پێکه نیندا شه قی ده برد و ده موچا وه خه ره که ی سوور هه لده گه را، بۆیه درۆم له گه لدا کرد. ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی ئه وه ده روێشه پووته له یه پۆیشتم، دیار بوو بیرێ ئالۆز بوو بوو، بۆیه هه ستم کرد ئیستا کاته که ی له باره تا برۆم قسه ی له گه لدا بکه م. ئاخه مه گه ر خه یالی به بیرکردنه وه یه ک مژوول بوایه، ئه گینا قسه ی له گه لدا به کردن نه ده هات. پێم وت بۆ کرینی بری پۆیستی بۆ بازار ده چم. باوه ری پێکردم دوا ی نو سال کارکردن له لای، ئینجا وه ک دیله سه گیک باوه ری پێکردم.

وتی: 'به مهرچیک کونجی له گه لندا بیت'.

ئوه کیشه یه ک نه بوو، کونجیم خوښ دهووست، ئه و پیاوه قهله و گۆشتنه ی عه قلی مندالانه و ساویله و راستگۆ و جیگه ی برپا بوو. نازانم چۆن توانیبوو له دنیا پر دلره قییه دا بژی. ئه مه بۆ من مه ته لیک بوو. که سیک ناوی راسته قینه ی نه ده زانی، پهنگه خویشی هه نه یزانی بیت. ئه و ناوه مان بۆیه لیتی نابوو، چونکه خووی دابووه خواردنی شیرینی به کونجییه وه. کاتی یه کێ له له شفرۆشه کان له خانه ی سۆزانییه کان بچوايه ته دهروه، وهک سینه ریکی بیدهنگ یاوه ری دهکرد، بۆیه باشتترین پاسه وان بوو که ده مه ووست یاوه رم بیت.

ئو ریگه خۆله مان گرته بهر که به باخه کانداییده په پی. که گه یشتینه یه که م دوورپیان، داوام له کونجی کرد که چاوه پیم بکات. ئیدی له پشت ئه و چال و بارسته خۆلانه ی که جانتایه کی پر له جلی پیاوانه م تیدا شارده بووه وه، خۆم هه شار دا.

له بهرکردنی جلی پیاوانه له وه قورستریبوو وهک بیرم لیکردبووه وه. جا بۆ ئه وه ی سینگ تهخت ده ربکه وئ، ملیچی درێژم له دهوری مه که کانم ئالاند، ئینجا شهروالکی پان و بهروانکه یه کی لۆکه و عه بایه کی درێژ و سووری تیرم له بهر کرد و میزه ریکم له سه رم به ست. ئینجا به له چکیک نیوه ی ده موچاوم داپۆشی تا وهک عه ره بیکی په وه ند ده ربکه وم.

که بۆ لای کونجی گه رامه وه، سلی کرده وه و سه ری سوپما بوو. 'ده ی با برۆین، ئه مه م گوت و هانم دا. که بینیم له شوینی خوی نابزویت، ده موچاوی خۆم هه لمالی و پیم گوت 'نازیم، ئه وه نامناسیته وه؟'. 'گولی بیابان، ئه ری ئه وه تۆیت؟، کونجی هاواری لی هه ستا و وهک مندالکی ترساو دهستی خسته سه ر ده می، 'بۆچی ئه م جلانه ت له بهر کردووه؟'.

'نه ئینییه که هه یه، ئایا ده توانیت بیشاریته وه؟'.

کونجی سه ری بادا و چاوه کانی ئه بله ق بوون.

به چه گوتم: 'ده ی با بۆ مزگوت برۆین، به لام به خاوه ن سۆزانیخانه که مه لی'.

لڇي ڪونجي ڪهوته ته ته له و گوتی: "نا، نا. ئيمه ٻو بازار ڊهڻوین".
 "به ئي ٿاڙيم، به لام يه ڪم جار ٻو مزگهوت ڊهچين تا گوي له وتاره ڪهي
 ڀومي مه زن بگريڻ".

به هۆی گۆرپینی پلانهکه وه، وهک پیتشبینیم کردبوو، کونجی له زری لیهات. به پارانه وه وه پیم گوت: "تکات لێدهکه، ئاخێر ئهم شته بۆ من زۆر گرینگه، گهر قایل بیت و به لێنم پێ بدهیت که شتهکه به کهس نالیت، ئهوا پارچهیهک شیرینی که وهرت بۆ دهکرم." کونجی وهک ئه وهی قسه که تامیکی شیرینی له ده میدا جی هیشیتیت، به خوشحالییه وه به زمان دهستی به ملحه ملح کرد.

به ههویای پارچه شیرینییه که وه، به رهو ئه و مزگه وته که وتینه پێ، که رۆمی وتاره که ی تیدا ده خوێنده وه.

***

له دنيه کی بچوکی نزيک نيکيا له دايک بووبووم. دايکم بهردهوام پښی دهوتم: 'له شوينيکی گونجاو له دايک بوويت، من له وه دهترسام که له ژير نه ستيرهيه کی شوومدا له دايک ببيت'. نه وه دهمه پوژگارکه خراپ بوو و سال له دواي سال شته کان دهگورپان. سهره تا دهنگو بلاوبووه وه که خاچه پرسته کان دهگه پښه وه، هه روه ها چيرؤکی ترسناکمان دهرباره ی نه و کوشتاره درندانه يه دهبيست که له قوسته نتيه کردبوويان، کؤشکه کانينان داگير کردبوون و تالانينان کردبوون و ټايکونه کانی که نيسه کانينان شکاندبوون. دواي هه والی هيرشه کانی سه لجووقيه کانمان بيست. پيش نه وه ی خه لکی نه و چيرؤکه ترسناکانه و نه و تاوانانه يان بيربچيته وه که سوپای سه لجووقی کردبوويان، مه غوله بيته زه بيهه کان هاتن. هه رچه نده ناو و پوخساری دوژمن دهگورپا، به لام ترسی په لامارده ره دهره کييه کان وه که به فر له سهر لوتکه ی چياي ئيدا وه که خوی مایه وه.

دایبام ههردووکیان نانکه‌ر و کریستیانی باوه‌پدار بوون. بۆنی نان که له نانه‌واخانه‌که‌وه هه‌لده‌ستا، یه‌کیکه له‌و یاده‌وه‌رییانه‌ی که تا ته‌م‌رق هه‌ر له‌گه‌لمدایه. خیزانیکی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووین، هه‌ر له‌مندالییه‌وه من ته‌وه‌م ده‌زانی، به‌لام نه‌داریش نه‌بووین. له‌چاوی هه‌زاره‌کاندا ته‌و نیگایانه‌م ده‌بینی که بۆ

نانه و اخانه که ده هاتن و بۆ و ده ده سته پنهانی له ته نانیک سوالیان ده کرد. هه موو شه وی پیتش ئه وهی بچه نیو جی، سوپاسی خودام ده کرد، چونکه به برستی نه یار دوومه ته نیو نوینی نوسته وه. وا هه ستم ده کرد که هاو پنه کم ده دوینم، چونکه ئه وه ده مه خودا هاو پیم بوو.

که له ته مه نی حه وت سالییدا بووم، دایکم دوو گیان بوو. پیم وایه به ره وهی به من دوو گیان بیت، چه ند جارێ مندالی له بار بردبوو، به لام له و باره یه وه هه چم نه ده زانی. ئه وه ده مه من کیژۆله یه کی بیگونه بووم، که ر لیان پرسیبام منداڵ چۆن دروست ده بیت، ده مگوت خودا له هه ویریکی شیرین و ته ر دروستی ده کات.

به لام بیگومان ئه وه مه لۆتکه یه ی که خودا بۆ دایکمی شیلا، که و ره بوو، چونکه ئه وه نه ده ی نه برد زگی هه لاوسا و به رزبووه وه، دایکمی ده رمانی لی برا و ئیدی نه یده توانی جووله بکات. مامانه که گوتی که گویا ئاوبه ن بووه، بۆیه ئازاری هه یه، به لام به لای منه وه ئه وه شتیکی خراپ نه بوو.

ئه وه شته ی نه دایکم و نه مامانه که ش ده یان زانی، ئه وه بوو یه ک منداڵ له زگیدا نه بوو، به لکو سێ منداڵ بوون و هه رسیکیانیش کوربوون. براکانم له نیو مندالانی دایکدا ده ستیان به شه ر کرد، ئیدی یه کیکیان وه ک ئه وه ی بیه وه ی تۆله بکاته وه، به ناوکه په تکه که ی، براکه ی خۆی خنکاند. منداڵه مردووه که ده ریچه که ی داخست و پێکه ی ده رچوونی له دوو منداڵه که ی دیکه گرت. دایکم به دریزی چوار پۆژ به ژانه وه مایه وه و شه و و پۆژ گویمان له هاواری بوو و جگه له هاواری ئه و، گویمان له هه چی تر نه بوو.

مامانه که که نه ی توانی دایکم پرزگاری بکات، ئینجا بۆ پرزگاری کردنی براکانم هه رچی له توانایدا بوو به کاری هینا. مقه سیکی به ده سته وه گرت و زگی دایکمی هه لدری. له کۆتاییدا ته نیا مندالکیان پرزگاری بوو. به م جوړه ئه و برایه م له دایک بوو که باوکم لیتی خۆش نه بوو و له پێو په سمی شتن و پاککردنه وه که یشی ئاماده نه بوو.

دوای ئه وه ی دایکم مرد، باوکم هه میشه گرژ و مۆن بوو، ئیدی ژیا نمان وه ک جارێ نه ما، کاره کانمان له نانه و اخانه که دا زۆر به خیرایی هه ره سیان هینا و مه عمیله کانمان ته کینه وه. که هه ستم کرد له هه ژاری ده ترسم و په نگه

پۆژى ناچارىم دەرۋزە بىكەم، ئىدى نەنە پەقەم لەژىر سەرىنەكەم دەشاردەو، تا
 وشك و پەق دەبوونەو. براكەم سەختىرىن ئازارى دەچەشت. ھەر ھىچ نەبى
 من لە پابردودا خوشەويستى و نازىكىم پى درابوو، لى ئەو لە ھەردوو كيان
 بىبەش بوو. كە دەمىنى باوكم خراپ مامەلەى لەگەلدا دەكات، زۆر نىگەرەن
 دەبووم، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا شتىكم تىدا بوو ئاسوودەى دەكردم و
 ئەرخايەن بووم، چونكە بەواى ئەو ھەو دەبوومە ئامانجى توورەيەكەنى
 باوكم. ئاواتەخواز بووم بىتوانم براكەم بپارىزم. خۆ ئەگەر وام لى نەھاتبا، ئەوا
 ئەمىرۆ لى نەدەبىرام لە قۇنيا لە خانەى سۆزانیەكان كارىكەم. ئاى لە
 سەيروسەمەرەيى ژيان!

دواى سالىك لە مردنى دايكم، باوكم ژنى ھىتايەو. ئىدى تاقە جياوازيەك
 كە بەسەر ژيانى براكەمدا ھات، ئەو بوو، باو ھەژنەكەم چوۋە پال باوكم و بە
 ھەمان خراپى مامەلەى لەگەل براكەمدا دەكرد. ئىدى لە مال ھەلدەھات، كە
 دەگەرپايەو خراپىترىن خوۋى لەگەل خۇيدا دەھىتايەو و ھاوپىيەتتى كەسانى
 خراپى دەكرد.

پۆژىكيان باوكم ئەو ھەندەى لى دا خەرىكبوو بىكوژىت. لەو ھەو
 ھەرزەكارەك گۇرا و لە چاۋەكانىدا نىگايەكى توند و سارد و تازە دەرەكەوتن.
 دەمزانى شتىكى لە بن سەردايە، بەلام نەمدەزانى ئەو پلانە سامناكە چىيە كە
 لە سەرىدا دەخولیتەو، ئاى ئاواتەخواز بووم بزانم. چەند حەزم دەكرد پىگە
 لە پوودانى كارەساتەكە بگرم.

بەيانى پۆژىكى بەھار بوو، باوكم و ژنەكەى بە مردوۋىتى دۆزرانەو كە
 بە ژەھرى پسق كوژرابوون. كاتى ھەوالەكە بلابوۋەو، ھەموو خەلكى
 گومانى ئەو ھەيان كەك بكوژەكە براكەمە. كە پاسەوانەكان دەستيان بە
 تاقىبىكردنى كەك، لەترسان ھەلات، ئىدى لەو ساۋە نەمىنىيەو. بەم ئاۋاھايە لەم
 دىنپايەدا بە تەنپا مامەو و بەرگەى ئەو ھەم نەگرت لە مالەكەدا بىمىنمەو كە
 ھىشتا بۆنى دايكىم لىدەھات، لە توانامىشدا نەبوو لە نەنەواخانەكە كار بىكەم
 كە يادەو ھەرى ناخۇشى تىدا بوو. ئىدى بپارىم دا پووبكەمە قوستەنتىنە تا
 لەگەل پوورىكى و جاخكويز و پىرمدا كە ئىستا تاقە خرمىكم بوو، بژىم. ئەو
 كاتە تەمەنم سىانزە سالان بوو.

به گالیسکه يهک بۆ قوسته ننتينه سه فهرم کرد. له گالیسکه که دا من مندالترین پښتووار بووم و تاقه مینه یه کیش بووم که به ته نیا سه فهرم ده کرد. دواى ئه وهى چهند سه عاتى پښکه مان برى، کومه له دزیک پښکه یان لنگرتین و هه موو شتیکیان لى سهندین: جانتا، جلو به رگ، پیللو، پشتین، خشل، ته نانه ت ئه و قاوړمه یه ی که خواوړن گالیسکه که پښى بوو، ئه وه شیان برد. له بهر ئه وهى من هیچ نه بوو بیانده مئ، به هتورى له لایه که وه وه ستام و دلنیا بووم که هیچ نازاریکم پښ ناگه نن، لى کاتى کاره که یان ته واوړد و خریک بوون برۆن، ده مرسته که یان ئاوپرى لیدامه وه و لئى پرسیم: ئه رچى جوانکیله تو پاکیزه یت؟.

له شهرمان ده موچاوم سوور هه لگه را و وه لامى ئه م پرسیاره ئابروو بهریم نه دایه وه، به لام نه مزانى شهرم کردنه که م وه لامیکه ئه و چاوه پښى بوو.

”دهى با برۆین، سه رکړدهى دهسته که دهنگى دان و ئه مه یشى وت: ئه سپه کان و کچه که ببه ن“.

که دهستم به گریان کرد و خوّم له دهستیان راپسکان، هیچ به کئى له پښتوواره کان هه ولئى نه دا یارمه تیم بدات. پښکه ره کان به ره و دارستانیکی چر پیش خوځیان دام. که بینیم له ناو دارستانه که گوندىکی ته واویان چیکردوه و ئافره ت و مندال و مراوى و بزى و به رازى تڼدایه، سه رم سوږما. وهک گوندىکی شاعیرانه ده هاته به رچاو، به لام له هه شارکه یه کى کومه له تاوانباریک زیاتر نه بوو.

ئه وهندهى نه برد زانیم بۆچى سه ردهسته ی پښکه ره کان ده رباره ی پاکیزه یم پرسیارى لیکردم. گه وره ی گونده که نه خوځ بوو و تووشى گرانه تا بوو بوو. ده مئ بوو له سه ر جئ که وتبوو و هه موو جهسته ی بوو بوو به په لى سوور، ده رمانیکی زۆرى تاقى کردبوو وه و دادى نه دا بوو. یه کئى له گونده که قایلى کردبوو که ئه گه ر له گه ل کچیکى پاکیزه دا بنوښت، ئه و نه خوځشییه که ی بۆ کچه که ده گوږزړیته وه و ئه م چاک ده بیته وه.

هه ندئ شت له ژياندا هه ن نامه وئ بیتنه وه یادم، له وانه ئه و ماوه یه ی که له دارستانه که به سه رم برد، تا ئه مږو جگه له دار سه رووه کان، شتى ترم له

یاد نییه. جه زم ده کرد له ژیر ئه و درهختانه دا له گهل ژماره یه ک له ئافره ته کانی گونده که دابنیشم که زۆربه یان ژن یان کچی پیکره کان بوون. هه ندی له شفرۆش هه ر خۆیان بۆ ئه وئ ده هاتن، به لام له وه تینه ده گه یشتم که بۆچی هه لئایه ن، له کاتیکدا من پلانم دانابوو که هه لبینم.

چه ندین گالیسکه به دارستانه که دا تیده په پین، که زۆربه ی خاوه نه کانیا ن له خانه دانه کان بوون. تالانته کردنی ئه و گالیسکه نه بۆ من بووبوو به مه ته لیک، دوا جار تیکه یشتم که هه ندی له گالیسکه وانه کان پیش ئه وه ی به دارستانه که دا تیه پین، به رتیلیان به دزه کان ده دا تا به سه لامه تی سه فه ر بکه ن. که تیکه یشتم کاره کان چۆن پایسی ده بن، مشووری تایبه تی خۆم خوارد. دوا ی ئه وه ی گالیسکه یه کم پاکرت که به ره و شاره گه وه ره که ده پۆشیت، له گالیسکه وانه که پارامه وه که هه لم بگریت، به لام ئه و داوا ی بریکی زۆر پارهی لی کردم، هه رچه نده ده یشیزانی که من هه یج شتیک شک نابهم، ئیدی به و تاقه ریکه یه ی خۆم ده یزانم، قایلم کرد.

که گه یشتمه قوسته نتینه، دوا ی ماوه یه کی زۆر ئینجا زانیم که بۆچی له شفرۆشه کان له دییه که ی ناو دارستانه که رانا که ن، چونکه دۆخی شاره که خراپتر بوو، شویتیکه به زه یی نازانیت. له پووره پیره ژنه که میش نه گه رام، چونکه ده مزانی خانمیکه به پیزی وه ک ئه و قایل نابیت له گهل ئابروو تکاوکی وه ک من بژی. ئیدی ئاوها به ته نیا مامه وه. ماوه یه کی زۆر به سه ر هاتنه که مدا بۆ شار تینه په پیبوو، وره م به ردا و جه سته م هه لاهه لا بوو. له پر خۆم له دنیا یه کی تر دا دۆزیه وه - دنیا یه ک پر له بق و ده ستریزیکردن و وه حشیکه ری و نه خۆشی. چه ندین جاری یه ک له دوا ی یه ک مندالم له بار خۆم برد تا جه سته م په کی که وت و لاواز بوو، سوپی بینوژییم وه ستا و ئیتر توانای دوو گیانبوونم نه ما.

له شه قامه کانداه شته یه کم دی ناتوانم به وشه ی پرووت باسیان بکه م. دوا ی ئه وه ی شاره که م جیهیتشت، له گهل سه ربازان و پیاوانیکه قوشمه و قه ره ج سه فه رم کرد و به ده م هه موو پتویستییه کانیا نه وه ده چووم. ئینجا پیاویک به ناوی (سه رچه قل) دۆزیمیه وه و بۆ ئه م خانه ی له شفرۆشانه ی هیتام له قونیا. به لای خاوه ن سۆزانیخانه که وه گرینگ نه بوو بزانتیت له کویتوه

هاتووم، به لکو ئه وهی لا گرینگ بوو ته ندروستییه کی باشم هه بوو. که زانیی مندالم نابیت یه کجار خو شحال بوو، چونکه ئه مه هیچ کینشه یه ک بۆ کاره کهم دروست ناکات. به وای نه زۆکییه که مه وه ناوی نام (بیابان)، جا بۆ ئه وهی په ونه قێک بهم ناوه ببه خشیت، وشه ی (گول) ی خسته سه ر و منیش دلم گرتی، چونکه عاشقی گول بووم.

وای داده نیم که بپروا شیوازیکه وه ک باخچه یه ک بیت و گولی شاراهوی تیدا بوو بیت و پۆژی به ناویدا سووراپیتمه وه و بۆنیانم هه لمژیبت، به لام نه متوانیوه بچمه ناوییه وه. ده مه وێ هه ر وه کو جاران خودا بیته وه به هاو پیم و به م ئه له هایه وه به ده وری ئه و باخچه یه دا بخولیمه وه. ئیستا له ده رگای چوونه ژووره وه ده گه پیم، په نگه ده رگایه ک بدۆزمه وه تا بتوانم بچمه ژووره وه.

* * *

کاتی له گه ل کونجیدا گه یشتمه مزگه وته که، بپروام به چاوانی خۆم نه کرد. پیاوان له جۆره ها ته مه ن و پیشه له سووچه کانی مزگه وته که و ته نانه ت ئه و شوینه ش که بۆ ئافره تان ته رخانکرا بوو، دانیشتبوون. خه ریکبوو ئاومید بيم و بپروم، کاتی سه رنجم دا سوالکه ریک وا جینه که ی جیده هیلیت و ده روات. سوپاسی به ختی خۆم کرد و پێگه ی خۆم له نێو خه لکه که کرده وه و به ره و ئه و شوینه پۆیشتم که چۆلی کردبوو. داوام له کونجی کرد که له ده ره وه چاوه پیم بکات.

به مجۆره له مزگه وتیکی پر له پیاو خۆم بینیه وه و وا گویم له رۆمی مه زن گرتووه. ته نانه ت نه مويست بیر له وه بکه مه وه گه ر بۆیان ده رکه وت وا ئافره تیک له نیویاندايه، چی پرووده دات، چجای ئافره ته که له شفرۆشیش بیت. دوا ی ئه وه ی هه موو خه یاله ناخۆشه کانم له سه ری خۆم ده رکرد، ئیدی هه موو هۆشی خۆم خسته سه ر وتاره که.

پۆمی گوئی: 'خودا ئازاری دروستکردووه تا له میانه ی دژه که یه وه به خته وه ری ده ربکه ویت. شته کان له میانه ی دژه کانیانه وه ده رده که ون. له بهر ئه وه ی خودا دژیکى نییه، بۆیه به نادیا ری ده مینیتته وه'.

له کاتیکدا وتارییژه که قسه ی دهکرد، وهک چون بهفری تواوه گور ده داته جوگه له ی چیا، ئاوها دهنگی بهرز و نیر ده بوو: "ته ماشای پووچی زهوی و شکومه ندیی ئاسمان بکن. بزائن که هه موو ئه و شتانه ی له دنیا دا پرووده دن، وهک: لافاوه کان و وشکه سالی و ناشتی و جهنگ، له بیرتان نه چیت هه رچییهک پروودات، خودا له خوڤایی دروستی نه کردوون. ئیدی شته که توو پهی یان خه ونیین بیت یان راستگویی یان زیره کی."

له و دانیشتنه ی ئه ویدا خه ریکبووم تیبه گم که هه موو شتی له ژیا ندا ئامانجیکی هه یه. په ته ناوکه که ی دایکم و کوشتاری براکانم له مندا لاندانیدا، ئه و دۆخه ته نیاییه ی براکه م تیندا ده ژیا، به لکو ته نانه ت تاوانی کوشتنی باو کم و باوه ژنه که م و ئه و پۆژه سامناکانه ی که له دارستانه که دا ژیا م، هه موو ئه و شته وه حشیگه رییا نه ی له شه قامه کانی قوسته نتینه تووشیان بووم، که هه ری که یان به شیوازی تاییه تی خو ی به شداری له چیرۆکه که م دا کرد. له پشت هه ری که ی له م ده رده سه ری و ئاسته نگانه وه، پلانیکی گه وره تر خو ی مه لاس دابوو و به روونی لینی تینه ده گه یشتیم، به لام به هه موو بوونیکمه وه ده متوانی ههستی پی بکه م. دوا ی ئه وه ی له مزگه وتیکی پر له خه لک و له عه سری ئه و پۆژه دا گویم له پۆمی گرت، ههستم به هه وریکی سوکنایی کرد که به سه ر سه رمدا داده به زی، هه روه ها چون دایکم ده بیینی نانی ده کرد، ئاوها ههستم به شادمانی و ئاسووده یی کرد.

حه سه نى سوالكه

قونيا، ۱۷ تشرینی يه كه م ۱۲۴۴

به تورده يى له بن داركه وه ته كه دانيشتبووم، له پۆمى تووپه بووم، چونكه له وتاره به ئاو و تاوه كهيدا باسى ئيش و ئازارى ده كرد و وا دياربوو شتيكى ئه وتوى لى نازانيت. ستيه رى مناره كه خه ريكيو ده كه وته سه ر شه قامه كه. نيوه نوستو و نيوه به ئاگا ته ماشاى پيوارانم ده كرد. خه ريک بوو خه وم لى بكه ويت، چاوم به ده رويشيك كه وت كه له وه بهر نه م دى بوو. جليكى رهش و كوڤى له به ردا بوو، دارده ستيكى دريژى به ده سته وه بوو، پيشى تاشى بوو، گواره يه كى كردبووه يه كى له گوڤيه كانى، ئه وه نده له خه لكى جيا بوو، به ته واوى نه متوانى ته ماشاى بكه م.

له كاتيكدا به راست و چه پدا چاوى ده گيڤا، هه ر ئه وه نده چاوى پيم كه وت، له جياتى ئه وه ي خويم لى گيل بكات، هه ر وه ك چۆن خه لكى له پيگاوبان ده ميين و خويان ليم گيل ده كه ن، ده ستي راسته ي خسته سه ر دلى و وه ك ئه وه ي دوو هاوپنى ديڤين بين، سلاوى ليكردم. سه رم سوڤما و به ده وري خومدا چاوم گيڤا تا دلنيا بم كه سلاوى له كه سيكى تر نه كردووه، به لام جگه له من و داركه وه ته كه كه سى تر له وي نه بوو. به په شوکاوى و سه رسوڤمانه وه ده ستم خسته سه ر دلم و سلاوه كه يم سه نده وه.

ده رويشه كه به هه نكاوى سه نگينه وه به ره و لام هات. چاوم له وه بوو كه پارچه دراويكى مس بخاته ناو جاميلكه كه مه وه، يان پارچه نانيمك پيڤيدات، به لام ئه وه ي نه كرد و به رانبه رم به چوكدا هات.

گوڤى: 'هؤ سوالكه ر، سلاوت لى بيت'.

وهلامم دایه وه و گوتم: "دهرویش، سلاو له توش، دهنگم به جوړی بیناکانه بوو، به لای خومیشه وه نامۆ بوو. شاخړ ماوهیه کی زور بوو قسم له گهل که سدا نه کردبوو، به جوړی خه ریکبوو تونی دهنگی خومیش بیرچینه وه.

خوی ناساند و گوتی که ناوی شه مسی ته ورزییه، ئینجا پرسپاری ناوی منی کرد.

پنکه نیم و گوتم: "پیاوړکی وهک من چ پتو یستییه کی به ناو هیه؟". به ناقایلییه وه وتی: "هر که سه و ناوړکی هیه. خودا ناوی زوری هیه و له نه وه دونو ناوه که زیاتر نازانین. ئی ته گهر خودا نه وه نده ناوی هه بیت، ئیدی چۆن ده کړی بنیادهم که وینه یه کی خودایه، به بیتاو جووله بکات؟". نه مزانی چۆن وهلامی بدهمه وه، به لکو هر هه ولیشم نه دا، ئینجا وتم: "پوړی له پوژان هاوسه و دایکم هه بوو، به ناوی حه سن بانگیان ده کردم". که واته ناوت حه سه نه، دهرویشه که سه ری بادا، ئینجا ئاوینه یه کی زیوینی دامی و گوتی: "لای خوت بیپاریزه. له به غدا پیاوچاکنیک پتشکه شی کردم، به لام پهنگه تو له من زیاتر ئاتاجی بیت. ئه م ئاوینه یه نه وهت ده خاته وه یاد که تو له ناوه وهی خوتدا خودات هه لگرتوه".

به ره له وهی هه لی وهلامدانه وهم بۆ هه لکه ویت، له پشتمانه وه غه لبه غه لیکمان ژنه وت. یه که م شت که به خه یالمدات، نه وه بوو که پهنگه گیرفانبریکیان له مزگه وته که دا ده ستگیر کردییت، لی کاتی دهنگه دهنگه که بهرز بووه وه و پتر بوو به توندوتیژی و ژاوه ژاو، گوتم بیگومان شته که له وه گه وره تره، چونکه ده ستگیرکردنی گیرفانبریک نه م بگره و به رده یی لی ناکه وینه وه.

نه وه ندهی نه برد شته که مان بۆ ده رکه وت. نه وه بوو له مزگه وته که دا ئافره تیکی له شفروشی ناسراویان دوزیبووه وه که خوی گورپیوو و جلوه برکی پیواونه ی له بهر کردبوو. چه ندین پیاو به ره و ده ره وهی مزگه وته که پالیان پیوه دهنه و هاواریان ده کرد: "ئه م ئافره ته فیلبازه بهر قامچی بدهن! ئه م له شفروشه بهر دباران بکن".

لەم کاتەدا کۆمەڵی چەورە و دەستوپۆتووەندی تووڤە گەشتە شەقامەکە. ئافەرەتە جەیلەکەم بینی که جلی پیاوانە ی پۆشیبوو، پەنگی مردووی لی نیشتبوو، چاوە بادەمیەکانی ترسیان تیدازابوو. لەو پەیش کاری کوشتنی زۆرم دی بوو، بۆیە سەرم سوورنەدەما که ببینم چۆن هەندێ خەلک دەگۆڕین و دەچنە پال تیکدەران، چونکە لەپر پیاوانی ئاسایی که پێشینه یەکی توندوتیژیان نییە پێشەوەر یان فرۆشیار یان فرۆشیاری دەستگێژ- دەگۆڕین و دەبنە کەسانێکی شەپانگێز، تەنانت کاتی کۆدەبنەو، دەبنە بکوژ. ئیدی کاری کوشتن تەشەنە ی کردبوو، جا بۆ ئەوێ چاوی خەلکی پێ بکشین، کارەکە بەو کۆتایی دەهات لاشەکانیان لە شەقامەکاندا پیشان دەدا.

”ئای چەند ئافەرەتێکی بەستەزمانە!، وەرەریکم بەربای گوێی شەمسی تەوریزیدا دا، لی که ئاوڤم دایەو تەو لایەکە ی بژنەوم، ئەو نەمابوو، بەلکو دەرۆشەکەم بینی وەک ئەوێ تیرێکی دایساو بیت و هاوێژایت، بە توندی بەرەو ناو ئاژاوەکە تەکانی دەدا. بەرزەپ پاپەڕیم و پامکرد تا بگەم پێی. که گەشتە بەرایی کۆرەو، شەمس داردەستەکە ی چون ئالایەک بەرزکردەو و بە هەموو دەنگیەو بانگی کرد: ”پاوەستن، هۆو خەلکینە پاوەستن!“.

بێدەنگیەک بالی بەسەر پیاوەکاندا کێشا و بەواقورمانەو تەماشایان کرد. ”دەبی شەرم لە خۆتان بکەن!، شەمسی تەوریزی هاواری دەکرد و داردەستەکە ی بە زەویدا دەکوتا: ”ئەو سێ پیاو پەلاماری تاقە ئافەرەتیک دەدەن. ئایا ئەمە دادپەرۆرییە؟“.

”ئەمە شایستە ی دادپەرۆری نییە، پیاویکی کەتە و دەموچاو چوارگۆشە و چاومات وای گوت و دیاربوو خۆی کردبوو بە دەمراستی ئەم تاخمە که هەر لەخۆو دروست بووبوو. ئیدی دەسبەجێ ناسیمەو. حەسحەسیک بوو ناوی پێپرس بوو، بە هۆی دڕندەیی و چاوچنۆکیەو هەموو دەرۆزەکەرەکانی شارەکە دەیانناسی.

پێپرس گوتی: ”ئەم ئافەرەتە خۆی گۆڕیو و جلۆبەرگی پیاوانە ی لە بەر کردوو و بە دزییەو هاتوو تە ناو مزگەوتەکەو تا موسلمانە باوەردارەکان لەخستە بیات، ئێمەش دۆزیمانەو.“.

‘ئایا مەبەستت ئەوھەيە كە ئۆيە دەتەنەوئى سزەي كە سىڭ بىدەن ھەر لەبەر ئەوھەي پەروەي كەردووەتە مەزگەوتەكە؟ ئایا ئەمە تاوانە؟’ شەمسى تەورەزى بە دەنگى قىزھاتتەوھەي لى دەتكا، لى پەرسى.

ئەم پەرسىارە ھەنۆربوونەوھەيەكى ئۆرەتەي دروست كەرد. دىاربوو كەس بېرى لەم شتە نەكەردبۇوھە.

‘ئاخر ئەمە لەشفرۆشە!، پىاويكى دىكە كە لە توورەيىندا گەري گەرتبۇو و دەموچارى سوور ھەلگەپابوو، ھاواری كەرد، ‘مەزگەوتىكى پاك، شوئىنى ئەو نىيە’.

دەركەوت كە ئەو قەسەيە بەسبۇو تا دووبارە خەلكەكە گەپگەرنەوھە، چۆنكە كەسانىكى تەرتىپەلچوون: ‘ئەمە لەشفرۆشە! زىناكارە! با ئەم لەشفرۆشە بكوژىن’.

لاويك بەرەو پىش تەكانى دا و مەزەرى ئافەرەتەكەي گەرت و بە توندى پايكىشا. مەزەرەكەي كەوت و قەزە درىژ و زەردەكەي دەركەوت كە وەك درەختى گولەبەپۆزە شەپۆلى دەدا و دەدرەوشايەوھە. ھەموومان ھەناسەمان قەتەس بوو. لە جوانىيە كەجار بىئۆينە و جەئىلى ئافەرەتەكە سەرمان سوپما. بىگومان شەمس دەركى بەم ھەستە جۆراو جۆرانە كەردبۇو، چۆنكە بە توورەيىيەوھە پەخەي لىدەگەرتن: ‘براكەم، گەرەكە ئەوھە يەكلا بگەنەوھە، ئایا ئۆيە بەپەستى پەقتان لەم ئافەرەتەيە، يان ھەزتان بۆي دەبزوئە؟’.

دەرويشەكە دەستى لەشفرۆشەكەي گەرت و بەرەو خۆي پايكىشا و لە لاوھەكە و گەيرەشەيئەكان دوورى خەستەوھە. ئافەرەتەكە وەك چۆن كىژۆلەيەك لە پەشت بالاپۆشەكەي دايكىيەوھە خۆي بەشارىتەوھە، خۆي دايە پەناي دەرويشەكە.

‘تۆ ھەلەيەكى گەورە دەكەيت، سەردەستەي كۆمەلەكە دەنگى بەسەر غەلبەغەلبى ھەشیمەتەكەدا بەرزكەدەوھە و گوتى: ‘تۆ لەم شارەدا نەناسىكىت و دابونەرىتى ئۆمە نازانىت و خۆت لەم شتە ھەلمەقورتىنە’.

ئىنجا كەسىكى تەھاتە قەسە: ‘تۆ چ دەرويشىكىت؟ ئەرئى جگە لە پاراستى لەشفرۆشەكە، شتىكى دىكەت بەدەستەوھە نىيە؟’.

شەمسی تەوریزی وەک ئەوەی بێر لەم پرسیارانە بکاتەو، ساتنیک
 بێدەنگ بوو. هیچ نیشانەیەکی توورپەیی پێوە دیارنەبوو و هیمنیی خۆی
 پاراستبوو، ئینجا گوتی: 'بەلام توخوداتان چۆن هەستتان پێکرد؟ هەرچەندە
 ئێنە هاتوچۆی مزگەوت دەکەن، لێ پتر هۆشتان دەخەنە سەر ئەوانە
 دەورووبەرتان، نەک خودا. خۆ ئەگەر وەک خۆتان دەلێن، بەراستی بڕوادار
 بوونایە، ئەوا ئەم ئافەرەتە پرووتیش بوایە، هەستتان پێی نەدەکرد. دەی بەرەو
 لای وتارەکە بگەڕێنەو و شتیک لەمە باشتر بکەن'.

بێدەنگییەکی قورس هەموو شەقامەکی گرتەو. گەلای درەختەکان کە بە
 درێژایی پیادەپۆکە پەرت بووبوون بۆ ساتەوختیک تاقە شت بوو
 دەجوولانەو.

'دەی خەلکینە! دەی بگەڕێنەو و گوێ لە وتارەکە بگرن، شەمسی
 تەوریزی بە دەم قسەو بە داردەستەکی ئاماژەیی دەکرد و وەک ئەوەی کەشە
 لە میتشومەگەز بکات، کەشی لە پیاوێکان دەکرد.

هەموویان وەرسووپان تا بڕۆن، بەلام چەند هەنگاوێک بە لارەلار
 کەشەو و نەیانەزانی دواي ئەو چي بکەن. ژمارەییکی کەمیان وەک ئەوەی
 لە گەڕانەو دەوێل بن، تەماشای مزگەوتەکیان دەکرد. لەم کاتەدا
 لە شەفرۆشەکی زاتی خستە بەرخۆی تا لە پشت دەرویشەکی دەربچیت، ئیدی
 پشت لە خەلکە، وەک کەرویشک بە خێرای تێتەقاند و پرچە درێژەکی بە
 هەموو لایەکا پەخشان بووبوو و بەرەو نزیکترین شەقامی لاوەکی هەپپای
 لێکرد.

دوو پیاو هەولیان دا دواي بکەون، بەلام شەمسی تەوریزی پێگەیی لێ
 گرتن و داردەستەکی دایە بەر پێیان و ساتمەیان کرد و کەوتن. هەندێ
 خەلکی رەوتەنی ئەوەیان بینی، پێکەنین، منیش پێکەنیم. دوو پیاوێک بەخۆدا
 شکانەو و بە جۆرە گێژبوونیکی هەستانەو، بەلام لە شەفرۆشەکی ون
 بووبوو، دەرویشەکی دواي ئەوەی ئەم ئەرکەیی ئێرەیی بەجێ هێنا، پڕۆشت
 و دوورکەوتەو.

سليمان سەرخۆش

قۇنيا، ۱۷ ئىيۇن ۱۲۴۴

بەر لە پوۋدانى ئەو بگرەۋبەردەيە، پىشتم بە دىۋارى مەيخانەكەۋە
دابوو و سەرخەۋم دەشكاند، بەلام ئەو بگرەۋبەردەيەي كە لە دەرەۋە بەرپا
بوۋبوو، ۋاي لىكردم خەرىكبوو لە پىشستى خۆم بىتمە دەرى.
"ئەۋە لىزە چى پوۋدەدات؟"، لەگەل چاۋكردنەۋەدا ھاۋارم كرد، "ئايى
مەغۇلەكان ھىرشىيان كىرۋەتە سەرمان؟".

شەپۆلىك پىكەنن بەرزبوۋەۋە. ئاۋرپم دايەۋە و بىننم چەند مەمىلىك
شۆخىم پىدەكەن. ئاي لەم بىزىيە چەپەلانە.

"ھىي پىرى سەرخۆش، نىگەران مەبە"، خرىستۆسى خاۋەن مەيخانەكە
پىي و تم "مەغۇل لىزە نىن تا پراۋەدووت بىنن، بەلكو ئەۋە پۆمىيە بە خۆي و
كەزاۋەكەيەۋە تىدەپەرىت و بە ھەشىمەتىك لە ھەۋاداران و مرىدەكانى
دەرەدراۋە".

پوۋم كىرە پەنجەرەكە و تەماشاي دەرەۋەم كرد. كەزاۋەكەم لە مرىدان
و ھەۋادارانى بەجۆشوخۆش بىنى، ھاۋارىيان دەكرد: "خودا گەۋرەيە، خودا
گەۋرەيە"، لە ناۋەندىاندا پۆمى بە بالا قىتەكەيەۋە، سوۋارى ئەسپىكى سىپى
بوۋبوو، دەموچاۋە بەتىن و لەخۆ دۇنياكەي دەرەۋەشايەۋە. پەنجەرەكەم
كىرەۋە و سەرم دەر كىرە دەرەۋە و دىقەتىانم دا. كۆرەۋەكە كە زۆر
لەسەرخۆ دەجوۋلا و نىزىكبوۋەۋە. لەناۋ كۆرەۋەكەدا ھەندى لە پىاۋەكان زۆر
لە منەۋە نىزىك بوون، بە جۆرى دەمتوانى دەستم بگاتە سەرى ھەندىكىان.
لەناكاۋ بىرۆكەيەكى نايابم بۆ ھات، ئەۋىش ئەۋەبوو مەزەرى سەرى
ھەندىكىان بىرقتىم.

ئەو داری پشتخوراندنەم بە دەستەو گرت کە هی خریستۆس بوو. بە دەستیگم پەنجەرەگم کردەو، بە دەستەگە ی ترم داری پشتخوراندنەگم گرت. خۆم بەرەو پیشەوێ چەماندەو و توانیم دارەگە بگەینەنمە میزەری یەکیگ لە پیاوێگان. ئەوەندە ی نەما بوو میزەریگە رابکێشم، بە ریکەوت پیاویکی دی چاوی هەلبەری و بینیمی.

“سلاوتان لێ بیت، بە زەرەخەنەو سلاوم لێی کرد.
“موسلمان و لە مەیخانە بیت! ئەمە بۆ تۆ شوورەیی، پیاوێگە بەسەرما نەپاندی، ئە ی نازانیت شەرابخواردنەو کارێکی نەگریسی شەیتانە؟”
زارم هەلینا تا وەلام بدەمەو، بەلام پیش ئەو ی دەنگێگم لێو بیت، وژەییکی تیز بە لای سەرما تێپەری. بە ترسیکی زۆرەو زانیم کە ئەو بەرد بوو. خۆ ئەگەر لە دواسادا سەرم لانەبردبا، ئەوا کەللەسەرمی وردوخاش دەکرد. ئیدی لە پەنجەرە کراوەگەو تێپەری و لە پشتمەو کەوتە سەر ئەو میزە ی کە بازەرگانیکی فارس لەسەری دانیشتبوو. بازەرگانیگە زۆر سەرخۆش بوو و ئاگای لەو نەبوو کە لە دەورووبەریدا چی پروودەدات، بەردەگە ی هەلگرت و وەک ئەو ی ئاگادارکردنەو یەکی ئالۆز بیت و لە ئاسمانەو بەربووبیتەو، هەر دیقەتی دەدا.

“سلیمان، ئەو پەنجەرە یە دابخە و بگەڕێوێ لای میزەگەت، خریستۆس بە بۆلەبۆل و بە دەنگێکی بەرز و پەژارەو بانگی کردم.
وتم: “ئەری بینیت چی پرووی دا؟، بە لەتردان بەرەو میزەگەم گەپامەو، یەکیکیان بەردی تیگرتم. خۆ خەریکبوو بمکوژیت.”

خریستۆس برۆکانی هەلبەری و کوتی: “بەداخەو، بەلام تۆ چاوەپێی چیت دەکرد؟ ئە ی نازانیت خەلکانێگ هەن چاویان بە موسلمانێگ هەلنایات کە لە مەیخانە بیت؟ ئەو تا تۆ خۆت ئاشکرا دەکەیت و بۆنی شەرابت لێدیت و لووت وەک گری فانۆس سوورەلگەپاوە.”

“ناخر ئەمە چ زیانیکی هەیه؟، بە ترمەترم گوتم، ئە ی من مروؤف نیم؟”.
خریستۆس وەک ئەو ی بلێت، دە ی باشە، باشە، دەستی خستە سەرشانم.

گوتم: 'هر به وای نه مه وهیه رقم له ئایینه، چونکه ئایینه پوره ره کان پیتان وایه که خودا له ته کیان وه ستاوه و وا ده زانن ئه وان له سه رووی خه لکی دیکه وهن'.

خریستۆس هیچ وه لامیکی نه دایه وه. پیاویکی بر وادار بوو، هاوکات خاوهن مهیخانه یه کی لیزان بوو، دهیزانی چۆن مهعمیلیکی توو په هتور بکاته وه. قاپی شه رابی سووری دیکه ی بۆ هینام، من هه لمده قوراند و ئه و ته ماشای ده کردم. له دهره وه بایه کی توند هه لیکردبوو و په نجه ره کانی هینابوو ته قوهو، گه لای وشکی دره خته کان به چه پ و راستدا په رت ده بوون. وهک ئه وهی گوئی له ئاوازیکی بگرین، ساتنیک گویمان هه لخت.

وتم: 'من تیناگه م بۆچی خودا له م دنیا شه رابی حه رام کردوه، که چی له به هه شتدا وهک به لیتنیک به خه لکی داوه. گهر وهک ده لێن به م رادهیه خراپه، ئه ی بۆچی له به هه شتدا پیتان ده درئ؟'

'پرسیار، پرسیار....' خریستۆس وره وریکی کرد و هه ردوو دهستی به رز کردوه، 'تۆ به رده وام پرسیار لیده پرژیت. ئایا پتویسته دهر باره ی هه موو شتیک پرسیار بکه یه؟'

'بیگومان. ئه ی بۆچی ئاوه زمان پی به خه شراوه؟'

'سلیمان، من ده مێکه ده تناسم. تۆ لای من ته نها مهعمیلیک نییت. تۆ هاوڕیمیت، من بۆ تۆ نیگه رانم'.

'باش ده بیته، که وام گوت خریستۆس قسه که ی پی بریم و گوته: 'تۆ پیاویکی باشیت، به لام زمانت وهک خه نجه ر تیژه، هه ر ئه مه شه په ژاره ی کردووم. له قونیا خه لکی هه مه جوړ هه ن و شاراوه نییه که هه ندیکیان پیزی موسلمانیک ناگرن که خووی دایته مهیخواردنه وه. گهره که فیر بیت چۆن له نێو خه لکدا ئاگات له خۆت بیت. به نه ینی شته کانت بکه و ئاگات له هه ر وشه یه ک بیت که ده لیتیت'.

زه رده یه کم هاتی و گوتم: 'ئایا ده توانین ئه م قسه یه مان به چهامه یه کی خه یام برانینینه وه؟'

خريستۆس هەناسەيهەکی هەلکيشا، بەلام بازرگانه فارسەکه که گوێی لێم بوو بە خوشحالييه وه دەنگی بەرزکردەوه، 'بەلێ، دەمانه‌وێ گويمان له چامەيه‌کی خەيام بێت'.

مەعمیلی تریش هاتنه پالمان و بە توندی چەپلەیان لێ دا. بە تەکانیکی پێ له جۆشوخرۆشه‌وه بەره‌و میزه‌که بازم دا و دەستم بە خوێندنه‌وه کرد:

'ئایا پێت وایه که خودا خۆی دارمێوی دروست کرد

دوایی حەرامی کرد و شەرابەکه‌یشی کرد بە گوناھ؟'

بازرگانه فارسەکه هاواری کرد، 'بیگومان نەخێرا! ئەمە مانایه‌کی نییه'.

'سوپاسی ئەو کەسه بکه که ئاوا بۆی فەراهم کردین،

بیگومان ئەو تەنانت حەزی له بەیه‌کدادانی پەرداخەکانیشه!'

گەر له ماوه‌ی ئەم سالانه‌دا له خواردنه‌وه‌وه شتی فێزبووبم، ئەوه‌یه که خەلکی له شێوازی خواردنه‌وه‌یاندا جیاوازن. من که‌سانیکم دەناسی هەموو شەوێ چەند کاسه شەراپیان دەخواردەوه، ئیدی دەبوون بە که‌سانیکی که‌یفساز و گۆرانییان دەچڕی، ئینجا دەچوونه خەوێکی قووله‌وه، که‌چی که‌سانیکی تر له چەند فڕیک زیاتریان نەدەخواردەوه، دەبوون بە دڕنده. گەر خواردنه‌وه هەندێ بکاته مەشرەبخۆش و قسەشیرین و بڕیکی دیکه بکاته خراپه‌کار و شەپانگیز، که‌واته بۆ گازانده‌که نەخه‌ینه سەر شەرابخۆره‌که، نه‌ک شەرابه‌که؟

'بخۆره‌وه! چونکه نازانیت له کوێوه هاتوویت و بۆ هاتوویت

بخۆره‌وه! چونکه نازانیت بۆچی ده‌پۆیت و بۆ کوێ ده‌پۆیت'

گرمه‌ی چەپلەلێدان بەرزبووه‌وه، تەنانت خريستۆسیش بەشداریی چەپلەلێدانه‌که‌ی کرد. له قونیا، له گەزه‌کی جووله‌که‌کان له مه‌یخانه‌یه‌ک که‌خواه‌نه‌که‌ی کریستیایان بوو، ئێمه کۆمه‌له‌ تیکه‌له‌یه‌کی هەموو ئایینه‌کان و عەشقی شەراب، پێکه‌وه پێکه‌کانمان بەرزکردەوه و بە خوشیی یه‌ک‌تر خواردمانه‌وه. هەرچەنده قورسه باوه‌ر به‌وه بکڕی که خودا خوشی بوین و لێمان خوش بێت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۳۱ ئايار ۲۰۰۸

نېمە سەلامەتى بگەيت لەۋە باشترە ژىۋان بېيتەۋە، يەككى لە سايدەكانى ئىنتەرنىت باسى ئەمەي كىردى، بۇ ئەۋەي لە دەۋسى پەلەي سووراۋ دۇنيا بېيت، دېقەتى كىراسەكانى بدە. ئاگاداربە كە بۇ مال دەگەپىتەۋە، بزانە ئاخۇ بۇنى غەترىكى نامۇي لىدەيت.

ئەۋە يەكەم جار بوو ئىيلا پۇبلىشتاين لە ئىنتەرنىت بەم ناۋىشانە خۇي تاقى بگاتەۋە: نچۇن دەتۋانىت ئەۋە بزانىت ئاخۇ شوۋەكەت غايەنەتەيت لەگەلدا دەكات يان نا؟، ھەرچەندە پىرسىيارەكەي توۋرەھات دياربوو، بەلام ئىستا بۇي دەرەكەوت كە پەنگە خۇدى ژيان بۇخۇي دەرپىنىكى دەمدەمى بېيت و ھىچى تر.

لەگەل ئەۋەي ئىيلا نەيدەۋىست لە ئەنجامى ئەو تاقىكىردنەۋەيەي كە ئەنجامى دابوو، پۈۋبەپۈۋى دەيقىد بېيتەۋە و لىتىشى نەدەپىرسى ئاخۇ ئەو شەۋانەي كە لە دەرەۋەي مال بەسەرى دەبات لە كۈيىنە. لەم ماۋەيەدا زۆربەي كاتەكانى بە خۇيىندەۋەي پۇمانى (كفرى شىرىن) بەسەردەبرد و پۇمانەكەي ۋەك بىيانۋويەك بۇ داپۇشىنى بىدەنگىيەكەي بەكار دەھىتا. لەبەر ئەۋەي ئاۋەزى پەرتىبوو، بۇيە ماۋەيەكەي لە كاتى خواساى زىاترى دەۋىست، بەلام چىژى لە چىرۆكەكە و لە ھەر پىسايەكى نوۋى پىساكانى شەمس ۋەردەگرت كە خەرىك بوو سەراپاي ژيانىان دەگۇرى.

ئىيلا كاتى مىندالەكانى ئامادەبۇنایە بە شىۋەيەكى خواساى پەفتارى دەكرد، بەلام ئەو دەمەي بە تەنھا لەگەل دەيقىد بۈايە، دەيقىد ۋەك ئەۋەي بېرسىت ئەمە چ جۇرە ژنىكە لە مىردەكەي ناپرسىتەۋە ئاخۇ شەۋەكەي لە

کوئ به سهربردوه، ئیدی به جوریکی تر ته ماشای ده کرد، به لام ئیلا نهیده ویست ئه و زانیاریانه بیستیت که نه زانیت به رانه ریان چون پهفتار بکات. وا بیرى ده کرده وه تا که متر ئاگای له په یوه نندیه ئه فینییه کانی شو وه که ی بیت ئه وه نده که متر بیرى لیده کاته وه. پاسته گوتوویانه بیتاگایی نیعمه ته.

یه که م جار بوو که له جه ژنی له دایکبونی رابردودا کاتی له یه کئ له هوتیله ناوخییه کانه وه فورمیکى ئاگادار کرنه وه که یشته سندووقی پۆسته که یان و ئاراسته ی ده یقید کرابوو، له قه ی له و خیروخوشیه دا. ئه وه بوو به شی (خزمه تگوزاری مه عمیله کان) ویستی بزانت ئایا له و ئوتیله ی که چهند جار یک لئی نیشته جی بووه کاتیکى ئاسووده ی تیدا به سهربردوه یان نا. ئیلا نامه که ی له سهر کۆمه لئ نامه ی دیکه له سهر میزه که جیه نیشت و ئه و ئیواره یه دهستی به چاودیرکردنی کرد. ده یقید نامه که ی له زه رفه کراوه که دهره ینا و خویندییه وه.

ناه، فورمى هه لسه نگاندنه له لایه ن ئه و که سانه وه که ده بنه میوانی هوتیل! ئه مه دواشته ده مه وئ ببیینم، ده یقید به دم قسه وه زه رده خه نه یه کی به پرووی ئیلا دا، پار ئاماده ی کۆنگره یه کی پزیشکی ددان بووم. بیگومان ئه وان ناوی هه موو به شداربووانیان له لیستی میوانه کانی خویمان تۆمار کردوه.

ئیلا برپوای پیکرد. به لای که مه وه برپوای به و لایه نه ی کرد که هزی نه ده کرد گۆمه که بشله قینیت، به لام لایه نه که ی تر که په شیبینی و گومانی هه لده گرت، ئه وه بوو پۆژی دواتر به دواى ژماره ی هوتیله که دا که را تا په یوه ندی پنه بکات و گوئی له و شتانه بیت که له بنه په ته وه نهیده زانین، ئه ویش ئه وه بوو که له هوتیله که یاندا نه ئه مسال و نه پار کۆنگره ی پزیشکی ددان نه به سترابوو.

ئیلا له ناخه وه خۆی سه رزه نشت کرد. ئاخو و خه ریکه به سهاله وه ده چیت و له ماوه ی شهش سالی رابردودا کیشی زیادی کردبوو. له گه ل زیادبوونی هه ر په تلکی تازه ی جهسته یدا، جۆشی سیکسی کز ده بوو. وانه ی چیشتلینان خۆپزگارکردنی له په تله زیاده کان لئ قورس کردبوو، که چی ئافره تانی

خوڤاسا له و باشتړ و زياتر چيشتيان ليدهنا و کيښ و قه باره يان نيوهی کيښ و قه باره ی ټو بوو.

که ژيانی رابردووی خوږی بیرکته و ته وه، زانی یاخیوون دادی ټو نادات، چونکه قهت له پشت دهرگا داخراوه کانه وه له گهل کچاندا تلیاکي نه کیشاوه، له مه یخانه کان ودهر نه نراوه، دهرمانی دژه دووگیانبوونی به کار نه هیتاوه، نوره تووړه بوونی نه بووه، یان دروژی له گهل دایکیدا نه کردووه و له قوتابخانه هه لنه هاتووه و له تافی هه رزه کاریدا کاری جووتبوونی نه کردووه. له کاتیکدا کچانی هاو ته مهنی ټم مندالیان له بارخو دهربرد یان ټو مندالان هی که پښ شوو کردن دهیانخستنه وه دهیاندانه که سانی تر تا هه لیان بگرنه وه. ئیدی وهک ټوهی دهر باره ی برستی له ټه سیویا بهرنامه یه کی ته له قزیونی ببینیت، گوئی له چیروکه کانیان دهگرت. ټو شته ی که له دلی ئیلادا مایه ی، خه م بوو، بلاو بوونه وهی ټم کاره ساتانه بوو له جیهاندا، به لام پښی وا نه بوو که له هه مان ټو دنیایه دا دهژی که ټو که به سته زمان و کلوانه تیدا دهژین.

ته نانت کاتی له ته مهنی هه رزه کاریدا بوو، به شداری ټو ټاهه نگانه نه ده بوو که لاهه کان ساریان ددها، به لکو پښی باش بوو له ماله وه بمینیته وه و له شهوی هه ییندا کتییکی نوی بخوینیته وه، نهک له ټاهه نگیکي بهرله لاییدا به شداری کومه له لویکی نه ناس بکات.

’بوچی وهک ئیلا ناکه ن؟‘ له گه رکه که دا دایکه کان له کهه کانی خوږیان دهپرسی، ’ته ماشا بکه ن، ټو خوږی له هیچ کیشه یهک تیوه ناگلینیت‘.

له کاتیکدا دایکانی کهه کان زور پزیان له م دهگرت، که چی کچان و کورن ټه میان به جیددی و ټالوز و خالی له پوچی خوښوودی دهبینی. ئیدی سهیر نه بوو له قوتابخانه ی دواناوه ندی کچیکي زور خوښه ویست نه بوو. جاریکیان یه کی له کوربه هاوپوله کانی پښی گوت: ’ټایا ده زانیت کیشه ی تو چییه؟ تو ژیان زور به قورسی گرتووه. کچیکیت تا بلینیت بیزارکه ریت‘.

به وردی گوئی لیگرت و گوتی که بیریک له شته که دهکاته وه.

ټو ویک به درژیایی ټو سالانه شیوه ی پرچیشی نه گوپیوو – پرچیکي درېژ، په خشان، زهر دیکي ههنگوینی، له شیوه ی کتیکدا هه لیده گه رانده وه – یان دهیکرده په لک و تا خواره وهی پشتی شوړده بووه وه. خوږی زور

نه د پرازنده وه، به لكو توښټيكي ته كي له سووراوي قاوه يي مه يله و سووري به كار ده هيتا، هر وهك كچه كي ده يگوت سيته ريكي سهوز ثامالي بو چاوي ده كرد و له جياتي نه وه ي دهر يان بخات، په نكه شين و خوله مي شيبه كي ده شارده وه.

له هه موو باريكدا نه يده تواني به باشي دوو هيلي چه ماوه بو سيته ري چاوه كاني بكي شيت و به زوري هيله كي شراوه كي سهر يه كي له پيلووه كان له پيره وي خوي دهرده چوو و له هيله كي شراوه كي سهر پيلووه كي تر نه ستورتر دهرده كه وت.

ئيلا واي به خه يالدا ده هات كه خه وشيكي تي دايه. ئاخر ئه و يان خو تپه لقور تي نه ريكي منجره (وهك خو هه لقور تان دنه كي له شوو كرنه كي جانيت)، يان نه رم و ملكه چه (وهك په يوه ندييه سيكسيه كاني مي رده كي). ئيدي له وي ئيلايه كي ده سه لاتخواز و لي ره ئيلايه كي تا نه و په ري نائومي د به سته زمان. نه يده زاني له م دوو شته كاميان و كه ي دهرده كه و يت.

ئيلايه كي سيته ميش هه بوو، ئيلايه ك به هيمني سهرنجي هه موو شتيكي دها و چاوه پني كاتي ته قينه وه ي ده كرد. له بن خودي ئيلاي هيمن و خنكاودا، توو په يي و ياخي بوونيكي توند خو يان هه شاردا بوو. ئيلاي سيته م ناگاداري ده كرده وه كه نه گهر له سهر نه م په و ته به رده وام بيت، نه وه بيگومان پوژيك هر ديت بته قيته وه، نه مهش به ند بوو به په خساني كاته وه.

دواي نه وه ي ئيلا له دوا پوژي مانكي ئاياردا نه وه ي كردي ده مي بوو شتي واي نه كرده بوو. نوپژي كرد و له خودا پاراپه وه كه خو شه ويستي به كي واي پي ببه خشيت هه موو بووني پر بكاته وه، يان واي لي بكات نه وه نده دلره ق و گوينه دهر بيت، بير له وه نه كاته وه و گوي به وه نه دات كه له ژيانيدا خو شه ويستي نيه.

له م دوو كاميان هه لده بژيريت، تكايه زوو وه لام بده وه، به دم تكاوه بيرى كه و ته وه په نكه بيرت چوويت كه من كه يشتوومه ته ته مه ني چل سالي. وهك ده بينيت، من سالاني ته مه نم به باشي به كار ناهيتم.

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

به هه ناسه برکێوه به کۆلانه تهنگه کاندایه هه ر پامده کرد و پامده کرد، نه مده توانی ئاورپی دواوه بده مه وه. سییه کانم ده سووتانه وه و سینگم ده هه زی، تا له کۆتاییدا گه یشتمه بازاره قه ره بالغه که و پشتم دایه دیواریکه وه که زگی دابوو و خه ریکبوو ده پروخوا، ئه وسا زاتم وه بهر خۆ نا و ته ماشای دواوه ی خۆم کرد. وای چه ند واقم و پیمان و ئاسووده بووم. بینیم تاقه که سینک دوامکه وتوو، ئه ویش کونجیه. به هه ناسه برکێوه به ته نیشتمه وه وه ستا و ده ستیکی که وتبووه ئه ملا و ده سته که ی تری ئه ولا، سه ری سو پمابوو و تو وره یی به ده موچاوییه وه دیار بوو. له وه تینه ده گه یشت که بوچی له پڕ وه ک شیت به کۆلانه کانی قونیا دا پامده کرد.

شته کان به خیرایی پروویان دا. تا نه گه یشتمه بازاره که، راستییه کهم بو پوون نه بووه وه. کاتێ له مزگه وته که دانیشتبوو و به قوولی گویم له وتاره که گرتبوو، به گه وه ره ی حکمه تی وته کانی پۆمی مه ست بوو بووم. له گه رمه ی ئه و مه ستییه مدا، سه رنجی ئه وم نه دا که ئه و لاوه ی به ته نیشتمه وه دانیشتبوو، به بی مه به ست پئی خسته سه ر ئه و ملپنچه ی که ده موچاوی خۆم پێداپۆشی بوو. ئیدی به بی ئه وه ی ئاگام لی بیت ملپنچه که ها ته خواره وه و میزه ره کهم لاریبووه وه و ده موچاوم و به شیک له قزه کهم ده رکه وتن. به په له ده مامکه کهم توند کرده وه و له سه ر گوینگرتن له پۆمی به رده وام بووم و دلنیا بووم که کهس سه رنجی شتیکی نه داوه، به لام کاتی دووباره چاوم هه لبرێ، بینیم گه نجیک له ریزی پێشه وه چاوی تییرپووم. ده موچاوی شیوه چوارگۆشه

بوو، چاوی مات بوو، لووتینکی دریژ و تیژی هه‌بوو، ده‌می وا پیشان ده‌دا که بیژی دیته‌وه. ئەمێستا زانیم که ئەوه پێرسه.

پێرس یه‌کێ بوو له‌و مه‌عمیله‌ بێزارکه‌رانه‌ی که هیچ کچی له‌ سۆزانیخانه‌که ئاره‌زووی نه‌بوو له‌گه‌لیدا بنویت. ئاخ‌ر پیاوانیک هه‌ن له‌گه‌ل له‌شفرۆشدا جووت ده‌بن و هاوکات پ‌قیان لێیان ده‌بیته‌وه و سووکایه‌تیان پێده‌که‌ن، پێرسیش یه‌کێ بوو له‌و جزره‌ پیاوانه‌ و له‌ قسه‌ی سووک و نوکته‌ی ناشیرینی خۆی نه‌ده‌که‌وت و ته‌بیاتیکی یه‌کجار خراپی هه‌بوو. جاریکیان به‌ شیویه‌کی کو‌شنده له‌ کچیکێ دا، خاوه‌ن سۆزانیخانه‌که هه‌رچه‌نده به‌ر له‌ هه‌رشتی‌ه‌زی له‌ پاره‌ بوو، ده‌ریکرد و پنی گوت که جاریکی تر پ‌ نه‌خاته‌وه ئەم شوینه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند مانگیک هاته‌وه. دوا‌یی نه‌مزانی هۆیه‌که‌ی چیه‌ له‌ناکا‌و‌ وازی له‌ هاتو‌چۆی سۆزانیخانه‌که هیتا و ئیدی ده‌نگوباسیمان نه‌بیسته‌وه. ئەوه‌تا ئیستا مینا پیاوانی خودا‌په‌رست ریشیکێ دریژی هیشتووه‌ته‌وه و له‌ ریزی پیتشه‌وه دانیشتووه، به‌لام هیشتا بروسکه‌ی توندوتیژی له‌ چاوانیه‌وه سه‌ری ده‌کرد.

ده‌مو‌چاوی خۆم لێی شارد‌ه‌وه، به‌لام کار له‌کار ترازابوو. ئیدی منی ناسیبووه‌وه. پێرس شتیکی چپانده بن گو‌یچه‌کی ئەو پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتبوو، ئینجا وه‌رسوو‌پان و چاویان تی‌یریم، دوا‌یی ئاماژه‌یان بۆ پیاویکی تر کرد، ئیدی هه‌موو پیاوه‌کان له‌و ریزه‌دا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ته‌ماشایان ده‌کردم. ده‌مو‌چاوم سووره‌له‌گه‌را و د‌لم داخو‌ریا، به‌لام نه‌متوانی له‌ شوینی خۆم ببزو‌یم، به‌لکو خۆم دایه‌ ده‌ست ئەو ئومێده‌ مندالانه‌یه که ئەگه‌ر هه‌ر وا به‌بی جووله‌ له‌شوین خۆم دابنیشم و چاوه‌کانم بنو‌وقینم، ئەوا تاریکییه‌که هه‌موومان قووتده‌دات و په‌ژاره‌ی ناو‌یت.

که زاتم وه‌به‌رخۆ نا و دووباره‌ چاوم کرده‌وه، بینیم وا پێرس له‌نیو‌ حه‌شیمه‌ته‌که رینگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و لای من د‌یت. ئیدی ڕووه‌و ده‌رگا‌که رامکرد، به‌لام هه‌سته‌م بوو بتوانم رابکه‌م، چونکه به‌ ده‌ریایه‌کی هه‌لچووی پیاوان ده‌وره‌ درابووم. پێرس له‌ چاو‌تروو‌کانیکدا پیم گه‌یشته و ئەوه‌نده لیم نزیک بووبوووه‌وه، بونی هه‌ناسه‌یم کرد. قۆلی گرت‌م و له‌نیوان

ددانه به چیره وه چوه کانییه وه کوتی: "سۆزانییه ک لیره چی دهکات، ئه وه شهرم ناکهیت؟".

"تکات لیده کهم... لیت ده پاریمه وه وازم لی بیته با برۆم، زمانم گیرابوو، به لام پیم وا نه بوو گوئی لیم بوو بیت.

هاورپیکانی هاتنه پالی. پیاوانی گیل، ترسناک، لووتبه رز، له خورازی، بۆنی توورپهی و ترشه لۆکیان لیده هات، ئیدی سووکایه تیارانیان کردم. پیاوه کانی دیکه ئاورپیان دایه وه تا بزانن چی پوو دعات، هه ندیکیان ورته ورتیکی نارهبانیان دهربری، به لام که سیکیان نه هاته بهینه وه. جهسته مینا پارچه هه ویریک خاوبوو بووه وه. خۆم شلکرد تا به ره وه دهرگا پالم پیوه بنین. که گه یشتینه شه قامه که، ئاواته خواز بووم کونجی راپه ریت و یارمه تیم بدات. به ته مابووم گهر له مه خراپتر پوو بدات، رابکه م، به لام ههر ئه وهنده پیته کانم که وتنه سهر زه ویی شه قامه که، توندوتیژی و شه رانگیزی پیاوه کان زیاتر بوو. ئه وان له ناو مزگه وته که دا به وای وتارییژه که و نوێژکه رانه وه، سلیمان ده کرده وه دهنگ به رز بکه نه وه، یان پالم پیوه بنین، به لام ئیستا ترسی ئه وه م لی نیشت له شه قامه که دا شتیک نه بوو به ریان پی بگریته.

له ژیانمدا گه لی ئاسته نگم دیون، لی باوه رناکه م قهت هه سستیکی خه مینی وه ک ئیستم هه بوو بیت. دوا ی سالانیک له دوودلی، وا ئه مرۆ هه نگاو یک به ره وه خودا نزیکه بمه وه، ده بی ئاوها وه لامی نزیکبوونه وه که م بداته وه؟ به تیه لدان و دهرکردنم له مالی خوی!

"نه ده بوو بۆ ئه وی بچم، وام به کونجی گوت و ده نگم چون به فریکی ته نک درزی برد، ئه وان راست ده که ن، چونکه له مزگه وت یان که نیسه یان ههر مالیک له ماله کانی خودا سۆزانییه ک جی نایته وه".
"وا مه لی".

که ئاورپم له ئاخیره ره که دایه وه، باوه رپم به چاوه کانی خۆم نه کرد. خۆ ئه وه دهرویشه گه ریده پییشه که یه. زه رده خه نه یه کی ئاشکرا له سهر پوخساری کونجی نه خش بوو، خۆش حال بوو که جاریکی تر دهرویشه که ی بینیه وه. ته کانم دا ده سته کانی ماچ بکه م، به لام راپگرتم و نه یه یشت، ئینجا کوتی: "نا، تکات لیده که م".

به پارانه ووه گوتم: 'ئاخر چۆن بتوانم سوپاست بکه؟ من زۆر قهرزاري تۆم.'

به گويته دانه ووه شانهاكانى هه لته كاند و گوتى: 'تۆ به هيج شتى قهرزاري من نيت. جگه له خدا ئيمه قهرزاري هيج كه ستيك نيين.'

خوى پيئاساندم و گوتى كه ناوى شه مسى ته وريزييه، ئينجا باسى سه يرترين شتى كرد كه له ژيانمدا نه ميبيستوو: 'هه ندئ خه لك ژيانيان به خه رمانه يه كى گهش ده ست پيئده كن، به لام ئه وه نده نابات ئه و گه شيه كال ده بيته وه. وا دياره تۆش به كتيكت له وانه. خه رمانه ي ژيانى تۆش پۆژئ له رۆژان پېبوو له گوله زه نه بقى سېي و خالخالو، وه لئ ورده ورده كالبوونه وه و ئه ميستا بوون به ته لختي كى مات. ئه رئ تۆ په نگه په سه نه كاني خۆت له ده ست نه داوه؟ ئه رئ هه ز ناكه يت مه يدانخوازي گه وهه ري خۆت بكه يت؟'

هه ستم كرد وا خه ريكه تينووى وشه كاني ده بم.
'خه رمانه كه ت دره و شانها وه ي نه ماوه، چونكه به دريژايى ئه م سالانه باوه رت به خۆت هيتاوه كه تۆ له ناوه وه و له دره وه پيسيت.'
'من پيس نيم، به ده م قسه وه لئوه كاني خۆم گه ست، 'ئاخر تۆ ئه وه نازانيت، ئه ي بۆ خۆژياندن چى بكه م؟'.
'پيگه م بده با هه كايه تينكت بۆ بگيرمه وه، شه مس واى گوت و ئه مه ي گيرايه وه:

پۆژئ له شفرۆشيك به لاي سه گيكي به ره لالا تپه پرى. سه گه كه له بهر خۆره سووتينه ره كه دا له تينووتى و بيچاره ييدا هه ناسكه هه ناسكى بوو. له شفرۆشه كه ده سه به جئ تاكي له پيلاوه كاني داكه ند و له بيريكي نزيك پرى كرد له ئاو تا ئاو به سه گه كه بدات. ئينجا به پيى خويدا رويشت. پۆژئ دوايى تووشى سؤفويه كى به حيكمه ت بوو. كه له شفرۆشه كه ي بينى ده سته كاني ماچ كرد، ئه ميش سه ري سوپما. سؤفويه كه پيى گوت كه ئه و به پاستگويى به زه يى به سه گه كه دا ها تووه ته وه، بۆيه خدا له هه موو گوناوه كاني خۆشبووه.

تيگه يشتم كه شه مسى ته وريزي ده يه وي چيم پي بليت، به لام شتى له ناوه وه مدا ئه وه ي په تده كرده وه كه باوه رى پي بكات، بۆيه گوتم: 'با دلنيات

بکه مه وه، گهر من هه موو سه گه کانی قونیا تیراو بکه م، بایی ئه وه نییه له گونا هه کانم پاک ببه مه وه.

له توانای تودا نییه ئه وه بزانی، هه ر خودا خوی ئه وه ده زانی. ئه ی چی وات لیده کات بیت وای بیت که یه کئ له و پیاوانه ی له مزگه و ته که ده ریان کردیت، له هه موویان له خودا وه نزیکتره؟.

ته نانه گهر له خوداش نزیک نه بن، هه ر له خو وه وه لامم دایه وه، ئاخه کئ ئه وه یان پئ بلیت؟ تو؟.

ده رویشه که سه ری بادا و گوئی: ته خیر، شته کان ئاوها به ریوه ناچن، گهره که تو خوت پئیان بلیت.

بیت وایه که ئه وان گویم لیده گرن؟ ئاخه ئه و پیاوانه رقیان لیمه.

دئ گوئ بگرن، به جه خته وه ئه مه ی گوت، چونکه شتی نییه ناوی (ئه وان) بیت، هه روه ها شتیکیش نییه ناوی (من) بیت، هه موو ئه وه ی له سه رته بیکه یت ئه وه یه که بزانی له م گه ردوونه دا هه موو شتیکی و هه موو که سیک پیکه وه به سه تراون. ئیمه بریتی نیین له سه دان و هه زاران بوونه وه ری جیاوان، به لکو هه موومان یه ک شتین.

چاوه ریم کرد تا بۆم روون بکاته وه، ئه و له سه ری رویش و گوئی: ئه مه ریسایه که له چل ریساکه: گهر مرۆف بیه وئ ئه و شیوازه بگوریت که خه لکی له گه لیدا مامه له ی پیده که ن، ئه و پئو یسته یه که م جار ئه و شیوازه بگوریت که له گه ل خودی خویدا مامه له ی پیده کات. گهر مرۆف فیژی ئه وه نه بوو چون به ته وای و راستگۆیانه خوی خوش بوئ، ئیتر هیچ شیوازیکی دی نییه وای لی بکات که خوشه ویستی له دلیدا بیت. لی کاتی ده گاته ئه و قوناغه، ئه و سوپاسی هه ر دهرکێک ده کات که له لایه ن خه لکی دیکه وه پئیدا ده چه قیترئ، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که هاکا گولباران کرا. که مئ وه ستا و ئینجا له سه ری رویش: گهر مرۆف خوی به شایسته ی ریزگرتن نه زانی، ئیدی چون ده کرئ گازانده له خه لکی تر بکات له به ر ئه وه ی ریزی ناگرن؟.

که هه ستم کرد ئه وه ی له نیو چنگمدا یه و خه ریکه لیم ده چه ریته وه، بۆیه لیتره دا وه ستم و نه متوانی وشه یه ک بدرکینم، چونکه هه موو ئه و پیاوانه م هاته وه یاد که له گه لیاندا نوسته بووم، بۆنیان، به رکه وتنی ده ستیان و پستی

زېريان، ئاخوئۇفى ساتى پەرحەتبوونيان... گەنجانى سەلارم بىنى دەبوونە درېندە، درېندە دەبوونە گەنجى ناسک و سەلار. جارىتيان مەمىلىك ھات بۆلام كە بەوۋە راھاتبوو لە كاتى سەرجىيىكردندا تفى لە سۆزانىيەكان دەكرد و دەيگوت (چەپەل)، تفى لە دەموچاوم كرد و پىنى وتم (ھەى قەھپەى چەپەل).

كەچى ئەم دەرويشە پىنى وتم كە من لە ئاوى كانى پاكترم، وام بەخەيالدا ھات كە ئەمە نوكتەيەكى بىتنامە، ويستم زۆر لە خۆم بكەم و پىيكەنم، دەنگ لە ئەوكمەوۋە دەرەنەچوو، ئىدى ھەناسەى خۆم قەتيس كرد.

‘رابدردو خولانەوۋەيەكى بەردەوامە، گەر خۆت بۆ شل كرد، ئەوا بەسەر ساتى ئىستاتدا زال دەبىت، ئىتر ھەلتدەمژىت و راتدەمالىت، شەمس وەك ئەوۋى غايەكانى خويندبىتەوۋە واى پىن گوتم، ‘رۆژگار لە وەھمىك زياتر نىيە، گەرەكە بە تايبەتى بۆ ئەم ساتە بژىت و ئەوۋى گرینگە ئەمەيە’.

كە ئەمەى گوت، دەستەسرىكى ئاورىشمى لە گىرفانى عەباكەى دەرھىنا و گوتى: ‘لاى خۆت بىپارىزە. لە بەغدا پياوچاكيك پىنى بەخشىم، بەلام تۆ لە من پتر پىويست پىنى دەبىت. ئەم دەستەسرى بىرت دەخاتەوۋە كە تۆ دىپاكىت و لە ناوۋەى خۆتدا خودات ھەلگرتوۋە’.

دەرويشەكە داردەستەكەى ھەلگرت و ھەستا و خۆى ئامادەكرد بېروات، گوتى: ‘واز لەو سۆزانىخانەيە بىتە’.

‘بۆ كۆى و چۆن بېرۆم؟ ئاخىر شوئىنكى دىكەم نىيە پروى تىيكەم’.

‘ئەمە گرفت نىيە، دەرويشەكە بەدەم قەسەكردنەوۋە چاۋەكانى درەوشانەوۋە، ‘كۆى بەوۋە مەدە رىگە بەرەو كۆيت دەبات، بەلكو چاۋت لەھەنگاۋى يەكەم بىت، كە قورستىن ھەنگاۋە و گەرەكە بەرپرسىارىتى ھەلگىرىت. ھەر ئەوۋەندە ئەو ھەنگاۋەت ھەلئىنا، ئىدى ھەموو شتەكان بە شىۋەيەكى سىروشتى بۆخۇيان دەپۆن و ئەوۋى دەمىنئىتەوۋە ھەر لەخۆۋە دىت. لەگەل شەپۇلدا مەپۆ، بەلكو خۆت بىبە بە شەپۇل’.

سەرم لەقاند. ئىدى ئاتاجى ئەوۋە نەبووم پىرسىار بكەم تا تىبگەم كە ئەمىش يەككىكە لە چل پىساكە.

سليمان سه رخوش

قونيا، ۱۷ ي تشريني يه كه م ۱۲۴۴

بهر له نيوه شهو، دوا پيكي شهرابم خوارده وه و مه خانه كه م جي هشت.
ته وه ي پيم وتيت له بيرت بيت. ورياي هر وشه يه كه به كه له دهمت
دهرده چيت، خريستوس وهك ناگدار كردنه وه يه كه ته مه ي پي گوتم و دهستي
دوعا خوازي بي هو ه لبريم.

سهرم له قاند و ههستم به بهخته وهري كرد، چونكه هاو پيه كم هه يه و
به ته نگمه وه يه. وه لي هر ته وهنده پيه كانم كه وتنه سهر شه قامه چول و
تاريكه كه، ههستم به ماندوو بوونيك كرد كه له وه و پيش ههستم پي نه كرد بوو.
شه للام كرد كه قايي شهرابم له گهل خوم هيتابا، چونكه هيشتا تواناي
خواردنه وه م هه بوو.

له كاتيكدا دهرويشتم و له ترم دها، پيلاوه دريژه كانم له سهر شه قامه
ناپي كه كه ته قه ته قيان لي هه لدهستا. وينه ي ته و پياوانه ي كه له گهل كه ژاوه كه ي
پوميدا دهرويشتن هاته وه بهر چاوم. يادي نيكا رقاوييه كانی چاويان نازاري
دام. گهر له دنيا دا شتيك هه بيت رقم لي بيته وه، سهنگينيه، له م باره وه
دهوله مهند و هه ژار تانه يان ليداوم، ئيدي هر به ياد كردنه وه يان ته زوويه كه به
هه موو جهسته مدا تيده په پريت.

له كاتيكدا ته م غايلانه مژووليان كرد بووم، لاي ليژاييه كه پيچم كرد وه و
به كو لانيكي لاوه كيدا پيم گرته بهر. به وای دره خسته لقوپوپ بهرزه كانه وه
كو لانه كه تاريكتر بوو، سهرباري تاريكيه كه له ناكاو مانگيش له پشت
په له هه وريكه وه ون بوو. ئيدي تاريكيه كي ته نگوسته چاو دهوري دام. خو

ئەگەر تارىككە نەبوايە ئەوا ئەو دوو حەسحەسەم دەبىنى كە خەرىكبوون
نزىك دەبوونەو.

وتم: 'سلاوتان لى بيت،' دەنگم خۇشچالى پىتو دياربوو و ھولم دا
نىگەرانىي خۆم بشارمەو.

دوو حەسحەسەكە سلاوئەكەمىيان نەسەندەو، بەلكو لىيان پىرسىم كە بەم
درەنگى شەو لەم شەقامە چى دەكەم.

بە بلمە بلم گوتم: 'پىاسە دەكەم.'

پووبەپووى يەكتر وەستائىن، بىدەنگىيەكى قوزس بالى كىشا و جگە لە
حەپەي دوورى سەگەل، ھىچى تر نەدەبىسترا. يەكئ لە پىاوھەكان ھاتە پىشەو
و بۆنى بە ھەواوھ كرد، ئىنجا گوتى: 'بۆنىكى ناخۆش دەكەم.'

'بەلى، بۆنى شەراب دىت،' پاسەوانەكەي تر دلئاي كىردەو.

پىرىارم دا كە شتەكە بە ئاسانى چارەسەر بکەم، بۆيە وتم: 'خۆتان عەزىت
مەدەن. ئەم بۆنە ناخۆشە تەنھا بۆنىكى خوازەيە. لەبەر ئەوھى ئىمەي
موسلمان جگە لە شەرابى خوازەيى پىگەمان پى نادىر شەرابى دىكە
بخۆينەو، بىگومان بۆيە بۆنەكەيشى دەبىتە بۆنىكى خوازەيى.'

'بۆ خاترى دۆزەخ، ئەم پىاوھ چ وپىنەيەك دەكات؟' پاسەوانى يەكەم
ترمەترمىكى كرد.

لەو ساتەدا مانگ لە پىشت ھەورەكەوھ دەركەوت و بە تىرىفە ناسك و
زەردەكەي كۆيكرىدەوھ و توانىم ئەو پىاوھى بەرانبەرم وەستابوو بىيىنم،
دەموچاوى چوارگۆشە بوو، پىشىكى بەردابووھەو، چاوەكانى شىن و
ساردوسپ و لووتىكى تىژى ھەبوو. خۆ ئەگەر چاوە ماتەكانى و دەموچاوە
مۆنەكەي نەبوونايە، پەنگە قۆز بوایە.

'لەم كاتە درەنگەدا لەم شەقامە چى دەكەيت؟' پىاوھەكە پىرسىارەكەي
دووبارە كىردەو، 'لە كۆتوھ ھاتووت و بۆ كۆي دەپۆيت؟'

خۆم پى نەگىرا و گوتم: 'پۆلە ئەم پىرسىارانە قوولن، گەر وەلامەكانىانم
بزانايە، ئەوا مەتەلى بوونى خۆمانم لەم دنيايدا ھەلدەھىتا.'

'ھەي چەپەل، ئەوھ گالەم پىدەكەيت؟' پاسەوانەكە بە مۆنىيەو پىرسىارى
كرد و بەخىرايى قامچىيەكى دەرھىتا و لە ھەوادا پايوھەشاند.

له جووله كانيدا زور زيده پۆي ده كرد، بۆيه به نهرمي پيكنه نيم، پاشان قامچيه كي له سهر سينگم دا. ليدانه كه بۆ من كتوپر بوو، له نگره تيكچوو و كه وتم.

'رهنگه ئه مه فيرت بكات كه چۆن به ويژه وه رهفتار بكهيت، ههسحهسه كه به دههه قسه وه قامچيه كه ي ئه مدههست و ئه وههست كرد، ئه ي نازانيت كه شه رابخواردنه وه له گوناوه گه وه كهانه؟'

ههستم كرد خوينم هاتوه ته كول، سهرم له دهريابه كي ئازاردا دهستي به خولانه وه كرد و هيشتا باوهههه نه ده كرد كه گه نجي له ته مه ني كوپه كه ي خۆمدا له ناوچه رگه ي گه ره كدا بهر قامچيم بدات.

'ده ي سزام بده، به دههه قسه كردنه وه هاوارم كرد، گه به ههشت بۆ كه ساني وهك تۆ ته رخسان كراييت، ئه وا پيتم باشته ره له ئاگري دۆزه خدا بسووتيم.'

له نۆره تووپه ييه كي توندا ههسحهسه لاهه كه تا هيزي تيدا بوو به قامچي لئي ده دام. به دهسته كانم ده موچاوي خۆم دهشارده وه، به لام ئه وه هيج داديه كي نه دام. له و ساته دا سترانيكي خۆشم بيركه وته وه، كه به زۆر له نيوان ههردوو ليه وه خلتان خوينبووه كانه وه ريگه ي خۆي كرده وه. سووربووم له سهر ئه وه ي خۆم به زه بووني پيشان نه دههه، له گه له ههر زه بريكي قامچيه كه دا به دهنگي بهرز و بهرزتر دهستم به گۆرانيگوتن كرد:

'هۆ خۆشه ويستم ماچم بكه، هه موو دلم پاره پاره بكه ليه وه كانته تامي شيريني شه رابي گيلاس ده دههه، ده ي زۆرترم بۆ ت بكه.'

ئهم شوخ كردنهه پاسه وانه كه ي تووپه تر كرد. چه نه به دهنگي بهرز گۆرانييه كه ده چري، توندتر لئي ده دام. له و باوه ره دا نه بووم كه ئهم جۆره تووپه يي و رقه بههه راده يه له ناخي تاقه كه سيكدا هه بيته.

'پيترس راوهسته، ئيتر به سه، گويم ليه بوو ههسحهسه كه ي تر به ترسه وه هاواري كرد.

له پر چۆن دهستي به ليدانم كرد، ههر واش دهستي لئ هه لگرتم. ويستم دوا قسه بكهه و شتيكي له ناكاو و توند بلنم، لئ سيلاوي خويني ناو دههه له هه ناومه وه قولبي دا و دهنگي خهفه كردم و رشامه وه..

تو پیاوئیکی نه خوشیت، پیپرس به تانه وه وای پی گوتم، دهر باره ی
ئه وه ی پیم کردیت ته نیا لومه ی خوت بکه.

پشتیان تیکردم و هه پیا یان لیکرد، ئیتر له نئو تاریکی شه وه که دا بزر بوون.
نه مزانی تا که ی له وئ که وتبووم، رهنگه ماوه ی چند خوله کیک یان به
دریژایی شه وه که بوو بیت، چونکه زه من و هه موو شتیکی تر په وتی خوی
له ده ست دابوو، مانگه که ش له پشت هه وره کانه وه ون بوو، ئیدی نه که هر
پروناکیه که ی جیی هیستم، به لکو به جوړی جیی هیستم که نه میس ده زانی
من کیم. زوری نه برد له نیوان دهر یاه کی بیرچونه وه ی نیوان زیان و مهرگدا
دهستم به گینگدان کرد، ئیتر گویم به وه نه ده دا کوتاییم به چی دیت. ئینجا تا
ده هات سړی جهستم نه ده ما و جیگه ی هر گاز و هر لیدانیکی به زه بر و
هر برینیکی جهستم، شیتانه دهستی به ئازار کرد و شه پؤل دوی شه پؤلی
ئازار ده یان کوتامه وه. سه رم له قه له قی بوو، ده ست و لاقه کانم ئازاریان لی
هه لده ستا. له و دۆخه دا مینا گیانداریکی بریندار دهستم به ناله نال کرد.

بینگومان کویراییم داهاتوووه. تاوئ چاوم کرده وه، میزم به خومدا کردبوو،
ده ست و پنیه کانم یه کجار ده ئیشان. له خودا پارامه وه که جهستم سړ بکات،
یان شه را بم پی بیه خشیت. له م کاته دا گویم له ترپه ی هه ناوگه لی بوو نزیک
ده بوونه وه. دلم به توندی که وته خورپه، رهنگه به ره لایه کی شه قامه کان بیت،
یان دزیک، یان پیاو کوژیک بیت، به خومم گوت له چی بترسیم؟ ئیدی
که یشتوومه ته راده یه ک هیچ شتیکی ئه م شه وه نامترسینیت که له گوینه بیته
پینگام.

له پشت سیبه ره کانه وه دهر ویشیکی بالابه رز و باریکه له و ریشناشراو
دهر که وت و له ته نیشتمه وه داچه مایه وه، یارمه تی دام که ههستم. خوی پی
ناساندم که ناوی شه مسی ته وریزیه، ئینجا له ناوی پرسیم.

سلیمان سه رخوش، خه لکی قونیا م و له خزمه تتدام، به دهم وه لامدانه وه وه
ددانیکی له قم له زارم دهر هیتا، به بینیت خوشحالم.

تو خوینت له بهر دهر وات، شه مس به دهم سړینه وه ی خوینی ده موچاوم،
بلمه بلمیکی کرد، نه که هر له دهر وه، به لکو له ناویشه وه.

که ئه وهی گوت، که مۆله یه کی زیوی له گیرفانی عهباکهی ده رهینا و گوتی: 'بهم مهره مه برینه کانت چه ور بکه. پیاوچاکێک له به غدا پێی به خشییم، به لام تو له من زیاتر پێویستیت پێی ده بیت. وهک ده زانیت برینه کانی ناوه وهت قوولترن و ده بی خه میان بخۆیت. ئه وه شت بیرده خاته وه که تو له ناخدا خودات هه لگرتوه'.

'سوپاست ده کهم'. گویم له خۆم بوو بلمه بلمه ده کرد. دواي ئه وهی نه رمونیانی و سۆزه که ی کاریان تیکردم، گوتم: 'ئه و حه سه سه.. به قامچی لێی دام و گوتی که گویا من شایسته ی ئه وه م'.

کاتی ئه م قسانه م ده کرد، سه رم له کپرو زانه وهی مندالانه ی خۆم و دهنگی پێوستبوونم به یارمه تی سوپما.

شه مسی ته وریزی سه ری بادا و گوتی: 'کهس بو ی نییه ئه وه بکات. هه ر که سه و له خودی خۆیدا له خودا ده که ریته. له م باره یه وه بنه مایه ک هه یه: خودا هه موومانی له سه ر شیوه ی خۆی دروستکردوه، له گه ل ئه وه شدا ئیعه هه موومان ئافه ریده ی جیاواز و دیارین. دوو که سی له یه کترچوو ده ست ناکه ون و دوو دلێش به هه مان پێتم لێنا ده ن. که ر خودا ویستبای هه موومان له یه کتر بچین، ئه و وهک یه کتر دروستی ده کردین، بو یه پێژنه گرتنی جیاوازییه کان و سه پاندنی بۆچوونی خۆت به سه ر ئه وانی تر، پێژنه گرتنی ئه و سسته مه پێرۆزه یه که خودا داینا وه'.

'باشه'، سه رم له نیانی دهنگی خۆم سوپما، 'به لام ئایا ئیوه ی سو فی ده رباره ی ئه وه گومانتان نییه؟'.

شه مسی ته وریزی زه رده خه نه یه کی ماندووانه ی هاتی و گوتی: 'به لێ، گومان شتیکی باشه. ئه مه ش ئه وه ده که یه نیت که تو زیندوویت و به رده وام له منه کردن دایه'. ئه مه ی به جو ری وت، وهک ئه وه ی خه ریکی خوێندنه وه ی کتێبیک ییت.

'هه روه ها مرۆف له شه و و پوژیکدا ناییت به بروادار، چونکه مرۆف وا بیرده کاته وه که برواداره، ئینجا شتیکی له ژیا نیدا پرو ده دات و ده بیته به بیباوه، ئینجا دووباره ده که ریته وه و ده بیته وه به بروادار، ئینجا ده بیته خانه گومان. ئیدی به م ئاوه ایه تا ده گاته قوناغیکی دیاریکراو. ئاخه ئیعه

به‌رده‌وام له دوودلی داین، ئەمەش تاقە پێگەیه‌که که وامان لێده‌کات به‌ره‌و
نواوه‌ برۆین. له‌گەڵ هەر هەنگاوێکی نوێدا له‌ حەقیقەت نزیک دەبینەوه‌.

وتم: 'ئەگەر خریستۆس گویی لێتیی ئاوها قسە ده‌که‌یت، ئەوا داوای
لێده‌کردیت که ئاگات له‌ قسەی خۆت بیت. ئاخر ئەو دە‌لێت هەموو قسەیه‌ک بۆ
هەموو گۆنیه‌ک ناگونجیت'.

'قەیدی چیه‌، ئەویش بۆچوونی خۆی هەیه‌، شەمسی ته‌وریزی به‌ده‌م
قسە‌کردنه‌وه‌ به‌ ئاسته‌م پێکه‌نی و به‌رزه‌ پێ هەستا، 'ده‌ی با تا ماله‌وه‌
یاوه‌ریت بکه‌م، گەرکه‌ ئاگامان لێت بیت و ده‌بین که‌می بخه‌ویت'.

یارمه‌تی دام تا هه‌ستم و له‌سه‌ر پێی خۆم به‌هستم، لێ توانای پۆیشتنم
نەبوو و به‌لادا ده‌هاتم، بۆیه‌ ده‌رویشه‌که وه‌ک شتیکی سووک له‌کۆلی کردم.
به‌ شه‌رمه‌وه‌ وه‌ه‌وریکم کرد، 'ده‌مه‌وئ ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌ که من بۆنێکی
ناخۆشم لێدیت'.

'سلیمان، خه‌مت نه‌بیت و هەر گۆنیشی مه‌ده‌ری'.

به‌م جو‌ره‌ ده‌رویشه‌که به‌بی ئەوه‌ی گۆی بداته‌ خوین و میزه‌که‌م و بۆنه
بۆگه‌نه‌که‌م، به‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌کانی قۆنیادا له‌ کۆلی کردم. به‌ به‌رده‌م مالان و
کوخته‌گه‌لێکدا تێپه‌رین له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوون، له‌ پشت دیواری باخه‌کانه‌وه‌
سه‌گه‌ل به‌ ده‌نگی به‌رز و دڕنده‌نه‌ ده‌ستیان به‌ لووره‌لوور کرد و پیمان
ده‌وه‌رین تا هەموو خه‌لکیمان لێ وه‌ئاگا بیتنه‌وه‌.

گوتم: 'هه‌میشه‌ ده‌مه‌رسی له‌ شیعی سۆفیه‌کاندا باسی شه‌راب کراوه‌،
ئایا ئەو شه‌رابه‌ی که سۆفیه‌کان پێیدا هه‌لده‌دن، شه‌رابی پاسته‌قینه‌یه‌ یان
شه‌رابی خوازه‌یه‌؟'.

'هاوپیم، ئەوه‌ که‌ی گرینگه‌؟'، شەمسی ته‌وریزی پێش ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م
ماله‌که‌ی خۆم دامبیت، له‌سه‌ر قسە‌که‌ی پۆیشت: 'بۆ لێکدانه‌وه‌ی ئەمه‌
پێسایه‌ک هەیه‌: کاتی عاشقیکی پاسته‌قینه‌ی خودا ده‌چیته‌ مه‌یخانه‌یه‌که‌وه‌، ئەوا
مه‌یخانه‌که‌ ده‌بیته‌ ژووری نوێژکردنی ئەو، به‌لام ئەوه‌مه‌ی شه‌رابخۆریک
ده‌چیته‌ هه‌مان ژووره‌وه‌، ئەوا ژووره‌که‌ ده‌بیته‌ مه‌یخانه‌ی ئەو. هەر شتی
بکه‌ین ده‌وه‌ستیته‌ سه‌ر دلمان، نه‌ک دیوی ده‌ره‌وه‌مان. سۆفیه‌کان به‌ دیمه‌نیان
که‌سایه‌تی خه‌لکی هه‌لئاسه‌نگین، کاتی سۆفیه‌ک دیقه‌تی که‌سیک ده‌دات،

هەردوو چاوی دەنوو قینیت و چاوی سێتیم دەکاتەوێ - ئەو چاوەی کە دنیای
ناوەوێ دەبینیت.

دوای ئەو شەوێ دوورودریژ و تاقەتپروو کینە، بە تەنیا لە مالهەکی خۆم
بووم و بیرم لەو شتاتە دەکەردەوێ کە پرویان دابوو. لەگەڵ ئەوێ
خەمباربووم، بەلام لە ناخەوێ هەستم بە ئارامییەکی خوش دەکرد. بۆ ساتیکی
پەوتەنی شەمسەم بینی و ئەلھام دەکرد بۆ هەتاھەتایە لەوێ بمینیتەوێ. هەر
لەو ساتەدا زانیم کە خودایەکی هەیه و خوشی دەویم.
هەرچەندە جەستەم ئازاری هەبوو، بەلام سەیرم پێدەهات کە هەستم بە
ئازار نەدەکرد.

ئىلا

تورتامبىتن، ۳ى حوزيران ۲۰۰۸

بەر زبۇنە ۋەى پىتمى گۆرانىي (لاۋانى پۇخەكە) لە پەنجەرەكراۋەكانى ئۆتۈمبىلى قوتايىانى زانكۆۋە دەبىسترا، يەكەم تىنى گەرمى خۇرى ھاۋىن بە دەموچاۋياندا چزا. ئىلا بىن ئەۋەى گۆى بە شادمانىيان بدات، تەماشاي دەکرد و يادگەى بەرەۋ ئەۋ چەند پۇژە كەمەى رابردوۋ گەرايەۋە. ئەۋەبوو سەگە (سپىرىت) *ى بە تۆپىۋى لە ناندینەكەدا بىنى، لەگەل ئەۋەى خۇى بۇ ئەم چركەساتە ئامادە كىردبوو، بەلام غەمىكى گەرە داگىرت و ھەستى بە لاۋازى و تەنبايى خۇى كىرد. پىنى ۋا بوو بە لەدەستدانى سەگەكەى لەم دىنبايەدا بە تەنبا ماۋەتەۋە. دۋايى بۇى دەرەكەۋت كە ئۆرلى بەدەست نەخۇشىي (پۇلىميا) **ۋە موبتەلا بوۋە و ھەموو دەستەخوشكەكانىشى لە قوتابخانە ئەۋە دەزانن. شەپۇلىك لە ھەستكىردن بە گوناھبارى ئىلاى داگىرت و دەربارەى پەيۋەندىي نىۋان خۇى و كچە بچۈۋكەكەى گومانى لە لا پەيدا بوو، ئەمەش ۋاي لىكىرد ۋەك دايكىك بىر لەۋە بىكەتەۋە كە بە تۆمارەكەيدا بچىتەۋە. ھەستكىردن بە گوناھبارى لە لاى ئىلا شتىكى تازە نەبوو. لى متمانە بەخۇ نەبوون لە پەرۋەردەكىردىدا ۋەك دايكىك، ۋاي لىكىرد ھەست بەۋە بىكات.

لەۋ ماۋەيەدا ئىلا ھەموو پۇژى لەگەل عەزىز. ز. زاھارادا چەندىن نامەى ئەلىكتىرۇنىيان بۇ يەكتىر دەنۋوسى. دوو، سى، ھەندى جار پىنج نامەى بۇ

---

* سپىرىت: لە زمانى ئىنگلىزىدا ۋاتا رۇخ، بەلام لەم پۇمانەدا ۋەكو ناۋىك بۇ سەگەكەى ئىلا بەكار ھىتراۋە.

** پۇلىميا: ئارەزوۋىيەكى بەردەۋام و نارىك لە زۆرخۇرىدا، كە لەدۋاي تىزىبون زۆرخۇر ھەۋلەدەدات بېشىتەۋە، يان دەرمانى پەۋانى يان رېجىم بەكار دىتت. زۆرخۇر بەزۆرى ھەست بە گوناۋە و خەمۇكى دەكات.

دەننوسى و باسى ھەموو شتىكى بۇ دەکرد. لەو سەرى سورمابوو كە يەكسەر وەلامى دەدايەو. ئىتلا لەو تىنەدەگە يىشت ئەويك بۇ شوپنە دورەكان سەفەر بكات، ئىدى كەى كاتى ئەوئەى ھەيە، يان چۆن دەپەرژىتە سەر خويندەنەوئەى پۇستى ئەلىكترۆنىي ئىنتەرنىت. ئەوئەندەى نەبرد ھۆگرى دەربېرنەكانى بوو. بەيانىان يان لە ھەر دەرفەتتىكى تردا يەكەم شت پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەكردەو، ئىنجا دواى قاوئەلتى، كە لە پياسەى بەيانىان دەگەرپايەو و ژەمى خواردنى ئامادە دەکرد، ھەروەھا بەر لەوئەى بۇ پىئويستىيەكان لە مال دەربچىت، بەلكو لەو كاتەشدا كە لای قاوئەخانەى ئىنتەرنىت ھەلوئەستەيەكى دەکرد، ھەروەھا لەو دەمەيدا كە تەماشای بەرنامە دلخوازەكانى خۆى لە تەلەفزیۆن دەکرد، يان لە يانەى چىشتلېتان تەماتەى قازقاز دەکرد، يان ئەو كاتەى بە تەلیفۆن لەگەل دەستەخوشكەكانىدا قسەى دەکرد، يان ئەو كاتانەى كە گوئی لە ھەردوو مندالەكەى دەگرت كە دەربارەى قوتابخانە و ئەرکەكانى قوتابخانەيان گفتوگۆيان دەکرد، كۆمپيوتەرەكەى بە كراوئەى دەھىشتەو و پۇستە ئەلىكترۆنىيەكەى دەكردەو. كە نامەى تازەى عەزىزى نەدەبىنى، نامە كۆنەكانى دەخويندەو. لە ھەموو جارىكدا كە نامەيەكى نوئى لەوئەو پىتەدەگە يىشت، بەبى دەستى خۆى، زەردەيەكى دەھاتى و لەوئەى پووى دەدا، تىدا دەما، چونكە شتى ھەر پووى دەدا.

زۆرى نەبرد ئىتلا لە سۆنگەى نامەكانى نىوان خۆى و عەزىزدا وای لىھات لە ژيانى سەلارى و سەنگىنى دابىرپىت و لە ئافرەتتیکەو كە تابلۆى ژيانى برىتى بىت لە پەنگى خۆلەمىشپىيەكى مات، بگۆرپىت بۇ ئافرەتتىكى خاوەن پەنگى نەپنى و سوورى درەوشاوە، چونكە حەزى لىنى بوو.

عەزىز پىاويكى ھەرزە نەبوو. لەو باوئەپەدابوو كە ئەوانەى دلیان ناكەن بە پىئوئىنكى سەرەكى تا لە ژيانىندا پابەرييان بكات، ئەوانەى ناتوانن خۆيان بۇ عەشق والا بکەن و وەك چۆن گولەبەرۆژە پوو لە خۆر دەكات، ئاوها پووى تىبکەن، ئەوانە زىندووى راستەقىنە نین. (ئىتلا بە خۆى گوت، گەر بگرى ئەمەش بخاتە سەر لیستى ئەو شتانەو كە زىندووئىتيان پىويستە). عەزىز دەربارەى زەپۇش يان دوا فىلمىك كە دیوئىتى نەیدەننوسى، بەلكو دەربارەى شتگەلى دەیننوسى كە وەك ژيان و مەرگ قوولن، لەوئەش گرینگتر دەربارەى

عەشق دەینوووسی. ئیلا پانەهاتبوو پازی خۆی ئاشکرا بکات، بە تایبەتی بۆ کەسیکی نەناس، بەلام پەنگە هەر ئەم نەناسە بێت کە وای لە ئافەرەتییکی وەک ئەم کردبێت، ئەوێ لە دلدایە بیدرکەنێت.

ئىلا

نورتامبىتون، ۵ى حوزىران ۲۰۰۸

باوانم عەزىز

لە يەككى لە نامەكانى پىشوووتدا باسى ئەو بىرۆكەيەت كەردبوو كە ئەگەر
هەلبۇاردنەكانمان ئاوەزمەندانە بىت، ئەوا دەتوانىن دەست بەسەر پەوتى
ژيانى خۇماندا بگرىن، پىم وایە بىرۆكەيەكى توورەهاتە و لە ماسىيەك دەچىت
هەولبەت دەست بەسەر ئەو ئوقیانوسەدا بگرىت كە مەلەى تىدا دەكات. زۆر
بىرم لەو پرستەيە كەردەوہ كە دەلىت: "مرۆڤ خودى خۆى دەناسىت، ئەم
بىرۆكەيە نەك ھەر نەبوو بە ماىەى پرودانى پىشېبىنيەكى ھەلە، بەلكو لەو
شۈيتانەى كە ژيان تىدا لەگەل پىشېبىنيەكانمان ھەماھەنگ نىيە، ماىەى
ناؤمىدىيە".

ئەمىستا كاتى ئەو ھاتووە ددانى پىدا بنىم: من خواستى دەست
بەسەرداگرتن و دەسەلاتخوایم ھەيە. بە لای كەمەوہ ئەوانەى بە راستى
دەمناسن ھەر ئەمەت پىدەلین. تا ئەم ماوہىە من دایكىكى توند بووم و بنەماى
زۆرم ھەبوو (بروام پى بکە، وەك رىسا سۆفىگەرىيەكانى تۆ، رىساگەلىكى
جوان نەبوون)، ھىچ رىگەيەكم بۆ سازشكردن بەرانبەر بە خۆم
نەھىشتىبووہوہ. جارىكيان كچە گەورەكەم بەوہ تۆمەتبارى كردم كە من
پەپرەوى رىيازى پىوانى چەتە دەكەم. پىي گوتم كە من دەست لە وردەكارىي
ژيانىان وەردەدەم و لە سەنگەرى خۆمەوہ ھەولەدەم لەسەر ھەر بىرۆكەيەك
يان ئارەزوويەكى ھەلەى ئەوان ھەلبەدەم كە پەنگە دەرى بېرن.

گۆرانى ("SERA.QUE SERA" چى دەبىت با بىيت)م بىرکەوتەوہ، دەى بە
ھەرحال پىم وا نىيە كە ئەمە يەككىك بووبىت لە گۆرانىيە دلخوازەكانم، چونكە

دهسته واژه‌ی (چی ده‌بیت با بیت) قهت له‌گهل مندا نه‌ده‌گونجا. ئاخر من ناتوانم له‌گهل شه‌پولدا برۆم. ده‌زانم تو پیاویکی ئاینپه‌روه‌ریت، به‌لام من ئاینپه‌روه‌ر نیم. هه‌رچه‌نده خیزانه‌که‌ی ئیتمه ناوبه‌ناو به‌بۆنه‌ی پۆژی شه‌ممه‌وه ئاهه‌نگ ده‌گیرین، لی من ئه‌و دواچاره‌م له‌یاد نییه که نوێژم تیندا کردبیت. (ئاه ئیستا بیرم که‌وته‌وه، دوو پۆژ له‌مه‌وبه‌ر له‌ناندینه‌که‌ی خۆم نزام کرد، به‌لام ئه‌مه به‌نوێژ ناشیت، چونکه وه‌ک گله‌بیه‌ک بوو به‌ره‌و زاتی بالا).

ئه‌و ده‌مه‌ی له‌زانکو بووم، ماوه‌یه‌ک خووم دابووه پۆحگه‌رایسی پۆژه‌هلای، هه‌ندئ شتم ده‌رباره‌ی بوودایی و تاوی خوینده‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گهل ده‌سته‌خوشکیکی ره‌وتار سه‌یرمدا بۆ به‌سه‌ربردنی مانگیک له‌ئه‌شرامی هند هه‌ندئ پلانم دانا، لی ئه‌و قوناغه‌ی ژیانم زۆری نه‌خایاند. له‌گهل ئه‌وه‌ی سرووته سوڤیه‌کان جوان و سه‌رنجراکتیش بوون، به‌لام وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که ئه‌وانه سرووتی نه‌رمی و ملکه‌چین و له‌گهل ژیانی هاوچه‌رخدا ناگونجین. ئیدی له‌وساوه بۆچوونی خۆم نه‌گۆریوه.

ئومیده‌وارم به‌م خۆدوورگرته‌م له‌ئاین خراپه‌م له‌گهل نه‌کردبیت. تکایه ئه‌مه به‌دانپێدانانیکی دره‌نگه‌خته‌ی که‌ستیک دابنی که به‌ته‌نگته‌وه‌یه.

له‌گهل که‌رموگوریم

ئێلا

***

ئێلای ئازیز، ژنه جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی شه‌پی پارتیزانی.

ئه‌و کاته‌ی نامه‌که‌ت پینم گه‌یشته خۆم ئاماده کردبوو ئامستردام جی به‌یلیم و بۆ مه‌لاوی برۆم. راسپێردرا بووم له‌گوندیکدا وینه‌ی خه‌لکانیک بگرم که ئایدیزان تیندا بلاو بووه‌ته‌وه و ژماره‌یکی زۆر مندالی بێ دایابی تیندایه.

ئهمیستا که‌ر هه‌موو شتیکی وه‌ک پیویسته به‌پێوه‌ بجیت، ئه‌وه دوا‌ی چوار پۆژی تر ده‌گه‌ڕیمه‌وه. ئایا ده‌توانم ئه‌و ئومیده‌م هه‌بیت؟ به‌لی. ئه‌ی ئاخۆ ئه‌وه له‌ده‌ستی خۆمدایه؟ نه‌خیر! ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیکه‌م، کۆمپیوته‌ره‌که‌م له‌گهل خۆم هه‌لبگرم و هه‌ولی په‌یوه‌ندییه‌کی باشی ئینته‌رنیت بده‌م، هیوادارم که پۆژیکی

تریش بژیم. ئیدی ئەوەی دەمئێتەوه لە دەستی مندا نییه. سۆفییەکان بەمە دەلێن توخمی پێنجەم - بۆشایی. ئەو توخمە خوداییەکی که ناتوانی لێک بدریتەوه و ناتوانی دەستی بەسەردا بگیریت و ئیمەکی مەرۆف ناتوانن لێی تێگەین، لەگەڵ ئەوەشدا گەرەکه دەرکی پێکەین. گەر مەبەستت ئەوەیە که تو بەتەواوی هیچ شتێ ناکەیت و بە قوولی بایەخ بە ژیان نادەیت، ئەوە من بڕوام بە (خۆ دواخستن و گوێنەدان) نییه، بەلام بڕوام بە ڕیزگرتنی ڕەگەزی پێنجەم هەیه.

پێم وایە که هەر یەکی لە ئیمە پەیمانێکی لەگەڵ خودادا بەستووه. من دەزانم که ئەوەم کردووه. کاتی بووم بە سۆفی، بەلێنم بە خودا دا که ئەوەی لەسەر من پێویستە بەگوێزەوی توانای خۆم بیکەم، ئەوەی دەمئێتەوه بۆ ئەوی جێ بهێلم تەنها بۆ ئەو و بەس، چونکه بەو راستییە قایل بووم که شتەگەلی هەن سنووری من و توانای من تێدەپەرێن. ئیدی جگە لە هەندێ بەش وەک چەند پارچەیهکی سەرئاوکهتووی نیو فیلمیکی سینهما هیچی تر نابینم، بەلام پلانی گەرەکه لە سەرۆکی تێگەیشتنی منەوهیه.

ئەمبێستا تو پێت وایە که من پیاویکی ئایینپەرۆهرم. نەخێر من ئەوە نیم، بەلکو پیاویکی پۆحگەرەم و ئەمەش شتێکی دیکەیه. ئایینپەرۆهری و پۆحگەرایی هەمان شت نین. پێم وایە لەپێشدا ئەو بۆشاییەکی نێوان ئەم دوو شتە وەک ئەوەی ئەمەڕۆ قوول نەبوو. که دەرپانامە دنیا دەبینم کێشەکه قوولتر بووه. لە لایەکهوه جگە لە بڕواوونمان بە خودا، بڕوامان بە ئازادی و توانای تاکەکەس، یان حکومەت، یان کۆمەڵ هەیه. لە زۆر پووهوه مەرۆف خۆپەرستی زیادی کردووه و جیهان تا دیت ماددیتەر دەبیت. لە لایەکی دیکەوه مەرۆفایەتی بە گشتی دەبیتە پۆحگەرە. دواي ئەوەی ماوهیهکی زۆر پشتیمان بە ئاوەز بەست، وا دیارە ئێستا گەیشتووینەتە نوختهیهک که دەبیت ددان بەوهدا بنێن ئاوەز سنووری هەیه.

ئەمەڕۆ هەر وەک چاخەکانی ناوه‌پاست ڕابوونێکی پۆحگەرایی بەرپا بووه. خەلکیکی زۆری پۆزاوا سەرباری سەرقالیان بە کارکردنەوه، هەولەدەن لە پۆحگەرایی نزیک ببەنەوه، بەلام لەگەڵ نیازی باشیان زۆر جار شیناوه‌کانیان بای ئەوە نییه. پۆحگەرایی ترشوخییهکی تر نییه بۆ هەمان

خواردنه کونه که. گەر گۆرانیکی سهرهکیی تیدا نه کهین، ناتوانین شتیک بخهینه
سهر ژيانمان.

من دهزانم تو چهز له چیشتلینان دهکهیت. ئایا دهزانیت شه مسی ته وریزی
وتوویه تی که دنیا مه نجه لیکه گهرهیه و شتی گهرهیه تیدا دهکولینری؟ به لام
تا ئیستا نازانین ئه و شته چیه. هه موو ئه وهی دهیکهین، یان بهرمان دهکهویت،
یان بیرى لیده کهینه وه، یه کیکه له پیکهاته کانی ئه و تیکه له یه. ده بی له خومان
بهرسین چی دهکهینه ناو مه نجه له که وه. ئایا بیزاری یان دوژمنکاری یان
توهره یی یان توندوتیزی تیده کهین؟ یان عه شق و ته با یی تیده کهین؟

ئیلای ئازین، ئه ی تو چیی تیده کهیت؟ ئه و پیکهاته نه چین که پیت وایه
ده بی ت بیکه یته ناو شوربا یه کی مرۆفینی هاو به شه وه؟ کاتی بیر له تو
ده که مه وه، ئه و ئه و پیکهاته یه ی که تیده که م، بریتییه له زهرده خه نه یه کی
ته و او.

له گه ل هه موو خوشه و یستیم

عه زین

به شی سینیم

با

نُه و شتانه‌ی که دهبزوین، گه‌شه ده‌کهن،

مهدانخوازی ده‌کهن

دهمارگیره که

قونیا، ۱۹ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بِه پِه نای په نجره کراوه که مه وه سه گهل ده وه پین، له سهر جیگه کهم
راستبوومه وه و گومانی نه وه م کرد که دزیک هاتووه ته سهر ماله کهم، یان
سهر خوشی کی چه پهل به به رده م ماله که مـدا تـیده پهریت. دواي نه وه ی
بیره وشتی و گونا هکاری له هـموو شوینیک بلاو بووه وه، ئیدی خه لکی
ئابروموند له زه تیان له خه ویکي هیمن نه ده کرد. دۆخه که له مه و بهر وا نه بوو،
چند سالی بوو نه م شاره نارام بوو. پیم وایه گنده للی ره وشت جیاوازی به کی
له گهل نه و په تا ترسناکه نیبه که له ناکاو دیت و به خیرایی بلاوده بیته وه و
وهک یهک تووشی ده وله موند و هه ژار، گه وره و بچوک ده بیت. نه مرق نه مه
دۆخی شاره که مانه. گهر له بهر نه وه نه بوايه له سوخته خانه کار ده کهم، نه وه
مالم جی نه ده هیتشت .

من سوپاسی خودا ده کهم که خه لکانیک هـن به رژه وه ندیی کۆمل
ده خه نه پیش به رژه وه ندیی خویانه وه و بۆ سه پاندنی یاسا شه و ده دهنه دم
پۆژه وه. له نینو نه وانه ش پیپرسی لاو و برازام، که خه لکی خوشیان ده وئ و
من و ژنه که میش شانازی پیوه ده که یـن. نه وه ی خه می پیده خۆم نه وه یه که
پیپرس و هاوړی حه سحه سه کانی له م کاته درهنگانه ی شه ودا بۆ پاراستنی
ئیمه تا پرپوچه کان و تاوانباره کان و سهرخوشه کان خراپه کاری
بلاونه که نه وه، به ده وری شاره که دا ده سووړینه وه.

که براکه م مرد، من خاوه نداریتی پیپرسم له نه ستو گرت. لاویکی
دهمارگیر بوو، پیش شه ش مانگیک وهک پاسه وانی شه وانه (حه سحه س)
ده سته کار بوو. زۆربلایکان دهنگوی نه وه بلاوده که نه وه که گوایا بۆیه نه م
کاره ی ده سته که وتوه، چونکه من ماموستای سوخته خانه م. لی من وه لامیان

دهدمه وه كه ئه وهى ئه وان دهيلين قسهى بيسهروبه ره، چونكه پيپرس خوى گهنجىكى لينهاتوو و به توانايه و شايستهى ئه م كارميه و پهنگه ببيته سهربازىكى لينهاتووش. ئه و زور پهروش بوو كه بو شه پى خاچه رستان بو قودس بروت، به لام من و ژنه كه م بريارمان دا كه كاتى ئه وهى هاتوو دابمه زريت و خيزان پيكه وه بنيت.

پيم گوت: كورم، ئيمه ليره پيوستمان به تويه، چونكه هه ندئ شت هه ن پيوسته به ريان لى بگريئ.

به راستى ليره هه ندئ شت هه ن گه ره كه به ريان لى بگريئ، به تايبه تى ئه م به يانييه به هاوسه ره كه م گوت ئيمه به كاتىكى پر تهنگوچه له مه دا تيده په پين. ئاخو به پيكه وت نيه پوزانه رووداوىكى كاره ساتبار ده ژنه وين. خو ئه گه ر مه غول سه ره كه وتن، يان ئه گه ر خاچه رستان توانييان په يامه كه يان بلاوبكه نه وه، هه روه ها ئه گه ر بينيمان دوژمنانى ئيسلام كاولكارى و داگركارى ده كه ن و شار له دواى شار و گوند له دواى گوند تالان ده كه ن، ئه مه ش ته نها له بهر ئه وهى كه خه لكى هه ر به ناو بوون به موسلمان. كاتى خه لكى وابهستهى ئايين نابن و پابه ندئ فه رمانى خودا نابن، ئه وا پيگه ي راست ون ده كه ن. هه ر له بهر ئه و گونا و تاوانه ي كردو ومانه، خودا وهك سزايهك مه غولى بو ناردووين. خو ئه گه ر مه غوليش نه هاتبان، ئه وا زه مينه لزه يهك رووى ده دا، يان برسيتى داده كه وت، يان لافاو هه لده ستا. ئاخو به واى ئه و گونا هبارانه ي كه له م شاره دا به دره وشتى بلاوده كه نه وه، ده بئى تووشى چه ند كاره سات ببين، تا له په يامه كه تيبگه ن و توبه بكه ن؟ ده ترسم ئه مجاره له ئاسمانه وه به ردمان به سه ردا بياريت و ئه و پوژه نزىكه هه موومان له نيوچين و وهك نه ته وهى سه دوم و عامووره ده وسمان نه ميتيت. لى ئه م سو فيانه كاريگه رييه كى خراپيان هه يه. ئاخو چو ن زات ده كه ن ناوى خو يان بنين موسلمان، له كاتىكدا هه ندئ شت ده لين هيج په يوه ندييه كى به ئيسلامه وه نيه، شتگه لى ناييت به خه يالى موسلمانىكدا بيت، يان هه ر بيرى لى بكاته وه، چونكه كاتى ده بيسم ناوى پيغه مبه ر (د.خ) دئن تا بيروبو چوونه تووره اته كانيان بلاوبكه نه وه، خو ئيم ديتا كول. ئاخو ئه وان بانگه شه ي ئه وه ده كه ن كه محمه دى په يامبه ر دواى يه كى له جهنگه كان وتوويه تى ئيمه له

خۆبەختکردنى بچووكەوۈ بۆ خۆبەختکردنى گەورە گەپرايسنەوۈ -
پوۋبەپوۋوبوۋنەوۈى نەفس- سۆفییەكان پىن لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە گوايا
لەو كاتەوۈ (نەفس) بوۈ بە تاقە دوژمنىك كە موسلمان شەپى دەكات. ئەم
قسەيە لە پۈالەتدا جوانە، لى من دەپرسم بۆ بەرەنگاربوۋنەوۈى دوژمنانى
ئىسلام ئەوۈ دەبىتتە چ يارمەتیدەرىك؟

سۆفییەكان پىداگرى دەكەن و پىيان وایە كە شەرىعت قۇناغىكى رىگەكەيە.
دەپرسم كام قۇناغ، باسى چى دەكەن؟ وەك ئەوۈى ئەمە هىچ ترس و
پەژارەيەك نەخاتەوۈ، دەبىنىت پىن لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە نابت بىنەماكانى
قۇناغى پىنشۈنەكان كەسى رۆشنگەر كۆتۈبەند بكات. بانگەشەى ئەوۈ دەكەن
كە ئەوان گەشتۈنەتە پلەيەكى بالا و ئەمەشيان كىردۈۈتە بىنانوۋىەك تا
بىنەماكانى شەرىعت پىشتگۈى بخەن و بەپاستى پابەندىان نەبن. وا ديارە ئەوان
شەراب و سەما و شىعر و وىنە لە ئەركە ئايىنىيەكان بە گرینگىر دەزانن،
دەشلىن لەبەر ئەوۈى لە ئىسلامدا پىزبەندى نىيە، بۆيە ھەر مرقىك بۆى ھەيە
منەى خودا بكات. لە پۈالەتدا ئەم وتەيە باشە و زىان و ئازارى نىيە، لى لە
شتەكە وردىبىتەوۈ، لە ناواخنى قسەكەدا لايەنىكى شەرانگىزىت بۆ دەردەكەۋىت،
بەۋاتا ئىدى پىۋىست ناكات گۈى لە دەستەى پىاۋانى ئايىنى بگىرىت.

سۆفییەكان پىيان وایە كە قورئانى پىرۆز لىۋانلىۋە لە ئامازەى ئالۆز و
ھىماگەلى كە لە چەندىن چىنى جۈراۋجۆر پىكھاتوۈ، بۆيە گەرەكە
ھەريەكەيان بە شىۋازىكى سۆفییانەى باتىنى لىك بدرىتەوۈ، بۆيە لەوۈ
دەكۆلنەوۈ كە چۆن ھەر وشەيەك بۆ ژمارە دەگۆرپ و لەۋاتى شاراوۈى
ژمارەكان دەكۆلنەوۈ و لە ئامازە و سەرچاۋە ناديارەكانى ناۋ دەقەكە
دەگەپىن. ئىدى ھەموو توانايان بۆ ئەوۈ بەكاردىنن تا خۇيان لە خويندەنەوۈى
ئاسان و پوۋنى پەيامى خودا بدزەنەوۈ.

تەنانتە ھەندى لە سۆفییەكان بانگەلاى ئەوۈ دەكەن كە مرقۇقەكان خۇيان
ھەمان قورئانى قسەكەرن. ئى ئەگەر ئەم قسەيە كفرىكى پوۋت نەبىت، نازانم
دەبى كفر چى بىت؟ ھەندى دەرويشى گەپىدە ھەن كە كۆمەلى سەرلىشىۋاۋى
ترن و برىتىن لە كەسانىكى نادروسىت و شتەكانيان لى تىكەل بوۈ، وەك
قەلەندەرى و ھەيدەرى و چەندىن ناۋى تر كە پىنى دەناسرىنەوۈ. من دەلىم

ئەوانە خراپترین خەلقەندەى خودان. ئاخىر پياويك نەتوانىت لە شوپىنكىدا جىگىر بىت، ئىدى كام شتى بەسوودى لى دەوشىتەو. گەر بنىادەم ھەستى بە پابەندبون نەکرد، دەبىتە سەرەپۆ و پوو لە ھەموو شوپىن دەكات و ھەك گەلای وشكى درەخت (با) دەبىت. ئەو قوربانىيەكى نمونەى شەيتانە.

دۆخى فەيلەسووفەكانىش لە سۆفییەكان باشتر نىيە، ئاخىر ھەك ئەوھى بە ئاوەزى سنوورداریانەو ەتوانن لە ئالۆزى گەردوون تىگەن، كاویژ دەكەن و بىردەكەنەو. چىرۆكىك ھەيە ئاماژە بۆ (سازش)ى نىوان فەيلەسووفەكان و سۆفییەكان دەكات.

پۆژىكيان فەيلەسووفىك تووشى دەرويشىك دەبىت و زۆرى نەبرد بوون بە ھاوڕى. چەندىن پۆژ ھەر قەسەيان کرد و ھەريەكەيان قەسەى ئەوى دىكەى تەواو دەکرد. لە كۆتايىدا كە لە يەكتر جىابوونەو، فەيلەسووفەكە دەربارەى ئەو قەسەنى لە نىوانىندا رووى دابوو گوتى: (ھەموو ئەوھى من دەيزانم، ئەو دەبىنىت).

لەكۆتايىدا دەرويشەكە وتى: (ھەموو ئەوھى من دەبىنم، ئەو دەيزانىت). بەم جۆرە سۆفى لەو باوەرپەدايە كە دەبىنىت، فەيلەسووفىش پنى وایە كە دەزانىت. من پىم وایە ئەوان نە شتى دەبىن و نە شتى دەزانن. ئاخىر نازانن كە ئىمەى ئادەمىزاد بەو پىيەى بوونەوھرى لەنتوچووین و بەو سادەى و توانا سنووردارەمانەو لە توانای زانىنى خۆمان زياتر نازانىن؟ چونكە بنىادەم دەربارەى خودا زۆرىش بزانىت، ئەو ھىشتا شتىكى كەمى دەست دەكەوێت. ئەمە ھەموو شتەكەيە. ئەو ھەركى ئىمە نىيە پىنمايەكانى خودا لىك بەدەينەو، بەلكو تەنھا ملكەچى و كارکردنە بە پىنمايەكانى خودا.

ئەو دەمەى پىپرس بۆ مال دەگەپتەو، باسى ئەم شتانە دەكەين. ئەو بوو تەخوويەك لە خووەكانمان و سرووتە بچووكەكانمان. ھەموو شەويك دواى ئەوھى نۆرە پاسەوانىيەكەى تەواو دەكات، ئەو شۆربا و نانە دەخوات كە ھاوسەرەكەم بۆى ئامادە دەكات، ئىنجا باسى ئەو پرووداوانە دەكەين كە لەم شارەدا پروودەدن. زۆر خۆشحالم كە دەبىنم ئارەزووى خواردنى باشە، ئاخىر دەبىت بەھىز بىت، چونكە ھەك لاويكى خاوەن بپروا، لەم شارە پىر ئاشووبەدا كارى زۆرى لەپىشە.

شه مس

قونیا، ۳۰ ی تشرینی یه کم ۱۲۴۴

بهر لهو شه وهی چاوم به پۆمی بکهویت، له سهر سه کوکه ی خانى
بازرگانانى شه کر دانیشتبووم. دلم به مه زنى و نایابى گهردوون دایسابوو که
خودا له سهر شیوهی خۆی دروستی کردوو، بۆیه به رهو ههر کوئیهک
وهرسووپین و ته ماشا بکهین، دهتوانین لێی بگه پین و بیدۆزینه وه، به لام
بنیادهم به که می ئه وه ده کهن.

ئه و که سانهم هاتنه وه یاد که تووشیان بووبووم: سوالکه ره که و
له شفرۆشه که و سه رخۆشه که. خه لکێکی خواسایى به دهست نه خۆشییه کی
هاوبه شه وه موپته لان، ئه ویش جیابوونه وه یه له خودای تاک و ته نیا. ئه و
زانایانه ی که له شوینی بهرز دانیشتون، ئه م جۆره که سانه نابین. له خۆم
پرسی ئاخۆ ده بی پۆمی له م زانایانه جیاییت؟ به خۆم گوت گهر جیانه بییت،
ئه وه ده بی بیه میانگیری نیوان ئه و و بنکه ی کۆمه ل.

له کۆتاییدا شاره که که وته خه ویکى قووله وه. له و کاتانه ی شه ودا ته نانه ت
گیانداره شه ویه کانیش نایانه وه ی ئه و ئارامیه بشله قینن که بالی به سهر دنیا دا
کیشاوه. گوێهه لخستن بو شاریک که له دۆخی نوستندایه، وام لیده کات
هاوکات خه مین و شادمان بم، ده پرسم ده بی ئه و چیرۆکانه چی بن که له
پشت ده رگا داخراوه کانه وه ده گنێدرینه وه. ئه ی ئه و چیرۆکانه چین که په نگه
له گه لیاندا بژیم له کاتیکدا گهر سه رپشک بکریم پیگه یه کی تر بگرمه بهر. لێ
من سه رپشک نه بووم، به لکو ئه وه پیگه بوو که منی هه لبژارد.

حه کایه تیکم هاته وه یاد که ده لیت، ده رویشیکى گه ریده گه یشته شاریک،
خه لکه که ی متمانه یان به که سانی نه ناس و لایده نه بوو، تییان خوړی: 'بپۆ!
لیزه که س تو نانا سیت'.

دەرویشەكە بە ھیمنی وەلامی دایەو، بەلێ، بەلام من خۆم دەناسم،
بپروام پێ بکەن، لەگوین بوو گەر مەسەلەكە شتیکی تر بواوە، زۆر لەو
خراپتر دەبوو.

مادام خۆم دەناسم، شتەكان بە باشی دەپۆن. ھەر كەسێك خۆی بناسیت،
خودای تەك و تەنیاش دەناسیت.

مانگەكە بە تریفە ی پرووناك و فینکی لیوانلیوی كردم. پرووشەیهکی نەرم
بەسەر شارەكەدا باری، نەرم ھەر وەك سەرپۆشیکی ئاوریشم. بۆ ئەم ساتە
پیرۆزە سوپاسی پەروردگارم كرد و خۆم پادەستی كرد. بیرم كەوتەو كە
ژیان فشەل و كورتخایەنە. ھەروەھا رێسایەکی دیکم بیركەوتەو: (ژیان لە
قەرزێکی ئێرەتیی پتر نییە، ئەم جیھانە لە لاساییكردنەوێكی لاوازی
راستییهكان زیاتر نییە. تەنھا منداڵان دەتوانن گەمە و راستەقینە تێكەل بکەن.
لەگەڵ ئەوەشدا مرقوف یان دلبەندی گەمەكە دەبن، یان بە لاقرتیو دەیشکێنن
و تووپی دەدەن. لەم ژيانەدا خۆت لە ھەموو جۆرەكانی زیندەپۆیی دور
بگرە، چونكە ھاوسەنگیی ناوھەت تێكەچیت).

سۆفی لە رەوتاریدا زیندەپۆیی ناكات، بەلكو ھەر لیبوردهیه و بەردەوام
میانرەوێ.

سبەیی بەیانی پروودەكەمە مزگەوتە گەورەكە و گوێ لە پۆمی دەگرم.
وەك باسی دەكەن رەنگە وتارییژێکی مەزن بیت، لێ گرینگی و جەماوەرداری
ھەر وتارییژێك لەژمارەیی ئەو كەسانەو دەردەكەوێت كە پووی تێدەكەن.
دەشی وشەكانی پۆمی مینا سەوزەلانی دەشتودەر بیت، پێ بیت لە درەخت و
گیاوگۆل و داری سەروو و كورته درەخت، بەلام میوان ھەمیشە بۆی ھەیه بە
ئارەزووی خۆی شتیك لێبكاتەو. كەچی خەلكێکی زۆر بۆ كردنەوێ گولێکی
جوان یەكسەر پادەكەن، لێ كەمێك كەم بە لای ئەو درەختانەدا دەچن كە
دركاوین و رەنگە دەرمانی باشیشیان لێ دروست بكرێ.

ئایا ھەمان شت بۆ باخچەیی عەشقیش ناشیت؟ ئاخەر ئەگەر بنیادەم تەنیا
شتەجوانەكانی ھەلبژارد و وازی لە شتە دزیو و قورسەكان ھێنا، ئیدی چۆن
دەكرێ عەشق شایستەیی ناوھەكەیی خۆی بیت؟ ئاسانە چیژ لە شتە باشەكان
وەرگیری و قیز لە شتە خراپەكان بكریتەو. ھەر كەسێك دەكاری ئەو

بکات، لی مهیدانخوازی راسته قینه ئه وهیه که مروف شته باشه کان و شته
خراپه کانی پیکه وه خوشبوئ، نهک له بهر ئه وهی شته کانی به شیرینی و
تالییه وه قه بوول بیت، به لکو له بهر ئه وهی ده بی ئه م خه سیتانه تیپه پینیت و
تیکرای خوشه ویستی قه بوول بکات.

تهنها پوژیک ماوه تا بگه م به هاوه له که م. وا خه ویشم لی تورا.
هو پومی! هو پاشای دنیا ی په یف و واتا! ئاخو کاتی ده مبینیت،
ده مناسیت؟

دهی با به یه ک بگهین!

پۆمى

قۇنيا، ۳۱ ئىشرىنى يەكەم ۱۲۴۴

بەپاستى ئەمىر پۇرۇشكى پىرۇزە، چۈنكە چاوم بە شەمسى تەورىزى كەوت. ئەمىر دواين پۇرۇشكانى مانكى تىشرىنى يەكەمە و ھەوا ساردتر بووہ و بايەكى توند ھەلىكردووہ و كۆتايى پايزى راگەياند. عەسرى ئەمىر وەك ھەمىشە مزگەوتەكە لە نويزكەران جەمى دىت. كاتى بۇ ئەو خەلكە زۆرە وەعز دادەدەم، بەردەوام خەمى ئەوہمە كە ئەو بىرپادارانەم بىر نەچىت گوى لە وتارەكانم دەگرن. بۇ بەجىھىتئانى ئەوہ جگە لە تاكە رىگەيەك، ھىچ شتىكى دىكەم بەدەستەوہ نىيە، ئەویش وا بىرىكەمەوہ كە جەماوہرەكە برىتتىيە لە يەك تاكە كەس. ھەرچەندە ھەموو ھەفتەيەك سەدان كەس گوى لە وتارەكانم دەگرن، لى من يەك كەس دەدوینم، ئەویش ئەو كەسەيە كە گوى لە دەنگدانەوہى پەيغەكانم دەگرىت و بەرەو ناو دلى شۇرپەبىتەوہ، ھەر ئەویش دەمناسىت و كەسىكى تر ناناىت.

كە لە وتارەكەم بوومەوہ و لە مزگەوتەكە دەرچووم، ئەسپەكەيان بۇ ئامادە كردبووم و چەند زەنگولەيەكى زىو و زىپى بچووكيان بە چەند تالەموويەكى يالى ئەسپەكەوہ بەستبوو. لەگەل ھەر ھەنگاويكى ئەسپەكەدا، چىژم لە زرىنگەي زەنگولەكان وەردەگرت، لى لەبەر ئەو ژمارە زۆرەي خەلكەكە كە لە پىشمەوہ دەرپىشتن، ھەستەم بوو خىراتر بىرۇم. لەسەرخۇ بە بەردەم دوكان و خانووى پەرشوبلاوى بەھەلەشك سەرگىراودا پۇيشتىن. بانگەلاي فروشياران و گريانى مندالان و كرپوزانەوہى دەرۇزەكەران تىكەل بووبوون و داواي نەختى پارەيان دەكرد. زۆرەي خەلكەكە داوايان دەكرد كە پىرۇزىان بكەم و نزاين بۇ بكەم. بىرىكى تريان ھەر بەوہ دادەكەوتن تەنھا لە

نزیکه وه برۆن، به لام هه ندىكى دىكه يان داواكارى گه وره تر يان هه بوو، داوايان لى ده كردم كه له نه خۆشيه كى قورس چاكيان بكه مه وه، يان روحي پيسيان لى دوور بخه مه وه. بۆ ئه مانه نىگه ران بووم، ئاخىر ئه وانه نه يانده زانى كه نه پىغه مبه ر و نه هه كىمىكى دىكه له تواناياندا نه بووه له م باره يه وه په رجوويه ك به كار به ينن؟

كاتى لاي لىژاىيه كه ي شه قامه كه وه پىچمانكرده وه و له خانى بازىرگانانى شه كر نزيك بووينه وه، پياوچاكيكى خواپه رستى گه ريده م كه وته به رچاو، له ناو خه لكه كه وه رىگه ي خوى ده كردوه و راسته وخۆ به ره و لاي من ده هات و به دوو چاوى تىژه وه تىي ده پوانيم. جووله كانى لىژانانه و چر بوون، خه رمانه يه كى تواناي خودى لى ده دره وشايه وه. ته راشى كردبوو، نه پيشى هه بوو نه برۆ. هه رچه نده وهك هه ر پياويكى ئاسايى ده موچاوى به دره وه بوو، به لام سيمايه كى ئالۆزى هه بوو.

به لام ئه وه ديمه نه كه ي نه بوو كه به دلمه وه نووسا و سه رنجى راكىشام، چونكه سالانىكى زۆر بوو له هه موو جوړه ده رويشيكم دى بوو به قونيدا تىپه ريپوون و به دواى خودادا ده گه ران، زۆربه ي ئه وه ده رويشانه به ره وتارى چه مووشيان و به خاله كو تراوه زه قه كانيان و به گواره ي گوئ و حه لقه كانى لووتيان ده ناسرانه وه. ئه وانه يان پرچيان به رده دايه وه، يان به ته واوى ده يانتاشى، به لكو هه ندئ ده رويشى سه ر به رىبازى قه له نده رى، زمان و گوئ مه مكيان ده سمى و حه لقه يان تىده خست، بۆيه كه چاوم به م ده رويشه كه وت، توئكى ده ره وه ي نه بوو كه سه رنجى راكىشام، به لكو ده توانم بىژم نىگاي بوو به دلمه وه نووسا.

چاوه ره شه كانى كه تىيان ده پوانيم له خه نجه ر تىژتر بوون. له ناوه پاستى شه قامه كه وه ستا و هه ردوو بالى به رزكرده وه و تا ئه وه پى والاي كـردنه وه. وهك ئه وه ي به م كاـره ي بـيه وئ نهك هه ركه ژاوه كه بوه ستىنيت، به لكو ره وتى پوژگاريش را بگريت. هه ستم كرد شتىكى نه زانراو وهك ته زوويه ك به هه موو جه سته مدا تىپه رى. ئه سپه كه م شله ژا و به ده نىگى به رز حىلاندى و به ملا و به ولادا ده ستى به سه رپاوه شاندىن كرد. هه ولم دا

ترسه‌که‌ی بره‌وینمه‌وه، به‌لام به‌له‌سه‌ بوو، بۆیه منیش هه‌ستم به‌ شله‌ژاننیک کرد.

ده‌رویشه‌که به‌ به‌رچاومه‌وه له‌ ئه‌سه‌په‌ په‌ویوه‌که‌م نزیک‌بووه‌وه. شتیکی چپانده‌ بن‌ گوینچه‌یدا. ئه‌سه‌په‌که‌م که‌ هه‌ناسه‌برکینی بوو، به‌ ده‌ستی ئاماژه‌یه‌کی بۆ کرد و ده‌سه‌به‌جی هتور‌بووه‌وه. چپه‌چپنیک له‌نێو‌حه‌شیمه‌ته‌که‌ په‌یدا بوو، گویم لێ بوو یه‌کنیک به‌ ترمه‌ترم ده‌لیت: 'ئمه‌ جادووه'.

ده‌رویشه‌که به‌ بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته‌ ده‌ورو به‌ری خۆی، نیکایه‌کی سه‌رکێشانه‌ی کردم و گوئی: 'هۆ زانای مه‌زنی پۆژه‌هلات و پۆژاوا، زۆرم له‌ باره‌ی تۆوه‌ بیستووه. من ئه‌مرۆ بۆ ئێره‌ هاتووم، گهر پینگه‌م بده‌یت، پرسیاریت لنده‌که‌م'.

به‌ چپه‌ گوتم: 'فه‌رموو'.
'باشه، یه‌که‌م جار گهره‌که‌ له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ت دابه‌زیت، تا بکه‌وینه‌ یه‌ک ئاسته‌وه'.

به‌م قسه‌یه‌ سه‌رم سوپما، بۆ ساتنیک نه‌متوانی هیچ بلێم، خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌رم سه‌ریان سوپما. ئاخ‌ر تا ئێستا که‌سیک زاتی نه‌کرد‌بوو به‌م شینوازه‌ ب‌مدوینیت.

هه‌ستم کرد ده‌موچاوم داده‌گیرسیت و ئازار ده‌که‌ویت هه‌ناوم، به‌لام بیزاریه‌که‌ی خۆم شارده‌وه و له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌م دابه‌زیم. ده‌رویشه‌که پشتی تێکردم و پۆشت و دوورکه‌وته‌وه.

'هۆو له‌گه‌ل تۆمه‌، راوه‌سته، بانگم کرد و خۆم پێی گه‌ياند، ده‌مه‌وی گویم له‌ پرسیاره‌که‌ت بێت'.

وه‌ستا و وه‌رسوو‌رایه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گوئی: 'ده‌ی باشه، تکایه‌ پێم بلێ به‌بۆچوونی تۆ محمه‌دی په‌یامبه‌ر و ئه‌بو یه‌زیدی بوستمایی سوفی کامیان مه‌زنتره‌؟'.

وتم: 'ئمه‌ چ پرسیاریکه‌؟ چۆن ده‌توانیت پێغه‌مبه‌ری مه‌زمنان دروود و سلّوی خودای لێ بێت که‌ دوا پێغه‌مبه‌ر و نێردراوه‌کانه‌، له‌گه‌ل سوڤیه‌کی ناوبانگ‌زراودا به‌راورد بکه‌یت؟'.

خەلکی خۆتېھەلقورتىنەرى نىۋ قەربالغىيەكە لە دەورمان كۆيۈنەۋە، بەلام
 ۋا دياربۇ دەرويشەكە ھەر گویشيان پىئادات. ئەۋ ھىشتا كە دىقەتى دەدام،
 بە سووربۇنەۋە گوتى: "تكاىە بىرى لى بىكەۋە. ئەۋ پىغەمبەر نەۋ گوتوۋە:
 (ئەۋ خودايە، لە ناسىنى راستەقىنەۋى خۆتدا لە بىدەسەلاتىم خۇش بە)، لە
 كاتىكدا بوستامى گوتوۋىتە: (خۇشى لە خۇم، مەنىك بىتوانم خودا لەنىۋ
 عەباكەم ھەلبىگرم؟)، گەر پىاۋىك ھەبىت ھەست بىكات كە بەچاۋ خوداۋە
 ئەۋەندە بچوۋەكە، كەچى پىاۋىكى تر لافى ئەۋە لىبىدات كە خوداۋى لە ناۋەۋەۋى
 خۆيدا ھەلگرتوۋە، ئىدى كامىان مەزىنترە؟".

دەلم بە توندى داخۇرپا. ئىدى پىرسىارەكە نامۇ نەبۇ. لە راستىدا ۋەك
 چۆن پەردەيەك لادىرىت ۋ لە ژىرىدا مەتەلىكى سەرنجراكىش چاۋەرىم بىكات،
 ئاۋا ھەر كەۋت. لەسەر لىۋەكانى دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى مەكراۋى مىنا
 شەنەيەكى رەۋتەنى نەخش بوۋ. ئەمىستا زانىم كە ئەۋ شىت نىيە، بەلكو ۋەك
 ھەر پىاۋىك پىرسىار دەكات، پىرسىارىك لەۋەۋبەر بىرم لى نەكردبۇۋەۋە.
 دەبىنم ئەۋەۋى ھەۋلدەدەيت بىلىت، ۋام گوت ۋ نەموىست ئەۋ لەرزىنەۋى
 كە لە دەنگى شەۋاۋمدا پەيداۋوبۇۋ، بژنەۋىت، كە ھەردوۋ ۋتەكە بەراۋرد
 دەكەم، دەبىنم ۋتەكەۋى بوستامى بەرزتر ديارە، پىتىش دەلىم بۆچى
 پىچەۋانەكەۋى راستە".

دەرويشەكە ۋتى: "ھەموۋ گىانم گوتىيەكى سوۋكن".
 ۋەك دەبىنىت، خۇشەۋىستى خودا ئۇقيانۋوسىكى بىكۇتايىيە، مەرۋف
 ھەۋلدەدەن زۆرتىن بىرى ئاۋى لى ھەلىنجىن، لى لە كۇتايىدا ئەۋ بىرە ئاۋەۋى
 كە ھەرىيەكى لە ئىمە دەستى دەكەۋىت، دەۋەستىتە سەر قەبارەۋى ئەۋ دەفرەۋى
 بەكارى دەھىنىت. لە كاتىكدا ھەندى كەس بەرمىلىان پىيە ۋ ھەندىكى دى
 دۆلكەيان پىيە، كەچى ھەندىكى تىران جامىلكەيان پىيە".

كە قىسەم دەكرد، چاۋم بىرى بۇۋە دەرويشەكە كە سىماۋى لە سوۋكە
 تەۋسىيەكەۋە دەگۇرا ۋ دەبۇۋ بە سوپاسكردىكى ئاشكرا، ئىنجا دەبۇۋە
 زەردەخەنەيەكى ناسكى كەسىك كە بۆچۈنەكانى خۇۋى لە قىسەۋى كەسىكى
 تردا بىيىنئەۋە.

دەفرەكەى بوستامى نەختى بچووك بوو، دواى ئەوەى چۆرىكى لى خوار دەو، تىنۆيتى شكا و بەو قۇناغەى پىى گەيشتبوو داكەوت، ئەوەش شتىكى مەزن بوو كە لە خودى خۆيدا هەست بە خودا بكات، بەلام سەربارى ئەوەش نەيتوانى جىاوازى لە نىوان خودا و يەكيتىى خوددا بكات، بەلام هەرچى پىغەمبەرە، خودا هەلبىژارد و دەفرىكى زۆر گەورەترى هەبوو تا پىرى بكات، بۆيە خودا لە قورئاندا لىى پرسى: ئەى دلى تۆمان بۆ بىروا فراوان نەكرد؟ ئا بەم جۆرە دلى فراوان كرد و دەفرەكەى يەكجار گەورە بوو و تا دەهات تىنۆوتر دەبوو، بۆيە سەير نىيە كە وتوويەتى: (ئىمە وەك چۆن پىنۆيستە بىتناسىن، ئاوها نەتمانناسىو)، لەگەل ئەوەشدا بىگومان ئەو بە جۆرى دەيناسىت، كەسىكى تر ئاوها نايناسىت.

دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى ئاشكرا و دۆستانەى نواند. سەرى لەقاند و سوپاسى كردم. ئىنجا وەك پىزانىنىك ماوہەك دەستى خستە سەر دلى. كە دووبارە چاومان ئامبازى يەكتر بوون، سەرنجم دا، جۆرە ناسكىيەك لە نىگايدا دەرگەوت.

بەرەو پىشتەوہى دەرويش ھەلمروانى، دىمەنى سروشتى خۆلەمىشى ئامالى مروارى رەنگم بىنى كە لەم وەرزەى سالددا شارەكەمانى پى دەناسرىتەوہ. چەند گەلایەكى وشكى درەختەكان بەدەور پىماندا خزان. دەرويشەكە بە بايەخىكى تازەوہ دىقەتى دەدام، سویند دەخۆم كە لەو زەردەى خۆراوايەدا بۆ ساتىك خەرمانەيەكى عەنبەرىن رەنگم بە دەورىدا بىنى.

بە پىزەوہ بۆم داچەمايەوہ و بۆى داچەمامەوہ. نازانم ئاوها چەندى وەستائىن، ئاسمان بە رەنگە وەنەوشەيەكەيەوہ بەسەر سەرمانەوہ شۆرپووبووەوہ. دواى كەمى ئەو خەلكەى كە بە دەورماندا ھەلقەيان بەستبوو و ئىمەش قسەمان دەكرد، بە سەرسوڤمانىكى نىمچە رەتكردنەوہ و توورپەيەوہ بەنىو يەكدا دەهاتن، چونكە قەت ھىچ كەسى منى نەبىنىبوو بۆ يەكى داچەمىمەوہ، بۆيە ھەندى كەس تەنەنات بە مرىدە نزىكەكانى خۆمىشەوہ كە ميان بىنى بۆ سۆڤىيەكى سادە و گەڤىدە دادەچەمىمەوہ، تووشى شۆك بوون.

بىگومان دەرويشەكە ھەستى بە توورپەيى تىكرای خەلكەكە كردبوو.

“باشتر وایه ئیستا برۆم و له گه‌ل مریده‌کانتدا جیت به‌یلم”، به‌دهم
قسه‌کردنه‌وه ده‌نگی نزم کرده‌وه تا وه‌ک دوا زرینگی زه‌نگیک بوو به‌چه‌.

به‌ناقایلییه‌وه گوتم: “چاوه‌ڕێ بکه‌، مه‌ڕۆ. تکایه‌ بمیته‌وه‌.”

تویژالی په‌رۆشیم له‌ پوخساریدا به‌دی کرد، به‌خه‌مه‌وه‌ لێوه‌کانی
هه‌لقه‌چاند، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو بیهه‌وئ شتی بلیت، ئینجا یان نه‌یده‌توانی، یان
نه‌یده‌ویست بلیت. له‌و ساته‌ بیده‌نگیه‌ کورته‌دا، ئه‌و په‌رسیاره‌م ژنه‌وت که‌ لێی
نه‌پرسی بووم.

ئهی وتاریژی مه‌زن، ئهی ده‌رباره‌ی خۆت چی ده‌لیت؟ پیم بلی قه‌باره‌ی
ده‌فره‌که‌ی تو چه‌نده‌؟

شتیکم پێ نه‌بوو بیلیم، چونکه‌ وشه‌کانم چکیان کرد. له‌ ده‌رویشه‌که‌
نزیکبوومه‌وه‌ به‌ راده‌یه‌ک خه‌ته‌ زیرنه‌کانی نێو چاوه‌ ره‌شه‌کانیم بینی. له‌په‌ر
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌وه‌ به‌ر له‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستادا ژیا، هه‌ستیکی سه‌یر
دایگرتم. نه‌ک جارێک، به‌لکو په‌تر له‌ ده‌ جار ده‌ستم به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی پارچه‌کان
کرد. پیاویکی بالابه‌رز و لاواز پووی خۆی داپۆشی بوو، ئه‌نگوسته‌کانی
داگیرسابوون. ئینجا زانیم که‌ ئه‌م ده‌رویشه‌ی له‌ به‌رانبه‌رم وه‌ستاوه‌، ده‌بی
هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ بیت که‌ به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کاندا ده‌مبینی.

زانیم که‌ من هاوه‌له‌که‌ی خۆم دۆزییه‌وه‌، به‌لام وه‌ک به‌ خه‌یاڵدا هات،
له‌بری ئه‌وه‌ی له‌ خۆشییان بگه‌شتمه‌وه‌، هه‌ستم به‌ ترسیک کرد.

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۸ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆمەلە پىرسىياريكى بىن وەلام ئىيلا دەورەدرابوو، تەماشاي كىرد لە نامەكانى نىوان خۇي و عەزىزدا پووبەپووي شتەپەك بوو تەو، بە تايەتى ئو پاستىيەي كە لەگوينە بە كىردەيى پووبدات. لە ھەموو پووبەكەو تەواو لەيەكتىر جىابوون. لە خۇي دەپرسى ئو شتە ھاوبەشانەي نىوانيان چىن تا بىنە ھۇي ئو ھەي نامە بۇ يەكتىر بنووسن.

عەزىز لە تابلۇيەكى شىوہكارى دەچوو كە لە چەند پارچەيەكى گەورە پىكەتەيت. لە ھەر نامەيەكى ئەليكترونى تازەدا كە دەينارد، پارچەيەكى دىكە لە شوينى پاستەقىنەي ئو تابلۇيە دادەنرا. ئىيلا دەيەويست ھەموو تابلۇكە بىينىت، بەلام دەربارەي ئو پىاوەي كە نامەي لەگەلدا دەگوپىيەو، چەند شتىكى ئاشكرا كىرد.

لە تۆمارەكەي عەزىزدا لەسەر ئىنتەرنىت، ئىيلا زانىي كە ئو وىنەگىرىكى پىشەكارە و ھەموو شوينىكى گۇي زەوئى دەگەپىت و ئەم گەپانەيشى بەدنيادا ئو ھەند لە لا ئاسايى و ئاسانە وەك ئو ھەي لە باخچەي گەپەكەكەي خۇيدا باي بالىك بدات. لە ناخدا خىلەكىيەكى سەرسەختە، ھەموو دنيا دەگەپىت، لە سىبىريا بىت يان لە شەنگەھاي يان لە كەلكەتا، يان لە دارولبەيزا، ئىدى لە ھەر شوينى بارگە بخات، تىيدا ئاسوودەيە. سەفەر دەكەت و كۆلەپشتىك و شمشالىكى لەقامىش چىكراو لەگەل خۇي ھەلدەگىرت و لەو شویتانە دۆست بۇخۇي پەيدا دەكەت كە ئىيلا ناتوانىت لەسەر نەخشەش شوينيان ديارى بكات. تووشى ئو پاسەوانە مىشكىپوچانەي سنوور دەبىت كە مامەلەكەردن لەگەلئاندا ھەستەمە، بە زەحمەت قىزاي ئو ولاتانەي دەست دەكەويت كە

حکومه ته کانیان ناشتیخواز نین، تووشی ئه و نهخوشییه درمانه ده بیت که له پێگه ئاوه وه دهگوێزێته وه، له ئه نجامی خواردنی پیسه وه تووشی تیکچوونی کوئه ندامی هه رس ده بیت، تووشی مه ترسیی گیرفانبرین ده بیت و ده که وێته نێو بازنه ی کێشه کانی حکومه ت و شۆرشگیره کانه وه. ئیدی شتی نییه بیه تهر پێگر له نێوان ئه و و سه فه رکردن به ره و پۆژه لاته و پۆژاوا، به ره و باکوور و به ره و باشوور.

ئێلا به خۆی گوت که عه زیز تافگه یه کی به خوره مه. به هه موو هیز و توانایه وه بۆ ئه و شوێنه ده روات که ئه م ناویریت پێی بخاته سه ریان. ئاخه ئێلا پێش ئه وه ی بۆ کارێک هه نگاو بنیت، راپا و به گومانه، که چی له سه ره تادا بۆی به په رۆشه و دوا یی دوودلی و په ژاره دایده گریت. لێ ئه و هه یج دوودلییه کی نییه. که سیتی عه زیز لێوانلیوه له چالاک، به جۆری به که سیتی نموونه یی و پهر له خۆشه و یستییه کی و ناسرابوو که هه سته م بوو له یه ک جه سته دا پێکه وه جێگه یان بیه تهر وه. چه ندین جۆره شه پقه ی له سه ر ده کرد و ده یوانی هه ر یه که یان به شیوه یه کی باش له سه ر بکات.

ئێلا خۆی و ده بیینی که ئافره تکی ئازاده و سه ر به پارته دیموکراسه و جووله که یه کی ناو به سته ی ئایینه و پوهه کخۆریکی به ته ماحه. له سه ر ئه وه مکووپه که پۆژیک هه موو جۆره گۆشتیک له ژمه خواردنه کانیدا به لاوه بنیت. وهک چۆن کاروباری ماله که ی پێکه ده خست، ئاوه اش شته کانی به پوونی بۆ چه ند جۆریک پۆلین ده کرد و دنیا که ی خۆی به وردی و پیز به ندی پێکه ده خست. ئیدی ئاوه زی به دوو لیستی درێژی دژ به یه ک کاری ده کرد: ئه و شتانه ی که خۆشی ده ویستن، به رانه ر ئه و شتانه ی رقی لێیان ده بووه وه.

هه رچه نه ده ئێلا ئایینه په ره ر نه بوو، لێ ناو به ناو چێژی له جیه جێکردنی هه ندی سرووتی ئایینی وه رده گرت. پێی و بوو که ئایین کێشه یه کی سه ره کییه و هه ر وهک چۆن له رابردوودا دنیا ی مژوول کردبوو، ئه مپروش دنیا ی مژوول کردووه. ئاخه ئایینه په ره ره کان به و لووتبه رزییه زۆره یان به و بپوا خود په رستییه یانه وه شیواز و کرداری خۆیان له سه رووی هه موانه وه ده بینن، ئه مه ش ده ماری ده گرت، چونکه ئه و هه وسه له ی ده مارگیری ئایینی یان

تیره‌گه‌رایى یان هر شتیکی له‌م بابته‌ی نه‌بوو، به‌لام له ناخه‌وه پنی وا بوو که موسلماننه توند‌په‌وه‌کان له هه‌موویان خراپ‌ترن.

عه‌زیز پیاویکی پ‌و‌حانی بوو، ئایین و بر‌وای به‌راستی وه‌رگرتبوو و له شته سیاسییه سه‌رده‌مییه‌کان خ‌وی دوور ده‌گرت و (پ‌ق‌ی) له هیچ شتی یان که‌سی نه‌ده‌بووه‌وه. گ‌وشته‌خ‌و‌ریکی به‌هه‌له‌په بوو و ده‌یگوت ناتوانیت قاپی که‌بابی به‌له‌زهت ر‌هت بکاته‌وه. له ناوه‌راستی هه‌فتاکاندا خودانه‌ناس بوو ئینجا بوو، به‌موسلمان، هر وه‌ک خ‌وی به‌لاقرتی‌وه ده‌ل‌یت د‌وای که‌ریم عه‌بدولجه‌بار و پیش کاتی ستیقنز. ئیدی له‌وساوه وای ل‌یهات نانی خ‌وی له‌گه‌ل سه‌دان سو‌فی له ولاتانی جیا و ئایینی جیادا به‌شده‌کرد و ده‌یگوت: (ئه‌وان به‌دریژایی ریگه خوشک و برای ئیمه‌ن).

عه‌زیز پیاویکی موسلمان بوو و توند‌وتیژی ر‌هت ده‌کرده‌وه، بیروب‌و‌چوونیکی م‌ر‌و‌ف‌د‌وستی به‌هیزی هه‌بوو، هه‌روه‌ها بر‌وای وا بوو که هه‌موو جه‌نگه ئایینییه‌کان له گه‌وه‌ردا (ک‌یشه‌ی زمانه‌وانی)ن. ده‌ل‌یت زمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی ر‌استی ئاشکرا بکات، ده‌یشاریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه خه‌لکی له‌نی‌و خ‌ویاندا خراپ له‌یه‌کتر حالی ده‌بن و که‌س ر‌یزی ئه‌وی دیکه ناگریت. ئیدی له دنیا‌یه‌کی ت‌ژی له وه‌رگ‌یرانی خراپ چاوه‌روانی هیچ سوودیک له‌و که‌سانه‌ش ناگرێ که خ‌ویان ب‌و هر بابته‌یک ته‌رخان ده‌که‌ن، چونکه ب‌وی هه‌یه باشترین قه‌ناعه‌تمان ده‌رهاویشه‌ی به‌حالی‌بوونیکی ساده بیت. به‌گشتی م‌ر‌و‌ف ناییت له هیچ شتی‌کدا توند‌وتیژ بیت، چونکه ب‌و ئه‌وه‌ی م‌ر‌و‌ف ب‌ژی، گه‌ره‌که به‌رده‌وام په‌نگه‌کان بگ‌و‌ر‌یت.

عه‌زیز و ئیلا له باری پیشه‌یی و خ‌وازه‌یییه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان له ناوچه‌یه‌ک ده‌ژیان، له پروی کاته‌وه جیاوازیان هه‌بوو، کاتیش ب‌و ئه‌و به‌شیه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، واتا بانه‌روژ. به‌شیکی ز‌و‌ری له پ‌و‌ژه‌کانی به‌و ئاره‌زووه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد که ب‌و سالی داها‌توو و مانگی داها‌توو و ب‌و سه‌به‌ینی، به‌ل‌کو ب‌و خوله‌کی داها‌ت‌و‌وش پلان دابنیت. ئیلا ته‌نانه‌ت له شتی تازه‌ی وه‌ک باز‌پ‌کردن یان کورسییه‌کی شکاو و ب‌و هر ورده شتی پ‌یشه‌خته پلانی داده‌نا و به‌پ‌نی خشته و چه‌ند لیستی‌ک ئه‌و ورده شتانه‌ی جیبه‌جی ده‌کرد و جانتاکه‌ی له‌مانه پ‌ر‌کرد‌بوو.

به لام کات له دیدگای عهزیزدا له دهوری ساته وهختی ئیستادا
 کۆبوو بووه وه، ئیدی جگه له م چرکه ساته، له خه یالێک پتر نه بوو. ههر به وای
 ئه مه وه له و باوه په دا بوو که خوشه ویستی په یوه ندیی به (پلانی سبهینی) وه،
 یان به (یاده وه رییه کانی دوینتی عه لائهدین) وه نییه، خوشه ویستی ته نها لیره
 و له ئیستادا نه بیست، ئیتر نییه. ئه وه بوو له یه کئی له نامه کانی پتشیویدا به م
 دهسته واژه یه کۆتایی هینابوو: "من سوفیم، مندالکی ئه م چرکه ساته ی ئیستام".
 ئیلا وه لامی دایه وه: "لام سهیره باسی ئه وه بۆ ژنیک ده که یت که زۆر بیر
 له پابردوو ده کاته وه و زۆر تریش بیر له بانه پۆژ ده کاته وه، لی بهر
 ساته وهختی ئیستا نه که وتوه".

عه لائەدين

قۇنيا، ۱۶ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

بە رېكەوت كاتى دەرويشەكە رېى لە باوكم گرتېوو، من لەوئى نەبووم. ئەوەبوو لەگەل ھەندى برادەردا بۆ راوہئاسك دەرچووبووم و پۆژى دوایی گەرامەوہ، ئەمىستا دیدارى باوكم و شەمسى تەوریزى كەوتبووہ سەر ھەموو زارىك. خەلكى دەیانپرسی ئەو دەرويشەكتىيە و چۆن دەكرى زانايەكى سەنگینی وەك پۆمى ئاوها بايەخى پیتيدات و كار بگاتە ئەوہى بۆى دابچەمیتەوہ؟

ھەر لە منداليمەوہ خەلكيم دەبينى بەرانبەر باوكم دادەچەمانەوہ، ئەوہم بە خەيالدا نەدەھات كە پۆژى دادیت باوكم دەبينم جگە لە پاشا يان سەدرى ئەعزەم، بۆ يەككى تر دادەچەمیتەوہ، بۆيە بە نيوہى ئەوہ باوہپم نەكرد كە بېستبووم و بېزارىشم دەرنەبرى تا كاتى گەيشتمەوہ مال و كيرای باوہژنم كە نە درۆدەكات و نە زيادوكەمى پتوہدەنیت، لە ھەموو واريقاتەكە دلىاي كىردم. بەلى، راستە كە دەرويشىك بە ناوى شەمسى تەوریزى لە بەردەم ھەموو خەلكەكە مەيداندارى باوكمى كردوہ، بەلكو ئىستا لە مالى خۆماندا دەژى.

تۆ بلىيت ئەو نەناسە كى بيت وا ئاسمان وەك تاشەبەردىكى ناديار توورپى داوہتە نيو ژيانمانەوہ؟ لە پەرۆشى ئەوہى بە چاوى خۆم بېينم، لە كىرام پرسى: "كەواتە ئەو دەرويشەكە كۆنئە؟".

‘بیده‌نگ به’، کیرا به چپه و به نه‌ختی شله‌ژانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، ‘باوکت و ده‌رویشه‌که له کتیبخانه‌که’.

له دووره‌وه ده‌نگی هه‌ردووکیان ده‌گه‌یشه ئیمه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌سته‌م بوو بزانی چى ده‌لین. پروم کرده کتیبخانه‌که، به‌لام کیرا پنی لیگرتم. ‘جاری پاره‌سته. داویان کردووه که که‌س بی‌زاریان نه‌کات’.

به درێژی پۆژه‌که له کتیبخانه‌که ده‌رنه‌چوون، ئیدی بۆ سبه‌ینی و دووسبه‌یش هه‌ر ده‌رنه‌چوون. ده‌بی باسی چى بکه‌ن؟ ئاخۆ چ شتی که‌سیکی وه‌ک باوکم و ده‌رویشیکی ساده‌ کو‌بکاته‌وه؟

هه‌فته‌یه‌ک رابرد و ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تری به‌داوا هات. هه‌موو به‌یانییه‌ک کیرا خواردنی قاوه‌لێی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته‌ سه‌ر سینیه‌ک و له‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌یان دایه‌نا. هه‌ر خواردنێکی خوشیان بۆ ئاماده‌که‌رابا ده‌میان لێ نه‌ده‌دا، به‌یانیان به‌ له‌ته‌ نانێک و ئیواران به‌ کو‌پی شیرى بزن داده‌که‌وتن. له‌م ماوه‌یه‌دا ترس و دوودلییه‌ک دایگرتم و هه‌وسه‌له‌م نه‌ما. به‌ درێژی پۆژ کون و درزی ده‌رگا که‌م تاقیکرده‌وه تا به‌ دزیه‌وه ته‌ماشای ناو کتیبخانه‌که بکه‌م. گویم به‌وه نه‌ده‌دا گه‌ر له‌ناکاو ده‌رگا که‌ بکه‌نه‌وه و ببینن وا گویم هه‌لخستووه. ماوه‌یه‌کی زۆر خۆم کو‌وپ ده‌کرده‌وه و هه‌ولم ده‌دا بزانی باسی چى ده‌که‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مبێست، ته‌نها چپه‌چپێکی نزم بوو، زۆریشم نه‌ده‌بینی، چونکه‌ ژووره‌که به‌وای په‌رده دادراره‌که‌نه‌وه نیمچه تاریک بوو. که‌ هیچم نه‌ ده‌بینی و نه‌ ده‌بێست، جله‌وم بۆ ئاوه‌زم شل ده‌کرد تا بیده‌نگیه‌که پر بکاته‌وه و ئه‌و قسه‌وباسانه هه‌لبه‌ستیت که‌ له‌گوینه له‌ نێواندا بکری.

جاریکیان کیرا بینیمی وا گویم خستووه‌ته سه‌ر ده‌رگا که‌، به‌لام هیچی نه‌گوت، که‌چى له‌ من په‌رۆشتر بوو تا بزانی چى پووده‌دات. ئاخ‌ر ئافره‌تان به‌ سروشت هه‌ز له‌ خۆه‌لقورتان ده‌که‌ن، به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌وه، کاتی سولتان وه‌له‌دی برام بینیمی وا گوینیان لێ راده‌گرم، نیگایه‌کی تیژی کردم و له‌

تو پره بیان دهموچاوی سوورهلگه را. به تانه وه گوتی: 'مافی ئه وه ت نییه سیخوړی به سهر که سانی دیکه وه بکه یت، به تاییه تی به سهر باوکت ه وه'.

شانه کانم هلته کاند و گوتم: 'برام، بروام پی بکه. ئه ی ئه وه نیگه رانت ناکات که باوکمان کاتی خو ی له گهل که سیکی نه ناسدا به سهر بیات؟ ئه وه مانگی زیاتریان پیچووه و هه موو ئه م ماوه یه باوکمان خیزانه که ی خو ی فهراموش کردوه. ئه ی ئه مه ته نگه تاوت ناکات؟'.

'باوکمان فهراموشی نه کردووین، براه کم ئه مه ی گوت و له سهری پویش، 'چونکه شه مسی ته وریزی پی وایه که هاوهلکی باشی دوزیوه ته وه، جا توش وهک فه قتیبه کی سوخته خانه له جیاتی ئه وه ی وه پس بیت، گهر به راستی خوشت ده وئ، گهره که به باوکمان شادمان بیت'.

براکم هر ئه وه نده ی لی ده وه شیت ه وه که ئه م شتانه بلئ. جا له بهر ئه وه ی من له گهل بوچونه کانی راهاتبووم، بویه به قسه په قه کانی ته نگه تاو نه بووم. ئه وه هه میشه ئه وه گهنجه ناسکه بوو که له دلئ خیزانه که و گهره که که دا خو شه ویست بوو، لای باوکمیش کوره پیزلنگیراوه که بوو.

دوای ئه وه ی چل پوژ به سهر خه لوه ته که ی باوکم و شه مسی ته وریزی له کتیبخانه که دا تیپه پری، شتیکی سه یر پروی دا. ئه وه بوو له تهک دهرگاهه خو م کووړ کردبووه وه و گویم له بیده نگیه کی زوړ نا ناسایی دهرگرت، گویم لی بوو له پپ دهرویش ه که ده نگی بهر ز کرده وه.

'ئه وایر ه چل پوژ به سهر خه لوه ته که ماندا تیپه پری و هه موو گفتوگو یه کمان له سهر هر پیسایه ک له چل پیساکه ی عه شق کرد. ئه میستا دوای ئه وه ی لیپو وینه وه، به مه زه نده ی من باشتر وایه بجینه دهره وه، په نگه ئه م دیار نه بوونه ت خیزانه که تی ته نگاو کردیت'.

باوکم به ناقایلییه وه وتی: 'خه مت نه بیت، هاوسه ره که م و کوره کانم له ئاستیکی باشی پیگه یشتندان و له وه تیده گهن که په نگه من حه وه جه ی هندی کات بم تا ناوبه ناو لیان دووریم'.

‘دهی باشه، من دهرباره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نازانم، به‌لام هه‌ردوو کوربه‌که‌ت وه‌ک جیاوازیی شه‌و و پوژ له‌یه‌کتر جیان، شه‌مس وه‌لامی دایه‌وه، چونکه‌کوره‌که‌ت پینچک‌ه‌ی خۆتی گرتووه، به‌لام کوره‌که‌ت بچوکه‌که‌ت، ده‌ترسم به‌پینگه‌یه‌کی ته‌واو جیاوازا‌دا بروت، چونکه‌دلی پره‌له‌پق و ئیره‌یی.’

له‌توورپه‌بیان ده‌موچاوم دایسا. ئاخ‌ر ئیمه‌یه‌ک قه‌ت یه‌کترمان نه‌بینیییت، چون ده‌توانییت دهرباره‌ی من شتی وا خراب به‌زاریدا بییت.

‘پینی وایه‌که‌من نایناسم، به‌لام من باش ده‌یناسم، ده‌رویشه‌که‌دوای که‌می گوتی، ئه‌و خۆی کوور کردووه‌ته‌وه‌و چنچکانی دانیشتووه‌و گوتی ناوه‌ته‌ده‌رگا‌که‌وه‌و له‌درزه‌کانی ده‌رگا‌که‌وه‌ته‌ماشام ده‌کات و منیش چاودیری ئه‌و ده‌که‌م.’

له‌په‌ته‌زوویه‌کی سارد به‌جه‌سته‌مدا گه‌را و مووی سه‌ر بازووه‌کانم په‌پ بوون. هه‌ر له‌خۆوه‌پالم به‌ده‌رگا‌که‌وه‌ناو چوومه‌ژووره‌وه‌باوکم وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌ر نه‌کات، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بوون، به‌لام زۆری نه‌برد توورپه‌یی جینگه‌ی شوکبوونه‌که‌ی گرتووه‌.

‘عه‌لاه‌ه‌دین، ئه‌وه‌تیکچوویت؟ چون زات ده‌که‌یت ئاوها بیزارمان بکه‌یت، باوکم هاواری به‌سه‌رمدا کرد.

خۆم له‌پرسیاره‌که‌ی باوکم نه‌بان کرد و ئاماژه‌م بو شه‌مس کرد، به‌ده‌نگی‌کی به‌رز وتم : ‘بۆچی یه‌که‌م جار له‌و ناپرسییت، چون زات ده‌کات ئاوها باسی من بکات؟’

باوکم هیچی نه‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی باریکی قورس بم به‌سه‌ر شانیه‌وه‌ته‌ماشایه‌کی کردم و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا.

‘باوکه‌، تکات لیده‌که‌م، کیرا بیرت ده‌کات، هه‌روه‌ها فه‌قیکانتیش. ئاخ‌ر چون ده‌توانییت بو ده‌رویشی‌کی خراپه‌کار پشت له‌خۆشه‌ویستانت بکه‌یت؟’

هەر که ئەم قسانەم کرد، یەكسەر ژێوان بوومهوه، بهلام ئیدی کار لهکار ترازابوو. باوکم به چاوینکی یهكجار بیزارییهوه تێپروانیم که لهوهوبهركهت ئاوها نه‌مبینی بوو.

“عه‌لانه‌دین، ده‌ی هەر ئیستا برۆ ده‌ره‌وه‌، باوکم له‌سه‌ری ڕۆیشت، “برۆ بۆ شویننکی هێمن و بیر له‌وه‌ بکه‌وه‌ که کردت. تا به‌ قوولی بیرى لیده‌که‌یت‌وه‌ و هه‌له‌که‌ی خۆت ده‌زانیت، قسه‌م له‌گه‌لدا مه‌که‌.”
“به‌لام، باوکه‌...”

“برۆ ده‌ره‌وه‌، باوکم دووباره‌ی کرده‌وه‌ و ڕووی خۆی لیم وه‌رگیرا.
به‌ دلینکی برینداره‌وه‌ ژووره‌که‌م جێهێشت. ناوله‌په‌کانم ئاره‌قه‌یان کردبوو و نه‌ژنۆکانم ده‌له‌رزین.

له‌وساته‌وه‌ زانیم که ژيانمان ئالۆزکاوه‌ و گۆڤاوه‌ و ئیدی شته‌کان وه‌ك جاران نه‌ماون. له‌وساوه‌ که پێش هه‌شت سال دایکم كۆچی دواى کردبوو، ئەمه‌ دووه‌م جار بوو هه‌ست بکه‌م که باوکم وازی لى هێناوم.

رۆمى

قۇنيا، ۱۸ى كانوونى دووم ۱۲۴۴

بۇ ئەۋەى پاستى بېيىم، ئاۋەزم والا بىكە ھۇ خوداى پوخسار پەنھان -
خودا ناديارە.

كاتى شەمسى تەۋرىزى دەربارەى محەمدى پىنغەمبەر و بوستامى
سۆفى پرسىياري لىكرىم، ھەستىم كىرد ۋەك ئەۋەى ھەردوۋىكىمان لەسەر زەۋى
بە تەنیا مابىنەۋە و ھەر ھەوت دۆخەكەى پىگەى پاستەقىنە لە بەردەمماندا
والا بوۋىت - ھەوت پىگە دەبى ھەموو پۆھىك پەنجى بۇ بدات تا دەگاتە
يەكتاى.

دۆخى يەكەم نەفسى فەرماندارى خراپەكارە و لە ھەموو جۆر و
دۆخەكان سەرەتايىترە و لە گەردووندا بەربلاۋە، ئەمەش لە كاتىكدايە كە پۆخ
دەكەۋىتە داۋى ھەۋلى دنيايىيەۋە. زۆرىيەى خەلكى لەم دۆخەدا دەمىتنەۋە،
پەنجەدەن و ئازاردەكىشن، چونكە سەرقالى خىزمەتكردنى نەفسى كۆلى
خۆيانن، بەلام بەرپرسىيارىتىنى كۆلىيە بەردەۋامەكەيان دەخەنە ئەستۆى
كەسانى دى.

كاتى بىيادەم دەزانىت گەشتوۋەتە ئەۋ دۆخى داۋوۋخانى پۆھىيە، ئىدى
بەرەنگارىيى نەفس دەكات تا دەگاتە قۇناغى دۋاى ئەۋە كە پىچەۋانەى دۆخى
يەكەمە. ئىدى ئەۋ مرقۇقەى كە نەفسى خۇى گەياندوۋەتە ئەۋ دۆخە لەبرى
ئەۋەى بەردەۋام خراپەكارىيەكە بخاتە ئەستۆى ئەۋانى تر، ھەندى جار دەگاتە
پلەى لەنىۋېردنى نەفس. لىرەدا نەفس دەبىتە نەفسىكى لۆمەكار و ئاۋھاش
سەفەرەكە بەرەۋ پاككرىنەۋەى ناۋەۋە دەست پىدەكات.

له دؤخی ستيه‌ما بنيادهم پتر پنده‌گات و نه‌فس به‌رهو قوناغی گواستنه‌وه
 هه‌نگاو ده‌نیت تا ببيت نه‌فسيکی سرووشبه‌خش. مروّف ته‌نیا له‌م دؤخدا
 ده‌توانیت له‌ واتای راسته‌قینه‌ی وشه‌ی (ملکه‌چی) تتيگات. به‌م ئاوه‌ایه‌ له
 دؤخی زانیارییه‌ خوداييه‌کاندا ده‌ست به‌ سوورانه‌وه ده‌کات. ئه‌و که‌سه‌ی که
 ده‌گاته‌ ئه‌م قوناغه‌، ده‌بيت خاوه‌ن ئارامی و خوڤاگری و حکمه‌ت و خاکه‌پایی.
 دنیای به‌ تازه‌یی و لیوانلیو له‌ سرووش دیت به‌رچاو. هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌ی
 ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌گه‌نه‌ ئه‌م ستيه‌م پایه‌یه‌، ده‌یان‌ه‌وئ تتي‌دا بمینه‌وه‌، ئازایه‌تی
 له‌ده‌ست ده‌ده‌ن و ئه‌و ئاره‌زووه‌یان نامینیت جیگۆرکی بکه‌ن یان بچه‌ نیو
 دؤخه‌کانی تره‌وه‌، بۆیه‌ هه‌رچه‌نده‌ دؤخی ستيه‌م جوان و پیروژ دیاره‌، که‌چی
 بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ چاوی له‌وه‌یه‌ بگاته‌ پله‌یه‌کی به‌رزتر، وه‌ک هاوبه‌ش
 په‌یداکردنیک وایه‌.

به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌توانن به‌رهو پیشه‌وه‌ برۆن، ئیدی ده‌گه‌نه‌ دۆلی
 حکمه‌ت و ئاشنای نه‌فسی دلیا ده‌بن. لی‌ره‌دا هه‌سته‌وه‌ری نه‌فس له‌گه‌ل دؤخی
 پیشدا جیایه‌، چونکه‌ به‌رهو پله‌یه‌کی به‌رزتری وشياری هه‌ل‌ده‌کشیت. ئه‌وانه‌ی
 که‌ ده‌گه‌نه‌ ئه‌م دؤخه‌ ئه‌م خه‌سیتانه‌یان تتي‌دايه‌: به‌خشنده‌یی، خوداناسی،
 هه‌ستی ره‌زاهه‌ندی، ئیدی سه‌ختی و ئاسته‌نگه‌کانی ژيان له‌ هه‌ر راده‌یه‌کدا بن
 ئه‌و پینان قایله‌، ئینجا دۆلی په‌کبوون (په‌کتيبوون) دیت. ئه‌و که‌سه‌ی که
 ده‌گاته‌ ئه‌م پایه‌یه‌، به‌ هه‌موو باریکی خودا قایله‌ و گوئ به‌ شته‌ دنیايه‌کان
 نادات، چونکه‌ گه‌یشته‌وه‌ته‌ نه‌فسی ره‌زاهه‌ند.

دؤخی دواي ئه‌وه‌ نه‌فسی قایلکه‌ر دیت. له‌م دؤخدا بنيادهم بۆ مروّقایه‌تی
 ده‌بيت چرا و وزه‌ به‌ هه‌موو داواکاریک ده‌به‌خشیت، وه‌ک مامۆستایه‌کی
 راسته‌قینه‌ خه‌لکی فیر ده‌کات و بیریان پووناک ده‌کاته‌وه‌. هه‌ندێ جار مروّف
 ده‌بيت خاوه‌ن زیده‌ وزه‌یه‌کی وا پووبکاته‌ هه‌ر شوینیک ده‌وستیکی گه‌وره‌ له
 ژيانی خه‌لکدا جیده‌هلیت. هه‌ر شتیک بکات له‌میان‌ه‌ی خزمه‌تکردنی ئه‌وانی
 تره‌وه‌، ئامانجی خزمه‌تکردنی خودایه‌.

له‌ کوتاییدا دؤخی حه‌وته‌م دیت و مروّف ده‌گاته‌ نه‌فسی پاکژ و ده‌بيت
 (مروّتیکی کامل و ته‌واو)، به‌لام ده‌رباره‌ی ئه‌م دؤخه‌ که‌س شتیکي ئه‌وتۆ
 نازانیت، ته‌نانه‌ت ئه‌و هه‌نده‌ که‌سه‌ی پییشی ده‌گه‌ن، قسه‌ی له‌سه‌ر ناکه‌ن.

کورتکردنه وهی پښه گه یشتن به دڅه کان ئاسانه، لی برینی زحمه ته. نهو ئاسته ننگانه ی که به دريژایي پښه راسته قینه که دهرده که ون، نهوانه ن که دهسته به ریک بو چوونه پتسه وه و بهرده و امبون نییه، پښه که ش هر له دڅی یه که مه وه تا دوا دڅ هیلکی راست نییه و بهرده وام نه گری نه وهی هیه بکه ویت و بو دڅه کانی سهره تا بکه پښته وه، بری جار بوی هیه که و تنه خواره وه که له تر و پکی دڅه کانه وه به ره و دڅی یه که م بیت. جا به دريژایي پښه که به هوی ته له ی زوره وه، سهیر نییه که نهو که سه نه گاته دڅه کوتاییه کان، دنا له هر سده یه کدا که میکی که م پتی ده گن.

* * *

شه مس که نه م پرسیاره ی لیکردم، نیازی به راورد کردنی نه بوو، به لکو دهیه ویست بزانت تا چ راده یه ک ناماده ییم تیدایه به ره و نهو به چم که سایه تیی خوم له خودادا بتوینمه وه. له پرسیار ی یه که میدا پرسیاریکی شاراوه هه بوو. نه ی و تاریژی مه زن، نه ی دهر باره ی خوت چی؟، پرسیار ی لیکردم، له نیو هه رحه وت دڅه که دا، نه میستا تو له کام دڅ خدایت، نایا بویری نه وهت هیه تا کوتایي بر ویت؟ پیم بلئ، قه باره ی ده فره که ت چه نده؟.

کیرا

قونیا، ۱۸ی کانوونی یه کهم ۱۲۴۴

بۆ بئ یه غبالیی خۆم، خه مخواردن دادیکم نادات، به لام سهرباری ئه وه
ئاوا ته خوازبووم شاره زایی زۆر ترم دهرباره ی ئه و شتانه هه بیست که
په یوه ندییان به ئایین و میژوو و فله سه فه وه هه یه، ههروه ها شاره زاییم له سه ر
هه موو ئه و شتانه ی که رۆمی و شه مس به درێژایی شه و و رۆژ باسی
ده که ن. سات له دوا ی سات ئاره زووی یاخیبوون ده که م له به ر ئه وه ی وه ک
ئافره تی که دروستبووم. که وه ک کچیک له دایک ده بیست، گه ره که فیتری
چیشتلینان و شتیی جلی کۆن و پینه کردنی گۆره ویی دپاو و دروستکردنی
سه رتویژ و په نیر و شیردانی مندال بیست، ههروه ها هه ندی ئافره ت فیتری
هونه ری خۆشه ویستی ده کراین که چۆن وا له خویان بکه ن سه رنجی پیاوان
رابطیشن، به لام هه موو شته که ئه وه یه، که سیک کتیب به ئافره تان نادات تا
چاویان نه کریته وه.

له یه که م سالی ژن و میردایه تیماندا، ئه وه نده ی بۆم پیکه وتبا، ده خزامه
نیو کتیبخانه که ی رۆمییه وه و له ناوه راستی ئه و کتیبانه داده نیستم که زۆر
خۆشی ده ویستن، ئه و تۆزه ی که له سهریان نیشتبوو، ئه و بۆنه گه لمه خاوییه ی
که لێیان ده هات، هه لمده مژی و له خۆم ده پرسی ئاخۆ ئه و مه ته لانه چین که له
دووتویاندا هه شاریان داوه. ده مزانی رۆمی چه ند عاشقی ئه و کتیبانه یه که
زۆربه یان له به هادینی باوکی کۆچکردوویه وه بۆی ماونه ته وه. له نیو ئه م
کتیبانه دا عاشقی کتیبی (زانارییه کان - ئینسکلۆپیدیا) بوو. چه ندین شه و تا
به ره به یان به دیارییه وه شه و بیداری ده کرد و ده یخویندنه وه. پیم وا بوو که
هه مووی له به رکردووه.

پړومی دهیگوت: "کتیبه‌کانی باوکم به هیچ شتی ناگړپمه‌وه، تهنانت گهر چهنډین کیسه زیرېشم بدهنئ. هر کتیپیک له‌م کتیپانه کولتووریکي به‌نرخه و پېشوونانم بویان جیته‌شتووم، له باوکه‌مه بوم ماونه‌ت‌وه و منیش بوم منډاله‌کانم جتیان دهیلیم."

ده‌مزانۍ که کتیبه‌کانی بوم نه‌و چی ده‌گه‌یه‌نن. له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا، پوژیکیان به‌ت‌نیا له‌ماله‌وه بووم و به‌خه‌یال‌مدا هات که کتیپخانه‌که پاکبکه‌مه‌وه. هه‌موو کتیبه‌کانم له‌سهر په‌ف‌ه‌کان داگرت و به‌رگه‌کانیانم به‌پارچه مه‌خمه‌لنکی به‌گولاو ته‌پرکراو پاککرده‌وه. دانیش‌توانه خو‌ج‌تیپه‌کان له‌و باوه‌پ‌ه‌دان که جنوکه‌یه‌کی بچووک هه‌یه‌ناوی (کتیپه‌که) و چیژ له‌ل‌ه‌ناوبردنۍ کتیپ وهرده‌گریت. جا بوم نه‌وه‌ی ریگه‌ی نه‌و کاره‌ی لئ بگیری، ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ناگادارکرده‌وه‌یان له‌سهر هر کتیپیک ده‌نوسۍ: "هتی کتیپه‌که راه‌سته، له‌م کتیپه‌که دووره‌وه‌که‌وه". ناخر چون بزاتم کتیپه‌که تاقه که‌س نه‌بوو که ده‌بوو له‌کتیبه‌کانی شووه‌که‌م دوور بکه‌ویته‌وه، به‌لکو ده‌بی منیش دوور بکه‌ومه‌وه.

له‌عه‌سری نه‌و پوژده‌دا، توژی سهر هه‌موو کتیبه‌کانی ناو کتیپخانه‌که‌م ته‌کاند و پاکم کرده‌وه. من خه‌ریکی نه‌وه‌بووم، ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کتیپي (ژيانندنه‌وه‌ی زانسته‌ثایینیپه‌کان)ی غه‌زالی کرد. کاتی له‌پشتمه‌وه ده‌نگیکي وشکم ژنه‌وت و زانیم که ماوه‌یه‌کی زورم به‌خویندنه‌وه به‌سهر برده‌وه. "کیرا، نه‌وه‌خه‌ریکی چییت؟"

نه‌وه‌پړومی بوو، یان یه‌کینکی دیکه بوو له‌شیوه‌ی نه‌و - پیتی ده‌نگی زور تووپه و یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو. له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی* ژن و می‌ردایه‌تیماندا نه‌وه‌یه‌که‌م جار بوو به‌و شیوازه‌قسم له‌گه‌ل‌دا بکات. (پاکیان ده‌که‌مه‌وه)، به‌ده‌نگیکي نزم وه‌لامم دایه‌وه، (ویستم دلت خو‌ش بکه‌م).

---

* پیم‌وایه‌روماننوس لیره‌دا له‌رووی کاته‌وه‌تووشی غافلپوونیک بووه، چونکه کاتی کیرا چووه‌ته ناو کتیپخانه‌که‌وه ده‌لیت (پوژیکیان له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا)، که‌چی میشتا هر له‌ناو کتیپخانه‌که‌یه و ده‌لیت (له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی ژن و می‌ردایه‌تیماند). و. کوری.

رؤمی وه لامي دايه وه: له وه تئده گهم، به لام تكايه جاريكي تر دهست له
كتيپه كانم مه ده. له راستيدا پيم باشه به هيچ جورئ نه يه يته ناو ئهم
ژووره وه:

له و رۆژه به دواوه ته نانهت گهر كه سيش له مال نه بوايه، نه ده چوومه ناو
كتيپخانه كه وه. ئيدي تيگه يستم و به وه قايل بووم كه دنياي كتيب نه بق من
بووه و نه بق منيش ده بيت.

به لام كه شه مسي ته ورئزي بق مالمان هات و له گهل ميترده كه مدا ماوه ي
چل رۆژ له كتيپخانه كه دا كه وته خه لوه ته وه، هه ستم به رقيك كرد كه له دلمدا
پهنگي ده خواره وه. برينيك بوو نه مده زاني ئاوها خويني لي ده تكيته وه.

کیمیا

قۇنيا، ۲۰ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

باوک و دايكى راستەقىنەم لەو جۆرە كەسانەن كە لە كارکردندا زۆر خۇيان دەرەنجىتن و زوو پىردەبن. ئاخىر من لە خىزانىكى جوتيارى سادە، لە يەككى لە دەشتايىيەكانى چياكانى تۆرۆس لەدايك بووم. لە تەمەنى دوانزە سالىمدا رۆمى ھەليگىرتمەوہ. لە خانوويەكى بچووكدا دەرڭايان و من و خوشكەكەم پىكەوہ لەگەل تارمايى برا مردووەكانمان لە ژوورىكا بووين. ئەو پىنچ مندالەي كە ھەموويان بەواي نەخۆشىي سووكەوہ مردن، لە مالەكەدا من تاقە كەسيك بووم كە دەمتوانى تارمايىيەكانيان بىينم. ھەر كاتى باسى ئەوہم كىردبا كە رۆحەكان چى دەكەن، خوشكەكەم و دايكم دەترسان و دەگريان.

ھەولم دەدا وایان لى بكەم لە ھىچ نەترستىن و خەم نەخۆن، بەلام بىسود بوو. ئاخىر ھىچ شتى دەرەنەدەكەوت كە پەيوەندىي بە برامردووەكانمەوہ ھەبىت و مايەي ترس و پەژارە بىت، لى نەمتوانى برۋا بە خىزانەكەم بەيتم.

رۆژىكيان خوداپەرستىك بە دىيەكەماندا تىپەرى، كە باوكم بىنيبووى ماندووە، فەرمووى لى كىردبوو تا شەو لە مالمان بىيىتتەوہ. ئەو ئىوارەيە ھەموومان بە دەورى كوانووەكەدا كۆبوو بووينەوہ و پەنبرى بىزمان دەرڭاندا، خوداپەرستەكە ھەندى چىرۆكى شوينانى دوورى بۆ گىرپاينەوہ. لەو كاتەدا كە چىرۆكەكانى بۆ دەگىرپاينەوہ، چاوەكانم لىك نا و لەگەلیدا بەرەو بىابانى ەرەبى و ھەوارى رەوہەندەكان لە باكورى ئەفرىقا و بۆ ئەو دەريايەي كە ئاوەكەي لە ھەموو ئاوەكان شىنترە و پىي دەلین دەرياي سىيى ناوين، سەفەرم كىرد. لە كەنارەكەيدا گوچكەماسىيەكى گەورە و درزبردووم

دۆزییه وه و خسته گیرفانه وه. خۆم هه لده نا که ده توانم له مسهری که ناره که یه وه تا نه مسهری که ناره که ی برۆم، لی له نیوه ی رینگه بۆنیکى تیژ و بۆگه ن رايگرتم.

که چاوه کانم کرده وه، خۆم بینى له سهر زهوییه که راکشایم و نهوانه ی ناو ماله که به په ژاره وه ده وریان دابووم. دایکم به دهستیکى سهرمى گرتبوو و نیوسه لک پیازیش به دهسته که ی دیکه یه وه بوو تا بۆنى بکه م.

'هاته وه هۆش خۆی، خوشکه که م به دهم قسه کردنه وه چه پله ی لیده دا. 'سوپاس بۆ خودا، دایکم به دهم قسه وه هه ناسه ی هه لده کیشا، ئینجا ئاورى له خودا په رسته که دایه وه و به دهم پوو نکر دنه وه وه وتی: 'کیمیا هه ره وه ساوه که کیژۆله یه کی بچووک بوو نۆره فته یه کی له که لدا بوو.

به یانى خودا په رسته که بۆ میواندارییه که مان سوپاسی کردین و دوعا خوازی لیکردین، به لام پیش نه وه ی پروات به باوکمى وت: 'کیمیای که ت مندانیکى ئاسایى نییه و که چیکى به هره داره، جینگه ی داخه گه ر پیزی نه م به هره یه ی نه گیرئ. پتویسته بیخه یته به ر خویندن.

'گه ر که فیرى خویندن بیت، چ سوودیکى هه یه؟' دایکم هاوارى لی به ر زبووه وه، 'شتى وات له کوئ بیستوه؟ گه ره که تا شووده کات لای خۆم بمیتیته وه و له فهرشچیندا یارمه تیم بدات. وهک ده زانیت فهرشچنیکى ده سته نگینه.

خودا په رسته که به بى دوودلی وه لامى دایه وه: 'په نگه پۆژى بیت بیتته زانایه کی ناودار. ئاشکرایه خودا پشتى له که که ت نه کردوه له به ر نه وه ی که، بۆیه چه ندین به هره ی پى به خشیوه، ئینجا له دایکمى پرسى: 'تایا تو بۆت هه یه له خودا زۆر تر بزانیته؟ گه ر سوخته خانه ش لیتره نه بیت، بینیره لای یه کئ له زاناکان تا نه و زانیارییه وه ر بگریته که شایسته یه تی.

دایکم سهرى بادا، به لام بینیم باوکم بۆچوونى جیابوو، چونکه ده مزانى چه ند فیربوون و زانیاریى خوش دهوئ و پیزی تواناکانى من ده گریته، هه ره له به ر نه وه پیم سهیر نه بوو که گویم لی بوو لى ده پرسیت: 'تیمه هه یه زانایه ک نانا سین. ئاخه چون بتوانم یه کیکى ئاوها بدۆزمه وه؟'

خوداپه‌رسته‌که ناوی زانایه‌کی هینا که په‌وتی ژیانمی گوږی، وتی: "من زانایه‌کی پایه‌به‌رز له قونیا ده‌ناسم و ناوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی پښمیه، پښم وایه بڼ فیرکردنی کچیکي وهک کیمیا، خوشحال ده‌بیت. بڼ لای ئه‌و بیبه و په‌شیمان نایسته‌وه."

که خواپه‌رسته‌که پښت، دایکم ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه و گوتی: "من دوو‌گیانم، ها‌کا مال‌ه‌که‌مان ده‌میکی دیکه‌ی بڼ زیاد بوو، تا خواردنی بڼ په‌یدا بکړی. ئاخر من پښیستم به یارمه‌تیبه. کچان پښیستیان به کتیب نیبه، به‌لکو پښیستیان به فیربوونی کاروباری مال و سه‌ره‌رشتیکردنی منداله."

حه‌زم ده‌کرد ناقایلیبه‌که‌ی دایکم به‌وای شتی دیکه‌وه بوایه. گه‌ر وتبای به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگړیت به ئیره‌تیش بیت بمبه‌خشیته خیزانیکي تر و منی له‌ده‌ست بچم، له‌گوین بوو که بمینمه‌وه، به‌لام شتیکی ئاوه‌ای نه‌گوت، که‌چی باوکم پښی وا بوو که خواپه‌رسته‌که راست ده‌کات.

دوای ماوه‌یه‌ک من و باوکم بڼ قونیا سه‌فه‌رمان کرد. له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سوخته‌خانه‌یه‌ی که پښمی وانه‌ی تیدا ده‌وته‌وه، چاوه‌پیمان کرد. کاتی هاته‌ده‌ره‌وه، شه‌رم کرد سه‌ر هه‌لبېرم و ته‌ماشای بکه‌م، بڼیه چاوم بریبه هه‌ردو ده‌ستی. ئه‌نگوسته‌کانی دريژ و خالخالوای بوون و پتر له‌ئه‌نگوستی پیشه‌کاریک ده‌چوون، نه‌ک هی زانایه‌ک. باوکم به‌ره‌و لای ئه‌و پالئ نام .

"کچه‌که‌م به‌هره‌یه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام خڅم پی‌او‌یکي ئاسایم و ژنه‌که‌میش هه‌ر وایه. پیان وتین که تو له‌ناوچه‌که‌دا زاناترین پی‌اوی. ئایا ده‌ته‌وئ فیزی بکه‌یت؟"

بڼ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچاوی بکه‌م، هه‌ستم کرد که پښمی به‌داواکه‌ی باوکم سه‌ری سوږنه‌ما، بیگومان ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و جوړه‌داواکاریانه‌دا پرا‌ه‌اتبوو. له‌کاتیکدا ئه‌و و باوکم مژوولی قسه‌کردن بوون، به‌ره‌و گوږه‌پانه‌که پښستم. ئه‌وه‌بوو ژماره‌یه‌ک کوږم بینی و هیچ کچیک نه‌که‌وته به‌رچاوم. کاتی گه‌پامه‌وه سه‌رم سوږما که کچیکي جحیلیم بینی به‌ته‌نیا لای لیژاییه‌که وه‌ستابوو. ده‌موچاوه‌خره‌که‌ی مینا به‌ردی مه‌پمه‌ر هیمن و سپی بوو. ده‌ستم لی هه‌لته‌کاند، دیاربوو به‌بینیم سه‌ری سوږما، لی دوای که‌مه‌کي دوودلی، ئه‌ویش ده‌ستی بڼ هه‌لته‌کاندم.

لښی پرسیم: 'کچه گه نجه که سلارو، ئایا ده توانیت بمیینیت؟'.
 که سهرم بوی له قاند، زهردهی هاتی و دهسته کانی پښکا دا و گوتی: 'نمه
 زور نایابه، جگه له تو، نمه له توانای که سی تر دا نییه'.
 بهره و لای پړومی و باوکم پړوشتین، پښم وا بوو نه وان هر که نه و
 ثافره ته بیین، واز له قسه کردن دینن، لی نه و پاستی ده کرد، نه یان توانی بیینن.
 پړومی گوتی: 'کیمیا وهره. باوکت پښی وتم که تو حزت له خویندنه، پښم
 بلن، حزت له چ جوړه کتیبیک ده که یت؟'.
 بههسته م تفه که م بؤ قووت درا و نه متوانی وهلامی بدهمه وه. شاخ
 دهسته وسان بووم، دیاربوو باوکم بیزای دایگرتبوو، گوتی: 'نازیم وهره'.
 ویستم وهلامیکی گونجاو بدهمه وه، وهلامیک مایه ی شانازی باوکم بیت.
 له گهرمه ی په ژاره که مدا ته نیا دهنگیک که له زارمه وه سهری کرد،
 هه ناسه یه کی ناومیدانه بوو.
 گهر نه م ثافره ته نه هاتایه ته نیوانه وه، له گوین بوو له گهل باوکمدا به
 دهستی خالیه وه بؤ گونده که مان بگه پښمه وه. ژنه که دهستی گرم و گوتی:
 'دهی پښی بلن له وانه کانی نه ودا حزت له چیه. دلنیا ت ده که م هه موو شتی به
 دلی تو ده بیت'.
 که ههستم کرد له دڅخیکی باشتردام، بهره و پړومی ئاورم دایه وه و وتم:
 'نه ی مه ولانا، شانازی ده که م که له بهر دهستی تودا فیری قورئانخویندن بیم.
 ئامادم له خویندنه که دا هه ولېدهم'.
 ده موچاوی پړومی گه شایه وه و گوتی: 'نمه نایابه، لی وهک نه وهی
 هه ندی شتی خرابی بیرکه تیبته وه، گوتی: 'به لام تو کچیت، ته نانه ت گهر
 خویندت و قوناغیکی باشیشت بری، نه وهنده نابات شوو ده که یت و مندالت
 ده بیت. نه وسا هیچ سوودیک له و سالانی خویندنه نابینیت'.
 نه مزانی چی بلیم، ههستم کرد که من کچیکی به دبختم، به لکو گونا هیشم.
 دیاربوو باوکمیش نیگه رانه و خه ریکبوو له پتلاوه که ی ده گه را. جاریکی تر ژنه
 جحیله که به هانامه وه هات و گوتی: 'پښی بلن که ژنه که ی حزی ده کرد
 کچیکی بیت، ئیستا خوشحال ده بیت ببینیت وا نه و خه ریکه کچیکی تر فیره
 خویندن ده کات'.

که په یامه که م پښی گه یانده، پږمی پیکه نی و گوتی: "وا دیاره که تو سهردانی مال که ی منت کردووه و قسه ت له گهل هاوسه ره که مدا کردووه، به لام با دلنیا ت بکه مه وه کیترا ده ست له کاروباری وانه وتنه وه ی من وهر نادا ت." وتم: "من دهر باره ی گه وهر قسه م ده کرد، ناوه که یم به باشی گو کرد، دایکی هردو و کو په که ت."

پوخساری پږمی زهرده لگه را و به وشکی گوتی: "کیزوله که م، گه وهر مردووه. تو دهر باره ی هاوسه ره کو چکر دووه که م چی ده زانیت؟ ئه مه له گالته یه کی تو وپه هات زیاتر نییه."

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "ئه ی مه ولانا، دلنیا م که ئه و مه به سستی کی خرابی نییه. ده توانم دلنیا ت بکه مه وه کیمیا کچکی په روش و کارایه و زور پیزی ئه وانه ده گری ت که له خوی گه وره ترن"

زانیم که ده بیت راستییه که بلیم، بویه وتم: "هاوسه ره کو چکر دووه که ت لیره یه. ئه وه تا دهستی گرتووم و هانم ده دات قسه بکه م. چاوه کانی مه رین، خالی جوان به ده موچاوییه وه یه، عه بایه کی زهردی دریزی له به ره ..."

وه ستام و سهرنجم دا وا ئافره ته گه نجه که ئاماژه بو نه عله کانی ده کات، وتم: "ئه و داوام لیده کات که باسی نه عله کانیت بو بکه م. جووته نه علیکی ئاوریشن، په نگیان پرته قالییه کی دره وشاویه و به ورده گولی سوور نه خشینراون و یه کجار جوانن."

پږمی وتی: "له دیمه شق بوم هینان، چاوه کانی فرمیسکیان تیزا "خوشی ده ویستن".

مه ولانا بیده نگ بو و پیشی خوراند، سیمای په روشی گرژبوو، به لام که دووباره دهستی به قسه کرده وه، دهنگی ناسک و دستانه بوو و هیچ دهوسیکی خه می پیوه دیار نه بوو.

"نیستا تیگه ی شتم بچی ده لین کچه که ت به هره داره"، پږمی به باوکمی وت، "با بو مال که ی من برژین و له باره ی ئاینده یه وه قسه بکه ین و نانی شتوانیش بخوین. من دلنیا م که ده بیته فه قتییه کی لیها توو و له کو په کان زور با شتر ده بیت."

ئىنجا پۇمى ئاۋرى لى دامەۋە و لىنى پرسىم: 'ئايا ئەمە بە گەۋەر
پادەگەيەنيت؟'.

وتم: 'ئەي مەولانا، پىۋىست بەۋە ناكات، چونكە ئەو خۇي گۈيى لىت بو،
لەسەرى پۇيشتىم، 'وا ئەو دەلىت دەبى ئىستا بىروات، ئاخىر ئەو بەردەوام
چاۋى خۇشەۋىستى لەسەرتە'.

پۇمى زەردەخەنەيەكى گەرم گرتى و باۋكمىش زەردەي ھاتى. ئىستا بە
پىچەۋانەي پىشتىر ئاسوودەيى بالى كىشا. لەو ساتەدا زانىم كە ئەم دىدارەم
لەگەل پۇمىدا ئەنجامىكى دوورمەۋداي دەيىت.

قەت پەيۋەندىيەكى پتەوم لەگەل دايكىدا نەبو، لىن ۋەك ئەۋەي
قەرەبۋى دوورىي دايكم بۇ بىكرىتەۋە، خودا دوو باۋكى پىيەخشىم، باۋكى
پاستەقىنەي خۇم و ئەو باۋكەي كە ھەلىگىرتمەۋە.

بەم ئاۋاھايە بەر لە ھەشت سال گەيشتە مالى پۇمى، كچۆلەيەكى
شەرمەن و پەرۋشى زانىارى.

كىرا ئافرىتىك بوو لە دايكم زىاتىر خۇشەۋىستى و سۆزى پىيەخشىم.
ھەردوۋ كۈپەكەي پۇمى پوۋخۇش بوون، بە تايىبەتى كۈپە گەۋرەكەي دۋاي
ماۋەيەك ۋاي لىھات بوو بە براگەۋرەم.

لە ئەنجامدا قسەي خواپەرىستەكە ھاتە دى. ھەرچەندە باۋك و خوشك و
براكانم لەدەست دابوون، لى بۇ چركەساتىك لەۋە ژىۋان و خەمبار نەبووم كە
بۇ قۇنيا ھاتم و لەنىۋ خىزانەكەي پۇمى گىرسامەۋە. ئىدى پۇزانىكى زۇر
خۇشم لەژىر مىچى ئەم مالاۋە بەسەربىرد.

تا ھاتنى شەمسى تەۋرىزى دۇخەكە بەم شىۋەيە مايەۋە، ھاتنى ئەو
ھەموو شتىكى گۈرى.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەھاۋى ئەۋەى ئىيلا قەت چىزى ۋەرنەدەگرت كە لەگەل خۇيدا بگەۋىتە خەلۋەتەۋە، لە دوايىشدا بۆى دەرگەوت كە خۆى ئەۋەى ويستۋە. خەرىكى دوا پىداچۈنەۋەى ئەۋ پاپۇرتە بوو كە دەربارەى پۇمانى (كفرى شىرىن) نووسى بووى. ئەۋە بوو داۋاى لە مېشېل كىرد كە ھەفتەيەكى تر لەسەرى بوەستىت، لە كاتىكدا دەيتۋانى كارەكەى زووتر تەۋاوبكات، لى نەيدەۋىست ئەۋە بكات. ئەم كارە بيانۋىيەكى بۆ دروست كىرد تا پرسوپايەك لەگەل ئاۋەزى خۆى بكات و خۆى لە ئەرگەكانى ژن و مېردايەتى و خىزانەكەى بدزىتەۋە كە دەمى بوو چاۋەپنى ئەمەى دەكرد. بۆ يەكەم جار بوو لەم ھەفتەيدا بۆ يانەى چىشتىلتان نەچۈو، چونكە ھەستى نەدەكرد لەگەل پانزە ژندا كە ھەموويان دۇخى ژيانىان ۋەك يەكە، ئارەزوۋى لە چىشتىلتان و چەنەبازى ھەبىت، ھاۋكات دۇنيا نەبوو كە چۆن مامەلە لەگەل ژيانى خۇيدا بكات. ئىدى پەيۋەندى پتۈەكردن و ئاگادارىكردنەۋە كە تاى لىتە.

ئىيلا زۆر بە نەپنى نامەى لەگەل عەزىزدا دەگۆرپىيەۋە. عەزىز نەيدەزانى كە ئەۋ ھەر پۇمانەكەى ناخوئىتەۋە، بەلكو پاپۇرتىشى لەسەر دەنووسىت، پەخشكارە ئەدەبىيەكەش نەيدەزانى ئەۋ دۇدارى لەگەل نووسەرى ئەۋ پۇمانەدا دەكات كە راسپىرراۋە بىخوئىتەۋە و بۆچۈۋنى خۆى لەسەر دەربېرىت، ھەرۋەھا مندالەكانى و مېردەكەى دەربارەى بابەتى پۇمانەكە و نووسەرى پۇمانەكە و ئەۋ نامانەى كە دەينووسىن، ھىچيان نەدەزانى. ئىيلا لە ماۋەى چەند ھەفتەيەكدا لە ژنىكەۋە كە ژيانى ۋەك مندالىكى تازە لەدايكبوو بىگەرد بوو، گۆرا و بوو بە ژنىكى پىر لە پىچۈپەنا و لەنىۋ نەپنى و درۇدا

گینگلی دەدا. ئەو ھەم گۆرانی دا تووشی سەر سوپمانیکی زۆری کردبوو، ئەو ھەبوو ھەستی بە هیچ بیزارییەک نە دەکرد. وەک یەکن پەفتاری دەکرد بە دلتیایی و ئارامییەو چاوە پیتی شتیکی گرینگ بیت. ئەم پێشبینییە نادروستە بە شتیک بوو لە ئەفسوونی مگیزە تازەکە ی کە سەرباری ھەموو نەپتییەکان، بە لایەو دڵگیر بوو.

شتەکە ھەر بە گۆرینەو ھەم نامە ی ئەلیکترۆنییەو نەو ھەستا، ھەرچەندە ئیلا لە نامە نووسیندا دەستپێشخەر بوو، لە گەل پێنج سەعات جیاوازی کاتی نیوانیان، ئەم ھەستا وایان لێ ھاتبوو پۆزانی بە تەلیفۆن قەسیان لە گەل یە کدا دەکرد. عەزیز پیتی گوت کە دەنگی نەرم و ناسکە. کە پێکنی، پێکنینەکە ی بە جۆری ھاتە بەرگونی لە خوڕە ی ئاوی جۆگە لە دەچوو و وەک ئەو ھەم پیتی وای بیت کە دەبێ زۆر تر پێکنە نیت، نەختی ھەناسە برکێ دەکەوتە نیو پێکنینەکە یەو. پێکنینی ئافرەتیک بوو کە قەت فیزی ئەو پێسیانە نەبوو بوو چون خەلکی تر لە پێکنیندا پەیرەو ی دەکەن.

"خۆت بدە دەم شەپۆلەو بە لە گەل خۆیدا بتبات، وتی: "وا لە خۆت بکە لە گەل شەپۆلدا ھەلبۆلنیت."

بەلام ھەلبۆلینەکانی دەورووبەری جیگیر نەبوون، چەند شتیکی پێگری بوون و لە مالا کە ی خۆیدا پوو یان دەدا. ئافی خەریک بوو وانە ی تایبەتی وەر دەگرت، ئۆرلی سەردانی پاویژکاریکی پزیشکی دەکرد، تا چارەسەری ئەو ئازارە بکات کە لە دوا ی خوارن تووشی شلەژان دەبوو. ئەم بەیانییە نیو کولێرە بە ھێلکە ی خوارد -چەند مانگیکی بوو یە کەم جار بوو ژەمی قورس بخوات- ئەو ھەبوو یە کسەر پرسیاری ژمارە ی ئەو کالۆرییە ی کرد کە تێیدا ی، سەیر لەو ھەدا بوو کە ھەستی بە ھەلەکە ی خۆی نەکرد و خۆشی بەو سزا نەدا کە ئەو ھەم خواردوویەتی ھەلی بەنیتەو. ھەر لەم کاتەدا جانیت پرایگە یاند کە لە گەل سکۆتدا جیا بوو تەو، بەمەش بۆمبێکی تەقاندەو، لەبەر ئەو ھەم ھەریە کە یان پێویستی بە کە شتیکی تایبەت بە خۆی ھەبە، هیچ شتیکی پوون نەکردەو. ئیلا پرسی ئاخۆ وشە ی (کەش) ھێمایە بۆ عەشقیکی نوێ، لەبەر ئەو ھەم لە بەردەم ھەریە کە لە جانیت و سکۆتدا ھیشتا کاتیکی زۆر ھەبە تا کە سیتیکی دی بدۆزەو.

ئەو پەيوەندىيە مەۋجۇت بولغانىكى كە خىرا دەست پىندەكەن و ھەلدەۋەشىنەۋە، لە ھەموو كاتىك زياتر ئىلاى دىن كەردىبو، لەگەل ئەۋەشدا ھەۋلى دەدا بۇچوۋنى خۇى بەسەر ئەۋانى تردا نەسەپىنىت. ئەۋەى لە نامەكانى نىۋان خۇى و عەزىز فىرى بوۋبو، ئەۋە بوۋ ھىمنى و ھاۋسەنگى خۇى بپارىزىت، لى لەگەل مەندالەكانىدا كىشەى زىادى كەردىبو. كە ۋازى لەۋە ھىنا بەدۋاياندا رابكات، ئىنجا ئەۋان لى ھەلنەدەھاتن. شەكەن خەرىكەۋون بە ئاسانى بە دلى ئەۋ بەرپوۋە دەچون، نەك ۋەك جاران كە ھەۋلى دەدا لىپراۋانە يارمەتيدەر بىت.

ۋا دىتە بەرچاۋ كە ئەۋ بۇ گەشتەن بەم ئامانجە ھىشتا شىتىكى ئەۋتۋى نەكەردۋە. لەجىياتى ئەۋەى ۋا بىر بىكەتەۋە پۇلى ئەۋ لە مەلەكەدا جۇرىكە لە ماددەى پىۋەلكاندن و بوۋەتە چەقى پىكەۋەزىيانىكى نەپىنى ئەۋتۋ ۋا دەزانىت پىكەۋە نوۋساۋن، لى ئىستە بوۋەتە تەماشاكەرىكى بىدەنگ. دەستى بە چاۋدىرىكىردىنى پۈۋدەۋەكان كە تا دەھات پۇژبەپۇژ لە بەردەمىدا ئاشكرا دەۋون، ئەمەشى ۋەك پىۋىستىۋونىك يان خۋىنساردى و گوۋىنەدانىك نەدەكە، بەلكو بە بابەتتىانە و نەپنى چاۋدىرىكى دەكەردن. ئىدى گەشتىۋە ئەۋ بىروايەى كە ئەۋىك بەۋە قايل بىت، ئىدى پىۋىست ناكات ھەست بە شەۋان بىكات و دەرھەق بەۋ شتەنەى دەسەلاتى بەسەرياندا ناشكىت، فشار بخاتە سەر خۇى. بەم جۇرە خۇدىكى تر لە ناخىدا سەرى ھەلدا، خۇدىكى ھۈشمەندتر و ھىمىتر و ھەستەۋەرت.

پەگەزى پىنچەم، لەۋ پۇژەدا چەند جارى لەبەر خۇۋە ۋەۋرى كە، بە بۇشايى قايل بە.

زۇرى نەخايانە مىردەكەى سەرنجى دا كە لە پەۋتارىدا شىتىكى نامۇ پەيدا بوۋە، شىتىك لە ئىلاى پاستەقىنەدا نەبو. ئاخۇ ھۈيەكەى ئەۋەبوۋ كە ھەزى دەكەد كاتىكى زۇرتى لەگەلدا بەسەر بىات؟ چونكە لەم پۇژانەدا زوۋ بۇ مال دەگەراپەۋە، ئەمەش ۋاى لە ئىلا كەد گومانى ئەۋە بىكات، كە ماۋەيەكە چاۋى بە ژنى دىكە ناكەۋىت.

خۇشەۋىستم، ئايا تۇ باشىت؟، دەقىد چەندىن جارى لىنى پرسى.

ۋەك چۇن باران باشە، منىش ئاۋا باشم، ھەموۋ جارى بە زەردەخەنەۋە ۋەلامى دەداپەۋە. ۋا دىاربوۋ ئەۋ پەنابردەنى بۇ كەشىكى ھىمن

و تاییهت به خۆی ئەو ڕەفتارە سەنگینهی لێ دامالی بوو کە سالانیک بوو لە پشت ژن و میردایەتیەکیانەو بە هێمنی خۆی مەلاس دابوو، لێ ئەمیتستا دواى ئەوێ بیانگ و لافلیدانەکانیان نەما، ئیدی دەبیینی خەوش و هەلەکانیان ڕووتبوونەتەو. ئیتر وازی لە نواندن هینا و ئەو هەستەى لا پەیدا بوو کە دەیفید وا خەریکە شتیک بکات.

لە کاتی قاوەلتی و شێودا بە دەنگی دوو کەسى پینگەیشتوو و سەنگین دەربارەى ڕووداوی ڕۆژەکە قەسیان دەکرد، هەروەها لەسەر ڕاپۆرتی داهااتی سالانەى وەبەرھێنانەکانیان لە بازاری پارەگۆڕینەو گفتوگۆیان دەکرد، ئینجا بێدەنگ دەبوون و بە ئاشکرا دەیانزانى کە ئیدی شتیکی ئەوتویان پێ نییە قەسەى لەبارەو بەکن، چونکە ئیدی شتەکە وەکو جارێ نەمابوو.

هەندێ جار دەبیینی میردەکەى بە دیقەتەو تەماشای دەکات و چاوەڕێیە کە شتی بێ، هەر شتی. ئیلا هەستى دەکرد گەر لە بارەى پەيوەندییە سۆزدارییەکانییەو پرسىاری لێ بکات، ئەوا بە خۆشحالییەو ددانى پێدا دەنیت.

لە ڕابردودا بۆ ئەوێ ڕاپۆری ژن و میردایەتیەکیان نەهەژیت، وەک ئەوێ هەر نەشرانیت ئەو لە دەرەوێ مأل چى دەکات، خۆی بە بیئاگا پێشان دەدا، لێ ئەمیتستا وازی لەو ڕەفتاری نواندنە هینابوو. ئەو بوو پێشانی دا کە ئەو هەموو شتی دەزانیت، بەلام گویی پێ نادات. هەر ئەم خۆکێرکردنەى بوو کە شووێکەى ترساندبوو، هەرچەندە ئیلا دەیتوانى شتەکەى تێگەیهنیت، بەلام لە ناخەوێ خۆیشی دەترساند.

خۆ ئەگەر مانگى پێش ئیستا، دەیفید هەنگاویکی بچووی بۆ ئاساییکردنەوێ نێوانیان هەلینایە، ئەوا هەستى بە پێزانین دەکرد و هەر هەلێک لە لایەن ئەوێ گەشییەکی دەخستە دلییەو، بەلام شتەکە وا نەکەوتەو و پێی وا بوو کە ژيانیکی راستەقینەى نییە. ئەى چۆن گەیشتە ئەم ئەنجامە؟ ژنیکى خۆبەختەر بۆ سێ منداڵ چۆن ئاوا خەموکی و نائومیدی خۆی ئاشکرا کرد؟ لە هەموو ئەوانە گرینگتر وەک ڕۆژیکیان بە جانیی گوت گەر بەختەو نەبوا، وەک چۆن کەسانی نابەختەو ڕەفتار دەکن، ئەمیش ئاوا ڕەفتاری نەدەکرد؟ نە گریانى ناو گەرماو، نە هەنسکی بەردەم

دهستشوری ناندین، نه بهدهم خه مه وه به پئی پویشتنی دوور له مال، نه به دیوار دادانی شته کان.. نه هیچ شتی.

بیدهنگیه کی سهیر بالی به سهه ئیلادا کیشا. وا دیاربوو که دۆخی له هه موو کاتیک جیگیرتره، که چی زۆر به خیرایی به رهو ژیانیکی دوور له و ژیانهی ناسیبووی دهخزا. به یانی ته ماشای ئاوینه که ی کرد تا بزائیت ئاخو هیچ گۆرانیکی ئاشکرا له ده موچاویدا پووی داوه، ئایا وای لینهاتوو ته مه نی بچوو کتر و جوانتر دیار بیت، یان بۆی هه یه تژی بیت له ژیان؟ به لام هیچ جیاوازییه کی نه دی. هیچ شتی نه گۆر ابوو، له گه ل ئه وه شدا ئیدی شته کان وه ک خۆیان نه بوون.

کیرا

قونیا، می ئایار ۱۲۴۵

بە پوکاری ئەودیوی پەنجەرەى ژوورەكەماندا، گولەكان لەسەر چلى شۆڤەوہبووى ژىر قورسايى بەقر خەرىكبوون دەپشكوتن. شەمسى تەورىزى ھىشتا لەگەلماندا دەژيا. لەم ماوہيەدا دەمىنى مێردەكەم تا دىت دەبىتە پياويكى تر، پۆژ لەدواى پۆژ لە من و لە خىزانەكەى دوور دەكەوتەوہ. سەرەتا واى بۆ دەچووم كە يەككىيان لەوى تر بىزار دەبىت، بەلام وا دەرئەچوو، بەلكو ئەوان پتر پىكەوہ دەلكان. كە بەيەكەوہ دەبوون، يان بە شىوہيەكى سەير بىدەنگ دەبوون، يان بە شىوہيەكى بەردەوام بە كپى قسەيان دەكرد، ھەندى جار گفتوگۆكەيان پىكەنى تىدەكەوت. دەمپرسى ئەرى جۆگەلەى وشەكانيان ھەر چكى نەكرد. پۆمى دواى ھەر گفتوگۆيەك كە لەگەل شەمسدا دەيکرد، وەك ئەوہى بوويىت بە پياويكى تر و بە ناو ژوورەكەدا دەھات و دەچوو، وەك ئەوہى بە سەركەرىك سەركرايىت و لە تواناى مندا نەبىت تامى بكەم و ببىنم، دەكەوتە خەيالەوہ و كەيل دەبوو.

ئەو بەندىوارىيەى كە كردبوونى بەيەك ھىلانەيەكى دوو كەسى بوو و جىگەى كەسى سىيەمى تىدا نەدەبووہوہ. وايان لى ھاتبوو پىكەوہ زەردەخەنە دەيگرتن و پىدەكەنين، يان بە ھەمان شىوہ پوويان گرژ دەبوو، لە ھەمان كاتدا لە نىوان ئەو قسانەى كە دەيانكرد بە دوورودريژى و مەبەستەوہ تەماشاي يەكترىيان دەكرد، تەنانەت ھەواسى ھەريەككىيان بە ھەواس و سەرودى ئەوى ترىانەوہ بەندبوو. دەتبىنى ھەندى پۆژ ھىمن و ھىچ شتى ناخۆن و ھىچ شتى نالين، كەچى پۆژانى تر دەتبىنين بە جورى بە خۆشحالىيەوہ بە دەورى يەكتردا دەخوليتەوہ، گەر كەسى ديياناى واى بۆ

دهچوو كه ئهم دوو پياوه ئاوهزيان له دهست داوه. له ههردوو باردا، ئیدی من مێردهكهى خۆم نهدهناسییهوه، ئهو پياوهى كه ههشت سال زیاتر بهسهر ژن و مێزدايه تيماندا تێپهړى بوو، ئهو پياوهى كه منداڵهكانى وهك ئهوهى منداڵى خۆم بن بهخێوم كردن و خۆمیش منداڵیكم لێى بوو، ئهمنیستا بووه به پیاویكى نامۆ. تهنها ئهو كاتانه ههستم به نزیكىی ئهو دهكرد كه خهوى لێدهكهوت. له ماوهى چهند ههفتهى رابردودا چهندين شهو به دیارییهوه نهوستم و گویم له پیتى ههناسهى دهگرت و ههستم دهكرد ههناسه ناسكهكانى بهر پێستم دهكهوتن و لێدانی دلى وهك چپهیهك بهر گوێچكهكانم دهكهوت، تا به یادی خۆم بێنمهوه كه ئهو هینشتا ئهو پياوهیه كه شووم پێى كرد.

بهوهوه ناوهستم و به خۆم دهلیم نهخیر، ئهمه قوناغیكى كاتییه و بهسهردهچیت، بێگومان شهمس پوژى ههر دهپوات، چونكه ئهو دهرویشیكى گهپیدهیه، ئهوسا پۆمى بۆ لام دهگهڕێتهوه، چونكه سهر بهم شاره و مریدهكانیتى، بهلام جگه له چاوهروانییهكى خۆراگرانه، هیچ شتیكى دیکه له دهست نایات، خۆراگریش به ئاسانى دهست ناكهویت و پوژبهپوژ شتهكه قورستر دهییت. كه ههست به ناوومیدی دهكهم، ههولدهدم یادی پوژانى رابردوو بكهمهوه، به تایبهتى ئهو كاتانهى سهربارى ههموو ئاستهنگهكان پۆمى پشتیوانم بوو.

"كیرا کریستیانییه، خۆ ئهگەر بپیته موسلمانیش، قهت نابیته یهكێ له ئیمه". خهلكى كه بیستیان وا خهريكه شووى پێدهكهم، دهستیان به زۆربلیی كرد، "لهبهر ئهوهى زانایهكى ئیسلامی مهزنه گهركه ئافرهتێك نهخوازیت كه سهر به ئایینهكهى خۆى نییه".

بهلام پۆمى نه ئهوسا و نه ئیستاش هیچ گویی پێ نهدان، بۆیه ههتا ماوم ههر بۆى وهفادار دهیم.

ئهنادۆل تێكهلهیهكه له ئایین و گهلان و خواردن. ئاخوهر گهر ئیمه ههمان خواردن بخوین و ههمان سترانى خهمگین بچرین و بپروامان به ههمان پڕوپوچ ههپیته و ههمان خهون ببینین، ئیدی بۆ نهتوانین پێكهوه بژین؟ من دهمزانی ههندێ منداڵى کریستیانى ناوى ئیسلامیان لێ نرابوو، منداڵانیكى موسلمان دایكانى کریستیانى شیرى خۆیانیان دهدانى. دنیاكهمان دنیاىیهكى

نیانه و هه‌موو شتیکی لی هه‌لده‌قولیت و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن. خو ئه‌گه‌ر له
نیوان کریستیانی و موسلماندا سنوورگه‌لی هه‌بن، ئه‌وا ئه‌و سنووران هه‌وه
نهرمونیا‌تترن وهک پیاوانی ئایینی هه‌ردوو لا بیرى لیده‌که‌نه‌وه.

که من هاوسه‌ری زانایه‌کی ناسراو بووم، خه‌لکه‌که پێیان وا بوو که من له
ئاستیکدام قه‌در و پێزی زانایان ده‌زانم، به‌لام له پاستیدا له‌و ئاسته‌دا نه‌بووم.
پێگومان زاناکان شتی زۆر ده‌زانن، به‌لام کاتی شته‌که دێته‌ سه‌ر
وابه‌سته‌بوون به‌ بڕاوه، ئایا ئه‌و شت زۆرزانینه بنیاده‌م وابه‌سته‌ ناکات؟

ئاخر ئه‌وان واز له قسه‌ی گه‌وره‌ ناهێنن، بۆیه تیکه‌یشتن و هه‌رسکردنی
ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌لێن هه‌سته‌مه. زانا موسلمانه‌کان په‌رخنه له ئایینی مه‌سیحی
ده‌گرن، چونکه بڕوایان به‌ سێینه‌ی پیروژ هه‌یه. قه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌کانیش
په‌رخنه له موسلمانه‌کان ده‌گرن، چونکه قورئان به‌ کتییکی ته‌واو داده‌نێن و
پێیان وایه هه‌ردوو ئایینه‌که دوو دنیای جیا، به‌لام به‌ بۆچوونی من، که
شته‌که دێته‌ سه‌ر میتۆده سه‌ره‌کیه‌کان، ئه‌وا کریستیان هه‌ناسایه‌کان و
موسلمان هه‌ناسایه‌کان له شتگه‌لیکدا به‌چاو پیاوه ئایینه‌یه‌که‌نه‌وه زۆر‌تر
هاوبه‌شن.

ده‌لێن قورستین شتی بۆ ئه‌و موسلمانیه‌ی که بڕوا به‌ ئایینی مه‌سیحی
بیتیت، قه‌بوولکردنی سێینه‌ی پیروژه، قورستین شتیکیش بۆ ئه‌و مه‌سیحیه‌ی
که ده‌بێته موسلمان وازه‌یتانه له سێینه‌ی پیروژ. له قورئاندا مه‌سیح ده‌لێت:
"من به‌نده‌ی ئه‌و خودایه‌م که کتییی بۆ په‌وانه‌کردم و کردمى به‌ پێغه‌مبه‌ر".

به‌لام من هیچ لام هه‌سته‌م نییه بڕوا به‌و بیروکه‌یه بکه‌م که مه‌سیح کوپی
خودا نییه، به‌لکه‌و به‌نده‌یه‌تی، به‌لام وهک بۆم ده‌رکه‌وت له‌وه هه‌سته‌م‌تر
وازه‌یتانه له مریه‌م. ئه‌وه‌م به‌ که‌س نه‌گوتوو، ته‌نانه‌ت به‌ پۆمیش، به‌لام
هه‌ندێ جار ئه‌له‌های بێنینه‌ی چاوه‌ کال و میهره‌بانه‌کانی مریه‌م ده‌که‌م، چونکه
به‌رده‌وام نیکاکانی کاریگه‌رییه‌کی هێورکه‌ره‌ویان له‌سه‌رم هه‌یه.

له‌وساوه‌ که شه‌مسی ته‌وریزی پێی خسته‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌مان،
خه‌مۆکی و شله‌ژانیک دایگرتووم، هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو کاتی زیاتر
تاهه‌زرووی مریه‌م، وهک ته‌زوویه‌ک به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌رێت و وهک جاران
ئاره‌زوو ده‌که‌م نوێژ بۆ مریه‌م بکه‌م، ئاره‌زوویه‌ک خه‌ریکه نه‌توانم کپی

بکه مه وه. ئیدی وهک ئه وهی خایه نه تی له ئایینه نوییه کهم بکه م، ههستیکی
گونا هباری دهست به هه لکولیم دهکات.

که سیک به وه نازانیت، ته نانهت سه فیهی دراوسیمیش که له هه موو
شتیکدا نه ئینیۆشم بوو نه یده زانی، چونکه لیم تیناگات. زۆر ئاواته خواز بووم
که لای میز ده کهم باسی ئه وه بکه م، به لام نه مده زانی چون ئه و باسه ی له گه لدا
بکه مه وه، چونکه زۆر لیم دوور که وتوو ته وه، ده ترسم گه ر ئه وه ی پی بلیم،
پتر لیم دوور بکه و یته وه. ئاخر پۆمی بۆ من هه موو شتیکه، که چی ئیستا بۆ
من بوو ته نامۆیه ک. ئیدی نازانم ئاخۆ ده توانم له ژیر یه ک میچدا له گه ل
که سیکدا بژیم و له سه ر هه مان جیخه و له گه لیدا بنووم و هه ست بکه م که ئه و
به راستی بوون و هه موو شتیکه منه.

شەمسى تەورىزى

قۇنيا، ۱۲ى حوزىران ۱۲۴۵

بېروادارىكى دەمدەمى! گەر مۇۋەپپەقىيەت ناۋى خوداى لى ھىنا و ھەموو مانگى پەمەزان بەپۇژوو بوو، ھەموو جەۋنەيەك بەرخىك يان بىزنىكى كىردە قۇربانى تا خودا لە گوناھەكانى خوش بىت، گەر كەسنىك بە درىژايى ژيانى ھەولى دا لە مەككەى پىرۆز حەجى مالى خودا بىكات، ئەگەر ھەموو پۇژى پىنج جار لەسەر بەرمال كىرۋىشى بىرد و شويىن بۇ خوشەويستى لە دلىدا نەبوو، ئىدى ئەم ھەموو ماندووبوونە چ دادىكى دەدات؟ بېروا گەر لە گەۋھەردا خوشەويستى تىدا نەبوو و ھەر قىسەبوو، ئەوا دەبىتە شىتىكى بىتەھا و لە ھەموو جۈرە ژيانىك بەتال دەبىتەۋە و دەبىتە، شىتىكى ئالۆز و بۆش و ناتوانىت بەپراستى ھەستى پىنكەيت.

ئايا لەو باۋەپەدان كە خودا لە مەككەى پىرۆز يان لە مەدىنەى مەنەۋەرە نىشتەجىيە؟ يان لە ھەر مزگەۋتىك لە مزگەۋتەكانى دىنايە؟ ئاخىر چۈن دەتوانن ئەۋە وىنا بىكەن كە خودا لە قالايىيەكى سنوورداردا قەتەس بوۋە، لە كاتىكدا ئەۋ خۇى دەفەرمونىت: (ما وسعنى ارضى ولاسمائى، ووسعنى قلب عبدى المؤمن - ئە لە زەۋبىيەكەم جىم بوۋەۋە نە لە ئاسمانەكەم، بەلام لە دلى بەندەيەكى بېروادارمدا جىم بوۋەۋە).

من بەزەيىم بەو كالفامەدا دىتەۋە كە پىي وايە سنوورى ئاۋەزى مۇۋە ھەر سنوورى خوداى بەرز و بەتوانايە. بەزەيىم بەو نەزانەدا دىتەۋە كە پىي وايە دەتوانىت سازش لەگەل خودادا بىكات و ژمىرە و قەرزەكانى خۇى لەگەلدا يەكلا بىكاتەۋە. ئايا ئەمانە پىيان وايە كە خودا بەقالىكە و چاكەكانمان و خراپەكانمان لە دوو تەرازوۋى جىادا پىوانە دەكات؟ ئايا پىيان وايە كە ئەۋ

گوڤاڤه كانمان له دهفته رى ژميړه كانيدا به وردى تومارده كات، تا پوژى خوى
 نه وهى له سه رمانه بيدهينه وه؟ ئايا دهر باره ي يه كتايى ئاوا بېرده كه نه وه؟
 خوداي من نه به قاله و نه ژميړيار، به لكو خودايه كي مه زنه، خودايه كي
 زيندوه! من خوداي مردووم بو چيه؟ نه زيندوه، ناوى زيندوو و
 به ده وامه. ئاخر بوچى له ترسيكي هه تاهه تايى و په ژاره يه كي بيكو تاييدا گيتگل
 بدهم و به رده وام به هرامكراوه كان و به كان كۆتم بكات؟ ئويك كه ناوى
 خوشويستراو و په رستراو بيت، ئيدى به زه يي نه و سنوورى بو نيه. من به
 شيوه يه كي سروشتى و ئاسان به هه موو وتن و په فتارمه وه، وهك چوڼ هه وا
 هه لده مژم، سوپاسى ده كه م.

ناوى سوپاسكراوه، ئيدى چوڼ بتوانم له پاشمله ي كه ساني تر قسه
 بكم و ناويان بزړيتم، له كاتيكا له قولايى دلمه وه ده زانم خودا ده بيسيت و
 ده بيسيت؟ ناوى مزگينيدره، جوانه و له سه رووى هه موو خهون و
 ئوميديكه وه، جوان، به ده وام، ده هنده، دلوفان. له كاتى برسيتى و
 لافاوه كاندا، له كاتى بيتاراني و تينو تيدا، تا چوكه كانم شل ده بن، تا جه ستم
 به لادا ديت، تا دلم له ليدان ده كه ويټ، گوراني ده چرم و سه ماي بو ده كه م.
 نه فسي خوځم ده شكنم و وردوخاشي ده كه م تا له گه رديله يه ك زياتر هيچى تر
 نه بم، تا له بوشاييه كي ته واودا ده بم به په وته نيه ك، له نه اندازياريه مه زن و
 نايابه كه يدا ده بم به بينموو ديكي بينموود. به پيزانين و خوشحالييه وه ده ست له
 پيدا هه لگوتنى مه زنى و به خشنده يي نه و هه لئاگرم. بو هه موو نه و شتانه ي پي
 به خشيووم و لئى قه دهغه كردووم، سوپاسى ده كه م، چونكه هه ر خوى ده زانيت
 چى له قازانجى مندايه.

كاتى له ليسته كه مدا ريسايه كي ترم بيركه وته وه، شه پوليك له به خته وه رى
 و ئوميدى نوئ پرى كردم. مروق له نيو ئافه ريده كانى خودادا شوينيكى
 تاقانه ي بهر كه وتوه، چونكه خوداي به رز و بالا ده فهرمويت (ونفخت فيه من
 روحى) له روحى خوځم گيانم وه به ردا كرد). هه موومان به بى جياوازي
 دروست كراوين تا له سه ر زه وي بينه جيگره وهى خودا. له خوټ بېرسه چه ند
 جار وهك جيگره وهى نه و په فتارت كردووه، له كاتيكا گه ر نه وهت كرديت؟

ئەو ەبىنەو ەيادت، ئەركى ەەريەكىكمانە كە پۇخى خوداىى لە ناخى خۇيدا بدۇزىتتەو، تا بەپىتى ئەو ەبۇى.

ئايىنپەرورە دەمارگىرەكان لەجىاتى ئەو ەى خۇيان لە ەشقى خودادا بتویننەو ە بەرەنگارى نەفسى خۇيان بىنەو، دژايەتىى كەسانى تر دەكەن و شەپۇل لەدواى شەپۇل ترس دەخەنەو. بە چاوىكى توقىو ەو دەپوانسە ەموو گەردوون، بۇيە ئەو ەى ئەوان باسى دەكەن خەلكى لىيان دەترسىت. كاتى زەمىنلەرزەيەك، يان بىيارانىيەك، يان كارەساتىك پرودەدات، ئەمە بە نىشانەى توورپەى خودا دادەنن، وەك ئەو ەى خودا نەيفەرموويىت (ان رحمتى سبقت غضبى - بەزەيىم پىش توورپىم كەوتو ە). كاتى بەواى ەەر شتىكەو ەيىت توورپە دەبن، پىيان وايە كە خوداى سوپاسكرار و بالا لەجىاتى ئەوان دىتە نۆوانەو ە و تۆلەيان بۇ دەكاتەو. ئىدى بەردەوام ژيانيان پر دەيىت لە دۇخى ناخۇشى و دوژمنكارى و پرو بكنە ەەر شوئىتك، توورپەيىكى ئەستور وەك ەەورىكى رەش دوايان دەكەويىت و پابردوو و بانەپۇژيان تاريك دەكات.

لە پروابووندا شتى ەيە وا لە بنيادەم دەكات كە نەتوانىت دارستان ببىنىت، چونكە تەنها درەخت دەبىنىت. ئايىن بە ەموو بوونىكىيەو ەگەلى لە بەشە بچوو كە پىكەنرەكانى مەزنتەر و قوولترە، گەرەكە ەەر پىسايەك لە چوارچىو ەى تىكرای پىساكاندا بخوئىرتتەو ە. ئىدى پىسا تەواوكانىش لە گە ەردا ون دەبن.

دەمارگىرەكان لەجىاتى ئەو ەى لە گە ەرى قورئان بگەپىن و وەك گشتىك وەرىبگرن، ئايەتىك يان دوان وەك خۇى وەردەگرن و گرىنگى بەو فرمانە خودايىانە دەدەن كە لەگەل شىوازى ئەو بىركرەنەو ە ئاوەزەيان ەما ەنگە كە ترس ەيلانەى تىدا كردوو. واز لەو وەبىرەيتانەو ەيش ناھىتن كە لە پۇژى پەسلاندا ەموو مروؤف ناچار دەكرىن تا بەسەر ئەو پردەدا بپەرنەو ە كە لە موو بارىكتەرە و لە شمشىر تىژترە. ئەوسا ئەو گوناھبارانەى كە ناتوانن لە پردەكە بپەرنەو ە، بەردەبنەو ە و دەكەونە قوولايى دۇزەخەو ە ەتاهەتايە ئازار دەكىشن، بەلام ئەوانەى بە خوداپەرستى ژيانيان بەرى كردوو، دەتوانن تا ئەوسەرى پردەكە بپۇن، ئىدى بە ميو ەى بەلەزەت و

ئاوى سازگار و حۆرى خەلات دەكرين. بە كورتى دەربارەى پۇژى پەسلان
ئەمە بىر كەردنە وەيانە. لە ژياندا ھەموو خەيالان لەسەر ترس و پاداشت و ئاگر
و ميوە و فريشتەكان و شەيتانەكان چرېووەتەو. بىوچان بۇ بانە پۇژىك
ھەولەدەن تا بيسەلمىنن كە ئىستا ئەوان كىن، ئاوماش خودايان
بىرچووەتەو! تۆ بلىيت لە چل پيساكە ئەم پيسايە نەزانن؟ كە دەليت: وا
ئىستا دۆزەخ لىرەيە، ھەروەھا بەھەشتىش ھەر لىرەيە. واز لە بىر كەردنەو
ترسى دۆزەخ و خەون بىنن بە بەھەشتەو بىنن، چونكە لەم ساتەدا
ھەردووكيان بەتەواوى ھەن. ھەر كاتى خۆشەويستى لە دلماندا بىت، بەرەو
ئاسمان ھەلەكەشئىن، ھەر كاتىكيش پق يان ئىرەيى لە دلماندا بىت، يان
دژايەتتى يەككە بگەين، ئەوا يەكسەر دەكەوينە نيو ئاگرى دۆزەخەو. ئەمە
پيساي بىستوپتەجەمىنە و ئاوما دەليت.

ئايا دۆزەخىك لە چىشتى ئەو ئازارە خراپتر ھەيە كە مەروڤ لە قوولايى
ويزدانىيەو ھەست بكات گوناھىكى كردووە، گوناھىكى گەرە؟ لەو كەسە
بپرسە، ئەو پىت دەليت كە دۆزەخ چىيە. ئايا بەھەشتىك لەو خىروفەرە باشتر
ھەيە كە لەو چركەساتە دەگمەنانەى كۆمەكانى گەردوون دەكرىنەو و ژيان
دەرژىتە سەر مەروڤ و ھەست دەكات ھەموو نەيتىيەكانى نەمرىي پىيە و
بەتەواوى لەگەل خودادا يەكى گرتووە؟ لەو كەسە بپرسە ئەو پىت دەليت
بەھەشت چىيە.

ئەم ھەموو نىگەرانييە بۇ ئەو بانە پۇژە خەيال كەردەيەى كە دواى ژيان
پوودەدات لەپاي چى؟ بە تايبەتتى كاتى ئەو چركەساتە دەبىتە تاقە زەمەنىك
كە بەراستى و بە شىوہەيەكى تەواو لە ژيانماندا ھەست بە بوون و نەبوونى
خودا دەكەين؟ سۆفییەكان لە ترسى سزاي ئاگرى دۆزەخ و ئارەزووى خەلات
و پاداشتى بەھەشت خودايان خۆش ناوئ، بەلكو تەنھا لە خۆشەويستىيەكى
پاكەو خودايان خۆش دەوئ، خۆشەويستىيەكى بىگەرد و ئاسان و نەلەوتاو
و بىبەرژەوئەندى.

عەشق ھۆيە، عەشق ئەنجامە.

كە عەشقى خودا دەبىت، كاتى ھەموو بوونەو ھەركەتەى لە پىناو ئەودا
خۆشويست، ئىدى لە ساىەى ئەو ھەموو دابەشبوونەكان دەتوینەو و ون

دهبن. ئىدى لىرەوۈ شتىك نامىنىت پىي بوترى (من) و ھەموو ئەوۋى پىي
 دەگىت برىتيە لە سەرەتايەكى گەورە و ھەموو بوونت دەگرىتەوۈ.
 پىش چەند پۇژى من و پۇمى بىرمان لەم شتانه دەكردەوۈ، لەپر
 چاۋەكانى نوقاند و ئەم دىرانەى بە دەمدا ھات:
 'نە كرىستيانم و نە جوولەكە و نە موسلمان، نە بوودايىم و نە ھندۇكى،
 نە سۇفيم و نە زەن. نە سەر بە ھىچ ئايىنىكم و نە ھىچ سىستەمىكى
 پۇشنىرى. نە پۇژەلاتىم و نە پۇژئاۋايى. شوپنى من ناشوینە،
 شوپنەۋارىكى ناشوپنەۋارە.'
 پۇمى پىي ۋايە ناكرى بىتتە شاعىر، بەلام لە ناۋەۋەيدا شاعىرىك ھەيە،
 شاعىرىكى ناياب و ۋا ئىستا دەردەكەۋىت!
 بەلى پۇمى راست دەكات، ئەو نە سەر بە پۇژەلاتە و نە سەر بە
 پۇژاۋايە، ئەو سەر بە مەملەكەتى عەشقە، ئەو سەر بە مەعشوقە.

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

بە كۇتايىھاتنى خويندەنەۋەى رۇمانى (كفرى شيرين)، ئىلا دەستى بە دوا پىداچوونەۋەى راپۇرتەكەى كرد. ھەرچەندە پەرۇش بوو لەگەل عەزىزدا باسى وردەكارىي رۇمانەكە بكات، لى ھەستى پىشەيى كاركردن رېگەى ئەۋەى پى نەدا، چونكە پىش تەۋابوۋنى كارەكە ئەۋە نەشياۋ بوو، تەننەت بە عەزىزى رانەگەيانەد كە دواى ئەۋەى لە خويندەنەۋەى رۇمانەكە بوۋەۋە، دانەيەكى لە چامەكانى رۇمى كرىۋە و ھەموو شەۋىك بەر لەۋەى بنوئىت ھەندىكى لە چامەكان خويندەۋەتەۋە. توانىي بە شارەزايىۋە مەۋداى نىۋ كاركردى لەسەر رۇمانەكە و ئەۋ نامانەى بۇ نوسەرەكە دەينوۋسى بگۇنجىت، لى لە دوانزەى حوزيراندا شتى رۋوى دا، مەۋداى نىۋان ھەردوۋكىانى شلەقاند.

ئىلا تا ئەمۇق وئەنى عەزىزى نەدىبوو، چونكە لە سايدەكەيدا لەسەر تۇرى ئىنتەرنىت وئەنى نەبوو و نەيشى دەتوانى لە خەيالى خۇيدا وئەنەكەى وئىناپكات. سەرەتا چىزى لەۋ ئالۋزىيە ۋەردەگرت كە نامەى بۇ پىاۋىكى بى دەموچاۋ. دەنوۋسى، لى وردەۋردە ئەۋ ئارەزوۋەى زىادى دەكرد كە وئەنى دەموچاۋىك لەگەل نامەكاندا بىيىت، بەلام ئەۋ داۋاى وئەنى ئىلاى نەدەكرد، بۇيە ئەمەى زۇر بە لاۋە سەير بوو.

ئىلا وئەنىەكى خۇى بۇ نارد، لە وئەنەكەدا لەگەل سەگە سىپىرىتيدا لە بەلەكۇنەكە ۋەستابوو و جلىكى شىنى كەمى تەنگى لە بەر بوو و شوئە

هه‌ستیاره‌کانی جه‌سته‌ی دهر‌خستبوو. له‌ وینه‌که‌دا زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌سه‌ر لی‌وه‌وه‌ بوو، زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک تیکه‌ل له‌ دوودلی و خۆش‌حالی. وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سه‌گه‌که‌وه‌ گرتییت، به‌ په‌نجه‌کانی توند قه‌ره‌ویته‌ی سه‌گه‌که‌ی گرتبوو. ئاسمان تیکه‌له‌یه‌ک له‌ په‌نگی زیوی و ئه‌رخه‌وانی له‌سه‌ر خۆی و سه‌گه‌که‌ی دروست کردبوو. ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ هه‌موو وینه‌کانی تری جوانتر بوو، به‌لام شتیکی پۆحیی تیدا بوو که‌ له‌ پوژی په‌سلانه‌وه‌ نزیک بوو، یان خۆی ئاواتیکی وای ده‌خواست. ئیلا بۆی نارد و ده‌ستی به‌ چاوه‌پوانی کرد. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو داوای له‌ عه‌زیز ده‌کرد تا وینه‌ی خۆی بۆ بنیتریت.

ئه‌وه‌بوو وینه‌که‌ی خۆی نارد.

کاتی ئیلا ئه‌و وینه‌یه‌ی بینی که‌ عه‌زیز ناردبووی، به‌ خۆی گوت بیگومان له‌ یه‌کیک له‌ ولاتانی پوژه‌هلانی دوور گیراوه‌، ولاتیک که‌ ئه‌و قه‌ت نه‌یبینیوه‌. عه‌زیز له‌ وینه‌که‌دا به‌ ژماره‌یه‌ک مندالی قز په‌شی ولاته‌که‌ ده‌وره‌ درابوو. کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌ به‌ر بوو، بی جورم بوو، لووتی تیز بوو، پرچه‌ په‌ش و ورینجه‌داره‌که‌ی تا سه‌ر شانەکانی هاتبووه‌ خوار. چاوه‌کانی زوموردی بوون و هیزیان لی‌ هه‌لده‌قولا، هه‌ستی کرد شتیکی تریشی وه‌ک جوژه‌ میهره‌بانیه‌کیان تیدایه‌. حه‌لقه‌یه‌کی بچووک له‌ یه‌کێ له‌ گوینیه‌کانی کردبوو، له‌گه‌ل ملوانکه‌یه‌که‌دا که‌ شیوه‌که‌ی باش دیار نه‌بوو. له‌ قالایی وینه‌که‌دا ده‌ریاچه‌یه‌کی زیوین درێژ بووبوووه‌ و به‌ گزوگیای درێژ ده‌وره‌ درابوو. له‌ یه‌کێ له‌ سووچه‌کانه‌وه‌ سیته‌ری شتیک یان که‌سێک له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی وینه‌که‌ ده‌بینرا.

ئیلا ده‌ستی به‌ ته‌ماشاکردنی پیاوه‌که‌ی ناو وینه‌که‌ کرد و له‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی وردبووه‌وه‌. هه‌ستی کرد که‌ ده‌یناسیت و له‌ شوینیکی دیویتی. به‌ پاده‌یه‌کی سه‌یر ده‌یتوانی سویتد بخوات که‌ پێشتر بینویتی.

له‌پر زانیی.

که لیکچوونیکى زۆر له نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عەزیز. ز. زاهارادا هه‌یه. ته‌واو به‌و شیوه‌یه بوو که وه‌سفی شه‌مسی ته‌وریزی کردبوو پیش ئه‌وه‌ی بۆ دیداری پۆمى پروبکاته قۆنیا. ئیلا له‌ خۆی پرسى ئاخۆ عەزیز که باسى ئه‌و که‌سیتییه‌ی کردووه، پشتی به‌ سیمای ئه‌و به‌ستووه. په‌نگه وه‌ک نووسه‌ریک ویستیتی وه‌ک خودا چۆن له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی بنیاده‌می دروست کردووه، ئه‌میش که‌سیتییه ته‌وه‌ره‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروست بکات.

له‌و ده‌مه‌یدا که بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ریکی تریشى به‌ خه‌یالدا هات، ئه‌ویش ئه‌وه بوو ئایا پێی تێده‌چیت که شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی شه‌مسی ته‌وریزی وه‌ک له‌ کتێبه‌که‌دا وه‌سفی کردووه، ته‌واو ئاوها بووینت، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نینت، په‌نگه به‌ پێکه‌وت لیکچوونیک له‌نىوان دوو پیاویدا په‌یدا بووینت که نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د سال نىوانیانه‌؟ ئایا ده‌کرێ ئه‌م لیکچوونه به‌ مه‌به‌سته‌وه نه‌بووینت، به‌لکو په‌نگه له‌ سه‌رووی تێگه‌یشتنی نووسه‌ره‌که‌وه بووینت؟ ئیلا چەند بیرى له‌م کێشه‌یه ده‌کرده‌وه، گومانى ئه‌گه‌رى پێکه‌وه‌به‌ستنى نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عەزیز. ز. زاهارای له‌ لا زیاترده‌بوو و له‌ سه‌رووی شینوازی ساده‌ی فێلى ئه‌ده‌بییه‌وه بوو.

ئەم دۆزینه‌وه‌یه دوو کاریگه‌ریی چاوه‌پواننه‌کراویان له‌سه‌ر ئیلا هه‌بوو، یه‌که‌میان ئه‌وه بوو هه‌ستی کرد پێویسته‌ بگه‌ڕێته‌وه سه‌ر پۆمانی (کفری شیرین) و به‌ چاویکی جیاوازه‌وه دووباره‌ بیخوینته‌وه و ئه‌م جاره‌یان نه‌ک له‌پای تێگه‌یشتنی چیرۆکه‌که، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌ره‌که‌ بدۆزێته‌وه که له‌ پشت شاکه‌سه‌که‌وه خۆی هه‌شارداوه، مه‌به‌ستیشی ئه‌وه‌بوو عەزیز له‌ شه‌مسی ته‌وریزیدا ببینیت. دووه‌میان ئه‌و تا ده‌هات دلبه‌ندی عەزیز ده‌بوو، بۆیه ده‌یه‌ویست بزانیته‌ که ئه‌و کێشه‌؟ به‌سه‌ره‌اتی چیه‌؟ له‌ نامه‌یه‌کی ئه‌لیکترۆنیی پێشوو، پێی گوتبوو که ئه‌و ئۆسکۆتله‌ندییه، لێ ناویکی

پۆژھەلاتییانەى ھەيە - عەزیز؟ ئایا ئەمە ناوی راستەقینەى خۆیەتى؟ یان
 ناویكى سۆفیانەى؟ ئەى سۆفیگەرایی بۆ ئەو چی دەگەيەنیت؟
 شتیكى تریش مژوولی کردبوو: لە سەرەتادا ھەر ئەوەتا ئارەزووی
 دەجوولا، کەچی ماوہیەکی زۆری برد و ھەستیکی وا داینەگرتبوو، بۆیە دواى
 چەند چرکەيەک، بەھیز و سووربوون و سەرکەشانەوہ توانیى ئەو ھەستە
 بناسیتەوہ کە دایگرتبوو. ئیدی زانیى دلى بەو پیاوہوہیە کە لەناو وینەکەدایە.
 ھەستیکی ئەوہندە چاوہپواننەکراو و شەرماوہر بوو، بە پادەيەک وەک
 ئەوہى پیاوی ناو وینەکە بەرہو خۆی پای بکیشیت، خیرا لاپتۆپەکەى
 کوژاندەوہ.

پېپرسى جەنگاوەر

قۇنيا، ۱۰ى تەمموز ۱۲۴۵

”بېرۇا بە كەس مەكە، پۇلە پېپرس، مامم گوتى، “چونكە لە دنيادا خراپەكارى پەرەى سەندووه. وتيشى تاكە پۇژگارى باش سەردەمى زىرپنى محەمەدى پەيامبەر (دروودى خواى لى بيت) بوو. دواى كۆچى دوايى ئەو، ھەموو شتى لىژبوو ھەو و ئەو شوينەى لە دوو كەس زياترى لى بوو، بوو بە مەيدانى جەنگ، بەلام ئايا لە سەردەمى پىغەمبەرىشدا جەنگ ھەلنەگىرساوه؟ ئاخىر جەنگەكان كرۇكى ژيانن.

شىر شور ھەلدەلووشيت، باشووكە كەلاك لرف دەكات و تەنھا ئىسكە پووتەكەى دەھىلئىتەوھ. سروشت بىبەزەيى، ئىدى لەسەر زەوى بيت يان لەناو دەريا يان لە ھەوا، لە تاقە پىگەيەك زياتر لە بەردەم ھەر بوونەوھرىكدا نىيە تا بتوانىت لە ژياندا بمىنئىتەوھ: ئەويش ئەوھىە دەبيت لە دېرندەترين دوژمنت زىرەكتر و بەھىزتر بيت، جا بۇ ئەوھى لە ژياندا بمىنئىتەوھ دەبيت بجەنگىت. بە سادەيى ھەموو شتەكە ئەمەيە.

گەرەكە بجەنگىن، تەننات ساويلكەترين كەس پىيى واىە لەم پۇژ و سەردەمەماندا جگە لەوھ پىگەيەكى تر نىيە. ئەوھ پىنج سالە شتەكان ئاراستەيەكى خراپيان گرتوھ. كاتى جەنگىزخان بۇ گفتوگوى ئاشتەوايى سەد نىردەى خوى نارد، ئەوھ بوو ھەموويان كوژران، ئىدى جەنگىزخان بوو بە تۆپەلى ئەگرى تووړەيى و جاپى شەپى بەسەر ئاشتيدا دا. كەسىك نەيزانى ئەم نىردانە چۆن كوژران و لەبەر چى. ھەندى كەس گومانى ئەوھ دەكەن كە جەنگىزخان خوى فەرمانى كوشتنى ئەو نىردانەى دەرکردوھ كە ناردوونى، تا بيانوى ھەلگىرساندنى ئەم جەنگە نەفرىنەى بكەويتە دەست. پەنگە ئەمە

پاست بیت، له گهل ئه وه شدا كه س نازانیت، لی ئه وه ی من دهیزانم ئه وه یه دواى پینچ سال مه غول په لامارى تیکرای هریمی خاوه رشارى دا و پپی خراپه کاریان له هر شویتیک دابنایه کولیان ده کرد و مهرگیان تیدا ده چاند. پینش دوو سال مه غول هیزه سه لجووقیه کانیان له کۆسیداغ به زانده و سولتانیان خسته ژیر ده سه لاتی خویانه وه و

ناچاریان کرد باجیان پی بدات. تاقه هویه ک وای له مه غوله کان کرد که له ناومان نه بهن ئه وه بوو ده یانه ویست به زیندوویی بمینینه وه تا ملکه چیان بین.

پهنگه هر له نه زله وه جهنگ هه بوو بیت، به لای که مه وه له وساو که قابیل هابیلی برای گوشت، لی میژوو شتیکی له وینه ی سوپای مه غولی به خویه وه نه دیوه. شاره زاییان له به کارهیتانی چهن دین چهک هه بوو، که هه ریه که یان بۆ مه به سستیکی تاییه تی دروست کرابوو. هه موو سه ربازانی مه غول چه کدار بوون و ئهم چه کانه یان پی بوو: دارده ست، پاچ، شمشیر، قه مه که جوړه تیریکیان پتوه بوو زریی ده سمی و ده ی توانی دپیه که به ته وای بسووتینیت و قوربانیه کانی ژه هراوی بکات، یان په قترین ئیسکی جه سته ی مرؤف کون بکات. جوړه تیریکیان هه بوو وژه ی ده هات و له تپیکه وه بۆ تپیکى تر وهک ئاماژه به کاریان ده هیتا. مه غوله له خودا نه ترسه کان بهم شاره زاییه جهنگیه پیشکه وتوانه وه به هر شار و شارۆچکه و گوندیکدا تپیه پریان، په لاماریان ده دا و خه لکه که یان له نیو ده برد، ته نه ات شاریکی دیرینی وهک بوخاریان کرده کۆمه لی داروپه ردوو. ئاخو خو هر مه غوله کان کیشه نین، به لکو قودسیش کیشه یه و گهره که له خاچه رسته کان وهری بگرینه وه. ئهمه سه رباری فشاری بیژنتیه کان و ململانیی نیتوان شیعه و سونته. ئاخو کاتی له هه موو لایه که وه به دوژمنی درنده ده وره بدریین، ئیدی چۆن له مه ترسییان ده خه له سین؟

له بهر ئه وه ی رقم له که سانی وهک پۆمییه، ئیدی لام گرینگ نییه که خه لکی چهند پیزی ده گرن و به مه زنی ده زانن. من پیم وایه ترستوکه و ته نها ماکی ترسنوکی بلاوده کاته وه، پهنگه له رابردوودا زانایه کی ئایینی باش بوو بیت، به لام ئیستا که وتوو ته ژیر کاریگه ری شه مسه وه، ئه و زورزانه

خراپه کاره. ئاخر دوژمنانی ئیسلام ئاموژگار ییه کانی پومی چون پیشان دهدهن؟ ئه داوای ئاشتیی و خوړاده سترگدن و ملکه چی دهکات.

هق براکه م، بهرگه ی بازار بگره.
خوت له ژههری ئاره زووه کانت بپاریزه
ئاسمان بهرانبهر جوانیت داده چه میتوه
گره نهوت کرد... نهوا دپک ده بیته گول و
له گول ههردوو دنیا دا ده دره وشیتوه

پومی بۆ ئهوه ئاموژگار یمان دهکات تا دهسته پاچه بین، وا له موسلمانان دهکات له میگه له مه پیک زیاتر نه بن و بهسته زمان و شهرمن بن. ده لیت هه پینغه مبه ریک شوینکه وتووانی خوی ههیه و هه کۆمه لگه یه کیش پوژگاری خوی ههیه. سه رباری په یقی (عشق)، وا دیاره په یفگه لیکه یه نرخه وهک ئه مانه یشی ههیه (ئارامگرتن) و (هاوسهنگی) و (خوړاگری). گه شته که به دهستی ئه و بیت، نهوا هه موومان چوارمشقی له ماله کانی خو ماندا لیتی داده نیشین و چاوه پی ده که یین تا به دهستی دوژمنه کانمان سهرده بپردیین، یان تا کاره ساتیکی دیکه مان به سه ر دیت. من دلنایم داوی ئه وه دیت و ته ماشایه کی خیرای کاو لکار ییه که دهکات و ناوی لیده نیت (فه پ)، ئاخر هه ندی بیستوو یانه گو توه یه تی: کاتی سوخته خانه و مزگوت و شوینی بانگدان برووختیرین، نهوسا دهرویشه کان ده توانن کۆمه لگه که یان بنیاد بنین. ئه ری ئه م وته مانای چیه؟

که له شته که ورد ده بیته وه، ده بینیت تاقه هوکاریک پومی له م شاره جیگیر کرد، نهوه بوو چه ند دهیه یه ک له مه و بهر ژماره یه ک له زانایان و دهوله مەندان داوه تنامه یه کی کراوه یان له سولتانی سه لجووقیه وه پینگه یشت و یه کی له وانه باوکی پومی بوو، ئیدی خیزانه که ی ئه فغانستانی جیه یشت و په نای هپنایه بهر نه نادۆل. به م جوړه خانه واده که ی پومی که له سایه ی خیر و خو شیی و ئارامی و دهوله مەندی و ناز هه لگیراویدا بوو، ئه فغانستانی جیه یشت که نهوه ده مه ئاژاوه ی تیکه وتبوو، ئیدی به ره و باخه کانی قونیای ئارام و ئاشتیخواز هات. که میژوویه کی ئاوه ات له پشته وه بیت، ئاسانه ده رباره ی لیئورده ییش وتار به دیت!

چەند رۆژ ئى لەمەوبەر چىرۆكىكم بىست كە دەلىت گوايا شەمسى تەورىزى لە بازار قسەى بۆ كۆمەلە كەسىك كىدوو و وتوویەتى كە عەلى خەلیفەى پىغەمبەر و یەكی لە هاوێلانی شەرى لەگەل گاورىكى دپندەدا كىدوو، شەپەكەى نىوانیان درىژە دەكىشیت. لە كۆتاییدا پەزای خۆى لى بىت بەسەر دوژمنەكەیدا سەردەكەویت و گاورەكە دەكەوینتە ژىر پىنى عەلى كۆپى ئەبى تالیبەو و برىندار دەبىت. عەلى شمشىزەكەى بەرز كىدبوو و خەرىكبوو دایبوو شىنیت و بىكوژیت، گاورەكە تفىكى لە عەلى كىد. ئەو بوو وازى لى هینا و دەستى لە كوشتنى هەلگرت. كە هۆى ئەوێان لى پرسى، گوتى: من لە پىناو خۆدا لەگەلیدا دەجەنگام، كاتى تفى لە دەموچاوم كىد، هەستم كىد كە من دەمووى تۆلەى خۆمى لى بكەمەو، بۆیە وازم لى هینا. بەم جۆرە عەلى پیاوێكەى ئازاد كىد. ئەمە زۆر كارى لە گاورەكە كىد، ئىنجا بە ئارەزووى خۆى بوو بە موسلمان و بوو بە یەكێك لە شوێنكەوتوانى عەلى.

دیارە شەمسى تەورىزى حەزى لەم جۆرە چىرۆكەى، بەلام لەم چىرۆكەدا دەیهوئى چ پەيامێك بكەینیت؟ بەئىت تا كافرەكان تى لە چارەت بكەن! من دەلیم چ كافر یان هەر كەسىكى تر بىت، مەگەر بەسەر لاشەكەمدا بروت، ئەگینا كەس ناتوانیت تى لە دەموچاوى پىرسى جەنگاوەر بكات.

ئىلا

ئورتامبىتون، ۱۲ى حوزيران ۲۰۰۸

پۇعەزىزى خوشەويست

پىم دەلىيت كە من شىتم، لى شتىك ھەيە دەمەوى لىتى بېرسىم: ئايا تو
شەمسىت؟

يان پىچەوانەكەى راستە؟ ئايا ئەو شەمسە ھەر خوتىت؟

دلسۆزت

ئىلا

* * *

ئىلاى ئازىزم

شەمس بوو بە مايەى ئەوہى كە رۆمى لە پياوئىكى ئايىنى ناوخويىەوہ
بگۆرپىت بۆ شاعىر و سۆفىيەكى ناودارى جىهانى.

سەيد سامىد پىتى دەوتم: "تەنانەت گەر كەسىكى وەك شەمسىشمان
دەست بگەوئىت، ئەى كەسىكى وەك رۆمىمان لە كۆئ دەست دەكەوئىت؟".

لەگەل رېزىمدا

عەزىز

* * *

عەزىزى قەدرگران

ئەو سەيد سامىدە كىتە؟

جوانترىن سلاو

ئىلا

* * *

ئىلاى خوشەويست
ئەو چىرۆكىكى درىزە. ئايا بەپاستى دەتەوى بزانيىت؟
سلاوى گەرمم
عەزىز

* * *

عەزىزى بەھادار
ھىشتا كاتىكى زۆرم بەدەستەوہ.يە.
لەگەل خوشەويستىم
ئىلا

رۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئاينى ۱۲۴۵

بە خەيالىدا دىت كە ژىانت پېر شانازىيە، لىپاولىيە، بى كەموكوورپىيە، تا كەسىك سەرھەلەدات و وات لىدەكات لەو بەئاگا بېتتەو كە لەو ماوھىيە چىت ون كىردىبوو. مىنا ئاوينتەيەك كە شىتىكى نادىارت پىشان بدات، نەك ھەر ئىستى، بەلكو لە پۇختدا بۇشايىيەكت پىشان بدات _ ئەو بۇشايىيە چاوت لە بىنىنى دەپۇشى. پەنگە ئەو كەسە خۇشەويستىك بىت، يان ھاوپىيەك يان مامۇستايەكى پۇخى بىت، پەنگە مىندالىك بىت و پىويستە خۇشەويستى و سەرپەرىشتى پى بىخەشىرى. گرىنگ ئەوھىيە ئەو پۇخە بدۇزىتەو كە تەواو كەرى پۇخى خۇتە. ھەموو پىغەمبەران ھەمان ئەم ئامۇزگارپىيەيان پىشكەش كىردوۋە: ئەو كەسە بدۇزەرەو كە دەبىتە ئاوينتە! بەش بە ھالى خۇم ئەو ئاوينتەيەكى مىن شەمسى تەورىزىيە، كاتى ھات واى لىكىردم تا لە قوۋلايى و پىچەكانى پۇخمدا بگەرىم، چۈنكە مىن پاستىيە بىچىنەيەكەكى خۇم نەدۇزىبوۋە: لەگەل ئەوھى مىن لەدەرەو زانايەكى سەر كەوتوۋ بووم، لى ھەستىم بە تەنھايى دەكرد و لە ناوھەي خۇمدا ھىچ شىتىكم بەدى نەھىتابوو.

وا ديارە مىنا چەندىن سالت بە كۆكۈرەنەوھى فەرھەنگىكى تايىتە بەسەر بىردىت، ھەر چەمكىت پى گرىنگ بوۋىت پىناسەت كىردوۋە، ۋەك (پاستى)، يان (بەختەوھى)، يان (جوانى). ئىدى لە ھەر ۋەرچەرخانىكى ژىانتدا بۇ ئەم فەرھەنگە گەراۋىتەتەو، لى كەم وا بوۋە ھەستت بە پىويستىبونى گەران لە پىشەكپىيە لۇزىكىيەكان كىردىت. ئىدى كەسىكى نەناس دىت و فەرھەنگە

به نرخه که ت لیده سه نیت و فرپی دمهاته لاه و پیت ده لیت: پیویسته هه موو
ئهو پیتاسانه ی داتناون، دووباره پیتاسه یان بکه یته وه. کاتی ئه وه هاتووه که
هه موو ئه وه ی ده یانزانیت له بیر خوتیان ببه یته وه.

له بهر هویه که عه قلت بری ناکات، به لام بق دلت پروون و ناشکرایه.
قایل مه به به وه ی کردووته، یان به مایه پووچی مه زانه، به لکو به خوشحالییه وه
به دهم ویسته کانییه وه بچو، شه مسیش هر ئه مه ی به من کرد.
هاورپییه تییه که مان فیری زور شتی کردم، لی له هه مووی گرینگتر ئه وه بوو
فیری کردم هه موو ئه وانه له بیر خۆم ببه مه وه که دهمزانی.

کاتی که سیکت به م راده یه خوش بوو، پیت وایه هه موو ئه وانه ی
ده ورو به ریتش خوشیان ده وئ و به شداری خوشی و گه شییه که ت ده که ن، لی
کاتی ئه وه نایه ته دی، تووشی سه رسوپمان ده بیت و هه ست ده که یه که ئه وان
سووکایه تی و غه دریان لیکردوویت.

ئاخر چون داوا له خیزانه که م و دوسته کانم بکه م ئه وه ی من ده بیینم
ئه وانیش بیینن؟ چون بتوانم وه سفی ئه و شتانه بکه م که هه سته مه بتوانم
وه سفیان بکه م؟ چونکه شه مس ده ریای میهره بانی و فره ی منه، شه مس
حه قیقه ت و بروای منه و ناوم ناوه پاشای پاشاکانی رۆح. ئه و کانیای ژیانمه
و دره ختی کاژی لقوپۆپداری سه نگین و هه میشه سه وزی منه، هاورپییه تییه
ئه و له خویندنه وه ی چواره می قورئان ده چیت - سه فره یکه ته نها له ناوه وه
هه سته ی پیدکرئ و قه ت له ده ره وه هه سته ی پین ناکرئ.

بۆ به دبه ختی زۆربه ی خه لکی خه ریکی واته وات و پروپاگهنده ن، پیتان
وایه که شه مس ته نها ده رویشیکی ره قتار سه یره و گوته و ره قتاره
سه یره کانیشی کفریکی ته واون، هه روه ها به که سیکی ده مده می داده نین و
گوا یا نابیت بروای پین بکرئ، لی به لای منه وه نمونه یه که له خوشه ویستی و
له هه موو شوینه جیاکانی گه ردووندا له جووله دایه، هه ندی جار به ره و دواوه
ده کشیته وه تا پارچه په رتبه وه کان کۆبکاته وه و بیانخاته وه سه ره یه ک. بری

جاری تر ده ته قیته وه و پارچه پارچه ده بیټ. دیداریکی ئاوها ته نها یه ک جار،
هر سیوه شت سال جاریک له ته مه ندا پرووده دات.

له وساوو که شه مس ها توو ته نیتو ژیا نمانه وه، خه لکی لیم ده پرسن ئه وه ی
له ودا دیوته، ئه و له چیدا له خه لکی تر جیا یه، به لام وه لامیک بۆ ئه م پرسیا ره یان
نادۆز مه وه. له کۆتاییدا ئه وانه ی ئه م پرسیا ره ده که ن، ئه وه خۆیا نن که لیتی
تینا گن، لئ ئه وانه ی لیتی تیگه یشتوون قه ت ئه م پرسیا ره نا که ن.

ئو کیشه یه ی که خۆمی تیدا ده بینمه وه، چیرۆکه که ی له یلا و هارون
ئه لپه شیدی خه لیفه ی ناسراوی عه باسیم دینیته وه یاد. کاتی بیستی که
شاعیریکی خه لکی و په وه ند تووشی داوی عه شقی له یلا بووه و له پینا ویدا
دین بووه و ناوی (مه جنوون - دین) ی لیتراوه، ئیدی خه لیفه په رۆشی ناسینی
ئو ئافره ته ده بیټ که مه جنوونی گه یاندووه ته ئه م راده ی کلۆلییه.

به خۆی گو ت ده بیټ ئه م له یلایه بوونه وه ریکی زۆر تاییه تی بیټ،
ئافره تیک بیټ له سه رووی هه موو ئافره تانی تره وه، په نگه ئه فسوونیکی وای
تیدا بیټ له جوانی و شوخیدا هه یچ ئافره تیک شان له شانی نه دات. ئه وه بوو
هه موو ئه و فیل و شیوازانه ی که له نیتو کتیباندا باسکراون تاقیکرده وه تا له یلا
به چاوی خۆی ببینیت.

پۆژینکیان له یلایان بۆ کۆشکی هارون ئه لپه شید هینا، که پوو پۆشه که ی
لادا و ده موچاوی بینی، ههستی به نا ئومیدییه کی زۆر کرد. له یلا پیریژنیک یان
که مه ندامیک یان ناشیرینیک نه بوو، به لام هاوکات به و راده یه سه رنجرا کیش و
جوانیش نه بوو، ته نها ئافره تیکی ئاسایی بوو و خه وشکی خۆی هه بوو،
ئافره تیکی ساده و وه ک هه موو ئافره تانی تر بوو.

خه لیفه ههستی زهن به خه ساریی خۆی نه شارده وه و لیتی پرسی: 'ئه ری
تۆ ئه و ئافره ته ی که مه جنوون بۆی شیت و شهیدا بووه؟ ئه و شته چیه تۆی
کردووه به و ئافره ته ی مه جنوون بۆی دین بیټ، له کاتیکدا تۆ ئافره تیکی
خواساییت؟'

لڼوه کانی له یلا به زه رده خه نه یه ک کرانه وه و گوتی: 'به لڼ، من له یلام،
به لام تو مه جنوون نییت. جا بو ئه وهی ئه م مه ته له هه لیبتیت که ناوی عه شقه،
ده بی به چاوه کانی مه جنوون ته ماشام بکهیت'.

چون بتوانم هه مان مه ته ل بو خیزانه که م، یان براده ره کانم، یان فه قینکام
رافه بکه م؟ چون وایان لی بکه م تیښکه ن تا بزائن ئه وهی له شه مسی ته ورزیدا
هه یه، که ره که ئه وان به چاوه کانی مه جنوون ته ماشای بکه ن؟

نایا تا نه بیت به عاشق ږښکه یه که هه یه له واتای عه شق تیښکه یه؟
عه شق لڼکنا درېته وه، هه روه ها تا تییدا نه ژیت و ئه زموونی نه که یه،
هه ست به هه بوونی ناکه یه. هه رچه نده عه شق لڼکنا درېته وه، لی ئه وه هه موو
شتیک لڼکه دهاته وه.

کیمیا

قونیا، ۱۷ی ئاب ۱۲۴۵

بە پەرۆشەوێ چاوەڕێم دەکرد پۆمی بانگم بکات تا وانەم پێ بلیتەوێ، بەلام کاتی ئەوێ نەبوو. هەرچەندە وای لێهات وانەکانم لەدەست دەدا و هەستم دەکرد پشتگوێی خستووم، بەلام من لێی زویر نەبووم، پەنگە بەوای ئەوێ بێت خۆشم دەویست، یان پەنگە لەبەر ئەوێ بوو بێت من لەوانی تر زیاتر دەمزانی چۆن بێردەکاتەوێ، لێ ئەوێ لە ناوێم وەک ئەوانی تر تووشی سەرسوڕمانی کەردبووم، شەمسی تەوریزی بوو.

چۆن درەختی گۆلەبەرۆژە دوای خۆر دەکەوێت، چاوەکانی پۆمیش ئاوا دوای شەمس کەتبوون. خۆشەویستی نێوانیان ئاشکرا و بەهێز بوو، شتیکی یەکجار دەگمەن هەبوو کۆی دەکردنەوێ. ئیدی هەموو ئەوانە لە مالهەدا بوون ئەو شتەیان بۆ قووت نەدەچوو، بە تاییبەتی عەلەدین کە چەندین جار بینیبووم بە تووڕەییەوێ تەماشای شەمسی دەکرد. پەژارە کێرایشی گوشتی بوو، بەلام وشەیک لە دەمی دەرئەدەچوو. ئاوا هەموومان لەسەر بەرمیلکی پێ لە بارووت دانیشتبووین، سەیر ئەوێ بوو ئەو هەموو ئالۆزییە بالی بەسەرماندا کێشایبوو شەمس لێی بەرپرسار بوو، کەچی ئاگای لێ نەبوو کە چی پووی داوێ، یان ئاگای لێ بوو و خۆی لێ کێکەردبوو.

بەرانبەر بە شەمس لە لایەکەوێ هەستم بە دەرئەسەرییەک دەکرد، چونکە پۆمی لێ زەوت کەردبووین، لە لایەکی ترەوێ پەڕۆش بووم زیاتر بیناسم. ماوێیەک بوو ئەم هەستە دژانە لە دەرئەندێدا بوو. وا ئەمێرۆ ترسی ئەوێ هەیه کە هەندێ لە غایلهکانم ئاشکرا کەربێت.

ئەم ئىۋارەيە قورئانە ھەلۋاسراۋەكەى سەر دىۋارەكەم ھىنايە خوارەۋە و
 بىرپارم دا خۆم بە تەنھا بىخوئىنمەۋە. لەمەوبەر پۆمى پەپرەۋى ئەو
 پىزبەندىيەى دەکرد كە ئايەتەكانى تىدا ھاتىۋونە خوارى، لى دواى ئەۋەى كە
 كەسىك نەبوو پىنمايىم بىكات و دواى ئەۋەى ژيانمان سەرەونخوون بوۋەۋە،
 بىنىم ھىچ زىيانىك لە پىزبەندى نەكردنىدا نىيە، بۆيە ھەر وا لەخۆۋە
 لاپەرەيەكم كردهۋە و چاوم بە يەكەم سوورەت كەوت، ئەۋىش سوورەتى
 (النساء - ئافرەتان) بوو، كە زۆر ھەزم لىي نەدەكرد، چونكە تىگەيشتنى ئەو
 فەرمانانەى پەيۋەندىيە بە ئافرەتەۋە ھەيە بۆ من زەھمەت و قورس بوو. چەند
 جارى سوورەتەكەم خوئىندەۋە، بىرم كردهۋە كە داۋاى لى بىكەم يارمەتىم
 بدات. ھەرچەندە پۆمى ئىدى وانەى پى نەدەۋتمەۋە، بەلام ھۆيەكەش نەبوو
 پىم لى بگرىت تا پرسىارى لى بىكەم، بۆيە قورئانەكەم ھەلگرت و پووم كرده
 ژوورەكەى.

كە پۆمىم لە ژوورەكەدا نەبىنى سەرم سۈرپما، بەلكو شەمس بىنى لە
 نزىك پەنجەرەكە دانىشتىۋو و تەزىبىحاتى دەكرد و زەردەى خۇراۋا ختوۋكەى
 دەموچاۋى دەدا. زۆر قۇز دىاربوو و دەموچاۋى خۆم لىي شاردهۋە.
 پىم گوتى: "بىمبۈرە لە مەۋلانا دەگەرپىم، دواى دىمەۋە".
 شەمس گوتى: "پەلەى چىتە؟ راۋەستە. دىارە بۆ ئىرە ھاتوۋىت تا
 دەربارەى شتى پرسىار بىكەيت. رەنگە بىتوانم يارمەتەيت بىدەم".
 شتى نەبوو پىم لى بگرىت تا پرسىارى لى نەكەم، بە دوۋزلىيەۋە وتم:
 "باشە، بە زەھمەت لەم سوورەتە تىدەگەم".

شەمس ۋەك ئەۋەى خۆى بدوئىنەت، ۋرەۋرىكى كرد و گوتى: "قورئان
 ۋەك بوۋكىكى شەرمە، ھەتا نەبىنەت كە تەماشاكەرەكەى لە ناخەۋە لەگەلدا
 نەرمونيان و بەسۆزە، چارشىۋەكەى لانابات، ئىنجا خۆى پاست كردهۋە و
 پرسىي: "كام سوورەت؟".

گوتىم: "سوورەتى ئافرەتان. ھەندى ئايەتى تىدايە دەلەت پىاۋان لە ئافرەتان
 دەسەلاتدارترن، تەنەت دەلەت پىاۋان بۆيان ھەيە لە ھاۋسەرەكانى خۇيان
 بىدەن.....".

‘تایا شته که وایه؟’ شه مس به بایه ختیکی زیده پوییه وه لیتی پرسیم، جا نازانم به پاستی بوو یان هه ولی وروژاندنی منی دهدا، که منی بیدهنگ بوو، ئینجا زه رده خه نه یه کی ناسک که وته سهر لیتی و هه ره بهر دهستی به خویندنه وهی تایه ته که کرد:

(الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم، فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن وامجروهن في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا).

کاتی له خویندنه وهی بووه وه، چاوه کانی نوقاند و بهم شیوهیه دهستی به لیکدانه وهی تایه ته که کرد:

(پیاوان به ختیکه ری ئافره تانن، چونکه خودا بژیوی هه ندی که سی له هه ندی که سی دیکه زیاتر کردووه، تا له سامانی خویان خه رج بکه ن و ‘ئافره تان به ختو بکه ن’. ئافره تانی باش و ملکه چی خودا پارێزه ری نادیارن هه ره وهک خودا ئه و نادیاره ی پاراستووه، به لام ئه و ئافره تانه ی که لیتیان ده ترسن یاخی ببین، ئه و ‘بێ ئه وه ی ئازاریان بده ن’ ئامۆژگاریان بکه ن و سه رجیتیان له گه لدا مه که ن. ‘که ره خویان ئاره زوویان لی بوو’ سه رجیتیان له گه لدا بکه ن. که ره لیتان هاتنه پێشه وه، له بیانوویهک مه که پێن تا سه رکونه یان بکه ن. خودا له سه رووی هه موو توانایه که وه یه).

شه مس پرسیی: ‘تایا جیاوازییه که ده بینیت؟’.

وتم: ‘به لئی، جیاوازییه کی گه وره هه یه. له کاتیکدا وا دیاره که تایه ته که له گه ل ئه وه دایه پیاوان له هاوسه ره کانیان بده ن، لیکدانه وه که ی ئامۆژگاری پیاوان ده کات لیتیان لسووته لابن و لیتیان دوور بکه ونه وه. پێم وایه که جیاوازییه کی گه وره هه یه. ئه وه بۆ وایه؟’.

‘ئه وه بۆ وایه؟ ئه وه بۆ وایه؟’ شه مس وهک ئه وه ی چێژ له پرسیاره که ببینیت، چه ند جار ئی وتیه وه، ‘کیمیا، شتیکم پێ بلی. تایا له مه و بهر هیه له دوبرادا مه له ت کردووه؟’.

که بیره وه رییه کانی مندالیم له یادگه مدا بروسکه یان دا، سه رم له قاند. ئه و جوگه له ئاوه ساردانه م بیرکه وته وه که له چیاکانی تۆرۆس ده هاتنه خواری و

تینویتیپان دہشکاند، ہر وہا بیرہ ویریہ کانی کیڑولہ یہ کی بچکولہ کہ چہ ندین
ئیوارہ ی خوشی لہ گہل خوشکەکی و دہستہ خوشکەکانیدا لہ پۆخی ئو
جۆگە لانہ بەسەر دہبرد، کہ ئەمیتسا جگە لہ ہندی شتی کہم ہیچی نہ ماوہ.
دەموچاوی خۆم لہ شەمس شار دەوہ، چونکہ نہ مویست ئو پروندکانہ بیینیت
کہ لہ چاوہ کانمەوہ ہاتنہ خواری.

کیمیا، کاتی لہ دوورہوہ تەماشای پروباریک دہکەیت، پەنگە ہست بہ
تەنیا یەک دەرایی ئاو بکەیت، بەلام گەر خۆت لہ ئاوەکەدا نوقم بکەیت،
ئەوسا تیدەگەیت، کہ لہ پروباریک زیاتر ہای، چونکہ پروبار چەندین تەوژم
حەشار دەدات کہ ہەموویان بہ یەک پیتەم ہەلدەقولین، بەلام ھاوکات
ہەریەکیان لہوی دیکە جیایہ.

شەمس بەدەم قسە کردنەوہ لیم نزیکبووہوہ و بہ دوو پەنجە چەناگە ی
گرتەم و ناچاری کردەم راستەوخۆ تەماشای چاوہ قوول و بەسۆزەکانی بکەم.
خەریکبوو دلم لہ لیدان بکەویت، تەنانەت نہ مدەتوانی ہەناسە بدەم.

ہەر وہا گوئی: "قورئان پروباریکی ہەلقولاوہ. ئەوانە ی لہ دوورہوہ
تەماشای دہکەن، جگە لہ یەک پروبار، ہیچی دیکە نابین، بەلام ئەوانە ی مەلە ی
تیدا دہکەن، چوار تەوژم دہبین. مینا ماسییە جیاوازەکان، ہەندیکمان لہ نزیک
پرووی ئاوەکە مەلە دہکەین و ہەندیکی ترمان لہ ئاوی قوولتر مەلە دہکەین.

وتم: "تیناگەم، ہەرچەندە خەریکبوو تیدەگەیشتم.

ئەوانە ی حەز دہکەن لہ نزیک پرووی ئاوەوہ مەلە بکەن، بہ واتای
دەرہوہ ی قورئان قایل دہبن و کەسانیکی زۆر سەر بہم دہستەین، ئیدی
ئایەتەکان بہ شیوہ ی وشەبەوشە لیکدەدەنەوہ، سەیریش نییە کاتی
سوورەتیک ی وەک (النساء) دہخویننەوہ بگەنہ ئو ئەنجامە ی کە پیاوان لہ
ئافرەتان پایەبەرزترن، چونکہ ئەوان دہیانەوێ تەنہا ئەمە ببین.

لیم پرسی: "ئە ی دەربارہ ی تەوژمەکانی تر چی دہلئیت؟"

شەمس ہەناسە یەکی ناسکی ہەلکیشا، بەدەست خۆم نہبوو تەماشای ناو
دەمە ئالۆزەکەیم کرد کہ چێژی باخچە یەکی نہیتی دەدا.

"سێ تەوژمی تر ہەن: تەوژمی دووہم لہ تەوژمی یەکەم قوولترە، بەلام
لہ سەرہوہ نزیکە. کە رادە ی وشیاریت فراوان دہبیت، ئاستی تینگەیشتنت بۆ

قورئانیش فراوان ده‌بیت، به‌لام تا ئه‌وه پیکدیت، گهره‌که به‌رهو قوولایی خۆت
نوقم بکه‌یت.

که گویم لینی راگرتبوو هاوکات هه‌ستم به‌بۆشایی و به‌تیگه‌یشتن ده‌کرد،
ئینجا به‌وریایه‌وه لیم پرسى: 'ئه‌ی کاتی خۆت نوقم ده‌که‌یت چی
پرووده‌دات؟'

'به‌لام ته‌وژمی ژیره‌وه‌ی سییهم خویندنه‌وه‌ی نادیاره. ئه‌گهر سووره‌تی
(ئافره‌تان) ت خویندنه‌وه و چاوی ناخت کراوه‌بوو، ئه‌وا ده‌بینیت که سووره‌ته‌که
ده‌باره‌ی ئافره‌تان و پیاوان قسه‌ناکات، به‌لکو ده‌باره‌ی مێیایه‌تی و نێزایه‌تی
ده‌دوێ. له‌ لای هه‌ریه‌کێ له‌ ئیمه، به‌ من و تۆشه‌وه، مێیایه‌تی و نێزایه‌تی
هه‌یه، به‌لام به‌چه‌ند پله و سێبه‌ری جیا. که فیربووین چون ئه‌م دوو خه‌سێته
له‌ ئامیز بگرین، ده‌توانین یه‌کتاییه‌کی هه‌ماهه‌نگ به‌دی بێنین.'

'ئایا ده‌ته‌وێ پیم بلێیت که له‌ ناوه‌وه‌دا شتی له‌ نێزایه‌تی هه‌یه؟'

'به‌لێ، بێگومان. له‌ منیشدا لایه‌نیکی مێیایه‌تی هه‌یه.'

سووکه پێکه‌نینیک گرتمی و لیم پرسى: 'ئه‌ی ده‌باره‌ی پۆمی ده‌لێیت
چی؟'

شه‌مس به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: 'له‌ناو هه‌ر پیاویکدا پله‌یه‌ک له‌ مێیایه‌تی
هه‌یه.'

'ته‌نانه‌ت ئه‌و پیاوانه‌ش که پیاوه‌تیان زۆر زاله؟'

'نازیم به‌ تایبه‌تی ئه‌مانه، شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کم له‌ لا بدرکینیت،
به‌ده‌م قسه‌وه وشه‌کانی به‌ چاوداگرته‌وه ده‌پازانده‌وه و ده‌نگیشی تا ده‌هات
ده‌بوو به‌چه‌.

وه‌ک کچیکی بچکوله پێکه‌نینه‌که‌م خه‌فه‌کرد. زۆر نزیکبوونه‌وه‌ی شه‌مس
ئه‌و کاره‌ی تیکردبووم، پیاویکی سه‌یر بوو، ده‌نگی ئه‌فسوونیکی سه‌یری تیدا
بوو، ده‌سته‌کانی نه‌رم بوون، قۆل و باسکی په‌گه‌گاوی بوون، نیگای چون
هێلێک له‌ تیشکی خۆر هه‌ر شتێک بکه‌وتایه‌ته سه‌ری تیزتر و چالاکتری
ده‌کرد. که شانه‌شانی وه‌ستا‌بووم هه‌ستم به‌ توانای جیڵی خۆم ده‌کرد،
هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌وه‌دا چه‌زێکی زگماکانه‌ی دایکایه‌تی به‌ ناوه‌وه‌دا تینه‌پێی و

بۆنى شيرىكى خەستى داىكايەتى لىدەھات. ويستم بىپارىزم، ئىدى چۆن و
لەبەرچى، خۆمىش نەمدەزانى.

شەمس دەستى لەسەر شانەكانم دانا، دەموچاوى زۆر لە دەموچاوم
نزيكخستەوہ و ھەناسە گەرمەكانى پىمدا چزان. لە چاوەكانيدا نىگايەكى
خەونىينى تازەم بينى. كە سەرئەنگوستە گەرمەكانى بەرمكەوتن وەك گرېك
پىستەكەمى داگىرساند و ختووكەى گۆناكانمى دا. كەمى پەنجەكانى بەرەو
ليوى خوارەوہم شوپكردەوہ و سەرم سورما، ھەستم بە سەرەگىژكە و
شلەژانىك كرد. چاوەكانم نوقاند و لە ھەناومدا ھەستم بە شەپۆلىكى
وروژاندن كرد كە بارتەقاي تەمەنىكى تەواو بوو، بەلام شەمس زوو دەستى
لە لىئەكانم دوورخستەوہ.

ئازىزم كىميا، گەرەكە ھەر ئىستا بېۆيت، شەمس بە ورەورىكەوہ
ناوہكەمى وەك پەيفىكى خەمىن گۆكرد.

چوومە دەرەوہ و ھەستم بە شلەژانىكى ناو مەژگم كرد، لە گەرمان
پوومەتەكانم سوورەلگەپابوون. كە بۆ ژوورەكەم گەپامەوہ، لەسەر
خەسبرى خەوتنەكەم لەسەر پشت پاكشام و چاوم بېيە بنمىچەكە و لە خۆم
پرسى ئەى ئەگەر شەمس ماچى كردبام ھەستم چۆن دەبوو. بىرم كەوتەوہ
كە بىرم چوو دەربارەى ژىرينەى چوارەمى خستەكە لىنى بېرسم -
خويندەنەوہى قوولتري قورئان. ئەمە چىيە؟ بنیادەم چۆن دەتوانیت بگاتە ئەو
پادەيە ئاوا قوول بىیتەوہ؟

ئەى دەربارەى ئەوانەى خۆيان نوقم دەكەن چى پروودەدات؟

سولتان وهلهد

قونيا، ٤ى ئيلول ١٢٤٥

بپاراگه وره‌ى علائەدين بووم و هه‌ميشه دلم له لاي بوو، به‌لام ئيدى په‌زاره‌كم وه‌ك. ئه‌وه‌ى له‌مه‌به‌ر نه‌بوو. ئه‌و هه‌ر له‌ منداالييه‌وه‌ تونده‌ ته‌بيات بوو و زوو توورپه‌ ده‌بوو، لى ئىستا‌حه‌زى له‌ چه‌توونى و شه‌پانگيزى بوو. به‌رده‌وام له‌سه‌ر هه‌ر شتى، ئيدى شته‌كه‌ چه‌ند توورپه‌هات و هه‌يچ بوايه‌ ئاماده‌ى شه‌پكردن بوو. بيه‌ه‌وسه‌له‌ و چه‌توون بووبوو. مندالان كه‌ له‌ شه‌قام ده‌ياندى لى ده‌ترسان. هه‌رچه‌نده‌ ته‌مه‌نى له‌ حه‌فده‌ سال تينه‌په‌رى بوو، به‌واى خوگوشين و رقه‌وه‌ چه‌ند لوجيك به‌ ده‌ورى چاوه‌كانيدا دروست بووبوون. ئه‌م به‌يانيه‌ به‌ تاييه‌تى سه‌رنج دا لوجيكى تازه‌ كه‌وتبووه‌ لاده‌ميه‌وه‌، چونكه‌ به‌رده‌وام ده‌مى كرژده‌كرده‌وه‌.

له‌سه‌ر پىستىكى ته‌نكى مه‌ر خه‌رىكى نووسين بووم، كاتى له‌ پشتمه‌وه‌ گويم له‌ ده‌نگىكى نزم بوو. ئه‌وه‌ علائەدين بوو به‌ ليوه‌ هه‌لقراوه‌كانيه‌وه‌. خودا ده‌زانيت له‌ كه‌يه‌وه‌ له‌وى وه‌ستابوو و به‌ چاوه‌ مه‌رى و نىگا شله‌زاوه‌كانيه‌وه‌ سه‌يرى ده‌كردم. لى پرسيم كه‌ چى ده‌كم.

گوتم: "وانه‌يه‌كى كوڤى باوكمان كوڤى ده‌كم. باشتر وايه‌ وىنه‌يه‌كى زياته‌ى هه‌موو وانه‌كانى بپاريزين."

"ئه‌وه‌ سوودى چيه‌؟"، علائەدين هه‌ناسه‌يه‌كى توندى هه‌لكيشا، "ئاخر ئه‌و وازى له‌ وانه‌وتنه‌وه‌كان و وتاره‌كانى هه‌تاوه‌، مه‌گه‌ر تيبينى ئه‌وه‌ت نه‌كردوه‌ وازى له‌ وانه‌وتنه‌وه‌ى سوخته‌خانه‌ش هه‌تاوه‌. ئه‌ى نابينيت ده‌ستى له‌ هه‌موو به‌رپرسيارى تيبه‌كانى هه‌لگرتوه‌؟".

گوتم: "ئه‌وه‌ شتىكى كاتيه‌. به‌م زووانه‌ ده‌گه‌په‌ته‌وه‌ سه‌ر وانه‌وتنه‌وه‌".

تو خوټ هه لده خه له تینیت. ئه ی نابینیت باوکمان جگه له شه مس کاتی
 ئه وه ی نه ماوه بپه ر ژیته سهر شتیک یان که سیکی تر؟ ئایا ئه مه جیگه ی
 پیکه نین نییه؟ وا گریمان ئه و ده رویشیکی که پیده یه، به لام له ماله که ماندا ره گی
 داکوتاوه.

عه لائه دین به ته وسه وه پیکه نی و پیسی وا بوو که من له گهل
 بچوونه که یدام، لی که من وه لامیم نه دایه وه، به ناو ژووره که دا دهستی به
 هاتوچو کرد، ته نانه ت بی ئه وه ی ته ماشای بکه م ههستم به بلیسه ی ئه و
 تو په ییه کرد که له چاوه کانیدا بریسکه ی ده دا.

خه لکی زور قسه ده که ن، عه لائه دین به غه مبارییه وه له سهری پویشیت،
 خه لکی هه مان پرسیار ده که ن: خودانه ناسیک چون توانی که مه به زانایه کی
 سه نگین بکات؟ ئاخر ناوبانگی باوکمان خه ریکه وه که به فری بهر تاو
 ده تویته وه، خو ئه کهر زوو واز له و نه هینیت، رهنگه له م شارهدا مریدی دیکه ی
 دهست نه که ویت، چونکه ئیتر کهس وه که ماموستایه که نایه وه ی، من له و
 باره یه وه گله یی له وان ناکه م.

پیسته ته نکه کهم خسته لاوه و ته ماشای برا که م کرد. ئه و هه رچه نده
 لاویکی تازه پیکه یشتوو بوو، خه ریکوو سیمای پیاوه تی لیدمیشیت. له پاره وه
 زور گورپابوو و گومانی ئه وه م ده کرد که ئه و عاشقه، لی نه مده زانی ئه و کچه
 کتیه و براده ره کانیشی نه یانده ویست پیم بلین.

برام، من ده زانم که تو شه مست خوش ناوی، لی میوانیکه و هاتووه ته
 ماله که مان و پتویسته ریزی بگرین. گهر شته که راستیش بیت، گوئی له
 واته واتی خه لکی مه گره. گهره که ئه م شته ئالوزنه که ی و ژاوه ژاو
 نه وروژنین.

که ئه م قسانه م کرد، ژیان بوومه وه، لی کارله کار ترازابوو. عه لائه دین
 مینا داری وشک به خیرایی گری گرت.

ژاوه ژاو؟، عه لائه دین هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئه ری ئه و کاره ساته ی
 به سه رماندا هاتوو ناوی ده نیت ژاوه ژاو؟ چون ده کری ئاوها کویر بیت؟.

پیسته یه کی ته نکي دیکه هه لگرت و ده ستیکم به پوه ته نکه که یدا هینا.
 کوپیکردنی وتاره کانی باوکم چیژیکی که وره یان پیده به خشیم، بویه به گویره ی

توانا هه و لم دهدا له سه ری بهرده وام بم، تا خه لکی بتوانن وتاره کانی باو کم بخویننه وه. و سرووشی لی وه ریگرن. کاره کم له گهل بچووکیشیدا وای لیده کردم هه ست به شانازی بکم.

عه لائه دین به تهنیشتمه وه وه ستابوو و له سه ر بیزاریده ربپینی خوی بهده وام بوو و به دووچاوی خه مین و ئازارزه ده وه ته ماشای کاره که ی منی ده کرد. هه زوو له چاره کانیدا ئه لهایه کم له پوخساری لاهه که دا به دی کرد و زانیم که هه وه جهی خوشه ویستی باو کیتی. دلم گوشره و زانیم که ئه و له شه مس تووره نییه، به لکو له باو کم تووره یه.

عه لائه دین له باو کم تووره بوو، چونکه زور خوشی نه ده ویست. هه رچه نده باو کم زانایه کی سه نگین و لیها توو بوو، که چی نهیتوانی دایکمان له مردن رزگار بکات که له سه ره تای ته مه ندا بوو.

ئینجا گوتی: "ده لئین شه مس جادووی له باو کمان کردووه، هه روه ها ده لئین گویا تلیاککیتشه کان خویان ئه ویان ناردووه."

تلیاکیه کان گرووپیکن به وه ناسراون به شیوازیکی ورد به ژه هر دوژمنه کانیان ده کوژن. که سانی ئه م گرووپه خاوهن ده سه لاته کان و خاوهن پایه کانیان ده کرده ئامانج و قوربانییه کانیان له شوینه گشتیه کاندایه کوشت تا ترس و دله راوکی له نیتو خه لکیدایه بلاوبکه نه وه. ئه وه بوو هه ندی هه لوای ژه هراوییان له گهل نامه یه کدا له ناو ختوه ته که ی سه لاهه دینی ئه یوبی دانا و تئیدا نووسیویان تو له بهرده ستماندایت. سه لاهه دین، ئه و سه ره کرده موسلمان. مه زنه ی که به رانبهر خاچه رسته کان جهنگا و قودسی رزگار کرد، زاتی نه کرد شه پیان بکات، به لکو پینی باشتربوو ئاگر به ستیان له گهلدا مؤر بکات. ئاخر چون ده کری خه لکی وا بیربکه نه وه که شه مس په یوه ندی به م گرووپه وه هه بیت که ترس له دلی خه لکیدایه ده چیتیت؟

ده ستم خسته سه ر شانی عه لائه دین و ناچارم کرد ته ماشای ده موچاوم بکات.

"سه رباری ئه وه، ئه ی نازانیت که ئیدی گرووپه که وه ک جاران نه ماوه؟ ئیستا ته نیا له ناویک زیاتر نییه."

علائه‌دین که من له قسه‌که وردبووه‌وه و کوتی: به‌لی، به‌لام ده‌لین سی لهو سه‌ربازانه‌ی که زور ملکه‌چی حه‌سه‌ن ئه‌سه‌باحن، قه‌لای ئه‌له‌مووتیات جیه‌نشتووه و سویندیان خواردووه که بگه‌نه هر شوینی ترسی تیدا: بچینن. هه‌ندی پینان وایه که شه‌مس رابه‌ریانه.

خه‌ریکبوو ئارام نه‌میتیت، بۆیه وتم: 'خودا یارمه‌تی من بدات! ئایا ده‌توانیت پیم بلیت بۆچی ئه‌و تلیاکیانه ده‌یانئه‌وئ باوکمان بکوژن؟'. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رقیان له‌که‌سانی خاوه‌ن پایه‌یه و حه‌زیان له‌بلاوکرده‌وه‌ی ئاژاوه‌یه، علائه‌دین که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری پیلانگیرانه‌وه، بۆیه ئاوها وه‌لامی دایه‌وه، به‌جۆری هه‌ندی سوورایی که‌وته سه‌ر پوومه‌ته‌کانی.

ده‌بوو زور به‌پیداگری شته‌که چاره‌سه‌ر بکه‌م، بۆیه کوتم: 'ته‌ماشاکه، خه‌لکی به‌رده‌وام ده‌رباره‌ی هه‌موو شتی قسان ده‌که‌ن، نابیت برۆا به‌م پروپاگه‌نده خراپانه بکه‌یت. ئه‌م بیره پر له‌کینه‌نه عه‌قلت ژه‌هراوی ده‌که‌ن. له‌سه‌ر خۆت ده‌ریان بکه'.

هه‌رچه‌نده علائه‌دین نرکه‌یه‌کی توورپه‌یی لی هه‌ستا، لی له‌سه‌ر قسه‌که‌م به‌رده‌وام بووم و کوتم: 'وا دیاره تو به‌تایبه‌تی شه‌مست خوش ناوی، هیچ پیوستیش ناکات خوشت بوو، هر له‌به‌ر پیزی باوکمان گه‌ره‌که خۆت وا پیشان به‌دیت که نه‌ختی پیزی ده‌گرت'.

علائه‌دین به‌کولوکه‌سه‌ر و رقه‌وه ته‌ماشای کردم. ئیدی تیگه‌یشتم که برا گچکه‌که‌م هر ته‌نها له‌باوکه‌م نیگه‌ران نییه و له‌شه‌مس توورپه‌ نییه، به‌لکو له‌منیش یه‌کجار توورپه‌یه، چونکه پنی وا بوو که من له‌به‌ر لاوازیم پیزی شه‌مس ده‌گرم، رهنه‌گه بیرى له‌وه‌ش کردبیته‌وه که من بۆیه ملکه‌چ و بیده‌سه‌لات دیارم تا په‌زانه‌ندی باوکه‌م به‌ده‌ست بێنم. هه‌رچه‌نده ئه‌وه هر گومان بوو، به‌لام زور ئازاری ده‌دام.

سه‌رباری ئه‌وه لینی توورپه‌ نه‌بووم و ته‌نانه‌ت گه‌ر لیشی توورپه‌بام، توورپه‌یه‌که‌م زۆری نه‌ده‌خایاند، چونکه برای بچوکه‌م و بۆ من هر ئه‌و هه‌رزه‌کاره‌یه که له‌شه‌قامه‌کاندا به‌دوای پشیلاندا رایدیه‌کرد و پینه‌کانی به‌گوماوی باراناو قوړاوی ده‌بوون، هه‌روه‌ها به‌م پوژگاره خه‌ریکی نان و

شیرخواردن بوو. وهک لایوئیک له دهموچاودا که من پته و به چاو ته مهنیه وه کورته بالا دیار بوو. نهو لاهوی کاتن هه والی مردنی دایکی بیست، تاقه دلنویک عه سری نه پشت، هه موو نه وهی که کردی سهری داخست و ته ماشای پیلاره کانی خوی کرد، وهک نه وهی له سونگهی پیلاره قوراوییه کانییه وه تووشی شهرمه زاری بوو بیت به جورئ لئوی خوی گه ست رهنگی تیدا نه ما. نه وه بوو نه وشه یه که له ده می ده رچوو و نه هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا، که چی ناو اته خواز بووم که بگریاهه.

لیم پرسى: 'ته رئ له یادته که له گهل مندا لانی گه رهک شه پت کردبوو و به گریان وه بق ماله وه هاتیه وه و خوینی لووتت به ربووبوو، دایکمان چیی پی کوتیت؟'

چاوه کانی عه لانه دین یه که م جار بچوو کبونه وه ئینجا کرانه وه، لی وشه یه که له ده می دهرنه چوو.

'پتی وتیت کاتی له که سئ تووړه ده بیت، پتویسته له جیاتی دهموچاوی نهو که سه، دهموچاوی که سینک بینیه به رچاوت که خۆشت ده وئ. ئایا هه ولت داوه له جیاتی پوخساری شه مس، پوخساری دایکمان بینیه به رچاوت؟ رهنگه شتیکی تیدا بدوزینه وه که خۆشت ده وئ.'

زهرده خه نه یه کی رهوته نی و خیرا و شهرمن وهک هه ورئکی رهوته نی له سهر لئوه کانی عه لانه دین نه خش بوو. چهند سهرم سوړما که نه م زهرده خه نه یه رقه که ی دهموچاوی ره وانه وه.

وتی: 'رهنگه بمتوانیاه، نه میستا تووړه یی دهنگی ره وییوه وه.

دلّم توایه وه و برا که م له نامیز گرت و نه مزانی دواى نه مه چیی پی بلیم. که باوه شی لیدام هه ستیکی دلنایای دایگرتم و پیم وا بوو که له گهل شه مسدا په یوه ندیی خوی باش دهکات و نه وهنده نابات ته بایی ده که وینه وه ماله که مان. نهو شتانه ی دواى نه وه پرویان دا، به هه له دا نه چوو بووم.

کیرا

قونیا، ۲۲ تشرینی یەکەم ۱۲۴۵

بە جۆشەوێ دەربارەی خۆدا و ئەو شتانەی لە خۆدا زیاتر کەس نایانزانیت، ئەو پۆژە لە پشت دەرگا داخراوە کەوێ شەمس و پۆمی قسەیان دەکرد. سینییه کەم هەلگرت کە قاپێ شیرینی لەسەر بوو، لە دەرگام دا و بێ ئەوێ چاوەڕێی وەلام بەکەم چوومە ژوورەوێ. شتە کە وا دەقی گرتبوو کە من لەوێ بوومایە، وەک ئەوێ بەوای منەوێ قسەێ بۆ نەیات و نەتوانیت لە خواردن دروستکردندا ستایشی دەستڕەنگینیم بکات، هیچ قسەیهکی نەدەکرد. بە هەرحال ئەو زۆر خواردنی نەدەخوارد و پێم وا بوو کە ئەو بە لایەوێ گرینگ نییه خواردنی خوشی بدهمێ یان نانه پەق. لێ ئەمجارە کاتی ئەو پارچە شیرینییهی خوارد کە خۆم دروستم کردبوو، چاوەکانی بریسکانهوێ.

وتی: "کیرا، ئەمە زۆر بەتامە. ئەوێ چۆن دروستت کردووە؟"

خۆمیش نازانم چیم بەسەر هات، ئیدی لەبری ئەوێ پەسنەکەیم بۆ ئەو هەلوایهی دروستم کردبوو، پێ خوش بێت، گویم لە خۆم بوو وا وەلامی دەدەمەوێ: "بۆچی دەپرسیت؟ گەر پێتیش بێم چۆن دروستم کردووە، خۆ تۆ ناتوانیت دروستی بکەیت."

شەمس وەک ئەوێ بە قسەکەم قایل بێت، تەماشایهکی کردم و کەمێ سەری لەقاند. چاوەڕێم کرد لە وەلامی ئەوێدا شتێک بێت، لێ بە بێدەنگی و هیمنی هەر وا لەوێ وەستابوو.

دوای نەختی ژوورەکەم جێهێشت و بۆ ناندینه کە گەرامەوێ و بیرم لەوێ دەرکەوێ کە پووی دا. گەر ئەوێ ئەم بەیانیهی پووی نەدابایە، پەنگە هیچم لە یاد نەمایە.

* * *

له ناندینه که دا به تهنیشت ئاگردانه که وه خه ریکی شیر تیکدان بووم، له
 حه وشه که گویم له هه ندئ دهنگه دهنگی سهیر بوو. به په له بۆ دهره وه پۆیشتم
 و چاوم به شیتانه ترین دیمه ن کهوت که له ژیانمدا نه مدیبوو. کتیبه کان به
 هه موو شویتیکدا بلالو بوو بوونه وه، هه ندیکیان له سه ر یه ک که له که کرابوون و
 له قه له قیان بوو، هه ندئ کتیبی دیکه سه ر ئاوی گوومه که که تیبوون و به وای
 مه ره که بی تواوه وه ئاوه که ی زۆر شین هه لگه رابوو.

له کاتیکدا پۆمی له ولالوه وه ستابوو، شه مس له نیو کتیبه به سه ریه کدا
 که وتوو ه کان کتیبیکی هه لگرت - دیوانی موته نه بی - بوو، به نیگایه کی مۆنه وه
 ته ماشای کرد و تووپی دایه نیو ئاوه که وه. که کتیبه که له ئاوه که دا نوقم بوو،
 کتیبیکی دیکه ی هه لگرت. ئه مه یان کتیبی نه پنییه کانی عه تار بوو.

له ترسان زارم به شه کرده وه. ئاخر شه مس یه ک له دوا ی یه ک کتیبه
 به نه رخه کانی پۆمی له نیوده برد! دوا کتیب که تووپی دایه نیو ئاوه که، کتیبی
 (زانسته خوداییه کان) بوو که باوکی پۆمی داینا بوو. له بهر ئه وه ی ده مزانی تا
 چ راده یه ک پۆمی باوکی خۆشه و یست و چه ند خووی به م ده ستوو سه
 کۆنه وه گرتوو، ته ماشایه کیم کرد و پیم وا بوو که له توو پره بیاندا ده ته قیته وه،
 به لام پۆمی به پوخساریکی وه ک مۆم زه رده هه لگه راو و ده ستی له رزۆکه وه
 له ولالوه وه ستابوو. نه مزانی بۆ ه یچ شتی نالیت. ئاخر ئه و پیاوه ی به وای
 ته کاندنی تۆزی سه ر کتیبه کانی سه رکۆنه ی کردم، وا ئیستا بی ئه وه ی
 وشه یه ک له ده می ده ربجیت، پیاویکی شیت به به رچاوییه وه هه موو
 کتیبخانه که ی له نیو ده بات. که پۆمی نه هاته ده ست تا سنووریک بۆ ئه وه دابنی،
 من خۆم هاته ده ست، چونکه ئه مه دادپهروه ری نییه.

"ئه وه تو چی ده که یته؟"، له شه مسم پرسى: "ئاخر دانه ی دیکه له م کتیبانه
 نییه و زۆر به نه رخن. له به رچی توو پران ده ده یته ناو ئاوه که وه؟ ئه ری تو شیت
 بوو یته؟".

شه مس وه لامی نه دایه وه، به لکو ئاوپی له پۆمی دایه وه و لیتی پرسى:
 "ئه مه بۆچوونی تۆشه؟".

پۆمی لیوه کانی هه لفرچاند و سووکه زه رده خه نه یه ک گرتی، لی هه ر
 بینه نگ بوو.

"بۆچی شتیک نالیت؟"، به سەر شووه که مدا هاوارم کرد.
 بۆمی لیم نزیکیبووه و به توندی دهستی گرتم و گوتی: "کیرا، تکات
 لیده کهم هیمنبه ره وه. من بروام به شمس هیه."
 شمس به ئاسوودهیی و بروابه خۆبوونه وه له شانی وه ستابوو و
 تهماشای ده کردم، قۆله کانی هه لکرد و کتیبه کانی له ئاوه که ده رهینا. کاتی بۆم
 ده رکهوت که هه موو ئه و کتیبانه ی له ئاوه که دا ده ریان ده هینیت و شکن، واقم
 و پرما.

لیم پرسى: "ئایا ئه مه جادووه؟ چۆن ئه مه ت کرد؟"
 شمس گوتی: "بۆچی ده پرسیت؟ خو ئه گه ر پیتیش بلیم، تو ناتوانیت ئه وه
 بکهیت."

توو پره بووم و فرمیسکه کانم قه تیس کرد، ئینجا به ره و ناندینه که خزام که
 له م ماوه یه دا بووبوو به دالده م. له نێو مه نجه ل و مه قاله و کۆمه لی گزوکیا و
 به هارات دانیشتم و له سه لای گریانم دا.

پۆمى

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۵

بېيارمان دا لەگەل شەمس پىكەو نوپۇزى بەيانى لەدەشتودەر بکەين،
ئەو بوو دواى كازيوە كەمى بەدواوہ لە مال دەرچووین. ھەريەكەمان
سواری ئەسپى خۆى بوو و ماوہيەك رۆيشتين. دەشتى پر لە گياوگۆل و
شيو و جۆگەلەمان بېرى كە ئاوى زۆر ساردیان پيدا دەرپويشت. چيژمان لەو
شەنى بەيانىيە وەرەگرت كە بەر دەموچاومان دەكەوت، دەنگى
ئاگاداركەرەوہى جۆراوجۆرى سەير لە پەلەگەنمەكانەوہ سلاويان ليدەكردین،
كاتى لەو نيمچە تاريكانەدا بە بەردەم مالا لادىيەكدا تىپەرین، جلوہبرگى
تازەشۆردراو و ھەلخراومان بيىنى بە خىرايى بە ھەموو لايەكدا دەشەكانەوہ.
لە گەرانەوہماندا شەمس جەلەوى ئەسپەكەى توندكرد و ئاماژەى بۆ
داربەرپويەكى زەبەلاحى دەرەوہى شارەكە كرد. پىكەوہ لەژىر دارەكە
دانىشتين، ئاسمان بەسەرمانەوہ لەنتو سىتەريكى ئەرخەوانيدا ھەلواسرابوو.
كە لە مزگەوتە نزىك و دوورەكانەوہ دەنگى بانگدان بەرزبووہوہ و بۆ
نوپۇزكردن بانگى موسلمانانى كرد، شەمس عەباكەى لەسەر زەوييەكە راخست
و پىكەوہ نوپۇزمان كرد.

كە گەيشتمە قۇنيا، لەژىر ئەم دارە دانىشتەم، شەمس بەدەم قسەوہ
بیرەوہرييەكى دوور لە سەريدا بروسكەى دا و زردەخەنە گرتى، لى
ئەوہندەى نەبرد كەوتە دۇخىكى جدييەوہ و گوتى: ئەوہبوو جوتيارىك
گەياندميە جى زۆر سەرسامى تۆبوو و گوتى كە وتارەكانى تۆخەمپەوينن.
وتم: ئاوى ئەفسوونكارى پەيفانيان لى نابووم، لى ئەوہ ئەمىستا وەك
ئەوہيە لە پۇژگارىكى كۆندا بووييت. ئارەزووى وتاردانم نەماوہ و
ليبوومەتەوہ.

تو ئەفسونکاری پەيغەنیت، شەمس ئەوێ بە جەختەو وە، بەلام لەجیاتى ئەوێ بىت بە خاوەنى ئاوەزىكى وتارىيىزى، بوويت بە خاوەنى دلێكى پىتمدار.

لە مەبەستى تىنەگەيشتم و لىيشيم نەپرسى. بەيانی پاشماوەى شەوى رابردووى بەزاند و ئاسمان بوو بە رەنگىكى پرتهقالىئامىز. لە مەودايەكى دوورى پيشمانەو شاره‌كه خەريکبوو لە خەو رادەبوو. قەلەرەشكه هيرشيان بۆ گيلگەى سەوزاييه‌كان هينا تا بتوانن شتيكيان دەست بکەوێت. دەنگى جىرەى ئەو دەرگايانەى كه خەريکبوون دەرگانه‌و دەرگەيشته‌گوچکەمان، هەروەها زەرەى کەر و گرەگرەى ئاگرى کوانووه‌ دایساو‌ه‌كان هەموو پىکەو پيشوايى پوژىكى نوينان دەرکە.

لە هەموو شوێنێکدا خەلکى، بێ ئەوێ كه‌سيك ئاراستەيان بکات يان رابەراییه‌تيان بکات كه‌ دەبێ چى بکەن، بۆ خۆسەلماندن سەرەخۆ هەر خۆيان خەبات دەرکەن، شەمس بە سەربادانەو وەرورىكى کرد، پەيغەکانى تو یارمەتييان دەدات و منيش ئەوێ لە توانامدا بىت یارمەتیت دەدەم. من خزمەتکارى تو.

وا مەلێ، بە ناقيلييه‌و پىم گوت، تو هاوڕى مەيت.

شەمس بێ ئەوێ گوتى بداتە ناقيلييه‌كه‌م، لەسەر قەسەکانى پوڤيشت و گوتى: ئەوێ پەژارەى کردووم ئەوێه تو لە ناوخۆ قەتيسکردندا دەرئىت. جا لەبەر ئەوێ وتارىيىز و ئامۆزگارىکەريكى ناودارىت، هەواداران و مريدەكانت دەورت دەدەن، بەلام دەربارەى خەلکە پەشوکیيه‌كه‌ چى دەزانیت؟ وەك سەرخۆشەكان و سەوالکەرەكان و دزەكان و لەشفرۆشەكان و قوماربازەكان – كه‌ دلەدەرەوێه‌كيان نيبه‌ و تووشى سەختترین جۆرەكانى سەتم و کلۆلى دەبن. ئایا دەتوانين هەموو خەلقەندەكانى خودامان خۆش بوو؟ ئەمە تاقیکردنەوێه‌كى قورسە و تەنها خەلکىكه‌م دەتوانن پیندا تپەرن.

كه‌ درێژەى بە قەسەكەى دا، بينيم ناسكى و پەژارەیه‌ك لەسەر پوخسارى نەخش بوون، شتيكى دیکەشم بەدى کرد كه‌ لە سۆزىكى دایكانە دەچوو. وتم: تو راست دەرکەیت. من بە خوشگوزەرانى ژيام، تەنانەت نازانم كه‌ خەلکى ئاسايى چۆن دەرژين.

شەمس چنگى خۆلى ھەلگرت، لە كاتىڭدا خۆلەكە لە نىوان
ئەنگۈستەكانىيەو دەھاتە خوارى، بە ھىمنى لەسەرى پۆيشت: 'گەر بتوانىن
بېوا بە ھەموو شتە جىاواز و دژەكانى گەردوون بەيىنين، ئەوا ھەموو شتىك
لە يەك بۆدەقەدا دەتۆيتەو'.

ئەوسا شەمس چلەدارىكى وشكى ھەلگرت و بە دەورى داربەرووھەدا
جەغزىكى گەورەى كىشا. كە ئەوھى تەواوكر، ئىنجا ھەردوو بەلى بەرەو
ئاسمان بەرزكردەو، وەك ئەوھى بە دەستەكانى پەتتىكى نادىارى گرتىت،
دەستى كرد بە وتتى ھەر نەودونۆ ناوھ جوانەكەى خودا و ھاوكات لەنىو
بازنەكەدا دەستى بە خولانەوھە كرد، سەرەتا بە ھىمنى و لەسەرخۆ، ئىنجا مينا
ھەلكردى شىنەى ئىوارە. زۆرى نەبرد چەشنى گەردەلوولتەك بە توندى و
خىرايىيەوھە خولانەوھەكەى زۆرتەر كرد. خولانەوھە بە جەشوخووشەكەى ئەوھەندە
دەلگىر و كارىگەر بوو، خەرىكبوو ھەستم دەكرد وەك ئەوھى تىكرەى
گەردوون - زەوى و ئەستىزەكان و مانگ - لەگەلدا بخولتەوھە، دەستم بە
تەماشاكردنى ئەم سەما سەيرە كرد و ئەو وزەيەم بېرچووەوھە كە لىتى
دەدرەوشايەوھە و پۆح و جەستەمى داگىر كردبوو.

شەمس وردەوردە خولانەوھەكەى ھىواش كردەوھە تا بەتەواوى وەستا. كە
ھەناسەى دەدا سىنگى دەھەژى، دەموچاوى سىپى ھەلگەر، لەناكاو وەك
ئەوھى بە قوولى دەنگى لە دوورەوھە بىت، گوتى: 'گەردوون يەك خەلقەندەيە.
ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بە تۆپىكى شاردرەوھى كۆمەلە چىرۆكىكەوھە
بەستراونەتەوھە. ئىدى بزانىن يان نا، ھەموومان لە گفتوگۆيەكى بىدەنگدا
ھاوبەشىن. لەوھەدا ھىچ زەرەر و زيانىك نىيە. مېھرەبان بە و تەنانەت ئەگەر
قسەكانت بى مەبەست و پاكىش بوون، چەندوچوون مەكە، چونكە پەيغەكان
كە لە زارمانەوھە ھەلدەقولتەن ون نابن، بەلكو لە ئالايىيەكى بىگۆتايىدا بۆ
ھەتاهەتايە دەمىنەوھە و لە كاتىكى گونجاودا بۆ لامان دەگەرپەنەوھە. ئازارىي
تاقە مرقۇتىك ھەموومان ئازاردەدات، خووشى و گەشىي تاقە مرقۇتىك
ھەموومان دەخاتە زەردەخەنە.

يەككى لە رىساكانى عەشق وا دەلەت.

ئىنجا نىگايەكى خۆتېھەلقورتانى كىردىم، دەۋسى ئائومىدىيەك لە قوۋلايى
چاۋەكانىدا دياربۇو، دەۋسى خەمىك كە پىشتىر لەۋدا نەمدىبۇو.
شەمس گوتى: 'پۇژى دىت تۇ لە پۇژەلات و لە پۇژاۋا بە دەنگى
خۆشەۋىستى دەناسرىت، ئەۋ كەسانەى كە قەت دەموچاۋىشتيان نەدى بىت،
سرووش لە دەنگت وەردەگىرن.'

بە گومانەۋە لىم پرسى: 'چۆن دەبىت ئەۋە روۋىدات؟'.
شەمس لە ۋەلامدا گوتى: 'لەميانەى پەيغەكانتەۋە، بەلام مىن لىرەدا
دەربارەى ۋانەۋتەۋە و وتارەكان قەسەناكەم، بەلكو دەربارەى شىعەر دەدویم'.
'شىعەر، بە دەنگىكى پىچىپچىر وتم: 'ئاخر مىن شىعەر دانانىم. مىن زاناىەكى
ئايىنىم. قەسەكەم زەردەخەنەيەكى شاراۋەى لەسەر دەموچاۋى شەمس نەخش
كرد.

'ھاۋپىم، تۇ دەبىتە يەككى لە جوانترىن ئەۋ شاعىرانەى كە دىنا دەيانناسىت'.
خەرىكبۇو ناپەزايى دەربىرېم، لى نىگايە كىلاكەرەۋەى چاۋەكانى شەمس
ژىۋانى كىردمەۋە و نەموىست دەحكەى لەگەلدا بكەم، بۆيە گوتىم: 'ئەۋەى
پىۋىست بىت پىكەۋە دەيكەين. پىكەۋە لەسەر ئەم پىگەيە دەپۇين'.
شەمس بە تىفكىرنەۋە سەرى بادا و بە شىۋەيەكى ترسناك بىدەنگ بوو و
چاۋى بېرىيە پەنگە كالەۋەبوۋەكانى ئاسۆ. كە دەستى بە قەسە كىردەۋە بەۋ
ۋشە شوۋمانە دەستى پىكرد كە قەت بەرۋكىيان بەرنەدەدام و بەردەوام
پۇچيان برىندار دەكردىم: 'ھەرچەندە يەكجار ھەزەكەم لەگەلدا بىم، لى دەبىت
خۆت بە تەنیا ئەۋە بكەيت'.

لىم پرسى: 'مەبەستت چىيە؟ بۇ كۆى دەپۇيت؟'.
شەمس بە خەمبارىيەۋە لىۋەكانى كرژ كىردەۋە و چاۋەكانى ھەلبېرى و
وتى: 'شەكە لەدەست مىندا نىيە'.

بايەكى سارد مىنا ھەۋالى ئەۋەى پى بىت كە پايز ۋا لە دەرگامان دەدات،
لەپ بەسەرماندا ھەلىكرد و ھەۋا ساردى كرد. ئاسمانى شىن و بىگەرد بە
خوناۋى فېتك ۋەك بەركەۋتنى پەپۋولەيەك ختۋوكەدەر و ناسك، دەستى بە
خوناۋا كرد. ئەمە يەكەم جار بوو بىرىم لەۋە كىردەۋە كە شەمس دەپۋات. ئىدى
ئەۋە بوو بەۋاى ئازارىكى تىژ لە سىنگىدا.

سولتان وهلهد

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۵

به بیستنی ئه واته واته، رهنگه هه ندی کهس چیژیان وه رگرتیت، لی من به بیستیان ئازارم ده چه شت. ئاخر چون ده کری خه لکانیک ده رباره ی شتگه لی دلیا نه بن و ئه وه ندده داخ له دل و له خو بایی بن؟ خه لکیک ئه وه ندده له راستیه وه دوور بن، گهر ترسناک نه بن شتیکی سهیره! ئاخر ئه وان له وه پیه وندییه قووله تیناگه ن که من به باو کم و شه مسه وه ده به ستیتته وه. ئاشکرایه که ئه وانه قورئانیان نه خویندو وه ته وه، خو ئه گهر بیان خویندایه ته وه، ئه وه ده یانزانی که چیرو که لیککی هاوشیوه هه ن و باسی خیر و به زه یی پو حیی ده که ن، وه ک چیرو کی موسا و خدر.

له سووره تی (الكهف - ئه شکه وت) دا، زور به پوونی باسی ئه وه کراوه. موسا پیاو یکی په یه وه وکراو و مه زن بوو و بوو به پیغه مبه ر، سه رباری ئه وه ش پابه ر و یاسادانه ریکی بیهاوتا بوو. ئه وه بوو که کاتی ئه وه هات هه سقی کرد زور ئاتاجی-هاوه لیککی پو حیه تا چاوی ستیه می بکاته وه، ئه وه هاوه له ش ته نیا خدر بوو، که دله ره وه ی کۆستکه وتوان و که سه رداران بوو.

خدر به موسای گوت: "خودا فه رمانی پیکردم که به دنیا دا بگه ریم و ئه وه بکه م که پتویه سته بیکه م. تو ده لیت ده ته وی له گه لمدا بیت. جا گه ره ر ده ته وی له گه لمدا بیت، ئه و تا خو م بۆتی باس نه که م، ده رباره ی هیه شتی پرسیارم لی مه که."

موسا وتی: "ده مبینیت ئارام ده گرم و له هیه شتیکدا بیتفه رمانیت ناکه م." هه پیا یان لیکرد و له پینگه دا سه ریان له چه ندین شوین دا، لی موسا سه ری له کرده وه کانی سو رما بوو. به به رچاویه وه میژدمندا لیککی کوشته و

پاپۆریکی کون کرد. موسا خۆی پئی نه گیرا و لیتی پرسى: 'ئهم کاره کاره ساتبارانهت بۆچی کرد؟'

'ئهی پیم نه وتیت که پرسیارم لی نه کهیت؟'

موسا هه موو جارئ پرسیارى لیده کرد و هاوکات ته وازۆی لی ده خواسته وه و به لیتی پیده دا که دووباره پرسیارى لی نه کاته وه، لی به لینه که ی نه ده برده سهر. له کۆتاییدا خدر هۆی رهفتارهکانى خۆی بۆ پروون کرده وه. موسا ورده ورده تیگه یشت که هه ندئ شت به خراپ یان به مایه ی به دبختی ده رده که ون، لی زۆر جار ده بنه مایه ی خیر و خوشیه کی له شیوه دا به کاره سات دا پۆشراو، کاتیکیش شته کان پروون ده بنه وه، رهنگه بۆ ماوه یه کی دوور زیانیان لی بکه وینه وه. ئیدی ئه و ماوه کورتی که له گه ل خدردا بوو، له ژیانیدا بوو به زۆرتین ئه زموونی سهرسو پهیته ر.

وهک له م حه کایه ته هتاداره دا دیاره، له م دنیا یه دا هه ندئ براده رایه تی هه یه بۆ که سانى ئاسایى پروون نییه، لی راسه تییه که ی ئه وه یه ئه و براده رایه تییه هه ندئ که نالی تر پیکدینیت و ده بیته مایه ی فراوانکردنی حکمه ت و دووربینیه کی قوولتر. شه مسیش له ژیانى باوکمدا ئاوها ده بینم.

ده زانم خه لکی تر به و شیوازه شته که نابین که من ده بینم، ئه مه ش نیگه رانم ده کات. شه مس بۆ به دبختی شته کان و ئاسان ناکات تا خۆشه و یستی و دۆستایه تی خه لکی بۆ خۆی به ده ست بێنیت. ئاخه ئه و له به ر ده رگای ته کیکه به شیوه یه کی هه ره شه ئامیزه وه داده نیشت و هه ر که سی بیه وئ بۆ بینینی باوکم بچیته ژوره وه، پئی لیده گریت و لیتی ده پرسیت: 'بۆ ده ته وئ مه ولانای مه زن بینیت؟ ئه و دیارییه چیه که بۆت هیناوه؟'

ئیدی میوانه که زمانى تیکده ئالیت و ده که وینه ترمه ترم، به لکو داوای لیبووردنیش بکات شه مس ریگه ی نادات بچیته ژوره وه. هه ندئ له م سه ردانیکه رانه دواى چه ند رۆژ دووباره به ده ستو دیاریى وهک میوه ی وشکه وه کراو یان چه ند دراویکی زیو یان به رمالی ئاوریشم یان به رخه کۆرپه، ده هاته وه. شه مس به بینینی ئه م شتانه ده هری ده بوو و چاوه ره شه کانى ده بریسکانه وه و ده موچاوی سووره لده گه را و دووباره ده ری ده کردنه وه.

پوژیکیان پیاویک رقی هستا و به پووی شه مسدا هه لشاخا: "کئی ئو مافهی پیداویت که دهرگای مه ولانا به پووماندا دابخهیت؟ واز له وه بینه که ههر که سئی دیت و پرسپاری لیده که ییت که چیی له گهل خویدا هیتاوه! ئهی تو خوت چیت هیتاوه؟".

شەمس بۆ ئەوێ هەموویان گوێیان لێی بێت بە دەنگێکی بەرز و تێ: "من ئەفسی خۆم هێناوە. لەپای ئەودا قوربانیم بە سەری خۆم داوە."
پیاوێک بە ترمە ترم و بە شلە ژاوییهوێکە لە توورپەیی زیاتر بوو، دوورکەوتەوێ.

* * *

له هه مان پوژدا له شه مسم پرسى ئاخو کاتى هه موو خه لکى به خراپى
لبنى تیده گن و پیزی ناگرن، هه ست به نیکه رانى ناکات؟ به ترسیشه وه ئەمم
پینگوت ئاخو له م دواییه دا دوژمنیکی زوری بوخوی پهیدا کردبوو.
شه مس وا دیار بوو که و ته بیر کردنه وه وه و وهک ئەوهی ئەو شتانهی
دهرباره ی ئەو دهیانلیم، بیرۆکه یه کی پی نه بیته، گوتی: "به لام من هیچ
دوژمنیکم نییه"، له سه ری پویشته، "پهنگه عاشقانی خودا په خه گریان
رکابه ریان هه بیته، لی دوژمنیان نییه".

به نا قاييلويه گوتم: "به لئی، به لام تو له گهل خه لکيدا شه پر ده که يت".
شه مس بهر په رچی دامه وه و گوته: "من شه پريان له گهلدا ناکه م، به لکو
شه پر له گهل هه ستی خو به زلزانيناندا ده که م، نه مه يان شتيکی جيايه".
ئينجا به هيمنی گوته: "نه مه پرئسايه که له چل پرئساکه: (نه م دنيايه له
چپايه کی به فرگرتوو ده چيت که دهنگی تو بداته وه، هه موو نه وه ی ده يليت،
باش يان خراب به شيوه يه که له شيوه کان بق لای خو ت ده که پرته وه. له بهر
نه وه که ر که سيک به خراپه باسی کردیت، تو ش به هه مان شيواز به خراپه
باسی نه وت کرد، نه وا شته که خراپتر ده ييت. نه وسا نه فسی خو ت ده بينيت له
بازنه يه کی به تالدا بووه ته هيزيکی رقبه خش. له بهر نه وه که ره که به دريژايی
چل شه و چل پوژ دهر باره ی نه و که سه به شيوازيکی ناسک قسه بکه يت و
بيربکه يته وه. له کوتاييدا هه موو شته کان له گهل يه کتردا جيا ده بن، چونکه
خو ت له ناوه وه حيا ده بيت).

گوتم: 'بهلام خه لکی ده باره ی تو شتی زور ده لئین، تهنانهت گومان له و په یوه نندییه ی نیوان دوو پیاو ده کهن، که ناکړی باس بکړی،' له کوتاییدا خه ریکبوو ده نگم لیم ټیکبات.

که شه مس ئه وه ی بیست، دهستی له سه ر قو لم خا و کرده وه و وهک هه میسه زه رده خه نه یه کی ئاسو وده گرتی و ئهم چیرو که ی بو گپرامه وه' دوو پیاو له ولاتیکه وه بو ولاتیکي تر سه فه ریان ده کرد، که یشتنه جوگه له ئاو یک که به هو ی بارانی زوره وه ئاوه که ی هه ستابوو. ئه وده ی نه مابوو له جوگه له که به پنه وه، ئافره تیکی جحیل و جوانیان بینی به تنیا وه ستابوو و ئاتاجی یارمه تی بوو. ده سه بجی یه کی له پیاوه کان به ره و لای رویشته و به باوه ش هه لیگرت و له جوگه له که په راندییه وه، ئیدی له وه به ره وه داینا و دهستی دو عاخوازیی بو هه لبری، ئینجا که و تنه وه ری.

له ماوه ی ئه و مه و دایه ی له سه فه ره که یان مابوو یان، ریواری دوو هم هه ر بیده نگ و گرژ بوو و وه لامی پرسیاره کانی براده ره که ی نه ده دایه وه. دوی چند سه عاتیکی گرژی، ئیدی بیده نگیه که ی شکاند و گوئی: 'بوچی ده ستت بهر ئه و ئافره ته که وت؟ بو ی هه بوو له خشته ت بیات! چونکه بو پیاو حه رامه دهستی بهر ئافره تیکی ئاوها بکه ویت.'

پیاوی یه که م به هیمنی وه لامی دایه وه: 'هاو پریم، من ئه و ئافره ته م هه لگرت و له وه به ری جوگه له که دامنا و له وئ وازم لئی هینا، لی تو له وساو هه یشتا هه ر هه لگرتو وه.'

'هه ندی که س ئاوه ان، شه مس گوئی، ترس و بیر کرده وه ی لایه نگرانه یان به شان هه لگرتو وه و ئه و باره قورسه ده پانپلیشینیته وه. که ر له ده می یه کیکت بیست گوا یا ناتوانیت له و په یوه نندییه ی نیوان من و باوکت ټیگات، پتی بلئ با مه ژگی خوی بشواته وه.'

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۱۵ى حوزىران ۲۰۰۸

بېرسىت و بلىت چۆن بووم به سۆفى؟ منىش پىت دەلىم له نىوان شه و
و پۇژىكدا نه بووم به سۆفى.

ناوى راسته قىنهم كرىگ ريتشارد سۆن-، له شارى كىنلق تشپىرقى
له دايك بووم، كه به ندهرىكى دووره و دهكه وىته ناوچه به رزاييه كانى
ئوسكوئله نداوه. كه رابردووم بىردهكه وىته وه، به ئهله ايهكى زۆره وه به له مى
پاوكردن و ئه و گه نجانهم بىردهكه وىته وه كه بارى قورسى ماسىيان
هه لگرتبوو، هه روه ها پيشووى گژوگىاي ده رىاييم بىردهكه وىته وه كه چون
مارى سهوز شۆرپووبوونه وه، ئه و بالنده فیتووكه رانهى كه به درىژايى لمى
كه نارهكه ده فرين و كرمىان هه لده گرتيه وه، ئه و گژوگىايانهى له هه ندئ شوئى
ده گمهن و سهخت ده روان، هه روه ها بۆنى تىژ و سوئرى ده رىام
بىردهكه وىته وه. ئىدى ئه و بۆنه و سه ربارى بۆنى چىاكان و ده رىاچه كان و
ئه و دلىاييه خه ماوييهى كه بالى به سه ر ژيانى ئه و رووپاى دواى جهنگدا
كىتسابوو، پاشخانى مندالىى منيان پىك هىنابوو.

له كاتىكدا له شهسته كانى سه دهى بىسته م جيهان لىژ بووبووه وه و
بووبوو به شانۆى خۆپيشاندانى قوتابىيان و فراندنى فرۆكه و هه لگىرساندنى
شۆرشه كان، من له هه موو ئه وانه دووربووم و له سووچىكى هىمن و سهوز
خۆم مت كردبوو. باوكم كىتبخانه يه كى بۆ فرۆشتنى كىتپى به كارهينراو هه بوو،
دايكمىش ئه و مه رانهى به خىوده كرد كه خورىه كى زۆر نايابيان هه بوو. له
مندالىمدا هه ستم به له زه تى ئه و ته نىاييه ده كرد كه شوانه كه تىندا ده ژيا،
هه روه ها ئه و هه ستهى كه كىتيفروش هه يه تى. پۇژانىكى زۆر به سه ر

درهختیکی به ته مه ندا هه لده زنام و ديقه تی ديمه نی دهو روبه رم ددها و پيم وا بوو که من هه موو ژيانم له وئ به سه رده به م. دلم ئه لهای سه رکيشی دهکرد، به لام کينلو تشپيرقيم زور خوشده ويست و به خته وهر بووم و بپوام به شته چاوه پوانکراوه کانی ژيانی خوم هه بوو. ئاخو چون بزنام که خودا نه خشه يه کی تری داناوه؟

دواي ئه وهی گه يشتمه ته مه نی بيست سال که متر، دوو شتم دوزييه وه که بۆ هه تاهه تايه ژيانميان گۆری، يه که میان ئامیری وينه گرتنی پيشه يی بوو، ئه وه بوو ناوی خوم له خولیکی فيزبوونی وينی فۆتوگرافي تومارکرد و نه مده زانی که خوو دده مه شتی به دريژايی ژيانم به حه زیکی لاهه کیی داده نيم. دووه میان خوشه ويستی بوو. ئه وه بوو ئافره تیکی هۆله نديم خوشويست که ناوی مارگو بوو که له گه له دهسته خوشکه کانيدا به ئه وروپادا گه شتی دهکرد.

مارگو هه شت سال له من گه وره تر بوو، بالابه رز و جوان و لامل بوو. خوی به بۆه يمی و نموونه يی و راديکالی داده نا و تیکه لاوی هه ردوو په گه زه که ی دهکرد، چه پره و ئازاوه گير و فره پۆشنبيری و چالاکی بواری مافی مرؤف و چالاکی به ره له ستکاری پۆشنبيری باو بوو، هه روه ها ميينه يه کی ژينگه پاريز بوو. ئه مانه زاراوه گه لی بوون گه ر يه کی له باره يانه وه پرسيايی لی کردبام نه مده زانی پيناسه يان بکه م، به لام هه ر له سه ره تاوه سه رنجم دا که ئه وه شتیکی تر ده گه يه نیت: ئافره تیکی ئه مبه ر و ئه و به رکه ر. مارگو ئافره تیک بوو ده يتوانی له چه ند خوله کيکدا له نيوان دلخوشييه کی زيده پۆ و خه مۆکيه کی ته نکدا بيت و بچیت. زور دهمده می بوو و هه ميشه به و شته توورپه ده بوو که خوی به دوو پووی (شينوازی ژيانی بۆرژوازيانه) ليکی ده دايه وه. هه ولی ددها له هه موو ورده کاريه کانی ژيان بگه ریت و دزی کۆمه لگه جه نگی به رپا ده کرد. تا پۆزی ئه مپۆمان ئه وه م له لا بووه ته مه ته ليک که هيشتا ده سته برداری نه بووم و وازم ليی نه هيئاوه، به لکو خوم داوه ته ده ست گيتراوی که سايه تيه ده مده مييه که يه وه، چونکه له خوشه ويستی ئه ودا نوقم بوو بووم.

مارگۇ پىنەۋپەزىيەكى بىۋىنەبوو، ھەرچەندە لىۋانلىق بوو لە بۇچوونى شۆرەشگىنرەنە و بويىرىيەكى رەھا و داھىنەرەنە، ھاۋكات گوللىكى دەستىردى فەشەل بوو. ئىدى بىر يارم دا پىشتى بگرم و بىپارىزم، نەك ھەر لە دىنای دەرەۋە، بەلگولە نەفسى خۇيشى بىپارىزم. ئايا ئەۋەندەى من خۇشم دەۋىست، ئەۋىش منى خۇش دەۋىست؟ پىم وا نىيە، بەلام دەمزانى كە ئەۋ بە شىۋازە خۇپەرسىتىيەكەى خۇى كە برىتى بوو لە پوخاندنى خود، خۇشى دەۋىست.

بەم جۆرە تەمەنم بىست سال بوو لە ئەمستردام گىرسامەۋە، ئىدى لەۋى ھاۋسەرگىرىمان كرد. مارگۇ كاتى خۇى بۇ ئەۋ پەنابەرەنە تەرخان كرد كە بە ھۆكارى سىياسى يان مرقىي پوويان كرده ئەۋروپا. بەۋاى كارەكەيەۋە لە پىخراۋىك كە سەرپەرشتىي پىۋىستى پەنابەرەكانى دەركد، كۆمەكى ئەۋ زىانلىكەۋتۋانەى دەركد كە لە ھەموو شىۋىنكى دىناۋە بۇ ھۆلەندا ھاتىبون و ئەمىش بوۋبوو بە فرىشتەى فرىادپرەسىان و زۆر لەۋ خىزانانەى لە ئەندۇنىسىا و سۇمال و ئەرژەنتىن و فەلەستىنەۋە ھاتىبون، ناۋى كچەكانى خۇيان نا مارگۇ.

لى من ئەۋەندە بايەخم بە شتە گرىنگەكان نەدەدا، چۈنكە سەرقالى ئەۋە بووم پلەم بەرز بىيەتەۋە. دۋاى ئەۋە لە كۆلىزى كارگىرى دەرچووم، لە كۆمپانىيەكى ئىۋدەۋلەتى كارم كرد. مارگۇ گۈيى بە بارودۇخم يان موۋچەكەم نەدەدا، ئەمەش ۋاى لىكردم تەماحم بىكەۋىتە سەر ۋەدىيەنى دەستكەتى تورپەھات. زۆر تىۋوى دەسەلاتخۋازى بووم و دەمەۋىست دەۋسى دەست و پەنجەم بەسەر ھەموو دىنادا جىيەيلىم.

پلانم بۇ ھەموو ژيانمان دانابوو، بىر يارمان دابوو دۋاى دوو سال ئىنجا مىندال بىخەينەۋە. دوو كىژۆلە ئەۋ ۋىنەيەيان تەۋاۋ دەركد كە لە ھىزرى خۇمدا بۇ خىزانلىكى نمۈنەيى ۋىنەم كىشاپوو. لەۋ بانەپۇژەى لە بەردەممان دىاربوو دلىا بووم. لە ۋلاتىك دەژيان لە ھەموو ۋلاتانى سەر زەۋى ئاسايشى زياتر تىدا بوو، يەككى نەبوو لەۋ ۋلاتانەى كە ئازاۋەيان تىدا بلاۋبوۋبوۋەۋە خەلكى ۋەك ناركاژىكى ئاۋ لىپراۋ بە لىشاۋ پوويان دەركد ئەۋروپا. لە ھەرەتى لاۋىتى بوۋىن و تەندروسىتىيەكى باشمان ھەبوو و يەكترمان خۇشەۋىست.

ئىستا زۆر ھەستەمە بېروابكەم كە من گەشتومەتە تەمەنى پەنجاوچار
سالى و مارگو مردوۋە.

مارگو يەكجار لەشساغ بوو، لە سەردەمىكدا ئەو پوۋەكخۆر بوو، ھىشتا
ئەم وشەيە نەناسرابوو. ھەولى دەدا خواردنى تەندروست بخوات و بەردەوام
وەرزشى دەكرد و ھىچ دەرمانىكى نەدەخوارد. دەموچاۋە پەريئاساكەى
تەندروستى لى دەتكا و بەردەوام جەستەى بارىكەلە و لاواز بوو. بە جۆرى
بايەخى بە خۆى دەدا لەگەل جياوازىي نىوان تەمەنمان، من لەو بەتەمەنتر
دىاربووم.

مارگو بە شىۋەيەكى چاۋەپواننەكراو مردنىكى ئاسايى مرد. شەۋىكيان
لەدواى سەردانىكى بۆ لاي پۆژنامەنووسىكى پووسى كە داواى پەنابەرىتى
كردبوو، لە گەپانەدەدا لە ناوہراستى رىگەى خىرا ئۆتۆمبىلەكەى پەكى
دەكەۋىت. ئىدى شتىكى كردبوو لەگەل كەستىي راستەقىنەى ئەودا نەدەگونجا.
ئاخر ئەو ژنىك بوو بە كەمى وابەستەى ياساكان بوو. ئىدى لەجىياتى ئەۋەى
چار لايتى ھەلبكات و چاۋەپىي بەھاناھاتنەۋە بكات، ئۆتۆمبىلەكەى
جىدەھىلەت و بەپى بەرەو گوندىكى نرىك دەپوات. چاكەتىكى خۆلەمىشى
تارىك و پانتۆلىكى تۆخى لە بەر بوو و ھىچ ئاماژەيەكى ۋەك لايت يان ھەر
شتىك واى لى بكات كە بىنرى، پىي نەبوو. ئىدى بارھەلگرىك كە لە
يۆگسلاۋىاۋە دەھات لى دەدات. شوفىرەكە گوتبوى نەيدىۋە، چونكە مارگو
بەتەۋاۋى لەنىو تارىكەشەۋەكەدا تۋابووۋە.

پۆژانىك گەنج بووم. خۆشەويستى چاۋەكانمى بۆ ژيانىكى جوانتر
كردەۋە، بەلام دواى ئەۋەى ئەو ژنەى كە خۆشم دەويست لەدەستم دا،
گۆپانىكى گەرە لە شىۋەمدا پوۋى دا، ئىدى نە ئەو لاۋە بووم و نە ئەو پياۋە
پىگەيشتوۋە، بەلكو بووم بە ئاژەلنىكى سىندمكراو. ئەم قوناغەى ژيانم ناو دەنم
پىتى (س) لە وشەى (سۆفى).

ھىوادارم بەم نامە درىژە بارتم گران نەكردىت.

لەگەل خۆشەويستىم.

عەزىز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەه‌وای ئەو شەرمەزارییەیی که له مزگەوتەکه تووشم بوو، ئیدی خاوەن سۆزانیخانەکه پێگهی نەدەدام بۆ هیچ شوێنی دەرچم و بۆ هەتا هەتایە له سۆزانیخانەکه بووم بە بەندکراویک، بەلام ئەوە بیزاری نەدەکردم، چونکه ئارەزووم له هیچ شتێک نەما بوو.

ئەو دەموچاوه‌ی که به‌یانی هەموو پۆژیک له ئاوی ئەویدا سلاوی لێدەکردم تا دەهات زەردتر هەلده‌گه‌را، قژم شانە نەدەکرد، یان پوومه‌ته‌کانم هەلنەدەگلۆفی تا پهنگی سووراوه‌که بگرن. کچه‌کانی دیکه خەریکبوون له پووخسارم دەپه‌وینه‌وه له‌بەر ئەوه‌ی سه‌رنج‌راکێش نەبوو، ده‌یانگوت سه‌روسه‌کووت وا ده‌کات مه‌عمیله‌کان بته‌کینه‌وه. پهنکه قسه‌که‌ی ئەوان راست بوو. پۆژیکیان پێیان گوتم که مه‌عمیلێک سووره له‌سه‌ر ئەوه‌ی بمیینیت، بۆیه هه‌ستم به‌ دانیاییه‌ک کرد.

کاتی بۆم ده‌رکه‌وت که ئەوه پێپرسه، ترسم لێنیشتم. که له ژووره‌که‌دا به‌ ته‌نیا له‌گه‌لیدا بووم، لێم پرسی: 'حه‌سه‌سیکی وه‌ک تو لێزه چی ده‌کات؟'. به‌ ده‌نگیکی قورسی هێماداره‌وه گوتی: 'ده‌ی باشه. خۆ هاتنی من بۆ سۆزانیخانەیه‌ک له‌ چوونی له‌ شفرۆشیک بۆ مزگه‌وت نامۆتر و سه‌یرتر نییه‌'. گوتم: 'من دانیای بووم که له‌و پۆژه‌دا ده‌ته‌ویست بمکوژیت. من به‌ ژیانم قه‌رزازی شه‌مسی ته‌وریزیم'.

وتی: 'جاریکی تر له‌ به‌رده‌م مندا ناوی ئەو زه‌ندیق و کافره قێزه‌وته به‌ ده‌مدا نه‌یه‌ت'.

‘نەخىر ئەو خوانەناس نىيە، نازانم چىم بەسەرھات، لى گويم لە خۆم بوو
 ئاۋاھ دەلنم: ‘لەو پۇژەۋە شەمسى تەۋرىزى چەند جارى سەردانى كىردۇم.
 ‘ئاۋاھ! دەرويشىك و لە سۆزانيخانە بىت!، پىپرس مشەمشىكى لىۋە ھات،
 ئەۋەم لا سەير نىيە.

ۋتم: ‘شەكە ۋا نىيە. ئەۋەى تۇ بىرى لىدەكەيتەۋە قەت ۋا نىيە.
 لەۋە پىش باسى ئەۋەم بۇ كەس نەكردبوو، ئىدى نازانم چى ۋاى لىكردم
 كە ئىستا ئەۋە بە پىپرس بلنم، بەلام شەمس لەم چەند مانگەى دوايىدا ھەموو
 ھەفتەيەك سەرى لىدەدام. نازانم چۆن دەيتۋانى بى ئەۋەى كەسىك بىيىنىت بە
 تايىبەتى خاۋەن سۆزانيخانەكە، دزە بكات و بىتە ناو سۆزانيخانەكەۋە. پەنگە
 كەسىكى تر مەزەندەى ئەۋەى بىكرىدەى كە جادۋوى رەش دەكات، بەلام
 دەمزانى كە ئەمە راست نىيە و شەمس پىۋىكى باشە- بىرۋادارە - و بەھرى
 تايىبەتى ھەيە. جگە لە دايكم لە كاتى مندالىمدا، شەمس تاكە كەسىك بوو كە
 بەبى بەرانبەر بە ناسكى و نىانى مامەلەى دەكردم. ھەر ئەو بوو فىرى كىردم
 گەر شەكە گەيشتە ئەۋەپەرى خراپىش، ناۋمىد نەبم. كە پىم گوت كەسىكى
 ۋەك من ناتوانىت لە پابردۋوى خۇى پزگار بىت، يەكسى لە پىساكانى
 بىرھىنامەۋە كە دەلەت: (پابردۋو لىكدانەۋەيە و ئايندە خەيالە. دىنا ۋەك
 ئەۋەى ھىلىكى راست بىت لەمىانەى پۇژگارەۋە ناجۋولەت، تا لە پابردۋەۋە
 بەرەۋ ئايندە بىۋات، بەلكو پۇژگار لەمىانەى ئىمەۋ لە ناۋەۋەماندا لە چەندىن
 لۆلەپى بىكۇتايىدا دەجۋولەت. ھەتاھەتايى زەمەنى پەھا ناگەيەنەت، بەلكو
 نەمرى دەگەيەنەت. گەر ويستت پووناكىي ھەتاھەتايى تاقي بىكەيتەۋە، ئەۋا
 دەبىت پابردۋو و ئايندە لە ئاۋەزت دەرەكەيت و لەنىۋ چركەساتى ئىستادا
 بۇيىت).

شەمس لەسەر قسەكەى بەردەۋام بوو: ‘ۋەك دەبىنىت، ئەم ساتەى ئىستا
 ھەموو ئەۋەيە كە بوۋە و ھەموو ئەۋەشە كە دەبىت. كاتى لەم راستىيە
 تىدەگەيت، ئىدى شتى نامىنىت لىنى بىرسىت، ئەۋسا دەتوانىت ھەتاھەتايە ئەم
 سۆزانيخانەيە بەجى بھىلىت.

* * *

پتپرس سهیری دهموچاوی دهکردم. وهک ئهوهی له ژووره کهدا کهسیکی دیکه مان له گه لدا بیت، چاوی راسته ی به رهو لاوه خپلکرده وه، کهسیک که من نه مده بینی، ئه مهش ترساندمی.

زانیم ئیدی نابیت باسی شه مس بکه م، قاپی بیرهم دایی و به په له هه لیقوراند.

که واته شاره زایت له چی هه یه؟، دوا ی ئه وه ی پتپرس قاپیکی دیکه ی بیره ی خواره وه، لئی پرسیم: ئه ری ئیوه ی کچان به هره یه کی تایه تیتان نییه؟ ئایا سه مای پوژه لاتی ده زانیت؟.

وتم به هره یه کی له م بابه تانه م نییه، ئه و به هره انیش که له رابردو ودا هه مپوون، دوا ی ئه وه ی تووشی نه خووشیه کی نادیار بووم، له ده ستم دان. ئی ئه گه ر خاوه ن سوزانیخانه کهش بژنه ویت شتی ئاوها به یه کیکی له مه عمیله کان ده لیم، ئه واهه ده مکوژیت، لی ئیدی گوئی پی ناده م. هیوام ده خواست که پتپرس ئه م شه وه ی له گه ل کچیکی ترده به سه ر ببات، به لام پتپرس هیوا برپاوی کردم، چونکه ده سستی به سه ربادان کرد و گوئی که ئه و گوئی به وه نادات. ئینجا کیسه یه کی ده ره ئنا و ماده یه کی قاوه یی سوورئامالی پژانده ناو له پی و هاویشتییه ده مییه وه و ده سستی به جوینی کرد، ئینجا لئی پرسیم: ئایا که میکت ناوی؟.

سه ری نه خیرم له قانده. ئاخه ده مزانی ماده ده که چییه.

تو نازانیت چیت له ده سست داوه، که له سه ر ته خسته خه وه که پاکشا جه سته ی سه ربووی پاده سستی تلیاکه که بوو.

له و ئیواره یه دا، پتپرس دوا ی ئه وه ی به وای بیره که و حه شیشه که وه هه سستی به خاوبوونه وه کرد، به شانازییه وه ده سستی به باسکردنی ئه و کاره ساتانه کرد که له مه یدانه کانی جه نگدا بینییوونی. وتی هه رچه نده که جه نگیزخان مردووه و لاشه که ی دارزاوه، به لام هیشتا سییه ر و تارمایی ئه و له گه ل سوپا کانی مه غولدا یه. هه ر تارماییه که ی ئه وه سوپای مه غول هانده دات په لاماری کاروانه کان بدات و دیهاته کان تالان بکات و داگیریان بکات، ئافره تان و پیوان سه ربپریت. ئینجا دوا ی ئه وه ی سه دان که س ده کوژران و بریندار ده بوون و ده یان که س دوا هه ناسه یان ده دا. باسی ئه و بینده نگییه ی بو کردم

که وهک سیپالئیکی تهنک له شهوانی زستانی سارددا بالی به سهر مهیدانی
 جهنگدا دهکیشا. به دهنگیکی ئالۆز گوئی: "ئهو بیدهنگییهی که دواي
 کارهسانیکی گهوره بال دهکیشیت له هه موو ئهو دهنگه بیستراوانهی سهر
 زهوی هیمتره".

به ورته ورت گوتم: "شته که زۆر خه مین دیاره".

له ناکاو قسه کان چکیان کرد، ئیدی شتی نه بوو قسهی له سهر بکهین. قۆلی
 گرتم و به رهو سهر جیخه وه که پالی نام و جلهکانی له بهر داکه ندیم. چاوهکانی
 بیشه رمانه تر و دهنگی بهرتر بوو. بۆنی تیکه له یهکی له بۆگه نی حه شیش و
 ئاره قه و برسیتی لینه هات. مسه کۆله یهکی توندی لیدام. هه ولیم دا خۆم
 بخه مه لاوه و رانه کانم خاوبکه مه وه تا ئازاره زۆره کهم سووک بکه مه وه، به لام
 به هه ردوو دهستی فشاریکی توندی خسته سهر سینگم و له شوینه کهی خۆم
 وشکی کردم. ئیدی وهک بوو که له یهکی بزواو که دهستی نادیار بیجوولیتیت
 به بانمه وه دهیهینا و دهیبرد تا پژانندییه ناوم. دیاربوو که ئهو توو پهیه و
 گیلانه دهجوولایه وه. ترسام که دووباره بکه ویته وه سهر باری پهیوون، به لام
 له پر هه موو شتی کۆتایی هات. هینشتا له بانم بوو و به رقه وه دیقه تی ده دام، وا
 دیاربوو ئهو جهسته یه ی که پیش چهند چرکه یه ک ورووژاند بووی، ئه میستا
 بوو بوو به مایه ی قیزهاته وهی.

"جله کانت له بهر بکه"، فه رمانی پیدام و خۆی خسته لاوه.

جله کانم له بهر کرد و به تیل چاو سهیریم ده کرد ئه ویش که من تلیاکی
 خسته ده مییه وه و گوئی: "ده مه وئ له ئیستا به دواوه بیته دۆستم"، به دهم
 قسه وه قه پۆزی به رهو ده ره وه ده ره پاندم.

پووی نه داوو که مه عمیله کان داوای شتیکی وام لی بکه ن. خۆم ده مزانی
 ئه م جوړه شته چاره سهر بکه م، ئیدی بیروکه یه کی درۆم هه لده به ست و وام
 پیشان ده دا که گوا یا له و زیاتر خزمه تی که سی تر ناکه م و دۆستی ئه وم، به
 مه رجی بۆ رازی کردنی خاوه ن سۆزانیخانه که پاره یه کی زۆرتر بدات، به لام
 ئه مرۆ نه مو یست خۆم ئاوها پیشان بده م.

وتم: "نا توانم ببم به دۆستت، چونکه به م زوانه ئه م سۆزانیخانه
 جیده هیلیم".

پېپرس وهک ئه وهی سه مه ره ترين شتی له ژيانيدا بيسستيت، له قاقای پېنکه نینی دا، ئینجا به دلناییه کی ته واهوه وتی: "توانیت ئه وه بکیت".

دهمزانى که نابیت به ره و پرووی بیمه وه، به لام خۆم پى به رزه وت نه کرا و گوتم: "من و تو ئه وه نده جیاوازیمان نییه. له مه وه بهر هه ریه که مان شتگه لیکمان کردووه زۆر لای ژیانین، به لام تو به وای پینگه و ریشوینی مامته وه به هه سهس (پاسه وانی شه وانه) دامه زراویت، لى من مامیکم نییه پشتم بگریت". دهمچاوی پېپرس وشک هه لگه را، له تو وره ییان چاوه ساردوسپه کانی کرانه وه. به ره و لام ته کانی دا و به پرچ رایکیشام. به گرمه گرم گوتی: "من له گه لندا نهرم بووم، تو خۆت به چى ده زانیت؟".

زارم هه لینا تا شتی بلیم، به لام ئازاریکی تیژ بیدهنگی کردم. پېپرس مسته کۆله یه کی توندی به دهمچاومدا کیشا و به ره و دیواره که ره تی پندام. ئه مه یه که م جار نه بوو ئاوها لیم بدن، مه عمیلیکی زۆر لیان دابووم، به لام نه که به م دلپه قییه.

* * *

پېپرس له سه ر زه ویه که ته ختی کردم و به جنیودان به توندی به پیله قه کهوته ویزه ی باسکه کانم و لاقه کانم. هه ستم کرد له ژيانمدا سه مه ره ترين ئه زموونم بینی. له و ساته دا پېچم ده خوارد و ئازارم ده چه شت، جه ستم له بهر زه بری هه ر لیدانیکدا ده پلێشایه وه، ئیدی پۆحم - یان وام هه ست ده کرد که ئه وه پۆحمه - له جه ستم جیا ده بیته وه و ده بم به کۆلاره یه کی کاغه زینی ئازاد. دواى که مه کیک له بۆشاییدا ده ستم به خولانه وه کرد، ئیدی وهک ئه وه ی تو و پرده رابیتمه نیو سه ره تای دروستبوونیکى هیمنه وه و بهر هیچ شتیک نه که ویت و شوینیکیش نه بیت په نای بۆ بهیت، به ئاسانی ده ستم به خولانه وه کرد و به سه ر په ریزی گهنمی تازه دره وکراودا فریم. له وئ (با) له چکی سه ر کچانی جوتیاری ده فراند، له شه ویشدا لیتره وه لئ (با) گۆله ئه ستره کان چه شنی ئاگری یاری تروسکاییان دهدا. وا دیاربوو خه ریکبووم ده که وتم، به لام من پووه و هه و ده که وتم، به ره و ئاسمانی قوول و بیین.

ئاخۇ من له گيانەلادا بووم؟ ئەگەر ئەمە مردن بىت، ئىدى نامترسىنىت. كەمى پەژارەكەم سووک بوو. له شويىنكى پاك و رەھا سووک كەوتم، ناوچەيەكى ئەفسووناوى و بوو له توانای هيچ شتيكدا نەبوو بەرەو خوار پامبکيشيت. له ناکاو زانيم كه من له سهخترين دۆخی ترسدام، كه چى له نەترسانی خۆم سەرم سوپما. ئەى هەر ترسى ئەو ئازاردانە نەبوو وای ليکردم به دريژايي ئەم ماوهيه نهويزم سۆزانيخانهكه جي بهيتم؟ ئىدى مادام له مردن ناترسم، به خوشحالييهوه زانيم كه من ئەم كوني جرجانه جيدههيلم. شەمسى تەوريزى راستى دەوت، تەنھا پيسسيهك ئەو پيسسيهيه كه له ناوهوهى مرقدا مۆلى خواردوو. چاوهكانم نوقاند و كەسيىيهكەى ترمم ويناكرد، پاك، تۆبەكار، گەنج. ئىدى سۆزانيخانهكەم بەجي هيشت و دەستم بە ژيانىكى نوئى كرد، كه پربوو له لاويتى و پروابهخوبوون، ژيانىك ليوانليو له ئاسايش و ئارامى و خوشەويستى. هەرچەندە خوینم لەبەر دەپويشت و باسكەكانم تريوه تريويان دەكرد، بەلام ديدىكى دلبزوین و يەكجار راستەقىنە بوو. بى دەستی خۆم، بزەم كەوتە سەر ليوان.

کیمیا

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەتەمابووم دەربارەیی قوولترین ئاستەکانی خویندەنەوێ قورئانی پیرۆز
لەگەڵ شەمسێ تەوریزی قسە بکەم و پرسپاری لێ بکەم، لێ چەند هەفتەیەک
بوو هەلم بۆ هەلنەدەکەوت. هەرچەندە ئێمە لەژێر یەک میچدا دەژیاین، بەلام
قەت چاومان بە یەکتەر نەدەکەوت. ئەم بەیانییە خەریکی حەوشەمالین بووم، لە
تەنیشتمەوێ پەیدا بوو و وام بە خەیاڵدا هات کە سەرودلی لە دۆخیکدا یە
دەکرێ قسەیی لەگەڵدا بکری. ئەم جارە نەک هەر توانیم بۆ ماوێیەکی زۆرتر
قسەیی لەگەڵدا بکەم، بەلکو توانیم تەماشای چاوەکانیشی بکەم.

“کیمیای ئازیزم، کاروبار چۆن دەپوات؟”، بە خوشییەوێ پرسیی.
شەمس وەک ئەوێ هەر ئێستا لە خەو رابوو بێت یان خەوئێکی دیکە
دییەت، خاوەنچەک دیاربوو. زانیبووم کە خەوێ دەبینیت و ئەمێستا
فێربوو بوو ئاماژەکانی لێکەدایەوێ. ئاخەر هەر جارێ خەوێ دیبا پەنگی زەرد
هەلەدەگەرا و چاوەکانی خەوێ دەبوون.

“بەم زووێ زریانێک هەلەدەکات، شەمس ورتەورتێکی کرد و چاوی
بەرەو ئاسمان هەلبێی کە خەریک بوو کە پێوێیەکی خۆلەمێشی دەکرد و یەکەم
بەفەربارینی سەلەکەیی پادەگەیاندا.

پێم وا بوو هەلەکەیی لەبارە تا ئەو پرسپارەیی لێ بکەم کە دەمێ بوو لە
خەیاڵدا بوو. بە وریاییەوێ و تەم: “لە یادەمە کاتێ پێتگوتم کە هەموومان بەپێی
قوولیی بیرکردنەوێمان لە قورئان تێدەگەین؟ لەوساوە دەمەوێست دەربارەیی
ئاستی چوارەم پرسپارت لێ بکەم.”

شەمس ئاوپرى لى دامەۋە و خەرىكبوو نىگاي پوخسارم بسووتىنىت.
حەزم دەکرد بە بايەخەۋە تەماشام بکات، چونكە تا دەھات قۆزتر دەھاتە
بەرچاوم، بە تايبەتى ئەو دەمەي لىۋەكانى كرژ دەكردەۋە و كەمى تەۋىلى
تىكدەنا.

گوتى: "ناكرى ۋەسپى ئاستى چوارەم بكرى، چونكە دواي ئەۋە قۇناغىك
ھەيە زمان لە ئاستىدا دەستەوسانە. كاتى دەچىتە ھەرىمى عەشقەۋە ئىدى
حەۋەجەي زمان نابىت".

ۋتم: "ئومىدەۋارم پۆزى بىت بچمە نىۋ ھەرىمى عەشقەۋە، دەسبەجى
شەرم داىگرتەم، بەلام لەسەرى رۆيشتەم: "مەبەستم ئەۋەيە تا بتوانم قورئان بە
دېدىكى قوۋلترەۋە بخوئىنمەۋە".

سوۋكە بزەيەكى سەير لەسەر لىۋەكانى شەمس نەخش بوو و گوتى:
"گەر ئەۋە لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت، دەتوانىت ئەۋە بكەيت، ھەروەھا
دەتوانىت لە شەۋلى چوارەمدا خۆت نوقم بكەيت تا دەگەيتە جۇگەلەكە".

من ئەم ھەستە تىكەلەيەم بېرچوۋبوۋەۋە كە جگە لە شەمس كەسىكى تر
نەيدەتوانى بېوروۋىتىت. ئەو دەمەي بە تەنىشتىيەۋە دەۋەستم، ھەست دەكەم
كىژۆلەيەكم و سەرلەنۆي فېرى بىنەماكانى ژيان دەبم، يان ئافرەتېكم و ئامادەم
گېرى ئاگرى ژيان لە منداالدانى خۆم بەربدەم.

لىم پرسى: "مەبەستت لەۋە چىيە ئەگەر لە ناۋەۋەتدا خۆى مت كرديت؟
مەبەستت چارەنۋوسە؟".

"بەلى ئەمە راستە، شەمس سەرى لەقاند.

"بەلام واتاي چارەنۋوس چىيە؟".

"ئاتوانم پىت بلىم چارەنۋوس چىيە. ھەموو ئەۋەي دەربارەي چارەنۋوس
بتوانم بۆتى باس بكەم لە يەككى لە چل رېساکەي عەشقدا بەرجەستە دەيىت:
(چارەنۋوس ئەۋە ناگەيەنېت كە ژيانت بە چارەنۋوسىكى ھەتمىيەۋە بەندە،
بۆيە گەر ھەموو شتەكان بىر چارەنۋوس جى بھىلىت و ھاۋبەشى لە ژەنىنى
مۇسقىاي گەردوون نەكەيت، بەلگەي نەزانىنى رەھايە. مۇسقىاي گەردوون
ھەموو شوئىنىك دەگرىتەۋە و لە چل ئاستى جياواز پىكدىت. چارەنۋوسى تو

ئەو ئاستەيە كە ئاوازی خۆتى تىدا دەژەنیت، رەنگە ئامىرى مۇسقىفەكت نەگۈرپىت، بەلكو ئەو پلەيە دەگۈرپىت كە لە ژەنىنىدا دەستەنگىنىت).

بە نىگايەكى شلەژاۋەو تەماشايىم كىرد، چونكە شەمس ھەستى كىرد بىنويستىم بە لىكدانەۋەى قسەكەيەتى. دەستى خستە سەر دەستم و بە ناسكى كوشىي و بە دوۋچاۋى قوۋل و خومارەۋە گوتى: 'با چىرۋكىكت بۆ بگىرمەۋە'.

ئەمە چىرۋكەكەيە كە بۆى گىرپامەۋە:

پۇژىكىيان كچىكى جىپىل دەر بارەى چارەنۋوسى خۆى پرسىياري لە دەرۋىشنىك كىرد. دەرۋىشەكە وتى دەى با پىكەۋە برۋىن و چاۋىك بە دىنيادا بگىرپىن. ئەۋەندەى نەبرد توۋشى كەژاۋەيەك بوون، بكوژىكىيان بۆ مەيدانىك دابوۋەپىش تا لەسىدارەى بدەن. دەرۋىش پرسىي: 'ئايا ئەم پياۋە لەبەر ئەۋە لەسىدارە دەدرى، چونكە يەككىك بۆ كرپىنى ئەۋ چەكەى كە ئەم يەككىكى پى كوشتوۋە، پارەى پىداۋە؟ يان لە كاتى تاۋانەكەدا يەككىك رپى لى نەگرتوۋە تا تاۋانەكە نەكات؟ يان لەبەر ئەۋەى دواچار دەستگىر كراۋە؟ ئايا لەم مەسەلەيەدا ھۆ و ئەنجام لە كوئىن؟'.

قسەكەم پىنى برى و گوتىم: 'ئەم پياۋە بۆيە لەسىدارە دەدرى، چونكە ئەۋەى كىردوۋىيەتى كارىكى قىزەۋنە و ئەمەش پاداشتى كىردەۋەكەيەتى. كەۋاتە ھۆكار ھەيە و ئەنجامىش ھەيە. شتى باش ھەيە و شتى خراپىش ھەيە، لە نىۋان ھەردوۋكىانىشدا جىاۋازى ھەيە'.

'ھىنى كىمىيائى جوان، شەمس ۋەك ئەۋەى لەپىر ماندوۋ بوۋىت بە دەنگىكى نەرم ۋەلامى دايەۋە، تۆ ھەزىت لە جىاكرىدەۋەيە، چونكە پىتت وايە ئەۋ جىاكرىدەۋەيە ژيان ئاسان دەكات. ئەى ئەگەر شتەكان بە شىۋەيەكى پوۋن نەبوۋنايە؟'.

'بەلام خودا داۋامان لىدەكات كە پوۋن بىن، ئەگىنا چەمكى ھەلال و ھەرام نەدەبوۋن، بەھەشت و دۆزەخىش نەدەبوۋن. ئەۋە بىننە بەرچاۋت كەر

نەتوانىت بە ئاگرى دۆزەخ خەلكى بترسىنىت، يان بە چۈنە بەھەشت پاداشت نەكرىن و ھان نەدرىن، ئەو لە دىئادا خراپەكارى زۆرتر دەبوو.

بەفرەكە بەدەم باوہ پەرتدەبوو، شەمس داچەمايەوہ تا لەچكەكەم توندبكاتەوہ. كەمەكتىك بە پىنوہ وشك وەستام، بۆنىكى خوشى لىندەھات كە تىكەلەيەك بوو لە بۆنى درەختى سەندەل و كارەمان، سووك وەك بۆنى خاكى پاش باران. ھەستەم بە گرپكى گەرمى نىو ھەناوم و شەپۆلىكى ئارەزوو لە نىوان لاقەكانم كرد. شتەكە سەير و تىدامان بوو، بەلام ئەو بە ھىچ جورى تىدا نەمايوو.

لە عەشقدا سنوورەكان تىكەل دەبن، شەمس بەدەم قسەوہ بە جورە مېھر و بايەخىكەوہ تى دەروانىم.

تۆ بلىيت دەربارەى عەشقى خودايى بدوئەت يان عەشقى نىوان ئافرەت و پىاو؟ يان ئاماژە بۆ ھەردووکیان دەكات؟ ئەى شتىك ھەيە كە ناوى (ئىمە) بىت؟

شەمس بەبى ئەوہى ئاگای لە غايەكانى من بىت، لەسەر قسەكانى پۆيشت و گوتى: "بە لای منەوہ حەلال و حەرام گرینگ نىن. من حەزدەكەم ئاگرى دۆزەخ بكوژىنمەوہ و ئاگر لە بەھەشت بەربدەم تا خەلكى لەپای خوشەويستىيەكى پاك و بىگەرددا، خودايان خوشبوئ".
وتم: "گەرەكە لەنىو خەلكى باسى ئەم شتانە نەكەيت. خەلكى خراپن، ئەوہى تۆ دەبلىيت ھەموويان تىيناگەن".

لەسەر پوخسارى شەمس بىزەيەك دەرگەوت كە نىشانەى ئازايەتى و بوئىرى دەگەياند. ئىدى رېگەم پىدا دىلم بكات، ناولەپە گەرم و قورسەكەى خستە ناو لەپم.

"رەنگە تۆ راست بكەيت، بەلام پىت وا نىيە كە ئەوہ زاتىكى گەورەترم پىدەدات تا بە ئاشكرا بۆچوونى خۆم دەربېرم؟ سەربارى ئەوہ، ئەو كەسانەى كە كەچىبن و گوئىشان گرانە. بە ھەرچۆر بەواى گوپچكە داخراوہكانيانەوہ، واى دادەنن ھەموو ئەوہى من دەبلىم كفرىكى تەواوہ".

‘هه موو ئهوانه ی به منی ده لئیت شیرین و جوانن’.

شه مس نیگایه کی کردم که نیشانه ی باوه پنه کردن و تا راده یه ک
سه رسو پمان بوو، لی من له و پتر سه رم سوپما، ئاخو چۆن ده کری شتیکی
ئاوها بلینم؟ تو بلئیت جلّه وم بۆ ههستی خۆم شل کرد بیت؟ دیاره جنۆکه یه ک
یان شتیکی له و جۆره دهستی لی وه شان دووم.

‘به داخه وه م، باشتر وایه ئیستا برۆم’، به دهم قسه وه راپه ریم.

له شه رماندا پروومه ته کانم داگیرسابوون، به وای ئه و شتانه ی که
وتبوومان و ئهوانه شی که نه مانو تبوون دلم که وتبووه خورپه خورپ. به په له
له حه وشه که به ره و ماله وه رۆیشتم، به لام کاتی پامده کرد، هه رئه وه تا زانیم
که له دالانه که تیپه ریوم. ئیدی له مه ولا ناتوانم ئه و راستیی هه رامۆش بکه م که
پنی گه یشتووم: ئه ویش ئه وه یه که من شه مسی ته ورینیم خوشده وئ.

شەمس

قۇنيا، كانوونى دووم ۱۲۴۶

بۇ ھەندى كەس دووزمانى و ناوزپاندنى خەلكى و جوين پيدانيان، سروشتى دوومەن. واتەوات و پروپاگەندەى زۆرم دەربارەى خۆم پىگەيشتونەتەو. لەوساوە ھاتومەتە قۇنيا، قسەوباسى ھەلبەستراوى زۆر بلابوونەتەو، بەلام بەو سەرم سورنامىنىت. ھەرچەندە قورئان دەلىت كە دووزمانى و ناتۆرەھەلبەستىن بۇ خەلكى گوناھىكى گەرەيە، لى زۆربەى بەشەر، مەگر چۆنھا، دىنا ھەولنادەن لەم بارەيەو خۆيان بەرزەوت بكن. ئەوان واز لە لاقرتیکردن بە سميئە تاشراوھەم ناھيتن، يان بەدواى ئەو ئافرەتە زىناكارانەدا دەگەپن تا بەردبارانيان بكن، لى كاتى شتەكە دیتە سەر دووزمانى كە لای خودا گوناھىكى گەرەيە، نازانن گوناھىكى گەرە دەكەن.

ھەموو ئەمانە چىرۆكىكم بىردەخەنەو.

رۆژىك پیاویك لە سۆفییەك نزىك دەبیئەو و بە ھەناسەبىركى پىی دەلیت: 'ھۆ سۆفى، ئەھا تەماشای ئەوى بکە، ئەوانە سینیان پىئە'.

سۆفییەكە بە ھىمنى وەلامى دایەو: 'جا ئەو چ پەيوەندییەكى بە ئیمەو ھەيە؟ ئایا شتەكە تاییبەتە بە ئیمەو؟'.

پیاوھەكە ھاواری كرد: 'ئاخر ئەوانە ئەو سینیانە بۆ مالى ئتو دەبەن. ئەى ھىشتا شتەكە پەيوەندییە بە تزوہ نییە؟'.

مەخابن! خەلكى بەردەوام چاویان بریوہتە سەر سینیى ئەوانى تر، جا لەبرى ئەوہى خەرىكى کاروبارى تاییبەتى خۆيان بن، بپیار لەسەر ئەوانى دیکە دەدەن. سەرم لەو شتانە سوردمىنى كە ھەلیدەبەستىن! ئاخىر كاتى گومان لە يەكێك دەكەن و ناوى دەزپىنن، خەيالى سەركىشيان سنوور

تیده په پښت. له م شارهدا هندی پښان وایه که من سهرکرده یه کی نه پښی
 گروو پښکی تلپاکیه کانم، به لکو هندیکیان له وه دوورتر ده پون و بانگه شوی
 نه وه ده کهن که گویا من کورپکی دیکه ی ئیمام ئیسماعیلیم له قه لای نه له موت،
 ههروه ها ده لښ که من خه ریکی نه فسوون و جادووی په شم و نه فرهت له هر
 که سیک بکه م ده سبه جی ده مریت، ههروه ها هندیکی دیکه تومه تیکی قیزه و نپان
 خستووه ته دووم که گویا جادووم له پومی کردووه، جا بق نه وه ی نه م
 جادووه به تال نه بیته وه، ناچارم کردووه که به ره به یانی هه موو پوژی
 شوربای مار بخوات.

کاتی نه و چنه چنه ده ژنه وم، پنده که نم و جپان ده هیلم. ئاخر له وه
 زیاتر چیم له ده ست دیت؟ نه و رقه ی نه وان هه لیان گرتووه چ زیانیک به
 ده رویشیک ده که یه نیت؟ نه گهر ده ریا هه موو دنیا قووت بدات، مراوی چ باکی
 هه یه؟

به لام من هه ست ده که م هندی که سی ده ورو به رم په ژاره دایگرتوون، به
 تایبه تی سولتان وه له ده، که لاویکی ژیره و دلنیم به م زووانه ده بیته
 یارمه تیده ری باوکی. ئینجا کیمیا، کیمیا ی جوان.. که نه ویش دوودل دیاره،
 به لام له نیو هه موو نه م زوریلتییه دا له هه مووی خراپتر نه وه یه که
 تانه وته شه ریکی زور بهر ناوبانگی پومی ده که ویت. ئاخر نه و ده که من
 پرانه ها تووه قسه ی ناشیرینی خه لکی بژنه ویت. که ده بینم هندی کالقام قسه ی
 سووکی له باره وه ده کهن، خه مبار ده بیته، زور ئازار ده کیشم. له ناخی
 مه ولانادا جوانیه کی یه کجار زور هه یه، به لام له ناوه وه ی مندا برپکی جوانی
 و برپکی دزیوی هه یه، بویه من له و زیاتر ده توانم مامه له له که ل کریتی
 خه لکیدا بکه م، به لام زانایه کی سه نگین که له که ل په روشی و به ره نجامی
 لوژیکی راهاتیت، چون بتوانیت به ره نگاری قسه ی پرپو وچی نه زانان
 بیته وه؟

سه یر نییه که محمه د پیغه مبه ر وتوویه تی: "من به زه یم به سی جوړه
 که سدا دیته وه: نه و ده وله مه نده ی سامانه که ی له ده ست داوه، نه و به پښه ی که
 پښی له ده ست داوه، نه و زانایه ی نه قامان ده وریان داوه."

پهنگه ئه وه له قازانجی رۆمیدا بیت. ناوزپاندن پهگه زیکی ئازاربه خشه،
 به لکو بۆ گۆرپینی ناوه وهی رۆمی پتویسته. ئه ویک به درپژایی ژیا نی هه موان
 پیزیان لیگرتبوو و سه رسامی بوون و لاساییان ده کرده وه و خاوه ن
 ناوبانگێکی بیهگه رد بوو، ئیستا نازانیت چۆن ده بی خه لکی خراپ لیتی تیبهگه ن و
 په خنه ی لیبهگه رن. قهت ههستی بهو لاوازی و ته نیاییه نه کرده وه که ناوبه ناو
 خه لکی تر ههستی پی ده که ن، خو که سیش نه فسی به رزی ئه وی
 نه پرووشاندو وه، به لام ئه و ئاتاجی ئه وه یه. له گه ل ئه وه ی ناوزپاندن و
 قسه بۆه لبه ستن ئازاربه خشه، به لام بۆ سۆفیه کی که پیده سوود به خشه،
 ئه مه ی خواره وه پێسای سییه مینه: سۆفی پراسته قینه ئه وه یه، ته نانه ت گه ر له
 هیهچیش تاوانبار بکری و له هه موو لایه که وه هیرشی بکریته سه ر، ئه و ته نها
 وشه یه کی ناشیرین به ره و پرووی په خنه گره کانی ناکاته وه و به ئارامیه وه
 به رگه ده گریته. سۆفی گازانده له که س ناکات. ئاخه چۆن ده کری دوژمنیک
 یان پکا به ریک یان ته نانه ت (ئه وانی دیکه یه ک) هه بن، له کاتیکدا له پله ی
 یه که مدا (نه فسیک) نه بیت؟ چۆن ده کری یه کیک هه بیت گله یی لی بکات، له
 کاتیکدا جگه له (تاک و یه کتا) که سی تری تیدا نییه؟

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ى حوزىران ۲۰۰۸

باوانەكەم ئىيلا، ئەوسا بەوپەرى نىيانييەو داوات لىكردبووم كە دەربارەى خۆم زۆرتىرت بۆ باس بكەم. لە راستىدا ئاسان نىيە دەربارەى ئەم ماوئەى ژيانمىت بۆ بنووسم، چونكە ھەندى شىم دىنئىتەو ىاد، نامھەوئى دووبارە بىرى خۆمىيان بىنمەو. لەگەل ئەوئەشدا بۆتايان باس دەكەم:

دوای ئەوئەى كە مارگۆ مرد، گۆرانيكى گەورە بەسەر ژيانمدا ھات. دوای ئەوئەى ھاوئىشىنى كۆمەلنى (مدمن - خووپتوھگر)م كرد، لە ئەمستردام شەوانە ھاتوچۆى يانەكانى سەمام دەكرد كە لەو پىش ھاتوچۆم نەدەكردن. ئىدى لە شوپتە ناشايستەكاندا بەدوای رابواردن و دەستگەرمكردنەوئەدا دەگەپام. ئاواھا بووم بە بوونەوھرىكى شەوگەر و تووشى كەسانىك بووم كە نەدەبوو تووشيان بىم، لەئىو نوئىنى كەسانى نەناسدا بىداردەبوومەو. بەم ئاواھايە لە ماوئەى چەند مانگىكدا كىشىم پتر لە بىستوپىنچ رەتل كەمىكرد.

بۆ يەكەم جار لە ژيانمدا ھىروئىنم ھەلمزى و پشامەو و نەخۆشكەوتم، نەخۆشى گەياندمىيە دۆخىك بە درىژايى رۆژەكە نەمدەتوانى سەرم ھەلبرم، چونكە جەستەم ماددەى سىركەرى رەتدەكردەو، ئەمەش ئاماژەيەك بوو بەرەو پروم بووبووئەو، بەلام پەندم لى وھرنەدەگرت. دوای ماوئەيەكى كەم لەجىياتى ھەلمزىن، دەرزىم بەكار دەھىتا، وەك ماريوانا و تلياك و كوكايىن - ئىدى ئەوئەى بەردەستم كەوتبا تاقيم دەكردەو. زۆرى نەبرد تا بە جەستە و ئاوەزەو كەوتە دۆخى سەرلنىشئوان و شلەژانەو - ھەموو شىتىكم دەكرد تا خۆم بەسەر پتوھ بەئىلمەو.

که دهچومه دۇخی سەرگەرمییەو، پلانی سەیرم بۆ خۆکوشتن دادەنا، تەنانت جاریکیان وەک چۆن سوکرات خۆی ژەهرخواردو کرد، هەولم دا خۆشاوی شەوکه‌رانی* ژەهراوی بخۆمەو، بەلام دیاربوو کاریگەری ژەهرەکه بابی ئەو نەبوو کارم تێکات، یان ئەو گیایە پەشەیی که بە نهیتی له چیشخانەیه‌کی چینی کریم که خواردنی ئاماده‌یان دەرۆشت، تەنها گیایەکی ئاسایی بوو، یان پەنگە فیلان لێکردیم و جۆره چایەکی سەوزیان پێ فرۆشتیم. چەندین رۆژ که به‌یانی له‌خه‌و راده‌بووم، خۆم له‌ شوینی نامۆ دهبینی‌یه‌و و که‌سیکی تازەم به‌ تەنیششت خۆمەو دهبینی. ئافره‌تان دهبانلواندمه‌و و ئاگادارییان دەکردم، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ناوه‌ومدا هه‌مان بۆشایی هه‌لیده‌کۆلیم. ئەو ئافره‌تانه‌ی دهبانلواندمه‌و و ئاگیان لێم بوو، هه‌ندیکیان له‌ تەمه‌ندا له‌ خۆم مندا‌تر بوون و بریکیان له‌ خۆم زۆر به‌تەمه‌نتر بوون. له‌ ماله‌کانیان دهمامه‌و و له‌سه‌ر جیخه‌وه‌کانیان دهنوستم و کۆتایی هه‌فته‌م له‌ کوخته‌کانیان به‌سه‌رده‌برد، خواردنیان بۆ دروست دەکردم و جلی خه‌وتنی میرده‌کانیانم له‌ به‌ر دەکرد، بۆ کرینی پتووستیه‌کانم له‌ بازار کارتی متمانه‌ی ئەوانم به‌کار ده‌هینا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئاماده‌ نەبووم که‌مترین ئەو خۆشه‌ویستییه‌یان پێ ببه‌خشم که‌ لێیان ده‌ویستم و بیگومان شایسته‌ی بوون.

ئەو ژيانە‌ی که‌ هه‌لم بژاردبوو به‌ خێرای زیانی گه‌وره‌ی لێدام. ئیدی کاره‌که‌م و هاوڕێکانم له‌ده‌ست دا، له‌ کۆتاییدا ئەو باله‌خانه‌یه‌شم له‌ده‌ست دا که‌ من و مارگۆ پۆژانیکێ زۆر به‌خته‌وه‌ریمان تیدا به‌سه‌ربردبوو. دوا‌ی ئەوه‌ی دەرکه‌وت که‌ ئیدی من توانای ئەم جۆره‌ شیوازی ژيانە‌م نه‌ماوه‌، له‌ نیوان چەندین مالی‌ هاوبه‌شی سادەدا ده‌ستم به‌ گۆزه‌گۆز کرد. له‌ پۆتردام له‌ یه‌کێ له‌م مالانه‌ پانزه‌ مانگ زیاتر مامه‌و، که‌ نه‌ دەرگای حه‌شه‌ی هه‌بوو، نه‌ هی ژووره‌و، تەنانت گه‌رم‌اوه‌که‌یشی دەرگای نه‌بوو. ئەوانه‌ی له‌وئ نیشته‌جێبووین له‌ هه‌موو شتی‌کدا هاوبه‌شبووین: سترانه‌کانمان، خه‌ونه‌کانمان،

---

* شەوکه‌ران: دهره‌ختیکێ ژه‌هراوییه‌ و گولیکێ سپیی هه‌یه‌ و لاسکه‌که‌ی سه‌وزه. له‌ کۆندا یۆنانیه‌کان وەک شیوازیکی کوشتن دهرخواردی ئەو که‌سانه‌یان ده‌دا که‌ فه‌رمانی له‌سپاردانه‌یان بۆ دهرده‌چوو. (وه‌رگیزی کوردی).

خه رجبیه کانمان، ماده هۆشبه ره کانمان، خواردنمان و جی خه وتنمان. ئیدی جگه له ئازار، له هه موو شتی کدا هاوبهش بووین، دواى سالانیک له ژيانى نێو ماده هۆشبه ره کان و به ره لایى، به ره و خواره و هى خواره وه شۆر بوومه وه و بووم به تارما ییه کى ئه و پیاوه ی که جار ان هه بووم. به یانییه که کاتى ده موچاوم دهشت، ته ماشای ئاوی نه کهم کرد، لاویکی ئاوها داهیزراو و غه مگینم به و شیوه یه قهت نه بینییوو. که پامه وه سه ره جیگه کهم و مینا مندا لیک له سه لای گریانم دا. له هه مان پۆژدا ناو ئه و سندووقانه م پشکنی که شته کانی مارگۆم وه که یادگارییه که یه که له دواى یه که تیدا پاراستبوون: کتیبه کانی، جلویه ره که کانی، شریتی گورانییه کانی، ته و قه کانی قژی، ده فته ره کانی، وینه کانی. ئه وه بوو هه مووم له نێو سندووقه کان دانایه وه و به سه ره ئه و مندا له ئاوارانه دا دابه شم کردن که خۆی سه ره په رشتی و چاودیری ده کردن، ئه مانه هه مووی له سالی ۱۹۷۷ دا بوون.

له سایه ی خودا وه کاریکی وینه گریم له گوڤاریکی گهشتیاری ناوداردا دۆزییه وه. به م جوړه جانتایه که و مارگۆم له گه له خۆمدا هه لگرت و سه فه ری باکووری ئه فریقیا م کرد و وازم له و پیاوه هینا که بوو بووم به ئه و. له چیاکانی ئه تلەس له بیابانی گه و ره تووشی زانیه کی ئه نترۆپۆلۆگیای به ریتانی بووم و بیرو که یه کی دامی. لێی پرسیم ئاخۆ ده مه وی بیم به و یه که م وینه گره پۆژئاوا ییه ی به ره و پیرو زترین شاره کانی ئیسلام دزه بکه م. نه مه زانی باسی چی ده کات. ئینجا گوئی له سعودییه یاسا هه رامی کرد وه که جگه له موسلمان که سی دیکه بجیته ناو مه که کی پیرو ز و مه دینه ی منه وه ره وه، هه روه ها ریگه به کریستیان و جووله که نادرئ بچه نیو ئه و دوو شاره وه، که سیش نه ی توانیوه ریگه یه که بدۆزیته وه تا بجیته ناو ئه و دوو شاره وه و هه ندی وینه بگریته، هه روه ها ئه وه شی پی گوتم که ره ده سته گریم بکه ن، ئه و له زیندان به ندم ده که ن، یان په نگه شتیکی له وه خراپترم به سه ره بیته. به بایه خه وه گویم بۆ هه لخستبوو، چونکه پۆیشتن بۆ خاکیکی قه ده غه که راو و جیبه جیکردنی شتی که که له وه و پێش که س بۆی نه که را بوو، سه ره باری ئه و ناوبانگ و پاره یه ی له کو تاییدا ده ستم ده که وتن، وایان لیکردم

پژینى ئەدرىنالىن لە جستەمدا قولىپ بدات. ئىدى بىرۆكەكە وەك چۆن مەنجهلىك ھەنگوین ھەنگ پادەكىشىت، ئاوا ھاياكىشىم.

زاننا ئەتتروپۇلۇگياكە پىتى وا بوو كە من بە تەنیا ناتوانم ئەو بەكەم و ھەو ھەم بە میانگیرى و پەيوەندى ھەيە، پىشنىارى کرد پەيوەندى بە خوشكە سۆفییەکانى ناوچەكەو بەكەم، ئىنجا وتى: 'تو چووزانىت. پەنگە قایل بن پارمەتیت بدەن'.

ھیچ شىتىكم دەربارەى سۆفیگەریتی نەدەزانى و بايەخیشم پى نەدەدا. كاتى پەزنامەندیان پىشان دا كە یارمەتیم بدەن، شادمان بووم چاوم بەو سۆفییانە دەكەویت كە تەنیا وەك ئامرازىك بۆ وەدیھیتانى ئامانجەكەم تەماشام دەکردن و ھیچی تر.

ئىلا، ژيان سەیرە. لە كۆتایی شتەكەدا، نە ئەوسا و نە لەدوايیدا و تەنانت نە دواى ئەو ھى بووم بە موسلمان، نە بۆ مەككەى پىروژ چووم و نە بۆ مەدینەى مەنوەرە. ئەو ھىبوو چارەنوس بەرەو پىگەيەكى تەواو جیاواز بردمى، بەرەو گۆرانیكى چاوەپواننەكراوى پووداوەكان، گۆرانیكى ئەوتۆ دواى ماوہیەك ئامانجە پاستەقینەكەش بايەخى نەما. ھەرچەندە نیازەکانى من سەرەتا لە نیازىكى ماددى پووتەو ھەلقولابوو، لە كۆتایی گەشتەكەدا بووم بە پیاویكى تر.

بەلام سۆفیگەریتی، لە توانای كىدایە بزانتیت كە ئەو ھى من بۆ وەدیھیتانى مەبەستەكەم دامناوو، خۆى بوو بە مەبەست؟ من ئەو بەشەى ژيانم ناوناو ە دیدارم لەگەڵ پىتى (ۆ) لە وشەى سۆفى.

دلخواز

عەزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بەو بەفرەى باریبوو، شەقامە پیچاوپیچ و تەنگەکان دەدرەوشانەو، هەر ئەو پۆژە سۆزانیخانەکەم جیهیتشت کە پۆژیکى ناخۆش و خەمین بوو و ساردترین پۆژەکانى چل سال لەمەوبەر بوو. بە گویسوانەى مالهەکان و منارەى مزگەوتەکاندا چلوورەى تیژ شۆرپووبووو و جوانییەکی دلرپینی هەبوو. کە ئیوارە داهاات سەرما توندی کرد و لە شەقامەکە چەند پشیلەیهکم دی، مووہکانی سمیلیان بوووبو بە تالی تەنک و بەستوو، خیرا دەپۆیشتن و لەپەر دەوہستان. چەند خانوویەک لە ژیر قورسایى بەفردا بەلادا ھاتبوون و پووخابوون. لە شارى قۇنيادا بێتەواکان لەدوای پشیلەکان سەختترین دەردەسەرییان دەچەشت. شەش لاشەى بەستووم بینی، ھەموویان وەک دۆخی مەلۆتکەیی ویکھاتبوونەو و مینا بۆ ژیانیکى باشتەر و گەموگۆپتر چاوہپوانى سەرلەنوێ لەدایکبوونەو بەکن، زەردەخەنەیهکی خۆشنوودی لەسەر دەموچاویان بوو.

پۆژیکیان دەمەوخۆراوا، ئەو دەمەى ھەموو کچەکان پیش دەست پیکردنی چالاکیی شەویان، سەرخەویک دەشکینن، لە ژوورەکەى خۆم دزەم کرد و جگە لە کەمى جلوبەرگی سادە، ھیچم لەگەل خۆمدا ھەلنەگرت. پۆشاکەکانم و ئەو جلە ئاوریشمانەى کە بۆ مەعمیلە تاییبەتیەکان لە بەرم دەکردن، جێم ھیشتن. ھەموو ئەو شتانەى لە سۆزانیخانەکە دەستم کەوتبوون، دەبوو ھەر لەوێ بمیننەو.

لە ناوہراسەتى پەیزەکەدا مانۆلیام دی کە لە لای دەرگاسەرەکییەکە وەستابوو و گەلای درەختیکى سوورباوى دەجوى کە خووی پینوہ گرتبوو.

مانۆلیا کۆنترین کچ بوو له سۆزانیخانهکه، بهم دواویه لهناکاو تایهکی گهرم دایدهگرت. شهوانه گویم لینی بوو لهسههر جینگهکهی ئهمدیو و ئهودیوی دهکرد. ههموان دهیانزانی که تا دیت مینایهتی وشک دهکات. ئهوکچانهی له تههمندا لهو بچووکتربوون به لاقرتیوه دهیانگوت ئیرهیی به مانۆلیا دهبهین، چونکه ئیدی خهمی ئهوهی نییه، مانگانه تووشی بیتویژی بیت، یان دووگیان بیت، یان منداڵ لهبارخوی بیات. ئیدی دهتوانیت به دریژی مانگهکه ههموو پوژی لهگهڵ پیاویکدا جوت بیت، بهلام ئیمه دهمانزانی که لهشفرۆشیک له تههمنی ئهودا بیت، ئیدی ژیانی ئهوهندهی به بهرهوه نامینیت.

کاتی بینیم مانۆلیا لهوی وهستاوه، زانیم تنها دوو ههلبژاردنم له بهردهمدایه، ئهوانهش: یان بهرهو ژوورهکهی خۆم بگهڕیمهوه و مهسهلهی ههلاتن له بیر خۆم بیهمهوه، یان لهو دههراگهیه خۆم دههرازبکهم و ئههجمهکهی قهبول بکهم، ئهوهبوو دلم ههلبژاردنی دووهمی پهسهند کرد.

‘هینی مانۆلیا، ئایا ههست دهکهیت باش بوویت؟’، ئاواتهخوازبووم که بهدهم پرسیارهکهمهوه دهنگم هیمن و سروشتی بیت:

پووی مانۆلیا گهشایهوه، لێ که سههرنجی جانتاکی دهستمی دا، یهکسهه چارهی تیکنا. بواری درۆکردنم نهبوو، چونکه دهیزانی که خاوهن سۆزانیخانهکه چوونه دههروههمی له ژوورهکهم لێ قهدهغهکردبووم، چجای سۆزانیخانهکه جیبهیلم.

‘ئایا دهپوویت؟’ مانۆلیا وهک ئهوهی بترسیت پرسیار بکات ههناسهیهکی ههلهکیشا.

وهلامیکم بۆ نههات، ئهمنیستا شتهکه کهوتبووه دهست ئهوکا سههرپشک بیت. ئیدی ئهوه دهیتوانی بیکهم لێ بگریت و ههموان له پلانهکهم ئاگاداریکاتهوه، یان وازم لێ بیتیت و به ئاسانی برۆم. مانۆلیا دیقهتی دام. دهموچاوی گرژ و پر له کهسهه بوو.

وتی: ‘گولی بیابان، بۆ ژوورهکهت بگهڕیوه، چونکه خاوهنی سۆزانیخانهکه سههرچهقهل بهدواتدا دهنیتریت. ئهی نازانیت چی به... کرد؟’.

بهلام پرستهکهی تهواونهکرد. ئهوه له سۆزانیخانهکهدا پینماییهک بوو له پینماییه تۆمارنهکراوهکان: باسی چیرۆکهکانی ئهوکچه کلۆلانه یان ئهوانه

له ناوهختدا كۆتاييان هاتوو نهكەين كه ليرە كاريان كردوو، هەروەها له و
بۆنه دهگمەنانەى كه باسماڻ دهكردن، هەولمان دەدا ناويان نههيتن، چونكه
پيويستى نهدهكرد لهناو گۆرهكانيان بيزاريان بكەين، ئاخىر ئەوان ژيانىكى
سەختيان بەسەربردبوو، باشتەر وا بوو وازيان لى بێتەين تا له مردنهكهياندا
ئاسووده بن.

"تەنانەت گەر توانیت ڕاشبكهيت، ئەى چۆن بژيوىي خۆت پەيدا دەكەيت؟"،
مانۆلييا بە پێداگرييهوه ئەمەى گوت و لەسەرى پۆيشت: "ئاخىر له برسان
دەمریت".

ئەوەى له چاوهكانى مانۆليادا دەمبىنى ترس بوو - نهك له ترسى ئەوەى
كه سەركەوتوو نهبم و سزا بدریم - ، بەلكو له ترسى ئەوەى كه سەركەوم.
گەر بۆى كرابا ئەويش ئەو شتەى دهكرد كه من خەونم پيوه دەدى، بەلام هېچ
زاتى نهدهكرد خەونەكەى بێتتە دى، بۆيه ئیستا بەواى بویريهكه مەوه ريزى
دەگرتم و هاوكات رقيشى ليم دەبووهوه. زوو كه وتمە دوودلى و گومانەوه،
خۆ ئەگەر دەنگى شەمسى تەوريزى له سەرمدا دەنگى نەدايهتەوه، لهگوين
بوو بگەريتمەوه.

گوتم: "مانۆلييا، ليمگەپى با برۆم. ئيدى پۆژىكى تر ليرە ناميتمەوه".
دواى ئەوەى پيپرس لى دام و مەرگم بە چاوى خۆم بىنى، هەستم دەكرد
شتيكم تيدا گۆپاوه و ئيتەر گەپانەوهى بۆ نيه، هەستم دەكرد ترس له ناخدا
پەيوهتەوه. بە هەر جۆر ئيدى گويم پى نهدهدا و بپيارم دا پاشماوهى ژيانم
بۆ خودا تەرخان بكەم. ئەوه گرینگ نيه ئەو ماوهيه يەك پۆژيان چەندىن
سالى تر دەخايەنيت. ئاخىر شەمسى تەوريزى وتى برۆا و عەشق بنيادەم
دەكەن بە پالەوان، چونكه ترس و دلەپاوكى له دلیدا بنبر دەكەن. ئاوها
خەريك بوو له مەبەستەكەى تیدەگەيشتم.

سەير لەو دەابوو كه مانۆلياش لەوه تىگەيشتبوو، بە نىگايەكى دووردريژ
و پوون تەماشای كردم و خۆى دايه لاوه و رېگەى پيدام تا دەربچم.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەرئىز ئىيلا،

سوپاس بۇ رېزىنلاندنەكت. خوشحالم كه تۇ رۇمانەكەمت بەدلە و زۇر
بىرى لىدەكەيتەو. ھەرچەندە من رانەھاتووم باسى رابردوو بىكەم، پىم سەيرە
كه باسكردنى رابردوو بۇ تۇ وای لىكردم ھەست بە بارسووكى بىكەم.
ھاوینی ۱۹۷۷م لە مەغرىب لەگەل كۆمەلى سۆفى بەسەر برد. ژوورەكەم
سادە و بچووك و سېى بوو، لە كەلوپەلى پىئويست زىاترى تىدا نەبوو:
ھەسرىك بۇ نوستن، چرايەك، تەسبىحىكى عەنبەر، چەند ئىنجانەيەكى گول
بە تەنىشت پەنجەرەكەو، نوشتەيەكى چاوەزار، مېزىك لە دارى گویز
دروستكراو كه دیوانىكى رۆمى لە يەكك لە چاوەكانىدا بوو. ئىدى نە تەلیفون
و نە سەعات و نە كارەبای تىدا بوو. ھەر گۆشەم بەو نەدەدا. ئاخىر مېك
چەندىن سال لە خانووگەلىكى مىللى و ساكاردى ژىابووم، ئىدى لە تەكتىەكى
دەرویشەكاندا ژيانم لە لا قورس نەبوو. سەيد سامىد يەكەم ئىوارە لە تەكتىە
بۇ ئەوھى لە دۆخم دلنیا بىت ھات بۇ ژوورەكەم و گوتى ئەوان زۇر
خوشحالن لەگەلىاندا بىمىنمەو تە ئەو دەمەى كاتى رۆيشتنم بۇ مەككەى پېروز
دیت، بەلام بە مەرجى نایىت ھىچ جۆرە ھۆشەرىك بەكار بەئىت.
لە يادەم چون مندالىك دایىبابى بىيىنن وا دەستى خستووتە نىو پاكەتە
پسكویتىكەو، دەموچاوم سوورھەلگەرا. چۆن زانىيان؟ ئایا كاتى لە دەرەو
بووم ناو جانتاكەمیان پشكنیو؟ دواى ئەو تە لە ژياندا ماوم ئەو م بىرناچىت
كه سەيد پىنى گوتم: 'كاكە كرىگ، ئىمە پىويستمان بەو نىيە ناو كەلوپەلەكانت
پشكنىن تا بزانین ئاخق ماددەھۆشەرىكان بەكار دىئىت یان نا، بەلكو
چاوەكانت گەواھى دەدەن كه تۇ خووپتوھەگرى.'

ئىلا ئەوھى مايەى پىكەننە، ئەوھىە مەن تا ئەو پۇژە خۇم بە خووپۇگەر-
مدەن دانەدەنا، بەلگە دۇنيا بووم كە خۇم بەسەر شتەكەدا زال دەبم و
ماددەھۇشبەرەكان يارمەتەم دەدەن كىشەكانم چارەسەربكەم. ئەوھىو سەيد
سامىد گوتى: 'هتوركدنەوھى ئازار بە ماددەى ھۇشبەر بىرناكرى، كاتى
كارىگەرىيەكەى نامىتت، ئازارەكە وەك خۇى دەمىتتەوھ'.

دەمزانى ئەو پاست دەكات. بە شىوازيكى خۇنەشكاندەوھ ھەرچى
ماددەى ھۇشبەرم پى بوو رادەستم كردن، تەنانت ئەو ھەبى
خەوليكەوتتەنەشم دانى كە دەمخواردن. زوو بۇم دەركەوت كە پلانەكەم
ئەوندە بەھىز نەبوو تا لەمەولا لەتەنگزە دەرم بەھىتت. لە ماوھى ئەو چوار
مانگەى كە لەو تەكى بچووكە نىشتەجى بووم، بەلئىنەكەم نەبردەسەر. ئىتر بۇ
كەسك كە پى باش بىت گىژوور بىت نەك بەئاگا، تەنانت گەر لايدەش بىت
زەحمەت نىيە ماددەى ھۇشبەر بدۇزىتەوھ. شەويكىان بە سەرخۇشى بۇ
تەكىكە گەپامەوھ، بىنەم ھەموو دەرگاكان لە ناوھە داخراون، ئىدى لىپرام لە
باخچەكە بنووم. پۇژى دواى سەيد سامىد ھىچ شتىكى لى نەپرسىم و منىش
ھىچ تەوازۇيەكەم بۇى نەھىتايەوھ.

سەربارى ئەم پووداوه شەرماوھرانە، لەگەل سۇفىيەكاندا گونجام و
ئىواران چىژم لەو ھىمىنيە وەردەگرت كە لە تەكىكەدا ھەبوو و ھەستم بە
ئارامىيەكى تايبەتى دەكرد، لى ئارامىيەكە سەير بوو، ھەرچەندە راھاتبووم كە
لەژىر يەك مېچدا لەگەل كەسانى تر بژىم، لەوئ شتىكى ترم دەستكەوتبوو كە
لەوھوبەر نەمىنىبوو، ئەوئش ئاشتى ناخ بوو.

لە پوالەتدا ھەموومان ژيانكى ھاوبەش دەژيان، پىكەوھ دەمانخوارد و
دەمانخواردەوھ، ھەموومانىش ھەمان كارمان دەكرد، بەلام چاوەپوانى
ئەوھەمان لى دەكرا كە لە ناوھەماندا بە تەنیا بمىتتەوھ و لە ناوھەى خۇمان
راپىتتەن، بۇ ئەمەش ھانىيان دەداين: لە پىگەى سۇفىگەرىتتەوھ يەكەم شتى كە
دەيدۇزىتەوھ ھونەرىكە كە دەبىت لە ناوھەرگەى ھەموو خەلكىدا بە تەنیا بىت،
ئىنجا دەگەيتە ئەوھى كە ھەموو خەلكى لەئىو تەنباىي تۇدا خۇيان ھەشارداوھ
و دەنگىشان لە ناوھەى تۇدايە.

کاتی له مه غریب چاوه پتی یارمه تیی سؤفیه کان بووم تا به بی کیشه بؤ مه ککه ی پیرو ز و مه دینه ی منه وهره برؤم، دهستم به خویندنه وه ی فلهسه فه ی سؤفیتی و شیعی سؤفیه کان کرد. سهرتا ئه مه م بؤ ره واندنه وه ی بیتاقه تی و بیزاری ده کرد و له وه باشتريشم دهست نه ده که وت بیکه م، دواچار به بایه خیکی زورتره وه دهستم پیکرد، ئیتر وه ک که سیک تا یه که م قومی ئاو نه خواته وه نازانیت که تینووه، بینیم هه ره ونده سؤفیکه ریم ناسی، پتر ئه لهای که وته سهرم. له نیتو هه موو ئه و کتیبانه ی که له و هاوینه دریزده دا خویندمنه وه، شیعه رکانی برؤمی بوون که کاریکی گهره یان لیکردم.

دوای سی مانگ، سهید سامید له ناکاو وتی که من که سیک دینمه وه یاد، دهرویشیکی گهریده که ناوی شه مسی ته وریزییه. هه ندی که س شه مس به دوو پرویه کی بیچا و پروو داده نین، به لام گهر پرسیار له برؤمی بکهیت، ئه و له وه لامدا پیت ده لیت که شه مس مانگ و خوره. گیرۆده ی بووم، به لام شته که ته نها خۆتیه له قورتان دینک بوو. که گویم له سهید سامید ده گرت و ئه ویش باسی شه مسی ده کرد، ته زوویه ک به بربره ی پشتما تیده په پی و ئه و ههسته سهیره م له لا دروست ده بوو که من له وه وپیش ئه وم بینوه.

ئهمیستا، رهنگه بلتیت که من دینم، لی سویند به خودا دهخۆم، له و ساته دا له پشته وه گویم له دهنگیکی سووکی ورشهی ئاوریشمیک بوو، سه ره تا له مه ودایه کی دووره وه بوو، ئینجا دهنگه که تا دههات زور و زورتر نزیک ده بووه وه، ئینجا له نه بوو سیبهری که سیکم بینی. له وهیه شنه ی ئیواره بوو بیت که له نیتو چله کانه وه ده بزوا. له ناکاو زانیم که من له مه ولا پئویستم به وه نییه بؤ هیچ شوینیک برؤم. له و ئاره زووه به رده وامه بیتاقهت و بیزار بووم، که به بی دهستی خۆم و به تهکانی به رده وام بؤ شوینانی تر، بؤ شوینی دوور سه فهرم ده کرد.

ههر شوینیکم ویستبا له وئ بووم، ئه وه ی ئاتاجی بووم مانه وه و رامان بوو له ناوه وه ی خۆم. ناوی ئه م به شه نوتیه ی ژیانم ده نیم دیدارم له گه ل پیتی (ف) له وشه ی سؤفی.

له گه ل خۆشه ویستیم

عهزیز

شەمس

قونیا، شوباتى ۱۲۴۶

بەيانىي ئەو پۇژە لە ھەموو پۇژانى تر خىراتر پۇيشت و ئاسمان نزم و خۆلەمىشى بوو. چاۋەپوان دەكرا رۇژىكى پر رووداو بىت. درەنگە عەسرىكى ئەو پۇژە، پۇمىم لە ژوورەكەى خۆى بىنى، لە نزيك پەنجەرەكە دانىشتبوو، رامابوو و تەۋىلى خاۋبوو بوو، بە پەژارە ۋە ئەنگۈستەكانى بەسەر دەنكەكانى تەسبيحەكەيدا دەجوولاندى. ژوورەكەى بەۋاي پەردە مەخمەلى و قورس و نىمچە داخراۋەكانىيە ۋە نىۋە تاريك بوو، لى لەو شۈينەى كە پۇمىي لى دانىشتبوو گورزە تىشكىكى سەيرى خۆرەكەى دەكەۋتە سەر و شتىكى لە شىۋەى خەۋنى بە دىمەنەكە بەخشىبوو. لە خۆم پرسى ئاخۇ دەبى پۇمى ئەو نىازە راستەقىنەيە بىيىت كە لە پىشت ئەو شتەۋىە مەن داۋاي لىدەكەم بىكات، يان توۋشى شۆك دەبىت و بىزار دەبىت؟ لە كاتىكدا ۋەستابووم و لە بىگەردىي چركەساتەكە تىدەگەيشتەم و جۆرە شلەژانىكىش داىگرتبووم. بەرچاۋم پووناكبوو ۋە، كەچى پۇمىم لە تەمەنى خۆى گەۋرەتر و لاۋازتر ھاتە بەرچاۋ. عەبايەكى سەۋزى تىزى لە بەر بوو و لە ھەمان شۈين دانىشتبوو. لە ھەر كاتىكى تر بەسۆزتر و بەخشندەتر دىاربوو، بەلام نىشانەيەكى ھەمىشەيىم لە شىۋەى خۇمدا لە دلىدا بىنى. دەسبەجى لە دوو شت تىگەيشتەم كە ئەمانەن: پۇمى سەردەمى پىرىتى ھەر لەم مالاۋا بەسەر دەبات، دوۋەمىيان ئەو بىرىنەى دۋاي مەن جىدەمىتت قەت سارپىژ نابىتەۋە. ئىدى چاۋەكانم فرمىسكىان تىزا.

"ئايا تۇ باشىت؟ تۇ پەنگت زەرد ھەلگەپاۋە" پۇمى وتى.

‘قەت سەرم بە مەيخانەيەكدا نەكردووه و لە ژيانمدا تامی شەرابم
 نەكردووه، پێمیش وا نيينە كە شەرابخواردنەوه ئەوەندە شتێكى لەبار بێت كە
 دەبێ بىكەم، بەلام من بڕوايەكى تەواوم بە تۆ هەيه، چونكە بڕوام بەو
 خۆشەويستىيە هەيه كە پێكەوه گرتىداوين. بىگومان هۆيك هەيه تا ئەو
 داوايەم لێ بكەيت. گەرەكە ئەو هۆيه بزانم. وا دەپۆم تا شەرابەكە بێتم.’

ئینجا دوواخوازى لىكردم و پۆيشت.

كە ژوورەكەى جێهێشت، لەسەر زەوييەكە پاكشام و كەوتمە دۆخێكى
 كەيفسازى قوولەوه.

تەسبيحە عەنبەرەكەى پۆمىم هەلگرت كە جێى هێشتبوو. سوپاسى خودام
 كرد، چونكە هاوێلىكى راستگۆى پێتەخشییم. لە خودا پارامەوه كە پۆحە
 جوانەكەى لە سەرخۆشىيى عەشقى خودایى بێتەش نەكات.

بهشی چوارهم

ئاگر

ئەو شتانەى كە پووخيڻەر و

تيكشكينيڻ

سليمان سه رخوش

قونيا، شوباتي ۱۲۴۶

بِه کاريگهري مهی سه رخوش دهيم و تووشي غايلهی زور دهيم، به لام
پومي مه زن و بيته بهرده رگای مه يفرۆشه که! شتي بوو بپوانه کرده نی بوو.
هه رچه نده خۆم کووړ کرده وه، دادی نه دام و ئه وی لی نه شاردمه وه.
هاوارم کرد: "خريستۆس، هۆ پياو، ئه وه تو چيت داومه تی؟ بيگومان
قاپه که ی دوايی شه رايکی نايابی تيدا بوو. دلنيام قهت باوه پ به وه ناکه يت که
ئه وهی ئيستا من ده بينيم".

"بيدهنگ به هه ی گه مژه، يه کي له پشتمه وه به چه وای پيگوتم.
ديقه تی ده وروبه ری خۆم دا تا بزانم ئه وه کتيه هه ولی بيدهنگکردنم
ده دات. که بينيم هه موو پياوه کانی ناو مه يخانه که به خريستۆسيشه وه چاويان
بريوه ته ده رگا که، ئاوه ز له مه ژگمدا نه ما. بيدهنگيه کی به سام بالی به سه ر
شوينه که دا کيشا، ته نانه ت ساکو، سه گی مه يخانه که که وه رکه وتبوو و
گوئييه کانی به سه ر زه وييه که دا شوړبوو بوونه وه، نيشانه ی سه رسوپمانی پتوه
دياربوو. بازارگانه فارسه فهرشفرۆشه که ش له ئاوازه ناخۆشه کانی وه ستا که
سترانی ده چپی، هه ستايه سه رپي و به ئه توارى سه رخوشان چه نه ی
به رز کرده وه و هه ولی دا وا ده ربه که وي که ئه وه له سه رخويه.

خريستۆس يه که م که س بوو که بيدهنگيه که ی شکاند و گوئی: "هۆ
مه ولانا، به خيربييت بۆ مه يخانه که م"، دهنگی به دم قسه وه پيزی ليده نکا:
"شانازيه کی گه وره يه که له ژيړ ئه م ميچه دا ده تبينم. نازانم چۆن خزمه تت
به که م؟".

چەند جار ئى چاۋەكانىم پرووكاند و لە كۆتاييدا دۇنيا بوم كە ئوھ پۇمى خۇيەتى لەوى وەستاوھ.

پۇمى گوتى: "سوپاس"، زەردەخەنەيەكى ئاشكرا، بەلام ساردوسىر كەوتە سەر لىئوھكانى و لەسەرى پۇيشت، "نەختى مەيم دەوى".

خريستوسى بەستەزمان كە ئوھى بىست سەرى سورما و دەمى بەشكردەوھ. كە دووبارە جوولەى تيگەر، پۇمى بەرەو يەكەم مېزى بەتال برد، پىكەوت وا بوو بە تەنيشت ئو مېزەوھ دانىشت كە من لەسەرى دانىشتبوم.

"سلاوى خوداتان لى بيت"، پۇمى دانىشت و سلاوى لىكردم.

وھلامىم دايەوھ: سلاو لە توش، ھەندى قسەى ھەلقوبەلەقم كرد، لى دۇنيا نەبوم كە ئو و شانەى لە دەم دەرچوون گونجاون يان نا. بە سىماى ھىمنى و بە ەباگرانەھاكەى و كراسە ئاودامانە سوورخەنە نايابەكەى دياربوو كە ئەم شوينە قەت بۇ پۇمى شايسە نىيە.

بەرەو پىشەوھ خۇم نوشتاندەوھ و ئوھەندە دەنگم نزم كەردەوھ ھەر ئوھەتا دەبىسترا، وتم: "ئايا بىئوئى نىيە بېرسىم پىاوئىكى وەك تۇ لىرە چى دەكات؟".

"من بە ئەزموونىكى سۇفیانەدا تىدەپەرم"، پۇمى بەدەم قسەوھ وەك ئوھى دوو ھاوپى كۆن بىن چاۋەكانى پرووكاند و لەسەرى پۇيشت: "شەمس بۇ ئىرە ناردمى تا ناوبانگم لەكەدار بيت؟". لىم پرسى: "ئايا ئەمە شتىكى باشە؟".

پۇمى پىكەنى و گوتى: "دەى باشە، ئوھ دەوھستىتە سەر شىئوازى تىروانىت بۇ شتەكە. ھەندى جار دەبى ھەموو پەيوھەندىيەكانت تىك بشكىنىت تا نەفسى خۇت سەربخەيت. تەنانەت گەر پەيوھەندىيەكانمان بەخىزانەكانمانەوھ توندوتۇل بوو و لەناو كۆمەلدا پىگەمان بەرز بوو، گەر پەيوھەندىمان بە سوختەخانەكەمان يان مزگەوتەكەمانەوھ ئوھەندە باش بوو، بەلام كاتى دەبىتە پىگر لە بەردەم يەكبوونمان لەگەل خودادا، ئو دەمە گەرەكە ئو پەيوھەندىيانە تىكبشكىنىن".

دَلنیا نه بووم که به باشی لئی تیگه یشتووم، به لام ئەم لیکدانه وهیه تا
پادهیهک ئاوهزه شله ژاو و شیواوه که می ئاسووده کرد. ئاخر وام به خه یالدا
دههات که ئەم سۆفییانه شیتن، کۆمه لئکی جیاوازن و هه موو شتیکی نامۆیان
له دهست دیت.

ئهمیستا نۆره ی پۆمی هات تا بنوشتیته وه و به هه مان پیتمی چپه دوو
بپرسیت: "ئایا بیتویلی نییه که ر لنت بپرسم هۆی ئەو شوینبرینه ی سهر
ده موچاوت چیه؟".

گوتم: "ئهمه چیرۆکیکی سه یر نییه، له کاتیکه درهنگی شه ودا به ره و مال
ده که پامه وه، ئەو هه سه سه پئی لنگرتم و تیروپری لئ دام".
"ئاخر له بهر چی؟"، پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه نیشانه ی نیگه رانی که وته
سهر پوخساری.

"چونکه مه یم خوار دبووه وه، به ده م وه لامدانه وه وه ئاماژهم بۆ ئەو قاپه
کرد که ئیستا خریستۆس له به رده م پۆمی داینا.

پۆمی سه ری با دا. سه ره تا ته واو شله ژاو دیار بوو، وه ک ئەوه ی
بروانه کات که په نگه شتگه لی ئاوها پووده دن، به لام هه ر زوو به
زه رده خه نه یه کی دۆستانه لئوه کانی کشان. ئاوها درێژه مان به قسه کانمان دا.
له کاتیکدا خه ریکی خوار دنی نان و په نیری بز ن بووین، ده رباره ی بپروا و
براده رایه تی قسه مان ده کرد، هه روه ها ده رباره ی شتگه لئکی دیکه ی ژیان که
پێم وا بوو زۆر له میژبوو بیرم چوو بوونه وه، لئ ئەمیستا شادمان بووم که
دووباره له دلمه وه ده ستیان به هه لقولین کرد.

که می دوا ی شیوان، پۆمی هه ستاو خۆی ئاماده ی پۆیشتن کرد. هه موو
ئهو انه ی له مه یخانه که بوون بۆ به پرخستنی هه ستانه سه ره پین. دیمه نئکی
کاریگه ر بوو، بۆیه وتم: "تا پێمان نه لئیت مه ی بۆچی هه رام کراوه، نابین
برۆیت".

خريستوس به پوخساريكي گرژوه به په له هاته تەنیشتمه وه، خەمی
ئەوهی بوو که پرسیاره کم مەعمیلە بەپێزەکهی بێزار دەکات، گوتی: 'سلیمان،
بێدەنگ بە. بۆچی دەربارەیی ئەم شتانه پرسیار دەکەیت؟'.

'نەخێر بەپراستی مە، بە جەختەوه ئەمەم گوت و دەمپروانییە پۆمی، 'خۆ
ئیمەت بیینی، ئیمە خراپەکار نیین، لێ بەردەوام وامان پێدەلێن. پێم بلێ گەر
پەفتارمان باش بیت و ئازاری یەکتەر نەدەین، مەبخواردنەوه زیانی چییە؟'.

هەرچەندە پەنجەرەکهی لای سووچەکه کرابوووه، هەوای ناو مەیخانەکه
بۆگەن و پڕبوو لە دووکەل و قورس بووبوو بە چاوه‌پوانی و هەموان
پەرۆشی بیستنی وه‌لامەکه بوون. پۆمی لێم نزیکبووهوه، ناسک و بەئاگا،
بیری دەکردوه و ئەمەیی خواره‌وهی گوت:

'گەر لە مەبخۆردا

ناسکی و نیانییەکی قوول هەبوو،

لە کاتی سەرخۆشیدا پێیەوه دیار دەبیت

خۆ ئەگەر کینه و لووتبەرزایی لەخۆ هەشارداوو

ئەوه‌یشی هەر پێوه دیار دەبیت

لەبەر ئەوه‌ی زۆربەیی خەلکی وا دەکەن

بۆیه مە‌ی لە هەموو خەلکی هەرام کراوه'.

لە کاتی‌کدا بیرمان لەم وشانە دەکردوه بۆ ماوه‌یه‌کی کەم خامۆشییەک

بالی کیشا.

'برادەرەم، خواردنەوه‌ی مە‌ی بێزیان نییە، پۆمی بە دەنگیکی لیوانلیو لە
چالاکي و فەرماندارانە و سەنگین و تۆکمە پووی تیکردین، 'چونکە خراپترین
شتمان تێدا دەرده‌ییت، بۆیه پێم وایه بۆ هەموومان باشتەر وایه واز لە
خواردنەوه‌ی به‌ینین. لەبەر ئەوه‌ ئه‌و شتە‌ی که خۆمان لە کردنی بە‌پر‌سین
بۆمان نییە گلە‌ییەکه بخەینه سەر مە‌ی. لە‌وه‌ش گرینگتر دە‌بێ خۆ‌به‌زلزانی و
تەورە‌ییمان ج‌ل‌ه‌و بکەین. لە کورتاییدا ئەوه‌ی دە‌یه‌وه‌ی با بخواته‌وه، ئەوه‌یشی

نايههوي با نه خواته وه. بۆمان نيه شيتوازي خۆمان به سهر ئهوانى تردا
بسه پيئين و له ئايينيشدا زۆرايكردن نيه.

به دواي قسه كانيدا نيشانهي خوشي و گهشي له ههندى له مەمىلهكان
پهيدا بوو، بهلام پيم باش بوو پهرداخهكم بهرز بكه مه وه، چونكه بپروام وايه
ناييت په ند و ئامۆژگاريهك تپه پييت بي ئه وهى به خوشي ئه وه وه
نه خۆمه وه.

گوتم: دهربارهي ئه وهى ئه مپۆ كردت خهلكي هه رچيهك بليين، تۆ
پياويكي باشيت و خاوهن دليكي مه زنييت، چونكه دلنيام خهلكي دهربارهي تۆ
زۆر ده لين. له بهر ئه وهى وتاريژ بوويت، بي ئه وهى ههچمان به سه ردا
بسه پييين، قسه ت بۆ كردين، هاتنه كه تيش بۆ مه خانه بۆ خۆي ئازايه تيه كي
گه وره يه.

پۆمى نيگايه كي دۆستانه ي كردم، ئينجا ئه و دوو قاپه شه رابه ي هه لگرت
كه ده ستى بۆ نه بر دبوون، ئيدي چووه دهره وه تا پيشوازي له شنه ي ئيواره
بكات.

عه لئه دین

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بۆ ئوهی به باوکم بلیم داخوایی کیمیا بۆ بکات تا شووم پی بکات،
ئوه سی ههفتهیه چاوه ریی ئه و ساته گونجاوه دهکهم. چهندین سهعات له
خه یالی خۆمدا دهمدواند و هه مان ئه و پرستانه م چهندین جار داده پرشته وه و
دوباره م دهکردنه وه، به دوا ی باشتترین شیوازا دهگه رام تا نیازی خۆمی پی
دهربیرم. بۆ ئه گه ری هه ر په تکردنه وه یه ک وه لامیکی ئاماده م پی بوو. گه ر پی
گوتم که من و کیمیا برا و خوشکین، بیرری دهخه مه وه که هیچ په یوه ندییه کی
خوین له نیوانماندا نییه. له بهر ئه وه ی دهمزانی که باوکم یه کجار کیمیای
خۆش دهوئ، بۆیه بریارم دا ئه وه یشی پی بلیم گه ر ئیمه بووین به ژن و
مێرد، ئه و به درێژایی ژیا نی له ماله که دا له گه لماندا دهژی، ئیدی له خه یالی
خۆمدا بۆ هه ر شتیک ریتوشوینیکم دانابوو، به لام نه متوانی بۆ چرکه یه کیش به
ته نها له گه ل باوکمدا قسه بکه م.

ئێواره ی ئه مپۆد باوکم له خراپترین دۆخدا بینی. خه ریکبووم له مال
دهرده چووم و بۆ دیدهنی هه ندچ له براده ره کانم خۆم ئاماده دهکرد، کاتی
دهرگا که کرایه وه و باوکم ها ته ژووره وه و دوو شووشه (مه ی) ی به
دهسته وه بوو.

به بیدهنگی و واقورمانه وه وه ستام، ئینجا لیم پرسى: "باوک، ئه وه ی به
دهسته وه یه چییه؟".

"ئا. ئه مه!" به بی هیچ به خۆداشکانه وه یه ک وه لامی دایه وه و گوئی: "پۆله،
ئه وه مه یه".

"به پاستيته؟" هاوارم كرد، "ئەري مەولاناي مەزن وای لێهات؟ پیاویکی به ساله وه چوو و مەخواردنه وه؟!"

"ناگات له قسهی خۆت بێت،" له پشته وهم گویم له دهنگی تووربه بوو. شه مس بئ ئەوهی چاو بپروو کینیت چاوی له ده موچاوم بپری و وتی: "تۆ بۆت نییه بهم شتوازه باوکت بدوینیت. ئەوه من بووم داوام لێی کرد بۆ مەخاانه بچیت."

"سەیر نییه"، ئەمەم گوت و زەر ده خه نه یه کی ده سترکرم نواند. گەرچی قسه کانی من بۆ شه مس سووکایه تی بوو، به لام نه یبرده سەر خۆی و گوتی: "عه لائه دین، گەر هه ولبده یت تووربه یه که ت دووربینیت نه شتوینیت، ئەوه ده توانین ده رباره ی ئەوه قسه بکه ین."

ئینجا سه ری لارکرده وه و وتی که ده بێت دلی خۆم نه رم بکه م. پاشان وتی: "ئه مه یه کیکه له چل پێسا که : ئەگەر ویستت بپروات به هیز بکه یت، ده بێت له ناوه وت نه رم بێت. بۆ ئەوه ی بپروات توندوتول بیت و وه ک به رد په ق بیت، ده بێت دلت وه ک په ر سووک بێت. ئەگەر تووشی نه خوشیه ک بووین، یان کاره ساتیکمان به سه ر هات، یان تووشی زیانیک بووین، یان ترسیک دایگرتین، ئەوا هه ریه که مان به شتیه یه ک پووبه پووی ئەو پووداوانه ده بیننه وه و فیزیشمان ده کات که چۆن که متر خۆپه رست بین و زۆرتر به حیکمه ت بین و به سۆزتر و به خشنده تر بین. هه رچه نده له مه دا هه ندیکمان په ند وه رده گریت و میانپه وتر و ناسکتر ده بێت، هاوکات هه ندیکێ تر دلپه قتر ده بن. ئەو شتوازه ی که وات لێده کات له پاستیه وه نزیکتر بیت ئەوه یه که دلت جینگه ی مرقایه تی تیدا ببێته وه و شوینیکی زیاتری بۆ خوشه ویستی تیدا بمینێته وه؟"

گوتم: "ببپه ره وه، جگه له باوکم من فه رمان له ده رویشانی سه رخۆش وه رناگرم و هه موو شته که ش ئەمه یه."

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "عه لائه دین، ئەوه ی تۆ ده لیت شووره ییه". هه ستم به تاوانیکی گه وره کرد، به لام هه سته که دره نگ که وت، هه سته یی بپزاری و تووربه یی وای دایگرتم پێم وای بوو ده می بوو شتی وام له خۆمدا نه بینێ بوو.

شەمس وتی: "بینگومان بەگۆیرەیی ئەوەی دەیلێت و دەیکەیت تۆ ڕقت لە منە، بەلام لەو باوەرەدا نیم کە تۆ بۆ ساتیکیش باوکت خۆش نەویی. ئەی بۆ لە ناخەوێ بەرینداری دەکەیت؟".

وەلامیم دایەوێ: "ئەی تۆش نابینیت کە ژیانمانت وێران کردووە؟".
لەو ساتەدا باوکم داچەمایەوێ زاری نوقاند و دەستی پاستەیی بەرەو لای سەری بەرزکردەوێ، وامزانی زلەم لێدەدات، بەلام کە ئەوەی نەکرد، پتر شلەژام.

"تۆ ئابرووم دەبەیت"، باوکم بێ ئەوەی تەماشای دەموچاوم بکات وای پینگوتم.

چاوێکانم فرمیسکیان تیزا. دەموچاوی خۆم لێی شارەدووە و لەپەر خۆم پووبەپووی کیمیا دیتەوێ. نەمزانی لەکەیهوێ لەوێ وەستاوێ و بە دووچاوی پەر لە ترس لە سووچێکی ژوورەکە خۆی لێ داگرتووین؟ ئاخۆ دەبێ چەندی لە دەمەقالتیکەیی نێوانمان بیستبیت؟

شەرمەزارییەکەم لەبەر ئەوێ بوو کە باوکم لە بەردەم ئەو کچەی دەمەویست بێخوایم سووکایەتیی پێکردم، ئەمەش لە ناخدا ئازاریکی پەیداکرد و تامیکی ناخۆشی لە زارمدا جێهێشت. ئیدی هەستم کرد ژوورەکە بە دەورمدا دەخولیتەوێ و خەریکە دادەپمێم.

ئیدی لە توانامدا نەما چرکەیهکی تر لەوێ بمێنمەوێ، چاکەتەکەم هەلگرت و شەمس دایەلاوێ و دوور لە کیمیا و دوور لە هەموویان، لە مال دەرچوومە دەرەوێ.

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بۇنى شوشە مەيەكان كە لە نىوانماندا قىت دانرابوون، بۇنى خاكى گەرم و گىيە كىيى و تووى رەشيان لىدەھات. دواى ئەوھى عەلەدەين مالى بەجى ھىشت، پۇمى ماوھەك خەمىكى زۆر داىگرت و قسەيەكى نەكرد. پىكەوھ بۇ ناوھەشەكە چووينە دەرەوھە كە بەفر دايپۇشيبوو. ئەوھ لە ئىوارەى پۇژى لە پۇژە غەمگىنەكانى شوباتدا بوو، بايەكى سارد ھەلىكردبوو و كىيەكى سەير بالى كىتابوو. وەستابووين و چاومان بېرىوھە ھەورەكان كە دەجمان، گويمان بۇ دنيايەك ھەلخستىوو جگە لە بىندەنگى ھىچى دىكەى پى نەدەبەخشىن. بايەكە لە دارستانە دوورەكانەوھ كزەيەكى بۇ ھىتايىن، كە بۇنى گەلمەخاوى ماسىي لىدەھات. بۇ چركەساتىك ئارەزوومان كرد بۇ ھەتاھەتايە ئەم شارە جىبھىلەين.

ئىنجا شوشەيەكم ھەلگرت و بە تەنىشت گولەباخىكى پۈوتەوھ كە بە خۇي و دېكەكانىيەوھ لەنىو بەفرەكەدا قىت بووبووھوھ، داچەماموھ و شەرابەكەم كرده سەر خۇلى ژىر گولەباخەكە. دەموچاوى پۇمى لە خۇشيان كەشايەوھ، زەردەخەنەيەك گرتى كە تىكەل بوو لە جۇشوخروش و سەنگىنى. گولەباخە پۈوتەكە ھىدى ھىدى ژيانى كەوتەوھ بەر و توپكى قەدەكەى مىنا پىستى بىنادەم نەرم بووھوھ و بە بەرچاومانەوھ گولنىكى گرت. كە لەسەر پۇژاندنى شەرابە بەسەر خۇلى ژىر درەختەكە بەردەوام بووم، گولەكە سىبەرى پەنگىكى پرتەقالى ھىمىن و جوانى لىنىشت.

ئىنجا شوشەى دووھەم ھەلگرت و بە ھەمان شىوھ لىم پۇژاند، ئىدى پەنگە پرتەقالىيەكەى گولەكە گۇرا و بوو بە سوورىكى درەوشاوھ و ژيانى

لیدهچؤږا. که له بنی شووشه که پر پرداخیک مایه وه، کردمه نیو پرداخیکه وه و نیوهیم خوارده وه و نیوه که ی دیکم به پږومی نا. به دوو دهستی له رزؤکه وه، به زهرده خنه یه کی گه شه وه که نیانی و سهنگینی لیده تکا، نه و پیاوه ی که له ژیانیدا دهستی بږ مای نه بر دبوو، به پیر ئاماژ که مایه وه هات.

وتی: 'بیروباوه' و کوته ئاینیه کان گرینگن، لی نابیت بږ حه رامکراوه کان بگورپن. هر بهم تیگه یشته وه ئهم مایه دهخومه وه که ئهمرږ پیمی ددهیت. له هه موو دلمه وه بروام وایه که دواي سه رخوشی عه شق راستی و سهنگینی کی عه قل هه یه'.

له و دهمیدا که پږومی پیکه کی له لیوه کانی نزیک دهخسته وه، له دهستیم رارفاند و فریمدایه سر زهوییه که، ئیدی شه رابه که مینا دلوی خویږ پږایه سر به فره که.

گوتم: 'مای مه خوره وه. ئهمه گه له کاتیکدا خوت مه به ست نییه له سر ئهم ئهمونه به رده وام بیت'.

'تویه که که داوام لیده که یته ئهم مایه نهخومه وه، ئهی له بنه پهدا بږچی بږ مه یخانه که ناردمت؟' پږومی به پیتیک ئه وهنده ی به سوز بوو، لاقرتی نه بوو لی پرسم.

به زهرده خنه وه وتم: 'تو خوت هویه کی ده زانیت، چونکه گه شه کردنی پږچی له وشیاریماندايه، نه که به چاوگیزان له هه ندی شتی دیاریکراو. ئهمی خواره وه پیتسای سیودوه مینه: پیویسته هیچ شتی نه که ویته نیوان نه فست و خودا، بروات نه به رابه ریکی ئاینی و نه قه شه یه ک و نه زانایه کی ئاینی باش، نه به هیچ دهمراستیکی دیکه ی سه رکرده ی ئاکاری یان ئاینی، نه گه وره پیاوانی پږچی، ته نانه ت بروات برواکی خوتیش نه بیت، به لام به سر خه لکانی دیکه دا مایانه پیته. ئه گه ر دلی که سانی تر بشکینیت، ئیدی نه و بروا ئاینیه ی که بروات پیته ی، بروایه کی باش نییه'.

'له هه موو جوړه کانی بته رستی خوت بپاریزه، چونکه دیدگات ده شیرینیت. با هر خودا، خودا هر خوی به ته نها پیتیشاندهرت بیت. هو'

هاورپم، فيزي پاستى ببه، بهلام وريابه لهو حهقيقهتانهى كه له لات دروست دهبن، بت دروست نهكەيت.

هەرچەندە زۆر به كهسايهتى و سۆزى پۆمى سەرسام بووم، كهچى له ژيانيدا بيدهسەلات بوو، بۆيه تا دههات پتر پتي سەرسام دهبووم.

ئەم دنيايه پرە لهو كهسانهى چاويان بريوهته سامان يان ناوبانگ يان دەسەلات، تا زياتريان دەست بکهوئيت، هەست دەکەن هيشتا پئويستيان پييهتى. به چاوچتۆكى و تەماحکاري سامانى دنيايان کردووهته پووگەى خۆيان و ئيدى جگە لهو ئاراستهيه، بهرهو شوئيتكى تر ناروانن و هەست ناکەن بوون به کۆيلهى ئەو شتانهى كه به هەلپهوه بۆى تیدهکۆشن. ئەمه شيوازيكي هاوبهشه و بهردهوام روودهات. به دهگمەن، بهقەد دهگمەنى مروارى پياويک دەبينيت بهرهو بالايى ريگەى خۆى برييت، يان پياويک بريكى زۆرى له زيڤ و ناوبانگ و دەسەلات هەييت و لهپر دەست له هەمووى هەلبرييت و ناوبانگى خۆى بخاته مەترسييهوه و بهرهو سەفهريكى ناوهوى خۆى هەيپاي لى بکات و کەس نەزانيت له کوي يان چۆن کوتايى ديت. بهلى پۆمى ئەو مروارپيه دهگمەنيه.

وتم: "خودا داوامان ليدەکات ميانرۆ و خاکهرا بين".

پۆمى به ناسكى لهسەرى پويشت: "ئەو دهيههوي بناسري. ئەو داوامان ليدەکات كه به هەموو گەرديلهكى بوونمانهوه بيناسين، بۆيه گەرەکه وريا و بهئاگابين، ناييت سەرخۆش بين و ئاوهزمان شلهژاو بيت".

قسەکانى به دلمهوه نووسان. له حەوشهكه دانيشتين، جگە له گوليكي سوور، هيچ شتيكى تر له نيوانماندا نهبوو، تا تاريكى داهاات و سەرماکه توندتر بوو. لهژيڤ ئاسمانى پچيودا، هەستت به ورده شتيكى تەر و تازه و جوان دهکرد. ئيدى شهرايى عەشق وای له سەرمان کرد كه به ناسكى بخوليتنهوه، به خوڤسى و پيزانينهوه زانيم كه ئيدى بايهكه به ناوئميدي ناسروئيت.

ئىلا

نۆرتامبوتن، ۲۴ ى حوزيران ۲۰۰۸

”باوانم، چىشتخانه يەكى نوپى تايلاندى لە شارەكەدا كراوئەو، دەيفيد وای گوت، ”دەلین گوايا چىشتخانه يەكى باشە، بۆچى ئەمشەو تەنها هەردووكمان بۆ ئەو چىشتخانه يە نهچين؟“

لە پوژى سىشەمەدا ئىلا دواشتى كە دەيەويست بيكات، ئەوئەبوو لەگەل شووئەكەيدا بۆ نانخواردنى شيوان دەربچيت، بەلام دەيفيد پپى داگرت و ئىلاش دەسەلاتى ئەوئەي ئەما پەتى بکاتەو.

چىشتخانه ي (مانگى زيوين)، چىشتخانه يەكى بچووك بوو و بە گلوپى جوان رازابووئەو، شويى تاييەتى خيزانى تيدا بوو و بە كورسى چەرمين و سەرچەفى پەش پۆشتە كرابوو، چەندين ئاوينە بە نزمى لەسەر ديوارەكانى هەلواسرابوون تا مەعميلەكان هەست بکەن لەگەل پەنگدانەوئەي خەيالەكانياندا لەناو ئاوينەكان وانا دەخۆن. ئىلا زوو هەستى بە دلئەنگى كرد، ئەم دلئەنگىيە بەوئەي چىشتخانه كەوئەبوو، بەلكو بەوئەي مێردەكەيەوئەبوو. ئەوئەبوو لە چاوانى دەيفيدا درەوشانەوئەيەكى ئاناسايى بەدى كرد كە شتيكى ئاناسايان تيدا بوو. وادياربوو بير لە شتيك دەكاتەو، بەلكو تەنانت پەژارەيشى پئوئەدياربوو. ئەوئەي بە راستى بيزارى كرد ئەوئەبوو چەند جارئ دەمى تىكئالا. ئاخەر دەيزانى دەيفيد ئەو كاتەي لە قسەكردندا دەمى تىك دەئاليت كە تووشى خەمىكى قورس دەييت، ئەمەيشى لە مندالييەوئەكەلدا بوو.

كچە خزمەتگوزارىكى جحيل كە جليكى كلاسيكى لە بەر بوو، هات تا داواكارىيەكانيان جيبەجى بکات. دەيفيد داواى قرئالى دەرياي بە پىحانە و

بیبهری تیژهوه کرد، ئیلاش داوای سهوزه و توفوی به زهلاتهی گویزی هندیهوه کرد، چونکه له جهژنی له دایکبوونی چله مینییهوه به لینی به خوی دا بوو واز له خواردنی گوشت بیتیت، ههروهها داوای دوو پهرداخ شهراپیان کرد.

بق ماوهی چهند خولهکێک باسی ریکوپینکی دیکوری چیشخانهکهیان کرد، ئینجا باسی کاریگهیری دهسماله رهشهکانیان بهرانبه دهسماله سپیهکان کرد، پاشان بیدهنگیهکی کهرولال کهوته نیوانیهوه. بیست سال ژن و میژدایهتی، بیست سال نوستن لهسهر یهک جیخه و پیکهوه خۆشتن له ههمان گهردا و ههمان خوراک خواردن و پهروهردهکردنی سی مندا... ههموو ئەمانه بیدهنگیان لیکهوتهوه، یان ئیلا له دلی خویدا وای لیکدایهوه. دهیغید گوتی: 'دهبینم تو پۆمی دهخوینیتهوه'.

ئیلا به ههندی سهرسورمانهوه سهری لهقاند. نهیزانی که ئهوهی تووشی سهرسورمانی کرد ئهوهیه که: بیستی دهیغید دهربارهی پۆمی شتی دهزانیت، یان ئهوهی ئەم دهخوینیتهوه ئه و بایهخی پێدهدات.

'خهریکم چامهکانی دهخوینمهوه، تا له نووسینی ئه و پاپۆرتهی دهربارهی (کفری شیرین) دهینووسم، یارمهتیم بدات، بهلام خهریکه ئارهزووم دهکهوێته سهر چامهکانی، خهریکم بۆخۆم دهیانخوینمهوه، ئیلا بق پاساو هیتانهوه ئەمانه ی گوت.

دهیغید بهدهم خهیاڵهوه چاوی برپیه ئه و پهله شهرا بهی سهر قوماشی بان میژهکه، ئینجا نرکهیهکی لی ههستا و گوتی: 'ئیلا من دهزانم چی پوودهات. ههموو شتیک دهزانم'.

'ئهوه تو باسی چی دهکهیت؟' ئیلا بهدهم پرسیارهکهیهوه دلنیا نهبوو که دهیههوی گویی لی بگریت .

'دهربارهی... دهربارهی پهیههندییه ئەقینییهکانت...، دهیغید به دهمی تیکئالاهوه ئەمه ی وت، 'من دهزانم'.

ئیلا به واقورمانهوه دیقهتی شووهکهی دا. دهموچاوی دهیغید له بهر پووناکیی ئه و مۆمه ی که که خزمهتگوزارهکه بۆی داگیرساندن، له باریکی زۆر ناومیدانه دهرکهوت.

‘په یوهندی ئه څینی من؟’، ئیلا به په له و به دهنگی کی له وه به رزتر که خوی نیازی بوو هاته گۆ. سهرنجی ئه و ژن و پیاوه ی دا که له دهوری میزه که ی ته نیشتیان دانیشتبوون، ئه وانیش ئاوپیان به لایاندا دایه وه. به خویدا شکایه وه و دهنگی به جوړی کزکرد تا بوو به چپه و پرسپاره که ی دووباره کرده وه: ‘کام په یوهندی ئه څینی؟’.

‘من گیل نیم’، ده یقید له سهری پویش، پوسته ئه لیکترونییه که تم کرده وه و ئه و نامانه تم له گهل ئه و پیاوه دا خوینده وه. ‘چیت کرد؟’، ئیلا هاواری کرد.

پوخساری ده یقید له ژیر قورسایي ئه و شته ی که خه ریکبوو بیلیت گرژ بوو و خوی له پرسپاره که دزییه وه: ‘ئیلا، گله یی له تو ناکم. من شایانی ئه وه. من تو م فه رامو ش کرد و تو ش له شوینی کی تر به دوی سوزدا ده گه رییت’.

ئیلا چاوه کانی داخست و ته ماشای په رداخه که ی کرد. شه رابه که په نگی کی ئه فسووناوی یاقوتی قول و تیری هه بوو. بۆ ماوه یه کی که م وای به خه یالدا هات که له سهر پووی شه رابه که چهند خالی ک ده بیلیت په نگی کۆلکه زپړینه یه کی دره وشاوه یان هیه و وهک دهوسی ئه و پووناکیانه یه که ئاراسته ی ده که ن. په نگه له وئ دهوسی کیان هه بییت. ئه مانه هه موو به شیوه یه کی سوریالی ده رکه وتن.

ئهمیستا ده یقید له قسه کردن وه ستابوو و بیري له باشترین پڼگه چاره ده کرده وه، یان ده بوو ئه وه ی له خه یالیدایه ئاشکرای بکات. له کوتاییدا وتی: ‘من ناماده م بته خشم و ئه وه ی پووی داوه له بیري بکه ین’.

له وساته دا چهن دین شتی توند و ته وساوی و شله ژاو و دراماتیکی له دلی ئیلادا بوون و دهیه ویست بیانیلیت، به لام سوو کترینانی هه لېژارد، به دوو چاوی دره وشاوه وه لئی پرسى: ‘ئهی دربارهی په یوهندی ئه څینییه کانی خوت چی ده لییت؟ ئایا تو ش له بیران ده که ییت تا له دوی خو مانه وه جیان به یلین؟’.

کچه خزمه تگوزاره که خواردنه که ی بۆ هیتان. ئیلا و ده یقید بیده نگ بوون و ته ماشای کچه که یان ده کرد که خه ریکبوو قاپه کانی له سهر میزه که داده نا و به لیزانینی کی زیده پویانه وه دووباره په رداخه کانی بۆ پرکردنه وه. که جی

هیشتن، دهیښد ته ماشایه کی ئیلاى کرد و لى پرسی: 'که واته ئاوها؟' ئه مه
توله سهندنه وه یه؟'

'نه خیر، ئیلا به دهم قسه وه نائومیدانه سه ری راوه شانده،' ئه مه
توله سهندنه وه نیه، قه تیش وا نه بووه.
'ئه ی چییه؟'

ئیلا دهسته کانی تیځه پراند و ههستیکی وا دایگرت مینا هه موو شتیک و
هه موو ئه وه ی له ناو چیشتخانه که دایه - به مەمیله کان و کارگوزاره کان و
چیشتینه ره کان و به لکو ته نانه ت به ماسی ناو هه وزی که مەری زه ویشه وه -
ئاماده ن گوئ له وه بگرن که ئه م ده یلیت.

'شته که په یوه ندیی به خوشه ویستییه وه هه یه،' ئاخریکه ی به ده میدا هات،
'من عه زیزم خوش ده وئ.'

ئیلا پی و بوو که میرده که ی پیده که نیت، به لام له کوتاییدا زاتی وه بهر
خو نا تا ته ماشای چاوه کانی بکات. له ده موچاویدا جگه له ترسیک، هه یچ
شتیکی دیکه ی نه بینی، هه ر زوو گورا و بوو به سیمای که سیک هه ولبدات تا
کیشه یه که به که مترین زیان چاره سه ر بکات. له ناکاو ساته وه ختیکی پروون و
بی پینچوپه نا دایگرت. ئاخه ئافره تیک له مه وه بهر وا راهاتبوو زور به خراپی
باسی خوشه ویستی بکات، که چی ئیستا وشه ی خوشه ویستی بو ئه و بووبوو
به شتیکی راسته قینه و بارگاوی نه که خواسای.

ده یښد به ده نگیکی له رزۆکه وه گوئی: 'ئاخه سی مندا لمان هه یه.'

'به لئ، زور خوشم ده وین،' ئیلا به دهم قسه وه شانی هه لته کاند، 'به لام
عه زیزیشم خوش ده وئ.'

'واز له وتنه وه ی ئه م وشه یه بینه،' دیښد قسه که ی پی بری و پیش ئه وه ی
ده ست به قسه کردن بکاته وه، قومیکی گه وره ی له په رداخه که دا، ئینجا وتی:
'هه له یه کی گه وره ت کردووه، به لام ئیلا من ده ست له خوشه ویستی تو
هه لئاگرم و له تو زیاتر که سیک دیکه م خوش ناوئ. هه ردوو کمان ده توانین
په ند له هه لکانمان وه ربگرین. له لای خو مه وه په یمانت ده ده منی که ئه م شته
دوو باره ناییته وه، تو ش ئیستا ئاتاجی ئه وه نییت بجیته ده ره وه و منه ی
خوشه ویستی بکه یه.'

‘من دهرنه چووم تا منهی خوشه ویستی بکه م، ئیلا وره وریکی کرد که پتر خوی ددواند نهک ئەو، رۆمی ده لیت ئیمه له دهره وهی خۆمان هه وهجهی ئەوه نیین منهی خوشه ویستی بکهین، به لکو ئەوهی له سه رمان پیویسته بیکهین، ئەوهیه بتوانین ئەو کۆسپانه لاببهین که له خوشه ویستی ناوه وهی خۆمان دوورمان ده خاته وه.’

ده یقید گوئی: ‘ئای خودایه! ئەوه تو چیت به سه ر هاتوه؟ ئەمه تو نییت! ئەری تو ده ست له م رۆمانسییه ته هه لئاگریت؟ بکه پیوه بۆ جارانی خۆت، ئەمه شی خسته سه ری: ‘تکات لیده که م.’

ئیلا برۆکانی تیک نا، وهک ئەوهی شتیک په ژاره ی کردبیت، ته ماشای نینۆکهکانی خوی کرد. له راسیتیدا چرکه ساتیکی تری رۆژگاری هاته وه یاد، ئەو کاته ی که خوی خوی بوو هه مان شتی به که که ی ده وت، ئیدی ههستی کرد باز نه که ته واو بوو. به هیواشی سه ری بادا و ده سماله که ی سه رمیژه که ی دایه لاه.

ئینجا گوئی: ‘به یارمه تیت، ئایا ده توانین ئیستا برۆین؟ من برسیم نییه.’ ئەو شه وه له سه ر دوو جینگه ی جیا نوستن. ئیلا به یانی زوو یه که م شتی که کردی، ئەوه بوو نامه یه کی بۆ عه زیز نووسی.

دهمارگیر

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

‘بۆ له وه خراپتر خۆت ئاماده بکه! هۆ شیخ یاسین! هۆ شیخ یاسین! ئایا ئابروو چوونه کهت بیستووه؟’ عه بدوللای باوکی یه کئی له فه قیکانم لیم نزیکه ده بووه و بانگی ده کردم: ‘دوینێ پۆمی له گه ره کی جووله که کان له مه یخانه یه ک بینراوه’.

گوتم: ‘به لێ، ئه وه م بیستووه، به لام سه رم سوپنه ما. ئاخ هه وسه ره که ی ئه م پیاوه کریستیانه، نزیکترین براده ریشی خودانه ناسه، ئیدی چاوه پیتی چیی لیده که یه ت؟’.

عه بدوللا به په رۆشه وه سه ری له قانده و گوته ی: ‘پیم وایه تو راست ده که یه ت. ده بوو پیشبینی ئه وه مان کردبا’.

ژماره یه ک خه لکی په وته نی له ده ورمان کۆبوونه وه و گوئیان بۆ قسه کانمان هه لخستبوو. یه کێکیان پیشنیاری کرد، ته نانه ت ئه گه ر پۆمی بۆ کاره که ی ته وازۆی له خه لکه که ش خواسته وه، نابیت پێگه ی پی بدری له مزگه وته ی گه وره وتار بخوینیته وه. له بهر ئه وه ی بۆ لای فه قیکانم له سوخته خانه که دواکه وتبووم، بۆیه به په له دوورکه وتمه وه و جیم هیشتن و ئه وان هه ر قسه یان ده کردم.

زۆر جار گومانم ده کردم که لایه کی تاریکی له پۆمیدا هیه و پۆژی هه ر دیت ئاشکرا ده بیته، به لام قهت له و باوه په دا نه بووم که مه ی بخواته وه، چونکه ئه وه کاری نه کرده نییه. خه لکی ده لێن که شه مس هۆی سه ره کیی پووخانه ی پۆمییه، ئیستاش هه ر له گه لیدایه، خۆ ئه گه ر وا نه بوایه، ئه وا پۆمی بۆ ژیا نی ئاسایی خۆی ده گه رایه وه، به لام من بۆ چوونیکێ جیام هیه، ئه ویش ئه وه یه

گومانم نىيە كە شەمس پىياۋىكى خراپەكارە - كە ئاۋھايە - يان گەر
 كارىگەرى خراپى لەسەر پۇمى نىيە - كە ھەيەتى - بەلام شتەكە ئەۋەيە
 بۇچى شەمس زانايانى دىكەى ۋەك من لە پىخ دەرناكات؟ لە كۆتايى
 شتەكەدا، ئەم دوو پىاۋە لە زۆر پوۋەۋە لە يەكتەر دەچن، بەلام خەلكى ددانى
 پىندا نانئىن.

ھەندى كەس گوئىيان لى بوۋە شەمس وتوۋيەتى: 'زاناي ئايىنى لەسەر
 ئامازەكانى قەلەم دەژى، بەلام سۇقى عاشق دەبىت و لەسەر دەۋسى شوئىنئى
 دەژى. ئاخىر ئەۋە چى دەگەيەنئىت؟ ئاشكرايە شەمس پىتى وايە كە زاناکان لە
 شوئىنە بەرزەكان خۇيان ھەشارداۋە، كەچى سۇقى نوقمى نىو ژيانى
 پاستەقىنەيە، بەلام ئەى پۇمىش زاناي ئايىنى نىيە، يان ئەۋ خۇى بە يەكتىك لە
 ئىمە دانانئىت؟

ئەگەر شەمس بىتە ناۋ ئەۋ ھۆلەى كە تىيدا وانە بە فەقىكان دەلئىمەۋە،
 ئەۋا ۋەك مىشئىكەدرى دەكەم و پىگەى نادەم لە بەردەم مىندا باسى ئەۋ
 توۋرەھاتانە بكات. ئەى بۇچى پۇمى ھەمان شت ناكات؟ بىگومان بىمەلامەت
 نىيە. ئەۋ پىاۋە ھەر زوۋ ئافرەتتىكى كرىستىيانى خواست، ئىدى بە لامەۋە
 گرىنگ نىيە بوۋە بە موسلمان يان نا، چونكە ئايىنەكەى چوۋەتە ناۋ خوينى
 خۇى و خوينى مىندالەكەيشى، بەلام بۇ بەدبەختى خەلكى شارەكە، ئەۋ
 ھەرەشەيەى كە كرىستىيانى پىادەى دەكات بە ھەند ۋەرناگرن و دەلئىن ئىمە
 دەتوانىن پىكەۋە بژىن. من بە وساۋىلكانەى كە ئاۋا بىردەكەنەۋە دەلئىم: 'ئايا
 دەكرى ئاۋ و پۇن تىكەل بن؟ ئا ئەمە ئەۋ مەۋدايەيە كە موسلمانەكان و
 دىيانەكان دەتوانن لەسەرى بپۇن.'

لەبەر ئەۋەى پۇمى ئافرەتتىكى دىيانى خواستوۋە، ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەى
 لەگەل كەمىنەكاندا زۆر باش و لىيوردەيە، كەۋاتە بە لاي مەۋە پىياۋىكە نابىت
 پىشتى پى بىبەستىرى، ھەرۋەھا لەۋ كاتەۋە شەمسى تەۋرىزى لە مالەكەى
 نىشتەجى بوۋە، بە تەۋاۋى لە پىگەى پاست لاي داۋە. ۋەك ھەمو پۇژى بە
 فەقىكانم دەلئىم دەبى لە ھەناس فىلەكانى شەيتان چاۋكراۋە بن، چونكە شەمس
 بۇخۇى شەيتانە. من دلىيام ھەر ئەۋ پۇمى ھانداۋە تا بۇ مەيخانە بچىت،
 ئىدى مەگەر ھەر خودا خۇى بزانئىت چۇن فرىۋى داۋە، بەلام ئايا فرىۋدانى

خوداناسان به و پادهیهی وایان لی بکری سووکایه تی به پیروزییه کان بکه، له داهیتانی شهیتان نین؟

هر له سهره تاوه له خراپه کاری شه مس تیگه یستم، ئاخر چون زات دهکات پیغه مبه رمان محمه د سلاوی خودای لی بیت له گه ل بوستامی، ئه و سؤفییه خودانه ناسه به راورد بکات؟ ئه ی هر بوستامی نییه گوتوویه تی: "ته ماشام بکه ن! شکوی من چند مه زنه!"، ئه ی هر ئه و نییه وتوویه تی: "کابه م بینی به دهورمدا ده سووراپیه وه؟"، به لکو له وهش دورتر پویشتووه تا ئه و پادهیه ی بلیت من ئافه رینه ری خودی خوم. گهر ئه مه کفر نه بیت، ئه ی ده بی کفر چی بیت؟ ئه مه ئاستی ئه و پیاویه که شه مس به ریزه وه شتی لی وهرده گریت، هر وهک چون بوستامی زه ندیقه، ئه میش (خودانه ناس - زه ندیق) ه.

ئیسنا به وه ی باشه خه لکی شاره که خه ریکه له حه ناس راستیه ک بیدارده بنه وه و ژماره ی ئه وانه ی په خه له شه مس ده گرن پوژ له دوا ی پوژ له زیادبو ندایه. هه ندی جار له و قسه وباسانه ده ترسم که له گه رماوه کان و چایخانه کان و سه ره ریزی گه نم و ناو بیستانه کان ده کرین، که گوایا ده یانه وی پاره پاره ی بکه ن.

* * *

زور له کاتی ئاسایی خوم درهنگتر گه یستمه سوخته خانه که و به م بیرکردنه وانه سه رم قورس بووبوو. هر ئه وهنده ده رگای ژووری وانه وتنه وه م کرده وه، له پر هه ستیکم له لا دروستبوو که شتیکی نا ئاسایی پووده دات. ئه وه بوو فه قیکانم به ریزیکی راست دانیشتبوون، وهک ئه وه ی موته که یه کیان دی بیت به شیوه یه کی سهیر پهنگیان هه لیزپکابوو و بیدهنگ بوون.

دوایی هویه که ی تیگه یستم، که ئه و پیاویه له نزیک په نجه ره کراوه که وه دانیشتووه و پشتی داوته دیواره که وه و دموچاوه بیتووه که ی به زه رده خه نه یه کی به فیزه وه دهره وشینه وه، جگه له شه مسی ته وریزی که سی تر نییه.

"شیخ یاسین سلاوتان لی بیت"، به دهم قسه وه تیی ده پروانیم.

دوودل بووم، چونکه نهمده زانی ئاخۆ ده بی وهلامی سلاوه که ی بدهمه وه
 یان نا، بریارم دا وهلامی نهمده مه وه، به لکو ئاورم له فهقیکان دایه وه و لیم
 پرسین: "ئه م پیاوه لیتره چی ده کات؟ بۆچی پینگه تان دا بیته ژووره وه؟".
 فهقیکان واقیان و پرما بوو و شله ژابوون، کهسیان زاتی نه کرد وهلام
 بداته وه، به لام شه مس بیده نگیه که ی شکاند.
 به ریتمه بیچا و و پرووانه که ی و نیگا جیگیره که یه وه وتی: "شیخ یاسین،
 سه رکۆنه یان مه که. ئه وه بیرو که ی من بوو. ئه وه بوو له م نزیکه وه تیده په ریم،
 به خۆم وت بۆچی لای سوخته خانه که هه لوه سته یه ک نه که م و سه ردانیکی ئه و
 که سه نه که م که له م شاره دا له هه موان زیاتر پقی لیمه؟".

فهقی حوسام

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە پىز و بە پال يەكتره و بە چاوهگه شه كانمانه وه هه موومان له ژوورى وانه وتته وه كه له سهر زه وييه كه دانىشتبووين، كاتى شه مى ته ورىزى ده رگاكه ي كرده وه و هاته ژووره وه. ئيمه شتى زور خراپ و سه يرمان ده رباره ي بىستبوو، زوربه شيمان له مامۇستاكه مانه وه بىستبوو، توشى شوک بووين، كاتى منىش به زوپوزىندووى له ژوورى خويندنه كه مان بىنىم، گرژبوومه وه، كه چى ئه و خاوو خلىچك و دۇستانه دياربوو. دواى ئه وه ي سلأوى له هه موومان كرد، گوتى هاتوه له گهل شىخ ياسىندا قسه بكات.

”مامۇستاكه مان هه زناكات كه سانى نه ناس بىن و له سوخته خانه كه سهرى لىبدن، به نكه باشتر وا بىت كاتىكى تر بىبىنىت”، به و نياز وه ئه مه م وت تا له دىدارى نىوانىندا شتىكى نه ويستراو روونه دات.

”لاو، سوپاس بۆ به هۆله وه بوونت، به لام دىداره خراپه كان هه ندى جار نه ك هه ر كرده نى نىن، به لكو پىويستىشن”، شه مىس وه ك ئه وه ي بىر كرده نه وه كانى منى خويند بىته وه، وه لامى دامه وه، ئىنجا وتى: ”له گهل ئه وه شدا نىگه ران مه به، دىداره كه مان ئه وه نده ناخايه نىت”.

ئىرشاد كه له ته نىشتمه وه دانىشتبوو، له نىوان دانه قرمىسا وه كانىيه وه ترمه ترمىكى كرد و وتى: ”ده ته ماشاى ئه و حه وسه له يه ي بكه! ئه مه شه يتانىكه بۆخوى!”.

سه رم بادا، له گهل ئه وه ي پىم وا نه بوو كه شه مىش له شه يتان بچىت، زورم له خوم كرد و به قسه له پرووييه كه ي و بوئىرييه كه ي سه رسام بووم.

دواى چەند خولەكك، شىخ ياسىن بە پوخسارئكى گرژ و تىرامانەو
هاتە ژوورەو. هەر ئەوئەندە چەند هەنگاوئىكى نا، لەپەر وەستا و چاوەكانى
بەرەو ميوانە خۆتپههلقورتينەرەكە كەوتنە پرتەپرت.

ئەم پياوہ لىرە چى دەكات؟ بۆچى رىگەتان دا بىتە ژوورەو؟

من و هاوړيكانم بە نىگاي پر سەرسوږمان و چپەى ترساوہو، تەماشاي
يەكترمان دەكرد، بەلام پيش ئەوہى يەككىمان زات بكات و شتى بليت، شەمس
وتى كە ئەو لە نزىك سوختەخانەكەو تىپەرپوہ و ويستوويەتى سەردانى
يەكك بكات كە لە قونىادا لە هەموو كەس زياتر پقى لى دەبىتەو.

ژمارەيەك لە فەقيكان نەرمەكۆكەيەكيان كرد، بينيم ئىرشاد بە قوولئ
هەناسەيەكى هەلكيشا. گرژي نىوان دوو پياوہكە بە ڤادەيەك چر بووبووہو،
چەقق هەواى دەبى.

من نازانم تو لىزە چى دەكەيت، بەلام من كارم هەيە و لەوش گرینگترە
تا لەگەل تودا قسە بكەم، شىخ ياسىن بە تەوہسەوہ ئەمەى و تە لەسەرى
پويشت: ئەمىستا، بۆچى نارۆيت تا لەسەر وانەكانمان بەردەوام بين؟

شەمس وتى: تۆ دەليت قسە لەگەل مندا ناكەيت، بەلام لە پاشملە
دەربارەم قسە دەكەيت. دەربارەى من و دەربارەى پۆمى و هەموو
سۆفییەكان و پىيازى سۆفيگەرى، لە وتەى خراپ دەمى خۆت ناڤاريزيت.

شىخ ياسىن لە لووتە ئىسكن و گەورەكەيەوہ هەناسەيەكى دا و وەك
ئەوہى شتىكى تال لەسەر زمانى بيت، دەمە داچەقاوہكەى گرىدەدەو، وەك
وتم، شتىكم نىيە دەربارەى قسەت لەگەلدا بكەم، من دەزانم دەمەوئ چى
بزانم، بۆچوونى تايبەتى خۆم هەيە.

شەمس بەرەو لای ئىمە ئاوڤى دايەوہ و نىگايەكى تەوسامىزى خىراى
كردىن و وتى: پياويك بۆچوونى زۆرى هەبىت، بەلام پرسىارى پى نەبىت!
لەوہدا هەلەيەك هەيە.

بەراستىتە؟ شىخ ياسىن بەدەم قسەوہ گورپئىكى هاتەوہ بەر، كەواتە
بۆچى لە فەقيكان نەپرسىن ئايا لەو دووە كاميان باشتەن: ئەو پەنديارەى كە
وہلامى پىيە، يان ئەو پياوہ سەرلەشنىواوہى جگە لە پرسىاركدن هىچى تىرى
پى نىيە؟

هه موو براده ره کانم تاي شيخ ياسينيان گرت، به لام ههستم کرد زور به يان له دله وه ئه وه يان نه کرد، به لکو له بهر دلي ماموستا که يان و له بهر خاتري ئه و بوو، بويه من بينده نگيم پي باشتري بوو.

ئو که سه ي که پتي وايه هه موو وه لام يکی پتيه، ئه وه له هه موو که س نه زانتره، شه مس به دهم قسه وه لاي به لاي ماموستا که ماندا کرده وه، به لام مادام تو له وه لامدانه وه دا باشيت، ئايا بوم هه يه پرسيار يکت لي بکه م؟. ليره دا خه مي ئه و هم لي نيشت که ئه م قسه وباسه به ره و شوينيکی خراپ سه ربکيشيت، به لام هيچ ده سه لاتيکم نه بوو که نه يه لم گرزييه که ته شه نه بکات. له بهر ئه وه ي تو ناتوره ي ئه و ته خستوو ته دووم که گوايا من خزمه تکاری شه يتانم، که واته ده فهرموويت پيمان بليت ده رباره ي شه يتان بيرۆکه ي تو چيه؟، شه مس پرسيار ي ليکرد.

بينگومان، شيخ ياسين که بق په ندادان هه لي له ده ست نه ده دا، وه لام ي دايه وه، ئايينه که مان که دوا هه مين ئايينه کاني ئيبراهيمه و گرينگترينيانه، پيمان ده ليت که به واي شه يتانه وه ئاده م و حه و له به هشت وه دهرنران، جا له بهر ئه وه ي ئيمه نه وه ي دايبا يکی ده رکراوين، گه ره که چاوکراوه بين، چونکه شه يتان به چه ندين شيوه خو ي ده گو پيت، هه ندی جار له شيوه ي قومار باز يکدا ده رده که ویت و داوامان ليده کات قومار بکه ين، بري جاري دي له شيوه ي کچيکی جوان و جحیل خو ي پيشان ده دات و هه ولده دات له خسته مان ببات، په نگه شه يتان به جو ري خو ي پيشان بدات قهت به خه ياليشماندا نه يهت، وهک ده رويشيکی گه پیده.

شه مس وهک ئه وه ي چاو ه پتي ئه م قسه يه ي کرد بيت، زه رده يه کی زانايانه ي هاتي و گوتي: مه به ست تیده گه م. ده بي ئه و بيرۆکه يه ي که شه يتان له رواله تماندا خو ي مه لاس ده دات، ئاسووده ييه کی گه و ره و پيگه ي پرزگار بوونيکی ئاسانمان پي بيه خشيت.

مه به ست چيه؟، شيخ ياسين پرسيار ي کرد.

باشه، وهک تو ده ليت گه ر شه يتان ئاوها خراپه کار بيت و ده ره قهت هاتني هه سته م بيت، ئيدي پيويست ناکات ئيمه ي بنياده م سه بارهت به و هه لانه ي که ده يانکه ين، خو مان سه رکونه بکه ين، چونکه شته باشه کان که

پرووده‌دهن هه‌موویان له دهستی خودادان و هه‌موو شتیکی خراپیش له دهستی شه‌یتاندایه. له هه‌ردوو باره‌که‌دا ئیمه له په‌خنه‌گرتن و پشکینی نه‌فس به‌ده‌ر نین. له‌وه ئاسانتر هه‌یه؟.

شه‌مس له کاتی قسه‌کردندا به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌گه‌ل درکاندنی هه‌ر په‌یفیکدا ده‌نگی به‌رز ده‌بووه‌وه: 'به‌لام با بۆ ته‌نها چرکه‌یه‌ک وای دابنیتین که شه‌یتان نییه و شه‌یتانگه‌لیکیش له پارێزماندا نین تا له‌نیو مه‌نجه‌لیکی کوله‌کولدا بمانسووتین. هه‌موو ئهم وینه ترسناکانه بۆ ئه‌وه دانراون تا شتیکیان پیشان بدن، به‌لام گوپان و بوونه‌وار به‌کلێشه‌گه‌لیکی دووباره‌وه بوو، په‌یامی راسته‌قینه‌ی خویان له‌ده‌ست داوه'.

'ئه‌ی ئهم په‌یامه ده‌بیت چی بیت؟، شیخ یاسین به‌بیزارییه‌وه پرسى و هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگی‌تیک په‌راند.

شه‌مس وتی: 'که‌واته پرسیا‌رت هه‌یه'، ئینجا له‌سه‌ری رۆیش‌ت: 'په‌یامه‌که ئه‌وه‌یه ئه‌و ئازاره‌ی که مرۆف به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نیت بیکۆتاییه. دۆزه‌خ له‌ناخی خۆماندا‌یه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش، چونکه قورئان ده‌لێت مرۆف له‌هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پایه‌دارتره، گه‌ر توانیمان به‌باشی له‌مه‌ بگه‌ین، ئیدی واز له‌و بیرۆکه‌یه‌ دینین که شه‌یتان له‌په‌له‌تماندا خۆی هه‌شارداوه، ددانیشمان به‌وه‌دا ده‌نا که شه‌یتان له‌ناخی خۆماندا‌یه. ئیدی ئه‌وه‌ی پێویستمانه به‌راستگۆیی له‌نه‌فسی خۆماندا بگه‌رێن، نه‌ک چاو بیرینه‌خه‌وشه‌کانی خه‌لک و راویان بکه‌ین'.

'برۆ نه‌فسی خۆت تاقی بکه‌وه، گه‌ر خودا بیه‌وی گونا‌هه‌کان‌ت پاک ده‌بنه‌وه'، شیخ یاسین باگۆی دایه‌وه، 'به‌لام پیاوی ئایینی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆی ده‌پاریزیت'.

'که‌واته رێکه‌م بده‌ با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه‌وه'، شه‌مس هه‌ر به‌و ناسکییه‌وه که نه‌مانتوانی دلتیا بین ئاخۆ چیرۆکیکی راسته‌قینه‌ بوو یان هه‌ر بۆ ته‌وس بوو، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێڕاینه‌وه:

چوار بازرگان له‌مزگه‌وتیکدا نوێژیان ده‌کرد، بینیان وا بانگده‌ره‌که‌ دیته ژووره‌وه. بازرگانی یه‌که‌م نوێژه‌که‌ی بری و پرسى: 'هۆ بانگده‌ر، ئایا بانگی داوه؟ یان هیش‌تا ماویتی؟'.

بازرگانی دووهم نوڙهکە ی بړی و ئاوړی له برادرهکە ی دایه وه و وتی: هُو پیاو، تُو له کاتی نوږکردندا قسه ت کرد و نوږهکە ت به تال بووه وه، ده بی سهرله نوږ دهست پټیکه یته وه. که بازرگانی سټیهم گوئی له وه بوو، هاته ناوه وه و گوئی: هه ی گه مژده بۆچی سهرکونه ی دهکە یت؟ ده بی ئاگات له نوږهکە ت بیت. نه وه نوږهکە ی توش به تال بووه وه. به لام بازرگانی چوارهم زهرده خنه گرتی و به دهنگیکسی بهرز وتی: ده تُو ته ماشایان بکه! نه وه ههرسیکیان هه له یان کرد، به لام من سوپاسی خودا دهکەم که ږیگی خۆم ون نه کرد.

شه مس دوا ی نه وه ی ئهم چیرۆکه ی گیرایه وه، به رانبر فەقیکان وهستا و پرسیی: که واته پټان چونه به بۆچوونی ئیوه نوږی کام له و بازرگانانه دروست نییه؟.

که له نیو خۆماندا له سهر وهلامه که گفتوگومان کرد، ماوه یه کی کهم له هۆله که دا غه لبه غه لبتک په یدا بوو، له کوتاییدا یه کی له دواوه گوئی: نوږی بازرگانی دووهم و سټیهم و چوارهم دروست نییه، به لام نوږی بازرگانی یه کهم دروسته، چونکه هه موو نه وه ی ویستی بیکات نه وه یه پرسپاری له بانگدهرکه کرد.

به لئ، به لام نه ده بوو نوږهکە ی بېریت، ئیرشاد قسه که ی ږه تکرده وه، ئاشکرایه که هه موو بازرگانه کان هه له بوون، جکه له بازرگانی چوارهم که تنه نا نه فسی خۆی دواند.

نیگام که لاخت و به هیچ یه کی له دوو وهلامه که قایل نه بووم، به لام بریارم دابوو که زار هه لنه یتنم، چونکه پټم وا بوو بایه خ به بۆچوونه کهم نادهن، به لام هاوکات ئهم بیرۆکه یه م به خه یالدا هات، شه مسی ته ورپی ئاوړی لیدامه وه و پرسیی: ها تُو له وئ! چی ده لیت.

بهر له وه ی گویم له دهنگی خۆم بیت، به هه سته م تفه کهم بۆ قووتدرايه وه، ئینجا وتم: نه گهر ئو بازرگانانه هه له یه کیان کرد بیت، نه وه نییه له کاتی نوږکردندا قسه یان کردووه، به لکو له بری نه وه ی نوقمی نیو نوږهکە ببن و په یوه نندیان به خواوه هه بیت، مژوولی دهو روبه ری خویان بوون، به لام نه گهر ئیمه بریاریکیان له سهر بده ین، نه وه من ده ترسم هه مان هه له بکه ین.

‘که واته وه لاهمه که ی تو کامه یه؟’ شیخ یاسین له پر پرسى و بایه خى به گفتوگوکه دا.

‘وه لامى من نه وه یه که هر چوار بازارگانه که هه موویان به وای هوکارى له یه کتر چوو وه هه له یان کردو وه، به لام له گه له وه شدا ناکرئ بو ترئ که یه کئ له وان هه له ی کردو وه، چونکه ئیمه له کوتاییدا بومان نییه بریاریان له سه ر بدهین.’

شه مسى ته ورئزى هه نگاوئیک به ره و لام هاته پئشه وه و دۆستانه و به سۆزه وه ته ماشای کردم. هه ستم کرد منى میزدمن دال خوشه ویستییه کى باو کانه م پئ به خشرا وه، له ناوى پرسیم، کاتئ ناوى خۆم پئى گوت، گوتئ: ‘حوسامى هاو پئتان دئیکى سۆفییانه ی هه یه.’

که نه وه م ژنه وت، له شهرمان ده موچاوم سوور هه لگه را. پئیم وا بوو که شیخ یاسین دواى ته واو بوونى وانکه سهر زه نشتم ده کات و هاو پئیکانمیش گالته م پئیده که ن، به لام په ژاره که م زوو په ویسه وه. شئوه ی دانیشتنه که م پئکخست و زهر ده خه نه یه کم به پرووى شه مسدا پژاند، که هئیشتا زهر ده ی ده هاتئ، چاوى لئ داگرتم و له سه ر لئیکدانه وه که ی به رده وام بوو.

‘سۆفى ده لئیت: له برى نه وه ی بریار له سه ر نه وانى تر بدهم، گه ره که به قوولئ بیرم لای په یوه ندئى ناوه وه م له گه له خودادا بئت، چونکه پیاوى ئایینى ده مارگیر به رده وام هه له ی نه وانى تر به درۆ داده نئیت، به لام فه قئینه له بیرتان نه چئیت نه وه که سه ی که زۆر جار له وانى تر در دۆنگ ده بئیت، نه وه خۆى هه له یه.’

‘ده ست له شئواندنئ بیرى فه قئیکانم هه لگه ر، شیخ یاسین نه مه ی وت و قسه که ی پئ برئ، ‘به لام ئیمه ی پیاوانى ئایینى، گه ره که بایه خ به وه بدهین که خه لکى ده یکه ن، چونکه خه لکى پرسىارى زۆرمان لئیده که ن و چاوه رپئ وه لامیان بدهینه وه تا بتوانن ئه رکه ئایینییه کانى خۆیان به ته واوى و به دروستى جئیه جئ بکه ن. ئاخه نه وان لئیمان ده پرسن ئایا گه ر خوئنیان به ربوو ده بئى دووباره ده ستنوئژ هه لگه رنه وه، یان له کاتى سه فه ردا پۆژوو یان

لهسهره يان نا و زور شتی تر. پړوشوینهکانی مهزهبی شافیعی و حه نه فی و حه نه لی و مالیکی دهر باره ی ئه م شتانه بۆچوونیان جیا به. ئیدی هر مهزه بیتک له م مهزه بانه کۆمه لئ وه لامی ورد و تایبته به خۆی داناوه که ده بیت لیتی بکۆلرته وه و فیری بین.

‘ئه مه باشه، به لام خۆت به جیاوازییه پواله تییه کان مه به سته وه’. شه مس به هه ناسه هه لکیشانیکه وه ئه مه ی گوت، ‘وشه ی خدا ته وار و بیکه موکووپیه، له سهر حیسابی هه مو وه کی له ورده کاری مه گه پئ’.

‘ورده کاری؟’، شیخ یاسین به پیتمیکی تژی له گومان وه لامی دایه وه و له سهری پویشته، ‘پرواداران ئه م پیتسا و میتودانه به په رۆشه وه وهرده گرن، ئیمه ی زانایانیش له هه وله کانیاان پیتمایان ده که ی’.

شه مس وتی: ‘واتا مادام بیرت ناچیت که پیتماییه که ت سنووردار بیت، که واته له سهر کاری پیتماییکردن به رده وام به، ئه گینا له سهر ووی وشه ی خوداوه وشه ی تر نییه ’، ئینجا ئه مه ی خسته سهر، ‘به لام هه ول مه ده ئامۆزگاری ئه وانه بکه یته که گه یشتوونه ته قۆناغی پۆشنگه ری، چونکه ئه وان چیتژی جیا له ئایه ته کانی قورئان وهرده گرن و پیتویستیان به پیتمای یان پیتیشاندانی شیخیک نییه’.

که شیخ یاسین ئه وه ی ژنه وت، به جۆری تووپه بوو که هه ردوو پوومه ته داچۆراوه که ی به شه پۆلی سوورباو دهستیان به هه لله رزین کرد و سیوه که ی ئاده م -گرتی قورقوپراگه سی به توندی دهرکه وت و گوتی: ‘ئیمه پیتمای ئیره تی پیتشکه ش ناکه ی’ن. شه ریعت ئه وه یه که ئه و پیتسا و پیتمایانه پیتشکه ش ده کات که ده بیت هه موو موسلمانیک له سهر بیتشکه وه تا ناو گۆر په پره وی بکات و وابه سته ی بیت’.

‘شه ریعت ته نها پاپۆریکه به ناو ئوقیانوسی حه قیقه تدا ده پروات. ئه وه ی به راستی له خودا ده گه پیت، دهرنگ یا زوو پاپۆره که جیده هیلیت و خۆی نو قمی نیو ده ریا ده کات’.

“بۆ ئەو ھى ماسىيى قرش بىخۆن، شىخ ياسىن بە پىكەننىكى خىكاو
و ھىلامى دايەو، ئەمە لەو كەسانە روودەدات كە پىنمايى رەت دەكەنەو.”

ژمارەيەكى كەم لە فەقىكان بە شداريى پىكەننەكەيان كرد، ئەوانى ترمان
بە ھىمنى و بىزارىيەو دانىشتىن. گفتوگۆكە لە تەواو بووندا بوو و نەمدەتوانى
پىشبينى ئەو بەكەم كە ئەم باسوخواسە چۆن بە بارىكى باشدا دەشكىتەو.
بىگومان شەمسى تەوريزىش ھەمان ھەستى خەمىنى ھەبوو، چونكە
دياربوو لە فكرانراچووبوو، بەلكو ئاومىدش دياربوو. مينا لەپەر ماندوو
بوو، چاوەكانى لىك نا و بەناستەم جوولەيەكى كرد.

“لەميانەى سەفەرەكانمەو شىخەلىكى زۆرم ناسى”، شەمس ئەمەيشى
گوت “ھەندىكان پياوانى دلسۆز بوون و بىرىكى دىكەيان لووت بەرز بوون و
ھىچيان دەربارەى ئىسلام نەدەزانى. من ئامادە نىم گەردى سەر پىلاويكى
كونى عاشقىكى راستەقىنەى خودا بە سەرى شىخەكانى ئەمرو بگۆرمەو. ئەو
خەيالباژە سىتەرەنەى كە لە پشت پەردەو و پىنەدەكەن لەوان باشتەن، چونكە
لانى كەم ددان بەو ھەدا دەننەن كە ئەو ھى ئەوان پىشكەشى دەكەن تەنھا
خەيالپلاو.”

شىخ ياسىن وتى: “ئىدى بەسە! پىم وايە بە زىادەو گويمان لە
زماندرىزيەكەت گرت. دەى ئىستا برۆ دەرەو.”

“نىگەرەن مەبە، من خۆم خەرىكبووم برۆم، شەمس بە مەكرەو ئەمەى
گوت، ئىنجا لای بە لای ئىمەدا كەردەو و گوتى: “ئەو ھى ئەمرو لىترە بىنيتان
گفتوگۆيەكى كۆنە و دەگەرپتەو بۆ سەردەمى محەمەدى پەيامبەر دروودى
خوداى لى بيت، بەلام ئەم دەحكەيە پەيوەندى بە مېژووى ئىسلامەو نىيە،
بەلكو لە دلى ھەموو ئايىنە ئىبراھىمىيەكاندا خۆى حەشارداو. ئەمە مەملانىيى
نىوان پياوى ئايىنى و سۆفییە، مەملانىيى نىوان ئاوەز و دلە.”

شەمس كەمەكىك بىدەنگ بوو تا بوارمان بدات بەتەواوى ھەست بە
كارىگەريى پەيفەكانى بەكەن. ھەستم كرد نىگای كەوتوو ھە سەر من، ئەو ھەش

ئالوگۆپىكى شار راوه بوو، بۇ چوونە نىۋو برايه تىيەكى ئاشكرانەكراو و
تۆمارنەكراوۋە.

ئىنجا لەسەرى پۇيشت: "لە كۆتايىدا، نە مامۇستاكەتان دەتوانىت و نە من
دەتوانم لەوۋە زياتر بزانين كە خودا بۇى داناوين بيزانين. ھەريەكى لە ئىمە
پۇلى خۇى دەگىرپىت، بەلام گرینگ ئەوۋەيە ئەو مرقۇقەى كە نايەھوئى بېينىت
تىشكى خور چاوى نادىدە و كويرو كەچىين نەكات".

بەم ئاۋھايە، شەمسى تەورىزى دەستى راستەى خستە سەر دلى و
دوعاخوازىى لە ھەموومان و تەنانت لە شىخ ياسىنىش كرد، كە خۇى دابوۋە
لاۋە و دەموچاۋى گرژكردبوو و ۋەلامى دوعاخوازىيەكەى نەدايەۋە.
دەرويشەكە چوۋە دەرەۋە و دەرگاكةى لە پشت خۇيەۋە داخست و لە
بىدەنگىيەكى قولدا جىيى ھىشتىن و بۇ ماۋەيەكى زور نەمانتوانى قسەيەك
يان جوۋلەيەك بکەين.

ئىرشاد بوو كە لەو سەرەگىژكەيە دەريھىتام، ئەۋە بوو سەرنجم دا بە
جۆرى تەماشای دەكردم كە نىشانەى ئەۋە بوو خەوشىكم ھەيە. ئەوسا زانيم
كە دەستى راستەم لەسەر دلم ۋەك سلاۋىك بۇ ئەۋ راستىيەى دۆزىبوۋمەۋە،
خاۋبوۋەتەۋە.

پېرسى جهنگاوهر

قونيا، ئايارى ۱۲۴۶

باوهړم به گوښه كانم نه كړد كه بېستم شه مس زاتى كړدووه و له بهر دهم فەقێكان بهرەنگارى مامم بووه تەو. ئەرئ ئەم پیاوہ نرخ بۆ هیچ كەسێك دانانیت؟ ئای چەند حەزم دەكرد كاتئ چووہ بۆ لای مامم، من له سوخته خانەكە بوايەم پېتش ئەوہى بتوانیت زارە نەفرینەكەى بكاتەو، دەرەم بكردايە، بەلام ئەفسووس لەوئ نەبووم. ديارە باسوخواسيكى زۆر له نيتوان ئەو و مامدا پووى داوہ، ئىدى فەقێكان لەوساوہ هەر باسى دەكەن، پېم وايە بە دروستى قسەكان ناگيرنەوہ، چونكە بە ئاوەژوو باسى دەكەن و پاستيەكى زۆر دەدەنە پال ئەو دەرويشە گەندەلە.

وا ديارە ئەمشەو بەواى ئەو لەشفرۆشەوہ، كه ناوى گولئ بياپانە زۆر شلەژاوم و لەو زياتر ناتوانم بېر له هېچى تر بكەمەوہ. ئەو سەندووگەلێكى خشل و مرواريم بېردەخاتەوہ كه شتى نەيتيى تيدا شاردرابيتەوہ و وات بە خەيالدا بيت كه هى تۆن، بەلام گەر كليلەكانيت پچ نەبيت، ئەوا تەنانەت گەر له باوہشيتيش بن هەروا بە داخراوى و دوورەدەستى دەميتنەوہ.

ئەوہى زۆرتر دەهریم دەكات خۆ پادەستكردنەكەيتى، ئىستاش له خۆم دەپرسم بۆچى بهرەنگارى نۆرە شيتايەتيەكانم نەبووہوہ، چۆن له ژير پتيەكاندا بە خاموشي و بەبن جوولە لەسەر رايەخيكى كۆن و پيس لەسەر زەوييەكە پالكوته؟ خۆزگە له تۆلەى ئەو ليدانەى من لتييم دا، لتيى دابامەوہ، يان كاشكى هاوارى كردها و داواى فرياكەوتنى كردها، ئىدى دەستم له ليدانى هەلدەگرت، بەلام بە كپى پالكوتهبوو و هېچ جوولەيەكى نەدەكرد، چاوەكانى هەلاوس بوون و بەقوولدا چووبوون. وەك ئەوہى بيهەوئ شتەكە بە

شېۋەيەكى نالەبار قەبۇل بىكات، دەمى نوقاندىبوو، بە ھەرحال ھەرچىيەك بىت. ئەرى بەپاستى بە لايەۋە گرېنگ نەبوو بمكوشتاىە يان نەمكوشتاىە؟ ھەموو ھەولنىكم دا كە جارىكى تر سەر بە سۆزانيخانەكەدا نەكەم، ۋەلى ئەمىرۇ ئارەزوۋىيەكى توند بۇ بىنىنى زورى بۇ ھىنام، بەدەم پۇيشتەۋە بۇ سۆزانيخانەكە پرسىيارم لە خۇم كىرد ئاخۇ كە چاۋى پىم دەكەۋىت كاردانەۋەى چۇن دەبىت، ئەى ئەگەر شكاتى لى كىردىبووم و شتەكە خراپ شكابوۋە، ئەوسا دەمى خاۋەنە قەلەۋەكەى سۆزانيخانەكە چەور دەكەم، يان ھەپەشەى لىدەكەم. لە مەژگى خۇمدا پلانم بۇ ھەموو شتىك دانا، جگە لە ئەگەرى ئەۋەى رەنگە ھەلاتىت. ئىدى بۇ ھەموو ئەگەرىك خۇم ئامادە كىردىبوو.

تەقىمەۋە و گوتم: "مەستت چىيە، گولى بىابان لىرە نىيە؟ ئەى لە كۆنە؟". ئەۋ لە شىفرۇشە لەبىر خۇت بىۋە، خاۋەنى سۆزانيخانەكە بەدەم قسەۋە لوقمىكى خستە دەمىيەۋە و دەستى بە لستەۋەى شىلەى شىرىنى سەر پەنجەكانى كىرد. كە بىنى زۇر توورەم، بە دەنگىكى نەرمتر وتى: "پىپرس، بۇچى چاۋىك بە كچەكانى دىكەدا ناگىرېت؟".

"ھەى پىرەژنى قەلەۋ و خەرقاۋ. لە شىفرۇشە ھەرزانەكانتم ناۋى. گولى بىابانم دەۋى، دەمەۋى ھەر ئىستا بىبىنم".

كە ئەۋەم بە نىرەموۋكەكە وت، بى ئەۋەى زات بىكات دەكەم لەگەلدا بىكات، ھەردوۋ برۇ تىژ و پەشەكەى ھەلېرى، ۋەك ئەۋەى پىنى شەرم بىت قسەكە بىكات، دەنگى نىمكردەۋە و بە چپە وتى: "ئىدى ئەۋ پۇيشتەۋە. ديارە كاتى ھەموان لە پرخى خەۋدا بوون ئەۋ ھەلاتوۋە".

شتەكە توورەھات دياربوو، بەلكو پىكەنىناۋىش بوو. لىم پرسى: "ئەمە لەكەيەۋە لە شىفرۇشەكان لە سۆزانيخانەكە دەرەچىن؟ گەرەكە ھەر ئىستا بىدۇزىتەۋە".

خاۋەن سۆزانيخانەكە ۋەك ئەۋەى يەكەم جارى بىت بمىنىت، چاۋى تىبىرېم و بە ۋژەۋژىك گوتى: "تۆ كىت تا فەرمانم بەسەردا بىكەيت؟"، چاۋە نەترسەكانى و بچوۋكەكانى بە پىچەۋانەى چاۋەكانى گولى بىابان بروسكەيان دا و بە تىژى تىي پوانىم.

‘من حه سحه سم و مامم پایه یه کی گرینگی هه یه، ده توانم ئەم حه شارگه یه
دابخه م و هه مووتان توورده مه سهر شه قام، به دهم قسه وه دهستم بۆ ئەو
قاپه فه خفوورییه درێژکرد که له باوهشی دایناوو، لوقمیکم هه لگرت، لوقمه که
تهر و نه رم بوو.

په نجه ليقاویبووه کانم به ملپنچه ئاوریشمه که ی سرپییه وه. له توورپیان
دهموچاوی سوور هه لگه را، به لام نه یوئرا رووبه پرووم بیته وه.

وتی: ‘بۆچی سه رکۆنه م ده کهیت؟ پئویسته ئەو دهرویشه سه رکۆنه بکهیت
که گولی بیابانی قایل کرد سۆزانیخانه که جییهیلێت و له خودا بگه پێت.’
‘ساته وه ختیک تینه گه یشتم ده رباره ی کێ قسه ده کات، به لام زوو زانیم که
مه به سستی شه مسی ته وریزییه.

یه که م جار له به رده م فه قیکان گالته ی به مامم کرد، ئێستاش ئەمه ی
کردوه. بیگومان ئەم خودانه ناس و زه ندیقه سنووری خۆی نازانیت.

ئىلا

نۇرتامبۇتون، ۲۶ى حوزىران ۲۰۰۸

بەپىز عەزىز

لەم كاتەدا بىرىارم دا، بە شىتوازيكى كۆن، بە قەلەمىكى پاندان و كاغەزىكى بۇندار زەرفىكى ھاوشىۋە بۇندار و پولىكى پۇست، نامەيەكت بۇ بنووسم. دواى نىۋەپۇى ئەمىرۇ بۇ ئەمىردام دەينىرم. دەمەۋى دەسبەجى ئەۋە بگەم، خۇ ئەگەر لەناردنى دوابكەوم، پەنگە دواى ئەۋە نەتوانم بىنىرم.

سەرەتا چاۋت بە كەسىك دەكەۋىت - كەسىك لە ھەموو ئەۋە كەسانەى دەۋرۋەرت جىايە. كەسىك ھەموو شتىك لە دىدىكى جىاۋە دەبىنىت و وات لىدەكات دىدگات بگۇپىت و سەرلەنۋى سەرنجى ھەموو شتى لە ناۋەۋە و لەدەرەۋە بدەيت، وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ئەۋە مەۋدا ئارامەى نىتوان خۇت و ئەۋ بپارىزىت، ھەروەھا بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ملبىنىت و لە گەرمەى ئەم گەرداۋە جوانەدا پىگەى خۇت بېرىت، تا لەناكاۋ تىدەگەيت فېردراۋىتە دەشتىكى چۆل و ناتوانىت بىرىار لەسەر ئەۋە بدەيت.

تەۋاۋ نازانم لەكەيەۋە پەيغەكانت دىليان كىردووم، بەلكو ھەموو ئەۋەى دەيزانم، ئەۋەيە ئەۋە نامانەى نىوانمان ھەر لە سەرەتاۋە دەستيان بە گۇپىنم كىرد، پەنگە لەۋەى دەيلىم ژىۋان بىمەۋە، لى ھەموو ژيانم لەسەر ئەۋە شتانەى كە نەمتوانى بىيانكەم بە پەشىمانى بىردەسەر، بۇيە ئىستا بە خراپى نازانم بە مەبەستى گۇپان شتى بگەم.

لهوساوه كه لهميانهى رۆمانهكەت و نامه ئەليكتروننپهكانتەوه (به تۆ گەيشتم)، دەسەلاتت بەسەر بيركردنەوهمدە كيشاوه. هەر كه نامهيهكى ئەليكتروننيت بۆ دەناردم و دەمخویندەوه، له ناوهوهمدە هەستم به شتى دەکرد و واى لیدەکردم كه له ناكۆتايیدا بخولیمهوه و هەستم دەکرد زۆر دەميكه هەستم به شتى وانهكردوه. ئیدی به دريژايى رۆژ ئەم بيركردنەوانه بهرۆكيان بهرنەدەدام. بەب یدەنگى قسەت بۆ دەكەم، له خۆم دەپرسم دەبى چون بیتیە نيو ژيانى رۆژانەمهوه. كه پروو دەكهیتە خواردنگهيهكى باش، دەمهوى لهگەلتدا بم، كاتى شتى دەبینم و به دلمهوه دەنوووسیت، خەميك دامدەگریت، چونكه ناتوانم پيشانى تۆى بدهم. چەند رۆژى لهمهوبەر كچه بچووكهكەم لى پرسم ئاخو چيم له پرچم كردوه، چونكه قەت دەقى پرچم ناگۆرم! چونكه وا دیاره بووم به ئافرهتیکى دیکهى جیا و خەریكه هەست دەكەم كه من جيام.

ئینجا دەگەریمهوه و بیرى خۆمى دینمهوه كه ئیمه هینشتا يەكترمان نەبینیوه، ئەمەش دەمگیریتەوه سەر دۆخى راستهقییه. له راستیدا نازانم بهرانبەر به تۆ چى بكەم. له خویندەوهى رۆمانهكەت بوومهوه و راپۆرتەكەم ئامادەكردوه. (ئاه، بەلى، كه راپۆرتەم لهسەرى دەنوووسى، تا دەهات كاتەكه دەرپۆشت و دەمهویست بۆچوونى خۆمت پى بلیم، یان لانى كەم ئەو راپۆرتەت بۆ بنیرم كه بۆ پەخشكارە ئەدەبییهكەم ناردوه، بەلام به خۆم وت ئەمە شیاو نییه، هەرچەندە من ناتوانم وردەكارى راپۆرتەكەم پى بلیم. دەبى ئەوه بزانیست من زۆر كتیبهكەتم بەدلدا چووه، سوپاست دەكەم كه ئەو چیتەت بۆ رەخساندم. پەیفهكانت بەردەوام لهگەلتدا دەمیتنەوه).

له هەموو بارىكدا رۆمانى (كفرى شیرین) پەيوەندى بهوهوه نییه تا بریار بدهم ئەم نامهیهت بۆ بنووسم، یان پەنگه پەيوەندى به هەموو شتىكهوه هەبیت. هەر ئەو بوو به مايهى گەشەکردنى نئونامان و دەسەلاتى كارىگەرییهكەى لهسەرم وام لیدەكات خۆم پى بەرزەوت نەكرى، واى لیتاتوووه

کاریگه ریبیه که ی له وه زیاتر بیت که من بهرگه ی بگرم. سه ره تا خه یاله کانت و
چیرۆکه کانت به دلمه وه نووسان، ئینجا هه ستم کرد من ئه و پیاوهم خوش
دهوێ که له پشت ئه و چیرۆکانه وه خۆی هه شارداوه.

وهک وتم، گه ره که ده سبه جی ئه م نامه یه بنێرم، ئه گینا ده یدرپێم و
وردوردی ده که م. ئاخه به شیوه یه که رهفتار ده که م وهک ئه وه ی هه یج شتیکی
نوێ له ژيانمدا پرووی نه دا بیت، شتیکی نا ئاسایی.

به لێ، ده کری ئه وه بکه م که هه میشه ده یکه م، خۆمیش وا نیشان بده م که
هه موو شتی خوا سایی و سروشتیه.

ده توانم لافی ئه وه لیبده م گه ر ئه وه له پای ئه م ئازاره شیرینه ی دلم نه بیت،
ئه ی ده بی له پای چی بیت.

له گه ل خوشه و یستیم

ئێلا

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

بەرایی مەینەتییه‌که. نازانم چۆن بتوانم ئەم شتە چارەسەر بکەم.
ئەم بەیانیه، ئافره‌تیک بێ ئەوه‌ی بزانم له‌ کوێوه‌ هاتوه‌، هات و
پرسیاری شه‌مسی ته‌وریزی کرد. داوام لێی کرد کاتیکی تر بێته‌وه‌، چونکه‌ له‌
مال نییه‌. وتی شوینتیکی نییه‌ پرووی تیبکات، هه‌ز ده‌کات له‌ هه‌وشه‌که‌
چاوه‌ڕێی بکات. ئیدی چه‌ندین گومانم لا په‌یدا بوون و له‌ خۆم پرسى ئەم
ئافره‌ته‌ کتیه‌ و له‌ کوێوه‌ هاتوه‌. چۆکی دادا و په‌چه‌که‌ی لادا و ده‌موچاویکی
هه‌لاهه‌لابووی برینداری ده‌رخست که‌ له‌ ئەنجامی لێدانیکى توند ئاوسابوو.
له‌گه‌ل شینه‌هه‌لگه‌ڕان و برینه‌کانی په‌کجار جوان و باریکه‌له‌ بوو. ئەو که‌ به‌کول
ده‌گه‌ریا و فرمیسکی ده‌رشت، به‌ شیوازیکی په‌کجار شاره‌زایانه‌ له‌و گومانانه‌
دُنیا بووم که‌ هه‌مبوون. ده‌رکه‌وت سۆزانییه‌که‌ و له‌ سۆزانیخانه‌وه‌ هاتوه‌.
گوته‌: "بەلام من ئەو شوینه‌ ئابرووبه‌رهم به‌جێ هێشتوه‌ و بۆ گه‌رماوی
گشتی چووم و چل جار و سلّم کرد و چل نوێژم کرد، سویندم خوارد که‌
ئیدی توخنی پیاوان نه‌که‌وم. له‌ ئیستا به‌دواوه‌ ژيانى خۆم بۆ خودا ته‌رخان
ده‌که‌م."

نه‌زمانی چیی بێ بلیتم، ته‌ماشای چاوه‌ برینداره‌کانیم کرد و پرسیم ئەویک
که‌ جحیل و کالفامه‌ چۆن ئەو بویرییه‌ی هه‌بووه‌ تا واز له‌و تاقه‌ شته‌ بێتیت که‌
له‌ ژیانیدا هه‌ر ئەوه‌ ده‌زانیت. نه‌مده‌ویست ئافره‌تیک ببینم که‌ له‌ نزیک ماله‌که‌م
بکه‌وێت، لێ شتیکی تێدا بوو به‌ندی دلی پساندم، که‌ جووری بوو له‌ ساکاری و
هه‌ندی له‌ بیتاوانی، که‌ له‌وه‌و پیش له‌ هیچ که‌سیکدا نه‌مدیوو. چاوه‌ کاله‌کانی
چاوانی دایکه‌ مارییان بیرخسته‌وه‌، بۆیه‌ نه‌فسم ڕیگه‌ی نه‌دام ده‌ری بکەم.

ئیدی وازم لئی هینا تا له ههوشه که چاوه پڕ بکات. ئه وهش هه موو شتی بوو که له دهستم هات. جیم هیشته و ئه ویش له وی دانیشته و پشتی به دیواره که وه دا و وهک پهیکه ری له بهردی گرانبه ها دروستکراو به بی جووله ته ماشای فالایی ده کرد.

دوای نزیکه ی سه عاتی، شه مس و پۆمی له گه شته که یان گه پانه وه، پام اکرد تا هه والی میوانیکی چاوه پوان انه کراویان پڕ رابگه یه نم. 'ئه ری وتت له شفرۆشیک له هه وشه که مانه؟' پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه سه رسورمانیک له ده نگیدا ده رکه وت. 'به لئ، ئه و ده لیت بۆیه وازی له سۆزانیخانه که هیناوه تا به دوای خودادا بگه ریت.'

شه مس هاته ده نگ: 'ناه، بیگومان ئه وه گولی بیابانه.' له ده نگیدا ریتمیکی شادمانی دیاربوو، نه ک سه رسورمان، ئینجا گوتی: 'بۆ هیشته له ده ره وه بیت؟ با بیته ژووره وه.'

'ئاخر دراوسێکانمان گه ر بزانه کچیکی به دپه وشته له ژیرمیچی ماله که مانه چی ده لین؟' به ناقایلییه وه وام گوت و ده نگم شله زانیکی تیکه وت. 'ئه ی له هه موو باریکدا هه موومان له ژیر یه ک میچدا ی؟' شه مس به ده م قسه وه ئاماژه ی بۆ به رزایی ئاسمان کرد، 'پاشاکان و سوالکه ره کان و پاکیزه کان و له شفرۆشه کان، هه موویان له ژیر یه ک ئاسماندا ده ژین.' چون بتوانم له گه ل شه مسدا ده که بکه م، ئاخر به رده وام بۆ هه موو شتی، وه لامی ئاماده ی پێیه.

بانگی گولی بیابانم کرد تا بیته ژووره وه، پارامه وه که چاوی دراوسێ خۆتیه له قورتینه ره کان نه مانین. هه ر که هاته ژووره وه په لاماری دهستی شه مسی دا و ماچی کرد و دهستی به هه نسکدان کرد. 'به هاتنت شادمانم، شه مس وهک ئه وه ی له گه ل هاوڕێیه کی کۆنیدا قسه بکات، به زه رده خه نه وه ده دوا،' ئیدی به ره و ئه و شوینه ناگه رپێته وه و ئه و قوناغه له ژياندا به ته وای کوتایی هات، خودا سه فه ره که ت به ره و حه قیقه ت به ره هه مدار بکات.'

گولی بیابان له گولی گریانې دا و وتی: 'به لام خاوه نی سوزانیخانه که لیم ناگه پیت به ئاسوودهی بژیم، چونکه سه رچه قل به دوامدا ده نیریت. ئاخر تو نازانیت چون...'

شه مس قسه که ی پی بری و کوتی: 'کیژوله کهم، ئاوه زی خوت پاک پابگره، ئینجا له سهری پویش، پرسیایه کی دیکه له بیر نیت: (له گهل ئه وهی له م دنیا یه دا بنیاده م هه ولده دات شتیک وه ده ست بیتیت و بیتته که سیتی گرینگ، که چی دوا ی مردنی هه موو شتیک جیده هیلیت. تو که له عه ده مدا ئامانج ئه وه یه بگه یته قوناغه بالا که، له م زیانه دا وه ک ژماره سفر به سووکی و به تالی بژی. ئیمه له مه رکانه یه کی گول جیانیین. جوانی له ده ره وه نییه، به لکو له و بژشاییه ی ناوه وه ماندایه که وامان لیده کات راست له سهر پی بوه ستین. هه ستردن به عه ده م ته واو وه ک ئه وه یه، نه ک ئه وه ی هه ولی به ده سته پتانی ده ده ی، هه ر ئه مه شه بۆ به رده وامی زیان ده مانه پیتته وه)'.
* * *

ئیواره درهنگ، ئه و جیخه وه م پیشانی گولی بیابان دا که له سهری ده نوست، کاتی ده سه به جی خه وی لیکه وت، بۆ ژووره سه ره کییه که گه رامه وه که له وئ پۆمی و شه مس قسه یان ده کرد.
'پتویسته ئاماده ی ئه و سه مایه بیت که پتسکه شی ده که یین، شه مس که بینمی وا دیم وای پتگوتم.
لیم پرسى: 'کام سه ما؟'

'کیرا، سه مایه کی پۆحیه و له مه و پتیش وینه ت نه دیوه.
به دوو چاوی ئه بله قه وه ته ماشای شووه که مم کرد. ئه وه چی پرووده دات، ده رباره ی کام سه ما قسه ده که ن؟
'مه ولانا، تو زانایه کی پایه داریت و که سیتی خواناسیت. خه لکی چیت پتیده لیت؟' به ده م پرسیا ره که وه هه ستم به گه رمیه ک کرد که ده موچاومی داگیرساند.

'نیگه ران مه به، پۆمی پتی وتم، من و شه مس ماوه یه که ده رباره ی ئه م شته قسه مان کردووه. ده مانه وئ سه مای ده رویشان پتسکه ش بکه یین، هه ر

پیتی دهوتری (سهما) و ئیمهش پیشوازیی ئهوانه دهکهین که دینه ناومانهوه و
ئهلههای عهشقی خودایین.

سهرم به توندی هاته ژان، وهلی ژانهکهی بهچاو ژانی ناو دلم سووک
بوو.

ئهه ئهگه ر خه لکی چه زیان لیتی نه بوو؟ خو هه موو خه لکی پیزی
سهماکردن ناگرن، بهو ئومیدهی ئهوهی وتم کاریگه ریی له سه ر قسه کانی له
مهولانا هه بیته، به شه مسم وت، به لای که مه وه ئه م سهماکردنه بو ماوه یه ک
دوا بخری.

ئاخر هه موو خه لکی وهک پیویست پیزی خودا ناگرن، شه مس وتی، ئایا
له بهر ئه وه واز له بر وای خۆمان بهیتین؟

ئه م ده ربهرینه کۆتایی گفتوگۆکه بوو. ئیدی هیچ وشه یه کی تر نه ما و
ماله که پرپوو له (با) که له میانهی درزی دیواره کانه وه دزه ی ده کرد و له
گویماندا وژه ی ده هات.

سولتان وهلهد

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

”ب’یگومان جوانی له چاوی بینهره‌که‌یدایه”، شه‌مس له‌سر وته‌که‌ی پوښت، ”چونکه ههموان ههمان سه‌ما ده‌بینن، لی ههر که‌سی به شینوازی جیا ده‌بینیت، که‌واته نیگه‌رانیی بو چییه؟ هه‌ندیک هه‌زی لیده‌که‌ن و هه‌ندیکی تر هه‌زی لیتا‌که‌ن”.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له ئیواره‌ی (سه‌ما‌کردنه‌که‌)دا به شه‌مسم وت من ده‌ترسم که‌س ئاماده‌ی سه‌ما‌که‌ نه‌بیت.

به جه‌خته‌وه وه‌لامی دایه‌وه: ”نیگه‌ران مه‌به، په‌نگه خه‌لکی شاره‌که خۆشیان نه‌ویم، ته‌نانه‌ت ئیتر باو‌کتیشیان خۆش ناوێ، لی ناتوانن پشت‌گو‌یتمان بخه‌ن، چونکه هه‌ستی خۆه‌لقورتانیا‌ن هانیا‌ن ده‌دات ئاماده‌ بن”.

به‌م ئاوه‌ایه، ئه‌و ئیواره‌یه‌ی که سه‌ما‌که‌ی تیدا به‌پتوه ده‌چوو، هۆله‌که پ‌رپوو له خه‌لکی هه‌مه‌جۆر و هه‌مه‌کاره، ئیدی له بازرگانان و ئاسنگه‌ران و دارتاشان و جوتیاران و سه‌نگتاشان و بۆیا‌خچییا‌ن و گژو‌گیای پ‌زیشکی فروشان و سه‌رو‌کانی تابه‌فه پ‌یشه‌یه‌یه‌کان و نووسه‌ره‌کان و نانه‌واکان و سه‌ردوله‌که‌داده‌ره‌کان و لی‌زانه‌کان و پاو‌که‌ری پ‌سقان و ورده‌واله‌فروشه‌کان و ته‌نانه‌ت تا ده‌گاته شێخ یاسین که به خۆی و ژماره‌یه‌ک له فه‌قی‌کانی هات‌بوو – و ئافره‌تانیش له پ‌یزی پ‌شته‌وه دانیش‌تبوون.

کاتی بینیم شا‌که‌یخه‌سه‌ره‌و له‌گه‌ل پاو‌یژکاره‌کانیدا له پ‌یزی پ‌یشه‌وه دانیش‌توو، هه‌ستم به ئاسوده‌یی کرد. ئیدی پ‌یاو‌ییک به‌م پایه‌به‌رزیه‌یه‌وه پشتی باو‌کم بگ‌ریت، ئه‌وا هه‌موو زمانه‌کان لال ده‌کات.

ئامادەبوان بېرى كاتيان ويست تا جيگەى خۇيان بگرن، تەنانت تا دواى ئەوەى جيگەى خۇيان گرت، زاوۋەزاوى نىۋو ھۆلەكە نەنىشتىبۇوۋە ھەنىشتا منجەمنجى گىتوگۇى ئاگرين دەبيسترا. لەبەر ئەوۋەى دەمەويست بە تەنىشت كەسىكەۋە دانىشم جىتو بە شەمس نەدا و بە خراپە باسى نەكات، ئەوۋەبوو لەتەك سلىتمان سەرخۇشەۋە دانىشتم، كە بۇنى (مەى) لىدەھات، بەلام گويم بە نۇنەكەى نەدا.

ھەردوۋ لاقم دەلەرزىن و ناو ھەردوۋ لەپم ئارەقەيان لى دەچۇرپاىۋە. ھەرچەندە ھەۋاكەى خۇش بوو و دەماتتوانى عەباكانمان داکەنين، چەقەى ددانەكانم دەستى پىكرد. ئاخىر ئەم سەماکردنە بۇ ناوبانگى باوكم يەكجار گرینگ بوو كە خەرىكبوو لىژدەبووۋە. لە خودا پارامەۋە، بەلام لەبەر ئەوۋەى بەتەۋاۋى نەمدەزانى داۋاى چىى لى بكم، جگە لەۋەى شتەكە بە خۇشى تىپەرپىت، بۇيە پارانەۋەكانم لاۋاز دياربوون.

ئەۋەندەى نەبرد دەنگىك بەر گويم كەۋت، سەرەتا دوور و ئىنجا تا دەھات نىزىك دەبووۋە. دەنگىكى دلگىر و كارىگەر بوو، بۇيە ھەموان ھەناسەيان لەبەرخۇ بېرى و گوپيان ھەلخست.

'جۇرى ئەم ئامىرە مۇسقىايە چىيە؟' سلىتمان بە شىۋەيەك تىكەل لە پىز و خۇشەويستى بە چە گوتى.

'ئەۋە پىى دەلەن ناي' بەدەم وتنەۋە، قسەيەكى باوكم و شەمس ھاتەۋە ياد 'دەنگى لە ھەناسەھەلكىشانى دلدار بەرانبەر دولبەرەكەى دەچىت'.

كە دەنگى نايەكە خامۇش بوو، باوكم بە ھەنگاۋى سەنگىن و لەسەرخۇ و ناسكەۋە بەرەۋ سەكۇكە پۇيشت، كە نىزىكبووۋە سلاۋى لە ئامادەبووان كرد. ئىنجا شەش دەرويش دوايكەۋتن كە ھەموۋيان مريدى باوكم بوون و جلى ئاۋدامان سېى و دامىن فراۋانىان لە بەر بوو، دەستيان لەسەر سىنگيان تىكپەراندبوو. ئىنجا بۇ پىروۋى و فەرۋەرگرتن بەرانبەر باوكم دانوشتانەۋە. دواتر مۇزىك لىدرا و دەرويشەكان دەستيان پىكرد. يەك لەدواى يەك سەرەتا لەسەرخۇ بە دەۋرى خۇياندا دەستيان بە خولانەۋە كرد، ئىنجا خىراتر و دامىنى كراسە ئاۋدامانەكانيان مىنا گولە لوتس كرانەۋە.

دیمه نیکي نایاب بو، ئیدی خوم پی نه گيرا و به شانازی و خوشحالییه وه زه رده خنه م هاتی. به تیل چاو چاودیری به پیره وه هاتنی ئاماده بووانم ده کرد، ته نانه ت ئه وانه ی له هه موان چه نه دریتتر بوون، بینیم به سه رسامیه کی ئاشکراوه ته ماشای سه ماکه یان ده کرد.

ده رویتشه کان بۆ پیشاندانی نه مری هه ر به ده وری خویاندا سوپانه وه و سوپانه وه، ئینجا دهنگی موسیقا به رزبووه وه، دهنگی په بابیه که له پشت په رده وه هاوشانی دهنگی نای و ده، پاشان شه مسی ته وریتی وه که گه رده لولوی بیابان سه رکه وته سه ر سه کۆکه. عه بایه کی له وه ی ئه وانی له بهر بو، به لام پهنگی تیتتر بو و له هه موان بالابه رزتر دیاربو و له وان خیراتر ده خولایه وه. هه ردوو ناوله پی پرووه ئاسمان کرابوونه وه، ده موچاویشی وه که درهختی گوله به پوژه له خور ده گه را.

گویم لیبو وه ندی له ئاماده بووان به ریزه وه هه ناسه برکتیان بو، ته نانه ت ئه وانه ی که رقیان له شه مسی ته وریتی بو، وا دیاربو که وتوونه ته ژیر ئه فسوونی سه ما و موسیقا که وه. ته ماشای باوکم ده کرد، له و ساته دا شه مس زور به خیرایی ده خولایه وه، مریده کانی هه ریه که وه له خولگه ی خویدا ده ستیان به خولانه وه یه کی زور هتواشته کرد، که چی باوکم مینا پیره دار به پرویه که له جینگه ی خوی مایه وه، په ندیار و هیمن، لیوه کانی له جووله ی نزا و پارانه وه دا بوون.

موسیقا خاوبووه وه و له ناکاو ده رویتشه کان له خولانه وه که وتن و هه ریه کی له گوله لوتسه کان به سه ر خویدا داخرا. باوکم له سه ر سه کۆکه به سلاویکی ناسک هه موو سه ماکه ره کان و هه موو ئاماده بووانی پیروز کرد. بۆ ساتیک هه ستم کرد که هه موومان له دۆخیکه ته بایی ته واودا پیکه وه گریدراوین، بیده نگیه کی چر و کتوپر به دوا ی ئه وده هات. که سیک له و خه لکه نه یزانی چۆن ره فتار بکات، چونکه کهس له وه پیتش شتی وای نه دیبوو.

دهنگی باوکم کپییه که ی سمی و گوتی: 'هاورپیانم، ئه مه پنی ده وتری سه ما، وانا سه مای ده رویتشان. ئیدی له ئیستا به دواوه ده رویتشه کان له هه موو پوژگاریکدا ئه م زیکر و سه مایه ده کن. ده ستیک به ره و ئاسمان و ده سته که ی

تر پرووه خووار و بهرهو زهوی، هر خالینکی خوشه‌ویستی که له خوداوه
 دهستمان ده‌که‌ویت، به‌لین ده‌دهین به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا دابه‌شی بکه‌ین.
 زه‌رده‌خه‌نه که‌وته سه‌ر لیتوی ئاماده‌بووان و به‌قایل‌بوونه‌وه ده‌ستیان به
 وره‌ور کرد. شله‌ژانینکی دۆستانه و فینک هۆله‌که‌ی گرت‌وه. بینیم ئه‌م
 به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنه باشه کاری تیکردم و چاوه‌کانم فرمیسکیان تیزا. له کۆتاییدا
 سلاوی خوشه‌ویستی و پیز له باوکم و شه‌مس کرا که شایانی بوون.
 ده‌کرا ئه‌و ئیواره‌یه به‌و که‌رموگورپیه کۆتایی بیت، هه‌روه‌ها ده‌کرا به
 سه‌رودلینکی خوشه‌وه به‌ره‌و مال بگه‌پیمه‌وه و دلنیا‌بم که شته‌کان خه‌ریکه
 باش ده‌بن، گه‌ر ئه‌و شته پرووی نه‌دایا که له‌وه‌ولا پرووی دا، ئه‌وه‌ی که هه‌موو
 شتینکی ویران کرد.

سليمان سەرخۆش

قۇنيا، حوزيرانى ۱۲۴۶

بىروسكە و خوئين! ئاى لەو ئىوارەيەى كە بىرناچىتەو! ھىشتا
كارىگەرييەكەى بەرى نەداوم، لەنتو ھەموو ئەو شتانەى كە ئەمشەو بىنمين،
كۆتاييەكەى لە ھەمووى كارىگەرتر بوو.

دواى تەواوبوونى سەماكە، كەيخەسرەوى دووھى مەزن ھەستايە
سەرپى و بە لەخۆپازىبون و شانازىي بەخۆكردنەو چاوى بە ھەموو
ھۆلەكەدا گىئرا. بە فيزىكى زۆرەو دواى ئەوھى لە قاقاي پىكەننىكى بەرزى
دا، وتى: دەرۋىشىنە، پىرۋزبايىتان لى دەكەم! سەماكەتان زۆر سەرسامى
كردم.

پۆمى زۆر بە ناسكى سوپاسى كرد، ھەرۋەھا دەرۋىشە وەستاوھكانى
سەر سەكۆكەش بە ھەمان جۆر، ئىنجا مۆزىكژەنەكان ھەستان و دوا
ئىكلاميان بۇ پاشا كىشا، ئىنجا كەيخەسرەو كە ئاسوودەيى لە دەموچاوى
دەتكا، ئاماژەى بۇ يەككە لە پاسەوانەكانى كرد كە كىسەيەكى مەخمەلى دايە
دەستى. كەيخەسرەو لەناو لەپىدا دەستى بە راوھشاندى كىسەكە كرد تا
بزانىت چەند قورس و پرە لە پارەى زىر، پاشان بەرەو سەكۆكە فرېى دا. ئەو
كەسانەى لە دەورو بەرم بوون ھەناسەيەكيان ھەلگىشا و چەپلەيان لىدا. ئەو
بوو بەخشندەيى دەسلەتدارەكەمان كارى لە ھەموومان كرد.

كەيخەسرەو كە لىوانلىو بوو لە پەزنامەندى و دلىايى، وەرسوپايەو تا
بپرات، بەلام ھەر كە بەرەو دەرگا ھەنگاوى نا، ئەو كىسەيەى تىسەرەوئىرا كە
فرېى دابوو سەر سەكۆكە، ئىدى پارەكان لەژىر پىيەكانىدا پەرت بوون و
وەك زپەى بازنگى تۆبووكىك زرىنگەيان لى ھەستا، شتەكان زۆر بە خىرايى

پروویان دا، به جوړی بۆ چه ند ساتی به ته واوی له شوین خۆمان وشک بووین و واقمان وړما و نه مانتوانی له وه تیبگهین که له دهو روبرمان چی پرووده دات. بیگومان نه و که سهی بووه هوی نه وهی پرووی دا، که یخه سره و خوی بوو که به راستی گری گرت. ئاخر سووکایه تیکردنه که له هه موانه وه دیار بوو و گومانی تیدا نه بوو ئاراسته ی نه و کرا، نه مهش شتیک بوو لیخو شبوونی بۆ نه بوو. به دوو چاوی باوه رنه کردنه ییه وه ته ماشای دواوهی کرد تا بزانیته نه وه کتیه زاتی کردوه نه م په فتاره نابجیه بکات.

نه وه شه مسی ته ورپزی بوو. هه موو سه ره کان پرووه نه و وهر سوړان. له کاتیکدا له ناوه ندی سه کوکه وه ستابوو، هه ردوو دهستی له سه ره که مری دانابوو و چاوه سووره له گه پراوه کانی زه ق زه قده یان پوانی.

به دهنگیکی قول وتی: "ئیمه له پیناو پارهدا سه ما ناکهین، سه ما زیکریکی رۆحیه و له پای خو شه ویستیدا دهیکهین، ته نها خو شه ویستی. نه ی خاوه نشکو، له بهر نه وه زی په کانت وهر بگره وه! پاره کانت لیره دادیک نادهن".

بیته دهنگیه کی سامناک بالی به سه ره هۆله که دا کیشا. کو په که ی پومی وهک نه وهی خوین له ده مو چاوه بچو و که که ی وشک بوو بیت هه لده له رزی، که سیک زاتی نه کرد دهنگیک ده ربکات، هه موومان هه ناسه ی خۆمان قه تیس کرد بوو. وهک نه وهی ئاسمان چاوه پزی نه م ئامازه یه ی کرد بیت، باران به لیزمه تی کرد، ئیدی دلۆپه کانی بارانه که هه موو شتیک و هه موو که سیک نو قم کرد. دهی با بپوین، به ده م قسه وه دهی له پیاوه کانی کرد.

پاشا پرووی کرده ده رگا که و به و سووکایه تی پیکردنه پروومه ته کانی ده له رانه وه و لیوه کانی ده له رزین و شانه کانی داکه و تبوون.

پاسه وانه کانی و خوبزه کانی یهک له دوا ی یهک به دوایدا هه پیا یان لیکرد، به پیلاوه قورسه کانیا ی پینان له پار ه کانزاییه په رت بووه کانی سه ره زه وییه که ده نا، ئیدی خه لکه که بۆ هه لگرتنه وه یان ده ستیا ن به پاله په ستو کرد.

هه ره که پاشا رۆیشته، بۆله بۆلی نا په زایی و نا ئومیدی له پیزی ئاماده بووان به رز بووه وه.

"نه وه خوی به کئ ده زانیته"، نه مه بۆله بۆلی هه ندی بوو.

“چۆن دەویریت سووکایەتی بە پاشاکەمان بکات”، هەندیکێ تر هاواریان کرد، “تاخر بۆچی وا لە کەرخەسەرەو دەکات کە ئیستا هەموو شارەکە باجەکە ی بدەنەو؟”.

هەندێ کەس وەستابوون و سەری باوەپنەکردەنیان بادهدا، ئینجا بەرەو دەرگا پۆشتن و نیشانە ی ناپەزایی لەسەر دەموچاویان نەخش بووبوو. لە سەرۆکی ناپازییەکانەو شێخ یاسین و مریدەکانی بوون. ئەوێ تووشی سەرسۆرمانی کردم، ئەو بوو لەنیو ناپازییەکاندا دوو مریدی پۆمی و عەلەدینی کوپیم دی.

عه لئه دین

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

بِه خُودا سویند ده خۆم له ژیاندا قهت وهک ئیستا ههستم به شوورهیی و تیدامان نه کردوووه. ئاخِر دیمه نی باوکم و براده ره زه ندیقه که ی ئابروو به رانه بوو، کاتی بینیم ئه م سه مایه دهکات، ههستم به سووکایه تی کرد. ئاخِر چۆن توانیی به رانه ر به خه لکی شاره که به م شتیه یه ئابرووی خۆی بیات؟ ئه وهی له هه موو شتی زیاتر دایچه کاندَم ئه وه بوو بیستم که له شفرۆشیکی سۆزانیخانه که له نیو ئاماده بوواندایه. ئه و کاته ی له وئ دانیشتبووم له خۆم پرسای که خۆشه و یستی باوکم بۆ شه مسی ته وریزی ئه و شیتایه تی و کاولکارییه مان به سه ردا دیتیت. بۆ یه که م جار له ژیاندا ئاواته خوازبووم، که کوپی پیاویکی تر بوایه م.

من سه ماکردن به پیسکردنی پیروزییه کان ده زانم، به لام ئه و شته ی دوا ی ئه وه پووی دا له عه قل به ده ر بوو. ئاخِر ئه و پیاوه بیچاروو پووه چۆن زاتی کرد گالته به فه رمانه وه اکه مان بکات؟ ئه و به ختی یار بوو، چونکه که یخه سه ره و ده ستگیری نه کرد و ده سه به چی له سیتاره ی نه دا.

ئه و ده مه ی بینیم شیخ یاسین به دوا ی که یخه سه ره ودا ده رچوو، زانیم ده بی منیش وهک ئه و بکه م. دوا شتی که مه به ستمه ئه وه یه خه لکی شاره که وا تینه گهن من پشتی خوانه ناسیک ده گرم، جگه له براکه م، که ره که هه مو ان ئه وه بیین که من که مه یه ک نیم به ده ستی باوکه وه.

له و شه وه دا بۆ ماله وه نه پویشتم، به لکو له گه ل ژماره یه ک له براده ره کان له مالی ئیرشاد مامه وه و به جۆشه وه باسی پوودا وه کانی ئه و پۆژه مان کرد و به دریزی گفتوگومان له سه ر ئه وه کرد که ده بی چی بکه ین.

‘نەم پیاوھ کاریگەرییەکی گەورەیی لەسەر باوکت ھەیە، ئیرشاد بە جەختەوھ پیتی وتم، ئەوھتا لەشفرۆشیکیشی ھیناوەتە مالاھەتان. عەلانیەدین گەرەکە ناوی خانەوادەکەت پاک بکەیتەوھ.’

لە دۆخیکدا وەستابووم و گویم بۆ قسەکانیان گرتبوو، لە شەرمان دەموچاوم دایسابوو، تەنھا یەک شت لای من پوون بوو، ئەویش ئەوھ بوو کە شەمس جگە لە بەدبەختی، ھیچی دیکەیی بۆ نەھیناوی.

ھەموومان گەیشتی ئەو برۆایەیی پتووستە شەمس ئەم شارە جی بەیلت، گەر بە خوایشتی خۆی نەپوات گەرەکە بەزۆر پروات.

* * *

پۆژی دواتر بۆ مالاھەوھ گەرامەوھ و بریارم دا دووبەدوو لەگەڵ شەمسێ تەوریزی قسە بکەم. بە تەنیا لە حەوشەیی مالاھەوھ بوو و نای دەژەنی. سەری لارکردبووھوھ و چاوەکانی نوقاندبوون و پشستی لە من بوو. لەبەر ئەوھ نوومی نیو ئاواژەکی بووبوو، ئاگای لە من نەبوو. وەک مشک بە ھێمنی نزیکبوومەوھ و چاوەپێی ھەلیک بووم تا چاودیری بکەم و دوژمنەکەم باشتر بناسم.

دوای چەند خولەکیک شەمس لە ژەنین وەستا و کەمێ سەری ھەلبێری. بێ ئەوھ تەماشای لای من بکات، مینا خۆی بدوینیت، وەرەوریکێ کرد و گوتی: ‘عەلانیەدین، سلاوت لی بیت. ئەوھ منەیی من دەکەیت؟’

ھیچم نەوت. شارەزای توانای بووم، ئەویک لەمیانەیی دەرگاداخراوھکانەوھ شت ببینیت، ئیدی سەرم سوپنەما کە لە پشستی سەرییەوھ چاوی ھەیە.

‘چیزت لە بینینی دیمەنی سەماکەیی دوینێ وەرگرت؟’ شەمس بەدەم پرسیارەوھ دەموچاوی بەرەو لای من وەرسووړاند.

دەسبەجی وەلامیم دایەوھ ‘پیم وایە ئەوھ شەرمەزاری بوو. با بە ئاشکرا قسە بکەین. من تۆم خۆش ناوی و قەتیش خۆشم نەویستوویت، پێگەت پی نادەم لەوھ زیاتر ناوبانگ و ئابرووی باوکم وێران بکەیت.’

گرېک له چاره‌ګانی شه‌مسدا بریسکه‌یان دا. نایه‌که‌ی له لاره‌ دانا و وتی:
"که‌واته‌ ئاوها؟ نه‌ګر من به‌م جوړه‌ ئابرووی پرمیم ویران کردبیت، ئیدی
خه‌لکی وه‌ک پیاوړکی سه‌نگین ته‌ماشای توش ناکه‌ن. ئایا له‌مه‌ ده‌ترسیت؟".

بریارم دا بوارې نه‌ده‌م سوژم بوروژینیت، بویه‌ سه‌رنجه
بریندارکه‌ره‌کانیم پشتگوئ خست. پیش ئه‌وه‌ی بتوانم شتیک بلیم، زوری
نه‌خایاند و وه‌لامیم دایه‌وه‌: "بوچی نارویت و به‌ ئاسووده‌یی جیتمان به‌یلت؟
ئاخر پیش هاتنی تو به‌ ئارامی ده‌ژیان و له‌ باشترین دوخدا بووین. باوکم
زانایه‌کی به‌پرز و سه‌روک خیزانیکې نایاب بوو. هیچ شتی له‌ نیوان ئیوه‌دا
نییه‌ تا کوتانبکاته‌وه‌".

شه‌مس به‌ره‌و پشه‌وه‌ ملی دریژ کرد و به‌ توندی بروکانی تیک نا،
هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیتشا و له‌پر وه‌ک پیره‌میردیکې لاواز ده‌رکه‌وت. وام
به‌ خه‌یالدا هات که‌ ده‌توانم لی بی‌ده‌م، ئیدی پیش ئه‌وه‌ی یه‌کې فریای
پزگارکردنی بکه‌ویت، تیروپری لیده‌ده‌م. بیروکه‌که‌ ترسناک و قیزه‌ون بوو،
به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک هه‌زبزوین بوو، بویه‌ ده‌بوو پرووی خو می لی
بشارمه‌وه‌.

کاتی دووباره‌ ده‌ستم به‌ ته‌ماشاکردنی کرده‌وه‌، بینیم به‌ وردی نیم
ده‌روانیت و لیم ورده‌بیته‌وه‌. نیګای کونکه‌ر و به‌هه‌لپه‌ بوو. ئایا پری تیده‌چیت
بیرکرده‌وه‌کانم بخوینیته‌وه‌؟ هه‌ستیکې ترسناک دایگرتم و وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زار
ده‌ریم پیدا بچه‌قینری له‌ ده‌سته‌کانمه‌وه‌ تا پییه‌کانم ته‌زووی پیدا هات، هه‌ستم
کرد ئه‌ژنوکانم به‌ جوړی شل بوون، توانای هه‌لگرتنمیان نییه‌. بینګومان ئه‌و
جادووی ره‌ش ده‌کات، بچووکترین ګومانم نه‌مابوو که‌ شه‌مس له‌ به‌هیزترین
و تاریکترین شیوه‌ګانی جادوودا داهینه‌ره‌.

دوای که‌می شه‌مس وتی: "عه‌لئه‌دین، تو له‌ من ده‌ترسیت. ده‌زانیت تو
کیم دینیته‌وه‌ یاد؟ شاګرده‌ خپله‌که‌".

لیم پرسى: "ده‌باره‌ی کی قسه‌ ده‌که‌یت؟".

"ئه‌وه‌ چیروکیکه‌. ئایا هه‌زت له‌ بیستنی چیروک هه‌یه‌؟".

شانم هه‌لته‌کاند و ګوتم: "کاتی بیستیم نییه‌".

لێوه‌کانی شەمس لەرزین، ئینجا گوتی: 'ئەو پیاوێی که کاتی بیستنی چیرۆکی نەبێت لە پێتدا خوداشدا هەر کاتی نییه'. ئینجا لەسەری پۆیشت: 'ئایا دەزانیت که خودا باشتترین گێڕەر‌وه‌یه؟'.

بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌ڕێی وه‌لامی من بکات، ئەم چیرۆکە‌ی گێڕاوه‌وه‌:
پێشه‌گه‌ریک شاگردێکی هه‌بوو به‌رده‌ستیی بۆ ده‌کرد، شاگرد‌ه‌که‌ زۆر خێل بوو، به‌رده‌وام شته‌کانی به‌ دوان ده‌بینی. پوژیکیان پێشه‌گه‌ره‌که‌ داوای له‌ شاگرد‌ه‌که‌ کرد که گۆزه‌یه‌ک هه‌نگوینی له‌ کۆگا که‌ بۆ بێنێت. شاگرد‌ه‌که‌ به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ گه‌رايه‌وه‌ و به‌ بێزارییه‌وه‌ وتی: 'به‌لام گه‌وره‌م، دوو گۆزه‌ هه‌نگوینی لێیه‌، ئینجا وتی، 'ده‌ته‌وێ کام گۆزه‌یان بۆ بێنم؟'. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێشه‌گه‌ره‌که‌ باش شار‌ه‌زای شاگرد‌ه‌که‌ی بوو، وتی: 'بۆچی یه‌کێ له‌ گۆزه‌کان ناشکینیت و گۆزه‌که‌ی دیکه‌م بۆ بێنیت؟'.

ئەفسووس، شاگرد‌ه‌که‌ له‌ په‌ندی پشت ئەم وشانه‌ نه‌گه‌یشت، ئیدی وه‌ک پێی و‌ترابوو ئه‌وه‌ی کرد و یه‌کێ له‌ دوو گۆزه‌که‌ی شکاند. کاتی بینی گۆزه‌که‌ی تریش وا ده‌شکیت، سه‌ری سوپما.

'ده‌ته‌وێ چیم پێ بێنیت؟'، ئەم پرسیاره‌م لێی کرد، تا وا ده‌ربکه‌وم که به‌رانبه‌ر شەمس سه‌رودلم ته‌واو نییه‌، به‌لام ئه‌وه‌م بۆ نه‌کرا. 'نه‌فره‌ت له‌ خۆت و له‌ چیرۆکه‌کانت. ئه‌ری ناتوانیت ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وێ پاسته‌وخۆ بێنیت؟'.

'به‌لام عه‌لاهه‌دین، ئه‌وه‌ زۆر پوونه‌. من ده‌مه‌وێ پێت بێژم که تۆ وه‌ک شاگرد‌ه‌ خێله‌که‌یت، چونکه‌ له‌ هه‌موو شوێنی شته‌کان به‌ دوان ده‌بینیت، شەمس ئه‌مه‌ی وت و له‌سه‌ری پۆیشت، 'من و باوکت یه‌کیکین. گه‌ر منت شکاند، ئه‌ویشته‌ شکاندوه‌'.

به‌رپه‌رچیم دایه‌وه‌: 'هیچ شتیکی هاوبه‌ش له‌ نێوان تۆ و باوکمدا نییه‌. ئه‌گه‌ر گۆزه‌ی دووه‌م شکاند، ئه‌وا گۆزه‌ی یه‌که‌م ئازاد ده‌که‌م'.

له‌ راده‌ به‌ده‌ر تووڤه‌ بووم و بێزارییه‌کی زۆر دایگرتم و ئیدی بیرم له‌ ئه‌نجامی قسه‌کانم نه‌ده‌کرده‌وه‌، نه‌ ئه‌و کاته‌ و نه‌ دواتریش.
هێشتا کاته‌که‌ به‌ به‌رییه‌وه‌ ما‌بوو.

شەمس

قۇنيا، حوزىرائى ۱۲۴۶

بىيەھوسەلە و توندېرەق و كەچىيەنەكان دەلەين سەما حەرامە.

كە خوداى (بەرز و مەزن) مۇسقىاى پىي بەخشيويىن - نەك تەنھا ئەو
مۇزىكەى بە دەنگى خۇمان و ئامىزەكانمان دروستى دەكەين، بەلكو ئەو
مۇزىكەش كە ھەموو شىۋەكانى ژيان دەگريتهۋە، پىم وا نىيە بىستىيمان لى
حەرام بكات. ئەى نابىن تىكراى سروشت ستران دەچرەيت؟ ھەموو شتىك لەم
گەردوونەدا بە پىتم دەجوولەيت: ترپەى دل، ورشەى بالەكانى پەلەۋەر،
ھەلكردنى با لە شەوى زرياندا، زرينگەزرينگى ئاسنگەر كە ئاسن دەكوتيت،
يان ئەو دەنگانەى لەناو مندالداندا كە دەورى كۆرپەلەيان داۋە.. ھەموو شتىك
بە جۆشوخروشەۋە و لەخۇپا، بە يەك پىتمى ناياب لە ھەلقولیندا بەشدارن.
سەماى دەرويشانىش ھەر ھەلقەيەكە لە و زنجيرە بەدەوامە. ھەروەك چۆن
دەريا لە ناۋەۋەى خۇيدا تىكراى ئاۋى ئوقيانوس ھەلدەگريت، سەماكەى
ئىمەش نەيتىيەكانى گەردوون دەگريتهۋە و پيشانى دەدات.

پيش دەست پىكردنى سەماكە بە چەند سەعاتى، من و پۇمى بۇ پامان
چووينە ژوورىكى ھىمەنەۋە، ئىنجا ئەو شەش دەرويشەى كە ئەم ئىۋارەيە
سەماكەيان دەكرد ھاتتە پالمان. ھەموومان دەستقوۋىژمان شت و نوۋىژمان
كرد، ئىنجا جەلكانمان لە بەر كرد. بە وردى باسى ئەۋەمان كرد كە دەيتت
درىژى كراسەكە چەند بىت، جۆرە قوماشىكى سادەمان ھەلبىژارد كە
پەنگەكانى زەۋى لەخۇ بگريت. ئەۋە تاس كلاۋە پەنگ ھەنگوينىيەكە نىشانەى
كىلى گۆر و كراسە ئاۋامانە سېى و درىژەكە لەجياتى كفن و عەبارەشەكەش

لهجیاتی گۆر، سه‌ماکه‌مانیش هیمایه‌که بۆ ئه‌وه‌ی که چۆن سۆفیه‌کان وه‌ک
چۆن پێسته‌یه‌کی کۆن له‌خۆ دامالان، به‌ته‌واوی نه‌فره‌ت له‌ نه‌فس ده‌که‌ن.
به‌ر له‌وه‌ی هۆله‌که‌ جی به‌یلیلین و پروو بکه‌ینه‌ سه‌ر سه‌کۆکه‌، پۆمی
چامه‌یه‌کی خۆینده‌وه‌ که ئه‌مه‌یه‌:

‘سۆفی هه‌ر پینچ هه‌سته‌که‌ و
هه‌ر شه‌ش ئاراسته‌که‌ی تیپه‌پاندوه‌ و
وای لیها‌توه‌

هه‌ست به‌ شته‌ متبوه‌کانی پشته‌وه‌یان بکات’.

ئێمه‌ به‌م هه‌ستانه‌وه‌ خۆمان ئاماده‌ کردبوو. سه‌ره‌تا ده‌نگی نایه‌که‌
به‌رزبووه‌وه‌، ئینجا پۆمی وه‌ک سه‌رده‌سته‌ی سه‌ماکه‌ره‌کان له‌سه‌ر ته‌خته‌ی
سه‌ماکه‌ ها‌ته‌ پێشه‌وه‌، دوا‌ی ده‌روێشه‌کان یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک دوا‌یکه‌وتن و به‌
خا‌که‌راییه‌وه‌ سه‌ریان به‌ردابوووه‌، شێخیش دوا‌که‌س بوو ده‌رکه‌وت.
هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولێکی زۆرم دا، به‌لام پۆمی پێی دا‌گرت که‌ ده‌بیی له‌و
شه‌وه‌دا سه‌ماکه‌م.

قورئانخۆینه‌که‌ سووره‌تی قورئانی خۆینده‌وه‌: (وفی الارض ايات للموقنین
وفی انفسکم افلا تبصرون - له‌سه‌ر زه‌وی و له‌ ده‌روونی خۆتاندا نیشانه‌گه‌لی
بۆ به‌واداران هه‌ن، ئه‌ی ئێوه‌ نایانینن).

ئینجا ده‌نگی ده‌ف له‌گه‌ل ده‌نگی تیژی نای و په‌بابه‌ به‌رزبووه‌وه‌.

گو‌ی بۆ قامیش و ئه‌و حه‌کایه‌ته‌ هه‌لبه‌خه‌ که‌ ده‌یگێرێته‌وه‌

که‌ چۆن له‌تاو لیکدا‌بران ده‌نالیتیت:

له‌وساوه‌ که‌ له‌ قامیشه‌لان هه‌لبراوم

ئه‌مێستاش زیره‌م پیاوان و ئافره‌تان ده‌گریین

ده‌روێشی یه‌که‌م به‌ موسلمانیتی خۆی راده‌ستی خودا کرد و ده‌ستی به‌
خولانه‌وه‌ کرد، دامینی کراسه‌که‌ی وه‌ک ژیانکی جیاواز و تایبه‌ت به‌ خۆی
ده‌ستی به‌ خشه‌خشیکی ناسک کرد، ئینجا هه‌موومان چو‌ینه‌ پال ئه‌و و به‌
ده‌وری خۆماندا ده‌ستمان به‌ خولانه‌وه‌ کرد تا جگه‌ له‌ (تاک و ته‌نیا‌ی خۆی)
هیچ شتیکی دیکه‌ به‌ ده‌ورمانه‌وه‌ نه‌ما. ئیدی ئه‌وه‌ی له‌ خوداوه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌
پێمان ده‌گه‌یشت، بۆ خه‌لکی بۆ سه‌ر زه‌وی ده‌مانگواسته‌وه‌. ئاوها هه‌ریه‌که‌مان

بوو به حەلقەيەکی پەيوەندیی نێوان دلخواز و دولبەر. کە مۆسیقاکەش لە ژەنین کەوت، خۆمان بۆ هێزە پێکەینەرهکانی گەردوون نوشتاندەوه: ئاگر و با و خاک و ئاو و توخمی پێنجەمی ئالا.

* * *

بۆچی خەمی ئەوهم بیت کە لە دواى تەوابوونی سەماکە لە نێوان من و کەيخەسرەو پرووی دا، لێ داخی ئەوهم بوو کە پۆمیم خستە هەلوێستێکی ناخۆشەوه. ئاخەر پیاویکی خاوەن پایە بوو و بەردەوام دەپاریزرا. هەموو والییەکان و فەرمانرەواکان خوشیان دەویست و گلهیان لێی نەبوو، بەلام ئەمێستا وای لێهاتوووە دەربارەى ژيانى خەلکی خواسایی شتیکی کەم دەزانیت — ئەو بۆشاییە هەراوەی نێوان فەرمانرەواى دەستەبژێر و خەلکی پەمەک — وام بە خەیاڵدا دیت کە پۆژگاری من لە قونیا خەریکە بەرەو کۆتایی دەهوات.

هەموو خۆشەویستی و دۆستایەتییهکی پاستەقینە چیرۆکی وەرچەرخانه چاوه‌ڕوان نەکراوەکانن. گەر ئێمە هەمان ئەو کەسەى پیش و دواى عاشقبوونەکەمان بین، وا دەگەینەنیت کە عەشقه‌کەمان ئەوتۆ نەبوو.

لە سایەى شیعەر و مۆسیقا و سەماوه، پۆمی لە وەرچەرخانه‌کەیدا بڕیکی زۆر پێگەیشتوو، ئاخەر ئەو لەوه‌وبەر زانایەکی توند بوو و شیعەری خۆش نەدەویست، وتارییێت بوو و لەو کاتەى وتاری بۆ خەلکی دەخویندەوه، چێژی لە دەنگی خۆی وەرده‌گرت، وەلێ نەها گۆرپاوه و خەریکە دەبێتە هۆزانفان و دەنگی ئالاییه‌کی بێگەرد، بەلام پێم وا نێیە هێشتا ئەوهی بەتەواوی هێتاییتە دی. منیش بۆخۆم گۆرپاوم و هێشتا هەر لە گۆرپاندام، خەریکە لە بوونەوه‌ریکەوه دەگۆرپیم بۆ عەدەم، لە وەرزیکەوه بۆ وەرزیکی تر، لە قونایکەوه بۆ قونایکی تر، لە ژيانەوه بۆ مردن.

هاوه‌لێتییه‌کەمان بەپیت و فەر بوو، دەستکەوتیک بوو خودا پێی بەخشین. گەشەمان کرد، گەشاینەوه و پەرەمان سەند و لە هاوپییه‌تی یەکتەر چێژمان وەرگرت، لەزەتمان لە پڕبوون و خوشیی پەها وەرگرت.

ئەو گوتەيەي باوەزەمانم کەوتەووە ياد کە پوژنيکيان پئي گوتم، بۆ ئەوێ
 ئاوريشممان دەست بکەوئیت، گەرەکە کرمی ئاوريشمەکە بمريّت. کاتێ لە
 هۆلی سەماکردنی دەرويشەکان بە تەنيا دادەنيشتم، دواي ئەوێ هەموان
 دەپوشتن، کپيەک بالی دەکيشتا، زانيم کە ئەو ماوێيەي لەگەل پۆميدا ماومە
 خەريکە بەرەو کۆتايی دەپوات. لەو ماوێيەي کە پيکەووە بووين، من و پۆمی
 چەندین جوانی بئوينەمان بينی، فيری ئەو بووم کە مروّف ببينيت چي
 دەگەيەنيت، مينا پيکەوتیکی بيکۆتايی، لەميانەي دوو ئاوينەووە کە شتيکی
 بيکۆتايی پيشان بدەن، لی پەندە ديريەکە هيشتا لەکاردايە: لە کوئ عەشق
 هەييت، خەميش هەيە.

ئىيلا

نۆرتامبېتون، ۲۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ پىشوازىي شتە ئاساسىي و چاۋە پرواننە كراۋەكان مرقۇف ئامادە نەبىت وەك عەزىز گوتى، ئەوا لە پشت جۋانتىرەن خەۋنەۋە، شىتەي نامۇ خۇ حەشاردەدەن. لە جەستەي ئىلاشدا ھىچ ئامادەگىيەك نەبوو تا ئەو شتە سەيرە قەبۇل بىكات كە ئەم ھەفتەيە ۋوى دا: ئەۋە بوو عەزىز . ز . زاھارا بۇ بۆستەن ھات تا چاۋى پىن بىكەۋىت.

لە ئىۋارەي ئەۋ يەكشەممەيە دۋاي ئەۋەي ئەندامانى خىزانەكەي پۈبىشتاين بە دەۋرى مېزەكەدا جىي خۇيان گرت، ئىلا سەرنجى دا نامەيەك لەسەر مۇبايلەكەيەتى، پىيى وابوو كە پەنگە يەككى لە خانمان لە يانەي خۇراكدروستىكرەنەۋە بۇي ناردىيىت. بۇ خۇيىندەۋەي پەلەي نەكرد، بەلكو خواردىنكى تاييەتى پىشكەشى خىزانەكەي كىرد كە ئەم ئىۋارەيە بۇي ئامادە كىردىۋون: مراۋىيەكى بىرژاۋ بە ھەنگۈينەۋە لەگەل پەتاتە و پىيازى پىشاۋى سەر بىرنجى بە پەھەنار لىنراۋ. كە مراۋىيەكەي لەسەر مېزەكە دانا، ھەموۋيان جۆرە شادمانىيەكىان لى دەركەۋت، تەننەت جانىتىش كە ھەستى بە خەمۇكى دەكرد، چونكە سىكۋتى لەگەل كچىكى تردا بىنىبوو و زانىي كە ھىشتا خۇشى دەۋى، ھەستى بە بىرسىتى كىرد.

ئىۋارەيەكى دوۋوردىژ بوو، شەرابىكى باشىيان خواردەۋە و باسوخواسى ئاساييان لە نىۋ خۇياندا كىرد. ئىلا لە ھەموو ئەۋ قسەۋباسانەي كە لەسەر مېزەكە كىران بەشدارىي كىرد.

ئەۋەبوو لەگەل شوۋەكەيدا باسى ئەۋەيان كىرد دوۋبارە بالكۈنەكەيان بە بۆيەي شىنى درەۋشاۋە بۆيە بىكەنەۋە. لەگەل جانىتىشدا باسى بەرنامەكانى لە

زانکودا کرد، ههروهه ها له گهل ههردوو منداله جمکه کهیدا باسی چهند فیلمیکی
فیدیویی کرد، یه کئی له وانه به ناوی (دزانی ده ریای کارایی) بوو. دواى ئه وهى
قاپه پیسه کانی خسته ناو پاکه ره وهى قاپ و کاتوی به شکولاته ی سپیه وه
پیشکەش کرد، به خه یالیدا هات که نامه تومارکراوه که ی سه ر موبایله که ی
بخوینیتته وه:

ئێلا سلاو. به کاریکی گۆفاری سمیتۆنیانه وه بۆ بوستن هاتووم. هه ر
ئێستا فرۆکه که نیشته وه. ئایا هه زده که یته یه کتر ببینین؟ له هۆتیلی ئۆنیکس
دابه زیوم و هه زده که م بته بینم.
عه زیز

ئێلا موبایله که ی له لاوه دانا و له سه ر مێزه که له جێی خۆی دانیشته تا
شیرینی بخوات، هه سته ی به سه رگێژکه کرد.
"ئایا نامه ت بۆ هاتوه؟"، ده یفید دواى ئه وهى سه ر ی له سه ر قاپه که
هه لپری، پرسیا ری لێی کرد.

"به لێ، له مێشپله وه یه"، به بی هیچ دوودلییه ک وه لامی دایه وه.
ده یفید ده موچاوه خه مباره که ی شارده وه و به ده سته سه ره که ی ده می
سه پیه وه، ئینجا ده سته سه ره که ی له شیوه ی چوارگۆشه یه کدا، به هیواشی و
ورده کارییه کی سه یره وه لوول کرد. که لیتبووه وه وتی: "باشه".

ئێلا هه سته ی کرد شووه که ی باوه ری پێ ناکات، لێ له گهل ئه وه شدا
هه سته ی کرد گه ره که له سه ر قسه هه لبه سته که ی خۆی سوور بیت، ئه مه ش نه ک
بۆ قایلکردنی شووه که ی یان خه له تاندنی منداله کانی، به لکو له بهر خۆی تا
بتوانیت ڕێتوشوینی بۆ ئه وه نگاهه دابنی که له ماله که ی خۆیه وه ده بیات بۆ
ئه وه هۆتیه ی عه زیز لێی دابه زیوه، بۆیه له سه ر قسه که ی به رده وام بوو و له
هه موو وشه یه ک ورد ده بووه وه، ئینجا گوتی: "په یوه ندیی پتوه کردم تا پێم
بایته که سه به ی به یانی له گهل په خشکاره ئه ده بییه که کۆبوونه وه یه ک
سازده درێ بۆ گفتوگۆکردن ده رباره ی به رنامه کانی سالی ئاینده، ده یه وێ له
کۆبوونه وه که دا به شدارییان بکه م".

‘دەي باشە، كەواتە دەيى بېرۇيت، دەيفىد بەدەم قىسەو چاۋەكانى پرووكاند، ئەمەش ئاماژەيەك بوو كە بەشدارىي گەمەكە دەكات، گوتى: ‘بۇچى بەيانى بە ئۆتۈمبىل نەتگەيەنم، ئەوسا دەتوانىن پىكەوۈ بۇ ئەۋى بچىن؟ دەتوانم ھەندى دىدار دوابخەم’.

ئىلا بە واقورمانەوۈ لە مىردەكەي روانى. دەيەھەي چى بكات؟ ئايا دەيەھەي لە بەردەم مندالەكاندا بەشەپ بىن؟

‘ئەوۈ باشتريشە، بەدەم قىسەو زۆرى لە خۆي كرد تا زەردەخەنە بىگىرى، ئىنجا لەسەرى پۇيشت: ‘بەلام گەرەكە پىش حەوتى بەيانى لە مال دەرچىن، چونكە مىشيل گوتى كە دەيەھەي پىش كۆبۈنەوۈكە بە تەنا قىسەم لەگەلدا بكات’.

‘كەواتە بابەتەكە لە بىر خۆت بېۋە، ئۆرلى كە دەيزانى باۋكى رقى لە زوو ھەستانە، ھاتە نىۋانەوۈ و گوتى: ‘باۋكە ناتوانىت زوو لە خەو رايىت’.

ئىلا و دەيفىد تەماشاي يەكتريان كرد. تەماشاكردنەكەيان بە بەرچاۋى مندالەكانيانەوۈ بوو، ھەريەكەيان چاۋەپىنى ئەۋى دىكەي دەكرد كە يەكەم جوۋلە بكات.

‘راستە، لە كۆتايىدا دەيفىد ددانى پىدا نا.

ئىلا بە ئاسوودەيى سەرى لەقاند و دەموچاۋى سوورايىيەكى تەنك و شەرمىۋن دايپۇشى، چونكە ھەر لەو ساتەدا بىرۈكەيەكى بویرانەترى بە خەيالدا ھات.

‘ئەۋەبوو وتى: ‘بەلن، ئەۋە كاتىكى زۆر زوۋە. ئەي بۇچى ئىستا نەپۇم؟، بىرۈكەي پۇيشتى سبەي بەيانى بۇ بۇستن و لەگەل عەزىزدا قاۋەلتىكردن وای لىكرد دلى بە خىرايى لى بدات. ھەستى كرد دەيەھەي ھەر ئىستا عەزىز ببىنىت و ئىدى نەيدەتوانى تا سبەيىنى چاۋەپى بكات، چونكە لەپىر كاتەكە لە بەرچاۋى بوو بە ماۋەيەكى زۆر، پۇيشتنىش لە مالەكەي خۆيەوۈ بۇ بۇستن نىكەي دوو سەعاتىك دەخايەنىت، بەلام گوتى بەۋە نەدا. ئاخىر ئەۋ ھەموو

ئەم پىگەيەي لە ئەمستردامەو لە پىناو ئەمدا بېرە، بېگومان ئەمىش دەتوانىت
بۇ ماوەى دوو سەعات ئۆتۈمبىلەكەى بەرژوئە.

دەتوانم ئەمىشەو پىش سەعات دە بگەمە بۆستەن، بۇ ئەوەى بگەمە
كۆمپانىياكە و پىش كۆبۈنەو كە مېشېل بېيىم.

توئزە ئازارىك كەوتە سەر دەموچاوى دەيفىد. وا دەردەكەت كە پىش
ئەوەى شىتېك بلىت، كاتەكە سالىك بەردەوام بوو. لەو چركەساتە
دووردىرژەدا، چاوەكانى ئەوەيان دەگەياند كە ئىتر هېز و تواناى ئەوەى تىدا
نەماوە تا پىگە لە پۆشستى ژنەكەى بگرېت بۇ بېيىنى پياوئىكى دىكە.

دەتوانم بۇ بۆستەن ئۆتۈمبىل لىخوېم و ئەمىشەو لە شوقەكەى خۇمان
دەمىنمەو، ئىلا بە روالەت ئەمەى بە مندالەكانى گوت، لە پاستىدا پووى
قسەكەى لە دەيفىد بوو. ئەو شىتۈزەى بۇ ئەوە بوو كە مېردەكەى دلىيا
بكاتەو وەك ئەو پىي واىە ئەم هېچ پەيوەندىيەكى جەستەى لە نىوان خۇى و
هېچ كەسىكى تر لەئارادا نىيە.

دەيفىد لەسەر كورسىيەكەى ھەستا و پەرداخى شەرابى بە دەستەو بوو.
تەماشای دەرگاگەى كرد و زەردەخەنەيەكى دلىياى بە پووى ئىلادا پژاند، بە
كەمى پەروشىيەو وتى: 'باشە خۇشەويستەم، گەر خۆت ئاوەسات دەوى،
گەرەكە ئىستا بېرېت.'

ئافى گوتى: 'بەلام دايكە، پىم وا بوو كە ئەم ئىتۈارەيە لەوانەى بىركارىدا
يارمەتىم دەدەيت.'

ئىلا ھەستى كرد دەموچاوى دایساو، وتى: 'ئازىزم دەزانم. بۆچى ئەو
نەخەينە سبەينى؟'. ئۆرلى ئاوپى لە براكەى دايەو تا پەستى بكات، وتى: 'نا،
دە لىنگەپى با بېرات. خۆ نابىت ھەموو كاتى دايكە بەدىارتەو بىت. ئەو تۇ
كەى گەرە دەبىت؟'. ئافى چارەى تىك نا، بەلام وەلامىكى نەدایەو. ئۆرلى
جىددى بوو، كەچى جانىت گوتىنەدەرە بوو. بەم ئاوەايە ئىلا مۇبایلەكەى
ھەلگرت و بەرەو نەۆمى سەرەو سەرەكەوت. ھەر ئەوەندە دەرگای ژوورى

نوستنه کهی داخست، خوی به سەر جیخه وه کهیدا دا و نامه یه کی تۆمارکراوی
بۆ عەزیز نارد.

ناتوانم بپوابکه م که تۆ لێرهیت. دواى دوو سەعات له ئۆنیکس دەبم.
به ترسیکی زۆره وه چاوی برییه مۆبایل کهی و بینیی وا نامه کهی
دەرپوات. چی بکات؟ به لام کات ئەوهندهی به ده مه وه نییه بۆ بیرکردنه وه، خۆ
ئەگەر ئەم ئێوارهیە تووشی پەشیمانی بیت، ئەوا پەنگه له مه ولاش هەر له
پەشیمانیدا بیت. ده بی ئیستا په له بکات. تا خۆی شت، بیست خوله کی پێ چوو،
قژی وشکرده وه و ددانه کانی پاککرده وه و کراسیکی عەزیی هەلبژارد و له
به ری کرد و دواى دایکه نده وه، ئینجا عەزییه کی تری تاقیکر وه، ئینجا به کیکی
تر و سه ری شانه کرد و که م ئارایشی کرد، ئینجا له گواره بچو که کانی گه را،
که (پۆت)ی داپیره ی له هه ژده مین جه ژنی له دایکبوونیدا پیشکه شی کردبوو.
دووباره عەزیکه ی گۆری.

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و که م عەتری (ئیتیرنتی)ی کۆمپانیای
کالفین کلاینی له خۆی دا. عەتره که زۆر ده م بوو له گه رماوه که هەر له ناو
قاوغه که ی خۆیدا بوو. ده یقید زۆر حەزی له عەتر نه ده کرد و ده یگوت ده بی
بۆنی ئافره ت هه مان بۆن و به رامی ئافره ت خۆی بیت، نه ک هه ندی بۆنی وه ک
فانیلا، یان تویگله هه ناری بۆگه نی لی بیت، به لام ئیلا به خۆی گوت، پەنگه
بۆچوونی پیاوی ئەورووپی له م شته دا جیا بیت، ئینجا پرسیی، ئایا له ئەورووپی
عەتر شتیکی گرینگ نییه؟

که لیبووه وه، دیقه تی ئەو ئافره ته ی دا که له ناو ئاوێته که دا لیبوه ی
دیاربوو. بۆچی زووتر پێی پانه گه یاند که ئەو دیت؟ گه ر پێش ماوه یه ک
زانیبای ئەوا ده چووه کن پرچرێکخه ر و نینۆکه کانی بۆیه ده کرد و ده موچاوی
ئارایشته ده کرد و پەنگه لوولکردنیکى نوێی پرچی تاقی بکردایه ته وه. ئەى
ئەگەر به دلی عەزیز نه بوو؟ ئەى ئەگه هیچ سه رنجراکتیشانیک له نێوانیاندا
پووی نه دا و له وه ژێوانبووه وه که هه موو ئەم مه ودايه ی بۆ بۆستن برپوه؟

لەناکاو وەئاکاھاتەو. ئەرئ بۆچی دەیەویست دیمەنی خۆی بگۆریت؟
جیاوازی چییە گەر دلراکیتشان لە نیتوانیدا پووبدات یان نا؟ بیتگومان ھەر
سەرکێشییەک لەگەڵ ئەم پیاوەدا پەوتەنی دەیت. ئەمێک خێزاندارە و خاوەن
ژیانی تایبەتی خۆیەتی. رابردوو و ھاتەرپۆزیشی ھەر لێرەییە. لە خۆی بیتزار
بوو، چونکە خەریکبوو بیری لەم سیناریۆیانە دەکردەووە کە لەگۆین نەبوون،
ئیدی ئاوەزی خۆی کلۆم کرد، تەنیا بیری لەو شتە دەکردەووە کە بۆی
سەلمابوو ئاسانتترین شتیکە بیکات.

لە سەعات ھەشت چارەک کەمدا، ئیلا مندالەکانی ماچ کرد و ئاواتی
شەویکی خوشی بۆ خواستن و لە مال دەرچوو، بەلام دەیفیدی نەبینی.
کە بەرەو لای ئۆتۆمبیلەکەی پۆیشت، بە کلیلەکانی شوقەکەی بۆستنیان
کە لەناو دەستیدا بوون، زڕینگەزڕینگە دەکرد. ھیشتا ئاوەزی توانای
بیرکردنەووەی نەبوو، دلی بە توندی و بە خێرای لێ دەدا.

به شی پیتجه م

عهده م

ئەو شتانه ی له میانه ی

نادیار بیانه وه هه ن

سولتان وهلهد

قونیا، تهمموزی ۱۲۴۶

باوکم که بۆ ژووره کهم هات، بههسته هه ناسهی بۆ ده درا و هه
ئه وه تا دهیتوانی له سه ر پتیه کانی بووه ستیت. وهک ئه وهی تارمایی ئه و پیاوه
بیت که من ده مناسی. وهک ئه وهی به درێژایی شه و شه ونخوونی کرد بیت،
ژیر چاوه کانی هه لاوساوییه کی تاریکی پتیه دیار بوو، وهلێ ئه وهی تووشی
سه رسو پمانی کردم ریشی زۆر تر سپی بوو بوو.
"رۆله یارمه تیم بده"، به دهنگیک که له دهنگی خۆی نه ده چوو، ئه مه ی
گوت.

به په له به ره و لای چووم و قۆلیم گرت و وتم: "باوکه چیت ده وئ"،
هه رچییه کت ده وئ داوا بکه". وهک ئه وهی له ژیر قورسایی ئه وهی ده یلێت
پلێشایته وه، ماوه یه ک بیده نگ بوو، ئینجا وتی: "ئه وه شه مس رۆیشت و جێی
هیستم".

چرکه ساتیک شله ژام و هه ستم به ئاسووده ییه کی سه یر کرد، به لام هیچم
نه گوت. سه رباری خه م و شوکه کهم، وای بۆچووم که رهنکه ئه وه به چاک
بگه ریت. ئه ی ئاوها ژیان ئاساتر و ئاسووده تر و هیمتر نابیت؟ ئاخه به وای
شه مسه وه دوژمنیکی زۆر بۆ باوکم په یدا بوون. ئای حه زم ده کرد که شته کان
بۆ دۆخی پیش هاتنی شه مس بگه رینه وه. تو بلێت عه لانه دین له سه ر هه ق
بیت؟ ئه ی پیش هاتنی شه مس هه موومان له دۆخیکی باشترا نه بووین؟
"بیرت نه چیت شه مس بۆ من چی ده گه یه نیت"، باوکم وهک ئه وهی
غایله کانمی خویند بیت وه ئه مه ی وت، "ئاخر من و ئه و یه ک که سین. یه ک مانگ

دوو ته نیشتی ههیه، لایهکی پووناک و لایهکی تاریک. شه مس لایه دره وشاوه که مه.

سه رم بادا و شهرم دایگرتم. دلم له نیتو سینگمدا نوقم بوو. باو کم وشهیه کی له دهم درنه چوو. له ژیانمدا نازاریکی به و جورهم له چاوانی هیچ پیاویکدا نه دیبوو. هه ستم کرد زمانم له نیتو زارمدا قورسه. بۆ ماوه یه ک نه متوانی دهم هه لیتم.

دهمه وی له شه مس بگه پیت - که گهر خۆی مه به سستی بوو - بۆمی بگه پیت وه، پنی بلن که یه کجار دلم بۆی خه مینه، دهنگی باو کم به پاده یه ک نزم بووه وه تا بوو به چپه: پنی بلن رویشتی ئو دهم کوژیت.

به لیتم پنی دا که شه مسی بۆ بگه پیت وه. ده سستی گرتم و به خۆشه ویستی و پیزانینه وه گوشیی، چاوه کانم لئ که لا خست، چونکه نه مده ویست شله ژانه که م بینیت.

* * *

به و ئومیده ی شوینپی شه مس هه لبرگم، هه موو هه فته که م له شه قامه کانی قونیا دا به سوورانه وه به سه ربرد. هه موو خه لکی شاره که هه والی ونبوونی شه مسیان ژنه وتبوو. واته واته که دربارهی ئه وه ی بۆ کوئ چوو که وتبووه سه ر هه موو زاریک. پیاویکی گه ربووم بینی که زۆر شه مسی خۆش ده ویست، ناو نیشانی ژماره یه ک له که سانی به ده خت و نه فره تلێکراوی دامی که درویشه گه پیده که یارمه تی دابوون. نه مده زانی که سانیکی ئاوا زۆر هه ن که خۆشیان ده وی، به لام له و ده سته خه لکه بوون که من نه مده بینین.

ئێواره یه ک به ماندوویتی و شله ژاویه وه بۆ مال گه رامه وه. کیرا پری قاپله مه یه ک برنج به شیریی بۆندار به ئاوی گولی بۆ هینام و به ته نیشتمه وه دانیش و منیش خه ریکی خواردن بووم و ئه و ته ماشای ده کردم، زه رده خه نه یه کی خه مین گرتی. سه رنجم دا که ئه مسال ته واوی به سالدا چوو. لئی پرسیم: بیستومه که ده ته وی له شه مس بگه پیت. ئایا ده زانیت بۆ کوئ چوو؟

“هەندى دەلێن گوايا بۆ ديمەشق ڕۆيشتوو، بەلام لە هەندى كەسم
 بىستوو دەلێن گوايا بۆ ئەسفەهان يان بۆ قاھيرە ڕۆيشتوو، بەلكو تەنانت
 باسى تەوريزى شوينى لەدايكبوونيشى دەكەن. گەرەكە لە هەموو ئەم شاران
 بگەيژين. من بۆ ديمەشق دەڕۆم و هەندى لە مريدەكانى باوكم بۆ سى
 شارەكەى ديكە دەڕۆن.”

دەموچاوى كيرا سيمای بەهۆلەوهبوونى لەخۆ گرت و مينا بە دەنگى بەرز
 بىربكاتەوه هەمەمەيهكى كرد: “مەولانا هۆزانى جوان دەنوسيت، ڕۆيشتنى
 شەمس كردوويهتى بە هۆزانفان.”

ئىنجا سەرى بەردايەوه و تەماشای فەرشە فارسىيەكەى كرد. گۆناكانى
 تەربوون و دەمى كرژ كردبووهوه و هەناسەيهكى هەلكيشا، ئىنجا دەستى بە
 خويندەنەوهى ئەم كۆپلەيه كرد:

“پاشام بە دەموچاوه پڕ شكۆكەيهوه بينى
 ئەوه چاوى ئاسمان و خۆرەكەى بوو.”

ئىستاستى پەيداىبوو كە پيش چەند چركەيهك نەبوو. كيرام بينى لە
 ناخەوه پسابوو، كە تەماشای دەموچاويت دەكرد، هەستت دەكرد ئازارێكى
 توند بۆ مێردەكەى دەكيشيت، ئامادەبوو هەرچى لە توانايداى بىكات تا
 زەردەخەنە بۆ سەر لێوهكانى مێردەكەى بگيرێتەوه، بەلام ئاسوودەش بوو،
 بەلكو هەستى بە شادمانى دەكرد، چونكە لە ئەنجامدا لە شەمس
 ڕزگاربووبوو.

“ئەى ئەگەر بەدوايدا نەگەيژم، گويم لە خۆم بوو پرسيارم لێى كرد.
 “ئەوسا شتىكى ئەوتۆ نامينيت كە بكرى، ئەوكاتە دەتوانين وەك جارى
 جاران دريژە بە ژيانى خۆمان بدەين”، واى گوت و چاوهكانى بە جۆره
 ئوميدىك گەشايەوه.

لەو ساتەدا بە ڕوونى و بەبى هيچ گومانىك تىگەيشتم كە مەبەستى چييه،
 ئەويش ئەوهيه نايت لە شەمسى تەوريزى بگەيژم و نايت بۆ ديمەشق ڕۆم.
 دەمتوانى سەينى قونيا جى بهيلم و بۆ ماوهيەك بە ناوچەكەدا بسووپيمەوه
 و لەسەر ڕيگە خانىكى باش بدۆزمەوه و تىيدا بمينمەوه، ئىنجا دواى چەند
 هەفتەيەك بە ڕيى خۆمدا بگەيژمەوه و بليم لە هەموو شوينى بۆ شەمس

گه ږام. جا له بهر نه وهی باوکم بږوا به قسه کانم دهکات، ئیدی به یه کجاری شته که ی بیرده چپته وه. نه وه نه ک هر بؤ کیرا و عه لائیدین که تنها گومانیکیان هر له شه مس بوو، به لکو بؤ فقیکانی باوکم و مریدهکانی و بؤ منیش رهنگه باشتړین شت بیت.

گوتم: "کیرا، چی بکه م؟"

کیرا به نیگایه کی ئازار او ییه وه ته ماشای کردم و دهمی هه لنه مینا. ئاخر نه م ئافرده ته بوو به موسلمان تا شوو به باوکم بکات، ئافرده تیکه تا بلنیت بؤ من و بؤ براکه م باشه و شوو ده که ی نه وهنده خوښ دهوئ، تا نه و ږاده یی نه و شیعرانه ی له بهر کردبوو که بؤ که سینکی تر نوو سیبوونی نه ک بؤ نه و، ئیدی له پږ قسهکانی چکیان کرد.

دهبی خوم وه لامه که بدوزمه وه.

پۇمى

قۇنيا، ئابى ۱۲۴۶

بە پۇيشتىنى شەمسى تەورىزى، دىنيا وشكوبرىنگ و پروتەن ديارە و ئىدى خۇرى تىدا ھەلئايات. شارەكە بوو بە شوپىنىكى خەمگىن و ساردوسىر و پۇحم بەتال بوو تەو. شەوانە خەو ناچىتە چاوم و بە پەرۇشەو بە شەقامەكانى شاردا دەسووپىمەو و ھىچى تر ناكەم. من لىرەم و لىرەش نىم - من تارمايىەكى نىو خەلكم. من لە ھەموان توورەم. ئاخىر ۋەك ئەو ھىچ شىتى نەگۇرابت، چۆن دەتوانن لە ژيان بەردەوام بن؟ ئاخىر بەبى شەمسى تەورىزى چۆن دەكرى ژيان ۋەكو خۇى بمىنىتەو؟

وام لىھاتوو ھەموو پۇژى ھەر لە خۇراو ابوونەو تا پۇژ ھەلدیت بە تەنيا لەنىو كىتېخانەكەم دادەنىشم و جگە لە شەمس بىر لە ھىچ شىتىكى تر ناكەمەو. ئەو ھەم بىردەكە وىتەو كە پۇژىكىان بە دەنگىكى ھەندى نووساوەو پىنى وتم: "پۇژىك دادىت دەبىتە دەنگى عەشق".

دەربارەى ئەو شىتىك نازانم، بەلام خەرىكە لەنىو بىدەنگىدا تروسكايىەك دەدۆزمەو، پەيغەكانىش تارىكىكى ناو دلم دەسمن. ئەى ھەر لەم پىگەيەو نەبوو كە شەمس دەيەويست بمكات بە شاعىر؟

ژيان واتا بەركەمالى، ھەر پووداوىك كە پروودەدات، گەرە بىت يان بچووك، ھەر دەردەسەرىيەك پووبەپووى دەيىنەو، لايەنىكە لە پلاننىكى خودايى و تا كۆتايى پروودەدات. بەرخۇدان لە دەروونى بىيادەمەو ھەلىنجراو، لەبەر ئەو ھىچ خۇدا لە كىتېبە خۇشەويستەكەيدا دەلىت: (سنرىهم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: "لە ئاسمانەكان و لەسەر زەوى و لە نەفس و خودى خۇياندا نىشانەكانمانيان پىشان دەدەين تا بۇيان پوون بىتەو و بگەنە ئەو راستىيەى كە خۇدا ھەق و پەوايە"). لە ويستى خودادا ھىچ شىتى نىيە پىنى بوترى پىكەوت، بۇيە پىكەوت نەبوو كە پىش

نزيكەى دوو سال و پوژنيك له پوژهكانى تشريني يهكەم شه‌مسي ته‌وريزى پيم لى بگريت.

”من به‌دهم باوه بو لاي تو نه‌هاتووم، شه‌مس ئەمەى گوت و ئەم حەكايەتەى بو گيرامه‌وه:

پوژنيك سوڤيه‌كى گه‌وره و له زانستدا مه‌له‌وان تا ئه‌وپه‌رى هه‌ناسه‌ى مه‌سيحى تيدا بوو، به‌لام جگه له تاقه مريدنك، هيچى ترى نه‌بوو و به‌وه‌ى پيى به‌خشرابوو خوشحال بوو، به‌لام مريده‌كه‌ى بوچوونيكى جياى هه‌بوو، چونكه ده‌يه‌ويست خه‌لكى تر به تواناكانى گه‌وره‌كه‌ى سه‌رسام بن. ئيدى زورى ليكرد تا ژماره‌يه‌كى زورتر له مريد له خوى گرد بكاته‌وه.

”باشه، گه‌وره‌كه‌ى قايل بوو و گوتى: ”گەر ئەمە خو‌ش‌حالت ده‌كات، ئەوه‌ى داواى ده‌كەيت جيت‌ه‌جيت ده‌كەم”.

هه‌ر ئه‌و پوژه، پووian كرده بازار و له دوكانيكى شيرينيفروشا پارچه شيرينيه‌كيان بينى له شيوه‌ى بالنده دروست كرابوو. هه‌ر كه گه‌وره‌كه‌ى فووى پيداكرد، ئيدى گيانى كه‌وته‌به‌ر و به‌دهم باوه فرى. خه‌لكى شاره‌كه ده‌سه‌به‌جى ده‌وريان لى دا و سه‌ريان سوڤما و به‌وه‌ى كردى سه‌رسام بوون. ئيدى له‌و پوژه‌وه خه‌لكى شاره‌كه ده‌ستيان به پيدا هه‌لگوتنى سوڤيه‌كه كرد و ئەوه‌نده‌ى نه‌برد خه‌لكيكى زور له مريد و هه‌وادارانى بو په‌يدا بوون و ئيت‌ر مريده كو‌نه‌كه‌ى ئەوه‌نده نه‌يده‌بينى.

”ناه، گه‌وره‌م، من هه‌له بووم. جاران دو‌خه‌كه زور باشت‌ر بوو، فه‌قيكه به‌نك ناو‌م‌يدى ئەمەى گوت، ”شتى بكه. تكات ليدەكەم دەريان بكه”.

”ده‌ى باشه، گەر ئەوه خو‌ش‌حالت ده‌كات، ئەوا دەريان ده‌كەم”.

پوژى دواتر، له‌و ده‌مه‌دا كه گه‌وره‌كه‌ى وتارى ده‌خوينده‌وه، بايه‌كى لى به‌ربووه‌وه، ئيدى فه‌قيكانى يهك له‌داوى يهك ئاو‌پيان دايه‌وه و بي‌زاريان ده‌رب‌رى و هه‌مويان جيت‌انه‌يتشت و جگه له فه‌قى كو‌نه‌كه‌ى كه‌س نه‌مايه‌وه.

گه‌وره‌كه‌ى لى پرسى: ”بوچى له‌گه‌ل ئەوانى تر‌دا نه‌پو‌شت‌يت؟”

فه‌قيكه وه‌لامى دايه‌وه: ”به‌واى يه‌كەم تر‌ه‌وه نه‌هاتم وان‌ت له لا بخو‌ينم، به‌واى دوا تر‌يشه‌وه جيت ناهي‌لم”.

* * *

دهوروبه رم بم و له وه پزگار بووم. شه مس ورده ورده ناوبانگمی ټینګشکاند و له سایه ی نه وه ورخی شیتیم زانی، تامی ته نیایی و بیده سه لاتی و نهرمی و گوشه گیریم چه شت، له کوتاییشدا تامی حه سره تم چه شت.

له هه موو نه و شتانه دوور بکه وه وه که وا ده زانی سوو دبه خشن

ژه هر و زوالترین ناوی ژیان بنو شه

ده ست له نارامی هه لېگره و له شوینه ترسناکه کان بمینه وه

ده ست له ناوبانگ هه لېگره و ده ست له ملی نابروو چوون و

نه فراه تلېکراوی بکه

نه ی له دواقوناغدا هه موومان دادگایی ناکرین؟ هه موو پوژیک و هه موو خوله کیک خودا لیمان ده پرسیت که له و پوژدها چیمان کردووه. زور جار بؤ وه لامدانه وه ی نه م پرسیاره ترسناکانه ناماده نین، به لام خودا به سه بره و له دوو باره کردنه وه ی نه م پرسیاره وه رس نابیت. گهر نه م خه مهش به شیک بیت له تاقیکردنه وه، نه و تاقه ئاواتم نه وه یه که شه مس بدو زمه وه. من ناماده م ده ست له کتیه کانم و وتاره کانم و خیزانه که م و سامانه که م هه لېگرم، ته نانه ت ده ست له ناوی خو میش هه لېگرم. من ناماده م تا جاریکی تر پوخساری شه مس ببینمه وه، واز له هر شتیک و له هه موو شتیک به ینم.

چه ند پوژئ له مه و بهر کیرا وتی که من به یی ده ستی خو م بووم به شاعیر. هر چه نده من زور پیزی شاعیره کانم نه ده گرت، بویه بیستی نه و قسه یه بؤ من کتوپر نه بوو. گهر نه وه له رابردودا بوايه، به و قسه یه قایل نه ده بووم، به لام ئیستا لاریم لئی نییه.

شعیر خه ریک بوو هر له خو وه به رده وام له زارم سه ری ده کرد، شاعرگه لئ گهر یه کئ بیژنه وتنايه بؤی ده رده که وت که به راستی من بووم به شاعیر. سولتانی پوژگار! لئ له راستیدا ده توانم بلیم که نه م چامانه هیچ په یوه نندیه کیان به منه وه نییه. من بؤ گواسته نه وه ی نه و پیتانه ی که له سه ر زارمن له میانگیریک پتر نیم، من وه که نه و خامه یه م که په یقان تومارده کات، چونکه فرمانی پیدراوه تا بیاننوسیت، یان نه و نایه ی که به نوته ی موسیقا ده ژهنرئ، منیش نه وه ده که م که پتویسته له سه رم بیکه م.

هو شه مسی ته وریزی بیتونه تو له کویتیت؟

شەمس

دیمەشق، نیسانی ۱۲۴۷

بەهار لە دیمەشق سەرلەنۆی خۆی ئارایشت کرد، دواى ئەوەى دە مانگ بوو قونیا م بەجێهێشتبوو، سولتان وەلەد دۆزیمییەو. ئەوەبوو لەگەڵ پەنبەنیکى کریستیانیدا کە ناوی فرانسىس بوو لەژێر ئاسمانى شین و بێگەرددا شەترەنج دەکرد. پەنبەنەكە پیاویک بوو زوو توورە نەدەبوو، بەلکو واتای خۆبەدەستەوهدانى دەزانی. لەبەر ئەوەى ئىسلام ئارامى ناوێوە دەگەیهنیت و وشەكەش لە پەیفى خۆپادەستکردنەو داریژراو، بۆیە بە بۆچوونى من فرانسىس گەلێ لەوانە موسلمانترە کە لافى موسلمانیتى لێدەدەن، چونکە یەكێ لە چل پێساكە دەلێت: خۆپادەستکردن ئەوێ ناگەیهنیت کە بنیادەم لاواز یان خراپ بێت، هەروەها ناییتە مایەى بڕواکردن بە قەزاوقەدەر یان خۆ بەدەستەوهدان، بەلکو تەواو بە پێچەوانەوێ، چونکە هێزى راستەقینە لە خۆپادەستکردندایە ئەو هێزەى لە ناخوێ هەلدەقولیت - جا ئەوانەى لە ژياندا خۆ پادەستى گەوهرى خودایى دەکەن، تەنانت گەر هەموو دنیا ژێرەوژوور بێت، بە دلنایى و ئارامییەو دەژین.

وەزیرەكەم بزواند، تا فرانسىس ناچاربەكەم شا بگوزیتەو، بە بڕیارىكى بەلەز و بویرانە قەلاکەى گواستەو، ئیدی گومانى ئەوێم لا پەیدا بوو کە من ئەم یارییە دەدۆزینم. کە سەرم هەلبێرى چاوى سولتان وەلەد ئامبازى چاوم بوو. پێم وت: "بە بینیت شادمانم، کەواتە بڕیارت دا ئاوا بەدوامدا بگەریت". زەرەدەخەنەیهكى خەمینی بە پوومدا نواند، ئینجا دەموچاوى کرژ بوو. سەرى سوپما کاتى بیستى کە من ئاگام لەو کێشمەکێشمەى ناخیتى. لەبەر ئەوەى پیاویكى راستگۆ بوو، نکوولێى لە راستییەكە نەکرد.

پیش ئەوێ منەى تۆ بکەم ماوەیەکم بە سوورپانەو بەسەر برد، بەلام
دواى ماوەیەک ئیتر تاقەتم لەو چوو، نەمدەتوانى درۆ لەگەڵ باوکمدا بکەم،
بۆیە بۆ گەران بەدواى تۆدا بۆ دیمەشق هاتم و بۆ دۆزینەوێ تۆ ئاستەنگى
زۆرم دى.

پێم وت: 'تۆ پیاویکی راستگۆ و کوپێکی باشیت و دەبیته هاوێلێکی
مەزنى باوکت'.

سولتان وەلەد بە خەمبارییەو سەرى بادا و گوتى: 'تۆ تاقە هاوێلێکیت
کە باوکم ئاتاجى هاوێلێتی، بۆیە دەمەوێ لەگەڵدا بۆ قونیا بگەرێتەو.
باوکم ئاتاجى تویە'.

کاتى ئەم داواکارییەم ژنەوت، بیری جۆراوجۆر بە خەیاڵدا هاتن، سەرەتا
هیچ شتێکم لێو دیارنەبوو، بەلام نەفسم دەستى لە گەرانەوێم بۆ ئەو شوێنە
هەلگرتبوو کە ئیدى تێیدا ئەوەندە ویستراو نەبووم.

گوێی لى مەگرە. ئیدى ئەركى تۆ کوتایی هات و نابى بۆ قونیا بگەرێتەو.
ئەو وتەى باوەزەمان بێنەوێ یادت، وتەیکە لەو پەرى ترسناکیدا، ئەگەر
بگەرێتەو بۆ ئەو شارە، ئەوا جاریکی تر لى دەرناییتەو.

دەمەوێ لە سەفەرەکاندا بەردەوام بم و بە هەموو دنیادا بگەرێم و
چاوم بە خەلکانى تر بگەوێت و شارانى دیکە ببینم. دیمەشقم لى خوش
هاتوو و دەتوانم تا زستانی ئاینده تێیدا بمینمەو. بەزۆرى جیگۆرکى و
شوێنى تازە هەستى ترس و تەنیاى و خەم لە پۆحى بنیادەمدا دروست
دەکات، بەلام لەبەر ئەوێ خودام لەگەڵدا بە خەلوێتى خۆمدا هەست بە
پەزماەندى و بەختەوێ دەکەم.

بەلام باش دەزانم کە دلم ئیستاش هەر لە قونیا بە یەكجار ئەلهاى پۆمى
دەکەم، بەجۆرى هەر بە ناوھێنانى زۆر ئازاردەکیشم. لە دواقوناغدا، مادام
پۆم بە تەنیشتەو نەبیت، ئیدى لە کام شار بم چ جیاوازییەکی هەیه؟ ئاخىر
ئەو لە هەر کوێیەك بیت پروگەى من ئەوێ.

شام لەسەر تەختەى شەترەنجەكە بزواند. فرانسىس کە بۆى دەرکەوت
دۆراو، چاوەکانى ئەبلەق بوون، بەلام لە شەترەنجدا هەر وەكو لە ژيانیشدا

وايه، بۆ ئوۋەي سەرکەۋتن بەدەست بېتىت، ھەندى جۈولە ھەيە دەكەيت،
چونكە جۈولەگەلىكن كە گەرەكە ھەر بىيانكەيت.

"تەكات لىدەكەم لەگەلمدا ۋەرەۋە"، سولتان ۋەلەد بە پارانەۋەۋە ۋاى گوت،
ئىدى زنجىرەي بىرگەردنەۋەمى پساند ۋ لەسەرى پۇيشت: "ئەۋانەي دەربارەي
تۆ پۈپاگەندەيان بىلۈدەكەردەۋە، ئەۋانەش كە خراپەيان دەرەھەقت كەرد،
پەشىمانن. ئەم جارە شتەكە باشتر دەبىت، من بەلىنى ئەۋەت دەدەمى".
ويستەم پىتى بىژم كۆرەكەم لە تواناي تۆدا نىيە ئەم بەلىنەنە بەدەيت،
كەسەش ئەۋەي بۆ ناكى! بەلام سەرم لەقاند ۋ گوتەم: "دەمەۋى جارىكى
دى لە دىمەشق خۇرئاۋابون بىيەم. دەتوانىن سەبەي بەيانى بەرەۋ قۇنيا بەرپى
بەكەوين".

"بەراسىتە؟ سوپاس"، سولتان ۋەلەد بەدەم قەسەۋە زەردەيەكى
خۇشەنۋەدى ھاتى، "تۆ نازانىت باۋەك بەمە چەند شادمان دەبىت".
ئىنجا لام بە لاي فرانسىسدا كەردەۋە كە بۆ دىژەپىدانى يارىيەكە بە
بىئارامى چاۋەپى دەكەردەم. كە بىرى خۇم كۆكەردەۋە، زەردەخەنەيەكى خۇش
لەسەر دەمۈچاۋى نەخش بوو.
بە دەنگىك كە نىشانەۋەي بىردنەۋە بوو، وتى: "ھاۋپىم، وريابە. كەش
مەلىك".

کیمیا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پینیم ننگایه کی ئالۆز له چاوهکانیدا و دوورییهک له رهفتاریدایه که له وهه بهر نه مبینی بوو. شه مسی ته وریزی گه راپه وه ناو ژیانم و وا دیاربوو گۆرانیکی گه وهی به سهردا هاتبوو. پرچی درێژکردبوو و به سهر چاوهکانیدا هاتبوو خوارێ، به خۆره تاوی دیمه شق پێستی ئه سمهر بووبوو و گهنجتر و قۆزتر دیاربوو، به لام شتیکی دیکه ی تیدا گۆرانبوو که نه متوانی به وردی دهستنیشانی بکهه. له گهل ئه و درهوشانه وه و سه رکیشیییه ی له چاوه ره شه کانییه وه ده بریسکانه وه، درهوشانه وه و بریسکانه وه که یان زیاتر بووبوو. ئیدی زانیم که دوو چاوی پیاویکی ههیه، هه موو شتیکی بینیه و تاقیی کردووه ته وه.

پیم وایه گۆرانیکییه کی قوولتر به سهر پۆمیدا هاتوو. وام بیرده کرده وه دوا ی گه رانه وه ی شه مس په ژاره و ترسه کانی سووک ده بن، به لام شته که وا ده رنه چوو. له پۆژی گه رانه وه کهیدا، پۆمی له ده ره وه ی شوورا کانی شار به گول پینشوازی لیکرد، به لام هه رنه وه نده خو شیییه کانی پۆزانی یه کهه م که می هتور بووه وه، ئیدی په ژاره ی پۆمی زیادی کرد و زۆر له فکران پۆده چوو. پیم وایه من هۆیه که ی ده زانم. ئاخو دوا ی ئه وه ی جارێک شه مسی له ده ست چوو، ئیدی ده ترسا که جارێکی تر له ده ستی بجیته وه. ده توانم له وه تینبگه م که که سی دیکه ناتوانیت لێی تینگات، چونکه منیش ده ترسم له ده ستی بدهم. گه وهه ر، ژنه مردووه که ی پۆمی تاکه که سیک بوو هه ستی خۆم له لای ده رده بپری. ده ی باشه، خو ئه و که سیکی راسته قینه نییه، به لام ناوی تارماییشی لی نانیم، چونکه

ئافره تېكە لە ھەموو ئەو تارمايانەى كە ديومن كەمتر خەوبين و خەيال
پويشتوو، ئاخىر لەو ھەتەى ھاتوومەتە ئەم مائە، وەك دەرەوى ئاو لەسەرخۆ بە
دەورمدا ھەلدەقولىت و بە ئاسانى دەبزويەت. ھەرچەندە دەربارەى ھەموو
شتى قسەمان دەکرد، كەچى قسەكردنەكەى نيوئامان بە دەورى يەك بابەتدا
دەخولايەو، ئەويش شەمس بوو.

ئەمڕۆ بە گەوھەرم وت: "پۆمى بە دۆخىكى خەمۆكى تونددا تێدەپەريەت.
ئوميدەوارم بتوانم يارمەتیی بدم."

گەوھەر بە جۆرە ئالۆزيبەك وتى: "پەنگە ئەو ھەت بۆ بکړئ، لەم پوژانەدا
شتىكى گرينگ بىرکردنەو ھى مژوول کردوو و بە ھىچ كەس يکى نەوتوو."
لېم پرسى: "ئەو شتە چيە؟"

"پۆمى پېنى وايە ئەگەر شەمس ژن بەيئيت و خيزان پيگەو ەبنيەت، ئەوا
خەلکى شار دوزمنايەتیی ناکەن و قسەوقسەلۆكەکانيان لەسەرى سووک
دەبيەت، ئيدى جاريكى تر ناپرات."

لەم بە توندى كەوتە خورپە. شەمس و ژنهيان؟! بەلام كى ديتيت؟
گەوھەر تيل نيگايەكى كردم و وتى: "پۆمى دەپرسيت ئاخۆ تۆ
حەزدەكەيت شوو بە شەمس بکەيت؟"

سەرم بە گيژەو ھات. ئاخىر ئەو يەكەم جار نەبوو بىر لە شووکردن
بکەمەو، بەلام ئيستا، دواى ئەو ھى تەمەنم گەيشتوو ەتە پانزە سالى، زانيم كە
كاتى شووکردنم ھاتوو، ھەرچەندە ئەو ھش دەزانم كە ئەو كچانەى
شوودەكەن ھەتاهەتايە دەگۆرپن، چونكە بە چاويكى تازەو ەدەروانن و
ئەتواريان شيوازيكي ديە وەردەگريەت و خەلکيش بە جۆريكى تر مامەلەيان
لەگەلدا دەكەن، تەنانەت مندالانى بچووكيش دەتوانن ئافرهتیی ميژددار و كچى
پاكيژە لە يەكتر جيايەنەو.

گەوھەر زەردەخەنەيەكى ناسك گرتى و دەستى گرتەم. ئيدى سەرنجم دا
ئەو شووکردنەى پەژارەى کردووم، شووکردنە بە شەمس.

* * *

دواینیوه پړوی پوژی دواتر، چووم پړومی ببینم. سه یرم کرد نوقمی نیو
خویندنه وهی کتیتییک بووه به ناوینشان (تهافت التهافت)*.

‘کیمیا، پیم بلئ،’ به سوزوه پئی وتم، ‘چیم له توانادایه تا بۆت بکه؟’
‘کاتی باوکم بۆ لای توی هینام، تو پیت وت کچ وهک کور به که لکی
زانباری نایات، چونکه چاره نووسی کچ شووکردن و مندال خستنه وه و
په روه رده کردنی منداله، من ئه وهم باش له یاده.’

‘بیگومان منیش له یادمه،’ به دهم وه لامدانه وهوه چاوه باده مییه کانی تزی
بوون له خویتییه لقورتانندن.

‘له و پوژوه به لینم به خۆم دا که قهت شوو نه کهم، بۆ ئه وهی هه تاهه تایه
هه ر فه قی تو بم،’ ئه وهم گوت و له ژیر زه بری ئه وهی نیازم بوو بیلیم دهنگم
کزیوو: ‘به لام ده کړی شوو بکه،’ ئه گینا ئه م ماله جیده هیلم. مه به ستم ئه وهیه،
که شوو به که سینک بکه م هه ر لیږه ده ژی...’

پړومی لینی پرسیم: ‘تایا ده ته هوئ بلیتیت که حه زده که یست شوو به
عه لائه دین بکه یست؟’

‘عه لائه دین؟’ به سه رسو پمانه وه به په رچیم دایه وه، به لام چی وای
لیکرووه که وا بزانیست من حه زده که م شوو به عه لائه دین بکه م؟ ئاخر من به
برای خۆمی داده نیتم.

بیگومان پړومی سه رسو پمانه که می بۆ ده رکه وتوو، بۆیه گوتی: ‘ماوه یه ک
له مه و بهر عه لائه دین هات و داخوایی توی لیکردم.’

دهم داچه قاند، ئاخر ده مزانی له کچیک ناوه شیتته وه که ده ربارهی ئه م
شتانه پرسباری زۆر بکات، به لام من ئه لهای زانیی زۆر تر بووم، ‘که وره م،
ئه ی چیت پئی گوت؟’

پړومی وتی: ‘پیم وت ده بی یه که م جار پرس به تو بکه م.’
‘که وره م...’ به دهم وه لامدانه وهوه دهنگم یه کجار کزیوو بوو، ‘ئیتستا بۆ
ئه وه هاتووم تا پیت بلیم که من ده مه وئ شوو به شه می ته وریزی بکه م.’

---

*تهافت التهافت: له منجددا به واتای به سه ریه کدا که وتوو، یان زۆربلی، یان بابردوو هاتوو. (و.ک)

پۆمى بە نىگايەكى باوەرپەنەکردەنى سەيرى كردم و وتى: 'ئايا تۆ لەو دەلنایات؟'

وتم: 'پەنگە ئەو لە زۆر پوووە باش بێت، هەرچەندە دەمەویست زۆرتر بزانم، کەچی هەستم کرد زۆرم وتوو، ئینجا ئەمەشم گوت: 'شەمس دەبیتە بەشیک لە خیزانە کەمان و پێویستە جارێکی تر جێمان نەهێڵت'. پۆمى لێی پرسیم: 'کەواتە بۆچی دەتەوێ شووی پێ بکەیت؟ تا یارمەتیی بەدەیت کە لەگەڵماندا بمیێتەو؟'

وتم: 'نەخێر، مەبەستم ئەو یە بلێم بەلێ، بەلام ئەمە هەموو شتێک نییە... پێم وایە کە ئەو کەسەى لە چارەم نووسراوە، شەمسە. هەر ئەوەندەم لە دەست هات ددانم بەو دا نا کە من شەمسەم خۆش دەوێ.

* * *

کیرا یە کەم کەس بوو هەوالی هاوسەرگیرییەکەى ژنەوت و بە زەردەخەنە یەکی نابەدلییەو و بە سەرسوڕمانەو بە پیری هەوالە کەو هات، بەلام هەرئەوێندە بە تەنیا لە مالهەو مایەو، ئیدی دەستی بە پرسیارکردن کرد و گوتی: 'ئایا تۆ دلنایات لەوێ کە بەراستی ئەوەت دەوێ؟ تۆ بۆ یارمەتیدانی پۆمى ئەو ناکەیت، وا نییە؟ تۆ کچی جەیلێت! ئایا پێت وا نییە کە دەبێ شوو بە یەکیک بکەیت لە تەمەنى خۆتەو نزیك بێت؟'. پێم وت: 'ئاخر شەمس دەلێت هەموو سنوورەکان لەنێو عەشقادا تیکەل دەبن'.

کیرا هەناسە یەکی درێژی هەلکێشا و گوتی: 'کێژۆلە کەم، هیوادارم شتەکان ئاوها ئاسان بن، ئینجا تەلێ لە قژە خۆلەمیشییەکەى خستە ژێر سەرپۆشە کە یەو و لەسەرى پۆشیشت: 'ئاخر شەمس دەرویشیکى گەپیدە یە، پیاویکی سەرکێشە، پیاوانی وەک ئەو لەسەر ژيانى ناو مال رانەهاتوون و نابە میردێکی باش'.

'قەیناکات، پەنگە بگۆرێت، گەردەبەر ئاوام وت، 'خۆشەویستی یەکی زۆرى پێدەبەخشم و بەختەوهرى دەکەم، بۆیە هەر دەبێ بگۆرێت. فێر دەبیت چۆن بتوانیت ببیتە میردێکی باش و باوکیکی باش'.

قسه‌کانمان لیږه کوتایان هات، ئیدی نه شته‌ی که کیرا له ده‌موچارمدا
خویندیی‌وه هه‌رچییه‌ک بوو بیت، هیچ ناقایلییه‌کی پتوه دیارنه‌بوو که ده‌کرا
بیورووژنینت.

له‌و شه‌وه‌دا خه‌ویکی ه‌یمنم کرد و هه‌ستیکی خوشی و به‌پلان دایگرتم.
نه‌مده‌زانی من هه‌مان نه‌و هه‌لانه ده‌که‌م که ئافره‌تان به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان
کردوویانه: له‌و بر‌وا ساویل‌کانه‌یانه‌وه که گویا به‌خوشه‌ویسی خویان
ده‌توانن نه‌و پیاوانه‌ بگۆرن که خوشیان ده‌وین.

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بابا بیتیکی قول و ههستیاری وهک خوشه ویستی و قسه کردن له سهری وهک ئه وهیه ههولبد هیت گفتوگو له سهر گرتنی گهرده لوول بکهیت. پهنگه بهوای بایه که وه ئازارت پئ بگات، به لام هیچ پئنگه چارهیهک بق هیتورکردنه وهی خیراییه که ی نییه. له وهه ولا ئیدی پرسپاری زیاترم له کیمیا نه کرد، نهک له بهر ئه وهی به وه لامه کانی قایل بووم، به لکو له چاوه کانیدا ئافره تیکی عاشقم بینی. ئیدی دهر باره ی ئه م هاوسه رگرییه پرسپارم لئی نه کرده وه و شته که م وا وهرگرت که ئه میش یه کیکه لهو شته سهیرانه ی ژیان که دهسه لاتم به سهیراندا ناشکیت. مانگی په مه زان خیرا پویشته، له بهر ئه وهی به کارکردنه وه مژوول بووم، کاتی ئه وه م نه بوو دووباره بیر له م شته بکه مه وه. پوژی یه کشه ممه جه ژنی په مه زان هات و دوا ی چوار پوژ کیمیا مان له شه مس ماره کرد.

شهوی پئش زه ماوه نده که، شتن پووی دا سه رودلمی تیک دا. ئه وه بوو به ته نیا له ناندینه که بووم و به رانه بر دهرخونه یه کی دارین دانیشتبووم که هه ویری له سهر بوو و نانم بق میوانه کان ئاماده ده کرد، له پر به بی ئه وهی ئاگام له وه بیت چی ده که م، خه ریک بووم له گونکه هه ویره که وینه یه کی دایکه مریه ممانم دروست ده کرد، دایکم مریه م، ئینجا به چه قو عه با دریزه که یم دروست کرد، ئینجا ده موچاوه هیمن و میهره بانه که ی. له بهر ئه وهی سه رقالی ئه وه بووم، ئاگام لئ نه بوو که یه کن له پشتمه وه وه ستاوه.

“کیرا، ئه وه چی ده که یت؟”

دلم له نیو سینگدا راچه نی. که ئاورم دایه وه بینیم شه مس به ته نیشت دهرگا که وه وه ستاوه و به دووچاوی خو خه لقور تاندنه وه تماشام ده کات. بیرم

کرده وه که هه ویره که بشارمه وه، به لام کاتی ئه وه نه مابوو. شه مس له ده رخونه که نزیکبوه وه و ته ماشای وینه که ی کرد که دروستم کردبوو.

لئی پرسیم: "ئایا ئه مه مریه مه؟" که وه لامیم نه دایه وه، به پوخساریکی دره وشاوه و زهرده خه نه وه ئاوړی لیدامه وه و وتی: "ئه مه جوانه، ئایا ئه لهای مریه مه ده که یته؟".

"زۆر ده میکه بووم به موسلمان. من ئافره تیکی موسلمانم، به پچرپچری وه لام دایه وه.

شه مس وه که ئه وه ی گوئی له من نه بوو بیت، له سه ر قسه که ی پرۆیشت و وتی: "رهنگه بپرسیت بۆچی له ئیسلامدا هیمایه کی میتنه ی وه که مریه مه نییه. بیگومان ئایشه مان هه یه، بیگومان فاتیمه ش هه یه، به لام رهنگه پیت و بیت که ئه مانه شتیکی ترن".

هه ستم به شله ژان کرد و نه مزانی چی بلیم.

شه مس لئی پرسیم: "ئایا بۆم هه یه چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه؟".

ئه مه ئه و چیرۆکه یه که بۆی گێرمه وه:

چوار رپیواری یۆنانی و عهرهبی و فارسی و تورکی که گه یشتنه شارۆچکه یه که، بریاریان دا که شتی بخۆن. له بهر ئه وه ی پاره یه کی زۆریان پێ نه بوو، بۆیه ته نها یه که رپگه یان به ده سته وه بوو. ئیدی هه ریه که یان گوئی ئه و خواردنه ی ئه و ده یخوات له هه موو خواردنی دنیا نایابتره و له وه زیاتر هه یچی تر ناخوات. که پرسیا ری ئه و خواردنه یان لیکردن، هه ریه که یان به زمانی خۆی وه لامی دایه وه. فارسه که وتی (ترئ)، یۆنانیه که وتی: (ترئ)، عهربه که وتی: (ترئ)، تورکه که ش گوئی: (ترئ). هه یچیان نه ییتوانی له زمانی ئه وی دیکه تییگات، ئیدی له نیو خۆیاندا لێیان بوو به ده که.

هه ر ده ماقالێیان بوو و تا ده هات بیزارتی ده بوون، تا سوڤیه که به لایاندا تپه پری و قسه که ی پێ برین. به و پاره یه ی له نیو خۆیاندا کۆیان کرده وه، سوڤیه که هه یشووه ترینه کی کړی، ئینجا ده نکه تریکانی کرده ناو ده فریکه وه و گوشه ی، ئینجا داوای لیکردن خۆشاوه که ی بخۆنه وه و تلپه که ی فرییدن، چونکه ده بی بایه خ به ناوه خنی میوه که بدن نه که تلپه و توینگه که ی.

‘کریستیانه کان و جووله که کان و موسلماننه کان له م ریوارانه ده چن. له کاتیکدا نه وان له سهر شیوهی دهره وه دهمه قالیان بوو، که چی سؤفیه که له گه وهر و کرۆک ده گه را، شه مس به دهم قسه وه زهرده خه نه یه کی خوشی هاتی.

‘نه وهی دهمه وهی بیلیم نه وهیه که هویه که نیه وات لی بکات نه لهای دایکه مریه م بکهیت، گه ره که به پله ی یه که م ده ست له وه نه گریه. هه رچه نه تو ئافره تیکی موسلمانیت، بۆتیش هیه هه ر به وابسته یی نه و بمینیت وه.’
‘نه خیر.. پیم وا نیه که نه م شته گونجاو بیت، به زمانیکی گیراوه وه نه م وت.

‘بۆ نا، ئاخو ئاینه کان وه ک پروبارن: هه موویان ده پۆینه نیو هه مان ده ریاهه، چونکه دایکه مریه م هیمایه بۆ سۆز و میهره بانی و خوشه ویستییه کی بتمه رج. ئاخو نه و هیمایه که بۆ هه مان. تۆش وه ک ئافره تیکی موسلمان ده توانیت به رده وام خوشت بوو، به لکو ته نانه ت ده توانیت ناوی که هه تیش به ناوی مریه مه وه بنیت.’

وتم: ‘ئاخو من که م نیه.’

‘کچیکت ده بیت.’

‘نایا پیت وایه؟’

‘من نه وه ده زانم.’

که نه م قسانه م بیست، ختووکه م هات، لی نه وه نده ی نه برد ختووکه که په وییه وه و هه ستیکی دیکه جیتی گرت وه: هاوکاری. نه وه بوو ساتیکی نا ئاساییمان له پاکی و گونجاو پتکه وه به سه ربرد و پتکه وه دیقه تی شیوه که ی دایکه مریه ممان دا. دلم له هه ناس شه مس نه رم بوو. ئاخو له وساوه هاتبووه ماله که مان یه که م جار بوو نه و شته م تیدا ده بینی که پۆمیی تیدا ده بینی: پیاویکه خاوه نی دلکی گه وره یه.

به لام هیتا گومانم هیه که نه و بۆ کیمیا بیته میردیکی باش.

ئىيلا

بۇستىن، ۲۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بە يىئارامى و شلە ژاويىيە ۋە ئىيلا گە يىشتە ئوتىلەكە. كۆمەلى گەشتىياري ژاپۇنى لە ھۆلى پىششوازيى ھۆتىلەكە بوون كە ھەموويان لە تەمەنى ھەفتاكاندا بوون، تراشى قۇيان ئەۋەندە لە يەكتەر دەچوو، بە رادەيەك دەتوت يەك كەسن. ئىيلا بە شوئىنى پىششوازيىيەكەدا تىپەپرى و چاويكى بە تابلۇ ھەلواسراۋەكانى قەد ديوارەكاندا گىپرا تا تەماشاي چاوى خەلكەكەي دەۋروبەرى نەكات، بەلام ئەۋەندەي نەبرد ھەلپەكەي بەسەر شەرمەكەيدا زال بوو. ئىدى ھەر كە نىگاي بەرەو ھۆلى كۆبوونەۋەكان ئاراستەكرد، بىينى وا تەماشاي دەكات.

كراسىكى رەنگ خاكى و پانتۇلىكى كورتى تاريكى لە بەر بوو. وا ھاتە بەرچاۋى كە دوو پۇژە پىشى نەتاشىۋە، ئەمەش واى كىرەبوو كە سەرنجراكىش بىت. قىژە قاۋەيى سوورباۋە لوولەكەي بەسەر چاۋە سەۋزەكانىدا ھاتبۈۋە خورائ و بىرئ باۋەپەخۆبوون و ھاۋكات جۆرە مەكرىكى پى بەخشىبوو. لاۋاز و بالابەرز بوو، پۇخسۈوك و ناسك، بەتەۋاۋى لە دەيفىد جىابوو كە بەردەۋام جلى گرانبەھاي لەبەردەكرد كە بە تايىبەتى بۆى دەدروورا. بە زارى ئوسكۆتلىندى دەدۋا كە ئەفسۈۋنىكى تىدا بىنى. بە ناسكى و ئاسانى زەردەخەنەي دەھاتى، دياربوو بە بىينى شادمان بوو. ئىيلا بە خۆى گوت چى تىدايە قاۋەيەكى لەگەلدا بخۋاتەۋە.

دوايى بىرى چو كە چۆن كوپىك قاۋە بوو بە چەندىن كوپ، يان چۆن قسەۋباسى نىۋانىان دەستى پىكرد و رىتمىكى خۇيىانەي ۋەرگرت، يان چۆن لە ساتەۋەختىكدا ماچىكى سەر پەنجەي كىرد و نەيزانى بۇچى ھىچى نەكرد تا

نەيەلەيت ئەو بەكات. مادام ئەو قەسەدەكات، ئىدى ئەو گونى بە ھىچ شىئى نەدەدا، مادام چاۋەكانى دەتوانن ئەو لۆچە بچووكەى كە لە لالنىۋى مەت بوو، بېينىن، لە خۇي پەرسى ئاخۇ دەبى ھەستى چۈن بېت گەر ماچىكى ئەو لۆچە بەكات. سەعات دەونيۋى شەو بوو. لەگەل پياۋىكدا لە ھۆتلىكە و جگە لە ھەندى نامەى ئەلىكترونى و ئالوگۇر كەردنى قەسى نىۋ تەلىفون و ئەو پۇمانەى نووسىۋىتى ھىچ شىئى لەبارەيەو نازاننىت و ھىچ شىئى كۆيان ناكاتەو.

ئىلا لىي پەرسى: "كەواتە لەبەر گۇڧارى سىمىتونىان ھاتوۋىت؟".

عەزىز ۋەلامى دايەو: "لە پاستىدا لەبەر خاترى تۆ ھاتم. دواى ئەوەى نامەكەتم خويندەو، وىستم بىن تا بىبىنم".

چەندىن شىۋازى كەردەى بۆ دەربازبوون لەم پىنگە پەلەيە ھەبوون كە خىرا دەجوۋلا، تەننەت تا ساتىكى ديارىكراو دەكرا وا پىشان بەرى كە ھەموو شىئى بە شىۋەيەكى دۇستانە بەرپوۋ دەچىت، نامە ئەلىكترونىيەكان، قەسەكەردن بە تەلىفون، بەلكو تەننەت چاۋبەركىش، پەنگە پۇچىكى ئەفنىى و جۆرە پابواردنىك لە خەيالىدا بوۋىت، لى ئەو زىاتر نەبوو. خۇ دەيتوانى سنوورىك دابىنىت، ئىدى ئەو بوو لىي پەرسى: "ئىلا، ئايا دەتەۋى بۆ ژوورەكەى من بىيىت؟".

گەر ئەو گەمەيەك بوۋىيىت كە ھەردووكيان دەيانكەرد، ئەو ھەندەى نەبەرد شىتەكە بوو بە پاستى. ئاخىر ئەم پەرسىارەى كارىكى واى كەرد كە ھەموو شىتەك بە شىۋە پاستەقىنەكەى دەربەكەۋىت. ئىدى ۋەك ئەوەى پەردەيەك بىت و لادرايىت و پاستىيەكە دەركەۋىيىت، پاستىيەكى پوون و ئاشكرا و ئەمىستا تەماشاي چاۋى ھەردووكيانى دەكەرد. ئىلا ھەستى كەرد شىئى لە ھەناۋىدا دەجولەيت، ھەستىك لە شىۋەى تەنگەتاۋى و ترسئاسا، بەلام داۋاكەى پەت نەكەردەو. ئەم پەرسىارەى لە ھەموو ئەو پەرسىارەى كە لە ژيانىدا دابوونى ھەلەشانەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا ھەستى كەرد ۋەك ئەوەيە كە لەجىياتى ئەو پەرسىارەكە دراىيىت. ئىدى ئەوەى لەسەر ئەو بوو پىي قايىل بىت.

* * *

ژووره که ژماره ۶۰۸ بو، به شیوه‌یه‌کی جوان و به په‌نگی په‌ش و سوور و بیجی رازابووه‌وه. گهرموگور و فراوان بو. ئیلا ویستی نه‌و دواجاره بینیت‌وه یادی خوی که له هۆتیلنیک دابه‌زی بو، نه‌و سه‌فه‌ره‌ی هاته‌وه یاد که ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وپیش له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی و منداله‌کانیدا بۆ مۆنتریال چووبوو. پاشماوه‌ی پشووه‌که‌یان له ماله‌که‌ی خویان له پۆدئیلاند به‌سه‌ر برد، چونکه هیچ پاساویکی وای نه‌ده‌بینی تا له شویتنیک بمینیت‌وه، خه‌لکانی تر سه‌رچه‌فه‌کان بگۆرن و پۆژانه قاوه‌لتی ئاماده بکن، چونکه گهر له ژووری هۆتیلنیکا بیت وەک نه‌وه‌یه له ولاتینکی دیکه بیت، په‌نگه شته‌که وا بوویت. خه‌ریکبوو وەک که‌سیک کاتی ده‌چینه شاریک، ته‌واو تیندا نامۆیه و چیژ وهرده‌گریت، هه‌ستی به‌و په‌هاییه ده‌کرد.

هه‌ر که چوونه ناو ژووره‌که‌وه، دووباره شله‌ژا. هه‌رچه‌نده دیکۆری ژووره‌که جوان و فراوانیش بو، له ناوه‌راستیدا جیخه‌ویکی فراوان دانرابوو، به‌لام که به‌ته‌نیش جیخه‌وه‌که‌وه وه‌ستا و هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی و گوناوه کرد، کومه‌له پرسیاریک له ناخیدا که‌وتنه شه‌ره‌شان، لی نه‌گه‌یشته وه‌لامینکی تیروته‌سه‌ل. ئایا ئیستا له‌گه‌ل یه‌کترا جووت ده‌بن؟ ئایا هه‌ر ده‌بی نه‌وه بکه‌ن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد دوا‌یی چون بتوانیت ته‌ماشای چاوانی می‌رده‌که‌ی بکات؟ به‌لام ده‌یفید سه‌رباری په‌یوه‌ندییه سیکسییه زۆره‌کانی، به لایه‌وه قورس نه‌بوو ته‌ماشای چاوه‌کانی نه‌م بکات، ئی وا نییه؟ نه‌ی ده‌بی به لای عه‌زیزه‌وه جه‌سته‌ی چون بیت؟ نه‌ی نه‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو؟ نه‌ی پتویست نییه ئیستا بیر له منداله‌کانی بکاته‌وه؟ ئاخۆ له‌م کاته‌دا نوستوون یان بیدارن و ته‌ماشای ته‌له‌فزیۆن ده‌کن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر زانیان ئیستا خه‌ریکی چیه، ئایا لینی خوش ده‌بن؟

عه‌زیز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌که‌ی کرد، بۆیه ده‌ستی گرت و به‌ره‌و نه‌و کورسییه قۆلداره بردی که دوور له جیخه‌وه‌که له سووچینکی ژووره‌که دانرابوو.

به‌چه‌گوتی: 'بیده‌نگ به. ئاوه‌زت له بیرکردنه‌وه جمه‌ی دیت و ده‌نگینکی زۆری تیدا به‌رزده‌بیت‌وه.'

'خۆزگه زووتر به‌یه‌که گه‌یشتباین، ئیلا گوئی له خوی بوو وای ده‌گوت.

عهزیز وتی: 'له ژياندا شتى نښه پټى بوتړى زو و يان درهنگ، هموو شتى له کاتى خويدا پرووده دات'.

'تایا به پاستى پټت وایه؟'

عهزیز زه رده خه نه گرتى و تالى له قژه کهى له سهر چاوى دوور خسته وه، ئینجا جانتا کهى کرده وه و پایه خټکى لى دهره ټنا که له گواتیمالا کړېبوی، هه روه ها قوتوویه کى بچکوله دهره ټنا که ملوانکه یه کى زیوى تیدا بو و میرووی پیروزه یی و مهرجانی سوورى پټوه لکټر ابو و وینه ی دهروشی کى له سهر نه خش کرابو که به ده وری خويدا ده خولایه وه.

ئېلا ریځه ی پندا که ملوانکه که بکاته گهر دنى، هستى کرد ئو شوینه ی په نجه کانی به رى که وتن، گهرمیه کى تیځه را، لټى پرسى: 'تایا وهک چاوه پټت ده کرد ئاوها دیارم؟'

عهزیز به زه رده خه نه وه وتی: 'خوشم ویستیت'.

'به لام هښتا نامناسیت'.

'پټویست به وه ناکات که ده بى یه کى بناسم ئینجا خوشم بوئ'.

ئېلا پشوویه کى خوارده وه و وتی: 'ئمه شیتایه تیه'.

عهزیز ده ستى دریژکرد و ئو ته و قه یه ی لابرډ که پرچه کهى له شپوه ی کټکټکا گرتبو، پرچی کرایه وه و هه ردو شانى داپوشى. ئینجا به سوزه وه به ره و جټخه وه که برډى. به کاوه خو و به ناسکى به سهر هه ردو پټیه وه تا هه ردو گوزینکى، له نیوچه وانییه وه تا سینکى به بازنه ی به رده وام و یه ک له دواى یه ک هه ردو ناوله بى جوولاند، لټوه کانیشى به په یځه لى که بو ئېلا له کؤدی کى کؤن و نه ټنى ده چو له چپه نه ده که وتن. له ناکا و تیځه یشت ئوه ی ده یکات چیه، ئاخر ئو نزاى ده کرد و ده سته کانی هموو شوینکى جه سته یان ته ی ده کرد و چاوه کانی نووقابوون و لټوه کانی له پای ئو دا به وره و دروودیان ده خویند. ئوه مه زنتړین تاقیکردنه وه ی رځى بو که له ژيانیدا ده بیست. هه رچه نده هښتا جله کانی له بهر بو، هه روه ها ئو ویش، له گه ل ئوه ی هېچ شتى کى جه سته یی له نیوانیاندا پرووى نه دابو، که چى ئوه به جوشترین هستى جووتبوونیک بو له ژيانیدا.

کتوپر ههستی کرد ختووکه یهک به ناوله په کانی و شانەکانیدا تیده پهریت، ئینجا هه موو جهسته ی گرتەوه و وزه یهکی سهیری پین به خشی. ئاره زوویهکی خوش دایگرت و ههستی کرد که وتووته سه ر ئاوێکی شه پۆلاویی فینک و ئیدی ئه وهی له توانایدا بوو بیکات خۆبه دهسته وه دان و زهرده خه نه بوو، وهک ئه وهی شه پۆلی پووناکییهک به سه ریاندا پژا بێت و نوقمیان بکات، له دهوری ئه و و له دهوری خۆی ههستی به شتیکی زیندوو کرد.

ئێلا چاوه کانی لیک نا و بێ ئه وهی دهست به شتیکه وه بگریت، خۆی دایه دهست شه پۆله کانی روبرایکی تیزه وه. ئیدی په نگه له کۆتاییدا تافکه یهک هه بێت، به لام ته نانه ت گهر توانیشی خۆی بگریته وه، ئه و دانیای نه بوو که به راستی خۆی ئه وهی و یستوه.

کاتی دهسته کانی گه یشتنه سه ر زگی و باز نه یهکیان له سه ر دروست کرد، ئێلا ههستی کرد گرێک له نێوان لاقه کانییه وه ده ئایست. متمانه ی به جهسته ی خۆی نه بوو، ئاخو دوای تیه پوونی ئه م هه موو ساله، دوای خسته وهی سێ مندا، هه ردوو که فله ی و رانه کانی و مه که کانی ئه و جوانی و ته پو برپیه یان نه مابوو، بۆیه په ژاره که ی ده من سووک ده بوو و ده من توند ده بوو. ههستی به پارێزراوی خۆی کرد و خۆشییه کی تیگه را، ئینجا دۆخیک له به خته وهی رایمالی. ئه و سا زانیی که په نگه ئه م پیاوه ی خوش بوو و بۆی ههیه شه یدایشی بێت.

به م ههسته وه هه ردوو باسکی له عه زیز وهریتا و به ره و خۆی رایکینشا و ههستی کرد که ئاماده یه له وه دوورتر بروات، به لام ئه و چاوه کانی کرده وه و ماچیکێ په ره که ی لووتی کرد و لێی دوورکه و ته وه.

‘دیاره تو منت به دل نییه؟’ ئێلا به ده م پرسیاره وه له کزیی دهنگی خۆی سه ری سوپما.

‘نامه و ئ شتی بکه م وات لێ بکات له دوا ییدا پینی خه م بار بیت.’

نیوه ی جهسته ی خه مین بوو و نیوه که ی تری شادمان. ههستی به بارسووکییه کی سهیر کرد. زور شه ژا بوو، به لام له نا کاو ههستی به ئاسووده یی کرد.

سهعات يهک و نيوي به ياني، ئيلا له بوستن ده رگاي شوقه که ي کرده وه. له سهر قه نه فه يه کی به چهرم پوشر او پاکشا، چونکه هه زى لى نه بوو له سهر سيسي سه مه که بنويت، نهک له بهر ئه وه ي که ده يزاني مي رده که ي له گه ل ئا فره تاني دي که دا له سهر ي نو ستوو ه، به لکو له بهر ئه وه ي هه ستي کرد با شتر وايه واي دابنيت که ئه م ماله هي ئه و نيبه و له ژووري هو تيليك زياتر نيبه و ليژه وهک ميوان يکه. له کاتي کدا نه فسي راسته قينه ي له شو يني کي تر چاوه پي ده کرد.

شەمس

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بۈۈكە جوانەكەم مەگرى
مالئاۋايى لە دايك و باوكت بكة
سبەينى گويت لە خوئندنى بالندەكان دەبىت
لەگەل ئەۋەشدا ئەو خۇى، خۇى نايىت

لە شەۋى پەردەماندا، دزەم كرد و بۇ ناو حەۋشەكە دەرچووم و كەمى
لەۋى دانىشتم و گويم بۇ گۇرانييەكى ئەنادۆل ھەلخست كە لە نىۋ چەندىن
دەنگى ترى نىۋ مالەكە بەرز دەبوۋەۋە، دەنگى قاقاي پىكەنن و مۇزىك و
زۆربلىنى. ئافرەتە ژەنيارەكان لە بەشى حەرەمسەرا مۇزىكيان دەرژەنى. لەۋى
ۋەستام و بىرم دەرگەۋە و سروودم دەرچى، ھەستم بە سىرپوونى جەستەم
كرد. ھەستم لە پەيغەكانى سترانەكە راگرت. بۇچى ئافرەتان ھەمىشە لە
شەۋى پەردەدا گۇراني خەمناك دەرچىن؟ چونكە سۇفییەكان مردن بە
ئاھەنگەكانى بووگكواستەۋە دەبەستەۋە و ئاھەنگ بۇ ئەو پۇژە دەگىرن كە
تىيدا دەمرن و ئەو پۇژە بەۋە دادەننن كە لەگەل خودادا يەك دەگرن،
ھەرۋەھا ئافرەتانىش شەۋى پەردە بە مردنەۋە گرى دەدەن، بەلام بە چەندىن
ھۇكارى جياۋە، تەنانت كاتى مارەپرنيان كە شادمان دەبن، جۇرە خەمىك
داياندەگرىت. لە ھەموو ئاھەنگى بووگكواستەۋە يەكدا خەمىك بەسەر ئەو
كچەدا بال دەكىشىت كە ئەۋەندە نابات دەبىتە ھاوسەر و دايك.

دواى ئەۋەى ھەموو داۋەتكراۋەكان پۇيشتەۋە، بۇ مالەۋە گەرامەۋە و لە
سوۋچىكى ھىمەن دانىشتم و دەستم بە پامان كرد، ئىنجا پووم كرده ئەو

ژووره‌ی که له‌وئ کیمیا چاوه‌پئی ده‌کردم. له‌سه‌ر جینگه‌که دانیشتبوو و عه‌بایه‌کی سپیی له‌ به‌ر بوو که به‌ سوورمه‌ی زیرین نه‌خشینرابوو. پرچی کردبوو به‌ چهند په‌لکیکه‌وه و هه‌ر په‌لکه‌ی به‌ چهند میروویه‌ک رازابوووه. نه‌متوانی شیوه‌ی ده‌موچاوی ببینم، چونکه به‌ تارایه‌کی ئاوریشمی سوور و ئه‌ستوور داپۆش‌رابوو. مؤمیک به‌ ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه دانرابوو که ژووره‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه. ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی که به‌قه‌د دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو و به‌ قوماشیکی مه‌خمه‌لی پروه‌که‌ی داپۆش‌رابوو، چونکه بر‌وایه‌ک هه‌یه که ده‌لێت گه‌ر تازه‌بووک له‌ ئاوینه‌دا خۆی ببینیت به‌دویمه. به‌ ته‌نیشته‌ جیخه‌وه‌که‌مانه‌وه هه‌ناریک و چه‌قویه‌ک دانرابوون تا هه‌ناره‌که بخۆین و به‌قه‌د ژماره‌ی ده‌نکه هه‌ناره‌کان منداڵ بخه‌ینه‌وه. کیرا باسی هه‌موو دابونه‌ریته ناوخۆیه‌کانی بۆ کردبووم و بیرى هه‌تاهه‌وه که کاتى تاراکه له‌سه‌ر پووی لاده‌به‌م، گه‌ردانه‌یه‌ک له‌ پارهى زیر پێشکesh به‌ بووکه‌ بکه‌م، به‌لام منیک که له‌ ژياندا پارهى زیر نه‌بووه و نه‌شم ده‌ویست ئه‌و دراوه زیره‌ پێشکeshی بووکه‌که‌م بکه‌م که له‌ که‌سیکی تر قه‌رزى ده‌که‌م، بۆیه‌ کاتى تاراکه‌م له‌ پووی کیمیا لادا، هه‌موو ئه‌وه‌ی که کردم شانیه‌که‌م پێشکeshی کرد که له‌ قه‌پیلکی کيسه‌ل دروست کرابوو و به‌ئاسته‌م ماچیکی لێوه‌کانیم کرد. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک لێوه‌کانی کeshان و بۆ چرکه‌یه‌ک مینا لاویکی هه‌رزه‌کار و سه‌رده‌رنه‌کردوو شه‌رمیک دایگرتم.

پیم گوت: "تۆ جوانیت".

له‌ شه‌رمان ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا، ئینجا شانیه‌کانی خاوه‌کرده‌وه و تا له‌توانیدا بوو هه‌ولی دا هه‌متر و پێگه‌یشته‌وتر ده‌ربکه‌ویت.

وتی: "ئه‌مێستا من هاوسه‌ری تۆم".

پاشان ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و فه‌رشه‌ جوان و پاخراوه‌ی سه‌ر زه‌وییه‌که‌ کرد که وه‌ک به‌شیک له‌ ماره‌یه‌یه‌که‌ی به‌ وردی دروستی کردبوو. په‌نگه‌کانی هه‌ریه‌که‌و به‌ جوړی ده‌ده‌روشایه‌وه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاوم پێی که‌وت زانیم که هه‌ر شیوه و وینه‌یه‌کی سه‌ر قالییه‌که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ من. کیمیا خه‌ونه‌کانی خۆی ده‌چنی.

دووباره‌ ماچم کرده‌وه. گه‌رمیی لێوه‌کانی شه‌پۆلیک له‌ ئاره‌زووی له‌ هه‌موو جه‌سته‌مدا وروژاند، بۆنی یاسه‌مین و گولی کتویی لێده‌هات. که به‌

تەنیشتیپپە ۋە پاكشام بۆنەكەيم ھەلمژى و دەستم بەسەر مەمكە بچووك و توندەكانىدا ھىتا. دەمەويست بيورووژينم. ۋەك گولئىكى تازەپشكتوو پيشوازيى دلۆپە باران بكات، خۆى پادەستم كرد.

خۆم لىنى دوورخستەۋە و وتم: 'كىميا، بەداخەۋەم ناتوانم ئەۋە بكەم'.
بە وپى و كاسىيەۋە تەماشاي كردم و وا دياربوو كە ھەناسەدانى بىرچوۋەتەۋە. ئائۇمىدى لە چاۋەكانىدا ئەۋەندە بە ئاشكرا دياربوو، نەمتوانى بەرگەى بگرم. ھەستامە سەرپى و گوتم: 'دەبىن من بېرۇم'.

'ناكرى ئىستا بېرۇيت'، كىميا بە دەنگىك كە بۇخۆيشى نامۇ بوو واى گوت،
'ئاخر ئەگەر ئىستا ژوورەكە جى بھىلىت خەلكى چى دەلېن؟ وا دەزانن كە ئەم
ھاوسەرگىرىيە ھەلۋەشاۋەتەۋە و وا زەن دەكەن كە من ھۆكارەكەيم'.

'مەبەستت چىيە؟'، ورەورىكم كرد، چونكە لە مەبەستى تىگەيشتم.
نىگاي خۆى كەلا خست و ورەورتىكى كرد كە تىنى نەگەيشتم، ئىنجا بە
ھىمنى وتى: 'مەزەندەى ئەۋە دەكەن كە من كچىتىم لەدەست داۋە، ئىدى دەبى
ژيانم بە ئابرووچوۋى و چاوشۆپى بەسەر بېەم'.

ئەو بىرۆكەيەى كە كۆمەلگە ئەم ياسا توۋرەھاتانە بەسەر پۆلەكانى
خۆيدا دەسەپىتت، واى لىكردم خوينم بىتە كول، چونكە ئەو ياسا
ئابروومەندىيەى كە خودا سەپاندوۋىەتى لەگەل ئەو ياسايانەدا يەك ناگرىتەۋە
كە مرقۇف بەسەر خۆياندا سەپاندوۋيانە.

'ئەمە ژاۋەژاۋە. گەرەكە خەلكى خەرىكى كارى خۇيان بن'، بە ناقابلىيەۋە
ئەمەم وت، بەلام دەمزانى كە كىميا راست دەكات.

بە جوولەيەكى خىرا، ئەو چەقۇيەم ھەلگرت كە بە تەنىشت ھەنارەكەۋە
دانرابوو. جۆرە ترسىكم لە دەموچاۋى كىمىادا بەدى كرد، دوايى وردەورده
سىماى كەسىك جىتى ترسەكەى گرتەۋە كە ھەست بە شتىكى خەمىن بكات و
پىتى قايل بىت، بەبى دوۋدلى ناولەپى دەستى چەپەى خۆم زامداركرد، چەند
دلۆپىك لە خوينەكەم كەوتنە سەر پەپۆى پروسوورى سەر جىگەكە و چەند
پەلەيەكى سوورى تىريان دروست كرد.

“ئەم پەپۇی پووسووریەیان پیشان بده - ئەمە دەمیان لیک دەنیت و ئیدی ناوت به بیگەردی و پاکی دەمینتەوه، وەک چۆن له راستیشدا هەر وایه”.

“تکات لیدەکەم چاوه پێ بکە! لیت دەپاریمەوه مەپۆ، کیمیا به پارانه وەوه ئەمە ی گوت و هەستایه سەرپێ و نەیدەزانی که ئەو هەنگاوهی دواتر دەنیت به رهو کوئی دەبات، دووباره ی کردەوه و وتی: “ئاخر ئیستا بووم به هاوسەری تۆ”.

له وساتەدا زانیم بهو هاوسەرگیریهی له گەلیدا کردم چ هەلەیهکی گەرهم کردووه. سەرم به توندی هاته ژان، ئیدی له ژووره که دەرچووم و ملم نایه تاریکه شه وەکه وه. ئاخر نه ده بوو پیاویکی وەک من ژن بهینیت، من بۆ ئەوه نه خولقاوم تا ژیا نکی جیگیر بژیم. خۆ من ئەوه م زۆر به پروونی دەبینی، به لام ئەوهی زۆر خەمباری ده کردم باجی ئەو زانینه م بوو.

ویستیکی بێقهوام دایگرتم که له هەموو شتی هەلیم، نهک تهنها هەر له م ماله و له م هاوسەرگیریه و له م شارە، به لکو له م جهسته یهش که پیم به خشراو به لام به یانی پۆزی دوا ی ئەوه که پۆمیم بینی وای لیکردم بمینمه وه، چونکه نه مده توانی جاریکی تر جینی بهیلمه وه. ئیدی به تۆپی تهله که وه بووم.

عه لائەدين

قونیا، ئاپارى ۱۲۴۷

بېرىارى لىپراوانەم دا و سوور دەمزانی که لى ژيان دەبمەو. بىدەنگ بووم و بە ئاشکرا بەرانبەر بەم ھاوسەرگىرىيە نازەزايم دەرنەبىرى، بەلام لەو پۆژەوہى که کيميا لە شەمس مارە بېردرا، بە جۆرى سەرم دەئىشا لەوہ پىش شتى وام تووش نەبووبوو. لەسەر جىگەکەم دانىشتم و وەک ئەوہى بخنکىم بەهەستەم ھەناسەم بۆ دەدرا. پوومەتەکانى خۆم دەپنىيەو و خۆم دەلاواندەو. ھەناسەيەکی خنکاو لە نىوان لىوہکانمەو دزەى کرد. ھەر ئەو دەنگە بوو وای لىکردم ھەست بەکەم که ئىدى من کورپى باوکم نىم.

ئىدى من نە دايکەم ھەيە نە باوک و نە برا و تەنەت نە کيمياش. لەم دىنايەدا بە تەنیا مامەو، لە نىوان شەو و پۆژىکدا ھەموو ئەو پىزەى که مابووہو و لە باکم دەگرت، توایەو. ئاخىر کيميا لەپايەى کچى ئەو بوو، پىم وا بوو تا ئەوپەرى پارىزگارى دەکات و بايەخى پىدەدات، بەلام وا ديارە تاکە کەسێک کہ بايەخى پىدەدات ھەر شەمسى تەورىزيە. ئاخىر چۆن دلى ھات کيميا لە پياويک مارە بکات کہ لە تەمەنى خۆيدايە؟ ئاخىر ھەر کەسێک بگريت دەزانىت کہ شەمس بۆ ژن و مىردايەتى ناشىت. ھەرچەندە بىرم لە شتەکە دەکردەو، بۆم دەردەکەوت کہ باوکم قوربانى بە بەختەوہرى کيميا و بە بەختەوہرى منىش دا، تا وا لە شەمس بکات ھەست بە ئارامى بکات. ھەموو پۆژەکەم بە مەلانسی لەگەل ئەم بىرکردنەوانە بەسەربرد و بە ناچارى تەماشای ئەو ئامادەکارىيانەم دەکرد کہ بە بەرچاومەو بەپۆەچوون. مالاکە بە جۆرى پاککرايەو، دەدرەوشايەو، ئەو ژوورى نوستەنى کہ بووک و زاوا

تییدا دهنوستن گولاورپشین کرا، تا پوچه شه پانگیزه کان دوربکه ونه وه، به لام
شهیتانه گه وره که یان له بیرچوو! ئاخړ چۆن بتوان شمس دهر بکه ن؟
دواینیوهر پو، ئیدی نه متوانی بهرگه ی ئه وه بگرم، بویه بریارم دا نه بمه
به شیک له م ئاههنگه که بۆ من ئازاریکی راسته قینه یه. ئه وه بوو به ره و دهرگا
پویشتم.

”عه لائهدین راوهسته! ئه وه بۆ کوئ دهر پویت؟“ له پشتمه وه دهنگی بهرز و
تیژی براکه م بهرگویم که وت.

”ئه مشه و له مالی ئیرشاد دهمینمه وه“، به دم قسه وه رووی خو م لینی
وهرگیرا.

”ایا شیت بوویت؟ ئه ی نامینیته وه تا له ئاههنگی بوو کواسته وه که دا
ئاماده بیت؟ گهر باوکت ئه وه بژنه ویت دلی پاره پاره ده بیت.“
ههستم کرد توورپیه کی بقیه وام له هه ناومدا گرده گریت، وتم: ”ئه ی چی
له و دلانه دهکات که خو ی پاره پاره یان دهکات؟“
”ئه وه تو باسی چی ده که ییت؟“

”بۆچی نازانیت؟ ئاخړ باوکمان بۆ دلپاگرتنی شه مس ئه م هاوسه رگرییه ی
پیکخست تا دووباره رانهکات! بویه کیمیای له سه ر قاپتیکی زیو پیتشکه ش کرد.“
براکه م لیوه کانی هه لقرچاند و دیار بوو ئه وه ههستی بریندار کردوه،
گوئی: ”ده زانم بیر له چی ده که یته وه، به لام تو هه لیت. تو پیت وایه که ئه م
هاوسه رگرییه به زور کراوه، که چی له راستیدا ئه وه کیمیا خو ی بوو
دهیه ویست شوو به شه مس بکات.“

به توورپیه وه وتم: ”وهک ئه وه یه شته که به دهست کیمیا بیت.“
”ئه ی خودایه! ئه وه بۆ تیناگه ییت؟“، براکه م وهک ئه وه ی داوای کۆمهک له
خودا بکات، هاواری کرد و له په کانی به ره و ئاسمان بهرز کرده وه، ئینجا وتی:
”ئاخړ ئه و شه مسی خوش دهوئ.“

”جاریکی تر وا مه لئ، چونکه ئه مه راست نییه“، دهنگم وهک به فری
هه ره سبردوو دارپا.

ئینجا سولتان وهله د وتی: ”براکه م، تکات لینده که م با ههسته کانت له
حه ناس راستیه کان کویرت نه که ن. تو ئیره ییت پنی دیت، ده توانین ئیره یی به

شیوازیکی بنیاتنه رانه بۆ ئامانجیکی پیروژ به کار بینین. دهشی هندی جار باوه پنه کردن باش بیت. ئەمه یه کیکه له پيساكان، ئەویش پيسای سیوپینجه مینه: لەم دنیا یه دا شته له یه کچوووه کان یان پیکخواوه کان وامان لئ ناکن ههنگاوێک به رهو پیتشهوه برۆین، ئەوه دژبه یه که کانن پیتشمان دهخن. له ناوه وهی هه ریه کیکماندا هه موو دژبه یه که کانی ئەم گهردوونه هه یه، بۆیه له سه ره برواداریک پتویسته ته ماشای ئەو که سه بیپروا متبوهی ناوه وهی خۆی بکات، ههروه ها له سه ره ئەو بیپاوه ره پتویسته ئەو برواداره بناسیت که له ناوه وهی خۆیدا یه. جا بۆ ئەوهی بگهینه ئەو پۆژهی که مرقف تیتدا دهگاته قونایه بهرکه مال، قونایه مرقفی نمونه یی، ئەوا برپا له کرده یه کی پیزبه ندیی یه که له دوا یه که پتر نییه و هه بوونی هاوشیوه که ی پتویسته: بیپروایی.

سه یرکه، لەم وته سۆفیگه ریه لووسانه بیزار بووم. جگه له وهش چی وام لیده کات تا گوچ له تو بگرم؟ ئەوه هه له ی تویه! ده بوو شه مس له دیمه شق جی بهیلت و وازی لئ بیتیت. ئاخر بۆچی هیناته وه؟ گه شته کان به رهو خرابی برۆن، که من دلنایام خراپتر ده بن، ئەوه تو بهرپر سیاریت.

براکه م هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به تر سه وه ته ماشای کردم. له و ساته دا له زیانمدا بۆ یه که م جار بوو زانیم که ئەو لیم ده ترسیت و له و شتانه ش ده ترسیت که لیم ده وه شیته وه بیانکه م. هه ستیکی نامۆ بوو، به لام به شیوه یه کی سه یر خوشیش بوو.

به رهو مالی ئیرشاد پۆیشتم و تا که س نه مبینیت وا ده گریم، ئەو کۆلانه لاوه کیانه م گرت به ره که بۆنی ناخوشیان لیده هات. تاقه شتیک که له مه ژگمدا ده خولایه وه، ئەوه بوو که شه مس و کیمیا له سه ره یه که جیگه نوستوون. بیرم له وه ده کرده وه که وا خه ریکه کراسه که ی له بهر داده که نیت و ده سه ته زهر و ناشیرینه کانی به سه ره پیتسه شیریه که یدا دیتیت، به م غایلانه رقم هه ستا و دلم گوشرا.

ده مزانی که هیل و سنووریک به زینراوه و ده بی یه کیک شتی بکات.

کیمیا

قونیا، کانوونی یه که م ۱۲۴۷

بووک و زاوا - ده بوو ئیمه بووک و زاوا بین. حوت مانگ به سه ر
هاوسه رگریه که ماندا تپه ری و تاقه جاریک وه کو میزدیک له که لمدان نه نوست.
هرچه نده هه ولم ده دا که راستیه که له وانی دیکه بشارمه وه، به لام پیم وا بوو
که نه وان شته که ده زانن. بری جار وهک نه وهی هه ست بکه م که
شهرمه زاریه که م له نیوچه وانم نووسراییت، ده ترسام به ده موچاومه وه دیار
بیت، چونکه بیگومان که مروف ته ماشاات ده کات، یه که م جار سه رنجی نه وه
ده دات. که له گه ل دراوسیکانمدا قسه م ده کرد، یان له ناو باخه که دا کارم ده کرد،
یان له بازار له گه ل فروشیاره کاندان کالام ئالوگوږ ده کرد، خه لکانی دیکه،
ته نانه ت به نه ناسه کانیشه وه به تاقه نیگایه ک ده یانزانی که من ئافره تیکی
میژددارم، به لام من هیشتا هه ر کهچ بووم.

راست نییه که بلیم شه مس له ژووره که مدا سه ری لی نه ده دام. ئاخو
هه موو جاریک گه ر ئیواران ویستبای سه رم لیتدات، داوای مؤله تی لیده کردم
تا بزانتت ئاخو لاریم هه یه یان نا، منیش هه موو جارئ هه مان وه لامیم
ده دایه وه، 'بیگومان ده توانیت، تو میزدی منیت'.

به دریژیایی پوژده که به وپه ری بیتارامیه وه چاوه پیم ده کرد و له خودا
ده پارامه وه که له م سه ردانه یدا ژن و میژدایه تییه که مان بیتته راستی، به لام که
له ده رگای ژووره که می ده دا، بوم ده رده که وت هه موو نه وهی ده یه وهی بیکات،
نه وهی قسه م بۆ بکات. که پیکه وه ده مانخوینده وه چیژیکی زوری وه رده گرت.
پیکه وه قه یس و له یلا، شیرین و فه رهاد، یوسف و زولایخا، گول و بولبولمان
خوینده وه که عه شقی یه کتر بوون و ئاسته نگی زوریان بینیه وه. هه رچه نده هیز

و توانای شاكەسەكانی ئەم چیرۆكانە وای لێدەكردم خەمبار بۆم، پەنگە ھەر لەبەر ئەوەش بوو بێت لە ناخەوێ دەمزانێ وەك ئەوان قەت تامی عەشق ناكەم. ئەو كاتانە چیرۆكمان نەدەخویندەو، شەمس دەربارەیی چل پێساكەیی سۆفییە گەڕیدە موسلمانەكان قەسە دەكرد - میتۆدە بنچینەییەكانی ئایینی عەشق.

جاری لەو جارێ سەری خستە باوەشمەو و یەكێ لەو بنەمایانەیی بۆ لێكدەدامەو. لەسەر خۆ چاوەكانی خستە سەر یەك و دەنگی ئەو ندە كێ بوو، تا بوو بە چە و خەوی لێكەوت. پەنجەكانم بەنیۆ قژە درێژەكەیدا دەهێنا و لێوێكانم خستە سەر تەویلی و ماچم كرد. وا دیاربوو پێش ئەوێ چاوەكانی هەلێنێت پۆژگاریك بەسەرچوو، ئیدی بەرەو خۆی راپێكێشام و بە ناسکی ماچی كردم. ئەو نایابترین و خۆشترین سات بوو كە پێكەو بەسەرمان برد، بەلام ئەمە ھەموو شتەكە بوو و تا پۆژی ئەمرومان هێشتا جەستەیی ئەو بۆ من كێشوەریكی نەدۆزراوێ، ھەر وەھا جەستەیی منیش بۆ ئەو بە ھەمان شێوەیە.

لە ماوێ ئەو ھەوت مانگەدا، منیش چەند جاری بۆ ژوورەكەیی چووم و ھەموو جاری لە ناخافلی سەردانیم دەكرد و دڵم لە پەژارەدا دەگوشترا، لەبەر ئەوێ نەمدەزانێ چۆن پێشوازییم دەكات، چونكە مەحالە تەبیاتی دەمدەمی شەمس پێشبینی بكێ. وا دەبوو ھەندێ جار گەرموگۆر و خۆشمەشرەب بوو و ھەموو خەمەكانم بێردەچوونەو، ھەندێ جارێش گەرژومۆن بوو. جاری لەو جارێ دەرگای ژوورەكەیی بە پوومدا داخست و ھاواری كرد كە دەیهەوێ بە تەنیا بێت. ئیدی منیش راھاتم كە ھەست بە سووكایەتی نەكەم، ھەر وەھا فێر بووم كاتی نوقمی نیۆ بێركردنەو دەبێت، تەنگەتاوی نەكەم.

دوای تێپەربوونی چەند مانگێك بەسەر زەماوەندەكەماندا، خەریك بووم وا خۆم پێشان دەدا كە من بە دۆخی خۆم قایلیم، پەنگە ئەمەم بەرانبەر بە خۆم زیاتر پێشان دا بێت وەك لەگەڵ كەسانی تردا. ئیدی خۆم ناچار كرد كە شەمس بە میردێك دانەنیم، بەلكو بە ھاو پێك، دۆستێك، گەورەك، ھاوێك، بەلكو تەنانەت بە كۆریكی خۆمی دا بنیم. دیدگای من بۆ شەمس بە

جوړی سهرودلی و به دؤخی ئه و پوژوه بهند بوو که تئیدا یه کترمان ده بیڼی، بویه بهردهوام له خه یالی خؤمدا جلیکی جیام له بهر ده کرد.

بو ماوه یه که لم شته دا سهرکه وتم و به بی ئه وهی چاوه پنی شتی زور بکه م، له و قسانه ی که له نیوانماندا ده کمران ورد ده بوومه وه. که بیرکردنه وه کانمی به هه ند وهرده گرت و هانی دهادم بیرکردنه وه م فراوان بکه م، هه ستم به به خته وه ری ده کرد. زور شتی لیوه فیربووم و ورده ورده تیگه ی شتم که من ده توانم شتی دیکه ی فیربکه م، وه که له زه تی ژیانی ناو خیزان که له وه و پیش و تا پوژی ئه مړومان نه یچه شت بوو. ده متوانی بیهنمه پیکه نین له کاتیکدا که س نه یده توانی ئه وه بکات.

به لام ئه وه بهس نه بوو، چه ند هه ولّم دا نه متوانی له و بیرکردنه وه یه پرگار بم که ئه و خوشی ناویم. له گه ل ئه وه ی دلّیا بووم که ئه و خوشی ناویم و مه به ستیشی نیسه خراپه م له گه لدا بکات، به لام ئه وه شتیک نه بوو له خوشه ویستییه وه نزی که بیت. ئه و بیرکردنه وه یه ئه وه ند ه ترسناک بوو تا ئه و پاده یی خه ریک بوو له ناوه وه هه لی ده کوّیم و له جه سته و پوحمی ده خواره وه. ئیدی له هه موو ئه وانه ی ده ور به رم دوور که وتمه وه، ده سته خوشکه کانم و ژنه دراوسیکان. چه زم ده کرد له ژووره که مدا بمیتمه وه و له گه ل مردووه کاند ا قسه بکه م، چونکه مردووه کان به پیچه وانه ی زیندووه کان، بریارت به سهر دا ناسه پیتن.

جگه له مردووه کان، گولی بیابان تاکه ده سته خوشکم بوو. تاقه ویستیک یه کی خستبووین ئه ویش ئه وه بوو که له چاوی خه لکی دوور دوور بکه وینه وه. ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی بوو به سوّفی و ژیانی گوّشه گیری هه لېژارد، دوا ی ئه وه ی سوّزانیخانه که ی به جی هیشت، بووین به دوو ده سته خوشکی گیانی به گیانی. پوژیکیان پیّم وت که من ئیره یی به بسویریه که ی و به و پلانه ی ده به م که ئاوها ژیانکی نویی ده ست پیکردووه ته وه.

سه ری بادا و گو تی: 'به لام من ژیانکی نویّم ده ست پی نه کردووه. تاکه شتیک که کردوومه ئه وه یه پیش ئه وه ی مردن یه خه م بگریت، من مردووم.'

* * *

ئەمىرۇ بە بۇنەيەكى تەواو جياوازەوہ بۇ سەردانى گولى بىابان چووم.
 ئەوہ بوو بىيارم دا خۆم بەرزەوت بکەم و بە ھىمنى قسەى لەگەلدا بکەم،
 بەلام ھەرئەوہندە چوومە ژوورەکەيەوہ، لە سەلاى گریانم دا.
 لىنى پرسىم: 'کىميا، خۇ ھىچ نەبووہ؟'.
 گوتم: 'ھەست بە جۆرە شەکەتییەک دەکەم، پىم وایە کە من پىویستم بە
 یارمەتیی تۆیە'.

گوئی: 'دلىابە. لە چ پرویەکەوہ دەتوانم یارمەتیت بدەم؟'.
 'شەتەکە پەيوەندیی بە شەمسەوہیە، ئاخىر ئەو توخىم ناکەویت، مەبەستم
 ئەوہیە بەو شىوہیە نییە، قسەکانم بە پچرپچرى کرد، بەلام بەمە کۆتاییم پى
 ھیتا: 'دەمەوئى خۆم بۆى سەرنجراکیش بکەم، دەمەوئى فیرم بکەیت کە چۆن
 ئەوہ بکەم'.

گولى بىابان ھەناسەيەکی ھەلکیشا و وتی: 'کىميا، سویندم خواردووە، لە
 دەنگیدا ریتمیکی ماندوویتى دیاربوو، 'بەلینم بە خودا داوہ کە بە پاکی
 بمینمەوہ و بىر لەو پینگەیانە نەکەمەوہ کە ئافرەت تیندا لەزەت بە پیاو
 دەبەخشیت'.

'بەلام سویندەکەت ناشکیت، چونکە تۆ تەنھا یارمەتیم دەدەیت، بە
 پارانەوہوہ پىم وت، 'دەبى فیرى ئەوہ بىم چۆن دلى شەمس خوش بکەم'.
 گولى بىابان وتی: 'ئاخىر شەمس پیاویکی رۆشنفکرە، وەک ئەوہی
 بترسیت کە یەکیک گوئی لى بیت، دەنگى کپ کردەوہ و لەسەرى رۆیشیت: 'پىم
 وا نییە بۇ خۇ نزیکخستەوہ ئەمە شىوازىکی دروست بیت'.

پىم وت: 'ئاخىر ئەو پیاوہ، وا نییە؟ ئەى ھەموو پیاوانیش کوپانى ئادەم
 نین و رمۆدەى جەستە نین؟ ئیدی رۆشنفکرین یان نا، بە ھەموانیش جەستە
 بەخشاوہ، تەننەت شەمسیش جەستەى ھەيە، ئى وا نییە؟'.

'بەلى، بەلام...، گولى بىابان بەدەم قسەوہ تەسبیحەکەى بە دەستەوہ گرت
 و دەنگ دەنگ تەسبیحاتی پىدەکرد و سەرى بەردایەوہ و کەوتە
 بىرکردنەوہوہ.

'تکات لىدەکەم، بە پارانەوہوہ پىم وت، 'تۆ تاقە کەسنىکیت کە دەتوانم
 نەینى خۆمت لە لا بدرکینم و دەردى دلى خۆمت بۇ ھەلبریزم. ئەوہ ھوت

مانگ به سهر هاوسه رگيريه كه ماندا تته پيوه، هه موو به يانيهك كه له خه و
 راده بم هه ست به هه مان قورسي سهر سينگم ده كه م و هه موو شه ويكيش
 به دهم گريانه وه خه وم لينده كه ويت. ئاخر ناكري شته كان ئاوها به رده وام بن،
 گهره كه فيري ئه وه بيم كه چون بتوانم ميترده كه م له خشته بيه م.
 گولي بيابان هيچ شتيكي نه وت. په چه كه م لادا و سه ريم گرت و ناچارم
 كرد ته ماشام بكات، پيموت: "به راستي پيم بلن، ئايا من به و راده يه ناشيرينم؟"

"كيميا، بنگومان نه خير، تو كچيكي جوانيت".
 "كه واته يارمه تيم بده. فيرم بكه چون بتوانم دلي شووه كه م بهينمه جوش"،
 به جه خته وه ئه مه م وت.
 "ئازيزم، ريگه ي به ره و دلي پياو رهنگه هه ندي جار ئافره ت به ره و دوور
 له خودي خوي رابمالي ت"، گولي بيابان به نائوميدييه وه ئه مه ي وت.
 وتم: "به لامه وه گرینگ نيه، من ئاماده م تا ئه وپه ري دوور بروم".

گوئی بیابان

قونیا، کانوونی یەکم ۱۲۴۷

بەدەم گریانەوێ هەر لیم دەپارایەوێ تا یارمەتیی بەدەم. دەموچاوی
هەلاوسابوو و بە توندی سینگى دەهەژى، تا لە کوتاییدا قایل بووم یارمەتیی
بەدەم. هەرچەندە توانیم هێورى بکەمەوێ، بەلام لە ناخوێ دەمزانی کە هەموو
ئەوانە دادێک نادەن و دەشمزانی دەبێت خۆم پادەستى ئارەزووی ئەو بکەم.
لە خۆم پرسى چۆن پێشبینى ئەم کارەساتانەم نەکردبوو؟ هەستکردن بە
گوناھەلاھەلای دەکردم و پرسیم چەند ساویلکە بووم و ئەوێم لە بەرچاو
نەبوو کە شتەکان ئەم پێچکە پێچاوپێچە ترسناکە دەگرن؟
بەلام کاتى بۆ لام هات و داواى کۆمەکی لێکردم، نەمتوانى داواکەى پەت
بکەمەوێ.

فێرم بکە، لیت دەپارێمەوێ، بەدەم قسەوێ دەپارایەوێ، وەک کچیکی
ئابروومەند بە سەلاری و سەنگینی دەستەکانى لە کۆشیدا تێک پەڕاندبوو،
پێتمى دەنگى ئەوێ دەگەیاندا کە ئیدی هیچ ئومیدیکی نەماوێ.

قەیدى چیبە؟ لە خۆم پرسى و ئەوێندە بەزەیییم پێیدا هاتەوێ دلم پێی
سووتا، چونکە دەیهوێست لە بەرچاوی میژدەکەى خۆى شیرین بکات، نەک لە
بەرچاوی پیاوی نەناس! تاقە بیانوویشى خۆشەوێستى بوو، بۆیە لەو کارەدا
نەنگیەک نییە، رەنگە سۆزەکەى بەجۆش بێت، بەلام بە حەلالى نەک بە
حەرامى، ئێ وای نییە؟ هەستى خۆشەوێستى بەحەلالى.

شتێک لە ناوێمدا لە تەلەیهک ئاگادارى کردمەوێ، بەلام لەبەر ئەوێ کە
خودا هەر خۆى ئەم سۆزەى تێدا دروست کردووین، ئیدی بە خراپ نەزانی

یارمه‌تی کیمیا بدهم، ئەم کچه لادییه ساکاره که خه‌یالی هەر لای
خۆپازاندنه‌وه و ده‌ست له‌خه‌نگرتنه.

فیرم کرد چۆن وا له‌ خۆی بکات سه‌رنج‌راکیش و جوان بیت. شاگردیکی
گوێزپایه‌ل بوو و په‌رۆشی فیربوون بوو. پیشانم دا چۆن گه‌رماویکی بۆندار و
دوورودریژ بکات و چۆن ده‌توانیت به‌ پۆن و مه‌ره‌مه‌ی بۆندار پێستی خۆی
ته‌روبه‌ر بکات، چۆن به‌ شیر و هه‌نگوین ماسکیک دروست بکات. چه‌ند ده‌نکیک
قه‌نه‌فلم پێدا تا له‌ په‌لکه‌کانی پرچی بدات بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بۆنکیکی خۆشی
لی بیت: لووته‌وانه، بۆنخۆشکه، چه‌پکه‌گولی چیا، زه‌نجه‌فیل، گوله‌زه‌نبه‌ق و
گوله‌ یاسه‌مین و پۆنی زه‌یتوون – فیرم کرد که چۆن هەر یه‌کێ له‌مانه‌ به‌کار
بیتیت و ده‌بی له‌ شه‌ودا کام جۆره‌ بخوور بسووتینیت، ئینجا پیشانیم دا چۆن
ددانه‌کانی سه‌ی بکات و نینۆکه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی و هه‌ردوو پێی به‌ خه‌نه
په‌نگ بکات، چۆن چاوه‌کانی به‌ کل بریژیت و برۆکانی هه‌لبگریت، چۆن
لێوه‌کانی و گۆناکانی سووراو بکات، چۆن وا له‌ پرچی بکات جوان و وه‌ک
ئاوریشم دیاربیت، چۆن وا له‌ مه‌مه‌که‌کانی بکات گه‌وره‌تر و خه‌تر ده‌ربه‌کون.
ئیدی پیکه‌وه بۆ بازار بۆ دوکانیک پۆشتین که له‌وه‌وپیش هاتوچۆیم ده‌کرد.
چه‌ند جلیکی ئاوریشمان بۆی کړی، هه‌روه‌ها جلی ئاوریشمی ژیره‌وشمان
بۆی کړی، شته‌په‌که که له‌ ژیانیدا نه‌ بینى بووی و نه‌ ده‌ستی به‌ریان
که‌وتبوو.

ئینجا فیرم کرد که چۆن له‌ به‌رده‌م می‌رده‌که‌یدا سه‌مابکات و چۆن ئەم
جه‌سته‌یه‌ به‌کار بیتیت که خودا له‌ لای خۆشه‌ویستی کردووه. دواى دوو
هه‌فته‌ فیرکردن، ئیدی ئاماده‌ بوو.

له‌ عه‌سری ئه‌و پۆژهدا، وه‌ک چۆن شوان به‌رخیک بۆ سه‌ره‌برین
ئاماده‌ده‌کات، ئاوها کیمیا بۆ شه‌مسی ته‌وریزی ئاماده‌کرد. سه‌ره‌تا له
گه‌رماو خۆی شت و به‌ پارچه‌ قوماشیک به‌ سابوون پێستی خۆی هه‌لگلۆفی
و پرچی به‌ پۆن چه‌ورکرد، ئینجا یارمه‌تیم دا جلیک له‌ به‌ر بکات که ئافه‌رت
ته‌نها بۆ می‌ردی خۆی له‌ به‌ری ده‌کات. دواى ملوانکه‌یه‌کم له‌ په‌نگی گیتلاس

بۆی هه‌لبژارد له‌گه‌ل عه‌بایه‌کی گولگولی که به گولی یاقووت زیڤکه‌فت کرابوو، له‌وجۆره‌ی که مه‌مکه‌کانی به‌خری و قوتی ده‌رده‌خات. له‌کو‌تاییدا ده‌موچاوی به‌توێژیک بۆیه‌ جوان کرد، سه‌رباری ئه‌وه‌ش وه‌ک دوا‌پازاندنه‌وه‌ پستیک مرواری به‌ ده‌وری ته‌ویلیدا دانا. ئیدی ئه‌وه‌نده‌ جوان ده‌هاته‌ به‌رچاو، ته‌نانه‌ت من بۆخۆم نه‌متوانی چاوی له‌سه‌ر هه‌لبگرم.

که‌ ته‌واوبووین، ئیدی کیمیا ئه‌و که‌چه‌ شه‌رمن و بیته‌زموونه‌ نه‌بوو، به‌لکو‌ ئافره‌تیک بوو له‌عه‌شق و ئه‌له‌هادا گری گرتبوو، ئافره‌تیک بوو ئاماده‌بوو بۆ ئه‌و پیاوه‌ی که‌ خۆشی ده‌ویست هه‌رچی کاریکی بوێرانه‌یه‌ بیکات و گه‌ر پیویستی کرد باجه‌که‌یشی بدات. وه‌ستابووم و دیقه‌تیم ده‌دا، ئه‌و سووره‌ته‌م هاته‌وه‌ یاد که‌ له‌قورئانی پیروژدا باسی یوسف و زولێخا ده‌کات.

هه‌روه‌ک کیمیا، زولێخاش ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌ی بۆ ئه‌و پیاوه‌ هه‌بوو که‌ به‌پیر عه‌شقه‌که‌یه‌وه‌ نه‌ده‌چوو. (وقال نسوة فی المدینة امرات العزیز تراود فتها عن نفسه قد شغفها حیا انا لنریها فی ضلال مبین* قلما سمعت بمکرهن ارسلت الیهن واعتدت لهن متکنا واتت کل واحدة منهن سکینا وقالت اخرج علیهن فلما راینه اکبرنه وقطعن ایدیهن وقلن حاش لله ما هذا الا ملک کریم)**.

کێ گازانده‌ له‌ زولێخا ده‌کات که‌ به‌و را‌ده‌یه‌ عاشقی یوسف بووه‌؟ "چۆن ده‌رده‌که‌وم؟"، کیمیا پێش ئه‌وه‌ی په‌چه‌که‌ی بپۆشیت و پێش ئه‌وه‌ی بپوات، به‌ په‌ژاره‌وه‌ لێی پرسیم.

وتم: "نازداریت. ئیدی ته‌نها هه‌ر ئه‌مشه‌و نایه‌ته‌ لات، به‌لکو‌ سه‌به‌ینیش ئه‌وه‌ ده‌کات و داوا‌ی زیاترت لێده‌کات".

---

* ژنانی شار قاپیان داخست: ژنه‌که‌ی عه‌زیز هه‌ر له‌ خه‌زمه‌تکاره‌کی خۆی ده‌کات، له‌ دلداریدا سووتاووه‌، وا دیاره‌ ته‌واو له‌ پێ ده‌رچوووه‌.

** دوا‌ی ئه‌وه‌ی تانه‌وته‌شه‌ری ئه‌وانی بیست، له‌دووی ناردن، باله‌گه‌ و خواره‌مه‌نی لا دانان و هه‌ریه‌که‌یان چه‌قویه‌کی پێدان. وتی: بۆیان وه‌ره‌ ده‌ری. که‌ دیتیان چه‌په‌سان و ده‌ستی خۆیان بری و وتیان: ئه‌ی نامه‌خوا! ئه‌مه‌ بنیاده‌م نییه‌ و بیکومان فریشته‌یه‌کی خۆشه‌ویسته‌.

له‌ لیکدانه‌وه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌دا سوودم له‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ی هه‌زاری موکریان و هه‌رگرتووه‌ (و. ک).

دهموچاوی کیمیا له شهرمان سوور هه لگه را و گوناکانی گه شاننه وه.
پیکه نیم و ئه ویش له گه لمدای پیکه نی و وهک خوریکی تازه هه لاتوو گهرمی
کردمه وه.

ئه وهی دهموت به راستیم بوو، چونکه دلتیا بووم وهک چون گولیکی پر له
هه لاله هه نگ راده کیشیت، ئاوها شه مس بوخوی په لکیش دهکات. پیش ئه وهی
دهرگا که بکاته وه، چاوه کانمان ئامبازی په کتربوون و گومانیکم له نیگایدا به دی
کرد، له ناکاو هه ستم کرد دلم هه لده شیویت، په نگه مه زهندهی پروودانی شتیکی
ناله بار بوو بیت.

به لام پام نه گرت. ئاخو ده بوو بزانه چی پرووده دات. ده بوو چاوه پیتی
پروودانی ئه وه بم. ئیدی به دریتایی ژیانم له خوم خوش نابم.

کیمیا

قونیا، کانوونی به‌کەم ١٢٤٧

ب‌وی‌ر و زیره‌کی‌کی وه‌ک شه‌مسی ته‌وری‌زی لی‌وانلی‌وی‌وو له‌ چالاکی،
دەربارە‌ی خۆ‌شه‌ویستی زۆری دە‌زان‌ی، به‌لام ئە‌و شتە‌ی که‌ نه‌یده‌زان‌ی:
ئازاری خۆ‌شه‌ویستی یه‌ک‌لایه‌نه‌ بو‌و. له‌ ئی‌وارە‌ی ئە‌و پۆ‌ژە‌ی که‌ گۆ‌لی بیابان
پازاند‌می‌یه‌وه، له‌و با‌وه‌په‌دا نه‌بو‌وم که‌ ئا‌وها تژی بم له‌ ورو‌ژاندن و بو‌ی‌ری،
ئا‌خر ورشە‌ی جله‌ ئاو‌ریشم و نه‌رمه‌که‌ی به‌رم و به‌و بۆ‌نی عه‌ترە‌ی که‌ لیم
ده‌هات و به‌و تامی په‌په‌ی گۆ‌له‌ی سه‌ر‌زمانم، وه‌ک ئا‌فره‌تیک‌ی گیل
ده‌رده‌که‌وتم، به‌لام وایشیان لی‌ کرد‌بو‌وم هه‌ست به‌ ئازایه‌تی‌یه‌کی نا‌ئاسایی
به‌کە‌م. که‌ بۆ‌ مال‌ه‌وه‌ که‌رامه‌وه‌ وینه‌ی خۆ‌م له‌ پارچه‌ شو‌وشه‌که‌دا بین‌ی.
جه‌سته‌م نه‌ کو‌وپ بو‌و و نه‌ شیر‌ی، مه‌مه‌که‌کانمیش وه‌ک خۆ‌م حه‌زم ده‌کرد پێ
نه‌گه‌یشتبو‌ون، به‌لام له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا جوان دیار‌بو‌وم.

چا‌وه‌پیم کرد تا دل‌نیا بو‌وم که‌ هه‌مو‌و ئە‌وانه‌ی له‌ مال‌ه‌که‌دان خه‌ویان
لی‌که‌وت‌وو، ئینجا شال‌یک‌ی در‌یژ و ئە‌ستو‌ورم به‌ سه‌ر شان‌مدا دا و له‌سه‌ر
نو‌وکی په‌نجه‌کانم به‌ره‌و ژو‌وره‌که‌ی شه‌مس پۆ‌یشتم.
"کیمیا چا‌وه‌پێ‌ی هات‌ت‌م نه‌ده‌کرد"، شه‌مس ئە‌وه‌ی به‌ده‌م ده‌رگا‌کرد‌نه‌وه‌وه
گوت.

"ده‌مه‌ه‌وی بتبینم"، پێ‌ش ئە‌وه‌ی فه‌رمو‌وی هات‌ته‌ ژو‌وره‌وه‌م لی‌ بکات،
چو‌ومه‌ ژو‌وره‌وه‌، له‌سه‌ری پۆ‌یشتم، "به‌ یارمه‌تیت ده‌رگا‌که‌ دا‌بخه‌".
شله‌ژان‌یک که‌وته‌ سه‌ر ده‌مو‌چا‌وی شه‌مس، به‌لام دا‌واکه‌می جێ‌به‌جێ‌ کرد.

که له ژووره که دا هه ردووکمان به تهنیا بووین، ئاتاجی چهند چرکه یهک بووم تا زات وه به رخو بنیم. پشتم تیکرد و هه ناسه یهکی قوولم هه لکیشا، به جووله یهکی خیرا شاله کهم و ملوانکه کهم دا کهند. له سهر پشتم هه ر له ملمه وه تا پاژنه ی پتیه کانم هه ستم به قورسای چاوه ئه بله قبووه کانی شووه کهم کرد. هه ستم کرد گهرمیه که بهو شوینانه دا تیده په پیت که ئه و ته ماشای ده کردن، به لام ئه وهنده ی نه برد له جیگه ی ئه و هه ست به گهرمیکردنه، ئیدی به راستی بوو یان خه یالکرده بیده نگیه کی ساردوسر بالی به سهر ژووره که دا کیشا. له پکاتیکدا له چاوه روانیدا سینگم دهه ژی، به پروتوقووتی وهک ئه و په رییانه ی به هه شت که باسیان دهکن، به رانبه ر شه مس وه ستم. له سیته ری ئه و بیده نگیه دا، وه ستاین و گویمان بۆ لووره و گفهی بایه که هه لخت که له ناو شاره که وه هه لده ستا.

“ئه وه تو خه ریکی چی بکهیت؟”، به ساردیه که وه لنی پرسیم. هه ولکی زۆرم دا تا دهنگی ونبووی خوّم بدۆز مه وه، لئ له کوتاییدا توانیم بلیم: “من قوم دهوئ”.

شه مس به شیوه ی نیوه بازنه به دهو رمد سورا یه وه، ئینجا پرو به پرو به رانبه رم وه ستا و وای لیکردم راسته وخو ته ماشای چاوه کانی بکه م. هه ستم کرد چۆکه کانم شل بوون، به لام دانه پمام، به لکو به ره و لای هه نگاوم نا و فشاری جه ستم خسته سهر جه سته ی و ههروهک گولی بیابان فیری کرد بووم که مه کیک پچم خوارد، تا گهرمی جه سته می پی بیه خشم. ده ستم به سینگیدا هیتا و چهند په یفیکی عاشقانه ی ناسکم به گویندا چپاند و په نجه کانم به سه روخواری پشته به هیزه کهیدا هیتا و برد و بۆنی عه تر ناسایم هه لمژی. ئیدی شه مس وهک ئه وه ی گری ئاگری کوانوویه کی بهرکه وتبیت، له پر کشایه وه و گوتی: “وا تیده گم که تو ئاره زووت له منه، به لام ئه وه ی ده ته وئ پازیکردنی له خو بایبوونته”.

هەردوو باسکەم لە گەردنی وەرینا و ماچینکی گەرموگۆرم کرد. هەر وەک گۆلی بیابان پێی وتبووم، زمانم خستە ناو دەمی و جار لەدوای جار پالم پتووەدەنا: "کیمیا، پیاوان حەزەدەکەن زمانی ژنەکانیان بمژن، هەموو پیاوان ئەوە دەکەن".

لێئەوانی تامی توویان لێدەهات، مەزربوون، بەلام هەرئەوەندە هەستم کرد کە گێژەلووکەیی چێژ خەریکە لە یەکتەر توندمان دەکات، شەمس وەستاندمی و خستیمییە لاوه، ئینجا وتی: "کیمیا، لێت ناو میدبووم"، ئینجا لەسەری پۆیشت: "تکات لێدەکەم هەر ئیستا بە تەنیا جێم بهێڵە".

هەرچەندە قەسەکانی رەق بوون، بەلام هیچ توو پرەبوونیک بە دەموچاوییهوه دەرئەکەت. جا نەزمانی کامیان زۆرتر هەستمی بریندارکرد: قەسە ناخۆشەکانی، یان نەبوونی هیچ جۆرە دەربرینیک لە دەموچاویدا.

ئەوە لە ژیانمدا ناخۆشترین سووکایەتییهک بوو کە تووشی بووم. داچەمامەوه تا ملوانکەکەم هەلبگرم، لێ دەستەکانم دەلەرزین و نەتوانی دەستم لێی گیربێت، شالەکەم هەلگرت و خۆم پێی داپۆشی. لە کاتیکیدا هێشتا هەنسکەم دەدا و هەناسەبرکێم پێکەوتبوو و هێشتا نیمچە پووت بووم، بەرەو دەرەوهی ژوورەکە پامکرد و لەو عەشقە دوورکەوتمەوه کە ئیستا زانیم لە خەیاڵی خۆم زیاتر هیچ بوونیککی نییه.

* * *

دوای ئەوەی هەرگیزاوهەرگیز شەمسەم نەدیتەوه، ئیدی لەو پۆژە بەدواوه لە ژوورەکەم نەچوووه دەرەوه و هەموو کاتی خۆم بە پراکشووی لەسەر جێگەکەم بەسەر دەبرد. ئاخر توانا و ویستیکی دەویست تا لە ژوورەکەم بێمە دەرەوه. هەفتەیەک رابرد، ئینجا هەفتەیەکی تر و دوای ئەوە وازم لە ژماردنی پۆژەکان هێنا. هەموو هێز و توانایەکم لەبەر برابوو و وردەوردە گلۆردەبوومەوه، جگە لە ناوڵەپی دەستەکانم کە هێشتا یادێ بەرکەوتنی دەست و پێستی گەرمی شەمسیان تێدا ماوو، ژیان هیچ بوونیککی نەماوو.

نەمەدەزانی مردن بۆنی هەیه، بۆنیککی توند وەک بۆنی زەنجەفیلی سویرکراو و بۆنی دارسەروویەکی شکاو، بۆنی تیزوتالە، بەلام ئەوەندەش

خراپ نییه. تا ئه و دهمه ی له ناو ژووره کهمدا بونی دهرنه چوو و وهک ته میکی چروشی دار دای انه پو شیم، نه مده ناسی. تایه کی گهرم دایگرم و خه ریکبوو به ره و هه لدیری ورینه کردن ده خزام، خه لکی ده هاتن سه ریان لیده دام، دراوسیتکان و ده سته خوشکه کانم. کیرا له لایه کی جیگه کهم ده وه سستا و چاوه کانی هه لاوسابوون و پهنگی زهره هه لگه رابوو، گه وه ره له لایه کهی تره وه وه ستابوو و وهک جاران به لۆچه جوانه کهی لایو ییه وه زهرده ی ده هاتی.

سه فیه گوتی: "نه فرهت له و خوانه ناسه. ئاخو ئه م کچه به سته زمانه له هه سرهت و داخدا له دلی دا و نه خۆش کهوت. هه مووی به وای ئه وه وه یه". هه ولم ده دا زۆر له خۆم بکه م تا قسه بکه م، به لام ده نگم هه ره ئه وه تا له گه رووم ده رده چوو.

"چۆن ده توانیت وا بلینیت؟ بوچی ئه و خودایه؟"، کیرا وای پینگوت، ئاخو چۆن ده توانیت ئه م توانایه بده یته پال مرو فیک که خوی له ناو ده چیت؟". ئافره ته کان گوئیان له کیرا نه ده گرت و منیش له دو خیکدا نه بووم بتوانم وه لامی هه موو شتیکی ئه وان بده مه وه. ئه وه نده ی نه برد ئیدی زانیم من قسه بکه م یان نه یکه م، هیه شتی ناگو ریت، چونکه ئه و که سانه ی که خوشییان به شه مسدا نایات هو کاریکی تر بو نه خوشیه کهم ده دۆزنه وه تا رقی خویان پنی ده ربکه ن، به لام من گه ره ئه و شته شم بو، ناتوانم رقم لینی ببیته وه.

ئه وه نده ی نه برد به ره و عه ده م رامالرام، به جو ری هه موو پهنگه کان ون بوون و سه ی هه لگه ران، هه موو دهنگه کان کپ بوون و بوون به دهنگیکی ویزه ویزاسای به رده وام، ئیتر ده موچاوی خه لکه کهم بو جیا نه ده کرایه وه و ئه و دهنگانه م نه ده ژنه وت که ده وتران، ته نها ورته ورتیک بوون و له دووره وه ده هاتن.

نازانم ئاخو شه مس بو ژووره کهم هات تا سه رم لی بدات یان نا، پهنگه قهت بو سه ردانم نه هات بیت. پهنگه ویستبیتی بمیینیت، به لام ئافره ته کانی نیو ژووره که پینگه یان نه داوه بیته ژووره وه تا بمیینیت، پهنگه هات بیت و به

تەنیشت جینگە كەمەۋە دانىشتىيىت و چەندىن سەعات ناي بۇ ژەنىم و دەستى
 گرتىم و دروودى بۇ پۇحم خويندىيىت. دەمەھوئى بىروا بەۋە بىكەم، بەلام ئىدى
 ھىچ شتى گرىنگ نىيە، ئىدى نە لىنى توورەم و نە پەم لىيەتى. ئاخىر مەنىك لە
 جۇگەلەيەكى بەئاگايى تەواۋدا ھەلبۇلۇم، چۇن دەتوانم ئاۋھا بىم؟
 خودا دەھەندە و دلوۋانە، بۇ ھەر شتى لىكدانەۋەيەك ھەيە، لە پشت
 ھەموو ئەۋانەۋە سىستەمىكى نمونەيى ھەيە. دواى دە پۇژ لەو سەردانەيى
 كە بۇ ژوورەكەي شەمس كىردم و ملوانكەيەكى ئاورىشىمى بۇن عەترم لە مل
 بوو، نەخۇشكەۋتم و لەنىو روبرارى عەدەم و نەبوۋيەكى تەواۋدا نوقم بووم و
 بە ئارەزوۋى خۇم مەلەم دەكرد. لە كۇتايىدا زانىم كە ئەم ھەستە لە قوۋلىيى
 خويندەۋەي قورئاندا بنيادەم دادەگريت – نوقمبۇون لە ناكۇتايىدا.
 ئاخىر ئاۋە ھەلقوللاۋەكان بوون كە منيان لە ژيانەۋە بەرەۋە مردن
 گواستەۋە.

ئىيلا

بۆستىن، ۳ى تەمموز ۲۰۰۸

بۆستىن وەك ئىيلا بە خۆى گوت جاران وەك ئەمىرۇ بە پەنگوپو وەنبو و ژيانى لى ھەلنەدەقولا. ئايا ئەم ھەموو ماوھە مەن كۆيىر بووم كە جوانىي شارەكەم نەدەبىنى؟ عەزىز پىنج پۆزى لە بۆستىن بەسەربىر. ئىيلا ھەموو پۆزى لە تۇرتامبۆنەو ھە بۆ بىنىنى بۆ بۆستىن دەرپۆشت. نىو پۆزەھەكى سادە و بەلەزەتيان لە گەپەكى (ئىتالىيە بچووك) دەكرد و سەردانى مۆزەخانەى ھونەرھوانەكانيان دەكرد، ئىنجا لە باخى گشتىي بۆستىن لە كەنارى پوپارەكە پىياسەيان دەكرد و تەماشاي نەھەنگى نىو ھەوزى ماسىيان دەكرد و لە قاوھخانە بچووكەكان لە گۆرەپانى ھارفرد كە لە خەلكى جمەى دەرھات كوپ لەدوای كوپ قاوھيان دەرھارەو و دەرھارەى بابەتى ھەمەجۆر قسەيان دەكرد، وەك خوارنە ناوختىيەكان و شىوازە جياكانى رامان و ھونەرەكان لای تىرەكانى ھندۆكە سوورەكان و ھەكايەتەكانى قوتىيەكان و تەماشاكردنى بالندە و باخدارى و چاندنى تەماتە و لىكدانەوھى خەونەكان.

ئىدى ھەريەكەيان قسەى ئەوى تىرى دەرپى و ئەوى تر لەكۆيۈە دەستى پىكردبوو، ئەم بۆى تەواودەكرد. ئىيلا لە يادى نىيە بە درىژايى ژيانى لەگەل ھىچ كەسىكدا ئەوھندە قسەى كرىدېت.

كاتى بەرەو شەقامەكە دەرەچوون، ئاگايان لەو بوو كە يەككىيان بەر ئەوى تر نەكەوېت، بەلام بۆ ھەردووكيان دەرەكەوت كە ئەو ھەريەكە زياد لە پىويست قورس دەبىت و ئەو كەلەبەرە بچووكانەش وروژىنەر بوون. ئەوھبوو ئىيلا ئەلھاي ئەوھى دەكرد كە دەستيان بەريەك بکەوېت. بويرىيەكى سەيرى پەيداكردبوو و نەيدەزانى بۆ گرتتى دەستى عەزىز و ماچكردنى

لئوھکانی ئو زاتەى ھەيە، جا لە چيشخانە بوونايە يان لەسەر شەقام، گويى بەوھ نەدەدا کە يەکن بيبينيت، بگرە خەريک بوو ھەست بکات ھەندى حەزيشى دەکرد کە بيبيرى. چەندىن جار پيکەوھ بۆ ھۆتيل دەگەرانەوھ و لە ھەموو جاريکدا لەوھ نزیک دەبوونەوھ کە کارى سينکسى بکەن، بەلام قەت ئوھيان نەکرد.

بەيانىي ئو پۆژەى کە عەزىز بە فرۆکە بۆ ئەمستردام سەفەرى دەکرد، ھەردووکیان لە ژوورەکەى عەزىز بوون و جانتاکەى لە نيوان ھەردووکیان دانابوو و وەک نوقلانەيەکى شووم کە نزيکبوونەوھى ليکداپرانيان بيربخاتەوھ، قيت بووبووھوھ.

ئىلا پىسى وت: 'دەمەوئ شتيکت پى بلیم کە ماوھەيەکى زۆرە بىرى لئدەکەمەوھ'.

عەزىز دواى ئوھى زانىى گۆرانيکى کتوپر لە دەنگى ئىلا دەرکەوت، يەکن لە برۆکانى ھەلبرى و بە ھۆلەوھبوونەوھ وتى: 'منيش دەمەوئ شتيکت پى بىژم'.

'دەى باشە يەکەم جار تۆ بىلى'.

'نەخىر، تۆ يەکەم جار بىلى'.

ئىلا بە بیدەنگى سەرى بەردايەوھ و ھيشتا نيمچە زەردەخەنەيەک بە لا لئويیوھ بوو، بىرى لەوھ دەکردەوھ کە چى بلیت و چۆن بیلیت، لە کۆتاييدا دەستى بە قسەکە کرد: 'پيش ھاتنەکەت بۆ بۆستن، ئیوارەيەکیان من و دەيفيد پيکەوھ دەرچووين و بە دووردريژى قسەمان کرد. ئوھ بوو پرسىارى تۆى لئکردم، چونکە دیاربوو بى ئوھى ئاگام لى بیت نامەکانمانى خويندبووھوھ، بەواى ئو کارەيەوھ زۆر لىنى توورە بووم، لى من نکوولیم لە راستیەکە نەکرد، مەبەستم دەربارەى خۆمانە'.

ئەمىستا ئىلا چاوھکانى ھەلبرى تا کاردانەوھى عەزىز سەبارەت بەوھى بۆى درکاند بيبينيت، وتى: 'بەکورتى، بە مێردەکەم وت کە من پياويکى دیکەم خۆش دەوئ'.

لە دەرەوھ شووتى چەندىن ئۆتۆمبیلی ئاگرکوژینەوھ لە ھەموو لایەکى شارەکەوھ دەقى بیدەنگیەکیان شکاند. ئىلا کەمى خەيال بردیوھوھ، بەلام

ئەوھى كە بەتە مابوو بىلەت تەواوى كرد: 'دەزانم رەنگە شتەكە شىتانه بىتە بەرچا، لى بە وردى بىرم لە شتەكە كردهو. دەمەھوئى بۆ ئەمستردام لەگەلتدا بىتم.'

عەزىز بەرەو پەنجەرەكە ھەنگاوى نا و دەستى بە تەماشاكردنى ئەو جوولە بزۆز و خىزرايەى سەر شەقامەكە كرد. دووكەلىكى بىنى كە لە يەكئى لە تەلارە دوورەكانەو ھەلدەستا - ھەورىكى رەش و چر لە ھەوادا چى بووبوو، ئىدى خەرىك بوو بە بىدەنگى نزاى بۆ دانىشتوانى ئەو تەلارە دەكرد. كە ھاتەو قسە وەك ئەو ھەو بۆ تىكراى شارەكە بدوینت.

'دەمەھوئى بۆ ئەمستردام لەگەلتدابم، لى ناتوانم بەلىنى بانەپۆژى ئەو ویت پى بدەم.'

'مەبەستت چىيە؟'، ئىلا بە دەمارگرژىيەو پەرسى.

ئەوسا عەزىز گەرايەو شۆتەكەى خۆى و بە تەنیشتىيەو دانىشت و بە خاوى دەستى خستە سەردەستى. لەو ساتەدا ختووكەى دەدا و بىرى پۆشتبوو، وتى: 'سەرەتا كە بۆت دەنووسىم، يەكەم جار بوو لە ژياندا بە ھەندى كاتى سەردا تىدەپەرىم.'

'ئایا مەبەستت ئەو يەكە كە سىكى تر لە ژياندا ھەيە...؟'

'نەخىر خۆشەويستم، نەخىر، كەمى زەردەخەنە گرتى، ئىنجا زەردەخەنەكە رەوييەو ھەسەرى پۆشت: 'ھىچ شتىك لەو بابەتە نىيە. ئەو ھەو پۆژىكيان دەربارەى ھەرسى قوناغەكەى ژيانم بۆم نووسىت، لە يادەت؟ ئەو ھەسەرى پۆژىكى يەكەمى پەيى (سۆفى) بوو و دەربارەى قوناغى چوارەم لىت نەپرسىم، ھەرچەند ھەولەش بەدى، ھەر پىت نالەيم. گەيشتمە پىتى(ى). ئایا دەتەوئى ئىستا گۆيت لى بىت؟'

'بەلى، ئىلا ھەلامى دايەو، لەگەل ئەو ھەشدا لە ھەر شتى دەترسا كە لەگۆين بوو خۆشەى ئەم ساتە تىك بدات.

'بەلى، دەمەھوئى.'

* * *

له ژوورېكې يه كې له هۆتېله كان له پوژېكې مانگې ته ممووزدا، عەزىز
 چەند سەعاتې پېش ئووهى به فرۆكه بۆ ئەمستردام بگريتهوه، بۆ ئىلاى
 گىزايه وه كه چۆن له سالى ۱۹۷۷دا بووه به سۆفى و ناوېكې تازەى له خۆى
 ناوه و وهك خۆى ئاواتى بووه چاره نووسىكې تازەى بۆ خۆى ديارى
 كردووه. ئىدى له وساوه وهك وینه گريكى پيشه كار و له ناخدا دەرويشىكې
 گەريده به دريژايى و پانايى ولاته كه دا گەراوه. له شەش كيشوهردا
 برادره رايه تىي گيانى به گيانى له گەل كه سانىكدا گرتووه كه به ئەندامىك له
 ئەندامانى خيزانه كانى خويانيان داناووه. له گەل ئووهى دووباره ژنى
 نه هيتاوته وه، به لام دوو مندالى بى دايك و باوكى له ئوروپاي پوژهلالت
 هەلگرتووته وه. عەزىز بۆ ئووهى هەميشه شەمسى ته ورىزى له ياد بيت، له
 ژياندا ئو ملوانكه يهى له ملى دانه كه نيوه كه وینهى خۆرى له سەر
 هەلگه نراوه، ژيانىكې پر له سەفه ر و خويندنه وهى به سەر بردووه و په پره وى
 پتيازى دەرويشه سۆفیه كانى كردووه تا بگاته ئو ئاماژه و نيشانانهى كه له
 هەموو شوپىنك و له هەموو شتىكدا ئاماژه به خدا ددهن.

ئووه دووساله به نهخۆشيه كهى خۆى زانيوه. ئووه بوو نهخۆشيه كه به
 لىويهك له بنهنگلى دهركهوت، دياره درهنگ هەستى پيكر دبوو، دواى
 پشكنينه كان دهرىانخست كه لىويهكه مىلانوماى پيسه و شيوه يهكى كوشندهيه
 له شيرپه نجهى پيست. پزىشكه كان وتيان پيناچيت دۆخه كهى باش بيت، به لام
 بهرله وهى له دەستنيشان كردنى كوتايى ئاگادارى بكه نه وه، ده بى پشكنينى
 زياترى بۆ بكرى. دواى ههفته يهك ههوالى ناخوشيان پى راگه ياند: پهنگه
 نهخۆشيه كه به ئەندامه كانى ههناويدا بلاوبوو بيه وه و سيبه كانى گرتبته وه.

كه ته مەنى گهيشته په نجاودوو سال، پتيان راگه ياند كه ناگاته ته مەنى
 په نجاوپيچ سالى.

ئىلا لىوه كانى بزواند تا شتى بليت، به لام وشه كان له زاريدا قه تيس بوون
 و هەستى كرد دەمى وشكه. دوو دلۆپه عەسر كه وخته سەر گوناكانى و خيرا
 سړينيه وه.

عەزىز به رېتمىكې به هيز و باوه په خۆبوونه وه له سەر قسه كانى پويشت
 و وتى كه دەستى به قوناغىكې نووى ژيانى كردووه و هەرچۆنك بيت

بەرھەمدارترە. ھېشتا ھەندى شوڭن ھەن كە دەيھەوئ بىيانبىننىت و لە پىگەيەك دەگەرپىت كە سەر لە ھەموويان بدات. دەزگايەكى سۆفيگەرىي لە ئەمستردام دامەزراند كە لق و پەيوەندىي نىودەولەتى ھەيە. جا لەبەر ئەوھى ھەزى لە ژەنىنى نايە، ئەوھبوو لەگەل مۆزىكژەنە سۆفييەكاندا چەندىن ئاھەنگى مۇسقىاي لە ئەندونىسيا و پاكىستان و مىسر ساز دا و ئەلبوومىكى بۆ كۆمەلى سۆفىي جوولەكە و موسلمانى لە قورتوبە لە ئىسپانيا ئامادەكرد.

ئىنجا عەزىز بۆ مەغرىب گەرايەو و سەردانى ئەو تەكپەيى كرد كە لە ژيانىدا بۆ يەكەم جار چاوى بە ژمارەيەك لە سۆفييە راستەقىنەكان كەوت. ئەو كاتە ماوھەيەكى زۆر بەسەر مردنى سەيد سامىدا تىپەپى بوو، بە تەنىشت گۆرەكەيەو نووژى كرد و سرووتى رامانى جىيەجى كرد و لەو پەوتەي سەيد سامىد وردبووھو كە لە ژيانىدا پەپرەوى كردبوو.

بۆ نووسىنى پۆمانەكە كە خەونم بە نووسىنىيەو دەبينى، خۆم پەناگىر كرد، كە بەزورى بەواي تەمەلى يان زاتتەكردن نووسىنىم دوا دەخست، عەزىز بە چاوداگرتنەو گوتى: "وھك دەزانىت زۆر دەمى بوو ئەو يەكەك بوو لەو شتانەي كە دەمەويست بىكەم. ئىدى ناوونىشانى (كفرى شىرىن)م بۆ پۆمانەكە دانا و لە ئەمريكا بۆ پەخشكارىكى ئەدەبىم نارد. چاوەپىي زۆرم نەدەكرد و خۆمىش بۆ ھەموو ئەگەرەك ئامادە كردبوو. دواي ھەفتەيەك، لە بۆستەنەو بە پۆست نامەيەكى ئەلىكترۆنىي كارىگەرم لە ئافرەتەكەو پىگەيشت كە نەمدەناسى."

ئىلا سووكە زەردەخەنەيەكى ھاتى كە نىشانەي سۆز و پىزگرتن و ناسكى و ئازارىش بوو.

عەزىز وتى لەو چركەساتەو ھەموو شتەكان گۆران، ئىدى ئەو لە پياويكەو كە خۆي بۆ مردن ئامادەكردبوو، بۆ پياويك گۆرا كە لە كاتىكى چاوەرواننەكراودا نوقمى نۆو عەشق بوو. لەناكاو واى لىھات كە دەبوو ھەموو ئەو پارچانە بجوولپىت كە واى دەزانى زۆر دەمىكە ھەريەكەيانى لە شوپىنى گونجاوى خۆيان داناو: پەوانگەرايى و ژيان و خىزان و خۆلەنىو بردن و بپوا و عەشق. پىي وا بوو كە دەبى سەرلەنۆي بىر لە واتاكانيان بكاتەو. ئىدى بەم جۆرە ويستى مردنى لە لا نەما.

ئەم قۇناغە نوڭ و كۆتايىيەى ناو ناوہ گەيشتن به پىتى (ى)ى له پەيفى
(سۆفى) و گوتى ئەم قۇناغەى له ھەموو قۇناغەكانى پىتشوو به سەختەر
زانىوہ، چونكە له كاتىكدا ھاتووہ، پىتى وا بووہ گەر بەسەر ھەمووياندا زال
نەبوو، بەسەر زۆربەياندا زال بووہ، ئەمەش وەك مەلەنتى ناوہوہ واى بۆ
دەچوو كە گەيشتووہ تە قۇناغى پىگەيشتنى پۆجى.

‘له سۆفیکەریدا فێرى ئەوہ دەبیت چۆن پێش مردن بمریت. ئاخەر من
ھەنگاوبەھەنگاو ئەو قۇناغانەم تاقیکردوہ. کاتى خەریکبووم بىرم لەوہ
دەکردوہ كە من توانیومە بە شارەزاییوہ ھەموو شتى چارەسەر بکەم، لە
ناخافدا ئەم ئافرەتەم لى پەیدا بوو. ئەوہ بوو بۆى دەنوسىم و وەلامىم
دەدايەوہ. دواى ھەر نامەيەك بە پەرۆشەوہ چاوەرپى وەلامىم دەکرد،
پەیفەكان تا دەھات سەنگیتەر دەبوون. ئیدی ھەموو دنیا بوو بە شاشەيەكى
سپى و بەتال و چاوەرپى بوو لەسەرى بنوسرى. وام لێھات ئارەزووى
ناسىنى ئەم ئافرەتە بکەم و کاتىكى زۆرتى لەگەلدا بەسەربىم. لەپەر ئیدی
ژيانم بەشى نەدەکردم و ھەستم کرد كە من لە مردن دەترسم، بەشىكم
ئامادەبوو لەو خودايە ياخى بىت كە بە گەرەم دەزانى و خۆم پادەستى
کردبوو.’

‘کاتمان بە دەستەوہ دەبیت...’، ئیلا بە دەم قسە کردنەوہ دەنگى خۆى
دۆزییەوہ.

‘پزىشكەكان پىيان راگەياندم گوايا شانزە مانگ ماوہ، عەزىز بە دەنگىكى
كپ، بەلام بە برىواوہ ئەمەى وت، ‘پەنگە بەھەلەدا چووبن، يان پەنگە پاستيان
وتبیت. ناتوانم ئەوہ بزەنم، ھۆ ئیلا وەك دەبىنیت ھەموو ئەوہى پىم دەكرى
پىتى ببەخشم ئەم چركەساتەى ئىستايە، لە پاستيدا كەس لەوہ زیاتر شك
نابات. خۆ حەزەكەين لافى ئەوہ لى بدەين كە ئىمە لەوہى بەپاستى ھەمانە
زیاترمان ھەيە.’

ئىلا تەماشای پىيەكانى خۆى کرد و وەك ئەوہى ھاكا لایەكى ھەرەس
بىتیت و لایەكى دىكەى خۆى رابگریت، بەلادا لاربووہ و لە سەلاى گریانى دا.

"نا، تڪات ليندهڪم. دهمههوي بؤ ته مستردام له گهلما بيت، دهمههوي پيڳهه به هموو دنيا دا سهفه ربكهين تا ولاتاني دور ببينين و گهلاني ديکه بناسين و پريزي خه لقه ندهکاني خودا بگرين".

"تهوه دي ناياب بيت، ئيلا مينا کيژوله يهک بووکه له ي پهنکاوپهنگي پي درابي، بهدم قسهوه دهستي به گريان کرد.

دهموچاوي عهزیز گرژبوو و چاوهکاني لي که لاخت و بهرو په نجرهکه هه لپرواني.

"بهلام من دهرسام ئو داوايت لي بکه، تهنانت دهرسام دهستيشم بهرت بکهويت، چاي تهوهي دهستبازيت له گهلدا بکه. ئاخر چون بتوانم داوات لي بکه له گهلما بيت و خيزانه کهت بهجي بهليت، له کاتيکدا من بانه پروژيکي وام نه بيت که پيشکه شتي بکه؟".

"ئيلا بهرپه رچی پرسپاره کهي دايه وه و گوته: "تهم ره شينيه له پای چی؟ تویهک بتوانيت بهرنگاري نه خوشي بيته وه، دهشتواني له پيناو مندا دزي بجهنگيت".

"بؤچی له سه زمان پويست بيت که دزي هموو شتيک بجهنگين؟"، عهزیز پرسبي، "چونکه بهرده وام باسي بهرنگابونه وهي هه لاوسان و له ناوبردني ئايدز و له ناوبردني شيرپه نجه و له ناوبردني گندهلي و تيرور دهکين، تهنانت باسي له ناوبردني کيشي زيادهش دهکين.. ئهري ريگه يهکي ديکه مان بؤ تاوتويکردني شته کان به دهسته وه نيه؟".

"من سوفي نيم"، ئيلا بهدم قسه کردنه وه سه بري سووا. دهنگي له دهنگي که سيکي تر دهچوو، دهنگي که سيک له خوي به ته مهنتر.

له وساته دا چند ياده وه رييه که له سهري بلاچهيان دا: مردني باوکی، له دهستان خوشه ويستيکي خوکوژ، بؤ چندين سال خو خواردنه وه و ژيواني بهدوي ته ماندها هات. له هموو پاژيکي يادگيدا به وردی له هر يهکي له کهسه مردوه کان پاما و پرسبي ته گهر له شوينيکدا به شيوهي جيا ورده کارييه کان تیکه ل بکړين، ئايا شته کان جياواز دهبن؟

عەزىز زەردەخەنە گرتى و وتى: "دەزانم تۆ سۆڧى نىيت، پىۋىستىش ناكات بىيىت بە سۆڧى. تەنھا بىبە بەھەۋادارى رۆمى، ئەمە ھەموو داۋايەكى مەنە لىتى دەكەم".

لئی پرسی: "مہبہ سنت چبیہ؟".

'ماوهیهک له مه و بهر پټت گوتم گوايا من له شه مسی ته ور یزی ده چم، ئایا له بیرته؟ وتت که من ته وت دینه وه یاد، به قعد ته وهی بیستم خوشحال بووم، چونکه من ناتوانم بېم به شه مس، له بهر ته وهی پېم وایه یه کجار له سه رووی منه وهیه، به لام تو ده توانیت بییت به رومیزم، به مهر جی به یتیت له نیو خوشه ویستی نوقم بییت و بگوړیت، ته مهش سره تا له میانه ی بوونی ته و ئینجا له میانه ی نادباری ته ودا به ده ست دت'.

ثِيْلًا وَتِي: "بِهْ لَام مِنْ شَاعِير نِيْم".

"رۆمیش شاعیر نه بوو، به لام بوو به شاعیر".

"ئەرى تو تېناگەيت؟ ئاخىر مەن لە كابانى مالېك زياتر نېم، بۇ خاترى خودا، دايكى سېن مەندالەم، ئىلا ھاواری کرد و هەناسە بەکی قوولە هەلکەشا.

“ئىمە ھەموومان ئەوەين كە ھەين،” عەزىز ورتەورتىكى كرد، “ھەرۋەھا ھەموومان بۆمان ھەيە بگۆرېن. ئەو ھەسەفەرىكە لىرەو ھە بۆ ئەوئ و دەتوانىت ئەم ھەسەفەرە بگەيت، بە مەرجى تەواو بویر بیت و تەواو بویر بم و لە كۆتايىدا بىكەو ھە بۆ قۇنبا دەرۆين، چونكە دەمھەوئ لەوئ بمرم.”

تَيْلًا وَتَي: "وَاهِلِي".

عزیز بق ساتيک تيتي رواني، ئينجا چاوه‌كاني داخست. ئه‌ميستا وه‌ک گه‌لايه‌کي وشک که به خيڙايي با بيبات، ده‌رپرينيکي نوڭ له ده‌موچاويدا زه‌ق بووه‌وه و له ريتمي ده‌نگيدا ره‌هه‌نديک ده‌رکه‌وت.

له سه‌رخو وتی: "ئایلا، ئه‌گینا بۆ ماله‌که‌ی خۆت بگه‌ڕێوه. بۆ لای مندا له‌ کانت و بۆ ماله‌که‌ی خۆت بگه‌ڕێوه. ئازیزم بڕیار ده‌ده. هه‌لبه‌زار دهنه‌ که‌ت هه‌ر چه‌یه‌ک بیت، من رێژ له‌ بڕیاره‌ که‌ت ده‌گرم."

سليمان سه رخوش

قونيا، ئادارى ۱۲۴۸

بادەي مەي و خوین و فرمیسک. لایدەکان وا دەزانن ئەوانەي مەي دەخۆنەووە کەسانیکي تەمەل و دەستبەتال و بیکارن، بەلام نازانن پوژانە خواردنەووەي مەي ماندوو بوونیکي زۆري گەرەکە. ئیمەومانان قورسايي دنيا مان لەسەر شانی خۆمان هەلگرتوو.

ماندوو بووم و سەرم خستە سەر مێزەکە و چاویکم گەرم کرد و خەونیکي ناخۆشم دی. لە خەونەکەدا گایەکی پەش و گەورەم بینی، مینا دۆزەخ هار و دین بووبوو، بە چەندین شەقامی نامۆدا راوهدووی دەنام. لە دەست گایەکە هەلدهاتم و بێ ئەوەي بزانی چ هەلەیهکم کردوو تا ئاوا بەربیتە گیانم و دوکانەکان تیکۆپیک بدات و هەموو شتیک بپلێشینیتەو، کە بوو بەوای توو پەیی هەموو فرۆشیاری بازارەکە. هەر پامدەکرد، ئینجا بەرەو کۆلانیك پیچم کردووە و بۆم دەرکەوت کە کۆلانیکی داخراوە، ئەو بۆم بەسەر هیلکەیهکی زەبەللا کەوتم کە قەوارەکی لە قەوارەي خانوویەک گەورەتر بوو. لەناکاو هیلکەکە تروکاو پەلەوهریکی زۆر بچووک و یەكجار ناشیرینی لێ هاتەدەرەووە. ژاوەژاویکی شەپانگیزانەي لێ بەرز دەبوووەو. کە هەولم دا لە کۆلانیەکە دەر بچم، بالەندە دایکانهکە لە حەوادا دەرکەوت. وەک ئەوەي من لە ناشیرینی بەچکەکەي بەرپرسیاریم، پووەو خوارەو تیی دەرپوانیم. کاتی لە حەواوە داکشا، دەنووکە تیژ و چرنۆکە تیژەکانی پوو لە من بوون و بەئاگاهاتمەو.

چاوم کردەووەو زانییم لەسەر مێزی نزیک پەنجەرەکە خەوم لیکەوتوو. لەگەڵ ئەوەي تانی دەمم لە تانی بزماري ژەنگن دەچوو، هەستم کرد زۆر

ئاتاجى خواردنه‌وى شتيك. يه‌كجار ماندووبووم و تواناي جووله‌م نه‌بوو، بۆيه سهرى قورسم له‌سهر ميژه‌كه خاوكرده‌وه و نوقمى نيو سربوونيك بووم و چيژم له‌و دهنگانه وهرده‌گرت كه له‌گه‌لياندا راهاتبووم. ئينجا دهنگه‌دهنگ و ده‌كه‌كه‌يك به‌رگويم كه‌وت كه چه‌شنى ويزه‌وي‌زى كووره‌هه‌نگ به‌رزونزم ده‌بووه‌وه. دهنگه‌كه لاي ئه‌و پياوانه‌وه ده‌هات كه له‌ده‌ورى ئه‌و ميژه‌ى ته‌نيشت ميژه‌كه‌ى من دانيشتبوون. هه‌رچه‌نده بۆ ساتيك به‌خه‌يالدا هات كه‌مى ئاو‌ربده‌مه‌وه تا بزانم ئه‌م پياوانه‌و كين، به‌لام دوايى گويم له‌و وشه شوومه‌ بوو، ئينجا جوولامه‌وه: تاوانى كوشتن.

سه‌ره‌تا خۆم له‌ قسه‌كانيان نه‌بان كرد و به‌ ورينه‌ى سه‌رخوشانم دانا، ئاخ‌ر بنياده‌م له‌ مه‌يخانه‌دا زۆر شت ده‌ژنه‌ويت و له‌گه‌ل پۆزگاردا فيرده‌بيت كه هه‌ر شتيك وترا به‌هه‌ندى وهرنه‌گريت، به‌لام پيتمى قسه‌كانيان بۆنى هه‌ره‌شه‌ى ليده‌هات، ئيدي له‌ توانامدا نه‌ما خۆمى لى نه‌بان بكه‌م، بۆيه گويم سووك كرد و به‌ وردى گويم هه‌لخست. كه بۆم ده‌ركه‌وت ئه‌وه‌ى ده‌يلين به‌راستيانه‌، مه‌لاشووم خاوبوووه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ى زۆر تووشى شوكى كردم، زانيم كه ئه‌و كه‌سه‌ى ده‌يانه‌وى بيكوژن، شه‌مسى ته‌وريزيه‌.

هه‌ر كه پويشتن، وازم له‌وه هيتا كه خۆم به‌ نوستوو پيشان بده‌م، ئيدي هه‌ستامه سه‌ره‌پ، 'خريستوس، خيرا وهره'، به‌ ترسه‌وه هاوارم كرد. 'ئه‌مجاره چى رووى داوه؟'، خريستوس به‌ده‌م قسه‌وه به‌ راكردن بۆ لام هات، 'ئه‌وه بۆ ئاوها خه‌مباريت؟'.

به‌لام نه‌متوانى شته‌كه به‌ كه‌س بلېم، ته‌نانه‌ت به‌ خريستوسيش. له‌په‌ر هه‌موان كه‌وتنه گومانه‌وه. ئه‌ى ئه‌گه‌ر خه‌لكيكى زۆرتر له‌م پيلانه‌ى بۆ شمس دانراوه به‌شدارين؟ بۆيه ده‌بوو بيده‌نگ بم و وريابم.

گوتم: 'هه‌يچ نيه‌! ته‌نها ئه‌وه‌يه كه برسيمه، تكايه شو‌ربام بۆ بيتنه و به‌ريكى زۆر سيري تيپكه، گه‌ره‌كه به‌ ئاگاوه بمه‌نمه‌وه'.

خريستوس به‌ سه‌رسوپمانه‌وه ته‌ماشاي كردم، به‌لام پرسياى ترى لى نه‌كردم، چونكه له‌گه‌ل سه‌رودلى ده‌مه‌ميدا راهاتبوو. دواى چه‌ند چركه‌يه‌ك په‌ر قاين فه‌خفوورى گوشتاوى ريخۆله‌ى بزنى بۆ هينام كه به‌هاراتى تيزى

تیکرابوو. به پهله خواردم و زمانمی سووتانده وه. دواى ئه وهى بايى ئه وه
هاتمه وه سه رخووم، به ره وه شه قامه که ته کانم دا تا شه مس ئاگادار بکه مه وه.

سه ره تا پروم کرده مالى پوومى و له وئ شه مسم نه بينى، ئينجا له
مزگه وته که منه يم کرد، ئينجا له سوخته خانه که و قاوه خانه که و نانه واخانه که
و گهرماوه که لئى گه پام... له هه موو کوکاكان و ژيرزه مينه کانى شه قامى
پيشه وه ره کان بوى گه پام، ته نانه ت له خيسوه تى پيره ژنه قهره جه کهى نيو
که لاوه کانيش منه يم کرد، به لکو ئى بو هه لکيشانى کاکيله يه کى ئيشاو بو ئه وئ
چووبيت تا له ئازارى ناخوشى پزگار بيت. له هه موو شوينىک بوى گه پام،
خوله ک دواى خوله ک پتر په ژاره ده بووم. خه ریک بوو ترسم لئ ده نيشت.
نه کا کارله کار ترزاييت؟ ئه ی ئه گهر کوشتييتيان؟

دواى چهند سه عاتى، ئيدى نه مده زانى له کوئ بوى بگه پریم، به خه مبارى
و شه که تيه وه بو مه يخانه که گه پامه وه، لئ وه ک ئه فسوونىک، بينيم به دوورى
چهند هه نگاوىک له به رده رگای مه يخانه که وه ستاوه.

"سلیمان سلاو. تو خه يالت مژووله"، شه مس به زه رده خه نه وه وای پتوتم.
"ئه ی خودايه! تو هيشتا له ژياندا ماويت"، هاوارم کرد و پامکرد تا
له ئاميزى بگرم.

که باوه شم له شه مس دا، ته ماشاى کردم و خوشحال دياربوو، ئينجا
وتى: "بىگومان من زيندووم! ئايا له به رچاوت وه ک شه به نگ ديارم؟".
زه رده م هاتى، به لام زور نا. سه رم زور زانى ده کرد و به خواردنه وهى
چهند قاپىک هتورم کرده وه تا خيرا سه رخوش بم و خه وم لئ بکه ویت.
"هاوپریم، چى بووه؟ ئايا هه موو شتى له شوينى خویدايه؟"، شه مس به
گومانه وه پرسى.

به زه حمه ت تفه که م بو قووت درايه وه. ئه ی ئه گهر باسى پيلانه کهى بو
بکه م و باوه رنه کات؟ ئه ی ئه گهر وای بوچوو که من به وای مه يه که وه
هه لده بزپکيتم؟ په نگه هه ر واش بوویم، ناتوانم له وه دلنایم.

پيم وت: "ئه وان ده يانه وئ بتکوژن. نازانم کين. نه متوانى ده موچاويان
بينم. ئاخه ر من خه وتبووم، به لام خه ونم نه ده بينى. مه به ستم ئه وه يه بلیم

خه ونم ده بینی، به لام نهک خه ونیکی ئاوها. زورم نه خواردبووه وه. به هر حال،
 چهند په رداختکم خواردبووه وه، به لام سهرخوش نه بووم.
 شه مس دهستی خسته سهرشانم و گوتی: "هاوړیم خوت هیور بکه وه.
 تیگه یستم."
 "به راستیته؟"

"به لږ. ئیستا بۆ مه یخانه که بکهړتوه و بۆ من نیگه ران مه به."
 "نا، نا! بۆ هیچ شوینن ناروم، ههروه ها توش"، به ناقایلییه و تم، "ئو
 که سانه ئوه ده که ن و به راستیانه. ده بی وریابیت، نابیت بۆ مالی پومی
 بکهړتیته وه، چونکه یه که م شوین له وی لیت ده که پین."
 شه مس بیده نگ بوو و گویی به ترسه که م نه دا.
 "درویش، گوی بگره، ماله که ی من هه رچهنده بچوکه، لی شتی زوری
 تیدایه. خو نه گه ر ئه و ت به لاوه گرینگ نه بیت، ئوه ده توانیت به ئاره زوی
 خوت له ماله که مدا بمیته وه."

"سو پاست ده که م که بۆ من په رۆشیت"، شه مس وره وریکی کرد، "به لام
 ئه وه ی خدا له چاره مانن نه نووسی بیت تووشمان نابیت، ئه مه ش پرسیایه کی
 دیکه یه: ئه م دنیا یه له سه ر میتودی ئالوگور دروست بووه، هه ر مرقطیک
 به رانبه ر هه ر گه ر یله یه کی ئه و چاکه یه ی که ده ی کات پاداشتی ده دریتی،
 به رانبه ر هه ر گه ر یله یه کی خراپه ش که ده ی کات سزاده درئ. له و پیلان و مه کر
 و ته لانه مه ترسه که که سانی تر ده یینه وه، له یادت بیت گه ر یه کیک ته له ی بۆ
 نایته وه، په نگه ئه وه ویستی خودا بیت. ئاخه ر ئه و خوی پلاندانه ری
 هه ر هه گه وره یه، چونکه به بی ئاگاداریی ئه و گه لای دره ختیک نابزویت. به
 ساده یی و به شیوه یه کی ته و او به روا به وه به یته. ئاخه ر هه ر شتی خودا بی کات
 به شیوه یه کی جوان ده ی کات."

شه مس که ئه مه ی وت، زه رده خه نه یه کی به پرومدا دا و دوعاخوازیی
 لیکردم. هه رچهنده ئاگادارم کردبووه وه، چاوم لیتی بوو به په له به کولانه
 قوراپویه کاندایه ره و مالی پومی پئی گرت به ر.

بکوژه که

قونیا، ئاداری ۱۲۴۸

بیمیشکینه! گیلینه! ئاخیر داوام لیکردن له گهلمدا نهیهن. بۆم پروونکردنهوه که من بهردهوام خۆم به تهنیا کاردهکه م و رقم له چاره‌ی ئه‌و به‌کرێگیراوانه‌یه که ده‌ست ده‌خه‌نه کاره‌کانمه‌وه، به‌لام پێیان داگرت، چونکه پێیان وا بوو که ده‌رویشه‌که هێزیکێ له راده‌به‌ده‌ری هه‌یه و ده‌بێ به‌ چاوی خۆیان به‌ مردوویی ببینن.

به‌ هه‌رحال، له‌ کۆتاییدا بۆ داواکه‌یان ملم دا، "به‌لام تا هه‌موو شتی کۆتایی دیت، لێم نزیک مه‌که‌ونه‌وه".

قایل بوون. ئێستا سێ پیاو هاتیوون. ئه‌و دوو پیاوه‌ی که پێشتر بینیبووم، پیاویکی تریشیان له‌ گه‌لدا بوو و ده‌رده‌که‌وت وه‌ک دوانه‌که‌ی تر لاویکی شله‌ژاویت، وه‌ک ئه‌وه‌ی من به‌راستی گوێ بده‌مه ئه‌وه‌ی بزانم که ئه‌وان کێن، هه‌موویان ده‌موچاوی خۆیان به‌ په‌ڕۆیه‌کی په‌ش هه‌لپێچابوو.

دوا‌ی نیه‌شه‌و، من له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالی رۆمی وه‌ستابووم. به‌سه‌ر دیواره‌ وشکه‌که‌ له‌ که‌که‌دا بۆ ناو حه‌وشه‌که‌ بازم دا و له‌ پشت بیریکه‌وه خۆم شارده‌وه، ئه‌وه‌بوو کرێگرته‌کان دله‌یان کردبوومه‌وه که شه‌مسی ته‌وریزی هه‌موو شه‌ویک پێش یان دوا‌ی ده‌ستتوێژه‌لگرتن ماوه‌یه‌ک له‌ حه‌وشه‌که به‌سه‌ر ده‌بات و راده‌مینیت. ئێتر هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر من بوو چاوه‌ڕێکردن بوو.

شه‌ویکی تۆف و زریان بوو، به‌چاو ئه‌م کاته‌ی ساله‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی نائاسایی دنیا ساردبوو. شمشیره‌که له‌ ناو له‌پمدا قورس و سارد بوو، له‌ ژێر په‌نجه‌کانمدا هه‌ستم به‌ دوو میرووه مه‌رجانییه‌که‌ی کرد که ده‌سکه

قورسه که یان پازاند بووه وه. خۆزگه ی ئه وه م خواست که خه نجه رینکی بچوو کم به کێلانه وه له گه ل خۆمدا هینابا.

خه رمانه یه کی شینی زه ردباو ده وری مانگی دابوو، له دوور گویم له لووره یه کی زۆری گیاندارانی شه و بوو، هه ناسه یه کی خۆشی بۆنی گول به سه رمدا هات که بایه که له نێو دره خته کانه وه ده یه یتنا. بۆنه که به شتیه یه کی سه یر وای لیکردم هه ست به شله ژان بکه م، پێش ئه وه ی بکه مه ئه م شوینه ش سه رودلم خۆش نه بوو، به لام ئیستا خراپتر بووم. که له وێ وه ستابووم و ئه و بۆنه خۆشه پری کردبووم، ویستیکی به هیز هانی دام ده ست له پیلانه که هه لبرگم و ده سه به جی ئه م شوینه ترسناکه جی به یێلم.

به لام ئه و به لینه ی دابووم لینی پاشگه ز نه بوومه وه. نه مزانی کات چهند تێپه ریوه، هه ستم ده کرد پیلوه کانم قورسن و به بێ ده ستی خۆم باویشکم ده دا. که توورپه یی بایه که تاوی سه ند، به وای شتیکه وه که نه مزانی چیه، ده رباره ی ئه و که سانه ی که کوشتبوومن خه یالم بیره وه ری ته لخ و پڕوو کینه ری زیندوو ده کرده وه. سه رم سوپما که ده ترسێم. ئاخه هه ر جارێ پابردووم ده هاته وه یاد، ده شله ژام. په نگه له بیرکردنه وه دا زۆر پۆچوو بم و دۆشداما بم، به لکو ناویه ناو ئالۆزیش ده بووم، به لام نه ده له رزیم.

بۆ به رزکردنه وه ی وره م، له سه ر پیتمی چهند سترانیک ده ستم به فیکه فیک کرد. که ئه وه ش دادی نه دام، چاو م برییه ده رگای پشته وه ی ماله که و به چپه وتم، ده ی شه مس، وام لئ مه که زۆر چاوه ری بکه م، ده ی بۆ چه وشه که وه ره ده ره وه.

نه ده نگیک، نه جووله یه ک، نه هیه چ شتیک.

له ناکاو باران تێی کرد، له و شوینه ی که لێی وه ستابووم، ده متوانی له سه ر دیواره لاره وه بووه که ی چه وشه که وه شت ببینم. زۆری نه برد بوو به شه سه تباران و له شه قامه کان لافاو هه ستا و تا سه ر ئیسقان ته ربوووم.

گوتم: نه فره تی خودای لئ بیت. نه فره ت! نه فره ت!

خه ریک بووم بیرم له وه ده کرده وه که ئه مشه و واز له پیلانه که به یێم. ئه وه بوو گویم له ده نگیک تیزبوو، بارانیش به سه ر سه ربانه کان و کۆلانه کاند هه ر ده باری. یه کێ له ناو چه وشه که بوو.

ئەو شەمسى تەوریزی بوو. فانوسیكى بە دەستەو بوو و بەرەو لای
من دەهات، لە دووری چەند ھەنگاویک لەولای ئەو بارستە خۆلەوہ کہ من لە
پشتەوہی خۆم ھەشاردابوو، وەستا.

”شەویکی لەبارە، وا نییە؟“، پرسیی.

نەتوانی شلەژانەکەم بەرزەوت بکەم و دەستم بە ھەناسەبرکێ کرد. ئایا
کەسی دیکە لەگەڵدا، یان لەبەرخۆوہ قسان دەکات؟ ئایا دەزانیت کہ من
لێرەم؟ تۆ بلنیت ھەستی پێکردبم؟ سەرم لە پرسیار جمەى دەهات.

بیرۆکەیکە دیکەم بە خەیاڵدا ھات، چۆن دەکرێ بەم پەشەبا و
شەستەبارانە فانوسەکە ھەر وا بە دايساوی بە دەستیوہە بمیئیتەوہ؟ ھەر کہ
ئەم پرسیارەم بە خەیاڵدا ھات تەزوویەکی سارد بە جەستەمدا ھات.

ئەو قسەوایسانەم ھاتتەوہ یاد کہ دەربارەى شەمس بلایووبوونەوہ.
دەلێن گوايا جادووی رەش دەکات، تەنانەت دەتوانیت ھەر کەسیک بکات بە
نێرەکەرێک و بزەرپیت، یان بیکات بە شەمشەمەکوێرەیک، ھەر وەھا
لەتوانايدا بە دەم خوێندنەوہى دوای چاوەزارەوہ دەزوویەک بە جلو بەرگی
ھەر کەسیکەوہ ببەستیت. ھەرچەندە بپروام بەم شتە توو پەھاتانە نەبوو و
ئێستاش نامەوێ بپروای پێ بکەم، کەچی وەستا بووم و چاوم لە فانوسەکەى
دەستی شەمس بوو کہ لەبەر ئەو شەستەبارانەدا گرەکەى پرتەپرتى بوو،
موچرکێکم پێدا ھات.

”چەند سالی لەمەبەر لە تەوریز مامۆستایەکم ھەبوو، شەمس بە دەم
قسەوہ فانوسەکەى لەسەر زەویيەکە دانا، ئیدی ئەوم نەدەبینی، فێرى کردم
کہ ھەموو شتی کاتی خۆى ھەيە. ئەمە بنەمایەکە لە بنەماکان.”

باسی کام بنەما دەکات؟ ئەم قسە ئالۆزە چییە؟ گەر پتویستە ھەر ئیستا
لە پشت ئەم بارستە خۆلەوہ دەرچەم، گەرەکە بپاریکی بەلەز بدەم، یان
چاوەرێ بکەم تا پشتم تیدەکات، بەلام ئەوہى ھەر نەکرد. ئەگەر زانیییتی من
لێرەم، ئیتر پتویست بە خۆشاردنەوہ ناکات، خۆ ئەگەر نەیشی زانیییت، ئەوہ
کاتی دەرەچەم دەبێ زات وەبەرخۆ بنێم.

پاشان وهك ئه وهى پتر شله ژايم، ته ماشاي سى پياوه كه م كرد كه له پشت
ديوارى حه وشه كه خويان مت كردبوو. بيگومان ده پرسن بوچى بو كوشتنى
دهرويشه كه ناجووليم.

ئينجا شه مس له سهر قسه كهى پويشت: "پيساي سىو حه وته مين ده لنت:
خودا كاگره وهيهكى ورده. به رادهيهك ورده كه پريزبه ندى و پيكخستنه كهى
له سهر زهويدا وا له هه موو شتيك ده كن كه له كاتى خويدا پرووبدات، ئيدى
نه خوله كييك پيش ده كه وييت و نه خوله كييك دوا ده كه وييت. سه عاته كه بو
هه موان به بى جياوازي يه كجار به وردى ده پوات. هه ر كه سيك كا تيكي بو
عه شق هه يه و كا تيكيش بو مردن."

له وساته دا تيگه يشتم كه له گه ل مندا قسه ده كات. ئاخىر ده يزاني كه من
ليزهم، ته نانه ت به رله وهى بو ناو حه وشه كه ده ريچيت، ئه وهى زانى بوو. دلم
خه ريكيبوو به توندى لىنى دى، هه ستم كرد كه هه وا له ده ورو به رمدا نه ما،
ئيدى خو حه شار دان دادى نه ده دام، هه ستم و له پشت بارسته خو لى چاله كه
ده رچووم. له پر بارانه كه وهك چون تىي كردبوو، لىنى كرده وه و بيده نكييه كى
لال بالى كيشا. پووبه پرووى يه كتر وه ستاين، بكوژ و قوربانى. سه ربارى
دوخه سه يره كه، هه موو شتى ئاسايى دياربوو، بگره هيمنيش بوو.

شمشيره كه م هه لكيشا و بويم دوا ده شاندا. ده رويش زور به خيرا يى خو ي
لى لادا، له و باوه رده نه بووم پياويكى وا ئه مه ي لى بوه شيته وه. له وه دابوو بو
جارى دووهم بو ي دوا ده شينمه وه، له پر له نيو تاريكييه كه وه جووله يه كى خيرا
پهيدا بوو و شهش پياو ده ركه وتن و به دار و پمه وه هيرشيان كرده سهر
دهرويش. دياربوو سى پياوه كه براده ركه كانى خويان هينابوو. شه په كه گهرم
بوو و هه موو پياوه كان كه وتن سهر زهوى. گلورده بوونه وه و هه لده ستانه وه
و دووباره ده كه وتن وه، ئيدى پم له دوا ي پم ده شكان و پارچه پارچه ده بوون.
وه ستم و به سه رسورمان و توو ريه يه وه ته ماشاي شه په كه م ده كرد.
ئاخر قهت پرووى نه دابوو كه بو تاوانيكي كوشتن راسپيردرا بيتم و ته نيا
ته ماشا كه ر بم. له بيچاوو پرووى سى لاوه كه ده هرى بووم، ته نانه ت ويستم
واز له ده رويشه كه بهيتم و به گز نه واندا بچم.

به لّام ئه وهندهی نه برد، یه کئی له پیاوه کان شیتانه دهستی به هاوارکردن کرد، "هۆو سه رچه قه ل، هاواره فریامان بکه وه! خه ریکه ده مانکوژیت".

وهک بروسکه، شمشیزه که م فری دا و خه نجه ره که ی" به رپشتینه که م هه لکیشا و به ره و پیتشه وه ته کانم دا. ئیدی به هه رچه وتمان ده رویتشه که مان به زه ویدا دا و به جووله یه کی خیرا له سه ر دلیم دا. هاواریکی گر له ده مییه وه ده رچوو. ئیدی له جووله که وت و هه ناسه ی له بهر برا.

لاشه که یمان هه لگرت که به شیوه یه کی سه یر سووک بوو، ئه وه بوو فریمان دایه نیو بیره که وه. هه موومان هه ناسه برکیمان بوو و خواخوای هه وای زیاترمان بوو. کشاینه دواوه و چاوه ریمان کرد تا شلپه ی لاشه که ی له ناو ئاوه که بیستین.

به لّام گویمان له شلپه ی که وتنه که ی نه بوو. "توبی دۆزه خ، ئه وه لیزه چی رووده دات؟!، یه کئی له پیاوه کان ئه مه ی وت، ئایا هیشتا نه که وتووه ته خواره وه؟".

"بیگومان که وتووه ته خواره وه، یه کئیکی تریان وه لامی دایه وه، "چۆن ناکه ویته خواره وه؟".

ترسیک له وان و له منیش نیشته.

"رهنگه له سنگیکی قه د دیواری بیره که گیربوو بیت"، سیتیهم پیاو وای وت و بوچوونیککی له گوین بوو.

ئیدی له چه ندوچوون و ده حکه هه ساندینییه وه و باوه رمان پپی کرد، هه رچه نده ده مانیشزانی له سه ر دیواری بیر سنگ نییه.

نازانم له وئ چه ندئ چاوه ریمان کرد، هه ریه که مان خۆی له نیگای ئه وئ تر لاده دا. له هه وشه که دا شنه یه کی فیتک هه لیکرد و هه ندئ گه لای زه ردباوی دارقه له متۆزه که به ده وروبهری پیماندا په رت بوون، به لّام له ئاسۆوه به یانیی شین و تاریک خه ریکبوو سوور هه لده که را. خۆ ئه گه ر ده رگای پشته وه ی

---

* هه ر له م به شه دا بکوژه که که پپی ده لین (سه رچه قه ل) له وکاته دا بۆ کوشتنی شه مسی ته وریزی له بۆسه دایه و شمشیری پپیه و ئاواته خواز بووه که خه نجه ریکی بچووکیشی پپی بوایه، که چی لیزه دا ده لیت: (خه نجه ره که ی بهر پشتینه که م هه لکیشا). هه ست ده که م غافلپوونیک دروست بووه، چونکه سه ره تا خه نجه ری پپی نییه و له کاتی کوشتنه کدا پپیه تی، بۆیه لیزه دا غافلپوونیک دروست بووه. (و. کوردی)

ماله که نه کرایه ته وه و پیاویک نه هاتایه ته دهره وه، پهنکه زورتر بماینايه ته وه.
دهسبه جی ناسیمه وه. ئه وه مه ولانایه.

“تو له کویتیت؟”، به دهنگیکی بارگاوی به په ژاره هاواری کرد، “شه مس،
ئهری تو لیرهیت؟”.

ههرئه وهنده ناوی هینا، هه رحه وتمان پشتمان تیی کرد. شهش پیاوه که
به سهر دیواری هه وشه که دا هه لگزان و له نیو تاریکی شه وه که دا ون بوون.
هه روا وه ستابووم و له خه نجه ره کهم ده که پام که له دوایدا دوزیمه وه و
قورپاوی بوو بوو. ده مزانی ده بی چرکه یه کیش لیره نه میتمه وه، به لام نه متوانی
هه زی ئاورپانه وه به رزه وت بکه م و بۆ دواوهم ئاورپنه ده مه وه، که ئاورپم
دایه وه، پۆمیم بینی به لاره لار به ره وه هه وشه که ده هات، ئینجا وهک ئه وهی
پیی و ترا بیت به ره وه چه پ رووه و بیره که به لاره لار پویشیت.

به ره وه پیشه وه نوشتایه وه و سهیری خواره وهی کرد و ئاوها ساتیک
وهستا تا بهر چاوی له نیمچه تاریکی ناو بیره که پروون ببیته وه. ئینجا
که پایه وه و چۆکی دادا و سینگى خۆی کوتا و هاواریکی ترسناکی کرد.
“کوشتیان! شه مسیان کوشت”.

به قه له مباریک به سهر دیواره که دا سه رکه وتم، خه نجه ره کهم جیهیشت که
به خوینی ده رویشه که خویناوی بوو بوو، به جوړی پامکرد، له وه پیش قهت
ئاوها پام نه کرد بوو.

ئىيلا

نۇرنامبىتون، ۱۲ى ئاينى ۲۰۰۸

بەيەنى زوو ئىيلا لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد. پۇژىك بوو ۋەك ھەموو پۇژەكانى تر. ئىيلا بەيەنى زوو لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد، چاوى لى بوو بۇ كار و يانەي يارىي تەنس و شەترەنج دەرۆيشتن، ئىنجا بەرەو ناندىنەكەي گەپايەو و كىتپى ئامادەكردنى خواردنى كردهو و بۇ ئەمىرۇ خواردنىكى ھەلبۇارد:

شۇرباي سىپىناخ بە قارچكى ھەنجراوھو.
گوپچكەماسى لەگەل پەشكە و مايۇنيز.
گوپچكەماسى برزاو لەگەل تەرخوون.
زەلاتە بە تووى كىويپەو.
شلەي كولهكە لەگەل برنج.
كوليزە بە كرىمى قانىلا.

دواینیوھپۇكەي بە تەواوى بۇ ئامادەكردنى ئەم خواردنە تەرخان كرد. كە كارەكەي تەواوكرد، باشتىن قايى فەخفوورىي دەرھىنا و خوانەكەي پىكخست و سەركۇشەكانى لوول كرد و گولەكانى لە شوپىنى خويان دانا، ئىنجا فەرنەكەي بۇ ماوھى چل خولەك نايەو، تا شلەي كولهكەكە بۇ سەمات حەوت بە گەرمى بىمىتتەو، ھەروھە چەند پارچە نانكى ئامادەكرد و گىراوھى تەماتە و بەھاراتى بە تىروتەسەلى بەسەر زەلاتەكەدا كرد، چونكە ئافى حەزى لىدەكرد. بە خەيالىدا ھات مۇمەكان دابگىرسىتت، لى

بۆچۈنەكەي گۆرى. پىي باش بوو خوانەكە وەك وئەيەكى بىگەرد و بىن هېچ
زىادە دەستكارىيەك وەك خۆى جىن بهيلىت.

ئىنجا ئەو جانتايەي ھەلگرت كە پىشتر ئامادەي كردبوو، ئاوها مالەكەي
جېھىشت. كە چووه دەرەوہ پىسايەك لە پىساكانى شەمسى لەبەر خۆيەوہ
گوتەوہ: هېچ درەنگ نىيە تا لە خۆت بېرسىت، ئايا من ئامادەم ژيانى ئىستام
بگۆرم؟ ئايا من ئامادەم لە ناوہوہ خۆم بگۆرم؟

تەننەت گەر تاقە رۆژىك لە ژياندا مايىت ھەر وەك دوئىيە و مايەي
شىنگىرانە. لە ھەر چرکەيەكدا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكى تازەدا گەرەكە نوئ
بىيەوہ و دووبارە نوئ بىيەوہ. لەوہ زياتر هېچ رېگەيەك نىيە بۆ ئەوہي
مروف لە ژيانىكى تازەدا لەدايەك بىيەوہ، ئەويش ئەوہيە كە پىش مردن
بمرىت.

عه لائەدين

قۇنيا، نىسانى ۱۲۴۸

بەسەر مردنى شەمسدا سى ھەفتە تىپەرى بوو، تا دەھات نەمدەزانى
چۇن لەگەل كەسانى تردا پەفتار بكم، ئىنجا زاتم وەبەر خۇم نا تا لەگەل
باوكمدا قسە بكم، كە بە تەنيا و وەك پەيكەرىكى بەردىن لە ژوورى
كتىبخانەكەدا لە شوینەكەى خۇى وشك دانىشتبوو و سىتېرىك بەسەر
دەموچاويدا بازرقەى دەدا.

لیم پرسى: "باوكە، ئايا دەتوانم قسەت لەگەلدا بكم؟"

وەك ئەوہى لە دەريای زىندەخەوندا بە مەلە بەرەو كەنار گەپايىتەوہ،
لەسەرخۇ و بە ئالۇزى تەماشای كردم و ورتهى لىوہ نەھات.
"باوكە، دەزانم تۆ پىت وايە كە من لە كوشتنى شەمسدا تىوہگلاوم، بەلام
پىگەم بدە با دلنیا بكمەوہ."

لەپەر باوكم پەنجەى بەرزكردوہ و قسەكەى پىن بريم و گوتى: "كۆرەكەم،
لە نيوان من و تۆدا وشە چكى كرد، بۆيە نامەھوئى ھىچ شتىكت لى بژنەوم، بۆ
وہلامى ئەوہش ھىچم پىن نىيە پىتى بلىم."

"تكات لىدەكەم وا مەلى. پىگەم بدە با بۆت پوون بكمەوہ، بە پارانەوہوہ
پىن وت و دەنگم دەلەرزى، "سویند بە خودا. من نەبووم. دەزانم كى ئەوہى
كرد، بەلام من نىم."

"كۆرەم، دووبارە قسەكەى پىن بريم و خەمى لى دەچۆراپەوہ، ئىنجا بە
ھىمىنيەكى ترسناكى كەسك كە لە كۆتايىدا پاستىيە تالەكە قەبوول بكات،
ئارامىيەكى لى دەركەوت، "تۆ دەلىيت كە ئەوہت نەكردوہ، كەچى پەلەى
خوین بە دامىنى كراسەكەتەوہىه."

بښدهنگ بووم و په کسه ر ته ماشای دامینى کراسه کهم کرد و لى
 وردبوومه وه. تو بلیت ته مه راست بیت؟ ئایا هیشتا خوینى ته و ئیواره یی
 پیوه ماوه؟ به وردى ته ماشای داوینى کراسه کهم کرد، ئینجا سه ر قولى
 کراسه کهم پشکنى، ئینجا ده سته کانم و نیتو که کانم. هه مووی پاک بوون. دواى
 نه وه ی دوو باره سه رم هه لېرى، چاوه کانم له گه ل چاوانى باوکمدا په کانگیر
 بوون، ئیدی تیگه یستم چى ته له یه کى بو ناومه ته وه.
 کاتى داوینى کراسه کهم ده پشکنى، ددانم به تاوانه کهمدا نابوو.

* * *

به لى، نه و ئیواره یه له مه یخانه که ده ستم له گه لیاندا تیکه ل کرد، نه وه من
 بووم به بکوژه کهم وت که شه مس هه موو شه ویک له حه وشه که داده نیشیت و
 راده میتیت. هر له و شه وده کاتى شه مس له بهر ریژنه ی بارانه که له گه ل
 بکوژه که ی قسه ی ده کرد، من په کیک بووم له و شه ش پیاوه ی که له بن
 دیوارى باخه که گوتمان بوى هه لڅستبوو. که بکوژه کریگرته که له
 جیبه جیکردنى نه وه ی له سه رى ریکه وتبووین، ده ستى به خاوه خاو کرد،
 بریارمان دا هیرش بکهینه سه رى، چونکه ئیدی نه ده کرا پاشه کشه بکهین. نه وه
 بوو ریگه ی حه وشه ی ماله که مانم پیشان دان، به لام هه موو شته که نه وه بوو
 من له وئ وه ستم و به شداری شه ره که یان نه بووم. پیپرس په لامارى دا و
 ئیرشاد و نه وانى دیکه یارمه تیيان دا، کاتیکش ترسیان لى نیش، سه رچه قه ل
 پاشماوه ی نه رکه که ی جیبه جى کرد.

له و ساته دا چه ندین جار له گه ل خومدا راويزم کرد و نه مده زانى کامه
 راستیه و کامه خه یاله. جار یان دوو جار دیمه نى شه مسم هیتایه بهرچاوم
 که له بن ده ستماندا هه لده پلکا، ئینجا هه لده هات تا له نئو تاریکه شه وه که دا خوى
 ون بکات. دیمه نه که به جورى روون بوو، هر نه وه تا باوه رم پیده کرد.

هه رچه نده خوى نه ماوه، به لام ده وسى له هه موو شوینى به ئاشکرا دیاره.
 نه وه تا سه ما و شیعر و موسیقا و هه موو نه و شتانه ی که پیم وا بوو
 به نه مانى نه و ده توینه وه، که چى هه ره موویان به مه حکه مى له زیانماندا

ماونته‌وه و باوكميش بوو به شاعير. شه‌مس راستی ده‌کرد، هه‌ركاتی يه‌كی
له دوو گۆزه‌كه شك، ئه‌وا گۆزه‌كه‌ی ديكه‌ش ده‌شكیت.

باوكم پیاویك بوو لیوانلی‌بو له خۆشه‌ویستی، له هه‌موو مه‌زه‌ب و
تایینه‌كان خه‌لكی له‌خۆ ده‌گرت. خۆ هه‌ر به‌رانبه‌ر موسلمانان دله‌رم نه‌بوو،
به‌لكو به‌رانبه‌ر کریستیانه‌كان و جووله‌كه‌كان و بگه‌ به‌رانبه‌ر بته‌رسته‌كانیش
هه‌ر وا بوو. دواى ئه‌وه‌ی شه‌مس هاته‌ نێو ژيانیه‌وه، بازنه‌ی خۆشه‌ویستی
لاى ئه‌و فراوانتر بووه‌وه و ئه‌و كه‌سانه‌یشی گرت‌وه‌ كه‌ سووك و ریسواترین
كه‌سانى نێو كۆمه‌ل بوون، له‌شفرۆشان و مه‌یخۆران و سوالكه‌ران، واته‌
خلته‌ی خله‌كان.

وام به‌ خه‌یالدا دیت كه‌ له‌گۆینه ئه‌و كه‌سانه‌یشی خۆش بوئ كه‌
شه‌مسیان كوشت، به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ ناشی خۆشی بوئ: ئه‌وه‌ كوڤه‌كه‌ی
خۆیه‌تى.

سولتان وهلهد

قونیا، ئیلوولی ۱۲۴۸

باوکم هرچی زیروزیوی ههیه بهسه ر تاوانبارهکاندا دابهشی دهکات،
دهرۆزهکه رهکان و سه رخۆشهکان و بى دایک و باوکهکان و دزهکان و.. لهو
شهوه شوومهوه ئیدی باوکم وهک جارن نهما. ههموو خه لکی دهلین که خه م
بالى به سه ردا کتشاوه. که یه کى لى ده پرسیت خه ریکى چیه، ئه ویش
چیرۆکی ئیمروئولقه یسی پاشای عه ره بى بۆ ده گێرپه وه، که پیاویکی
خۆشه و یست و ده وله مه ند و قۆز بووه، به لام پۆژیکیان کتوپر و به
شیوه یه کی چاوه پواننه کراو ده ستی له و ژیا نه نموونه ییه ی خۆی هه لگرت و
جلی ده رویشی پۆشی و ده ستی له هه موو سامانه که ی هه لگرت و له م
شوینه وه بۆ ئه و شوین ده ستی به گه پیده یی کرد.

له ده ستدانی خۆشه و یست ئه وه ت به سه ر دیتیت، باوکم وا ده لیت، ئاخه
تۆیه ک مینا پاشایه ک نه فسی خۆت بخه یته ژیر پپوه تا ببیته خۆل و خاشاک و
خۆت وهک ده رویشیک پیشان بده یه، به لام دواى ئه وه ی شه مس بۆ
هه تاهه تایه کۆچی کرد، منیش کۆچم کرد، ئیدی نه زانام و نه وتاریژ. من به
نرخى نه بووم . ئیره نه مانمه .. ئیره مانه وه مه .

چه ند پۆژی له مه وه بهر، بازرگانیکى قژسوور له ده رگای ماله که مانى دا،
دیابوو درۆزنترین که سى سه ر زه مین بوو. ئه وه بوو گوته گوايا سالانیک
له مه وه بهر له به غدا شه مسى ته وریزیى ناسیوه، ئینجا ده نگی نزم کرده وه تا
بوو به چیه یه کی پازناسا و سویندی خوارد که شه مسی دیوه و ته ندروستی
باشه، ههروه ها وتی له شوینیک دوور له چاری خه لک له ئه شره م له هندستان
نیشته جی بووه و چاوه پێی کاتیکى گونجاوه تا ده ربکه ویته وه.

که ئه‌وه‌ی وت هیچ نیشانه‌یه‌کی راستگویی به‌روخسارییه‌وه دیار نه‌بوو، به‌لام باوکم دهستی به‌ورپنه‌کرد و له‌پیاوه‌که‌ی پرسى به‌رانبه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ مه‌زنه‌چیی ده‌وئ. بازرگانه‌که‌ بئ هیچ شه‌رمکردنیک وتی گوايا که‌ من‌دال بووه‌ ویستوو‌یه‌تی ببینه‌ ده‌رویش، لی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژیان به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌ بردی، بۆیه‌ به‌لانی که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌ه‌وئ کراسیکی ئاودامانی پیاویکی ئاینیی به‌ناوبانگی وه‌ک پۆمیی ده‌ست بکه‌و‌یت. ئیدی پۆمی کراسه‌ ئاودامانه‌ مه‌خمه‌لییه‌که‌ی له‌ به‌ر خۆی دا‌که‌ند و پیشکه‌شی کرد.

“به‌لام باوکه‌، بۆچی کراسه‌ به‌نرخه‌که‌ی خۆت به‌و پیاوه‌ دا، که‌چی ده‌ترانی درۆده‌کات؟، که‌ پیاوه‌ک پۆیشته‌ ئه‌مه‌م لئی پرسى.

باوکم وتی: “پیت وایه‌ که‌ نرخى کراسه‌که‌ یه‌کسانه‌ به‌ نرخى درۆکه‌ی؟ به‌لام پۆله‌ی ئازیزم، ئه‌وه‌ بینه‌ به‌رچاوت، گه‌ر ئه‌و راست بکات که‌ شه‌مس هیشته‌ زیندووه‌، ئاماده‌بووم له‌پای ئه‌ودا ژيانى خۆمى پیشکه‌ش بکه‌م.”

پۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئىشلىرىنى يەكەم ۱۲۶۰

بە تىپەرىنى پۇزگار ئازار بۇ خەم دەگۈپىت و خەم دەپىتە بىدەنگى و بىدەنگىش دەگۈپىت و دەپىتە يەكەيەكى گەورە و فراوانى وەك ئۇقيانوسە تارىكەكان. ئەمىرۇ پىكەوتى شانزەھەمىن بىرەورەيى دىدارمە لەگەل شەمسدا لە بەردەم خانى بازىرگانانى شەكر. وام لىھاتووہ لەگەل نەفسى خۇمدا دەكەومە خەلۋەتەوہ كە پۇزبەپۇز قورستر دەپىت، لە دواھەمىن پۇزەكانى مانكى تىشلىنى يەكەمى ھەموو سالىكدا بۇ ماوہى چل پۇز لەگەلىدا خەلۋەت دەگرم و لە ھەر چل پىساكە ورد دەبمەوہ. ھەريەكى لە پىساكان بىر خۇم دەخەمەوہ و پىيدا دەچمەوہ، بەلام لە ھىچ لىۋارىكى دوورى ئاۋەزىدا جگە لە درەوشانەوہى شەمسى تەورىزى، ھىچ شىتىكى دىكە نىيە.

وات بە خەيالىدا دىت كە ئىدى لە تواناتدا نىيە لە ژياندا بەردەوام بىت، بە خەيالىدا دىت كە ئىدى پووناكى پۇخت كۇزاۋەتەوہ و ھەتاھەتايە لە تارىكىدا دەژىت، بەلام كاتى ئەم تارىكىيە ئەنگۈستەچاۋە قووت دەدات، كاتى چاۋەكانت بەسەر دىيادا دادەخەيت، لە دىلتا چاۋى سىيەم دەپشكۈيت. ئەوسا تىدەگەيت كە بىنىن لەگەل زانىبارى ناۋەوہ دژيەكە، ئاخىر لەتواناي ھىچ چاۋىكدا نىيە وەك چاۋى عەشق بە پوونى و بە تىزى بىيىت. لە دواى خەم وەرزىكى تر و دۇلىكى تر و تۆيەكى تر دىن. دەست بە بىنىنى ئەو خۇشەويستە دەكەيت كە مەھالە لە ھىچ شۈيىنك بىدۇزىتەوہ، لى لە ھەموو شۈيىنك دەيىيىت.

ئىدى لەو دىۋە ئاۋەدا دەيىيىت كە دەكەۋىتە ناو ئۇقيانوسەوہ، لە ھەلچوونى ئاۋى دەريا دەيىيىت كە دواى دەرەكتى مانگ پوودەدات، يان لە

شنه‌ی به‌یانی‌دا ده‌یی‌نیت که بۆنه بئگهرد و تازه‌که‌ی بلأوده‌کاته‌وه، له‌و هیما و شیوانه‌دا ده‌یی‌نیت که له‌سه‌ر لم دروست ده‌بن، له‌گهردیله‌ بچوکه‌کانی تاشه‌به‌ردیکدا ده‌یی‌نیت که له‌ژیر تیشکی رۆژدا ده‌ره‌وشینه‌وه، له‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیره‌خۆره‌یه‌کی تازه‌له‌دایکبوو، یان له‌یه‌کی له‌ده‌ماره‌ خوینبه‌ره‌کانتدا ده‌یی‌نیت. ئاخ‌ر چۆن ده‌کرئ بوت‌رئ که شه‌مس رۆیش‌تووه و نه‌ماوه، له‌کاتیکدا له‌هه‌موو شوینیک و له‌هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

له‌هه‌موو رۆژیک و هه‌موو خوله‌کیکدا له‌گه‌ل شه‌مس‌دام. سینگم ئه‌شکه‌وتیکه و شه‌مس له‌ناویدا به‌ئاسووده‌یی خۆی هه‌شارداوه. هه‌روه‌ک چۆن چیاکان له‌ناو خۆیاندا ده‌نگ‌دانه‌وه ده‌پاریزن، ده‌نگی شه‌مس‌یش له‌ناوه‌وه‌ی مندا پاریزراوه. ئه‌و زانا و وتاریژیه‌ی جاران له‌مندا نه‌مان، ته‌نانه‌ت بچووک‌ترین خالیش نه‌ماوه. ئیدی عه‌شق هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاره‌کانی رامالی و له‌بری ئه‌وه‌ لیوانلیوی کردم له‌شیر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یفیک نییه‌ تا ئه‌و گه‌شته‌ی ناوه‌وهم ده‌ربهرن، لی من بروام به‌په‌یفان هه‌یه و من برواداری په‌یفانم.

له‌رۆژه‌ سه‌خته‌کاندا دوو که‌س کۆمه‌کیان کرم: کورپه‌ نۆبه‌ره‌که‌م و کارسازه‌که‌م که ناوی سه‌لاحه‌دینه و زیرنگه‌ره. کاتی له‌دوکانه‌ بچوکه‌که‌ی کاری ده‌کرد و گویم لێده‌گرت، پارچه‌ زیری ده‌کو‌تایه‌وه و ده‌یگه‌یانده‌ پله‌ی به‌رکه‌مالی، له‌دوا‌پرۆقه‌ی سه‌مای ده‌رویشه‌کاندا نایاب‌ترین سرووشی پی به‌خشیم، چونکه‌ ئه‌و پیتمه‌ی که له‌دوکانه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه هه‌لده‌قولا له‌لێدانی دلی گه‌ردوون ده‌چوو، ئه‌و پیتمه‌ خوداییه‌ی که شه‌مس باسی ده‌کرد و زۆر بایه‌خم پنی ده‌دا.

دوای ماوه‌یه‌ک، کورپه‌ گه‌وره‌که‌م فاته‌می کچی سه‌لاحه‌دینی خواست، که له‌زیره‌کی و زانیاری و دۆستایه‌تیا کیمیای بیرده‌خسته‌وه. فیری خویندنه‌وه‌ی قورئانم کرد، ئه‌وه‌نده‌ له‌لام ئازیز بوو به‌چاوی راسته‌ی خۆم داده‌نا و هه‌دییه‌ی خوشکیشی به‌چاوی چه‌په‌م، ئه‌مه‌ش کیمیای زیده‌به‌ه‌دارم سه‌لمانده‌بوو: که کچان گه‌ر باشت‌ر نه‌بن مینا کورپان ده‌بنه‌ فه‌قی سه‌نگین، بۆ ئافره‌تان ده‌ستم به‌پیکه‌ستنی سه‌مای سۆفییانه‌ کرد و ئامۆزگاریی خوشکه‌ سۆفیه‌کانم ده‌کرد له‌په‌یره‌وکردنیدا به‌رده‌وام بن.

پیش چوار سال دەستم بە دانانی (مەسنەوی) کرد. ئەوەبوو لە بەرەبیانی پوژیکدا لە هیچەوہ دیری یەکەمی بە خەیاڵدا هات. لە کاتیکیدا چاوم بریبووہ پووناکی خۆر کہ تاریکی لەتەت دەکرد. ئیدی لەوساوە چامەکان لە نێوان لێوہەکانمەوہ لەخۆرا هەلەدەقولان. نەم دەنوسینەوہ، سەلاحەدین ھەر زوو ئەرکی نووسینەوہی ئەو چامانە ی گرتە ئەستۆی خۆی و کۆرەکەم ھەموویانی کۆپی دەکرد. لەسایە ی ئەوہوہ ئەم چامانە زیان، چونکہ ئەمڕۆ گەر داوام لێ بکرایە ھەر چامە یەکیانم بێر بیتەوہ، نەمدەتوانی بیری خۆمیان بیتەوہ. ئیدی پەیفەکان بە پەخشان یان بە شیعەر بوونایە، بە پۆل بەسەرمدا کەپروکەیان دەکرد، ئینجا وەک بالندە ی کۆچەری بە ھەمان ئەو خیراییە ی کہ بۆم دەھاتن، ئاواش جێیان دەھێشتم. من لەو بەرەبەستە ئاوە پتر نەیم کہ لە پێگە ی پەوتی بەرەو ناوچە ھەرگەر مەکان ئاوەکە پادەگریت و پشوویەک دەدات.

کاتی دەستم بە چامە یەک دەکرد، پیشتر نەمدەزانی چی دەلیم، پلانی ئەوہشم دانەدەنا ئایا چامەکە درێژ دەبیت یان کورت. کہ چامەکە تەواودەبوو، جاریکی دی ھێمنی بالی بەسەرمدا دەکیشا و ئیدی لەگەل بیتەنگیدا دەژیام. وشە ی بیتەنگ، یان (خامۆش)، یەکی لەو دوو واژوہ بوون کہ لەسەر غەزەلەکانم واژۆم دەکردن، بەلام واژۆی دووہم ناوی شەمسی تەووریزی بوو.

دنیا بە خیراییەک دەبزویت و دەگۆریت، ئیمە ی بنیادەم ناتوانین دەسەلاتمان بەسەریدا ھەبیت، یان لێی تیبگەین. ئەوەبوو سالی ۱۲۵۸ مەغولەکان بەغدا یان داگیرکرد. ئیدی ئەو شارە ی شانازی بە خۆپاگری و ئازایەتی و جوانی و نایابی خۆیەوہ دەکرد، تووشی تیکشکان بوو. ھەر لەو سالەدا سەلاحەدین مرد و من و دەرویشەکانم ئاھەنگیکی مەزمان بۆ گێرا، بە دەفلێدان و دووزەلژەنێنەوہ بە شەقامەکاندا گەراين و بە خوشییەوہ سەمامان دەکرد و گۆرانیمان دەچری تا پیشانی بەدەین کہ پیاوچاکان ئاوا دەنێژین.

سالی ۱۲۶۰ مەغولەکان بەدەستی مەمالیکە میسرێەکان تیکشکان و سەرکەوتوانی دوینی بوون بە تیکشکاوی ئەمڕۆ، ئیدی ھەموو

سەرکەوتوویەک پێی وایە کە هەتا هەتایە هەر سەرکەوتوو دەبێت و هەموو تێکشکاویکش پێی وایە کە هەتا هەتایە هەر تێکشکاو دەبێت، بەلام هەردووکیان لەبەر هەمان هۆ هەلەن: هەموو شتێک دەگۆرێت تەنها خودا ناگۆرێت.

دوای مردنی سەلاحەدین، حوسامەدین یارمەتی دەدام، ئەو مریدە ی بەخێزایی و لەسەر پێچکە ی پۆحی پێگەیش، کە هەموان لە تۆمارکردنی شیعرەکاندا بە حوسام چەلەبی ناویان دەبرد، ئەو بوو کە هەموو کتیی (مەسنەوی)م بۆ خوێندەوێ. خاکەرا و بەخشندە بوو، گەر پرسیاری لێ بکرایە کە ئەو کێیە یان چ کارەیه، بەبێ دوودلی وەلامی دەدایەو: "من مریدیکم لە مریدەخاکەراکانی شەمسێ تەوریزی. من تەنها ئەمەم".

ورده و رده تەمەنی مەرۆف دەگاتە چل، ئینجا پەنج، ئینجا شەست سالی، لەگەڵ تێپەرپوونی هەر دەیه یە کدا، وا دەردەکەوێت کە زیاتر کامل بوو و گەرەکە لە پەوتەکە بەردەوام بێت. هەرچەندە خالێکی دیاریکراو نییە کە بتوانیت پێی بگەیت. گەردوون بە جێگیری و بەردەوامی دەسوورپێتەو، هەروەها زەوی و مانگیش بە هەمان جۆر، وەلێ ئەوێ وای لێدەکات کە بجوولێت، ئەو نەیتییە کە لە ناوێ وەلێ ئێمە ی بنیادەمدایە. بەم تێگەشتنەو ئێمە ی دەرویش بە شتێزای خۆمان لەمیانە ی خۆشەویستی و خەمەو سەمادەکەین، جا با کە سیش تێنەگات کە ئێمە چی دەکەین. لە گەر مە ی کێشەکاندا یان لە ناوجەرگە ی جەنگدا بە تەنیا و پێکەو، بە هێواشی و خێرایەو، وەک هەلقولینی ئاو بە خۆشی و شادییەو بەسەر برینەکانمان و خەمەکانماندا سەمادەکەین، بەسەر خۆنماندا سەمادەکەین. هەموو ئەو شتانە ی لە گەردووندا هەن و هەموو ئەوێ تێدایە، گونجانیکی تەواو و هاوسەنگییەکی ورد هەیە. خالەکان بەردەوام دەگۆرێن و یەکیکیان جێگە ی ئەوێ تر دەگرتەو، بەلام باز نەکە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، ئەمەش پێسای سیوتنەمێن: لەگەڵ ئەوێ پاژەکان دەگۆرێن، لێ گشتە کە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، چونکە کاتی دزیک ئەم دنیایە جێدەهێلێت، دزیکێ تازە لەدایک دەبێت، کاتی کە سێکی ئابروومەند دەمرێت، کە سێکی ئابروومەندی

دیکه جیی ده‌گریته‌وه. به‌م ئاوه‌ایه هیچ شتیک به‌بی گوران نامینیتته‌وه، به‌لکو
ته‌ن‌ها شتیک هه‌یه قه‌ت نا‌گوریت.

ئایینه‌که‌مان ئایینی عه‌شقه، تیک‌پ‌رای مرو‌ف به‌ زنجیره دل‌تیک پیکه‌وه
به‌ستراون. نه‌گه‌ر حه‌لقه‌یه‌کی لی ترازا، حه‌لقه‌یه‌کی دیکه له شوینتیک دیکه
جیکه‌ی ده‌گریته‌وه، له‌گه‌ل مه‌رگی هه‌ر شه‌مسی ته‌وریزیه‌کدا، شه‌مسیکی نوی
له سه‌رده‌میک جیا و به‌ ناوینکی جیاوه ده‌رده‌که‌ویت.

ناوه‌کان ده‌گورین، دین و ده‌پون، به‌لام گه‌وه‌ر وه‌ک خوی ده‌مینیتته‌وه.

ئىيلا

قۇنيا، ۷ ئىيىلۋىلى ۲۰۰۹

بە تەنىشت جىخەۋەكە يەۋە لەسەر كورسىيەكى نايلىن ئىيلا ئوستىۋو. كاتى لەناكاۋ چاۋەكانى كوردەۋە دەنگىكى چاۋەرواننە كراۋى ژنەۋت. يەككىك وشەكەلىكى لە تارىكىدا دەۋت پىشتەر لە تارىكىدا نەيىستىۋو، ئىنجا زانىي كە ئەۋە دەنگى بانگە ۋ لە دەرەۋە دىت ۋ بۆ نوۋىژى بەيىنى بانگى خەلك دەكات. خەرىك بوو پۇژىكى نوۋ دەست پىيكات، ۋەلى ھەستىكى واش دايگرت كە كۇتايى شتىكە.

لە ھەر كەسىك بېرسىت كە بۆ يەكەم جار گوىى لە دەنگى بانگ بوۋىت كە داۋاى نوۋىژى بەيىنى دەكات، ھەر ھەمان شت پىندەلىت: ئاى لە ۋەستە ئالۋز ۋ دەۋلەمەند ۋ جوانە، ھاۋكات ھەستىكى سەيرت لا دروست دەيىت كە لە ترسەۋە نىكە. ئەۋە تەۋاۋ ۋەك عەشقە.

لە كېيى شەۋەكەدا، ئىيلا بەۋ دەنگە ۋەئاگاھات. لەۋ تارىكىيەدا چەند جارى چاۋەكانى ھەلگۇفى تا تۈننى ھەست بەۋ دەنگە نىزىنە يە بكات كە لە پەنجەرە كراۋەكانەۋە ژورەكەى پېر كەرد. خولەكىكى تەۋاۋى خاياند تا بىرى ھاتەۋە كە ئەۋ لە ماساشۋستس نىيە، ئىرەش ئەۋ مالا فراۋانە نىيە كە لەكەل شوۋەكەى ۋ سى منداۋەكەيدا تىيدا دەژى. ھەموۋ ئەۋانە ھى پۇژگارىكى تر بوون - پۇژگارىكى دوۋر ۋ زۆر ئالۋز، تا ئەۋ رادەيەى ھەستى كەرد كە لەنىۋ يەككى لە چىرۋەكانى جۇكاندا دەژى كە لە رابردۋى خۇى ناچىت.

نەخىر، ئەۋ لە ماساشۋستس نىيە، بەلكو لە شوۋىنكى تىرى شوۋىنەكانى دىنبايە، لە نەخۇشخانەيەكە لە شارى قۇنيا لە توركيا، ئەۋ پىاۋەش كە ئىستا گوىى لىي بوۋ بە نەفەسىكى رىك ۋ قوۋل، بە دەنگىكى نزم ۋ ناسك بانگى

به یانی دده، میړده که ی خوی نییه که بیست سال له مه و بهر شووی پی کردووه، به لکو دۆسته که یه تی که له پینا ویدا له پوژیکي خوره تاوی هاوینی پابردو وازی له میړده که ی خوی هیتا.

“تایا له پینا و پیاویتی بی بانه پوژ ده ست له میړده که ت هله ده گریت؟”، هاوړیکانی و دراوسیکانی به رده وام ئه پرسسیاره یان لیده کرد، ئه ی منداله کانت؟ تو پیت وایه لیت خوش ده بن؟.

ئیل و تیکه یشتبوو که له گوشه نیگای کومه له وه گه ر ئافره تیک له پینا و پیاویتی تر دا شتیکی له وه خراپتر ه بیئت وازه یانه له میړده که ی خوی و له پای ئیستایا واز له بانه پوژ بهیئت.

گلوی سهر میزه که ی هله کرد و دیکه تی تیشکه عه نه بریه هیمنه که ی دا و وهک ئه وه ی بیه وی دلیا بیت که له و چند سعاته که مه ی خوی لیکه وتبوو هیچ شتی نه گوراوه. هه رچنده له ژیانیدا زور نه خوشخانه ی نه دی بوو، به لام له ژیانیدا ئه وه بچو وکترین ژووری نه خوشخانه بوو که بینیبووی. قهره ویله که پو و بهریکی ژوری ژووره که ی دا گیر کردبوو، ئیدی هه موو شته کانی تر به گویره ی شوینی قهره ویله که دانرا بوون، دۆلابیتی دار، میژیکی چوار گوشه ی بچووک، کورسییه کی زیاد، گولدانیکی به تال، سینیه ک که جورها حبه ی پهنک جیاوازی تیدا بوو، به تهنیشتییه وه کتیبی (من و پومی) بوو، که عزیز له سهره تای ئه م که شته وه ده یخوینده وه.

حه وت پوژ بوو که یشتبوونه قونیا، سهره تا وهک هه موو ئه و که شتیارانه ی که سهردانی شاره که ده کن، چند پوژیکیان به سهردانی - شوینه واره کان و مؤزه خانه کان و ئه و شوینه انه ی شوینه واریان تیدایه - به سهربرد و خواردنی خومالییان خوارد و هه ر شتیکی نوینان به رچاو که وتبا وینه یان ده گرت، جا شته که ئاسایی بوايه یان تووپره ات. هه موو شتی به پیکی ده رۆیشت، تا دوینی که له یه کی له چیشته خانه کان فراوینیان ده خوارد، عه زیز به لادا هات و که وته سهر زه وی، ئه وه بوو بۆ نزیکترین نه خوشخانه بردرا. ئیدی له وساو به تهنیشت قهره ویله که یه وه چاره پری ده کات و نازانیت چی پرووده ات. سهری کرد ئه مه پیچه وانه ی ئاواته که یه تی و له هه مان کاتا

به بیدهنگی له گهل خودادا به شه پ دیت، چونکه زوو ئه و دۆسته ی لځ سنده وه
که له کاتیکې درهنگی ژيانیدا پټی به خشی بوو.

“نازیم، ئایا تۆ نوستوویت؟” ئیلا لینی پرسى. خو نهیده ویست بینزاری
بکات، به لام دهیه ویست به ئاگا بیت.

جگه له گافۆکه یه کی رهوته نی و هینمی ریتمی هه ناسه ی، که بریتی بوو له
زنجیره یه ک ریتمی ونبوو، هیچی تری نه بیست.

“ئایا تۆ به ئاگایت؟” به چه پرسى، ئینجا دهنگی هه لبرى، ده ی ئیستا
بیدار به ره وه.

عه زیز به هیواشی وتی: “چی بووه، ئه وه نه نوستوویت؟”

“نوێژی به یانی...”، وهک ئه وه ی ئه مه هه موو شتیک شی بکاته وه، ئیلا وای
وت و وهستا: تیکچوونی بارى ته ندروستی، زیده ترسی له وه ی که له ده ستی
بدات، ئه و گه مژه ییه له راده به ده ره ی که عه شق له خو ی ده گریت – هه موو
شتیک ئه م سى په یقه ده پیچیته وه.

عه زیز خو ی راستکرده وه و دانیش، بى ئه وه ی چاوه سه وه زه کانی
به پروو کینیت، له بهر تیشکی گلۆپه که به سه رچه فی سپی ده وره درابوو، به
شیوه یه کی خه مین ده موچاوه جوانه که ی زه رد هه لگه رابوو، به لام شتیکى
به هیزیشی تیدا بوو که بریتی بوو له نه مری.

“نوێژی به یانی تاییه ته ندی خو ی هه یه، وه ورێکی کرد و وتی، ئایا
ده زانیت له نیو هه ر پینچ نوێژه که دا که هه موو پوژى له سه ر موسلمانان بووه
به ئه رک، ده وترى نوێژی به یانی پیروژتره، به لام له هه موویکل زیاتر بو
تاقیکر نه وه یه.”

“بۆچی وایه؟”

“پیم وایه له بهر ئه وه یه که له خه ونه کانمان بیدارمان ده کاته وه، ئیمه ش
حه زمان له وه نییه، به لکو پیمان خو شه هه ر بنوین، بۆیه له بانگی به یانیدا
رسته یه ک هه یه که له بانگی نوێژه کانی تر دا نییه که ئه مه یه: نوێژکردن له
نوستن باشتره.”

ئیلا به خو ی وت، به لام ره نگه نوستن بو هه ردوو کمان باشت بووینت.
ئای چه ند حه زم ده کرد پیکه وه بنوین. تامه زرۆی خو یکی هیمن و ئاسان بوو

که له ئەفسوونی خەوی جوانیکی نوستوو کهمتر نه‌بێت، خەوێکی هێمنی سەد
ساله تا تاوی ئەم ئازاره سووک بکات.

دوای کهمێک بانگه‌که ته‌واو بوو و ده‌نگدانه‌وه‌که‌ی مینا شه‌پۆل
دوورکه‌وته‌وه. که دوا‌ده‌نگ ته‌وايه‌وه، به‌ شتیویه‌کی سه‌یر دنیا کپ بوو، به‌لام
تاقه‌ته‌پرووکتین بوو. سالتیک به‌سه‌ر به‌یه‌که‌گه‌یشتنه‌که‌یاندا پابردبوو، سالتیک له
عه‌شق و وشیاربوونه‌وه. زۆربه‌ی ئەو کاتانه ته‌ندروستی باشی عه‌زیز
یارمه‌تیدەر بوو تا له‌گه‌ل ئیلادا درێژه به‌ سه‌فه‌ره‌که‌ بدات، به‌لام له‌ دوو
هه‌فته‌ی پابردوودا، ته‌ندروستی تا ده‌هات تیکده‌چوو.

که دووباره‌ نوسته‌وه، ئیلا چاوی به‌سه‌ریه‌وه‌ بوو. ده‌موچاوی هێمن و
ئازیز بوو. ئاوه‌زی لیوانلیو بوو له‌ غایله، به‌ قوولی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و له
ژووره‌که‌ ده‌رچوو. به‌ پاره‌وه‌کاندا پو‌یشت که دیواره‌کانی به‌ ره‌نگی سه‌وزی
سێبه‌رئاسا بۆیه‌ کرابوون، سه‌ری له‌ چه‌ند به‌شیک دا که نه‌خۆشی ژن و
پیاری به‌سالداچوو و گه‌نجیان تیدا بوو، هه‌ندیکیان له‌ چاکبوونه‌وه‌دا بوون و
هه‌ندیکی دیکه‌یان نه‌خۆشی پرزه‌ی لی ب‌ری بوون. هه‌ولی دا گو‌ی به
ته‌ماشاکردنی که‌سانی خۆتیته‌لقورتینه‌ر نه‌دات، به‌لام قره‌ زه‌رده‌که‌ی و چاوه
شینه‌کانی به‌ ئاشکرا لایه‌بی ئه‌وه‌یان ده‌رده‌خست، ئیدی هه‌ستی نه‌کرد که له
شو‌تینکی نه‌گونجاوه، چونکه ئیلا ئه‌وه‌نده‌ گه‌شت و سه‌فه‌ری نه‌کردبوو.

دوای چه‌ند چرکه‌یه‌ک بینی وا له‌ نزیک هه‌وزیک له‌ناو باخچه‌ بچووک و
قنجه‌که‌ی نه‌خۆشخانه‌که‌ دانیشتوه. له‌ ناوه‌پاستی هه‌وزه‌که‌دا په‌یکه‌ری
فریشه‌یه‌کی بچووک قیت کرابووه‌وه و له‌ بنی هه‌وزه‌که‌ش چه‌ند پارچه
دراوینکی زیو ده‌ره‌وشانه‌وه و هه‌ریه‌که‌یان پازی که‌سینکی هه‌لگرتبوو. له
گیرفانه‌کانی ده‌ستی گیرا و له‌ پارچه‌ دراوینکی کانتزا گه‌را، به‌لام جگه‌ له‌ چه‌ند
پارچه‌ کاغه‌زیک که هه‌ندێ وشه‌ و هه‌ندێ هیلێ خوار و خێچی له‌سه‌ر بوو،
هیچ شتینکی تری نه‌دۆزییه‌وه، هه‌رئه‌وه‌نده‌ چاوه‌کانی که‌وته‌ سه‌ر باخچه‌که،
هه‌ندێ ورده‌ به‌ردی ره‌ش و ده‌ره‌وشاوه‌ی بینی. دانه‌یه‌کی هه‌لگرت و
چاوه‌کانی نوقاند و فریای دایه‌ نیو هه‌وزه‌که‌وه، له‌ نیوان لیوه‌کانیه‌وه
ورته‌ورتیکی نیازمه‌ندانه‌ی کرد و ده‌یزانی نایه‌ته‌ دی. به‌رده‌که‌ به‌ر دیواری

حه وزه كه كهوت و هه لبه زايه وه، ئينجا كهوته ئاميزى فريشته له بهرد دروستكراوه كه وه.

ئىلا به خوى گوت، گهر عهزىز لىره بوايه، نيشانه يه كى تيدا ده بينى.
دواى نزيكه ي نيو سه عات گه پايه وه، له ژووره كه دا پزى شكىك و كچه
په رستارىكى گه نجى بينى كه كاپىكى له سهر بوو، به سه رچه فى قه ره وي لكه
ده موچاوى عهزىز دا پو شرا بوو.
مرد.

* * *

عهزىز وهك شوينكه وتوو يه كى رۆمىي خوشه ويستى، له قونيا نيژرا.
ئىلا هه موو ئاماده كارىيه كى كرد و هه ولى دا هه موو ورده كارىيه كان
جى به جى بكات، به لام بپوايشى به وه هه بوو كه ئه و شتانه ي ناتوانىت بيانكات،
خودا يار مه تى دعات. سه ره تا پارچه يه ك زه وى له ژىر دره ختىكى مانولايى
گه وه له گورستانىكى كوئى موسلمانان ئاماده كرد، ئينجا دوو ژه نيارى
سوڤىي په يدا كرد و قايل بوون كه له ماوه ي رۆپره سى ناستنه كه دا ناى
بژهن، هه روه ها نامه ي ئه ليكترونى بو هه موو شوينىك بو هاوپتيانى عهزىز
نارد و داواى لى كردن تا له ناستنه كه يدا ئاماده بن. زور شادمان بوو، چونكه
ژماره يه كى زورىان له شوپتيانى دووره وه هاتن، له كىپ تاون، له سان
پترسبورگ وه، له مورشيد ئاباده وه، له ساوباو لووه. له نيوياندا وىته گرانى وهك
خوى و زانايان و رۆژنامه نووسان و نووسهران و سه ماكران و په يكه رتاش
و پىاوانى كارگوزار و جوتيار و كابانى مالىيان تىدا بوو، هه روه ها ئه و
مندالانه ش كه عهزىز هه ليگرتبوونه وه.

رۆپره سى ناستنه كه به گهرموگورپى به رۆپه چوو و خه لكانى سهر به
هه موو بىروباوه رپه كان ئاماده ي بوون و وهك خوى ده ويست بو مردنه كه ي
ئاههنگيان گىرا، مندالان به شادمانىيه وه وازىيان كرد و شاعىرىكى مه كسىكى
(نانى مردووان)ى دابه ش كرد. يه كى له براده ره دىرينه كانى عهزىز كه
كه سىكى ئوسكوته ندى بوو، ته له گولى درىژى به سهر هه مواندا په خش كرد و

بەسەر ھەمواندا بلابوونەو، ھەر تەلەگولیک لە ڕەنگیک و گەواھیدەری ئەو
 بوون کە مردن شتیکی دەبێت مەوێ لێ نەترسیت. یەکێ لە دانیشتوانی قونیا،
 کە پیرەمێردیکی موسڵمانی پشتچەماوە بوو، بە زەرەدەخەنە و دووچاوی
 تیزەو دیکەتی دیمەنەکی دەدا، وتی لە مێژووی قونیا دا پێوپرەسمی ناستنی
 مەولانای پیش چەند سەدەیکە لێ بترازی، پێوپرەسمی ناستنی وەک ئەمە
 بەپێوە نەچوو.

دوای دوو ڕۆژ لە پێوپرەسمی ناستنەکە، دواي ئەوێ لە کۆتاییدا ئیلا
 گەراپەو سەر تەنھاییەکی خۆی، بە ھەموو شارەکا دا دەستی بە سووڕانەو
 کرد، دیکەتی ئەو خیزانانە دەدا کە بە لایدا تێدەپەڕین، سەیری بازەرگەکانی
 دەکرد کە لەناو دوکانەکانیان بوون، سەیری ئەو فرۆشیارە دەستگیرانە
 دەکرد کە زۆریان لێدەکرد تا شتیکیان لێ بکڕیت. خەلکە تەماشای ئەم
 ئافرەتە ئەمریکاییەیان دەکرد کە بە دوو چاوی گریانای و ئاوساوەو
 بەناویاندا تێدەپەری. لێرە تەواو نامۆبوو، بگرە لە ھەموو شوێنیک نامۆبوو.

ئیلا بەرەو ھۆتیل گەراپەو، پیش ئەوێ پارەێ ئوتیلەکا بدات و بەرەو
 فرۆکەخانە بڕوات، چاکەتەکی داکەند و بلووزیکی ڕەنگ قوخی خوری
 ئەنقەرەێ لە بەر کرد. بە خۆی گوت بۆ ئافرەتیک ھەولبەدات ئاوا نەبیت، ئەمە
 ڕەنگیکی سەلارنە و ناسکە، ئینجا پەییوەندی بە جانیتهو کرد، ئاخەر کە ئەو
 بڕیاری دا دواي ئارەزووی دلی بکەوێت، لەنیو ھەرسێ منداڵەکیداتەنھا
 جانیته پستی گرت، ئۆرلی و ئافی سووربوون لەسەر ئەوێ کە قسە لەگەل
 دایکیاندا نەکەن.

“دایکە! چۆنیت؟، جانیته بە دەنگە گەموگۆرەکی لێ پرسی.

ئیلا زەرەدەخەنەێ ھاتی و وەک ئەوێ کچەکی بەرانبەری وەستابیت،
 خۆی بەرەو پیش لارکردەو، ئینجا بە دەنگیک ھەر ئەو تە دەبیسترا وتی،
 “عەزیز مرد.”

“واي دایکە! تەمەنی درێژ بۆ تۆ بمیئیتەو.”

کاتی بیریان کردهوه که دواى ئه وه چى بلین، چەند ساتن خامۆشى بالی کیشا. یه کهم جار جانیت بیدهنگیه که ی شله قاند و وتی: 'دایکه، ئایا ئیستا به رهو مال ده که پیتته وه؟'.

ئێلا سه ری به ردایه وه و دهستی به بیرکردنه وه کرد. له پرسیارى که چه کهیدا پرسیارى دیکه ی بیست که به خه یالیدا نه هاتبوو. ئایا بۆ نۆرتامبتون بۆ لای شووه که ی بگه پیتته وه و مه سه له ی له یه کتر جیابونه وه که یان رابگریت که ناخۆشى نۆوانیان و یه کتر تۆمه تبارکردنه که یان گه یشتبووه بنبه ست؟ ئه ی ئیستا چى بکات؟ ئاخر ئه وه نه پارهى هه یه و نه کاریکیشى به دهسته وه یه، به لام ده توانیت وانه ی تاییه تی زمانى ئینگلیزى بلیتته وه، یان له یه کینک له گۆقاره کان کار بکات، یان کى ده زانیت، رهنگه پۆژیک بیت بیتته نووسه رىکى باشى کاروبارى ئه ده بیى گرینگ.

ئێلا بۆ چەند چرکه یه ک چاوه کانی لیکنا و به له خۆرادیتن و شادمانیه وه بۆ خۆی پیتیبینی ئه و شتانه ی ده کرد که پۆژانى داهاتوو ده یانه پتایه ریگه ی. هه رچهنده جارێان به م جوړه ی ئیستای ته نها نه بوو، له راستیشدا هه ستى به ته نیایى نه ده کرد.

وتی: 'خۆشه و یستم بیرت ده کهم، بیرى برا و خوشکه که تیش ده کهم. ئایا دین سه رم لى بده ن؟'.

'دایکه بیکومان - دین - به لام ئیستا چى ده کهیت؟ ئایا تۆ دلناییت که ناگه پیتته وه؟'.

ئێلا گوتی: 'بۆ ئه مستردام ده پۆم، له وى شوقه ی بچووک و جوان هه ن و به سه ر جوگه له کاندا ده پروانن. خۆشه و یستم.. نازانم، پلانم دانه ناوه. هه ولده دم بژیم و بزانی پۆژیک دلم چیم پیتته لیت، ئه مه ریتسایه که له ریتساکان، ئى وا نییه؟'.

'دایکه، کام ریتسا؟ تۆ باسى چى ده کهیت؟'.

ئێلا چووه نزیک په نجه ره که و به هه موو لایه کى ئاسمانى شیندا هه لپروانى و هه ر له خۆوه وه ک ده رویشیک به ده وری خۆیدا بخولیتته وه، به

خیرایی خولایه وه و پروبه پرووی گریمانه یه کی زور بوو و له عهده مدا ون بوو
و توایه وه.

ئینجا له سه رخو کوتی: 'پیسای چله مین ده لیت: به بی عهشق زیان نرخیکی
نییه. له خوت مه پرسه چ جوړه عه شقیکت ده وی، پوچی یان مادی، خودایی
یان دنیایی، پوژئاوایی یان پوژه لاتی، چونکه دابه شبوونه کان جگه له
دابه شبوونی زیاتر چ نه نجامیکیان نابیت. عهشق نه ناویکی هیه و نه نیشانه
و نه پیناسه یه ک. نه و هر نه وه یه که هیه، بیگه رد و ساده یه.'.

'عهشق ناوی زیانه. دولبه ریش پوچیکه له ناگر!

کاتی ناگر عه شقی ناو ده بیت، گه ردوونیش ده بیته گه ردوونیکی تر.

وه رگپرائی نه م پومانه:

له ۶- ۵- ۲۰۱۴هـ

تا یه کم پوژی پایزی ۲۰۱۴ی خایاندووم.

ئەلیف شەفەق

نوسەرى ئەم پۇمانە 'ئەلیف شەفەق' بە پەگەز تورکە و سالى ۱۹۷۱ لە ستراسبۇرگ لە فەپەنسا لەدايک بوو. چەندین خەلاتى ئەدەبىي وەرگرتوو و بە يەکیک لەو پۇمانتووسانە دادەنرى کە لە تورکیا زۆرتەرىن خویتەرى ھەيە. یەکی لە پەخنەگرەکان ناوی ناوہ (یەکیکە لە دەنگە ھەرەجیاوازەکانى ئەدەبىي تورکی و ئەدەبىي ھاوچەرخى جیھانى). بەرھەمەکانى بۆ زیاتر لە سى زمان وەرگىزپەراون، نیشانەى فەخرى شۆپەسواری ھەلکەتووی ھونەر و ئەدەبىياتى پەن بەخشاوہ.

ئەلیف شەفەق یانزە کتیبى داناوہ و ھەشتیان پۇمانن. پۇمانى بە ھەردوو زمانى تورکی و ئینگلیزی نووسیوہ و دابونەریتە پۇزاوايى و پۇژھەلاتیەکان تیکەل دەکات، باسى ئافرەت و کەمىنەکان و ئاوارەکان دەکات، ھەرۋەھا باسى پۇشنیبرى و کولتوورە لاوہکیەکان و لاوان و پۇجە جیھانیەکان دەکات. لە پۇمانەکانیدا سوود لە پۇشنیبرى و دابە ئەدەبیە جیاوازەکان وەرەگریت. بە ئارەزوویەکی قوولەوہ دەپروانیتە میژوو و فەلسەفە و سۆفیگەرى و پۇشنیبرى میلی و سیاسەتى پۇشنیبرى. شەفەق بەوہش بەناوبانگە بە چاویکی تیژوہ دەپروانیتە کۆمیدیای پەش.

پۇمانى (چەل پەساکەى عەشق) باسى عەشق و خۆشەویستی نینوان پۇزاوا و پۇژھەلات و پابردوو و ئیستا و عەشقى پۇجى و دنیاى دەکات. ھەموو ئەمانەش لە میانەى چیرۆکی نینوان جەلالەدینی پۇمى و شەمسى تەوریزی دەگىزیتەوہ. ئەم پۇمانە زیاتر لە ۶۰۰۰۰۰ دانەى لى فرۆشراوہ. خالید الجبیللى ئەم پۇمانەى لە ئینگلیزییەوہ بۆ عەرەبى وەرگىراوہ.

زنجیره‌ی کتبیہ چاپکراوہ کانی دہزگای چاپ و پەخشى سەردەم ۲۰۱۵

ناری کتیب	نوسینی	وہ رگتپانی
چل رنساکی عەشق	ئەلیف شەفەق	جەلیل کاکەرەیس
نوسینەرەى ئاسمان	کاوہ محەمەد	

Elif Şafak THE FORTY RULES OF LOVE

T: Jalil Kakaways

ئەم پۇمانە...

پىنكە وەگرىدانی كۆلتوورە جىاوازهكانە، بە تايبەت كۆلتوورى پۇژاوايى و پۇژەهلاتى، بەلام ھەريەكە و لە دىدگا و كەشى خۆيە وە دەگەپىتە وە سەر بنەوانى پۇجى مرقۇف و پاكبوونە وەي لە و خلتەي مەترىاليىيەي كە لە ھەموو سەردەمەكاندا مرقۇفى شەكەت و ماندوو كردوو. خەيالى داھىنەرانەي (ئەليف شەفەق) پووداوەكانى دوو سەدەي لەيەكتر دوورمان بۆ ھاوشان دەكات، سەدەي دوانزەھەم و سەدەي بىستويەكەمى ئىستامان كە بە دوو سەدەي مەملانئى ئايىنى و توندوتىژىي مەزھەبگەرايى دەناسرىن، ئەمىش لە ميانى پۇمانىكە وە دەربارەي پەيوەندىي پۇجىي ئىوان دوو سۇفىي وەك (جەلالەدىنى پۇمى و شەمسى تەورىژىي) كە كاريگەرييان دواي نزىكەي ھەشتسەد سال كەوتووئە سەر پۇماننووسىكى پۇژاوايى بە ناوى عەزىز. ز. زاھارا...

دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

Sardam Printing & Publishing House

2015